

دهزگای توپژینه‌وه و بلاوکردنه‌وهی موکریانی

بو فویندنه‌وه و داگرتنی سه‌ره‌هه کتیبه‌کانی دهزگای
موکریانی سه‌ردانی مالپه‌ری دهزگای موکریانی بکه...

www.mukiryani.com

بو په‌یوه‌ندی..

info@mukiryani.com

M U K I R Y A N I
ESTABLISHMENT FOR RESEARCH & PUBLICATION

برایانی کارامازوف

(۱)

برایانی کارامازوۆف

(۱)

فیۆدۆر داستایینسکی

وهرگیترانی
ئهمین گهردیگلانی

ناوەرۆك

- ۱ Error! Bookmark not defined. پيشهكى وەرگىر
۴ رۆژژمىرى ژيان و بەرھەمى فيۆدور دوستويۆفسكى
۱۰ لە نووسەرەوھە

(بەرگى يەكەم)

بەندى يەكەم

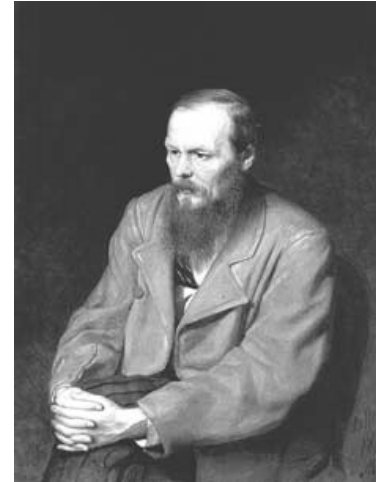
- ۱۳ كتيبى يەكەم: سەربردەى بنەمالە
۵۵ كتيبى دووھەم: كۆبوونەوھەيەكى بىئاكام.....
۱۵۱ كتيبى سىھەم: ھەوھسبازان.....

بەندى دووھەم

- ۲۶۷ كتيبى چوارەم: زامى تەشەناکردوو.....
۳۵۱ كتيبى پىنجەم: دژ و ھاوپرا.....
۴۶۷ كتيبى شەشەم: راھىبى پووسى.....

بەندى سىھەم

- ۵۴۱ كتيبى ھەوتەم: ئاليووشا.....

دەزگای توڭژىنەوھە و بلاوكردنهوھى موكرىانى

● برايانى كارامازوف (۱)

● نووسىنى: فيۆدور داستاييۆفسكى

● وەرگىرپانى: ئەمىن گەردىگلانى

● نەخشەسازى ناوھە: گوران جەمال رواندى

● بەرگ: ئاسۆ مامزادە

● پىتچىن: شاسەنەم

● ژمارەى سپاردن: ۱۳۵۹

● نرخ: ۱۵۰۰

● چاپى يەكەم : ۲۰۰۷

● تىراز: ۱۵۰۰

● چاپخانى: چاپخانى خانى (دھۆك)

زنجىرەى كتيب (۲۶۶)

ھەموو مافىكى بۆ دەزگای موكرىانى پارىزراوھ

مالپە: www.mukiryani.com

ئىمەيل: info@mukiryani.com

لامهوه زۆر گرینگ و بهنرخه، چونکه بهشیکى زۆر گهوره له پۆحى خۆم لهویدا گونجاندوه.

منیش دواى خویندنهوهى ئەو پۆمانه مەزن و فەلسەفى و پەوانناسى و کۆمه‌لناسییه و له سەریهک ژيانناسییه، بپارمدا وه‌ریگێرمه‌وه. دواى بیر کردنه‌وه و خۆه‌لکوشین و زۆره‌بانى له‌گه‌ل هه‌ست و توانایى خۆم، قۆلم لى هه‌لمالى و ده‌ستمکرد به وه‌رگێرانى.

پیشتر وه‌رگێرانه‌که‌ى "رامینى موسته‌قیم"م خویندبووه و به‌راستى شوینى له سەر پۆح و هه‌ستم دانابوو. هه‌ر ئەو کاته له دلى خۆمدا گۆتم بریا وه‌رگێردرايه‌ته سەر زمانى کوردى و خوینەرى کوردیش چيژی له‌و پۆمانه گرینگ و هونه‌راوییه وه‌رگرتایه. به‌لام ئەو کات به بیریشمدا نه‌ده‌هات خۆم وه‌ریگێرمه‌وه. چه‌ند سال دواتر وه‌رگێرانه‌که‌ى "موشفیقى هه‌مه‌دانى"شم خویندوه‌وه و ئەوه‌نده‌ى دیکه خولیاى ئەو پۆمانه بووم، به‌لام هه‌رچه‌ندى بیرم لیده‌کرده‌وه، نه‌مه‌زانى چۆن خۆ له قه‌ره‌ى دەم و وه‌ریگێرمه‌وه. بیرم ده‌کرده‌وه: ئەوه‌ گریمان وه‌رم‌گێرایه‌وه، چۆنى چاپکه‌م؟ چاپى پۆمانىکى دووبه‌رگى و گه‌وره‌ى ئاوا کوا له توانایى مندايه و ده‌زمانى هه‌یچ که‌سیک و هه‌یچ چاپخانه‌یه‌ک له پۆژه‌ه‌لاتى کوردستان خه‌رجى مالییه‌که‌ى وه‌ئه‌ستۆ ناگرى. بۆیه له بپارەکه‌م پاشگه‌ز ده‌بوومه‌وه و دل‌سارد و هیوابراو، ناچار ده‌بوو ئەو تاسه و ئاواته له ناخى خۆمدا بنیژم.

به‌لامم خوا ده‌رووى پووناکی بۆ کردمه‌وه و ترووسکه‌ى هیوا له باشوورى کوردستانه‌وه به‌ره‌و پۆحم داڕژا و هیوابارانى کردم. ئاگادار کرام که "ده‌زگای تووژینه‌وه و بلاو کردنه‌وه‌ى موکوریانى" له هه‌ولیرى دیرین، گرینگیه‌کى ته‌واو به‌و به‌ره‌مانه‌ هدا و چاپیده‌کا. بۆیه وه‌رگێرانه‌که‌ى "عینايه‌تى شه‌کییاپوور"یشم خویندوه‌وه، به‌لام ئەو زۆر شوینى پۆمانه‌که‌ى هه‌له‌په‌رتاوتبوو. پاشان وه‌رگێرانه‌که‌ى "سالج حوسینى"م خویندوه‌وه و وه‌ک سه‌رچاوه‌ى وه‌رگێرانه‌که‌ دامن و پیموایه له هه‌ر سى وه‌رگێرانه‌که‌ى دیکه به‌هیزتر و ئەمانه‌تدارتره. هه‌روه‌ها خویندنه‌وه‌ى وتاره به‌ناوبانگه‌که‌ى

پیشه‌کى وه‌رگێر

که‌ى ده‌کا شه‌رح و به‌یانایى پمووزى ده‌ردى دل رووپه‌شى هه‌روه‌ک ده‌وات و دووزبانى وه‌ک قه‌له‌م

"نالى"

دۆستۆیۆفسکى نووسه‌ر و خولقینه‌رى چه‌ند پۆمانى به‌رز و به‌ناوبانگه و یه‌کى له‌و نووسه‌ره‌ دیار و جیهانیانه‌یه که به‌ره‌مى به زۆربه‌ى زمانه زیندوووه‌کانى جیهان وه‌رگێردراونه‌ته‌وه.

دۆستۆیۆفسکى له مانگى ژوئه‌نى سالى ۱۸۷۸ ده‌ست ده‌کا به نووسینى پۆمانى "برایانى کارامازوف" نزیکه‌ى دوو مانگ به‌ر له‌ مردنى، واته ئۆکتۆبرى ۱۸۸۰ ته‌واوى ده‌کات.

ئەم پۆمانه‌ى برایانى کارامازوف له چاو هه‌موو به‌ره‌مه‌کانى دیکه‌ى نووسه‌ر، خاوه‌نى جیاوازییه‌کى تاییه‌ته و به پێى گه‌له‌یه‌کى وردبینانه و داڕشتنىکى ئاگادارانه نووسیویه‌تى. خوینەر هه‌ر ئەوه‌نده چاویک به پیرستی به‌ند و به‌شه‌کانى ئەو پۆمانه‌دا بخشینى، بۆى ده‌رده‌که‌وى دۆستۆیۆفسکى چه‌نده‌ى گرینگى به زنجیره‌ى پووداوه‌کان داوه و چه‌نده ئاگادارانه پیکه‌وه‌ى گری داون و تیکى هه‌لکیشاون.

دۆستۆیۆفسکى له ۲۱ى سێپتامبرى ۱۸۸۰ نامه‌یه‌ک بۆ شاعیر و په‌خنه‌گرى ئیسلاو، ئیوان ئاکساکوف ده‌نووسى و له‌و نامه‌یه‌دا ده‌لى: "بپروام بى بکه زۆر سه‌رقالم و ته‌نانه‌ت فریای سه‌ر خوراندن ناکه‌وم. شه‌و و پۆژ خه‌ریکم و ده‌مه‌ه‌وى پۆمانى برایانى کارامازوف ته‌واو که‌م. سه‌رله‌به‌رى چیرۆکه‌که له زه‌ینى خۆمدا دینم و ده‌به‌م و هه‌له‌ده‌سه‌نگینم. ئەو به‌ره‌مه‌ به

"سۆمەرئىست موام" له سەر برايانى كارامازوف كه له كتيبي "سه بارهت به پومان و كورته چيروك" دايه زياترى له گهله دۆستويۇفسكى و به رهه مه كانى ئاشنا كردم.

شياوى باسه هيچ كام لهو چوار وهرگيرانه بۆ سەر زمانى فارسى له زمانى سهرهكى، واته روسييه وه نه كراون و هه موويان له ئينگليزييه وه وهرانگيراوه ته وه. به لام بهو حاله شه وه شيرينى و جوانكارى و وردەكارى دۆستويۇفسكى هه روا بهرچاوه، به لام دووريش نيه زور له جوانى و وردەكارىيه كانى له قه له م كه وتبى.

من بۆ وهرگيرانى ئه و شاكاره جيهانييه ئه گهرچى وهرگيرانه كهى "سالخ حوسينى" م كرده بنه ما، به لام له زور شويندا كه لكم له وهرگيرانى "موشفيق هه مه دانى" و "رامينى موسسته قيم" يش وهرگرتووه. هيوادارم توانييم وهرگيريكى ئه مانه تدار بم و ئه گهر چه وتى و لارى بوونيكيش له كاره كه مدا بو، خاوهن رايان به گهره يى خويان بمبوورن و هه له و په له م بۆ راست بكه نه وه.

له كوتاييدا زور سپاسى بنه مالهى شاسه نه م (مه مه دئه مين، ره حيم و مريم) ده كه م كه بۆ پيچيني ئه م كتيبه هه وليكى زور يان داوه.

"وهرگيرى كوردى"

رۆژمىرى زيان و به رهه مه فىؤدور دۆستويۇفسكى

۱۸۲۱: ۳۰ ئۆكتوبر فىؤدور ميخائيلوويچ دۆستويۇفسكى له مۆسكو له دايك بووه. باوكى ئاندرؤيويچ، پزىشكى ئه رته ش بوو.

۱۸۳۸-۱۸۳۳: دۆستويۇفسكى له قوتابخانهى شه وانه پوژى تيكه لاو ده ست ده كا به خويندن.

۱۸۳۷: مانگى مهى فىؤدور دۆستويۇفسكى و برا گه وره كهى ميخائيل ده چنه سين پترزبورگ. هه ر له پايزى ئه و ساله دا دۆستويۇفسكى له يانهى ئاماده يى قوتابخانهى شه وانه پوژى بۆ كاپيتانى كوستوماروف وهره گيرى. ۱۸۳۸: مانگى ئووت. دۆستويۇفسكى خويندى كوليچى ئه فسه ران ته واو ده كات و ده بيته كاديرى ئه نازيارى ئه رته ش.

۱۸۴۴: كتيبي «ئوژنى گراند» ي بالزاك وهره گيريه وه.

۱۸۴۵: مانگى مهى دۆستويۇفسكى رومانى (ليقه وماوان) ته واو ده كا. له لايه ن نيكراسوف و بليسينيكويه ده ناسرى. پايزى ئه و ساله دۆستويۇفسكى بۆ كورپى بليسينكى ريگاي ده كريتته وه.

۱۸۴۶: ژانوييه له پيتربورگسكى ئيسبورنيك (جونگ پيترزبورگ) دا وتاريكى نيكراسوف سه بارهت به تايبه تمه ندييه كانى رومانى (ليقه وماوان) بلاو ده بيتته وه.

فيورييه ئه و ساله كورته چيروكى «مروفي دوو روو» بلاو ده كاته وه. ئۆكتوبرى ئه و ساله كورته چيروكى «كاكى پووخارچين» بلاو ده كاته وه. ۱۸۴۷: له سه ره تاي سالدا. دۆستويۇفسكى له كورپى بليسينكى ديتته ده رى و له وان دووره په ريز ده بى. ئاوريل و جوولاي ئه و ساله چوار چيروكى دۆستويۇفسكى له گوڤارى «پيترزبورگ كرونكل» به شى هه واله كانى پيترزبورگدا چاپ ده كرين.

به هاری ئه و ساله له گه له کومه له ی پیتراشفسکی (میخائیل پیتراشفسکی که یه کئ له شورشگێرانی سووسیال دیموکراتی پرووسی سهدی نۆزده بوو) کهین و بهینی پهیدا کرد.

له ماوهی نیوان ئۆکتوبر تا نوامبردا رۆمانی «ژنی خاوهنمالی» بلاو کردهوه.

۱۸۴۸: مانگی دیسامبر، کتییی «شهوه سپیهکان» ی بلاو کردهوه.

۱۸۴۹: «نیتۆچۆ کانزاوانوا» چاپ دهکا.

۲۳ ئاوریل، دۆستویۆفسکی وهک ئه ندامی گرووسی پیتراشفسکی قۆلبهست دهکری. له ۲۹ ئاوریل ههتا ۱۶ ئوامبر- دادگایی کردنی پیتراشفسکی و دارودهسته کهی دریزه ی دهبی. تاوانبارانی سه رهکی که دۆستویۆفسکی یه کئ له وان بوو، به ئیعدام مه حکوم ده کرین.

۲۲ دیسامبری ئه و ساله حوکمه که یان له گۆره پانی سمینووسکی ده خویندریته وه و هه موو شتیک ئاماده ده کری بۆ گولله باران کردنیان. هه ر بۆیه ته نیا فه رمانیکی ئه رته ش ده یتوانی ژیانیا ن بیته ته کو تایی. به لام له دوایی ن ساتدا تاوانباران پله یه ک له حوکمه که یان بۆ داده شکی و گولله باران نا کرین.

۲۴ دیسامبر «نیوه شه و» تاوانباران که دۆستویۆفسکی له گه له ئه وان ده بی، به زنجیر و سنده وه دیان به ن بۆ به ندیخانه ی سیبیریا.

۲۸۵۰: ۲۳ ژانویه دۆستویۆفسکی راده گویزن بۆ به ندیخانه ی «ئه مه سه ک».

۱۸۴۵- ۱۸۵۰ مانگی فیورییه دوا ی ته واو کردنی ماوه ی حوکمه مه ی وه ک سه ربازی سیفر له گوردانی هه وته می پیاده نیزام له «سمی پالاتینسک» ده سته سه ر ده کری.

۱۸۵۹ هه تا ۱۸۵۴: خه ریکی خزمه تی سه ربازی ده بی.

۱۸۵۶: مانگی مارس داوا ی لیبوردنی لی ده کری. مانگی ئۆکتوبر پله ی ملازمی له ئه رته شدا پی ده درئ.

۱۸۵۷: مانگی فیورییه له گه له ماریا دیمیتریۆ نایسیایووا، که بیوه ژنیکی شوخ و کۆنه ژنی کارمه ندیکی گو مرک بوو زه ماوه ند ده کا. زه ماوه نده که یان له شاری کوزنتسک به ریوه ده چی.

۱۸۵۹: مانگی مارس. دۆستویۆفسکی واز له ریزه کانی ئه رته ش دینی. دیته ده ری. هه ر له و مانگه دا چیروکی «خه ونی مامه گیان» بلاو ده کاته وه. مانگی نوامبر و دیسامبر، «گوندی ئیپیتانچیکو و دانیشتوانی» بلاو ده کاته وه. مانگی جوولای ئه و ساله دۆستویۆفسکی ده چی بۆ «تور» که پایز و زستان له وی تیپه ر بکا. نیوه ی دووه می دیسامبر ده چی بۆ سین پیترزبورگ.

۱۸۶۰: مانگی سپتامبر له رۆژنامه ی روسکی میر (دنیای پرووسی) به شی یه که می «مالی مردووه کان» چاپ و بلاو ده کاته وه.

۱۸۶۰: یه که م کومه له به ره مه ی دۆستویۆفسکی له دوو به رگدا له شاری مۆسکو چاپ ده کری.

۱۸۶۱: مانگی ژانویه. یه که م ژماره ی «وه ریما» (زه مه ن) به هاوکاریی «میخائیل» ی برای به چاپ ده گه یینی. هه ر له و گۆقاره دا به شی یه که می چیروکی «ره نجاوه کان» بلاو ده کاته وه.

۱۹۶۲- ۱۸۶۱: گۆقاری زه مه ن مالی مردووه کان چاپ ده کا. مانگی مه ی نامیلکه ی سیاسی زایکینوسکی به ناوی «پرووسیای جوان» بلاو ده کاته وه. له پیوه ندی له گه له ئه و به ره مه دا دۆستویۆفسکی ده چیته سه ردانی چیپرنیشیوسکی.

مانگی ژوئه ن: دۆستویۆفسکی ده چی بۆ هه نده ران و له گه له هه رزین و باکونین ئاشنا ده بی.

۱۸۶۳: مانگی فیورییه مارس یادداشته کانی زستانی سه باره ت به بی و باوه ری هاوینی به چاپ گه یاند. مانگی مه ی گۆقاری «زه مه ن» داده خری. مانگی ئووت - ئوکتوبر دۆستویۆفسکی ئه و چه ند مانگه له هه نده ران تیپه ر ده کات.

۱۸۶۴: مانگی ژانویه میخائیل دوستویۆفسکی ئىجازەنامەى چاپى گۆڧارى «ئەپووك» (دەوران) وەردەگرى. ھەتا بتوانى زىانى ئابونەى گۆڧارى (زەمەن) قەرەبوو بىكاتەوہ. مانگی مارس. يەكەم ژمارەى گۆڧارى «ئەپووك» كە بەشى يەكەمى «يادداشتە نەپتییەكانى» تىدا بوو بلاوكرایەوہ. مانگی ئاورىل ماریا دىمىتریونا دوستویۆفسكى كۆچى دوايى دەكات. مانگی جولای ئەو سالە میخائیلی براشى دەمرى.

۱۸۶۵: «تیمساح» و «پرووداى نائاسایى» بلاو دەكاتەوہ. مانگی ژوئەن گۆڧارى ئەپووكیش دادەخرى. جولای و ئۆكتۆبرى ئەو سالە دوستویۆفسكى بۆ جارى دووھەم بەرەو ھەندەران وەرى دەكەوى.

۱۸۶۶: پۆمانى «جىنايات و مكافات» بلاو دەكریتەوہ. ئۆكتۆبرى ئەو سالە دوستویۆفسكى بەرھەمىكى تازە بە ناوى «قومارباز» بە كچە خىرانووس (ئاننا گرىگورىونا ئىسنىتكىنا دەنوسیتەوہ. فىورىەى ئەو مانگە لەگەل ئاننا گرىگورىونا ئىسنىتكىنا زەماوہند دەكا.

۱۸۶۷: ئاورىل ھەتا ژوئەن سەردانى شارى دىرسىدن و بادن و بازل و ژنىو و میلان و فلۇرانس دەكات.

۱۸۶۸: پۆمانى «گەمژە» چاپ دەكات.

۱۸۷۰: كورته چىرۆكى «مىردى ئەبەدى» بلاودەكاتەوہ.

۱۸۷۱: مانگی جولای. دوستویۆفسكى دەگەریتەوہ بۆ شارى سىنپترزبورگ. دەستدەكا بە نووسىنى «بەسوخرە گىراوہكان» و ئەو پۆمانە لە سالى ۱۸۷۲دا تەواو دەكا.

۱۸۷۲: ھاوینەكەى لە «ئىستار يارووسا» تىپەر دەكا. پاشان ھەر ئەوى دەبیتە شوینى ھاوینە بوى.

۱۸۷۳: دەبیتە سەرنووسەرى ھەوتەنامەى «گراز ھىدانىن» (شارۆمەند).

كۆمەلە وتارەكانى لە ژىر ناوى (بىرەوہرىيەكانى نووسەرىك) لەودا چاپ دەكا.

۱۸۷۴: مانگی مارس دوستویۆفسكى واز لە سەرنووسەرى گۆڧارى شارۆمەند دىنى.

۱۸۷۵: مانگی ژانویه پۆمانى (لاوى ناکام) دەنوسى.

۱۸۷۶: «بىرەوہرىيەكانى نووسەرىك» دەگاتە چاپى دووھەم. بەلام ئەمجارە بە شىوہى گۆڧارىكى سەربەخۆ ھەر بەو ناوہوہ. لە ژمارەى مانگی سپتامبردا لە گۆڧارى ناوبراودا كورته چىرۆكى «خاكەراو لەخۆبردوو» چاپ دەكا.

۱۸۷۷: مانگی دىسامبر بۆ ئەندامىتى ئەكادىمىيى زانست (لە بەشى زمان و ئەدەبىياتى پووس) ھەلدەبژىردى.

۱۸۸۰ - ۱۸۷۹: برايانى كارامازوف چاپ و بلاو دەكاتەوہ.

۱۸۸۰: مانگی مەى - ژوئەن لە رىورەسمى پەردە ھەلگرتن لە سەر كوتەلى پووشكىن لە مۆسكۆ بەشدارى دەكا و وتارىكى گرینگ و مېژووى دەخوینیتەوہ. ھەر لەو رىورەسمەدا دوستویۆفسكى دوو جار شىعەرە بەناوبانگەكەى پووشكىن «مزگىنىدەر» دەخوینیتەوہ. ۸ى ژوئەنى ئەوسالە دوستویۆفسكى لە دووھەمىن كۆبوونەوہى ئەنجومەنى ئەدەبىي پووسىادا سەبارەت بە پووشكىن مژوليايش دەكا.

۱۸۸۱: لە سەرەتای مانگی ژانویهدا دوستویۆفسكى لىكۆلینەوہ لە سەر يەكەم ژومارەى (بىرەوہرىيەكانى نووسەرىك) كە داگرى راڧە و شىكارىي ئەو لەو سالەدا بوو كارى كرد. ۲۸ى ژانویه (۹ى فىورىە) فىودور ميخائىلووىچ دوستویۆفسكى كۆچى دوايى دەكات.

لە نووسەرەوه

ئەگەر بمههوي بيمه سەر باسى پالەوانى رۆمانەكەم، ئالكسى فيودورويچ كارامازوف، تا رادەيەك دەستم لە گۆزەدا دەمىنى. بە و واتايە، هەرچەندە ئالكسى فيودورويچ وەك پالەوان دەستنيشان دەكەم، بەلام دەزانم ئەو لە هيچ بارىكەوه مرقىكى مەزن نيبە. هەر بۆيە ناچارم پرسىارگەلىكى لەم شيوەيە پيشبىنى بكەم: «جەنابى ئالكسى فيودورويچ كارامازوف لەبەر چ خووخدەيەكى بەرچا وەك پالەوان هەلبژاردوو؟ چ كارىكى باش و شياوى كردوو؟ لە لاي كى و بەچى ناوبانگى دەرکردوو؟ بۆچى منى خوینەر كاتى خۆم بەلای ئەو و چۆنيەتیی ژيانىيەوه بەفیرۆ بدەم؟» پرسىارى ئاخەر لە هەموويان گرینگترە، چونكە ولامىكم جگە لەوه نيبە كە «رەنگە هەر لە ريگەى رۆمانەكەوه بەوه بگەى.» دەى ئەوه گریمان رۆمانەكەت خویندەوه و پىي نەگەيشتى، كەوايە لە سەر ئەو باوهرە نابى كە ئالكسى فيودورويچ خووخدەيەكى بەرچاوى هەيە. بۆيە ئەوه دەليم چونكە لەبەر تالىي رويداوهكە پيشبىنى دەكەم، ئەو لە لاي من خووخدەيەكى بەرچاوى هەيە. بەلام زۆر بە گومانم لەوهى كە بلىي بتوانم ئەو شتە بە خوینەر بسەلمىنم يان نا. راستىيەكەى ئەوهيە، ئەگەر ئىجازە بفرموىن، ئەو پالەوانى يەكەمى رۆمانەكەيە. بەلام بە شيوەيەكى لىل و ناديار. هەر بەراستيش لەم سەردەمەى ئىمەدا چاوهروانىي روىن و ئاشكرا لە مرقگەلى سەير و سەمەرە دەكرى. بە دلنبايىيەوه دەتوانم بلىم شتىك هەتا رادەيەك ديار و بەرچاوه: ئەم مرقفە، مرققىكى سەير و تەنانەت لە كەس نەچوو، بەلام سەير و سەمەرەيى و لە كەس نەچوونى بە جىي ئەوهى سەر بە خىر و بىر بى، بنۆسى گرفت و چەرمەسەرييە. بە تايبەت لەو جىيەدا كە هەموو دەيانههوي شتە چكۆلەكان لە سەر يەك هەلچن و لە شىواوييەكى گشتيدا بە مانايەكى

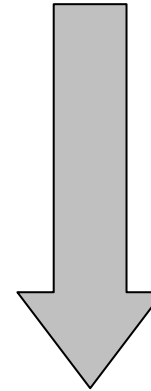
پيشكەشه به:

ئانا گريگوريونا دوستويوفسكى

«ئامىن، ئامىن، بە ئيوە دەليم ئەگەر دەنكە گەنم بكەويته زهوى و نەمرى، بە تەنيا دەمىنيتەوه بەلام ئەگەر بمرى، بەرهەمى زۆر دەبى.»

(ئىنجىلى يوحەننا، بەشى دوازدههەم، ئايەتى بيست و چوار)

به ندی یه کهم

کتیبی یه کهم
سه پردی بنه مائه

ژنی دووهه می بوون. ژنی یه که می ئادلایدا ئیوانا، کچی بنه ماله یه کی مامناوهندی و نه جیم بوو. بنه ماله می میؤسؤف خاوهنی زهوی و زار بوون و زوربهی خه لک به خیلی پی ده بردن. به لام ئه و کچه میراتگر و جوانکیله و وریا و چاوکراوهیه که له بهرهی ئیستادا وینهی زوره و له بهرهی پیشووشدا جاروبار وینهی ئه و هه لده که وت، چون بوو شووی به و پیاوه خویری و پنجه کرد، نازانم بلیم چی. کچیکی جوان و جحیل دهناسی که زور خاوهن ههست و دلناسک بوو، دوا چهند سال دلداری کردن له گه ل پیاویک که دهیتوانی زور به سانایی زهماوهندی له گه ل بکا، به لام کوسپ و ته گهرهی به دهستی خوی ساز کرد و له شهویکی باران و له نگیزه دا خوی له هه لدریکه وه هاویشته نیو چۆمیکی قووله وه و خوی کوشت. ئه وهش له بهر ئه وهی به حه ز و مگیزی خوی بگا و وهک ئوفیلیا (گراوه که می هاملیت) ناوبانگ ده رکا. راستیه که شی ئه گهر ئه و هه لدره، یانی ئه و شوینهی بو خو کوشتن هه لیبژارد بوو ئه وهنده بهر ز نه بوایه و چۆمه که شی ته نک بوایه و رۆخه که ش دلگیر و شاعیرانه نه بوایه، له وانه بوو ئه م خو کوژییه روو نه دا. ئه م وتهیه پیچ و په نای تیدا نییه و له وانه یه له دوو سئ بهرهی پیشووماندا له رووسییه رووداوی وا زور قه و مایی. هه ر بویه کرده وهی ئادلایدا ئیوانا میؤسؤف بیگومان ره نگدانه وهی بییر و باوه ری رۆژاوا ییه کان بووه. دلناسکی و تورانیک بوته هوی ئه و زهماوهنده و ئه ویش له نه بوونی ئازادی زهینییه وه سه رچاوه ده گری. رهنگه ویستیتهی به جوریک سه ربه خوی ژنانه بگا و پشت له هه موو داب و نه ریت و مه زنا یه تیی بنه ماله که یان بکا. ئه وهشمان له بییر نه چی، رهنگه له دنیای خه یالی خویدا به وه دلخوش بووبی که فیؤدور پاولوویچ، له گه ل ئه وهی پیاویکی دیزه و حه پوله به لام رووه له مالدرای و له بنه وه بری و گزیکاریی ئه و تاییه تی سه رده می پیشکه وتنه، به لام له راستیدا حه نه کچییه کی به دخوو بووه و هیچی تر. چیژی ئه و زهماوهندهش بو ئادلایدا ئه وه بوو که ره دوو بکه وی، بویه فریوی خواردبوو. ئه و کاتهش فیؤدور پاولوویچ به قازانجی بوو که ئه و حه زلیکردویی و زهماوهنده بکا. چونکه زور پر هه وهس و چاو برسی و تۆلان بووه، ویستوویه تی هه رچونیکه داها توویه کی باش بوخوی مسوگر بکا. چی له وه خۆشتره که خوی به بنه ماله یه کی نه جیمزاده وه هه لواسی و له و ریگایه وه

(۱)

فیؤدور پاولوویچ کارامازوف

ئالکسی فیؤدوروویچ کارامازوف سیئهه مین کورپی فیؤدور پاولوویچ کارامازوف یه کی له خاوهن مه زراکانی شاری ئیمه - بوو. فیؤدور پاولوویچ خاوهنی زهوی و زاریکی زور بوو و له سه رده می خویدا پیاویکی به ناوبانگ بوو. هه ر بویه هیشتاکه ش یادی له دلماندا زیندووه و هویه که شی مه رگه دلته زین و پر له رازه که یه تی که سیزده سال له مه وه بر روویدا. که له شوینی خویدا به خهست و خوی باسیده که م. ئیستا هه ر ئه وهنده ده لیم که ئه و مالیکه - که تاقه رۆژیکیشی له ملکه که می خویدا رانه بواردووه - مرۆفیکی سه یر و سه مه ره بوو. به لام هاوچه شن و هاو شیوهی مرۆفگیلیکی خویری و شه رانی بوو، له گه ل ئه وهشدا گه مژه ی وهک ئه و زورن. به لام ئه و له و جوره گه وچه پیاوانه بوو که زوریان ئاگا له کاروباری خویان هه یه و خویان وا نیشان دهن که چاو برسی نین. بو وینه فیؤدور پاولوویچ له هیچه وه دهستی پی کردبوو. زهوی و زاره که می له هی هه موو کهس که متر بوو. له سه ر سفره و خوانی خه لکی داده نیشته و وهک قرنو پیاوه وه دهنوسا، کاتیکی که مرد سه د هه زار رۆبلی له پاش به جیمما. له گه ل ئه وهشدا له و شاره دا له وی گه لحوتر تیدا نه بوو. ئه وهی له و ده وه شایه وه گه مژه یی و حه پۆلی نه بوو - زوربه ی ئه و جوره مرۆقانه وریا و به هوشن - به لکو جوریک ساویلکه یی بوو. ئه وهش تاییه تمه ندیی ولاتی باب و باپیرانی ئه وه و بویه ئه ویش یه کیک له گه وجترین و گیلترین پیاوانی ناوچه که بوو.

ئه و دوو جاری زهماوهند کردبوو و سئ کورپی هه بوو. کورپه گه وره که می ناوی دیمتری بوو له ژنی یه که می بوو. دووانه که می دیکه ش ئیوان و ئالکسی له

به مال و سامانیکى باش بگا. خوښه و یستى دوو سهرهش هر نه بوو. ئادلایدا ئیوانا نه گهرچى زور جوان و دلرفین بوو، به لام وهک بووک و زاوا هر نه دهچوون. نه وهش له ژيانى فیودور پاولوویچدا شتیکی دهگمهن بوو، که بوی هه لکه وتبوو. چونکه پیاویکی داوین ته ر بوو و ژنیک توزقالی رووی خوشی بو بنواند بایه ملی خوئی دهشکاند و دهکوته دواى. به لام له وه دهچوو ئادلایدا ته نیا ژنیک بی که له گهل چیژ و هه وهسی نه ودا سازگار نه بوو.

ئادلایدا هر زور زوو دواى ردهوو که وتنه که ی بوی دهرکهوت که هیچ ههستیکی جگه له سووکایه تی دهرهق به میرده که ی نییه. چونکه پیمان وابوو بنه ماله ی میوسوف خیرا جیازی کچه ردهوو که وتوو که یان ددهن و مهسلهت دهکن، بووک و زاوا ژیانیکى بی سهره و به ره و شپریویان دهست پیکرد و به ردهوام خه ریکى قره و هه را بوون. دهلین ئادلایدا ئیوانا زور له فیودور پاولوویچ نه جیمتر و قورساختر بووه. پاره ی جیازی کچه بیست و پینج هه زار رویل بووه و فیودور پاولوویچ دهستی به سهردا گرتوو و کچه چاوی پیی نه که وتوته وه. زوریشى هه ولدا بوو نه و زهوی و خانوبه ره نوقلییه ی شار که به شیک له جیازی کچه بوو، به ناوی خویه وه تاپو بکا. زوری پی داکیشا بوو و به جارئ کچه ی جارز کردبوو. به هه ره شه و گوره شه ژيانى لی کردبووه زهقنه موت. بویه کچه به ئاواته وه بوو رزگاری بیی له چنگی. منجرى و ته ماحی له راده به دهری هینده بی شهرمانه بوو پیاو بیزی لی هه لدهستا. به لام به وه چاکبوو بنه ماله ی ئادلایدا ئیوانا زوو پیمان زانی و دهروی ته ماحه که یان ئاخنی. هه موو خه لکی به گوره و چووکوه زانیویان که نه و ژن و میرده وهک مشک و پشيله وان و بیست و چوار سه عاته خه ریکى شهر و دهمه قالین. به لام وا هاتبوو که هه میشه فیودور پاولوویچ کوتانى ده خوارد، هویه که شى نه وه بوو ژنه زور ئاله تی و نه ترس و که م تاقهت بوو و به ژن و قه لافه تیشی زهلام و به خووه. له ئاکامدا پشت له هه موو شتیکی دهکا و له گهل قوتابییه کی مال به کول هه لده گیرئ و میتیای سن سالانه به سهر میرده که یدا به جیدیلئ. فیودور پاولوویچیش زور زوو ماله که ی دهکاته گازینو و دهسته دکا به مه ی نوشین و رابواردن. جار جاریش به هه موو شارهکانی پاریزگادا به سواری دهر ویشته و باسی دلرهقی و جهفای ئادلایدا ئیوانای دهرکرد و دهگریا. جاری

وابوو باسی شتی وای دهرکرد که هیچ پیاویک له رووی هه لناه نه ئاوا باسی ژيانى ژن و میزدايه تی خوئی بکا. له وه دهچوو ته نیا به وه دلی ئاو بخواته وه که خوئی مه زلووم و ليقه و ماو نیشانبندات و به سه رهاتهکانی خوئی به تام و چیژه وه بگریته وه.

گالته چی پیمان دهگوت: «فیودور پاولوویچ، نیوچاوانه کهت هیناویه تی، ئاخ هر هه موو خه م و په ژاره یه وه زور شاد و خوشحال دیاری.» زور که سیش دهیانگوت له گیرانی دهری قه شمه رجارى خوشحالی و نه گهر خوشت وا نیشانده ده ی که ئاگات له و حال وبال له پیکه نینییهت نییه، بو نه وه یه که پیکه نینیتری بکه ی. به لام که س نازانی رهنکه نه و کرده وه و ئاکاره شى به هوی ساویله که بییه وه بووی. ئاخری ژنه هه لگیراوه که ی دهر و زیتته وه. ژنه تیوه یان له شاری پترزبورگ دیتبوو. له گهل نه و ته له به به ره لایله چوته نه وى و ژيانیکى ئازادانه و بی قهید و به ندی دهست پیکردوو. فیودور پاولوویچ کتوپر دیتته سهر نه وه ی خوئی ته یار کا و بروا بو پترزبورگ. جا بوچی دهچوو، خوشی نه یده زانی. نه گهر غیره تی وه بهر خوئی بنایه به راستی دهچوو. به لام ئیستاکه بریاری دابوو بچی، به هه قی خوئی دهرانی چهن پیکی دیکه بخواته وه و هیز و گوریکى بیته وه بهر. هر له و کاته دا هه والی مردنی ئادلایدا ئیوانا له پترزبورگ به بنه ماله ی میوسوف دهگا. هیندی دهلین به شیوه یه کی کتوپر له قوربنیکدا به نه خوشی بلفه ته (تاعوون) مردوو. هیندی کیش دهلین له برسانا مردوو. فیودور پاولوویچ دهلین له و کاته دا که هه والی مه رگی ژنه که ی پیگه یشتوو مه ست بووه. هه لدیتته سهر شه قام و هاوار دهکا و دهست بو ئاسمان هه لده برئ: «خودایه گیان! ئیستا ئیزن بفرموو نه م بهنده هه ژارهت به دلئیکى بی خه م و نه رخنه یانه وه کوچی دواى بکا.» به لام دیسان برئ که س دهلین وهک مندالئیکى گچکه دهگریا، نه وهندهش به سوزه وه دهگریا که زور که س دلان بوئ دسووتا. له وانیه هه ردوو لاش راست بکن. یانی بو رزگار بوونی خوئی شاد بووه و بو نه و ژنهش که بوته مایه ی رزگاری به دل گریاوه. زور سروشتیه، مرؤف، ته نانهت تاوانباران زیاتر له وه ی که ئیمه بیرى لینده که ینه وه ساویله و سایلوحن. ئیمهش هر واین.

(۲)

له ډټک کوږه کهوره کهی رزکار دهبی

زور به سانای دتهوانی بیهیته بهرچاوی خوت مروثیکی ئاوا ئه گهر بیته باوک، چ باوکیکی لیدهدری و منداله کانی چون دعاملین. له باوکایه تیدا ریزه یهک دوور له و چاوه پروانییه نه بوو، که بوومان. ئه و کوږه ی که له ئادلایدا ئیوانا بوو، به ره لالی دهرک و کولانان دهکا، ئه ویش نهک له بهر داخ له دلی و قین، به لکو به شیوه یه کی ئاسایی له بیر خوی بردبووه و دهتگوت کوږی هه ر نییه. له ولشه وه به فرمیسک هه لوهراندن و کوږووزانه وه عالمی وهره ز کردبوو و ماله که ی کردبووه زه لکاوای خراپه کاری. گریگوری که نوکه ریکی به وه فای بنه ماله که یان بوو، میتیای سی سالانه ی خستبووه ژیر بال و په ری خوی. ئه گهر گریگوری به و مندالوچکه به سته زمانه رانه گه یشتایه، که سیک نه بوو ته نانه ت جلوه رگی لیگوری.

ته نانه ت خزم و که سانای دایکیشی له سه ره تاوه له بیریان بردبووه. ئاغای میوسوفی باوه گه وره شی، باوکی ئادلایدا ئیوانا، نه مابوو. ژنه که شی، دایه گه وره ی میتیا، چووبوو بو موسکو و زور نه خوش بوو. کچه کانیشی شوویان کردبوو. میتیا ماوه ی سالیک له مالی گریگوری پیر ده میتیه وه و چاوه دیری لیده کری. ئه گهر باوکیشی وه بیری بکه وتایه ته وه. که هه ر ناکری به یه کجاری له بیری بردبیته وه. ببیردایه بو ماله که ی خوی، لیتی ده بووه ملوزم و ژیانی پی تال ده کرد. تا ئه وه ی یه کی له ئاموزاکانی ئادلایدا ی خوالیخوشبوو، پیووتیز ئه لکساندر وویچ میوسوف له پاریس ده گه رپته وه. دواتر سالانیکی زور له هه نده ران ده ژی. به لام ئه و کاته لاه بووه و له نیو بنه ماله ی میوسوفدا به روشنبیر و فه رهنگی خوو ناوبانگ ده رده کا، چونکه

هه نده ران گه راوه و پینه ختی ولاتانی دیوه. نزیک به کو تاییی ته مه نی ده بیته لیبرالیک که له ده یه ی چل و په نجادا بره وی هه بوو. له ده ورانی چالاکیی رامیارییدا ده بیته لیبرالیکی هه ژده عه یاری سه رده می خوی و ئاو ناپالیوی، له رووسییه و له هه نده ران بو ی هه لکه وتوو، له نزیکه وه پرودوون^۱ و باکوونین^۲ بیینی و له گه لیان دانیشی. له سالانی کوتایی ته مه نیدا زور تامه زرو بوو سه باره ت به سی روظ شوږشی فیورییه ی ۱۸۴۸ ی پاریس بدوی و گوتوویه تی خوم هینده ی نه مابوو له شه ری ساخلووه کاندایه شداری بکه م. یه کی له شیرینترین بیره وه رییه کانی سه رده می لاویشی هه ر ئه وه بووه. ملکیکی سه ره خوی بوو به هه زار ره عیه ته وه. ئه و ملکه به شکویه له نزیک شاره که ی ئیمه هه لکه وتبوو. له گه ل زه وی و زاری په رستگا به ناوبانگه که مان هاوسنوو بوو. پیووتیز ئه لکساندر وویچ هیشتا پیی نه نابوووه ملکه که یه وه، ده ست ده کا به دوسییه سازکردن بو ماسی گرتن و دار برین له لیره وار. به باشی نازانم کامیان. له مه قامی شارومه ندی فه ره نه گیدا به ئه رکی خوی ده زانی له گه ل قه شه کان یه ککه وی. به بیستنی به سه ره اتی ئادلایدا ئیوانا، که وه بیری دی سه رده میک حه زی لیده کرد، دوا ی ئه وه ش له ژیانی میتیا ناگادار ده بی و له گه ل ئه وه ی زوری رق له فیودور پاولوویچ بووه، له گه لی ئاشنا ده بی و روو راست پیی ده لی که ده مه وی ئه و منداله په روه رده بکه م. ماوه یه ک دواتر ده یگوت کاتی ناوی میتیام هیئا، فیودور پاولوویچ تا ماوه یه ک چاوی تی بریم و ده تگوت نازانی باسی کامه مندال ده که م. له وه ده چوو به بیستنی ئه وه ی که مندالیکی له مال دایه توشی سه رسوورمان بووی.

له وانه یه ئه و باسه زیده ره ویشی تیدا کرابی، به لام زور له راست ده چی. به لام راستت ده وی، فیودور پاولوویچ هه موو ته مه نی خوی شه یدا ی ئه کته ری بووه و پیی خوش بووه له ناکاو ده وریکی چاوه روان نه کراو بگیږی. سه یر ئه وه یه جاری وایه بو ئه و کاره، جگه له وه ی هیچ ته مایه کی نه بووه، به

1- پی. جی. پرودوون (۱۸۶۵ - ۱۸۰۹) سوسیالیستی فه ره نسی
2- م. ا. باکوونین (۱۸۷۶ - ۱۸۱۴) ئانارشیشتی به ناوبانگی روسی

زهره دیشی ته او بووه. جا ئه و تاييه تمه ندييه ش له زور بهی مروقه كاندا هه يه. ته نانه ت مروقی زور وریا، به لام نهك وهكو فیودور پاولوویچ. پیووتیر ئه لكساندر وویچ دهسه لاتدارانه دیته پیشی و سه ره رشتی منداله كه وهئه ستو دهگری. میراتی دایكیشی كه زهویییهك و خانووبه رهیهك بووه، به فیودور پاولوویچ دهسپیرئ. میتیا دهچیته مالی مامی دایکی و ئه وان سه ره رشتی دهكهن. به لام چونكه پیووتیر ئه لكساندر وویچ ژن و مندالی نه بووه، دوی وهگرتنی به هره و داها تی ملکه كانی به په له دهگه ریته وه بۆ پاریس، میتیاش دهسپیرئ به پووریکی له مۆسكو. ئه ویش دوی ئه وهی له پاریس به یهكجاری نیشته جی ده بی، كورهی له بیر دهچیته وه. به تاييه ت شوړشی فیوریه كه دیته پیشی وای كارتیده كا كه هه تا ئاخری ته مه نی له بیر ناچیته وه. پووری مۆسكو یی ده مرئ و میتیا به یهكی له كچه شوو كرده ووه كانی دهسپیرن. پیماویه میتیا بۆ چورامین جار ماله كهی دهگوردرئ. له م باره وه له وه زیاتری له سه ر نارۆم. چونكه دواتر سه باره ت به كورپه نۆبه ره ی فیودور پاولوویچ زورم قسه بۆ گوتن پییه، ئیستا ده بی باسی شته بنه ره تیییه كان بكم سه باره ت به ئه و. كه به بی ئه وه چیرۆكه كه دهستی پینه ده كرد.

سه ره تا ئه وه ش بلیم، ئه م «دیمتری فیودور پاولوویچ» ه له سی كورپی فیودور پاولوویچ ته نیا كورپك بوو كه له سه ر ئه و باوه ره بوو كه ملكی هه یه و ئه گه ر بگاته ته مه نی یاسایی له سه ر پیی خوی راده وه ستی. ده ورانی می ر مندالی و لاوی به دژواری راده بویرئ. قوتابخانه ی دوا ناوه ندی ته واو دهكا و دهچیته فیترگی نیزامییه وه، پاشان دهچی بۆ قه ققازیا. پله ی دهچیته سه ری و له سه ر ئه وه ی دوئیل دهكا روتبه كه ی لیده ستینه وه. ماوه یهك هه ولده دا و روتبه وه رده گریته وه. ژیانکی بیسه ره و به ره دهگریته به ر و دهسته دهكا به هه له خه رجی. به ر له وه ی به ته مه نی یاسایی بگا، هیچ یارمه تی و پاره یه کی له لایه ن باوكییه وه پیناگا. كاتیکیش دهگاته ته مه نی یاسایی دهكه ویته ژیر قهرز و قۆله وه. ئه نجا بۆ پیراگه یشتنی ملکه كه ی دیته وه بۆ شاره كه ی ئیمه و ئه و كاته

باوكی ده بینی و دهیناسیته وه. به لام باوكی خوش ناوی و ماوه یه کی كه م له لای ده میتینه وه. زور له رویشتن په له دهكا و هه ر ئه وه نده ی پیده كری بری پاره وه رگری و سه باره ت به به ره م و داها تی ملکه كه ی له گه ل باوكی گرییه ستیک ئیمزا بكا. هه له به ت له دهستی نه ده ها ت بۆ داها ت و به ره مه ی ملکه كه ی سیاییه ك له باوكی بستینی. (كه بۆ باسكردن ده بی) ئه و كاته فیودور پاولوویچ بۆ هه وه لین جار دانی پیدانا كه (ئه وه ش بۆ باسكردن ده بی) رای میتیا سه باره ت به ملك و ماله كه ی رایه کی هه له یه. میتیا پییوابوو داراییه كه ی زور له وه زیاتره كه به رواله ت دیاره. هه ر بۆیه باوكی زوو كه وته بیرى دارشتنی پیلانیک بۆ ئه وه ی مال و ملکه كه ی له چنگ ده ره یینی. فیودور پاولوویچ دهیزانی كورپه كه ی گیزوولكه و هه له شه یه و له گه ل ئه وه شدا ئاله تی و كه م تا قه ت و هه له خه رجه. ئه گه ر به بی ماندوو بوون پاره ی وه ده ست كه وی كه یفی ساز ده بی. هه ر بۆیه باوكه ریگای فیل دهگریته به ر و به یناوبه یین بری پاره ی بۆ ده نی رئ. له ئاكامدا دوی چوار سال كه میتیا كاسه ی سه بری پر ده بی و دهگه ریته وه بۆ شاره چكۆله كه ی ئیمه، تاكو حیسه به كانی له گه ل باوكی یه كلایی بكا ته وه، به واق و رمانه وه بۆی ده رده كه وی كه پاره ی ته واوی ملك و ماله كه ی به شیوه ی نه غد له باوكی وه رگرتوو و له وان ه یه پیشی قه رزدار بی. به و گرییه سته ی كه به ویستی خوی چهن سال له مه و به ر ئیمزای كرد بوو، مافی به سه ر هیچ شتیكه وه نه ماوه و ناتوانی ناره زایه تیش ده ربیرئ. كورپه ی فه قیر هیوا براو ده بی كه ده بینی باوكی ئاوا فیلی لیکردوو، وهك شیت و هاری لیدئ. له راستیدا هه ر ئه و كاره ده بیته هوی قه ومانی كاره ساتیک كه گیزانه وه ی ده بیته ده ستیكی رۆمانی یه كه م، یان چاكتر بلیم رواله تی ده ره کیی چیرۆكه كه داده ریژئ. به لام به رله وه ی بیمه سه ر رۆمانه كه كه به پیویستی ده زانم بریکیش سه باره ت به دوو كورپه كه ی دیکه ی فیودور پاولوویچ و بنه و بنه چه کیان بدویم.

زن هیتانی دووهم و ناوخیزانی دووهم

فیوډور پاولوویچ ماوهیهک دواى ئه وهى له چنگ میتیای چوار سالانه نه جاتی دهی، ژن دینیتته وه. زه ماوهندی دووهمی ههشت سال دهوام دینی. ئه و ژنه شی که ناوی سؤفیا ئیوانا بو، ژنیکی جوان و ژیکه له و جحیل بو و له پاریزگایه کی تره وه هینا بو. یانی له وی کاریکی دهی و له گه له جوله که یهک ده چی. له گه له ئه وهی فیوډور پاولوویچ خه ریکی مهی نوشین و کاری ناپه سندن دهی، ساتیک له کۆ کردنه وهی مالی دنیا خافل نابی و له کاروباری بازرگانی و مال پیکه وه ناندا سه رکه وتوو دهی و بی ئه وهی تووشی دردوگی و بیره بیره بی کاروباری خوی به ریوه بردوو. سؤفیا ئیوانا کچی مجیوریکی گومناو بووه و هه ر له مندالییه وه هه تیو و بیکه س بووه. له مالی بیوه ژنیکی ده وله مه ند ژیاوه که ژنی ژنیرال ورووخوف بووه، ئه و ژنه له گه له ئه وه دا که سایه چه ور و ده ست و دل باز بو، زوری هه ول بو بارهینانی سؤفیا دا و له راده به ده ریش ئازاری ده دا. من له هه موو شتیک ئاگادار نیم. ته نیا ئه وه نده م بیستوو که ئه و کچه هه ژاره ی هینده ئازار ده دا، به سته زمانه پوژیک خوی هه لده واسی که له چنگ ئه و ژیا نه تاله پزگاری بی، به لام ژنه فریای ده که وی و ناهیلی بخکی. سؤفیای ژیکه له که له جوانی و ئارامیدا وهک مه ری پیغه مبه ر و ابو له مالی ئه و ژنه حه سانه وهی نه بوو. وهک ده لین ئه و ژنه دلره ق و بی به زه بییش نه بوو، به لام له بهر بیکاری ئه وه نده ی پرته و بۆله کردوو و سؤفیای ئازار داوه.

فیوډور پاولوویچ ده چینه خوازینی. دواى ئه وهی له مه ر ئه وه وه پرسیار و راویژ ده که ن به زاویه تی قه بوولی نا که ن. به لام دیسان وهک ژن هینانی پیشووی، کچه ی به سته زمان و هه تیو هه لده فریوینی و هه لیده گری. شکی تیدانییه ئه گه ر کچه تۆزه ناسیاوییه کی سه باره ت به فیوډور پاولوویچ بووبوایه شووی پی نه ده کرد. به لام چونکه خه لکی شاریکی تر بووه، کچیکی شازده سالان چوزانی چ جو ره پیاویکه. جگه له وهی پی وابی له ئه شکه و تا بی چاکتره له وهی له مالی ئه و ژنه زالم و به پرته و بۆله یه دا بژی. هه ر بۆیه کچه له ده ست مار هه لدی و په نا بو ئاور ده با. به لام ئه مجاره یان ده که ویتته داوی پیاویکی دلره قه وه.

فیوډور پاولوویچ ئه مجاره ته نانه ت فلسیکی پینا بری. چونکه ژنه زوری رق هه لده ستی و به جاری له دین ده رده چی. هه یچیان ناداتی به جیی خوی، تووک و نزا شیان لیده کا. به لام ئه مجاره فیوډور پاولوویچ چاوی له جیازی و شتی وا نه بوو. جوانی له راده به ده ری کچه و له ویش گرینگتر رواله تی پاک و مندالانه ی کچه هۆشی لیبیبوو. ئه وه ش بو پیاوی داوین ته ر و گه نده ل که تا ئیستا هه ر تۆلاز و چا و له وه رین بووه و وه دوا ی ئافره تی نه رمونۆل و ژیکه له که وتوو، وهک حه وت میشی له کونیکدا دۆزیبیتته وه و ابوو. دواتر به پیکه نینیکی قیزه ونانه وه گوتوو یه «ئه و چاوه جوانانه وهک خه نه جهری ده بان جه رگی بریم.» ئه وه ش بو پیاویکی خویری و تۆلازی وهک ئه و جگه له هه وا و هه وه س هه یچ مانایه کی دیکه ی نییه. چونکه سؤفیا هه یچ جیازی و مالیکی نه بوو و به قسه ی خوی ئه وی له چنگ مه رگ پزگار کردبوو. پوژی ماره بران خوی ون ده کا و ته واوی داب و نه ریته کانی ژن هینان و ژن و میتردایه تی پایه مال ده کا. ئه و کاته سؤفیا هه سته ده کا که سووکایه تی پیکراوه، به لام له بهر شه رمه ونی و حه یابه خویی هه یچ نالی و ئه ویش به جاری شووی لی هه لده کی شتی. تا وای لیدی ژنانی به ستوکه و له ش فروش دینیتته مالی و له بهر چاوی ژنه که ی کایه و ده سبازیان له گه ل ده کا. با بیمه سه ر باسی گریگوری، نوکه ری ساویکه و پیر و پیچه قین و ده مدریژی فیوډور

پاولوویچ؟ گریگوری چونکه نیوانیکی وای له گه ل خاتوونی پيشوو ئادلایدا ئیوانا نه بوو، لایه نگرایی له خاتوونی تازه ده کرد. جاری وابوو فیودور پاولوویچی سه رکونه ده کرد، که نه وهش له نوکهری بنه ماله نه ده وهشایه وه. ته نانهت جاریک هه موو باده و په رداخه کان پیکدا دها و ژنانی سه لیته له ماله که وه در ده نی. له ئاکامدا نه و ژنه جوان و جحیل و نامراده، که له مندالییه وه ژیر چه پوکه و چاره رهش بووه تووشی نه و نه خووشینه پیسه ده بی، که زیاتر ژنانی لادیی تووشی ده بن و ده لاین «جندوکه دهستی لئ وه شان دوون» جاری وابوو دواي گوشار و هیرشی ژانه سه ر وهک شییت و هاری لیده هات و قسه ی ده په راند. به لام به و حاله شه وه دوو کوری له فیودور پاولوویچ بوو. ئیوان و ئالکسی. ئیوان سالی یه که می زه ماو هنده که یان له دایکبوو و ئالکسی سی سال دواتر کاتی دهمری ئالکسی چوار سالانه ده بی. نه گهرچی زوریش جیی سه رسوورمانه، به لام له ته وای ماوه ی ته مه نیدا دایکی هر له بیر بووه. هه لیهت وهک خه ون. دواي مه رگی سو فیا ئیوانا، ئالکسی و ئیوانیش وهک میتیای برا گه وره یان به سه ر دئ و باوکه ته وای له بیریان ده باته وه و ده چی به دواي که یف و نه ههنگی خویدا. ده که ونه ژیر چاوه دیری گریگوری و له ژووره که ی نه ودا ده ژین. له و سه روه بنده دا ده بی که پیریژنه زالمه که ی وا دایکیانی بار هینابوو، ده یاندوزیته وه. پیریژنه هیشتا زیندوو بوو و نه وهشت ساله نه یوانیوو نه و سووکایه تییه له بیر به ریته وه که دهره قی کرابوو. له ته وای نه و ماوه یه دا خه ریکی په یدا کردنی شوینی ژیان و شیوه ی به ریوه چوونی سو فیا بووه و به بیستنی هه والی نه خووشینه که ی و شوینی ناله باری ژیانی، دوو سی جار به دهنگی به رز به دهر و جیرانه کانی گوتوه «خودا شوکور، با وای لیئی. له بهر سپله یی، خودا ئا وای لی کرد.»

راست سی مانگ دواي مه رگی سو فیا ئیوانا پیریژنه سه رو سه کوتی له شاره که ی ئیمه دهر ده که وئ و راست به ره و مالی فیودور پاولوویچ مل پیوه ده نی. نو سه عاتیک له شاره که ی ئیمه ده میتیته وه، به لام زور کاران جی به جی

دهکا. شه وئ فیودور پاولوویچ به مهستی دیته وه بو مالی. پیریژنه ههشت سال بوو چاوی پی نه که وتبوو. ده لاین له گه ل هاتنه ژووری دوو دانه شه قه زله ی باش له فیودور پاولوویچ دها. تووکه سه ری ده گری و سی جار به حیسابی ده یکو تی. دواي نه وه به بی هیچ قسه یه که به ره و ژووره که ی گریگوری سه ر پیوه ده نی و سو رخی دوو کوره که ده گری. له گه ل یه که م چا و پیکه وتن که به گیانی پیس و جل و به رگی چلکنه وه ده یانینی، چه پوکیکیش به سه ری گریگوری دها و پاشان دهستی کوره کان ده گری و له گه ل خو ی ده یانبا. نه وان هه روهک خویان له پلاسیک ده پیچی و ده یانخاته نیو فایتوونه که وه و به ره و شاره که ی خو ی وه ری ده که وئ. گریگوری وهک کو یله یه کی وه فادار چه پوکه که نو شی گیان دهکا و زمانی ناگه ری. کاتیکیش که پیریژن هه تا لای فایتوونه که به ری دهکا، دهست به سینگه وه ده گری و به ههستیکی گه رموگوره وه ده لی: «خودا جه زای به خیرتان بداته وه» پیریژنه هه روا که دهر ویشته و دور ده که وته وه هه رای کردبوو «هه رچی ده یلیی بیلی گیله پیوا، هر کاریک بکه ی تو هر گه مژه و حه پولی.»

فیودور پاولوویچ کاتی بیر ده کاته وه ده بینی خراپیش نییه. منداله کانی له کو ل که وتوو. به شیوه یه کی فه رمیش ره زایهت دها که منداله کانی لای ژنی ژینرال بن و به لاین دها خه رگی خویندنه که یان دابین بکا. باسی نه و شه پلاخانه ش که خواردبووی هر جیه که ده چوو ده یگیرایه وه.

خودا وراستان دواي نه وه پیریژنه دهمری. به لام له وه سیه تنامه که یدا بو هه رکام له کوره کان هه زار رۆبل میرات داده نی. «بو خه رگی خویندنیان به و شه رته ی وای دابه شکن به شی هه تا ته مه نی بیست و یهک سالیان بکا. چونکه بو نه و جو ره مندالانه که م نییه هیچ، لیشیان سه روزیاده. نه گه ر خه لکی گو ی به مال و پاره ی خو یان ناده ن و ده یفه وتینن که یفی خو یانه و...» من خۆم وه سیه تنامه که م نه خویندو ته وه. به لام بیستوومه ده لاین زور سهیری نووسیوه و ته نانهت شیوه ی نووسیینه که شی جیی سه رسوورمان بووه. میراتگری سه ره کی نه و، یه فیم پتروویچ پولیانوف، سه روکی لیژنه ی ناوچه که

بووه. پیاویکی دروست و حیسابی دهبی. نامه‌یه‌ک بۆ فیؤدۆر پاولوویچ دهنووسی و تیده‌گا تاقه فلسیکی له چنگ دهرنایه بۆ خهرجی خویندنی مندالّه‌کانی (ئه‌گهرچی فیؤدۆر پاولوویچ قهت به شیوه‌ی راسته‌وخۆ له‌وه خۆی نه‌ده‌بوارد، به‌لام به شیوه‌یه‌کی‌که خوری پیگرتبوو له‌و باره‌وه گوئی خۆی لیده‌خه‌واند و له راستیدا جاری وابوو دلّی زۆر ناسک ده‌بووه.) ههر بۆیه ئه‌و مندالّه هه‌تیوانه سه‌رنجی راده‌کیشن و خۆشی ده‌وین، به تایبهت کورپه چکۆله‌که‌یان ئالکسی، که ماوه‌یه‌کی زۆر وهک ئه‌ندامیکی بنه‌ماله‌که‌ی له‌گه‌ل ئه‌وان ده‌ژیا. داوا له خوینته‌ری به‌ریز ده‌که‌م ههر له‌م سه‌ره‌تایه‌وه ئه‌و خاله له‌به‌ر چاو بگرئ. به‌لام کورپه‌کان له‌به‌ر خویندن و بارهاتنیان، له هه‌موو که‌س زیاتر چاکه‌ی یه‌فیم پتروویچ له چاویاندا بوو، چونکه مروّفیکی زۆر دل‌فراوان و خاوه‌ن به‌زه‌یی بوو. ئه‌و دوو هه‌زار رۆبله‌ی دایکی که بۆ خهرجی خویندنی ئه‌و مندالانه‌ی دانا بوو، ده‌ستی لینادا و کاتی ده‌گه‌نه ته‌مه‌نی یاسایی به‌هه‌ریان دیته‌ سه‌ر و ده‌بیته‌ دوو هینده. به خهرجی خۆی پینان ده‌خوینتی و لانیکه‌م یه‌کئ هه‌زار رۆبلیان بۆ خهرج ده‌کا. جاری ناچمه سه‌رباسی سه‌رده‌می میتر مندالی و لاویتییان و جگه له له‌ چه‌ن رووداوی گرینگ که پیویسته ئاوړی لیبدریته‌وه. کورپه‌گه‌وره‌که‌یان ئیوان ههر ئه‌وه‌نده ده‌لیم خه‌مۆک و ئاگا له‌خۆ بووه و ئه‌گهرچی دوور له شه‌رمی بارهاتوو. له ته‌مه‌نی ده‌ سالاندا تیده‌گا له مالی خۆیان ناژی و له سه‌ر سفره‌ی خه‌لکیه و خیری پیده‌که‌ن و به‌خیری خۆیان به‌خپوی ده‌که‌ن. باوکیشیان پیاویکه بۆ ئه‌وه نابێ قسه‌ی له‌گه‌ل بکه‌ی؟ ته‌نانه‌ت دانیشن له‌گه‌لی مایه‌ی شه‌رمه‌زارییه‌و... ئه‌و کورپه زۆر زوو، ههر به‌مندالی (لانیکه‌م وا ده‌لین) زۆر زیره‌ک بووه و میشکیکی تایبه‌تی بووه بۆ فیروون و تیگه‌یشن. له راستیدا نازانم بۆ، به‌لام کاتیک ده‌گاته ته‌مه‌نی سی‌زده‌ سالی بنه‌ماله‌که‌ی یه‌فیم پتروویچ به‌جیدیلّی و ده‌چی بۆ قوتابخانه‌یه‌کی دوا ناوه‌ندی له مۆسکو. له مالی مامۆستایه‌کی به‌ئهموون و به‌ناوبانگ، که دۆستی له‌میژینه‌ی یه‌فیم پتروویچ بووه، نیشته‌جی ده‌بی. ئیوان دواتر به‌و ئاکامه‌ ده‌گا که یه‌فیم

پتروویچ ئاشقی چاکه‌کاری بووه. چونکه پپی‌وابوو کورپه‌ میشک و زه‌ینیکی به‌هه‌رداری هه‌یه و ده‌بی مامۆستایه‌کی به‌ئهموون و زانا په‌روه‌رده‌ی بکا. به‌لام ئیوان که قوتابخانه‌ی دواناوه‌ندی ته‌واو ده‌کا و ده‌چیته زانکۆ یه‌فیم پتروویچ و ئه‌و مامۆستایه‌ هیچکامیان نه‌ماون. چونکه یه‌فیم پتروویچ فریا نه‌که‌وتبوو ئه‌و پاره‌یه‌ی له میراتی دایکی به‌ ئیوان و ئالکسی بپا بوو و به‌شی هه‌رکامیان له هه‌زاره‌وه بووبوووه دوو هه‌زار رۆبل به‌ ده‌ستیان بگه‌یه‌نی و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سیستمی ئیداریی پروسیه‌گیره‌وکیشه‌ی زۆری به‌دواوه‌ بووه، وه‌رگرتنی ئه‌و پاره‌یه‌ وه‌دره‌نگ ده‌که‌وی و ئیوان دوو سالی سه‌ره‌تای زانکۆ زۆر به‌ دژواری و ده‌سته‌نگی راده‌بویرئ. شیایو باسه‌ ته‌نانه‌ت نامه‌یه‌کیشی بۆ باوکی نه‌نووسی داوا یارمه‌تی لیبکا. ره‌نگه له‌به‌ر غوروور، یان رق و قین، یان ره‌نگه‌ دلّی خه‌به‌ری پیدایی که باوکیکی وا قه‌ت یارمه‌تی نادا و رووشکاو ده‌بی. کورپه‌ هیوابراو نابیت و کاریک په‌یدا ده‌کا. سه‌ره‌تا ده‌سته‌ده‌کا به‌وانه‌ گوتنه‌وه به‌ نرخیکی هه‌رزان و پاشان به‌ نووسینی رووداوی کۆلان و شه‌قام له‌ رۆژنامه‌کاندا به‌ ناوی «شایه‌دی عه‌ینی» ده‌یانگوت ئه‌و نووسراوانه‌ی هینده سه‌رنج‌راکیش و ره‌خنه‌گرانه‌ بوون، زۆر زوو ناوبانگی ده‌رکرد. ته‌نیا ئه‌وه ئیوانی له‌ باوه‌ر و کرده‌وه‌دا له‌ خویندکاره‌ ده‌سته‌نگ و چاره‌ ره‌شه‌کانی دیکه‌ جیا ده‌کرده‌وه، که به‌ ده‌وری نووسینگه‌ی رۆژنامه‌ و گوڤاره‌کاندا ده‌خولانه‌وه و نه‌یانده‌توانی جگه له‌ داواکاری زۆر بۆ کۆپی هه‌لگرتن له‌ نووسراوه‌ و کتیبان و وه‌رگیرانی ده‌ق له‌ زمانی فه‌ره‌نسییه‌وه، بیر له‌ شتیکی دیکه‌ بکه‌نه‌وه. ئیوان فیؤدۆر پاولوویچ داوی ئه‌وه‌ی جاریک پیوه‌ندی له‌گه‌ل سه‌رنووسه‌ری رۆژنامه‌ و گوڤاره‌کان ده‌گرت، ئیتر ده‌ستی هه‌لنه‌ده‌گرت. له‌ سالانی کۆتایی زانکۆدا وتاری زۆر باش سه‌باره‌ت به‌ مه‌به‌ستگه‌لی تایبه‌ت و گشتی بلاو ده‌کاته‌وه و له‌ ئاکامدا له‌ کۆرپه ئه‌ده‌بییه‌کاندا ده‌ناسرئ. به‌لام له‌ دوایین سالی زانکۆدا ده‌توانی بیروپرای خوینته‌ران بۆ لای خۆی راکیشی، هه‌تا ئه‌و راده‌یه که ده‌که‌ویته‌ به‌ر سه‌رنجی زۆربه‌ی خه‌لک و له‌ بیریان ناچیته‌وه که ئه‌و رووداوه، رووداویکی سه‌یر و

سەمەرە بوو. ئىوان فېۋدور پاولوۋىچ دواى تەواو كىردى وانهكانى زانكۆى، بە دوو ھەزار رۇبلەى كە بوۋىتەى، خۆى ساز دەكا بچى بۆ ھەندەران، كە لە گۇقارېكدا وتارىكى زۆر سەير بلاو دەكاتەو. ئەوئىش سەبارەت بە شتېك كە تېنەدەگەئىشت. چونكە خوئىندكارى زانستى سروشتى بوو، سەرنجى خەلكى رادەكېشى. وتارەكە سەبارەت بە بابەتېكە كە ئەو كاتە باسى رۇژ بوو. رەخنە گرتن لە بارودۇخى دادگای كلىسە. ئەو دواى نووسىنى چەن بېرورا لە سەر ئەم بابەتە بېروراي خۆشى بلاو دەكاتەو. شتېك كە زىاتر وتارەكە زەق دەكاتەو، زمانى نووسىنى ئەو بوو و كۆتايى ھاتنى چاوپروان نەكراو. زۆربەى كلىسە نشىنان، ئىوان بە لايەنگرى وەفادارى خۆيان دەزانن و بە ئەو ھەموو رابردوۋوھ لايەنگرانى ئايىنى و كافران كە پىناندا ھەلدەدان لەگەلىان ھاودەنگ دەبوون. لە ئاكامدا تاقمېك لە وردبېن و مووقەلىشان دەلېن وتارەكە تەنیا چزەبزە و تىتال و گالتهىكى جەسورانەىە با ئەوئەشم لە بېر نەچى، كاتى وتارەكە لەو كاتەدا دەگاتە پەرستگا بە ناوبانگەكەى نزىك ئېمە و دانىشتوانى پەرستگا كە مەسەلەى دادگا كلىسەبېھەكانىان بەلاوھ گرىنگ بوو، ھەموو واقىيان ورمابوو. كە ناوى نووسەرەكەيان زانى ئەوئەندەى دېكە تامەزرق بوون و پىيان خۆش بوو كە خەلكى شارەكەمانە و كورپى فېۋدور پاولوۋىچە. ھەر خوداوپراستان لەو كاتەدا نووسەر وەك مووت لى ھەلپروزاندى، لە پەناى ئېمە قوت بۆو.

لە بېرمە ئەو كاتە بە دېدۇنگىيەوھ ئەو پىرسىارەم لە خۆم كىرد، كە ئىوان فېۋدور پاولوۋىچ بۆ ھاتۆتەوھ بۆ ئەم شارە. ھۆى ئەم دېدارە پىر لە چارەنووسەم ھېچكات بۆ پوون نەبۆو، كە بووھ ھۆى گەلى پووداوى تال و ناخۆش. پىم سەير بوو كە لاۋىكى ئاوا زانا و خوئىندەوار و بادىيەوا و بە پوالەت ھېمن و خۆگر، لە ناكاو بگەرىتەوھ بۆ مالىكى ئاوا پىر لە شورەىى و دېدەنى لە باۋكىك بكا كە رېزەىەك خۆشەوىستى باۋكانەى لە دلدا نەبووھ و لەوانەىە ھەر نەشى ناسىتەوھ، چونكە قەت پىى وا نەبووھ كورپى بووھ، قەتى فلسىك نەداوھتى، تەنانەت زۆر جار ترسى رېدەئىشت كە ئىوان و ئالكسى

بېن و داۋاى پارەى لىنكەن. كەچى زۆر سەىرە ئەو كورپە لاوھ ھاتبوو بۆ مالى باۋكىكى ئاوا و ماوھى دوو مانگ لەوئى ماوھ و بە جوانى پىكەوھ سازا بوون. ئەم پووداۋەى دواىى بووبوۋھ ھۆى سەرسورمانى زۆر كەس و تەنانەت خۆشم. بە ھەلكەوت پىووتىر ئەلكساندرۆ مىۋسوف، ئامۇزاي ژنە پىشووھكەى فېۋدور پاولوۋىچ، كە لە پىشدا باسمانكرد، بۆ سەردانى ملكەكەى ھاتبۆوھ. لە پارىسەوھ ھاتبۆوھ، كە ئەوئى بووبوۋھ شوئىنى نىشتەجى بوونى ھەمىشەىى بۆى. لە بېرمە كاتى پىووتىر ئەلكساندر لەگەل ئىوان ئاشنا بوو، - لەرادەبەدەر سەرنجى راکىشا و جارى وابوو سەبارەت بە بېر و باوهر لەگەل يەك دەكەوتنە مشتومر - لە ھەموو كەس زىاتر تووشى سەرسورمان بووبوو.

دەىگوت: «لەخۇ بايىيە، قەتى گىرتى مالى نابى،

ئەگەر بېھەوئى بچى بۆ ھەندەران ئەو پارەىەى ھەىەتى لىى سەروزىادە. لىرە چ دەكا؟ ھەموو كەس دەزانن بۆ پارە نەھاتوۋھ، چونكە باۋكى نايداتى، ئەگەر پارەشى لە پىستە گامىش دابى. وەشوئىن ئارەق خواردەوھ و ھەلخەرجىش ناكەوئى، لەگەل ئەوئەشدا باۋكى بەبى ئەو لىى دەقەومى. پىكەوھ چاك سازاون.» راستىيەكەشى ھەر ئەوھ بوو، كورپە سەىرى كارتىكەرى لە سەر باۋكى ھەبوو. لەوھ دەچوو دواى ھاتنى ئەو باۋكى گۇرابى و كەمتر بەلاى كارى ناخەزدا دەرپۇئىشت. جارى وابوو گوى لە مشتى كورپەكەى بوو و ئەوى دەىگوت بە قسەى دەكرد. زۆر جارىش تەواو خۆى بادەدا و ئەوى پىى خۆش بوايە دەىكرد.

دواتر بۆم دەرکەوت ئىوان فېۋدورۋوئىچ لە سەر داۋاى برا گەورەكەى دىمىترى فېۋدور پاولوۋىچ ھاتوۋھ بۆ لايى باۋكى، جارى يەكەمى بوو چاۋى پىدەكەوت. ئەگەرچى پىشتەر بەر لەوھى مۇسكۆ بەجى بىلنى سەبارەت بە باسكى گرىنگ كە زىاتر مەربووت بە دىمىترى فېۋدور پاولوۋىچ بوو نەك خۆى، نامەى بۆ نووسىبوو. لە كاتى خۇيدا خوئىنەر خۆى سەر لەو باسە دەردىنى. لەگەل ئەوئەشدا، كاتى ئاگادارى ئەو بارودۇخە تايىتەش بووم،

ههروا ههستمدهکرد ئیوان فیؤدۆر پاولۆویچ مروۆفیکى دهغهله و هاتنهکهیم به فیلوتتهلهکهیهک دهزانی.

ئهوهشم لهبیر نهچی، ئیوان فیؤدۆر پاولۆویچ ئهوکاته وهک ناوئێوانیک بۆ ئاشت کردهنهوهی باوکی و برا گهرهکهی - دیمیتری فیؤدۆر پاولۆویچ - که کیشهیان لێپهیدا بووبوو و تهناهت دیمیتری دهیویست له دادگا شکایهت له باوکی بکا.

شایانی باسه ئهندامی ئهوه بنهمالهیه یهکهه جار بوو ئاوا یهک دهکهوتن، تهناهت هیندیکیان له ماوهی تهمهنیاندا یهکتریان نهدیوو. برا چکۆلهکهیان ئالکسی فیؤدۆر پاولۆویچ سالیکی دهبوو هاتبوو بۆ لای ئیمه و له پیش ههموویاندا هاتبوو. ئههه برایهیان، هیتانی بۆ نیو رۆمانهکه له سههرهتایهوه، به کاریکی دژوار دهزانم. بهلام لهگهلهوه شادا دهبی بری زانیاری سهبارهت به ئهوه بهدهستهوه بدهم. ئهگهر تهنیا بۆ گێرانهوهی راستیهکی سهیریش بی. ئهویش ئهوهیه دهبی پالنهوانی داهاووی رۆمانهکهه به جل و بهرگی مریدانهوه بناسینم. ئههه پارهکه هات بۆ پهرسنگاکهی ئیمه و گوايه دهیویست ههتا ئاخری تهمهنی له قوژبنی ئهوه کلێسهیهدا گوشه نشین بی.

(٤)

کوری سههم، ئالیوشا

ئالیوشا بیست سالی تهمهن بوو. ههه لهوکاتهدا ئیوانی براشی بیست و چوار سالانه و برا گهرهکهشی دیمیتری بیست و ههوت سالی تهمهن بوو. بهه له ههموو شتیکی شایانی باسه ئهوه کوره لاه، یانی ئالیوشا، ئایینی نهبوو، لانیکهه به برۆی من کورپیکى دیندار نهبوو. چاکتریشه ههه له سههرهتایهوه بیروپای خۆم سهبارهت به ئهوه بهبی کهموکووری دهبریم. ئهوه یهکهه لایهنگری مروۆفیهتی بوو، ئهگهر ژیانی تههرکه دنیاییشی بۆخوی ههلبژاردبوو، لهبهه ئهوه بوو که گیانی خوی له تاریکی و تاوان پرزگار بکات و به نووری ئهشق و خوداپههستی بگا. هۆیهکهشی ئهوه بوو که ئهوه ژیانه تههرکه دنیاییهی ههلبژارد و لهبهه چاوی شیرین بوو، لهوی پیاویکی پهیدا کرد که پیی وابوو له ئاوی شهو پاکتره. ئهویش پیره قهشهی بهناوبانگی ناچهکهمان باوه زووسیمما بوو. ئالیوشا به جۆریک ئاشقی باوه زووسیمما بووبوو، بوو به مریدیکی سهه له پیناوی. قسهی تیدانییه که تهناهت ئهوه سههردهمهش مروۆفیکى زۆر سههیر بوو. راستیهکهی ههه له سهه پشتهی لانکهوه وابوو. ئهوهشم لهبیر نهچی کاتی له تهمهنی چوار سالانهییدا دایکی دهمری، ههتا ئاخری تهمهنی له بیری ناچیتهوه. دهموچاوی و لاواندنهوهی ههه میسه لهبهه چاوی بوو. ههه موو کهس دهزانی مندال ئهوه جۆره بیرهوهههههه له تهمهنی کهمتر له چوار سالیشهوه، تهناهت له دوو سالانهوه لهوانهیه له زهینیدا بمینیتهوه. بهلام له بیری نهچوونهوهی ههتا ئاخری تهمهنی مهحاله. وهه خال و پهلهی پرووناک له ناخی تاریکییدا. وهه لهتیکی برپراو له

وینەیهکی گەورە کە هەموو پەنگەکانی کال بووبیتەو و بزر بووبی جگە لەو لەتە بردراو. وەک ئەوەی هەر ئیستا لەگەڵیدا بێ. وەبیری دێ ئیوارەیهکی کپ و کپی هاوین پەنجیرە کە کرابوو و تیشکی دەمو زەرەپەر (تیشکی خوار و خێچی خۆری ئیوارە چاکتر لە شتەکانی دیکە لەبیر مابوو) کەوتبوو سەر سووچیکی وەتاغی پەیکەرە پیرۆز و لە هەمبەر پەیکەرە پیرۆزدا لەنتەریک هەلکرا بوو. دایکی لە بەردەمی پەیکەرە کەدا چۆکی دادابوو هون هون دەگریا. توند توند بە سینگییەو گۆشیبوو ئیشی پێدەگەیاندا و خەریک بوو دۆغای بۆ سەلامەتی ئەو دەکرد و لەبەر دایکی دوو دنیا دەپارایەو. بە سەر هەر دوو دەستیەو گرتبووی و بۆلای پەیکەرە کە ی پاداشتبوو وەک بیهوئ بیاخە ئامیزی ئەو حەزەرەتەو... لە پڕ دایەنە کە ی بە هەلاتن دیت و ترساوانە مندالە کە ی لە دەست دەرفینتی.

ئالیووشا لەو کاتەدا ئەدگاری دایکی بۆ هەمیشە لە زەینیدا تۆمار کردبوو. هەر وەک خۆی دەگوت ئەگەرچی ئەدگار و قەلافەتی دایکم خەمبار و پەشۆکاو بوو بەلام پاکی و شکۆیەتی تاییبەتی هەبوو. بەلام قەت باسی ئەو بیرەو هەریانە نەدەکرد. ئەو بە مندالیش و تەنانەت کاتی لاویش زۆربەیی و چەقەسروویی نەدەکرد. زۆر نەدوین بوو. ئەویش نەک لەبەر حەیا و شەرمیونی، بە پێچەوانە، لەبەر شتیکی جیاوان، جۆریک خۆ خواردەو و گۆشەگیری. گیرۆدە خولیاکانی ناخی خۆی بوو و بە تەواوی لە خەلک دابرابوو. تەنیا بیری لەو دلەراوکیانە ی خۆی دەکردەو و زۆری بەلاو گرینگ بوو. واش نەبوو خەلکی لەبیر بچیتەو، زۆر خەلک خۆشەویست بوو. لە ناخی خۆیدا دەرەق بە خەلک گەشبین بوو. لەگەڵ ئەوەشدا هیچ کەس بە چاوی گەمژە لە ئالیووشای نەدەروانی. ئەدگاری جۆریک بوو، لەگەڵ ئەوەی چاوت پێدەکەوت هەستدەکرد ئەگەر بگاتە ئەوپەری دەسەلاتیش حوکم بە سەر کەسدا ناکا. هەتا ئاخری تەمەنیشی هەر لەو بارە ما و ئیزنی بە خۆی نەدا رەخنە لە خەلک بگرێ. قەتیش کەسی لە سەر کاریک سەرکۆنە و مەحکووم نەکرد. لەو دەچوو بە تەواوی خۆی دابیتە دەست زاتی بێشەریک.

بۆیە جاری وابوو زوورە زوور دەگریا و خۆنەویستیە کە ی گەیشتبوو و پادەیهک لە تافی لاویدا هیچ کەس و هیچ شتیکی ئەوی توشی ترسان و سەرسۆرمان نەکرد. لە تەمەنی بیست سالییدا کە هات بۆ مائی باوکی، مائی کە ناوەندی کاری دزیو و پیس بوو، چونکە بە حەیا و داوین پاک بوو، سەری دەبەر خۆیدا بوو و مەقی نەکرد و - لەو شوینە کە تەنانەت چاو هەلێنان و پوانینیش دژوار و ئازارای بوو - بەبێ ئەوەی خۆی شلوئ بکا، سەری دادەخست و کەسی تاوانبار نەدەکرد. باوکی بە هۆی نالەباری و چاو برسێتی رابردوو وە دڵناسک و تۆرەنۆک بوو. سەرەتا بە شیوەیهکی رەشبینانە و بە پروویەکی تالەو لە گەلی بەرەورو دەبوو. دەگوت: «کەم قسە دەکا و زۆر بیر دەکاتەو» بەلام زۆر زوو، هیشتا دوو حەوتوو نەخایاندبوو، دەستیکرد بە لە باوەش گرتن و ماچکردنی، ئەویش بە گریان و فرمیسک هەلۆراندن و هەستیکی ئاویتە ی مەستیەو. بەو حالەشەو دیار بوو خۆشەویستیەکی راستەقینە و قوول دەرەق بە ئەو لە دلی دایە. خۆشەویستیە کە تاكو ئیستا نەیتوانیبوو دەرەق بە هیچ کەس دەریبێ. لە ژبانی خۆیدا کەسی هەتا ئەو پادەیه خۆش نەویستبوو.

ئالیووشا هەر جێیەک دەچوو لە دلی خەلکا جێی خۆی دەکردەو و هەر لە مندالیشەو وابوو. کاتی چوو مائی راهینەر و بژیودەرە کە ی واتە یەفیم پترۆویچ، وا لە دلی ئەندامی خیزانە کەیدا جێی خۆی کردەو، وەک مندالی مائی چاویان لیدەکرد. بەو تەمەنە کەمەو پێی نایە ئەو ماله و ناتوانین بلین بۆ راکیشانی سەرنجیان فیل و تەلەکەیهکی لە ژیر سەردا بووبی. وەدەست هینانی دلی خەلکی بە شیوەیهکی راستەوخو و نەخواراو، یەکی لە تاییبەتەندیە پۆحییەکانی ئەو بوو. هەر تەببەتی وابوو. لە قوتابخانەش هەروا بوو، هەرچەند لەو مندالانە دەچوو کە هاو پۆلەکانیان باوەریان پیناکەن و جاری وایە گالتهشیان پێدەکەن و تەنانەت لییان بێزار دەبن. بۆ وینە، ئەو مرقیکی خەیا لای بوو هەر بە تەنیا دەگەرا. هەر لە مندالییەو پێی خۆشبوو ریگای خۆی بگریته بەر و بۆ دەرس خویندن بخزیتە قوژبنیک. لەگەڵ

ئەوھشدا ھاوپرېكانى زۆريان خۇش دەويست و لە ھەموو ماوھى دەرس خويندنىدا خۇشەويستى ھەمووان بوو.

زۆرى دل بە گەشت و سەيران و گالته و ياريبەوھ نەبوو، بەلام ھەر بە يەكجار ديتن بۆت دەردەكەوت مرقۇئىكى مرقومۇچ و پروتال نيبە. بە پېچەوانە پروو خۇش و بە تاقەت بوو. قەتیش پېنى خۇش نەبوو خۇى بنويىن. پەنگە ھەر لەبەر ئەوھش بوويى قەت لە ھېچ كەس نەدەترسا. بۆيە ھاوپۆلەكانى زۆر زوو بۆيان دەركەوت، بەو نەترسانەى خۇى نانازى و ھەر دەليى خەبەريشى لەو بيباكي و جەسووريبەى خۇى نيبە. قەت قسە و جنيوى بە دلەوھ نەدەگرت. جارى وابوو سەعاتىك دواى دەمقرە، ھەروەك ھېچ شتى پرووى نەدابى، لەگەل ئەو كەسە دەكەوتە قسە و پېكەنين كە جنيوى پېدابوو. ئەوھندە بە پرووخۇشى و لەخۆ راديويبەوھ وەلامى پرسيارەكانى دەداوھ و چاوپۆشى لە جنيو و ناونىتكە دەكرد، كە ھەموو مندالەكان خۇشيان دەويست و بەغيليان پيدەبەرد. خووخدەيەكى تايبەتیی بوو كە تەواى ھاوپۆلەكانى سەريان لىى سوورمابوو. ئەويش ئەوھ بوو كاريكى دەكرد ھەموو گالتهى پېكەن. ئەو گالته پېكردنەش لەبەر ناجسنى و ديزەيى نەبوو، بەو گالته و گەپانە كەيفيان ساز دەبوو و جۆرى سەرگەرمييان ساز دەكرد و پييان رادەبوارد. ئەو خووخدە تايبەتەشى ئەوھ بوو، شەرم و فدیت و پاكداويىبەكەى لە رادەبەدەر بوو. نەيدەتوانى قسە و باس سەبارەت بە ژنان تامل بكا. ھىندى قسە و قسەلۇكيش لە نيو قوتابخانەكاندا ھەيە كە بە داخەوھ بە ھېچ شىئەيەك ناكري لە نيويان بەرى. كورانى دل و دەروون پاك، كە ھىشتا دەميان بۆنى شيرى خاوى ليدى، جارى وايە لە نيو خۇياندا، بە دەنگى بەرز قسەى وا دەكەن كە تەنانەت سەربازانى نيو سەربازخانە لە پروويان ھەلنايە و ئيزن بەخۇيان نادەن لەو جۆرە قسانە بكەن. ئەوھش ھېچ، زۆر شت ھەيە كە سەربازان نەدەيزانن و نە بيستوووانە، كەچى مندالانى چيني دەولەمەند و خويندەوار بنىشتە خۇشەى سەر دەميانە. مييازي و داوين پيسى، كە ھىشتا زۆريان ماوھ بيگەنى، بەلام بيستوووانە و جارى وايە وەك

شتىكى بەتام و چيژ و بىويىنە و ئازايانە بە شياوى دەزانن. كاتى باسى ئەو شتانەيان دەكرد، دەياندى ئاليووشا كارامازوف توند گووى خۇى گرتووه. ھىندى جار دەورەيان دەدا و دەستيان پىلەسەر گوچكە لادەبرد و لەو قسە رەق و تالانەيان دەدا بە گوويدا. ئەويش خۇى بە زەويدا دەدا و دەتلايەوھ، بى ئەوھى قسەيەكى ناخۇشى بەدەمدا بى، ھەولى دەدا خۇى بشاريتەوھ و لە بىدەنگيدا گووى لە ناونىتكە و قسە ناخۇشەكانيان بى. بەلام ئاخىرى دەستيان لەكۆل كردهوھ و ئيتىر سەركۆنە و قسەى تاليان وەلا نا، لەوھ بەدواوھ بە چاويكى تەشەراوى لىيان دەروانى. ئاليووشا ھەميشە قوتايىبەكى باش و زيرەك بوو، بەلام قەت يەكەم نەبوو.

كاتى يەفيم پترۇويچ كۆچى دوايى كرد، ئاليووشا دوو سالى مابوو قوتابخانەى دواناوەندى تەواو بكا. ژنەكەشى چونكە دلى برۆاي نەدەدا لەو شويىنە بمىنىتەوھ، دواى مردنى مېردەكەى بە خاوخيزانەوھ، كە ھەموو ژن و كچ بوون، بۇ نىشتەجى بوون و مانەوھى ھەتاهەتايى چون بۇ ئىتاليا. بەر لە رۆيشتن سپاردى بە دوو ژنى خزمى يەفيم پترۇويچ. ئاليووشا قەتى ئەو ژنانە نەديووو. خۇشى نەيدەزانى دەبى چۇناوچۇن لەگەل ئەوان بژى. لە راستيدا قەت گووى لەوھ نەبوو چۇن و لە سەر خەرجى كى دەخويىن. لەوبارەوھ راست بە پېچەوانەى ئىوانى برۆاي بوو كە دوو سالى سەرەتاي زانكۆى زۆر بە دژواری و دەستەنگى رابوارد و بە ھەول و تيكۇشانى خۇى لە سەر پىي خۇى رادەستا. ھەر لە منداليشەوھ لەگەل تالى و سوپرى ئاشنا بوو و دەيزانى بە خەرجى بەخيوكەرەكەى دەژى. بەلام ئەم دياردەيە ئەگەر بە خووخدەى ئاليووشاوە دياريش بى، بە برۆاي من، جىي ئيراد نيبە. چونكە ھەرکەسى بەحال ئاليووشا بناسى تيدەگا ئەو لەو لاوانەيە ئەگەر. ھەتا رادەيەكى زۆر ئايىنيە. لەپر خەزىنەيەكى گەورەش بدۆزىتەوھ، ئەگەر داواى لىيەكەن بەبى دوو دلى دەيبەخشى، جا بۆيە خيىر و چاكەكارى بى يان لە سەر داخوازي كەسيكى فيلەباز. لەسەريەك، لەوھ دەچوو بايەخى پارە نەزانى. ھەلبەت بە مانا رەوالەتتەيەكەى. قەت داواى گيرفان پوولى نەدەكرد، ئەگەر

پیشیان دهدا، زۆری گوئی نهدهدایه، یان خیرا له ئاوی دهکرد، یان چهن ههوتوو له گیرفانیدا رایدهگرت و نهیدهزانی چیی لئیکا.

پیوتیر ئه لکساندر میوسوف، که له مه پاره وه زۆر دروستکار بوو. ههروهها بۆرژوایهکی زۆر وردبین بوو، دواتر که ئالیووشای ناسی، ئهم قسهیهی کرد: «ئیسرا رهنکه له دنیا دا یان له وانهیه له م شاره ملوینییه دا که سیک هه بی به بی هیچ پارهیهک و به دهست و گیرفانی خالی بگه ری و تووشی زیان نه بی و له سه رمانا و له برسانا نه مرئ. چونکه خیرا خوارده مهنی و مالی پیده دهن، ئه گه ر نه شیده نی بۆخوی شوینییک ده دۆزیته وه، بۆیه ئه وه به زحمهت و سووکایه تی نازانی و دلی خوی پیوه نار هحهت ناکا. راگرتن و به خیو کردنی ئه و نابیته هوی زحمهت و ئازار، به لکو به پیچه وانه له وانهیه ببیته هوی شادی و خو شیش. ئالیووشا قوتابخانه ی دوانا وهندی ته و او نه کرد. سالییک به ر له ته و او کردنی ده وره که ی، له ناکا و به و ژنانه ی خاوه ن مالی ده لی ده مه وئ بۆ جیه جی کردنی پلانیک که له زه یمندایه بچم بۆ لای باوکم، ئه وان پێیان ناخۆش بوو و رۆیشتنه که یان به دل نه بوو. خه رجی سه فه ره که ی گران نه بوو و ئه و ژنانه نه یان هیشته ، کاتژمیره که ی به بارمه دانی، که یادگارییه ک بوو بنه ماله ی یه فیم پترۆویچ کاتی رۆیشتن بۆ ههنده ران پێیان دا بوو. ئه و دوو ژنه زۆر به دهست و دل بازی پاره یان پێدا و ته نانهت جل و به رگ و مه لافه ی تازه شیان بۆ کر ی، به لام نیوه ی پاره که ی پیدانه وه و گو تی ده مه وئ به که ره سه ی ده ره جه سه س سه فه ر بکه م. له گه ل ئه وه ی گه یشته شار له وه لامی باوکیدا مه ته قی نه کرد که لنی پرسیبوو بۆ به ر له ته و او کردنی ده وره که ت هاتوو ی. وه ک ده گێر نه وه زۆر مات و سه رکز دیار بوو. زۆر زووش ده رکه وت به دوا ی گۆری دایکیدا ده گه ری. له و کاته دا ددانی پێ دانا که مه به ست له و سه ردانه ی هه ر ئه وه بووه. به لام ناکرئ بلێین ته و او ی هۆیه که ی هه ر ئه وه بووه. له وانه یه خو شی تینه گه یشتی و نه یده زانی بلئ چی. نه شی ده زانی چ شتییک له ناخیدا سه ری هه لدا وه و به ره و ئه و دنیا نه ناسرا و ریگا تازه یه هانی دا وه. فیۆدۆر پاولوویچ نه یده توانی گۆری ژنی

دووه می نیشان کوپه که ی بدا. چونکه له و کاته وه که ناشتوبویان قهت نه چووبوه سه ر گۆره که ی و ورده ورده له بی ری چووبوو له کو ی ناشتویانه.

شیایو باسه، فیۆدۆر پاولوویچ له مه وه به ر بۆ ماوه یه ک له م شاره رۆیشتبوو. یانی سی چوار سال دوا ی مه رگی ژنه که ی رۆیشته بۆ باشووری رووسیا. له ئاکامدا چهن سالییک له (ئودسا) نیشته جی ده بی. سه ره تا به وته ی خو ی له گه ل «تاقمیکی زۆر ژن و پیاو و مندالی جووله که ی له چینی خواریی کۆمه ل» ئاشنا ده بی و پاشان «له لایه ن جووله که ی ده وله مند و هه ژاره وه وه ک یه ک» وه رده گیرئ و جیی خو ی له دلایندا ده کاته وه. وه ک ده لین له و ماوه یه دا زۆر چاک فی ری سووت و سه له م و پاره کو کردنه وه بوو. له ئاکامیشدا سی سال به ر له هاتنی ئالیووشا بۆ شاره که ی ئیمه، گه را وه. ئه وانه ی زووتر دیتوبویان بۆ یان ده رکه وت زۆر به سالا چو و ده نویتئ، ئه گه رچی پیره پیاو نه بوو. کرده وه شی له چا و را بردوو قورسا ختر نه بووبوو هیچ، به لکو زۆریش هه له و هه رزانه هه لسوکه وتی ده کرد. ئه و رپویییه پیره بۆ ئه وه ی خه لکیش فی ری کاری خو پریانه بکا زۆری حه ولدا. تۆلازی و چا و برسی بوونه که ی له جارن زیاتر بووبوو. له ماوه یه کی کورتدا چهن ده مه یخانه و گازی نو ی کرده وه و ئاشکرا دیار بوو له وانه یه سه د هه زار رۆبلی پاره بی. زۆربه ی دانیشتوانی شار و ناوچه که زۆر زوو که وتنه ژیر قه رزی ئه وه وه و به سووت و سه له م زۆربه ی خه لکی تووشی چاره ره شی و مالویرانی کرد. له م دوا ییانه دا ته و او با فیشی له خو ی کردبوو و له به ر ده وله مند ی وا سه ری لی شیوابوو سه روه به ری کاری خو ی نه ده زانی. دایمه سه رخۆش بوو. ئه گه ر گریگۆری نه بوا یه، - نوکه ره که ی که پیره پیاویکی دنیا دیتوو بوو، ئاگاداریی لی ده کرد - له وانه بوو خو ی تووشی زۆر ده رده سه ری گه وره بکا. هاتنی ئالیووشا له باری ئه خلاقییه وه کاری تیکرد. ئه تگوت له و پیاوه زوو پیر بووه دا شتییک ژیا وه ته وه که ماوه یه کی زۆر بوو له ناخیدا ویشک بووبوو.

زۆر جارکه تەماشای ئالیووشای دەکرد دەگوت: «دەزانی راست لە دایکه جندۆکه دیتووەکهی دەچی» وەختی خۆشی هەر ئەوەی بە دایکی ئالیووشا دەگوت. «جندۆکه دیتوو» دەگوت جندۆکه دەستیان لێوەشاندوو. گریگۆری قەبری «جندۆکه دیتوو» نیشان ئالیووشا دا. بردی بۆ گۆرستانی شارەکه مان و لە سووچیک قەبریکی بە کیلی هەرزانباییه وه نیشاندا که پاک و خاوین راگیرابوو، ناوی مردووەکه و تەمەن و پیکەوتی مردنەکهی لە سەر هەلکەندرابوو. لە خوارووشەوه چوارینەیهک، که زۆر بهی خەلک لە چینی مامناوەندیی کۆمەل لە سەر کیلی مردووکانیان دەینوسن. ئالیووشا خیرا تیگەیشت چەقاندنی ئەو کیلە کاری گریگۆرییه. بە پارەى خۆى ئەو کیلەى لە سەر گۆرى «جندۆکه دیتوو»ى بەستە زمان چەقاندبوو. هەلبەت دواى ئەوەى کیلەکه دەچەقینى، فیۆدۆر پاولوویچ زۆریشی پرتە و بۆلە بەسەردا دەکا. کاتى دەچی بۆ ئودسا گۆرەکه یەكجاری لەبیر دەباتەوه. ئالیووشا بە دیتنى قەبرەکهى دایکی ئەو هەستە قولپدەرەى ناخی دەرنبەرى و تەنیا گویى لە گریگۆرى گرتبوو که بە وردى باسى گۆرەکه و دانانى کیلەکهى دەکرد. سەرى داخستبوو و بەبى ئەوەى قسەیهک بکا ملی رپى گرت و رۆیى. دواى ئەوه، رەنگە ئەو سالە بە لای گۆرستانەکهدا نەچۆوه. بەلام ئەو پووداوه چکۆله کاری لە فیۆدۆر پاولوویچ کرد، دلای نەرم بوو لەپرەدا هەزار رۆبلى برد و دای بە کلیسەکهى خۆمان، بۆ خیرى ژنەکهى، بەلام نەک بۆ ژنى دووهەمى، دایکی ئالیووشا، «جندۆکه دیتوو» بەلکو بۆ ژنەکهى یەکه مى واتە ئادلایدا ئیوانا، که زۆرى لێدەدا. ئیوارەى ئەو رۆژەش مەستیکرد و لەبەر چاوى ئالیووشا دەستیکرد بە جنیودان بە قەشەکانى کلیسە. خۆى مرۆفیکى بى دین بوو، دەتوانم بلیم قەت مۆمیکى هەرزان باییشى لەبەر دەمى پەیکەرى پیرۆزدا هەلنەکردبوو. ئەو جورە مرۆفانە جارى وایە تووشى گۆران و هەلچوونیکى سەیر دەبن و ئەو کتوپر گۆرپانەش شتیکى سروشتییه.

پیشتر گوتم، قەلافەتیکى هەلمساو و پیرانەى هەبوو، لەو کاتەدا دیار بوو که ژیانیکى رابواردوو. پیستی بەرچاوى شۆر ببوو نەوه چاوه چکۆلهکانى

ئەوهندەى دیکه زيت و پر گومان و تەشەرایی دەنواند، لەگەل ئەوهشدا چرچ و لۆچی دەموچاوه قەلەوهکهى و بەرخەبهبهى بەر چەناگە تیژەکهى وهک دەلەمه شۆر بووبۆوه و قەلافەتى دزیو و سەیر و هەوهساوی دەنواند. لەگەل ئەوهشدا دەمیکى زل و لچى داچۆراوى هەبوو که لەو نیوانەدا ددانە رەش و رزیوهکانى وەدەر دەکەوتن. کاتى قسەى دەکرد تفى دەپرژاند. پیخۆش بوو هەمیشە تانە لە دەموچاوى خۆى بدا، بەلام بە بروای من زۆرى بە دل بوو. ئەو زۆر جار تاريفى لووتى خۆى دەکرد که زۆر گەوره نەبوو، بەلکو باریک و چکۆله و قەلەنگى بوو. دەگوت: «لووتى رۆمى، بە بەرخەبهبهى شۆرەوه قەلافەتى رەچەلەکی لە میژینهى رۆمیانى پیدام.» بۆیه پۆزى پیوه لێدەدا.

ئالیووشا ماوهیهک دواى ئەوەى چوو سەر گۆرى دایکی، لەپر گوتبووى دەیههوى بچیتە کلیسە و قەشەکانیش پێیان خۆشە وهک مرید وهریگرن. هەر وهها گوتبووى ئاواتى گەرەم ئەوهیه و باوهگیان ئەگەر ئیزنم پیدەى دەچمە کلیسە. فیۆدۆر پاولوویچ دەیزانى زووسیمای پیر، که خەریکی چلەکیشانە، کارتیکردنیکى تاییهتى لە سەر کورە ساویلکەکهى بووه.

دواى گوى گرتن لە ئالیووشا لە بێدەنگییهکی خەيالاییدا بەبى ئەوهى داخوازی کورەکهى تووشى سەرسورمانى بکا، گوتى: «هەلبەت ئەو لە هەموو قەشەکان بەشەرەفترە، دەى!... ئیستا دەتەوى بچى بۆ ئەوى کورم؟» نیوه سەرخۆش بوو، لەپر بزەیهکی سەرخۆشانە نیشته سەر لیوى، که فیل و گزەیهکی ئاویتهى تەگبیری پیوه دیار بوو. «ئەرى!... لە دلەم چەقیوو بەوه دەگەى. باوەر دەکهى؟ دەى راست بچووبای بۆ لای. چاکە خۆ تۆ دوو هەزار رۆبلىت پارە هەیه، بۆ جیازى ژن هینانت. کورە پاکەکهەم! منیش قەت بەجیت ناهیلیم و یارمەتیت دەدەم. هەرچەندیکیان پارە ویست؟ ئەگەر بیانەهوى، دەیاندمى. بەلام ئەگەر نەیانەهوى بۆ لە خۆرا نارەحەتیان بکەین؟ دەلیى چی؟ دەزانی خۆ تۆ رۆژانە بە قەت چۆلهکهیهکت خەرچى هەیه. حەوتوو دوو دانەت لى زیاده. دەزانی لە نزیک کلیسەکه لە دەرەوهى شار

شونینکی لئی، مندالیش دهزانی کهسی لینییه. جگه له «ژنانی کلیسه» یانی ههر بهو ناوه ناسراون. به پروای من، سی ژن دهبن. خوّم لهوئ بووم. دهزانی، خوْشه ها ناخوْش نییه. بو بیتاقهتی باشه. خراپیه کهسی له وه دایه هموو پرووسین ژنی فهره نسایی لینییه. ههلبهت دهتوانن ژنی فهره نسایش بینن. زور زوو دهتوانن بیهینن. پاره‌ی زوریان هه‌یه. ئەگەر بۆنی پاره‌یان پیتگا به‌تاو دین. چاکه لیره ئەو شتانه وه‌بەر چاو نایهن، ته‌نیا دووسه‌د قه‌شه‌ن، که زوریش به شه‌ره‌فن. پوژوو ده‌گرن. ده‌زانم تو چیت له دل‌دایه. ئەری... ده‌ته‌وئ ببیته پیاوی ئایینی. ئالیووشا ده‌زانن زورت بو به‌داخه‌وه‌م. باوه‌ر ده‌که‌ی ههر به راستی زورم خوْش ده‌وئی؟ چاکه، هه‌لیکی باشه. بو ئیمه‌ی تاوانبار ده‌پارێیه‌وه، لیره زورمان تاوان و سه‌ره‌پچی کردوه. هه‌میشه له‌بیری ئەوه‌دا بووم کئ دوغام بو ده‌کا، بلئی که‌سیک له‌م دنیا‌یه‌دا ببئ ئەو کاره‌ بکا. کورپه خوْشه‌ویسته‌که‌م، له‌و باره‌وه زور گه‌مژمه‌م. باوه‌ر ناکه‌ی؟ زور گه‌وجم. له‌و باره‌وه خوّم زور به‌ گه‌مژمه‌ ده‌زانم، دایمه‌ بیر ده‌که‌مه‌وه - جاروبار، نه‌ک هه‌میشه، بیر ده‌که‌مه‌وه ئەگه‌ر بمرم مه‌حاله شه‌یتان له‌ بیریان بچیته‌وه به‌ قه‌لانگ به‌ره‌و دۆزه‌خ رامکیشن. ئەو کاته سه‌رم سوور ده‌مینئ - قه‌لانگ؟ قه‌لانگیان له‌ کوئ بوو؟ له‌چی؟ قه‌لانگی ئاسنین! له‌ کوئ دروستی ده‌که‌ن؟ بلئی کووره و شتی وایان هه‌بئ؟ مریده‌کانی کلیسه‌ ره‌نگه‌ پیتان وایی دۆزه‌خ بنمیچی هه‌یه. ئەگه‌ر بروام به‌ دۆزه‌خیش ببئ، به‌لام دۆزه‌خی سه‌ر ئاوه‌لام پی‌ پازاوه‌تر و ماقوولانه‌تره. مه‌به‌ستم ئەوه‌یه زور خوْشتره. له‌ ئاکامدا توفیری نییه بنمیچی هه‌بئ یان نه‌یبئ. قه‌لانگی هه‌ر نییه و ئەگه‌ر نه‌شبی تیک ده‌ته‌بئ. که ئەوه‌ش مه‌حاله، چونکه ئەو کاته ئیتر هه‌چ که‌س نابئ به‌ره‌و دۆزه‌خم راکیشئ، ئەگه‌ر به‌ره‌و دۆزه‌خیشم رانه‌کیشن، که‌وایه له‌ دنیا‌دا عه‌داله‌تی چی؟ ئەگه‌ر وایه ئەم دنیا‌یه هه‌روا گوْتره‌یه، به‌لام وا نابئ، ده‌بی ئەو قه‌لانگ و قولاپه بو گیان من دروستبکه‌ن. ته‌نیا بو گیانی من. چونکه تو نازانی چه‌نده رابردوویه‌کی ره‌شم هه‌یه ئالیووشا.

ئالیووشا به‌ سه‌رنجیکی گه‌رم و دل‌و‌قانه‌وه به‌ باوکی گوټ:

«به‌لام له‌وئ قه‌لانگ و شتی وا هه‌ر نییه.»

- ئەری، ئەری، ته‌نیا سییه‌ری قه‌لانگه‌که ده‌بیندرئ. ده‌زانم، ده‌زانم. فه‌رانسه‌بیه‌ک ئاوا باسی دۆزه‌خ ده‌کا. «سییه‌ری^۳ عه‌ره‌بانه‌چیه‌کم دی، به‌ سییه‌ری رنه‌کنیک، سییه‌ری عه‌ره‌بانه‌یه‌کی ده‌سه‌رییه‌وه.»

پۆله گیان تو چوو زانی قه‌لانگیان نییه؟ له‌گه‌ل مریدان بژی، هه‌وایه‌کی دیکه له‌ که‌لله‌ت ده‌دا. به‌لام برۆ با له‌ کلیسه‌ به‌و راستییه‌ بگه‌ی، ئەو کاته وه‌ره‌وه و بوْم بگه‌ره‌وه. چونکه سه‌فه‌ر کردن بو ئەو دنیا ئاسانتر ده‌بی ئەگه‌ر پیاو بزانی چۆنه و چیه‌یه. جگه له‌وه‌ش، بو تو زور چاکتره به‌جی ئەوه‌ی له‌گه‌ل من هاوئشین بی له‌گه‌ل پیره‌ پیاویکی خه‌ره‌فاو و ئەو سه‌له‌یته جحیلانه و مریده‌کانی کلیسه‌ راییویری، ئەگه‌رچی وه‌ک فریشته‌ وای و هه‌چ شتیک له‌رئ هه‌تله‌ت ناکا. دل‌نیام له‌ویش هه‌چ شتیک کاریگه‌ری له‌ سه‌ر تو نابئ. هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌شه باوه‌رم پیت هه‌یه، بویه ئیزنت ده‌ده‌م بچی. چونکه هیوام پیته. شوکور خاوه‌ن ئە‌قل و که‌مالی. له‌ ده‌ره‌وه و ناوه‌وه هه‌له‌ده‌قرچی، له‌وئ چاک ده‌بیه‌وه و ده‌گه‌ر پیته‌وه. منیش چاوه‌روانتم. هه‌ستده‌که‌م تو ته‌نیا بوونه‌وه‌ریکی له‌م دنیا‌یه‌دا که مه‌حکومت نه‌کردووم. پۆله خوْشه‌ویسته‌که‌م، هه‌ست به‌وه ده‌که‌م، ده‌زانئ. جگه له‌وه‌ش چاره‌یه‌کی ترم نییه.

فیو‌دور پاولوویچ ده‌ستیکرد به‌ گریان، دل‌ناسک بوو. تاوانبار و دل‌ناسک.

3- وه‌رگیراو له (دوانه‌لیک دژی ئانه‌ئید) نووسراوه‌ی شاریل پراویل.

پیرانی کلیسه

رهنگه هیندی له خوینهرانم پینان وابی ئەم پالەوانه لاوهی من، مروڤئیکی نهخۆش و مردهلۆخه و رپوهلهیه یان لاویکی وردیله و رهنگ پهریو و سیلداره. به پپچهوانه، ئالیووشا لهم کاتهدا لاویکی نۆزده سالانهی جوان بارهاتووی، کولمه سوور و چاوگهش و لهش ساغ بوو. زوریش قهلافهتیککی رپک و پیک و جوانی ههبوو. لاویکی جوانچاک و دهسته. تووکه سههری خورمایی، دهموچاویکی جوان و تۆزی درپژۆکه و هیلکهیی. چاوانی گهوره و ههنگوینی و گهش. زور خهیا لاوی بوو و به روالهت زور هیدی و لهسه رهخۆ دیار بوو. رهنگه پیم بلین کولمهی سوور و عیرفان و دینداری پیکهوه ناسازگارن، بهلام به برۆای من ئالیووشا له ههموویان راست و بی کرپژتر بوو. دلپاک و ئاکارجوان. بیگومان له کلیسهدا زوری برۆا به مۆجزه بووه بهلام پیموایه مۆجزات هیچکات نابیته له مپهری سههر رپگای مروڤی راست و دروست و ههقبین. ئەوه مۆجزات نییه که ههقبینان به رهو باوه رینوینی دهکا. ههقبینی راستهقینه ئەگهرو مروڤئیکی به بیر و باوه ریش نهبی، بهردهوام وزه و توانای ئەوهی دهبی که برۆای به ئەوپه رپ سروسشت نهبی. ئەگه ریش له گهله مۆجزهیه که به شیوهی راستهقینهیهکی حاشاهه لئه گر به رهو رپووی، به جیی قه بوولکردنی راستهقینه، باوه ر به هۆش و ههستی خۆی ناکا. ئەگه ریش قه بوولیک، وهک راستهقینهیهکی سروسشت قه بوولیدهکا، که ههتا ئەو کاته گوئی پینه داوه. ئیمان له ناخی مروڤی ههقبیندا، له مۆجزهوه

سههرچاوه ناگرئ به لکو مۆجزه له ئیمانوه سههرچاوه دهگرئ. کاتی که مروڤئیکی ههقبین ئیمان دینی، ئەو کاته زاتی ههقبینی وای لیدهکا ئەوپه رپ سروسشتیش قه بوولیکا. تۆماس رهسوول گوتی: ههتا به چاوی خۆم نه بیینم ئیمان ناهینم، بهلام هه رکه چاوی پیکهوت، گوتی: «خولقینه ری من و خودای من!» بیژی مۆجزه وای لیکردبی ئیمان بینی؟ بهلانی زوره وه نا، به لکو به وه هویه ئیمانی هینا چونکه دهیویست ئیمان بینی، رهنگه کاتیکیش که گوتی: «تا به چاوی خۆم نه بیینم ئیمان ناهینم» له ناخی دلوه ئیمانی هینابوو.

رهنگه پیمبلین که ئالیووشا گهوج و نهفام بووه و خویندنی تهواو نه کردووه و... هتد. ئەوه که خویندنی تهواو نه کرد، به جیی خۆی، بهلام ئەگه ر بلین گهوج بوو یان تهوه زهل زور بیئینسافییه. ئەوهی له پپشدا گوتم دیسان دهیلیمه وه. ئەو بویه پپی نایه ئەو رپگایه وه که ئەوسه ردهمه پپیوابوو به رده بازیکه بۆ په رینه وه له تاریکیه وه به رهو رپوناکی. جگه له وه، تا رادهیه کیش وهک به رهی پپشووی بیری ده کرده وه - یانی کرده وهی جوان و هه قخواز. به دواي ههقیقه ته وه بوو باوه رپ تهواویشی پپی هه بوو. دهیویست به گیان و دل له و پپناوه دا خزمهت بکا. تینووی خزمهتکردن و یارمهتیدانی خه لک بوو. حازر بوو له و پپناوه دا هه موو شتیککی بهخت بکا، ته نانهت گیانیشی. ئەم لاوانه به داخه وه رهنگه تی نه گن که گیان بهخت کردن ساناترین شیوهی لیوردووییه. بهلام بۆ وینه بهختکردنی پپنج - شهش سال ته مه نی لاویتیان له رپگای خویندنی جیددی و دژواردا - به هۆی سهه هینده بوونی توانایی خزمهتکردن به ههقیقهت و مه رامه که یان - له توانای زوره یاندا نییه. رپگایه که که ئالیووشا هه لیبژارد رپگایه که بوو که به پپچهوانه ی رپبازه که ی بوو، بهلام تینوایه تیی گهیشتی خیرا به ئامانج، هه لبژاردنی ئەو تینوایه تیی به بوو. هه ره ئەوهی که له ئەندیشه ی جیددی خۆیدا، برۆای به بوونی خودا و هه رمانی کرد و به شیوهیه کی سروسشتی کتوو پپ به خۆی گوت: «دهمه وئ بۆ هه رمان بژیم و هپچ چه شنه سازشتیکیش کارم تیناکا. هه ره به و شیوهیه ئەگه ر پپی وابوایه که خودا و هه رمان نییه، له رپوه ده بووه کافر یان

سۆسیالیست. (چونکه سۆسیالیسم ته نیا بزوتنه وهی کریکاری یان دهوله تی چواره م نییه، بهر له هه موو شتییک بزوتنه وهیه کی کافرانیه، بهو رهنگ و پوهی که کافری خوازی ئەمپوویی بهخویه وه گرتوو، ده توانین بلیین به بی دهست تیوهردانی خودا دروستبووه. نهک له زهوییه وه سه رکه وتن به رهو بههشت، به لکو دانانی بههشتیکه له سه ر زهوی.) ئالیوشا نهیده توانی به شیوهی پیشوو بژی. ئەو جوړه ژیا نه بو ئەو سه یر و مه حال بوو. نووسراوه: «ئه گه ر دهتهوی به که مال بگه ی ئەوی هه ته بیده به فه قیر و هه ژاران و وه ره وه دوای من که وه.» ئالیوشا له دل خویا گو تی: «ناتوانم به جیی هه موو خه لک دوو رو ببل بدهم و به جیی ئەوهی وه دوای که وم، به ته نیا بچم بو نوژی شه وانه.» رهنگه بیره وه ری مندالی، کلێسه که ی ئیمه ی وه بیر هیتابیته وه، چونکه دایکی زور جار له گه ل خوی ده بیرد بو پارانه وهی شه وانه. رهنگه تیشه که خواروخچه کانی خور له کاتی ئیواره دا و په یکه ره ی پیروژ، که دایکه چاره ره شه «جندوکه دیتوو» که ی له بهر ده می رایگرتبوو، هه روا له زهینیدا ماب. به بیرکردنه وه لهو شتانه رهنگه هاتبی بولای ئیمه تا کو بزانی ده توانی، «هه موو شتیکی» به خنکا یان ته نیا «دوو رو ببل»، بو یه چوو بو لای پیری کلێسه.

ئەم پیره ی کلێسه، هه رهک له پیشدا گوتم، زووسیمای پیر بوو. باش وایه توژی پیداکیشم و بلیم، «پیروی کلێسه» له په رستگاکانی رووسیه چده کهن، به داخه وه له م باره وه ته واو بروام به خوم نییه و رهنگه نه توانم. له گه ل ئەوه شدا هه ولده دم به چه ند رهسته یه ک شتییک روون که مه وه. خاوه ن رایانی ئەم بواره له سه ر ئەو باوه رهن که دامه زرانی «پیرانی کلێسه» زور نییه و لهو په رستگایانه ی ئیمه دا ناگاته سه د سال. ئەگه رچی له روژه لات، به تاییه ت له (سینا و ئاتووس) زیاتر له هه زار ساله هیه. ده لین: زه مانی زور زوو له رووسیا ش هه بووه. به لام به هو ی ئەو به لآو ئاپورانه وه که تووشی رووسیا بوو. تاتاره کان، شه ری ناوخو، پچرانی پیوه ندی له گه ل روژه لات دوای له نیو چوونی قوسته نته نییه. ئەم دامه زرانه ش له نیو چوون. له ئاخری و

ئوخری سه ده ی رابردوو دا به دهستی پیاویکی ئایینی که ناوی پایسی ولیچکفسکی و هه ر به و ناوه ش به ناوبانگ بوو، به هاوکاری مریده کانی له نیو ئیمه دا دایانه زراند. به لام هه تا ئەمرو، ته نانه ت دوای سه ده یه ک ته نیا له چه ند کلێسه ماوه و هیندی جاریش وه ک شتیکی تازه داها توو له رووسیا تاراده یه ک ئیدانه یان کردوو. ئەم دامه زراوه یه به تاییه ت له کلێسه ی به ناوبانگی «کوژلسکایا ئاپتینا» شکلی گرت. نازانم بلیم چون و کهنگی هاته کلێسه ی ئیمه شه وه. تا ئیستا سی که س لهو پیرانه له م کلێسه ی ئیمه بوون، زووسیمای دواین که سیانه. به لام ئەویش له بهر پیروی و بیهیزی پیی له لیواری قه بره و که سیش نییه له جیی ئەوی دانین. ئەم مه سه له یه ش بو کلێسه که ی ئیمه مه سه له یه کی گرینگ بوو. چونکه تا ئەو کاته به شیوه یه کی فه رمی ناسراو بوو: کلێسه که ی ئیمه نه یاد کردنه وه ی بو قه شه و مروقه ئایینییه کان ده گرت، نه په یکه ره ی موجه نوینی لیوو. نه ولات پاریزی و به رخدان و خزمه تی میژویی له ریگی ولاتدا پیوه دیار بوو، ته نانه ت ئاوری لهو داب و نه ریه ته به شکویانه ش نه ده دا که پیوه ندی به میژوومانه وه هه بوو. وتاردان له لایه ن پیرانه وه، که زیاره تکه ران بو بیستنی له هه موو لایه که وه هه زاران فه رسه خیان ری ده پری. له سه رانه ری رووسیا. شکلی گرتبوو و خه لک به چاوی ریژه وه ته ماشایان ده کرد.

ئەو پیرانه چکاره بوون؟ پیروی کلێسه که سیک بوو که گیان و تاسه ی مریدی به گیان و تاسه ی خویه وه گریده دا. مروقی عارف دوای هه لبژاردن، واز له تاسه ی خوی دینی و ته سلیمی ئەوی ده کا، ته سلیم بوونیکتی ته واو و له نیوچونیکتی راسته قینه. ئەو ئەم ریگایه، ئەو مه کته بی به ته واوی له نیو چوونه، به هیوای زالبوون به سه ر خویدا و زالبوون به سه ر هه وه سی خاوه لوکدا هه لده بژی ری. تا کو پاش ته مه نیک سه ردانه واندن و فه رمانبه ری، به رزگارییه کی ته واو یانی رزگاری له خوی بگا و له دهست چاره نووسی ئەوانه ی که ژیا نیان به بی دوزینه وه ی خویان رابواردوو، هه لی. بناغه ی پیرانی کلێسه له سه ر گریمان ه رو نه نراوه، به لکو له روژه لات به هو ی

به‌رده‌وام بوونیکي هه‌زارساله‌وه دامه‌زنامه‌وه. دهرۆست بوون له هه‌مبه‌ر پیری کلیسه‌دا وهک فه‌رمانبردن نییه، که هه‌میشه له په‌رستگا رۆوسییه‌کان بووه، به‌لیندان و دهرۆست بوون بۆ مرید، تۆبه کردن له سه‌ر ده‌ستی پیری کلیسه‌دایه و ده‌بی برۆای به‌و پێوه‌ندییه رۆحییه له پسان نه‌هاتوو هه‌بی.

بۆ وینه ده‌گێرنه‌وه له سه‌رده‌می مه‌سیحییه‌دا، یه‌کی له مریده‌کان که به قسه‌ی پیره‌که‌ی نا‌کا، کلیسا‌که‌ی له سووریا به‌جیدیلی و ده‌چی بۆ میسر. له‌وئ دوا‌ی تپه‌رکردنی که‌ندوکۆسپیکی زۆر ده‌گاته‌وه و جیگایه‌ی که شایانی ئه‌وه بی له ریگای خودادا ره‌نجبکیشی و مه‌رگه‌که‌ی وهک مه‌رگی شه‌هیدی ریگای دین وایی. قه‌شه‌کانی کلیسه له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی وهک پیاوی خودا چاوی لیده‌که‌ن، به‌رێزه‌وه به‌ خاکی ده‌سپێرن. مجیوری کلیسه‌که هه‌تا هات بلی «ئهی وسل دهرنه‌کردوو‌ه‌کان دوور که‌ونه‌وه.» داره‌ته‌رمی هه‌لگری ته‌رمی شه‌هید له‌جیی خۆی به‌رز ده‌بیته‌وه و له کلیسه‌که فریده‌ریته دهری و سی‌جار پاته ده‌بیته‌وه. له ئاکامی‌شدا بۆیان دهرکه‌وت ئه‌و مرۆقه پیرۆزه به‌لینی و په‌یمانی شکاندوو و مراده‌که‌ی به‌جی هیشتوو، به‌لام هه‌رچه‌نده کاری چاک و گه‌وره‌شی کردبی، به‌بی لیبورده‌ی پیره‌که‌ی عه‌فوو نا‌کری. ته‌نیا دوا‌ی ئه‌وه‌ی پیری کلیسه لێ خۆشبوو ری‌وره‌سمی ئه‌سه‌رده‌کردن به‌رێوه‌چوو. ئه‌مه‌ش، هه‌لبه‌ت حه‌ق‌ایه‌تیکی کۆنه و به‌س. به‌لام ئه‌مه‌ش نمونه‌یه‌کی نوێ. مریدی‌ک له نا‌کا و له لایه‌ن پیره‌که‌یه‌وه فه‌رمانی پیده‌دری (ئاتووس) که شوین و داله‌دی بووه به‌جیبیلی و سه‌ره‌تا بجیته ئۆرشه‌لیم بۆ زیاره‌تی شوینه پیرۆزه‌کان و پاشان برۆا به‌ره‌و باکوور، بۆ سیبیریا: «جیگای تۆ ئه‌وییه نه‌ک ئیره» مریدی بیچاره له تاوانا ده‌چی بۆ لای قه‌شه‌یه‌کی گه‌وره له قوسته‌ته‌نییه. بۆ رزگار بوون له ژیر باری فه‌رمان و گوێپرایه‌لی په‌نا بۆ ئه‌و ده‌با، به‌لام قه‌شه ده‌لی من هیچ ته‌نانه‌ت هیچ هیزیک له دنیا‌دا نییه و نابی، که بتوانی تۆ رزگار کا. جگه له‌و پیره‌ی که ئه‌و ئه‌رکه‌ی له سه‌ر شانی تۆ داناوه. به‌م شیوه‌یه پیرانی کلیسه له هیندی لایه‌نه‌وه تواناییه‌کی له‌را‌ده به‌ده‌ریان پیدراوه. هه‌ر بۆیه له زۆربه‌ی کلیسه‌کانی ئیمه‌دا ئه‌و دامه‌زراوه‌یه سه‌ره‌تا دژ

به‌جها‌کاری راوه‌ستا. هه‌ر له‌و سه‌روه‌نده‌دا پیرانی کلیسه له نیو خه‌ل‌ک‌دا ریزیکي زۆریان وه‌ده‌سته‌هینا‌و له‌به‌ر چاوی خه‌ل‌ک شیرین بوون. پۆل پۆل مرۆقی گه‌وج و هه‌روه‌ها که‌سایه‌تی ناسراو، هاتن بۆ‌لای پیرانی ئیمه. هه‌تا دان به‌ تاوان و کرده‌وه‌یاندا بنین و تۆبه بکه‌ن. به‌ دیتنی ئه‌و بارودۆخه ئه‌وانه‌ی دژی پیرانی کلیسه بوون نا‌ره‌زایه‌تیان دهربری. که ری و ره‌سمی تۆبه کردن و دان به‌ تاوان‌دانان، له‌خۆوه و به‌ ئاره‌زووی دلی خۆیان به‌رێوه‌ده‌بن و تۆبه کردن له سه‌ر ده‌ستی پیری کلیسه، به‌ هۆی مریده‌کانی یا خه‌ل‌کی ره‌شوکییه‌وه وهک ئه‌رکیکی پیرۆز و ئایینی ناچی. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا دامه‌زرانی ریکخراوه‌ی پیرانی کلیسه جیی خۆی کرده‌وه و ئیستاش له په‌رستگا‌کانی رۆوسیا بره‌وی هه‌یه. ره‌نگه ئه‌وه‌ش هۆیه‌کی باش بی بۆ زیندوو کردنه‌وه‌ی ئه‌خلاق‌ی مرۆق‌ایه‌تی و رزگار کردنی خه‌ل‌ک بی له کۆیله‌یی، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا وهک دوو ریانیکی وایه و به‌شیک له خه‌ل‌کیش به‌ره‌و ئاکاریکی شه‌یتانی و له‌خۆ دهرچوون ده‌با.

زووسیمای پیر شه‌ست و پینج سالی ته‌مه‌ن بوو، کوره جووتیار بوو. کاتی لاوی ده‌چیته ئه‌رته‌شه‌وه و به‌ پله‌ی ملازم له قه‌فقا‌زیا خزمه‌ت ده‌کا. بیگومان به‌ ئاکار و خووخده‌ی تاییه‌ت و رۆحییه‌که‌ی خۆی شوینی له سه‌ر ئالیووشا دانا. ئالیووشا له حو‌جره‌ی ئه‌و پیره‌دا ده‌ژیا که زۆری خۆشه‌دویست و ئیزنی پیده‌دا خزمه‌تی بکا، ئه‌وه‌شمان له‌بیر نه‌چی ئالیووشا ئه‌و کاته که له کلیسه ده‌ژیا، هیچ ئه‌رکیکی له سه‌ر شان نه‌بوو و ده‌یتوانی هه‌رکویی پین خۆشه‌ بچی، به‌رۆژدا له کلیسه‌ش نه‌مایه‌ته‌وه گرینگ نه‌بوو. ئه‌گه‌ر جل و به‌رگی راهیانه‌شی له‌به‌ر ده‌کرد، خۆی حه‌زی پیده‌کرد و ده‌یویست له‌گه‌ل که‌سانی دیکه‌ی نیو کلیسه‌که ها‌وره‌نگ بی. وادیار بوو پیره‌که‌ی زۆری کار تیکردبوو. باوه زووسیمای ده‌یانگوت له سالانی زووه‌وه هینده‌ی خه‌ل‌کی جو‌را‌و‌جو‌ر دیتوو، که هاتوون بۆ تۆبه کردن و له لای ئه‌و دانیان به‌ تاوانه‌کانیاندا ناوه، له‌گه‌ل چا‌و پیکه‌وتنی که‌سه‌که ده‌یزانی چیی ده‌وی و چ شتیک رۆحی ئازار ده‌دا. جاری وابوو زیاره‌تکه‌رانی وا تووشی

سەر سوورپان دەکرد، لەوانەبوو شیت بن، هیشتا زمانیان نەگەرپابوو لە مەبەستیان دەگەشت.

ئالیووشا زۆر جار دیتبووی ئەو کەسانەى بۆ یەكەمجار دینە زیارەتى باوہ زووسىما بە ترس و لەرزەوہ دەچوونە ژوورئ، بەلام كاتى گەرپانەوہ شاد و دلخۆش و لئو بە بزە دەهاتنە دەرى. ئالیووشا بە تايبەت ئەوہ چاك تىگەشتبوو كە باوہ زووسىما نەك توورە نابئ و نئو چاوانى تىك نائى، بە پىچەوانە ھەمىشە روو خۆش و لئو بە بزەيە. مريدەكانى دەيانگوت ريزىكى زۆر بۆ تاوانبار دادەنى و ھەرچەندە تاوانى زياتر بئ ئەو زۆرتى ريز بۆ دادەنى. ھەتا كۆتايى تەمەنى، بىگومان لە نئو مريدەكانيدا كەسانىك بوون كە زۆريان رق لئى بوو و بەخيليان پىدەبرد. بەلام ژەمارەيان كەم بوو و قەت زمانيان نەدەگەرا. ھەرچەند كەسانىكان لەنئودا بوو كە لە نئو كلىسەكەدا خاوەن شكۆ و پلە و پاى بوون، بۆ وینە راھىبىكى پير كە بە ھۆى رۆژوو گرتن و بىدەنگى و لەسەرەخۆيى ناوبانگى دەركردبوو. بەلام زۆربەى راھىبەكان لایەنگرى باوہ زووسىما بوون و لە ناخى دلەوہ خۆشيان دەويست. تاقيمت تەواو گيان لە پىناوى بوون و ئاشكرا دەيانگوت - ئەگەرچى بە دەنگىكى بەرز نەبوو - شكى تيدا نىيە پىاوى خودايە. چونكە دەياندى پئى لە لئوى گۆرە و لە كۆتايى تەمەنى نزيك بۆتەوہ، چاوەروان بوون لە داھاتوويەكى نزيكدا مۆجزەيەكى وا بنوئى بىتتە ھۆى شانازى بۆ كلىسای ناوچەكە. ئالیووشا ئيمانىكى تەواوى بە ھىزى مۆجزەئاسای پيرەكەى ھەبوو. راست ئەو جۆرەى كە ئيمانى بە ھەقايەتى فریدرانە دەرى تابووتەكە لە كلىسە ھەبوو. زۆر كەسى دەدەى كە مندال و كەسوكارى نەخۆشيان دینا كە باوہ زووسىما دەستیان بە سەردا بئى و دوعايان بۆ بكا، كاتى دەرپوشتن، زۆر زوو دەهاتنەوہ و بە چاوى فرميسكاوييەوہ دەكەوتن بە سەر كەوشەكانى پيردا و لە بەر چاكبوونەوہى نەخۆشەكەيان سپاسيان لیدەكرد.

ئالیووشا قەتیش ئەو پرسىارەى بەزەين نەدەگەشت و بىرىشى لئى نەدەكردەوہ، كە ئەو نەخۆشانە بەراستى بە دوعای باوہ زووسىما چاك

بوونەوہ، يان نەخۆشەكە ماوہى خۆى تپەپاندووە و نەخۆشەكە چاك بۆتەوہ، چونكە باوہرىكى تەواوى بە توانايى رۆحى پيرەكەى ھەبوو، كاتى تارىفى بەناوبانگى و شكۆى ئەوى دەبىست كەيفى دەكرد و دەتگوت تارىفى خۆى دەكەن. كاتى باوہ زووسىما وەدەر دەكەوت و دەچوونە نئو كۆپى زيارەتكەرانەوہ، ئالیووشا دەكەوتە دلەكوتئ و زەردەى دەگرت، خەلكى رەش و رووت لە ھەموو ناوچە و مەلبەندەكانى رووسىاوە دەهاتن و بە ئاواتەوہ بوون پير بىنن و داواى متفەرپكى لئىكەن. لەبەر دەميدا چۆكيان دادەدا و دەگرىان، لاقيان ماچدەكرد، خۆلى بەر پىكەيان ماچدەكرد و ھاواريان لئى ھەلدەستا، ژنان مندالەكانيان بۆلای رادەداشت و نەخۆشى ترساو و شىت و فيداریان دینا بۆلای. پير قسەى لەگەل دەكردن. دوعايەكى كورتى بە سەردا دەخوئندن، دەستىكى بەسەرياندا دەھىنا و ئىزنى دەدان بۆن. لەم دوايىيانەدا نەخۆشى واى كز و لاواز كرددبوو، ھىندئ جار نەيدەتوانى لە حوجرەكەى بىتتە دەرى و زيارەتكەران جارى وابوو چەن رۆژ چاوەروانى ھاتنەدەرەوہى دەبوون. ئالیووشا پئى سەير نەبوو كە بۆ ئەوئەندەيان خۆش دەوى و كاتى دەبىنن لەبەر پىندا سەر لە عەرزى دەسوون و دەگرين. ئاخ! دەيزانى كە بۆ رۆحى پاك و سادەى خەلكى رەشۆكى و خاكەپاى روسيا، كە لە ژير بارى خەم و كارى گراندا پشتيان چەماوہتەوہ، بە تايبەت لە دەست زولم و زۆر و تاوانى لەرادەبەدەرى خۆيان و ھەموو خەلكى دنياوہ زالە ھاتوون، بۆ دۆزىنەوہى شتىك يان كەسىكى پيرۆز بە دل تامەزرۆن. تاكو كرتۆشى بۆ بەرن و كەوشەكانى ماچبەكەن و بىپەرستن. ھەر بەوہش ئوقرە دەگرن و دلان ئاو دەخواتەوہ.

لە نئو ئىمەدا تاوان و زولم و وازى وازى بوون ھەيە، لەگەل ئەوہشدا لە جىگايەكى ئەم سەرزەوييە پان و بەرىنە مرقۆئىكى پيرۆز و مەزن ھەيە، ئەو ھەقىقەتى لەدەستدایە. ھەقىقەت دەناسئ، كەوايە ھەقىقەت لە سەر زەوى نەمردووە و سەرچاوەى ھەقىقەت رۆژىك دئ بۆ لامان و ھەر وەك بەلئىنى دراوہ بە سەر جىھاندا رادەگا و عادلانە حوكمات دەكا. ئالیووشا دەيزانى كە

ئەو ەراست ئەو شتەيە كە ەموو خەلك بە ئەقل و رۆح ەستى پىدەكەن. ئەو ەشى بە باشى دەزانى، بەلام پرواى وەك ئەو خەلكە رەشوكى و سادانە وابوو كە دەگرىان و ژنانى نەخوش مندالەكانيان بۆ لاي پىرەكەيان رادەداشت، لە سەر ئەو باوەرەش بوو كە زووسىماى پىر جىنشىنى خودايە لە سەر زەوى و ەلگى ەقىقەتى خودايىيە. لە سەر ئەو باوەرەش بوو كە زووسىما لە پاش مەرگى شكۆيەكى لەرادە بەدەر دەبەخشى بە كلتسەكە و ئاليووشا لە خەيالى خۇيدا ئەو ەى وەك رۆژ لى رۈون بوو، لەم دوايىيانەشدا گرپى ئەو ئەشقە رۆحىيە لە دايدا جارلەگەل جار پتر بلىسەى لى ەلەدەستا. ئەو تۆزكالىكىش لەو دەودل نەبوو كە ئەو پىرەى لە ەمبەريدا ويستاو ەيشەوايەكى بى ھاوتايە.

ئەو خەيالە شىرىنەى لە دلى ئاليووشادا شەپۆلى دەدا ئەو ەو بوو: «ئەو پىرۆز و پاكە. رازى رۆژى پەسلان و زىندوو بوونەو ەى ەموانى لە دلدايە. ەر ئەو ەيز و وزەيەى رۆژىك ەقىقەت لە سەر زەوى مسۆگەر دەكا و تەواوى مرۆفەكان پاك و پىرۆز دەبن و يەكتريان خۆش دەوى، ئىتر ەژار و دەولەمەند، كەس و ناكەس، نامىنى و ەموو بە تىكرابى دەبنە رۆلەى خودا و گەرەيى راستەقىنەى مەسىح ئاشكرا دەبى.»

هاننى دوو براى كە ەتا ئەو كاتە ەيجيانى نەدبوو و نەيدەناسىن، گوايە زۆرى كار تىكرد. لەگەل براگەورەكەى دىمىترى فىودورۈويچ (كە درەنگتر ەات) زۆر زووتر لە ئىوان فىودورۈويچ بوو ەورپى، ئەگەرچى لەگەل ئەو دايكىشىان يەك نەبوو. زۆرى ئىوانى براى خۆش دەويست. ئىوان دوو مانگ دەبوو ەاتبوو بۆ شار، ئەگەرچى زۆربەى كات يەكتريان دەدى، بەلام ەيشتا زۆر دانوويان پىكەو نەدەكولا. ئاليووشا لە خۇيا بىدەنگ و ەيدى بوو، دەتگوت چاوەرۈوانى شتىكە و ەست بە شەرمەزارى دەكا. بەلام تىگەيشت ئىوانى براى سەرەتا زۆر سەير چاوى لىدەكا و تىي دەفكرى، وا ديارە زووش دەستى لەو سەرنج و تىرامانە ەلگرت. ئاليووشا بە ەپەسانەو ەتىگەيشت. سەرەتا چاوپۆشى و سەرساردى براكەى بە ەوى جىاوازى

تەمەن و بەتايبەت جىاوازى خويندەوارى زانى. بەلام ئەو بىرە ەلگرت كە نەكا نەبوونى وردىنى و ەاودلى ئىوان بە ەوى شتىكى نامۆو ەبى. ەميشە پىئابوو ئىوان بىر لە شتىك دەكاتەو ە (مەبەستىكى دەروونى و گرىنگ) ەولەدا بۆ گەيشتن بە ئامانجىك، كە لەوانەيە دەست پىراگەيشتنى زۆر دژوار بى و ەر ئەو ەش بۆتە ەوى ئەو ەى كە بىر لە ئەو ناكاتەو ە. ئاليووشا ئەو ەشى لەخۆى دەپرسى نەكا بىرمەندى بىدىن دەرهەق بە من كە مرىدىكى گەوج و ەپۆلم رقى لە دلدا بى. سوور سوور دەيزانى كە براكەى كافرە. ئەگەر ئەو قىنەشى لە دلدايە، بەلام بە دلبيەو نەدەگرت. لەگەل ئەو ەشدا تووشى واق و رمانىكى سەير بووبوو كە خۆشى نەيدەزانى چىيە و لە ناخو ە نازارى دەدا. چاوەرپى بوو براكەى لىي نزيكتر بىتەو ە. دىمىترى براى بە رىزىكى زۆر و خۆشەويستىيەكى قولەو ە باسى ئىوانى دەكرد. ئاليووشا دەيزانى ەموو ئەو شتانەى كە لەم دوايىيانەدا پىئەندىيەكى زۆر نزيك و باشى لە نىوان ئەو دوو برايەدا دامەزندانو ە ئىوانە. باسكردنى پىر لە خۆشەويستىيى دىمىترى، لەبەر چاوى ئاليووشا سەرنج راكىشتىر بوو، چونكە دىمىترى لە چاوى ئىوان تا رادەيەك خويندەوارتر بوو. دوو برا بە شىئەيەكى سروشتى بووبوونە دوانە لىكدژ و وا لە ەمبەر يەكتردا چەقىبوون. كە دۆزىنەو ەى دوو مرۆقى وەك يەك نەچوو زۆر دژوار دەبوو.

ەر لەو سەردەمەدا بوو كە كۆبوونەو ەيەكى ئەندامانى ئەم بنەمالە ئالۆزە لە حوجرەكەى پىرى كلتسەدا پىكەت كە بەو شىئەيە كارى كرده سەر ئاليووشا. بەهانەى پىكەينانى ئەو كۆبوونەو ەيەش بەهانەيەكى درۆيىنە بوو. لەم كاتەدا بوو كىشەى نىوان دىمىترى فىودورۈويچ لەگەل باوكى گەرە بوو ە بەجارى لەبەر چاوى يەكترى تالبوون. فىودور پاولوويچ وەك دەللىن يەكەم كەس بوو كە واديارە بە گالتە پىشنيارى كردوو ەموويان لە حوجرەكەى باو ەوسىما كۆبىنەو ە و بىئەو ەى دەستەوداوينى ئەو بن و راستەوخۆ كارەكەيان بۆ جىيەجى بكا، بەئەدەبانە و لەسەرەخۆ لە ژىر سايەى ئاشتىخوازانەى ەنتەشى پىردا لەگەل يەك پىكەين. دىمىترى كە بە

عومری خۆی باوه زووسیمای نه دیبوو. بۆیه له وه به گومان بوو که باوکی بۆ ترساندنێ ئه و کۆرپکی وای وه پڕی خستوه. به لّام چونکه به هۆی هیندی ئاکاری ناحز له گه ل باوکی چه نجار کیشه یان لئ پهیدا بووبوو، له دلّه وه خۆی سه رکونه ده کرد، بۆیه ئاماده بوو ئه م کۆرپه بۆ ئاشت بوونه وه یان ساز بکری. ده بی ئه وه شمان له بیری نه چئ که ئه و وه ک ئیوان فیؤدۆرۆویچ له لای باوکی نه بوو. له وه سه ری شاری به ته نیا ده ژیا. خودا وراستان پیۆتیر ئه لکساندرۆویچ له و کاته دا هاتیوو بۆ شار. مه به سه ته که ی پیخۆش بوو. ئه م ئازادبخوازه ی سالانی چل و په نجا که پیاویکی رووناکبیر و بی دین بوو، له وانه یه بۆ بیتاقه تی و سه رگه رمی رووی له وئ کردبئ. ئاواتی دیتنی کلێسه و «پیاوی پیروژ» له ناکا و سه رتا پای داگرت. چونکه په روه نده ی شکایه ته که ی له کلێسه سه باره ت به سنوور و مافی داربیرین و ماسیگرتن له رووبار به هیچ کوئ نه گه یشتبوو، ئه وه ی کرده بیانوو بۆ دیتنی پیر، تا کو به شیوه یه که ی دۆستانه کاره که ی یه کلایی بکاته وه. بۆیه که سه ینک که به و بۆنه یه وه بچئ و کاریکی ئاوا شایانی له ده ست بئ، ریزی لیده گیرئ و به خۆشه ویستییه وه پیشوازی لیده کری، نه ک ئه وه ی له خۆرا مل پنه ونئ و وه ژوور که وئ. ئه گه رچی له م دواییانه دا پیر که متر له حوجره که ی ده هاته ده ری و نه خۆشی وای لیکردبوو ئیزنی دیداره ئاساییه کان نه دا. که سانیک له نیو کلێسه که دا چاویان تیوه ی بوو و ئاگادارییان لیده کرد. له ئاکامدا ئیزنی ئه و دیداره یدا و پۆژه که ی دیاریکرا.

به بزیه که وه به ئالیووشای گوت: «کئ منی کردۆته حاکی ئه وانه؟» له وه ش زیاتر هیچی نه گوت.

ئالیووشا به بیستنی هه والی ئه و دیداره زیاتر تووشی دلّه و پریزه بوو. له نیوان گرووی شه رکهر و شه رخوازدا دیمیتری برای ته نیا که سه ینک بوو که ئه و کۆرپی مشتوو مپه ی پئ به راست بوو. ئه وانی دیکه هه ر له خۆرا وه، یا بۆ سووکایه تی کردن به پیر ده هاتن. ئالیووشا باش له وه ده گه یشت. ئیوانی برای و میؤسؤف بۆ قوته قوت و جلف بازاری ده هاتن. چونکه باوکیشی زۆری دل

به رشقنجارییه وه بوو. ئالیووشا ئه گه رچی هیچی نه ده گوت، به لّام زۆر چاک له خووخده ی باوکی ده گه یشت. دیسان ده یلیمه وه ئالیووشا به پیچه وانه ی بیرکردنه وه ی خه لکی زۆریش گه مژه و ساویله که نه بوو. به دلّیکی خه مباره وه چاوه پروانی پۆژی دیاریکراو بوو. بیگومان له ته نیاییدا هه میشه بیری له کیشه و ئاژاوه ی بنه ماله که یان ده کرده وه و ده یویست چاره یه که ی بۆ بدۆزیته وه. به لّام دلّه خورپه ی سه ره کیی ئالیووشا له تاوی باوه زووسیمای بوو. خه می گه ره یی و شکۆی ئه وی بوو. ده ترسا به شیوه یه ک سووکایه تی پیبکری. به تایبه ت له قسه ی ته وساوی و ناو ئاخذاری میؤسؤف و شات و شووتی پیر له فیل و به ده مارانه ی ئیوانی زانکو دیتوو ده ترسا. ئالیووشا دلّی له هیچ شتی که نه ده حه سایه وه. ته نانه ت ده یویست به جۆریک به گوئی پیر هه لینی و له مه به سستی ئه وانی تیگه یینی. به لّام دوای ماوه یه ک بیرکردنه وه و دان به خۆداگرتن په شیمان ده بووه. ته نیا پۆژی به ر له دیداره که به دۆستیکدا هه والی نارد بۆ دیمیتری برای که زۆری خۆش ده وئ و چاوه پروانه به لینی خۆی به ریته سه ر. دیمیتری وای ورمابوو چونکه وه بیری نه ده هاته وه به لینییه کی دابئ. به لّام به نامه وه لامي دایه وه که هه ولده دا خۆی راگری و گرژی نه نوینی. به لّام له گه ل ئه وه ی ریزیکی زۆری بۆ پیر و ئیوانی برای هه یه، له سه ر ئه و باوه رپه یه که ئه م دیداره یان ته له که یه یان مه له که یه که ی بی بایه خ. له کۆتایییدا نووسیوو:

- به لّام رازیم زمانم به برین بچئ و ده ره ق به پیاویکی خودا که ریزیکی زۆرت بۆی هه یه زمان دریژی نه که م.
ئه م نامه یه ئه و جۆره ی پیویسته دلّی ئالیووشای نه گه شانده وه.

كتيبي دووهم

كۆپوونەۋەيەكى بىئىلكام

(1)

ده‌گه نه نيو كليساكه

پوژيكي خوش و گهرموگوري مانگي ثووت بوو. ناخافتن له‌گه‌ل پير كه‌وتوته كاتزمير يازده و نيوي سهر له به‌ياني، ههر خيرا دواي نويژيكي دهرنگ‌وهخت ئه‌و كاته‌يان دانابوو. ئه‌وانه‌ي ده‌بوو له‌و كوره‌دا به‌شدارييكه نه‌هاتبوون. به‌لام راست له‌كوتايي دانيشتنه‌كه‌دا هاتن. سهره‌تا فاي‌توونيكې رازاوه و سهرئاوه‌لا، كه‌ئه‌سپي ره‌سهن و گرانبايي رايان ده‌كيشا. ميوسوف و بوره‌خزميكي كه‌لاويكي بيست سالان بوو، به‌ناوي فيميچ گالگانوف گه‌يشتنى. ئه‌و كوره‌لاوه‌خوي ئاماده كرده‌بوو بچيته زانكو. ميوسوف له‌گه‌ل ئه‌و كوره‌لاوه‌ده‌ژيا و هه‌ولي ده‌داو هاني دا بچي بو هنده‌ران و برواته، زانستگاي زوررخ يان ژينا، ئاليووشا هيشتا دوودل بوو. په‌روش و خه‌مبار بوو. فيميچ گالگانوف مروفيكي جوانچاك و ريكوپيك و تاراده‌يه‌ك كه‌له‌گه‌ت بوو. جاروبار سه‌ير ده‌كه‌وته گومي بير و خه‌يال‌وه و مات ده‌بوو، وه‌ك هه‌موو مروفيكي مات و په‌ريشان هيندى جار به‌واقوپماوي چاوي له‌كه‌سيك ده‌بري. بيده‌نگ بوو و تاراده‌يه‌كيش شپريو. به‌لام هيندى جار كه‌له‌گه‌ل كه‌سيك ته‌نيا ده‌كه‌وت. زوربلي و روو هه‌لمالدر او بوو. ههر له‌خورا پنده‌كه‌نى. به‌لام شادييه‌كه‌ي هه‌روه‌ك له‌په‌يدا ده‌بوو، ئاواش خيرا ون ده‌بوو. هه‌ميشه‌خه‌ريكي پشوودان بوو و ته‌نانه‌ت جل و به‌رگي ده‌وله‌مهنده‌ي له‌به‌ر ده‌كرد و بريكي پاره و داراييي سه‌ربه‌خو بوو، به‌لام چاوي تير نه‌ده‌بوو. يه‌كي له‌دوسته‌كاني ئاليووشا بوو.

به‌فايتوونيكې كونه و چه‌په‌ره‌ك و گه‌وره، كه‌دوو ئه‌سپي زه‌ردى پير رايانده‌كيشا. زور له‌دواي فاي‌توونه‌كه‌ي ميوسوف، فيودور پاولوويچ و ئيواني كوري هاتن. ديميتري فيودورويچ ئه‌گه‌رچي عه‌سري پوژي پيشوو له‌كاتي كو‌بوونه‌وه‌كه‌ئاگادار كرابوو، به‌لام وه‌دره‌نگ كه‌وتبوو. ئه‌و كه‌سانه‌ي بو كوره‌كه‌هاتبوون، فاي‌توونه‌كانيان له‌لاي هوتيله‌كه‌و دور له‌گوره‌پانه‌كه‌راگرت و به‌پييان به‌ره‌و ده‌روازه‌ي كليساكه‌وه‌ريكه‌وتن. جگه‌له‌فيودور پاولوويچ، هيچكام له‌و كه‌سانه‌ي ديكه‌كليساكه‌يان نه‌دييوو، ميوسوفيش نزيكه‌ي سي سال ده‌بوو پي نه‌نابوو كه‌ليساوه. به‌وردى و هيمنانه‌چاويكي به‌ده‌وروبه‌ري خويدا گيرا. به‌لام جگه‌له‌كليسه و مالاني ده‌وروبه‌ري په‌رستگاكه‌شتيكي سه‌ير و به‌رچاو نه‌كه‌وته به‌روانينه‌مووقليشانه‌كه‌ي، له‌وه‌ده‌چوو كليسه و خانوبه‌ركاني ده‌وروبه‌ري سه‌رنجيان رانه‌كيشا بي. دوايين كه‌ساني نويژكه‌ر به‌سه‌ري رووتى و خاچ كيشان له‌په‌رستگاكه‌هاتنه‌ده‌ري، زوربه‌يان خه‌لكي ره‌شووروت و له‌چيني خواروي كومهل بوون و چهن كه‌سيكي ده‌وله‌مهند و پياو ماقووليشيان له‌گه‌ل بوو، دوو سي ژن و ژينراليكي زور پيريش له‌هوتيله‌كه‌وه‌هاتبوون و خه‌لكي ناوچه‌كه‌نه‌بوون. به‌رله‌وه‌ي بگه‌نه‌نيو كليساكه‌كه‌وتنه‌گه‌ماروي سوالكه‌ر و پارسه‌كانه‌وه، به‌لام هيچكام ده‌ستيان بو‌گيرفانيان نه‌چوو. ته‌نيا گالگانوفى لاو دراويكي ده‌كوپيكي له‌جزدانه‌كه‌ي ده‌ره‌ينا و تووره و چه‌په‌ساو - خودا ده‌زاني له‌به‌رچي! - داي به‌پيرژنيك و به‌په‌له‌گوتى: «به‌شيبكه‌ن له‌نيوان خوتاندا.» به‌هيچكام له‌هاورپيكانيشي سه‌باره‌ت به‌وه‌هيچي نه‌گوت، ئيتر چه‌په‌سانه‌كه‌ي بي‌هو بوو؛ به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ده‌ست و لاق تيكه‌له‌هاتنه‌كه‌ي زياتر بوو. سه‌ير بوو ده‌تگوت هيچكه‌س چاوه‌رواني هاتنيان نيه‌و له‌گه‌ل ريز و پيشوازي به‌ره‌وروو نه‌بوون، ئه‌گه‌رچي يه‌كيان له‌م به‌ينانه‌دا هه‌زار روپلي پيشكesh به‌كليسه كرده‌بوو. يه‌كيكي ديكه‌شيان خاوه‌نى ملكيكي زور و ده‌وله‌مهند و خاوه‌ن فه‌ره‌نگ بوو كه‌هه‌موو شتيكي كليساكه‌به‌جوړيك پيوهندي به‌ئوه‌وه‌بوو. چونكه‌برياري دادگا له‌وانه‌بوو مافي ماسيگرتن بدا

به ئەو. له گەل ئەو هاشدا ههچكام له دانیشتوانی فەرمیی کلیسه که نه هاتنه پیشوازییان.

میۆسۆف که شیواو و پهروش دیار بوو، چاویکی له کیلی ئەو قه برانهی لای کلیسه که کرد و هات بلی ئەو مردوانهی لیتره نیژراون، رهنگه بو ههقی خهوتن لهو «شوینه پیروزه» پارهیهکی زوریان دابی، بهلام قسه کهی خواردهوه. قسهی تهوساوی و گالته جاری ئەو پیاوه قوشمه و ئازادبخوازه له پر بوو به توورپهیی و رق. دهتگوت قسه له گەل خوی دهکا، درکاندی: «سهیره، لهم گه و جاوایه دا ریگای چوونه ژووری له چ که ره په شمه یه ک پرسین؟ چبکهین خه ریکه کات به سهر دهچی.»

کتوپر سهروسه کوتی پیاویکی پیر و سهر رووتاو، به چاوی شیشلوق و پر له داوی لیئوردنه وه پهیدا بوو. عه بایه کی فشوفولی هاوینی له بهردا بوو. کلاوه کهی له سهری داگرت و به زمانیکی شیرین گوتی: من ناوم ماکسیموفه و خاوهن ملکیکی ناوچهی (توولا) م. ههر له ریوه تیگه یشت گرتی میوانه کان چیه.

- باوه زووسیمما له ژووری پشوودانه، چوارسه دهنگاو له ولای کلیساوهیه و که وتوته ئەو دیوی دارستانه که.

فیۆدۆر پاولوویچ گوتی: «دهزانم له دیوی دارستانه کهیه. بهلام ریگاکهیم له بیر نه ماوه... له میژه بو ئەم لایه نه هاتووم.»

- له م لایه وه، له پال ئەم دهر وازهیه وه و راست به پهنا دارستانه که دا... دارستانه که. به دوامدا وهرن. پیشانتانی ددهم... دهبی بچم... خوشم ههر دهچووم بو ئەوئ. له م لایه وه، لیزه وه.

له دهر وازه که چوونه دهرئ و به لای دارستانه که دا بایاندایه وه. ماکسیموف شهست سالی ته مهن بوو. له پیشیان وه هه لده هات و ئاوری ده دایه وه و به وردی ته ماشای دهکردن و چاوه کونه سوورنه کانی زیت کردبووه.

میۆسۆف به توورپهیی گوتی: «ئیمه بو کاریکی تایبه تی هاووین بو لای پیر. ئەو زاته به لای ناخیری شانازی ئەو دیداره ی به ئیمه داوه. زۆرت سپاس

دهکهین که ریگاکهت پیشانداین، به لام به باشی نازانین له گه لمان بینه نیو حوجره که وه.»

ماکسیموف به پیکه نین و شادییه وه چه قه نه یه کی لیدا و گوتی: - چووم، زۆر چووم؛ un chevalier parfait {چه کداریکی به جهرگ و ئازایه}.

میۆسۆف پرسیی: کی چه کداریکی به جهرگ و ئازایه؟ - پیری کلیسه، پیری خاوهن شکو، پیری کلیسه ده لیم! شانازی و شه ره فی په رستگاکه مان، زووسمیا. به راستی پیری چاکه!

به لام له پر مریدیکی رهنگ بزکاو و به ژن و بالا دهسته، به کلاوی راهیبانه وه هاته پینشی و قسه ی پی بری. فیۆدۆر پاولوویچ و میۆسۆف له سهر جیی خویان راوهستان.

ئەو راهیبه، به کرنوشیکی زۆر شایان و پر له ریزه وه گوتی: «باوکه عابید هه موو ئیوه برایانی بانگه یشتن کردوه که دوا ی دیدار له ژووری پیر نانی نیوه رۆ له گەل ئەو مهیل بفرموون، که کاتژمیر یه کی نیوه رۆ ده بی.» له گەل ئەوه ی چاوی له ماکسیموف بریبوو گوتی: «ئیه وش.»

فیۆدۆر پاولوویچ که ئەو بانگه یشتنه ی زۆر به دل بوو، گوراندی: «قسه ی تیدا نییه ئەو کاره ده که م. باوه ر بفرموو هه موومان قه ولی شه ره فمان داوه به ئە ده بیکی ته واوه وه هه ل سوکه وت بکهین... توچی پیووتیر ئە لکساندر وویچ، تۆش دیی؟»

- ئەی چۆن نایه م. مه گین نازانن بو زانیاری له سهر داب و نه ریتی ئیره هاتووم؟ ته نیا کۆسپی سهر ریگای منیش توی...

- خو دیمتری فیۆدۆر وویچ هیشتا نه هاتووه! پیووتیر ئە لکساندر وویچ گوتی: «ئه گه ر نه یه ت ده ی کوژی! پیتوایه ئەم به زم و ره زمه م پیخۆشه، ئەویش له گەل تۆ؟ پاشان به راهیبه که ی گوت: «که وایه بو نه هار دین، له لایه ن ئیمه وه سپاس له باوکه عابید بکه.»

پراھیب وەلامی دایەوہ: «نانا، ئیستا ئەرکی من ئەوہیە، ئیوہ بەرم بۆ خزمەت پیری خاوەن شکۆ.»

ماکسیمۆف بە درۆنگییەوہ گوتی: «ئیستا کەوايە خۆم راست دەچم بۆ لای باوکە عابید، ئەری بۆ لای باوکە عابید.»

پراھیب بە زمانیکی پر لە دوو دلییەوہ گوتی: «باوکە عابید ئیستا سەرقالە. بەلام ھەرچۆنیک پیتان خۆشە...»

لەکاتیکیا ماکسیمۆف بە ھەلاتن دەگەراییەوہ بۆ کلیسا، میۆسۆف بە دەنگیکی بەرز گوتی: «پیرە پیاوی بی ئەدەب دلیی قەنوو!»

فیۆدۆر پاولوویچ گوتی: «دەلیی (فون سوھەن) ە!»

ھەر ئەوہ دەزانی؟!... کوئی لە فون سوھەن دەچی؟ تۆ فون سوھەنت لە

کوئی دیوہ؟

وینەکەیم دیوہ. چرچ و لۆچی دەموچاوی نالییم، یانی لە تاريف نایە. فون سوھەنی دووھەمە. بە قەلافەتیدا بۆم دەرکەوت.

ئەری، بە دلییایەوہ دەلییم لەو بارەوہ زۆر شارەزای. بەلام وریابە فیۆدۆر پاولوویچ، ھەر ئیستا گوتی ئیمە بەلینیمان داوہ بە ئەدەبانە ھەلسوکەوت بەکەین.

لە بیرت نەچی. داوات لیدەکەم ئاگات لە خۆت بی.

بەلام ئەگەر گەوجیبیەتی بەکە، نیوانەکەمان تیکدەچی... دیوتە چ بنیادەمیکە -

مەبەستی لە پراھیبەکە بوو. لەرووم ھەلنايە لەگەڵ ئەو جوۆرە مروۆفانە بچم بۆ نیو کۆری پیاوماقوولان.

بزیەکی نەرم و مەکربازانە نیشتە سەر لیوی رەنگ بزپکای پراھیب. بەلام وەلامی نەدایەوہ، دیار بوو لەبەر ھەستی و یقار و قورساختی ئاوا بیدەنگە.

میۆسۆف زیاتر لە پیشوو تیکچوو.

میۆسۆف لە دل خۆیدا گوتی: «ئاخ، سەریان لە قور نین! پوولەتیا بە

دریژیایی میژوو پاراوەتەوہ، بەلام لە ژیریدا دزیوی و رق و هیچی و پوچی گەفی دی. سەر قۆزی بن ئالۆزن.»

فیۆدۆر پاولوویچ گورانیدی: «ئەمەش ھۆدە پشودانی پیر، گەیشتینی. دەرگاکی داخراون.»

پاشان لە ھەمبەر پیاوانی رەسم کراو و لە سەر ھەردوو تایی درگاکی خاچی کیشاو کەنۆشی برد.

کاتیک لە پۆمی، وەک پۆمیەکان ھەلسوکەوت بەکە. لیترە لەم حوجرەییە بیست و پینج کەس پیاوی خۆدای لینیە. چاوی لە یەکتەر دەکەن و کاهوو دەخۆن.

تەنانەت ژنیکیش لاقی لەم دەرگایە ناچیتە ژووری. ئەم خالەش جیگای سەرنجە. لە راستیدا واشە.

لەپر چاویکی لە پراھیب کرد و گوتی: «بەلام بەم گویچکانە خۆم بیستوو مە کە پیر ریگای بە ژنان دەدا بچنە ژووری.»

ژنایی چینی بیبەش ھەر ئیستا لیترەن و لەبەر ئەو ھەیانە دانیشتوون و چاوەروان بچنە خزمەتی. بەلام بۆ ژنایی دەولەمەند دوو ھۆدە لە نزیک ھەیانەکە درووستکراوہ، لە دەرەوہی ھەوشەکە - پەنجیرەکانی لە دوورەوہ

دیارە. ئەگەر پیر لەشساخت و دلخۆش بی، لە رەھۆلیکی نەینییەوہ کە لە حوجرەکەوہ بۆ ئەو ھۆدانە لیدراوہ، دەچی بۆ لایان. ئەوان دایمە لە دەرەوہی ھەوشەکەن، خاتوونیکی خەلکی خارکۆف، خاتوو خۆخلاقۆف، لەگەڵ کچە

نەخۆشەکە چاوەروانە و لە دەری پارووستاوە. لەوہ دەچی پیر بەلینی دابی بچی بۆ لای. دەلین لەم دوایبیانەدا ھیندە کز بووہ خۆی نیشان خەلکی نادات.

دە، دە، کەوايە کەل و کون ھەییە لە ریگای ئەوانەوہ لە حوجرەکە بیتە دەری و بچی بۆ لای ژنان. باوکی پیروژ، پیت وانەبی مەبەستیکی خراپ ھەییە.

بەلام خۆ دەزانی لە ئاتووس نەک ھەر دیداری ژنان ھەرامە، بەلکو مریشک و میوہقەل و مانگاش...

فیۆدۆر پاولوویچ! ئاگادار بە من دەگەریمەوہ و بە تەنایی بەجیت دەھیلیم.

بیتو منیش برۆم دەرئەدەکەن.

1- لە دریزەیی چیرۆکەدا فون سوھەن دەناسینم.

«پیوتیر ئەلکساندرۆویچ! من خۆم کارم بە سەر تۆوه نییه.» لە پر پێی نایە
حهوشهکه و هه‌رای کرد: «دیوته له چ قه‌لایه‌کی پر له گولاله‌سوورهدا ده‌ژی».

ئه‌گه‌رچی گولاله‌سوورهدی لینه‌بوو، بریکی گولی جوان و که‌م وینه‌ی پایزی
لیتوو که له‌ملاوه‌ولا روا بوون، دیار بوو که ده‌ستیکی شاره‌زا ئاگادارییان
لنده‌کا؛ شوینی رسکانی گول ده‌وری کلیسا و نیوان گۆره‌کان بوو، مالیکی
دارینه‌ش که یه‌کنه‌ۆم بوو و پیر له‌ویدا ده‌ژیا، به‌ گول رازابووه.

فیو‌دۆر پاولو‌ویچ هه‌روا که به‌ پلیکانه‌کاندا ده‌چووه سه‌ری گوتی: «ئه‌ری له
سه‌رده‌می پیری خوالی‌خۆشبوو باوه وارسوونۆفیشدا به‌م شیوه‌یه‌ بوو؟ ئه‌و
زاته زۆری گوی به‌و رازاوه‌یییه‌ نه‌ده‌دا. ده‌یانگوت هه‌له‌ده‌ستا و ته‌نانه‌ت ژنانیشی
وه‌به‌ر گوچان ده‌دا.»

- راهیب جوابی دایه‌وه: «کرده‌وه‌ی وارسوونۆفی پیر، به‌و پیرییه‌ جاری
وابوو سه‌یر ده‌بوو. به‌لام زۆربه‌ی ئه‌و قسانه‌ گه‌وجانه‌ن. ئه‌و هیچکات له
که‌سی نه‌دا، ئیستاش کاکینه، ئه‌گه‌ر تو‌زی مۆله‌تم بدن، ده‌تاننیرمه‌ ژووری.»
میۆسۆف ده‌رفه‌تی بۆ هه‌لکه‌وت دیسان له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ بلی: «فیو‌دۆر
پاولو‌ویچ، بۆ دوا‌یین جار پیت ده‌لیم. له‌ سه‌ر به‌لینی خۆت سوور به، حالی
بووی؟ به‌ئه‌ده‌ب به‌و پیتی خوار دانه‌نی، ده‌نا خۆت ده‌زانی.»

فیو‌دۆر پاولو‌ویچ به‌ ته‌شه‌ره‌وه‌ گوتی: «نازانم بۆ ئه‌وه‌نده‌ که‌وتویه
ده‌راوکی؟ ده‌لین ئه‌و چاو له‌ چاوی هه‌ر که‌سیک بکا، تیده‌گا بۆچی هاتوه.
بروا و مه‌به‌ستی ئه‌وان بۆ پیاویکی وه‌ک ئیوه‌ی هیژای نو‌یخواز و پارسی چ
گرینگایه‌تییه‌کی هه‌یه! پیم سه‌یره.»

به‌لام میۆسۆف فریا نه‌که‌وت وه‌لامی ئه‌و ته‌شه‌ره‌ بداته‌وه. داوایان لیکردن
بچه‌ ژووری. ئه‌ویش، تاراده‌یه‌ک تووره‌ و ئاله‌تی، خوی کرد به‌ ژووری‌دا و
له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ گوتی:

- له‌خۆم ده‌گه‌م، ده‌زانم که دلم هی‌شاوه‌ و رقم هه‌ستاوه، له‌وانه‌یه‌ شه‌رپورقه
سازکه‌م و خۆم و ئه‌ندیشه‌کانم چکۆله‌ بکه‌مه‌وه.

2- ئاماژه‌یه‌کی ته‌وساوییه‌ به‌ کتیبی پیرۆز که دنیای ناو ناوه‌ ده‌ربه‌ندی فرمیسک.

(۲)

پیره‌ سه‌نه‌کچی

ئه‌وان راست ئه‌و کاته پێیان نایه‌ ژووری، که پیری کلیسه‌ له‌ هۆده‌ی
خه‌وه‌که‌ی هاتبووه‌ ده‌ری و ده‌یویست بچینه‌ ژووری میوانه‌کان. دوو که‌س له
راهیبانی حوجره‌که‌ش که چاوه‌روانی پیری کلیسه‌ بوون هاتنه‌ ژووری.
یه‌کیان باوه‌ کتیدار و ئه‌وی دیکه‌یان باوه‌ پایسی بوو که به‌ وته‌ی زۆر که‌س
بیرمه‌ندیکی زانا بوو و له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا لاویکی لاواز و ریوه‌له‌ بوو. لاویکی
که‌له‌گه‌تیش له‌وی بوو، که بیست و دوو سالیکی ته‌مه‌ن بوو. له‌ ته‌واوی
ماوه‌ی مشتمره‌که‌شدا له‌ قوژبنیک ره‌ق راوه‌ستا بوو. زۆر بالابه‌رز بوو،
روخساریکی شاد و گه‌شاوه‌ و چاوانی زیت و قاوه‌یی و وریا و ئاگادار
بوون. جل و به‌رگی ئاسایی له‌به‌ردا بوو. ته‌له‌به‌ بوو و له‌ داها‌تو‌دا ده‌بووه
پیاوی ئایینی. به‌ هۆیه‌کیش له‌ ژیر چاوه‌دی‌ری و سایه‌ی کلیسه‌ و براده‌راندا
ده‌ژیا. قه‌لافه‌تی نیشاندهری ریز و حورمه‌ت بوو، به‌لام ریز و حورمه‌ت بۆ
خوی. چونکه‌ پله‌ و پایه‌ی له‌ خوار بوو، له‌گه‌ل میوانه‌کان هاوشان نه‌بوو،
هه‌ر بۆیه‌ نه‌ سلایوی کرد و نه‌ کړتۆشی برد.

باوه‌ زوسیم هاورێ له‌گه‌ل ئالیووشا و مریدی‌ک هات. دوو راهیب
له‌به‌ری هه‌ستان، به‌ ده‌نگیکی به‌رز سلایان لیکرد، کړتۆشیان برد و قامکیان
له‌ زه‌وی خشکاند. پاشان خاچیان کیشا و ده‌ستیان ماچکرد. پیر ده‌ستی
به‌سه‌ریاندا هینا و هه‌ر به‌ شیوه‌ی ئه‌وان قامکی له‌ زه‌وی خشاند و وه‌لامی
ریز و حورمه‌ته‌که‌ی دانه‌وه‌ و داوای له‌ هه‌ردووکیان کرد ته‌قدیسی بکه‌ن. ئه‌م
رئ‌وپه‌سمه‌ فه‌رمییه‌ به‌ شیوه‌یه‌کی جیددی به‌رپۆه‌ چوو، که له‌گه‌ل رۆژانی‌تر
جیاواز بوو. به‌لام میۆسۆف له‌ سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ بوو که به‌قه‌ستی وا ده‌که‌ن،

بۇ ئۇەۋەى كاردانەۋەى لە سەر ميوانەكان هەبى، ميوؤسؤف لە رېزى پېئىشەۋە راولەستا بوو. عەسرى رۆژى پېئىشوو لە سەر ئۇە ساغ بووبوۋە كە بەۋپەرى رېز و ئەدەبەۋە بېرواتە پېئىشى و تەبەرۈك لە پېر وەرگرى. چونكە لېرە دابەكە وايە، تەنانەت ئەگەر دەستپىشى ماچنەكردايە، دەبوو ئۇە رېز گرتن و بەئەدەبەۋە كېرئوش بردنە ئەنجامبات. بەلام كاتى ئەم هەموو نووشتانەۋە و ماچكردن و كېرئوشەى راهىبەكانى دى، خېرا بىروپاى گۆرڧرا، بەپۆز و هەۋايەكى زۆرەۋە، كېرئوشى برد و رۆيى بۇ لاي كورسىلەك. فېؤدۆر پاولوۋوچېش بە لاسايى كېرئەۋەيەكى مەيمونانە، هەر ئۇە كارەى ميوؤسؤفى كرد. ئىوان فېؤدۆرۋوچې بە وىقار و حورمەتتىكى زۆرەۋە كېرئوشى برد بەلام دەستى بە سىنگىيەۋە نەگرت، گالگانوفېش وا تووشى خەجلان و عەبەسران بوو تەنانەت كېرئوشىشى نەبرد. پېر ئۇە دەستەى كە بۇ تەقدىس هەلى هېئابوو، داىخستەۋە و بە رېزىكى زۆرەۋە داۋاى لە هەموويان كرد دانېشن. ئالىووشا سوور هەلگەرابوو. هەستى بە شەرمەزارى دەكرد. پېئىبىننىيە تالەكانى خەرىك بوو وەدى دەهاتن.

باۋە زووسىما لە سەر كورسىلەيەكى چەپرەكى لەق و لۆر دانېشت و ميوانەكانى لە سەر چوار كورسىلەى چەرمىنى رەش و كۆنە لە پال دىوارەكەدا بەرەروۋى خۇى دانېشاندا. راهىبەكان دانېشتن يەكيان لاي درگاكەۋە و ئەۋى دىكەيان لەبەر پەنجىرەكە. ئالىووشا و مرىد و تەلەبەكەش بە سەر پېۋە راولەستان. حوجرەكە زۆر گەرە نەبوو و دارو دىوارەكەى كۆن و تۆزاۋى بوو. هېچى تىندا نەبوو جگە لە هېندىك كەرەسەى پىۋىست، ئەۋىش هەموويان فەقىرانە و هەرزانبابى. دوو گولدان لەبەر پەنجىرەكە بوون، چەن وئىنەى پىرۆزىش لە سووچىكى حوجرەكە بوون بەرەروۋى بەيكەرىكى گەرە و كۆن لەنتەرىك داىيسا. لە نىزىك ئۇە دوو وئىنە پىرۆزەى دىكە كە لە شوئىتىكى رۆشن هەلواسرابوون، لە نىزىك ئەۋانىش وئىنەى چەن فرېشتەى جوان و هېلكەى چىنى و خاچىكى كاتولىكى عاج كە ماتر دۆلۆرۇسا^۲ لە

3- ماتر دۆلۆرۇسا Mater Dolorosa يانى «داىكى خەمبار» مەبەست لە مرىەمە.

باۋەشى گرتبوو، هېندىكىش كەندەكارىيى بىانى كە بە دەستى هونەرمەندانى گەرەى سەدەى رابردوۋى ئىتاليا هەلكۆلڧرا بوون. لەپال ئۇە كەندەكارىيە بەنرخ و هونەرىانەدا چەن نەقاشىيى زېر و ناحەزى رۋوسى كە وئىنەى پىاۋانى خودا و شەھىدان و پېئىشەۋايانى ئايىنى ... لە سەر بوو و لە بازارى فېلەباز و گزىكاراندا بە چەن پارەى قەلب و چرووك دەفرۆشران. دىوارەكانى دىكەش وئىنەى چەن ئوسقۇفى رۋوسىيى ئىستا و رابردوۋى پېۋە بوو. ميوؤسؤف چاۋىكى خېراى بە هەموو ئۇە شتە وشك و رەق و تەقانەدا كېرا و چاۋى لە سەر پېر گىرسايەۋە. ميوؤسؤف خۇى بە پىاۋىكى وريا و بەرېز دەزانى، بەلام لەگەل ئەۋەشدا كە پەنجا سالى تەمەن بوو، پىاۋىكى دەۋلەمەند و خوئىندەۋار بوو، هەر بۇيە مافى خۇيەتى خۆگر و خۇبەزلان بى. لە سەرەتاۋە كە زووسىماى دى نەكەۋتە بەر دلى. لە راستىدا شتىك لە رۋخسارى پىرى كلىسەدا بوو نەك هەر ميوؤسؤف، لەۋانەيە هېچ كەس پىيى خۆش نەبى بىبىنى. پىاۋىكى كۆلەبنە و كوور بوو، لاواز و دالگۆشت. شەست و پىنچ سالى تەمەن بوو، كەچى ئاۋا پىچووبوو. نەخۇشى وائل كېرئەبوو، دە سال پىرتر دىارىي دەدا. دەموچاۋىكى وردىلە و چرچولۇچى هەبوو. بەتايبەت دەۋرى چاۋە چكۆلە و مژمۆر و كزەكانى كە ۋەك دوو خالى رۋوناك دەدرەۋشانەۋە. چەند چلەموۋى سېى لە دەۋرى لاجانگى تىك هالاۋون. رېشە نووك تىژەكەى چكۆلە و تەنك بوو. لىۋىشى كە لە پەستا بزەى تىدەزا بارىك و قەيتانى بوو. لووتى درىژ نەبوو. بەلام تىژ ۋەك دەنووكى بالئندە و ابوو. ميوؤسؤف لەدل خۇيدا گوتى: «لەژىر ئۇە رۋالەتەدا، گىيانىكى بەد زات و پېر لە هەۋا و چرووكى خۇى مەلاس داۋە.» لە سەر يەك پىرى نەكەۋتە بەر دل.

كاترئىرىكى چكۆلە و هەرزان بە دىوارەكەۋە بەپەلە زەنگى كاترئىر دوازەى لىدا و دەست پىكردىنى وتوۋىژەكەى راگەياندا.

فېؤدۆر پاولوۋوچې هەراى كرد: «ۋەختى خۇيەتى بىكەم و زىاد، بەلام دىمىترى فېؤدۆرۋوچى كورم نەهاتوۋە، پىرى بەرېز و پىرۆز سەبارەت بەۋە

داوای لیئوردنت لیدهکهه!» (ئالیوشا به بیستنی ئەو «پیری به ریز و پیروز» مووچرکیکی پیداهات و هه موو ئەندامی که و ته له رزین). من خۆم ریز بۆ کات و به لاین دادەنیم، سات به سات له بیرمه و وهخت ناسینیش له شا و گه وره پیاوان ده وه شیتته وه...»

میۆسۆف له پر خۆی پیرانه گیرا و له بن لیوه وه منجاندی: «دهی خۆ تو شا نیی.»

- به لای راسته که ی. من شا نیم، باوه ر به رموو پیوتیر ئەلکساندرۆویچ خۆشم ئاگام له وه هه بوو، به لام جاری وایه پیاو به هه له قسه دهکا.»

له ناکاو خه مبار و دلسووتاوانه گوتی: «حه زه تی پیر، پیره حه نه کچییه کت له هه مبه ر خۆتا دیتوو! من خۆم به م ناوه ده ناسینم. له هه نته شی ئیوه دا وه ک پیره حه نه کچی وام، مخابن، له ده مم ده رپه ری! خووخدهیه کی له میژینه یه و ئەگه ر جاروباره گه وجییه تیه ک ده نوینم، مه به ستی خراپم نییه. بۆ خۆش کردنی کۆر و سه رگه رم کردنی خه لکه. پیاو ده بی مه جلیس خۆش بی، وا نییه؟ حه وت سال له مه وه به ر له شاریکی چکۆله بووم و له وئ مامه له م ده کرد و له گه ل چه ن بازرگان بوومه براده ر. چووین بۆلای سه روکی ئاسایش، چونکه پیویست بوو بۆ کاریک چاوم پیی بکه وئ و له گه ل ئیمه نان بخوا. که له گه ت و قه له و و موو بۆر و مرومۆچ بوو، مروقیکی زۆر ناجسن و دیزه و له خۆ ده رچوو بوو. راست رویشتم بۆلای و وه ک پیاویکی زانا و دنیا دیتوو گوتم: «ئاغای (ئیسپرافنیک) چیه؟ وه ره به (ناپرافنیک) ی ئیمه.» گوتی: «مه به ستت له ناپرافنیک چیه؟» هه ر خیرا بۆم ده رکه وت تیره که م له به رد دراوه. کابرا رووتال و تووره راوه ستا بوو. گوتم: «بۆ رابواردن ویستم گالته یه ک بکه م، چونکه ئاغای ناپرافنیک رپیه ری ئورکیسترا به ناوبانگه که مانه و شتی که بۆ هه ماهه نگیی کاره که مان پیویسته، که سیکه له

4- وشه یه کی رووسیە ispriavnik یانی سه روکی ئاسایش هه روه ها مانای «به رژه وه ندخواز» ده دا.

5- Napravnik یانی «به رپوه به ر» یان «رپیه ری ئورکیسترا» I_F ناپرافنیک (۱۹۱۶ - ۱۸۳۹) له ئوپیرای مارنیسکی له پترزبورگ رپیه ری ئورکیسترا بوو.

چه شنی ئەو.» خۆ تیگه یشتی که شوبه اندنه که م زۆر به جی بۆ باسکردی. گوتی: «ببوره، ناوم ئیسپرافنیکه و ئیزن ناده م هه یچ ناویک به ناوه که مه وه بلکینن.» پاشان وه رگه رایه وه و دوور که وته وه. وه دوای که وتم و هه رام لیکرد: «راست ده که ی، وایه، تو ئیسپرافنیکه نه ک ناپرافنیک.» گوتی: «نانا، چونکه به ناپرافنیک بانگت کردم، تازه ناپرافنیکم.» خۆ قه بوولیشته که ئیتر مامه له که مان شیوا! هه میشه ش هه روام، هه میشه. به رده وام به هۆی ئەده بی خۆمه وه زیان به خۆم ده گه یه نم. چه ند سال له مه وه به ر، به پیاویکی ده سه لاتدارم کوت: «ژنه که ی تو ختیلکه ی دئ.» هه لبه ت مه به ستم سووکایه تی نه بوو. به لام ئەو له منی پرسی: «مه گین تو ختیلکه ت داوه؟» له دل خۆما گوتم و اچاکه به ئەده بانه خۆم نیشانده م، هه ربۆیه نه متوانی خۆ له کوتنی «ئهری» ببویرم، ئەویش هه ر له رپوه ده ستی کرد به ختیلکه دانم. ئەم باسه زۆر له مه وه به ر روویدا، بۆیه له گێرانه وه ی شه رمه زار نیم. هه میشه هه ر ئاوا زیان به خۆم ده گه یه نم.»

میۆسۆف به ر قه هه ستاوی له ژیر لیوه وه بۆلاندی: «ئیسیتاش خه ریکی ئەو کاره ده که ی.»

باوه زووسیما به بیده نگیی چاوی له هه ردووکیان ده کرد. - ئاوا؟ پیوتیر ئەلکساندرۆویچ باوه ر به رموو خۆشم له وه ئاگادار بووم. با ئەوه ش بلیم له گه ل جوولانه وه ی لیوم پییشینی ئەوه م کردبوو. هه روه ها ئەوه شم پییشینی کرد که تو یه که م که سی ئەوه م به گوی هه لدینی. حه زه تی پیر، هه رکاتیک ده بینم گالته که م بی ئاکام ده بی، ده لئی هه ردوو روومه تم به ره و خوارئ داده کینشن و سوور ده بنه وه. هه ست به شه رمه زاری ده که م. له و کاته وه لاو بووم و له مالی ده وله مه نده کان ناچار بووم بۆ وه ده سه ته ئیتانی بژیوی رۆژانه جه فه نگ و گالته جارئ وه ری بخه م، هه ر ئاوا بووم - من حه نه کچییه کی کۆنه کارم، یانی، حه زه تی پیر، له کاتی له دایک بوونه وه تا ئیسا هه روا بووم. هه ر ده لئی جوړیک شیتتییه و له گه لمدایه. به دلنیا ییه وه ده لیم، دیویکه و له ناخمدایه. به لام دیویکی چکۆله. دیوی به راستی شویتنیکی

دیکه‌ی بۇ خۆی دیوہ تہوہ. بہ لّام نہک ناخی تو، پیووتیر ئه لکساندرؤویچ، تو بہ کاری ئه وہ نایه‌ی دیویش له ناخدا جیی خۆی بکاتہوہ. بہ لّام من ئیمانم هہیہ، ئیمانم بہ خودا هہیہ، هہرچہن له م دواییانہدا تووشی شک و گومان بووم. بہ لّام ئیستا دادہنیشم و گوئی له وتہی بہ نرخ و پر له حکمہتی حہزرتی پیر دہگرم. باوہ زووسیمما! من وەک (دیدرؤ^۱)ی فہیلہ سووف وام، خو بیستوتہ دیدرؤ له سہر دہمی (مہلیکہ کاترین) دا دہچی بؤ دیدہنیی مہترانی مہزن، کاتی پی دہنیتہ ژووری، بہ بی پیشہکی دہلی «خودا نییہ». مہترانی مہزن له وە لّامیدا دہلی: «گہمژہ له دلّہ وہ نہتگوتوہ خودا نییہ.» ئیتر دیدرؤ لہ ریوہ بہ سہر کہوشہکانی مہتراندا دہکەوی و ہاوار دہکا: «ئیمان دینم، دہبمہ مہسیحی.» ہہرواشی کرد. پرنیس داشکوف و پاتیؤمکین دہبنہ دایک و باوکی و بہ کوپی خۆیانی قہبوولدہکن.

میوسوف بہ دہنگیکی توورہ و لہرزوکہوہ گورانندی: «فیودور پاولوویچ، ئہوہ ئیتر له تامت دہرکرد و بۆمان تامل ناکری! دہزانی ئہوہی دہیلیی درؤیہ، ئہو چیرؤکہ گہوجانہیشت راست نییہ. ئہوہ بؤ وادہکەوی؟ ئہم ہہموو گہمژہ بازارییہ چییہ وەریت خستوہ؟»

فیودور پاولوویچ بہ برآوہ نہراندی: «لہ سہرانسہری تہمہنمدا دہمزانی راست نییہ. بہ لّام براکانم، با ہہقیقہ تہکەتان پی بلیم. پیری مہزن، بمبوورہ، چیرؤکی ئیمان ہینانی دیدرؤم ہہر ئیستا لہ خوہ داتاشی. لہ پیشدا بیریشم لیتہ کردبوہ. خوّم ئہوہم سازاند بؤ ئہوہی چیژیک بہ قسہکانم بدہم. پیووتیر ئه لکساندرؤویچ، بۆیہ گہمژہ بازاری و گہوجییہتی دہنوینم کہ خوّم شیرین کہم. ہہرچہن جاری وایہ خوّم نازانم بۆچی وا دہکەم. سہبارہت بہ دیدرؤ بلیم چی تہنانہت «گہمژہ له دلّہ وہ نہتگوتوہ» کاتی لاو بووم، بیست جارم لہ کہسانی ناودار و گہورہ پیاووی ئیرہ بیستوہ پیووتیر ئه لکساندرؤویچ، بیستوومہ پوورت ئہو چیرؤکہی دہگیرایہوہ. ہہموو خەلک ہتہ ئہمرو لہ

6- دیدرؤ (۱۷۱۳-۱۷۸۴) نووسەر و فہیلہ سووفی ماتریالیستی فہرہنسی، سالی ۱۷۷۳ بہ ماوہی پینچ مانگ ہاتہ روسیا و لہ کۆشکی کاترینی دووہم، مہلیکہی روسیا مایہوہ.

سہر ئہو باوہرہن کہ دیدرؤی کافر ہاتبوو لہ گہل مہترانی مہزن سہبارہت بہ خودا دہمہتہقی بکا....»

میوسوف ہیندہی زور بۆہات، تاقہتی لیبرا و ہستا سہرپی، قہلس بوو و دہیزانی بۆتہ مہسخرہی دہستی فیودور پاولوویچ و بہجاری شووی لیتہ لکیشاوہ.

ئہوہی لہ حوجرہکەدا دہقہوما، بہراستی جیی باوہر نہبوو. چونکا لہ چل - پەنجا سالی رابردوودا، لہ سہر دہمی پیری پیشووہوہ، زیارہ تکہران بہ بی ہستی ئہدہب و حورمەت پییان نہ نابووہ حوجرہکەوہ ہہرکەس کہ ریگای پیتدہدرا بچیتہ حوجرہکەوہ ہہستیدہ کرد چاوی لہ سہر ہہلناگیری و تہواوی ہہلسوکہوتی لہ ژیر چاودیری دایہ. لہ ماوہی دانیشتنہکەدا زور کہس کہ لہ سہر چۆک دادہنیشت لہ جیی خۆی جوولہی نہدہ کرد. لہ نیو زیارہ تکہراندا مروّقی خاوەن پلہ و پایہ و بیرمەندیش و بہر چاودہکەوتن. تہنانہت چہن کہسی نازادیکو و پروناکبیریش، کہ لہ بہر کونچکاوی یان ہہر ہویہکی دیکہ ہاتبوون. بہ لّام ہہموویان بہریز و حورمەتہوہ ہہلسوکہوتیان دہکرد، چونکہ لیرہ حیسابی پارہ لہ گوریدا نہبوو، بہ لکو ئہوین و خوّمہویستی لہ لایہک و توبہ و پارانہوہ بؤ لاچوونی گیر و گرفتسی رۆحی و کەندوکۆسپہکانی ژیان لہ لایہکی دیکہ. بۆیہ قہشمەر جاری فیودور پاولوویچ، وەک شکاندنی حورمەتی ئہو شوینہ پیرۆزہ دہہاتہ ئہژمار. دانیشتوانی حوجرہکە، یان لانیکہم تاقمیک لہ دانیشتوانی تووشی سہرسورمان کردبوو. راہیب و مریدہکان ہہروا لہ جیی خۆیان چہقیبون، بہ گیان و دل چاودہی بوون گوئیان لہ فہرمایشتہکانی پیر بی. بہ لّام ئہوانیش وەک میوسوف ہیندہی نہ ماوو ہہستتہ سہرپی. ئالیووشا ملی بہخوزدا گرتبوو و توژیکی ماوو دہست بکا بہ گریان. ئہوہی لہ ہہموو شتیک ناخۆشتر بوو بہ لای ئالیووشاوہ ئہوہ بوو، کہ ئیوان فیودورؤویچی برای، کہ تہواوی ہیوای بہو بوو، دہیتوانی باوکی خاوکاتہوہ و نہہیلی قسہ بکا، سہری داخستبوو و جوولہی نہدہ کرد، وادیار بوو بہ تامہ زرؤییہوہ

چاوه‌پری بوو بزانی ئاکامی کاره‌که به کوئی ده‌گا، هه‌رچه‌ند که خوئی کاری به‌و باس و کوټونه‌وه‌یه نه‌بوو. ئالیووشا نه‌یده‌ویرا چاو له راکیتین بکا. راکیتین ته‌له‌به‌یه‌ک بوو که ئالیووشا له نزیکه‌وه ده‌یناسی و له بیر و له فکری ئاگادار بوو. (چونکه له‌و کلیسه‌یه‌دا ئالیووشا ته‌نیا که‌سیک بوو که ئاگاداری بیر و فکری راکیتین بوو.)

میوسۆف رووی له باوه زووسیمما کرد و گوتی: «بمبووره‌هه‌زهره‌تی پیر، چونکه منیش له‌م گه‌وجیه‌تییه‌ پر له شووره‌یه‌دا به‌شدارم. من پیمو‌ابوو ته‌نانه‌ت مروټیکی وه‌ک فیوټور پاو‌لوو‌یچیش له‌ کاتی دیدار له‌گه‌ل که‌سایه‌تییه‌کی شکومه‌ندی وه‌ک ئیوه‌دا ئه‌رکی خوئی ده‌زانی، به‌لام به‌هه‌له‌ چووم. نه‌مه‌دزانی وای لیدئ له‌به‌ر هه‌له‌ و گه‌وجیه‌تییه‌ ئه‌و ده‌بی داوای لیووردن بکه‌م.»

پیووتیر ئه‌لکساندر وویچ له‌وه زیاتر قسه‌ی بو نه‌هات و له داخانا هه‌ستا برواته‌ ده‌ری.

«تکات لیده‌که‌م خوټ شلوئی مه‌که.» پیری کلیسه‌هه‌ستایه‌ سه‌ر لاقه‌ لاوازه‌کانی و ده‌ستی پیووتیر ئه‌لکساندر وویچی گرت و له جیگای خوئی داینیشاندوه‌و. «تکاتان لیده‌که‌م خوټان شلوئی مه‌که‌ن. به‌ تاییه‌ت داوا له ئیوه‌ ده‌که‌م میوانی من بن.» له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی ده‌ستی به‌ سینگییه‌وه‌ گرتبوو گه‌راوه‌ و له سه‌ر کورسیله‌ چکۆله‌که‌ی دانیشته‌وه‌.

فیوټور پاو‌لوو‌یچ له‌ ناکاو گوراندی: «ئه‌ی پیری مه‌زن، خوټان بفه‌رموون ئایا به‌و نه‌قلانه‌ من ده‌بمه‌ هوئی خاترگه‌رد گرتنی ئیوه‌؟» به‌هه‌ردوو ده‌ستیشی که‌مه‌ی کورسیله‌که‌ی گرتبوو و ده‌تگوت له‌گه‌ل بیستنی وه‌لامی «ئه‌ری» ئاماده‌ی هه‌ستانه‌.

پیری کلیسه‌ به‌ زمانیکی شیرین گوتی: «تکاتان لیده‌که‌م، تکاتان لیده‌که‌م خوټان شلوئی مه‌که‌ن، دلی خوټان نا‌ره‌حه‌ت مه‌که‌ن، هیچ نه‌بووه، ئیره‌ مالی خوټانه‌. ئه‌وه‌نده‌ش خوټان به‌ شه‌رمه‌زار مه‌زانن، چونکه ئه‌وه‌ زیاتر ده‌بیته‌ هوئی گیروگرفت.»

- ئیره به مالی خوټم بزانی؟ سروشتییش هه‌لسوکه‌وت بکه‌م؟ ئه‌وه له من ناوه‌شیته‌وه، به‌لام به‌ گیان و دل قه‌بوولمه‌ و زو‌ریشت سپاس ده‌که‌م. ده‌زانی چی باوکی مه‌زن، چاکتر وایه‌ داوای ئه‌وه‌م لی‌نه‌که‌ی به‌ شیوه‌یه‌کی سروشتی هه‌لسوکه‌وت بکه‌م و ئاگام له خوټم بی، چونکه جییه‌ مه‌ترسییه‌... من خوټم ناویرم ئه‌و ئیزنه‌ به‌ خوټم بده‌م، به‌قه‌د به‌ره‌ی خوټم پی رابکیشم. له‌به‌ر خوټان وریاییتان پیده‌ده‌م. راستت ده‌وی، من هیشتا نیوه‌م له ژیر ته‌مومژی بی‌برواییدایه، ئه‌گه‌رچی هیندی که‌س هه‌ن به‌وه دلخو‌شن له‌ لای تو به‌ خراپه‌ باسم بکه‌ن. میوسۆف مه‌به‌ستم توئی. به‌لام ئیوه‌ ئه‌ی زاتی پیرو‌ن، لی‌مگه‌رین بیدرکینم. له‌ خو‌شیی دیداری ئیوه‌ خه‌ریکه‌ هه‌لده‌فرم.

هه‌ستا سه‌رپی و له‌گه‌ل ده‌ست هه‌لینان گوتی: «ره‌حه‌مت له‌و دایکه‌ په‌روه‌رده‌ی کردی له‌ هه‌ناویدا و مه‌مکی نایه‌ ده‌مت. ره‌حه‌مت له‌ شیرت. تو هه‌ر ئیستا گوتت: «له‌خوټان شه‌رمه‌زار مه‌بن که‌ هوئی ته‌واوی که‌ندوکوسپه‌کانه.» بژی قسه‌که‌ت پر به‌ پیست بوو. له‌ ویستی من گه‌یشتی. له‌ راستیدا کاتی خه‌لکی ده‌بینم، هه‌میشه‌ هه‌ست ده‌که‌م له‌ هه‌موو که‌س سووک و چرووکترم و خه‌لکیش وه‌ک قه‌شمه‌ری و حه‌نه‌کچی چاو‌م لیده‌که‌ن. بۆیه‌ ده‌لیم: «چاکتر وایه‌ قه‌شمه‌ره‌جاری ساز که‌م. له‌بیر و بر‌وای ئیوه‌ ناترسم، چونکه ته‌واوی ئیوه‌ له‌ من خراپترن!» هه‌ر بۆیه‌ من حه‌نه‌کچیم. هه‌زهره‌تی پیر! له‌به‌ر شه‌رمه‌زارییه، شه‌رمه‌زاری و هه‌ستیاری زور تووشی سه‌رچلیم ده‌کا. ئه‌گه‌ر بمزانییایه‌ هه‌موو وه‌ک پیاویکی زانا و دل‌وټان چاو‌م لیده‌که‌ن، خودا ده‌زانی ده‌بوومه‌ چ پیاو چاکیک!» له‌ ناکاو به‌ چوکدا هات. «ئه‌ی پیری مه‌زن! بو ئه‌وه‌ی بگه‌م به‌ ژیانیکی پاک و هه‌رمان ده‌بی چبکه‌م؟» ته‌نانه‌ت ئیستاش زور دژوار بوو بلین گالته‌ ده‌کا. یان که‌وتوته‌ ژیر کاریگه‌ریی شوینه‌که‌وه‌.

باوه زووسیمما سه‌ری هه‌لینا و چاوئیکی لیکرد و به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌ گوتی: - له‌ میژه‌ تیگه‌یشتووی ده‌بی چبکه‌ی، به‌ راده‌ی ته‌واو خاوه‌ن ئاوه‌زی. تیگه‌یشتووی، ئیزن به‌ سه‌رخو‌شی و قسه‌ی هه‌له‌قمه‌له‌ق و هه‌وه‌س مه‌ده‌. له‌

هه موو شتيك گرينگتر ناشقى مالى دنيا مه به. ده رگاي مه يخانه كانت داخه. ئەگەر ناتواني ده رگاي هه موويان داخه، لانیکه م دوو سى دانه يان. له هه موو ئەوانه ش گرينگتر - درۆ مه که.

- سه بارهت به ديدرو دوه فرمبون درۆ نه که م؟

- نا، سه بارهت به ديدرو نا. له هه موو گرينگتر درۆ له گه ل خوت مه که. که سى که درۆ له گه ل خوى ده کا و گوئ له درۆى خوى ده گرى، گرى کويره ده که ويته ژيانيبه وه و حه قيقه تى ناخ و ده ور و پشتى خوى بو له يه کتر جيا نايته وه. هه ر بويه ناتواني ريز له خوى و له خه لکى بگري. به نه بوونى ريز، خوشه ويستيش له دايدا نامينى و بو سه رقالم کردنى خوى و خودزينه وه له خوشه ويستى په نا ده با بو هه وه س و تام و چيژى تالم و تون. له بهر سووک و چرووکى تووشى گه ل خوى و گه وجيبه تى ده بى، هه مووشى به هوى درۆ کردنى به رده وام له گه ل خوى و خه لکيدا پيک دى. که سى که درۆ له گه ل خوى ده کا، زور سانتر له خه لکى سووکايه تى پيده کرى. ده زانى خو جارى وايه سووکايه تى پيکران هينده خوشه مروف که يفى پيده کا، مه گين نا؟ که سيک له وانه يه بزاني که هيچ که س سووکايه تى پينه کردوه، به لام سووکايه تى بوخوى داهيناوه. درۆى کردوه و شووى ليه له کيشاوه تاكو به داهينه رى بزاني، به وشه يه که وه نووساوه و له کا کيوئى ساز کردوه. - خوى ئەوه ده زانى، له گه ل ئەوه شدا، يه که م که سه که سووکايه تى پيکران قه بو لده کا و ئەوه نده ش به جاز بوون و ره شيبينى شاده، هه ست به چيژى گه وره ده کا. ده که ويته سه ر ريگاي راسته قينه رى ق و تووره يى. به لام تکاتان ليده که م، کيشه و ده مقره وه لانين، چونکه ئەوه ش خولق و خوويه کى فيلاوييه....

- ئەى پيرى پيروزا بينه ده ست با ماچيبکه م.

فيودور پاولوويچ هه ستا پى و شه ققه ي ماچى له ده سته ورديله که ي پير هه ستاند. «حه ز به سووکايه تى پيکران خوشه. ئەوه ندهت جوان و به ريوجى فرموو، که تا ئيستا نه ميبيستبوو. به لى له هه موو ماوه ي ته مه نمدا سووکايه تيم پيکراوه، له بهر ئەوه ي خوم شاد و دلخوش بکه م. سووکايه تى

پيکران له بواری هونه ريدها، چونکه هيندى جار سووکايه تى پيکران ئەوه نده ي جوان و به رچاوه، سه د هينده خوش و شيرينه. پيرى مه زن! ئەوه ت له بير چووبوو جوان و به رچاوه! ئەوه به زهينم ده سپيرم و قه تم له بير ناچى! به لام له ماوه ي ته مه نمدا هه موو روژ و هه موو ساتيک درۆم کردوه، درۆى وام ده کرد به حه واوه ده فرى. له راستيدا من درۆم و باوكى درۆيان. چل درۆى وه ک من هه ر نيبه و هه ر ئەوه شم به سه. ئەى فريشته دلوفانه که م! رهنگه هيندى جار باسى ديدرو بکه م، ديدرو هيچ زيانىكى به نيو چاوانه وه نه بوو. رهنگه جارى وايه وشه يه ک ئاورى لى هه لاييسى و خوئى پيوه بى. پيرى مه زن، خه ريك بوو له بيرم ده چوووه، هه رچه ن دوو سالة پيوه بووم بيم بو ئيره و پرسيارى تى لى بکه م و شتيك بو روون بيته وه. توخوا به و پيووتير ئەلکساندر وويچه بلئ نه په ريته نيو قسه كانم. پرسياره که م ئەمه يه: ئەى حه زه تى پير، ئايا ئەم ره وايه ته راسته که له جيگايه کى «شه رحى حالى پياوچاكان» دا هاتوه که پياويكى خودا له بهر ئيمانى شه هيد ده بى، کاتى سه رى ده برن هه لده ستينه سه رپى. سه رى خوى هه لده گرى و «به ريز و حورمه ته وه ماچيده کا» به ده ستيبه وه ده گرى و ريگايه کى زور دوور ده برى. باوكى هيژا، ئايا ئەوه راسته يان نا؟

پير گوتى: «نا، راست نيبه.»

کتيدارى كليسه گوتى: «شتيکى وا له هيچ لاپه ره يه کى «شه رحى حالى پياوچاكان» دا نه هاتوه. ئەوه سه بارهت به کامه پياوى خودا ده گيرنه وه.»
- نازانم کام پياوى خودا. نازانم و ناتوانم بيليم. فريوم خوارد، ئەو ره وايه ته يان به درۆ پى گوتووم. ئەوه م بيستوه و ده زانى له کيم بيستوه؟ هه ر له م پيووتير ئەلکساندر وويچ ميوسوفه، که ئيستا له داخى ديدرو ئاوا تووره و ئاله تى بووه. هه ر ئەو بوو ئەو ره وايه ته ي بو گيرامه وه.
- قه تم به تو نه گوتوه. من هه ر قه تم قسه له گه ل تو نه کردوه.
- راسته که به خومت نه گوتوه، به لام له کورپيکدا گيراته وه منيش له وى بووم. سى سال له مه وه بهر بوو. پيم گوتى که چون به و ره وايه ته قوره ئيمان ت

لەق کردووم. تۆ هیچت لەو بارەووە نەدەزانی. بەلام ئەو کاتە بە ئیمانیکی لەق و لاوازەووە چومەووە بۆ مائی و لەو کاتەووە رۆژ لەگەل رۆژ ئیمانم لاواز و لاوازتر بوو. ئەری، پیووتیر ئەلکساندرۆویچ، تۆ بوویە هۆی رووخانی ئیمانم، نەک دیدرۆ.

فیۆدۆر پاولوویچ دلی پر بوو دەستیکرد بە گریان. بەلام دانیشتوانی کۆرەکە وەک رۆژ لییان روون بوو کە دیسان خەریکی رۆلگێرانه. لەگەل ئەوەشدا بە قسەکانی، میۆسۆفی تەزاند.

پیووتیر ئەلکساندرۆویچ میۆسۆف لە بن لیووەو گوتی: «ئەو قۆریاتە، هەمووی قۆریاتە. گریمان ئەو قسەیهشم کردبێ... بەلام خۆ ئەو قسەیهشم بۆ تۆ نەکردووە. منیش بۆیان گێرامەووە. لە پاریس کابرایەکی فەرەنسی بۆی گێرامەووە. دەیگوت لە رووی کتیبی «شەرحی حالی پیاوچاکان» هەو لە رۆپەرەسمەکانی ئیمەدا دەخویننەووە. پیاویکی بیرمەند و زانا بوو. لە زانستی ماتماتیکی رووسیدا متالای تایبەتی بووبوو و سالانیکی زۆر لە رووسیا ژیاوو... خۆم شەرحی حالی پیاوچاکانم نەخویندۆتەووە نەشم ویستوووە بیخوینمەووە... لە سەر سفرە باسی زۆر شت دەکری، ئەو کاتە خەریکی نان خواردن بووین.»

فیۆدۆر پاولوویچ کە لاسایی میۆسۆفی دەکردەووە، گوتی: «بەلی تۆ ئەو کاتە خەریکی نان خواردن بووی، بۆیە من ئیمانی خۆم دۆراند!»

میۆسۆف دەیویست بگورینێ: «بۆ ئیمانی تۆ منیشیکیشم میوان نییە،» بەلام دانی بەخۆیدا گرت و بە رقهووە گوتی: «دەست لە هەر شتی بدەئێ گلاوی دەکەئێ.»

پیر لە ناکاو هەستا سەرپێ و لەگەل ئەووەی رووی لە هەموو میوانەکان بوو، گوتی: «کاکینە بمبوورن من دەبێ چەن دەقیقەیهک بەجیتان بیلم. ئەو زیارەتکەرانهی بەر لە ئیو هاتوون چاوەروانمن.» پاشان رووی لە فیۆدۆر پاولوویچ کرد و بە بزەیهکەووە گوتی: «ئیتەر لەمەولا درۆ مەکە.» لە حوجرەکە چوووە دەری. ئالیووشا و مریدە تازەکە بەدوایدا دەرپەرینە دەری. تاکو کاتی

چوونە خواری لە پلیکانەکان یارمەتی بدەن. ئالیووشا هەناسەئێ سوار بووبوو، پێی خۆش بوو لەو شوینە دوور کەوتۆتەووە. بەو هەش زۆر شاد بوو باوە زووسیمما توورە نەبوو و سووکایەتی پینەکراوە. پیر دەرپویی بەرەو هەیوانی حوجرەکە تاکو تۆبەئێ ئەو خەلکە چاوەروانەئێ ئەوئێ دادا. بەلام فیۆدۆر پاولوویچ بەدوایدا هاتە دەری و پیداکری دەکرد کە نابێ پیر لە حوجرەکە برواتە دەری.

بە دلپرییەووە هاواری کرد: «ئەئێ مروقی پیرۆز! ئیزنم بدە جارێکی دیکە دەستت رامووسم. لەگەل ئیو دەمتوانی بە دلی خۆم قسە بکەم و رینگای راست بدۆزمەووە. پیتوایە هەمیشە ئاوا درۆ دەکەم و خۆم دەکەمە قەشمەری! باوەر بفرموو لە تەواوی ئەم ماوەیهدا بەقەستی وام دەکرد بۆ ئەووەی ئیو تاقیبکەمەووە. لە تەواوی ئەم ماوەیهدا دەمویست ئیو تاقیبکەمەووە و بزانی دەتوانم لەگەل ئیو ریکبکەوم یان بزانی لەپال غرووری ئیو دەدا شوینیک بۆ خاکەراییی من هەیه؟ دەتوانم سویند بخۆم کە پیاو دەتوانی زۆر بەسانایی لەگەلتان ریکبکەوئێ! بەلام ئیستا بیدەنگ دەبم، ئیتەر زمانم ناگەرێ. لە سەر کورسیلەکەم دادەنیشم و ورتەم لیووە نایە. با ئیتەر پیووتیر ئەلکساندرۆویچ میۆسۆف قسە بکا. هەتاکو دە دەقیقە با بە ئیشتیای دلی خۆی وەک پیاوماقوولی ئەم کۆرە ئەسپی خۆی تاو دا.»

ژنانی نیمانداری اادیی

له نزیك بهرهمه یوانه دارینه که ی خوارئ، بهرهمه پرووی دیواری دهره وهی کلیسه که نزیکه ی بیست ژنی گوندنشین راوه ستابوون، پیمان گوتبوون پیر له حوجره که دیته دهرئ. دوو ژن یانی خاتوو خۆخلاقووف و کچه که ی، خویان گه یاندبووه بهرهمه یوانه که و چاوه پروانی پیری کلیسه بوون، به لّام له لایه کی بهرهمه یوانه که ماتل بوون که تاییه تی ژنانی خاوه ن شکو و سه ره ژنان بوو.

خاتوو خۆخلاقووف ژنیکی دهوله مند بوو، هه روا جوان و جحیل و دلرفین بوو و هه میسه ش جلوه رگی جوان و ریک و پیکی له بهر ده کرد. توژی رهنگ په ریو بوو، به لّام چاوی هه روا گه ش و رهش و جوان بوون. سی و سی سالی ته مه ن بوو و پینج سال بوو بوو بووه بیوه ژن. کچه که شی، کیژوله یه کی چاره ده سالانی مجرۆ بوو. به سته زمانه شه ش مانگ بوو نه یوانیبوو به ریدا برۆا. به کورسیله ی ته گه ردار به ملاوئه ولادا ده یانگیرا. ده موچاویکی چکۆله و جوانی هه بوو. به هوی نه خۆشیه وه تا راده یه ک وردیله بوو، به لّام شاد و دلخۆش ده هاته بهرچاوا. ترووسکه ی بزۆزی له چاوی رهش و گه وره و برژۆله دریزه کانیدا دیار بوو. دایکی له به هاریوه بریاری دابوو بیبا بۆ دهره وه ی ولات. به لّام سی مانگه ی هاوین کاروباری ملکه که یان دهره تی پی نه دابوون. هه وتوویه ک بوو له م شاره ی ئیمه بوون، هه لبه ت بۆ کاری خویان هاتبوون، نه ک بۆ زیاره ت. به لّام جاریک، سی رۆژ له مه وه بهر چوو بوونه زیاره تی باوه زووسیمما. هه رچه ند ده یانزانی پیر زۆر به ده گمه ن چاوی به خه لک ده که وی. که چی دیسان هاتبوونه وه و ئیسه ره میان ده کرد. «سه عاده تی زیاره تی ئه و پیره مه زن و شیفا دهره یان به نسیب بی.»

خاتوو خۆخلاقووف له په نا کورسیله ی ته گه ردار ی کچه که ی له سه ر کورسیله یه ک دانیشتبوو و دوو هه نگاو له ولای ئه وه وه راهیبیکی پیر

راوه ستابوو. راهیبی کلیسا که ی ئیمه نه بوو، زیاره تکه ریک بوو له یه کیک له کلیسا گومناوه کانی باکووره وه هاتبوو. ئه ویش ده یویست له سه ر دهستی پیردا تۆبه بکا و ته به پروک وره گرئ.

به لّام باوه زووسیمما، هه رکه پی نی نایه بهرهمه یوانه که، راست رۆیشت بۆ لای ژنه گوندنشینه کان، هه موویان له بهر ئه و سی پلیکانه ی بۆ هه یوانه که سه رده که وت کوزیلکه یان به ستبوو. باوه زووسیمما له سه ر پلیکانی سه روو راوه ستا، خاچه که ی ملی ئه مباره وبار کرد و ده ستیکرد به ته قدیس کردنی ئه و ژنانه ی له ده وری ئاپۆره یان دابوو. ژنیکی جندۆکه ده ست لیوه شان دوو هاته پیئشی. ئه و ژنه هه رکه چاوی به پیر که وت، ده ستیکرد به قیزاندن و جینگلدان، ده تگوت ژان گرتوویه. پیر خاچه که ی به نیوچاوانیدا هینا و دو عای به سه ردا خویند و ژنه کتوپر چاک بۆوه و داسه کنا.

نازانم ئیستا چۆنه، به لّام به مندالی زۆرم له و ژنه جندۆکه دیتوانه له گوند و کلیسه کان ده دی و گویم له ده نگیان بوو. ئه وانیان بۆ رپۆره سمه کان ده هینا، ده یان قیزاند یان وه ک سه گ ده یان نووزاند و له هه موو لایه کی کلیسه که وه ده نگیان ده بیسترا. به لّام کاتیک ری وره سمی زیاره ت به رپۆه ده چوو، ده یان بردن بۆ ئه و زیاره ته، له ناکاو شیتیه که یان له سه ر ده په ری و ژنانی نه خۆش هه تا ماوه یه کی زۆر به ته وای چاک ده بوونه وه. ئه و شته ش زۆری شوین له سه ر مندالی من دانابوو و له دلّه وه خۆشم ده ویست. به لّام پاشان له جیرانه لادییه کان و مامۆستاکانی شاریمم بیست «جندۆکه ده ست لیوه شان دوو» جۆریک ده غه لی و خۆ نه خۆش خستن بوو بۆ خۆ له کار دزینه وه. ئه گه ر به شیوه یه کی باش و به رده وام وه دوا ی بکه وتنایه زوو چاره سه ر ده کرا. بۆ سه لماندنی ئه م خاله ش نه قل و حه قایه تی جۆراوجۆر ده گپرنه وه. به لّام پاشان به سه ر سورمانه وه له پزیشکه پسپۆره کان فیڕ بووم که ئه م ئازاره خۆ نه خۆش خستن نییه و به لکوو نه خۆشیکی زۆر قورسه و زیاتر تووشی ژنان ده بی. به تاییه ت له نیو ئیمه دا له رووسیا هه موو جیه کی داگرتوو. به لّام زۆرتر له نیو ژنانی گوندنشین و چینی خوارووی کومه لدا وه بهر چاوا ده که وی.

پېيان گوتم نه خوشيه كه به هوى كارى تاقه تېرووكين و ژانى مندال بوونى ناسروشتى و بى مامانيه وه سهره لده دا. يان به هوى دواكه وتوويي خيزان و چهرمه سهرى و بى دهره تانى و ليدانه وه يه، كه هيندى له ژنان بهرگه ي ناگرن. چاكبوونه وهى سهر و خيزاي ژنى شيتت ئه وه يه زوو له كاتى خويدا بيبن بؤ به جى هينانى فه پزى پيرؤز، كه پېيان گوتم هموو فيل و ته له كه ي پياوه ئابيينيه كانه و خوى پيوه راده نين، دهن شتيكى زور سروشتيه. له و كاته دا ژنه نه خوشه كه ش و ئه و كه سه ش كه ده چوو ه ژير پيلي و ده بيرد بؤ شوينه پيرؤزه كه بروايه كى قورس و قايميان بوو كه به هاتنى ئه و شوينه و كرنوش و به جى هينانى فه پزى پيرؤز «ئه وانگه ل» كه خويان خزانده ته ناخيه وه، ديتنه دهرى و هه لدين. ههر له بهر ئه وه بوو كاتى ژنه كرنوشى ده برد ته واوى گيانى وه له رزين ده كه وت و رهنگى هه لده بزپكا، دواى ماوه يه ك چاوه پروانى مؤجزه ي شيفا دهرده كه وت، به هوى ئيمان و باوه ره وه ئازاره كه ي له كؤل ده كه وت و هه لده ستا سهر پى و مؤجزه كه كارى خوى ده كرد. ههر ئيستاش كاتى پيرى كليسه خاچه كه ي به گيانى ئه و ژنه نه خوشه دا هينا، هه رواى لينه ات.

زوربه ي ژنانى نيو ئاپوره كه، به ديتنى ئه و ديمه نه، كه وتنه ژير كاريگه رى پير، دليان پر بوو و فرميسك به چاوياندا هاته خوارى. هينديكيان هه رايان كرده بهر ده مى پير و شاقه لى عه باكه يان ماچده كرد، هينديكيشيان ده لوران وه. ئه و يش هه موويانى ته قديس كرد و له گه ل چه ند كه سيان قسه ي كرد. ژنه شيتته كه ي ده ناسى. له گونديكى چوار كيلومه تريى كليسه كه وه ده هات و بهرله وه ش چه ن جارى ديكه هيتابوويان.

«ئه م ژنه يان له ريگايه كى دووره وه هاتووه.» ئاماژه ي به ژنيكى جحيل كرد كه زور كز و لاواز بوو. ده موچاوى وا تاوه سووت بوو بوو ره ش داگه رابوو. ئه و ژنه چوكى دادابوو و چاوى له پيرى كليسه بريبوو و شتيكى نزىك به شيتى له چاويدا ديار بوو.

«له و دوور دووران وه، باوه، له و دوور دووران وه! له دووسه ت كيلومه تريى ئيره وه. له و دوور دووران وه، باوه له و دوور دووران وه!» ژنه

ده ستى كرد به گريان، ده تگوت وايلوك ده چرئ، سهرى به ملاوئه ولادا ده له قاند و روومه تى له سهر له پى ده ستى دانابوو.

له نيو گوندنشيه كاندا تووشى زور خه م و ئازارى قورس و له ميژينه ده بين، كه خوى وه در ناخات و بيده نكه، له ناخدا قه تيس ماوه. به لام خه مى وايه هه لده چى، هه رخييرا ده بيته لافاوى فرميسك و به ريگاي گريان و كورپوزانه وه دا خوى دهر باز ده كا. ئه و يش به تاييه ت له نيو ژناندا بهرچاوه. به لام ئه و خه مه ش له خه مى قه تيس ماوى ناخ سووكتر نيه. گريان و رورؤ له جيگايه ك دل هيور ده كاته وه كه دل به جارى گرى خه مى تيه ر بوو بى. له خه فه تى ئاوادا هيواى ئارام بوونه وه له گورپيدا نيه، بته وى و نه ته وى ده بى له گه لى بسازى. گريان و رورؤ زوريش له وه وه سهرچاوه ده گرى كه جاريكى تر برينه كه ت بكولته وه.

باوه زووسيما زور سهر سهر چاوى ليكرد و گوتى: «له چينى بازركانانى؟»
 - خه لكى شارين، باوه، شار، به لام له گه ل ئه وه شدا له شارى ده ژين هه روه ك لادىيى واين. چه زره تى پير، هاتووم بؤ زياره ت! تاريقى تومان بيست، باوه، تاريقى تومان بيست. هاتووم بؤ زياره تى ئيوه. چوممه سى كليسه، به لام پېيان گوتم: «بچؤ بؤ ناستازيا، برؤ بؤ لاي ئه وان.» يانى بيم بؤ لاي ئيوه، له ده ورت كه ريم. ئه وه هاتووم، دوينى كورى پرسه مان بوو، ئه مرؤش ئه وه هاتووم بؤ خزمه ت ئيوه.

- بؤ ده گرى؟

- باوه گيان بؤ كوربه كه م ده گريم. سى سالانه بوو، سى سالانه. سى سال و سى مانگ. باوه، بؤ كوربه كه م ده گريم، بؤ كوربه كه م. جهرگم سووتاوه، باوه! ههر ئه و منداله م بؤ مابوو. چوار مندالمان بوو، من و نيكيئا، به لام ئيستا مندالمان نيه، هه موويان مردن. سى دانه كه ي ديكه يانم ناشت ئه وه نده يان بؤ نه گريام، به لام ئيستا كه دوايين دانه يانم مردوه، له دلم دهرناچى. ناتوانم له بيرى بهر مه وه. ده لىيى هه ميشه له بهر چاوم راوه ستاوه. وه خته دلم بتوقى. كاتى چاو له كراسه چكوله كه ي و كه وشه چكوله كانى و جلوبه رگه كانى ده كه م

وختە شىت بىم. ھەموو ئەو شتانەى لە پاشى بەجىماو. ھەموو شتە چكۆلەكانى دىنم و بە سەرياندا دەگرىم. بە نىكىتاي مىردم گوت ئىزنم بدا بىم بۇ زيارەتت، مىردەكەم داشقەچىيە. ھەژار و دەستەنگ نىيە، باو، ئەسپ و داشقەى خۇمانە. ھەمووى ھى خۇمانە، بەلام بەكارى چى دى؟ ئىستا كە دوورم لە نىكىتا، دەزانم دەستىكردوو بە ئارەق خواردنەو. ئىستا بىر لە ئەو ناكەمەو. سى مانگە مالاكەم بەجى ھىشتوو و پوشتوو. لەبىر خوشم بردۆتەو. ھەموو شتىكم لەبىر بردۆتەو. نامەوى وەبىرم بىننەو. ئىستا ژيانى ئىمە چى بە سەر دى؟ كارى خۆم لەگەل ئەودا يەكلايى كردۆتەو، يەكلايى. لەگەل ھەموويان يەكلايىم كردۆتەو. مېشىكىشم ميوان نىيە.

پىر گوتى: «گوى بگرە دايكەكەم. جارىكيان زەمانى زوو پياويكى خودا لە ھىكل^۷ دايكىكى دى كە وەك تۆ بۆ مندالەكەى دەگرىا، بۆ مندالە تاقانەكەى كە خودا بردبوويەو، دەگرىا. پياوى خودا پىنگوت: «مەگىن نازانى ئەو مندالانە لە بارەگای خودادا چەندە جەسوور و بىياكن؟ لە تەواوى ئاسماناندا كەس لەوان جەسوورتر نىيە. دەلین: «خودايە، تۆ ژيانت بە ئىمە بەخشی و ھىشتا بە جوانى نەماندىبوو لىتساندىنەو.» بەو شىئوھ بىياكانەيە ئەوئەندە دەپرسن و دەپرسنەو كە خودا دەيانكاتە فرىشتە و خاوەن شكۆ. كەوايە، دايكەكەم تۆش بەجىي ئەوھى گرىان و پۆرۆ بكەى، شادى بكە و دلخۆش بە. چونكە پۆلەكەت لەگەل فرىشتەكان ھاويلە و پايەيە و لەلاى خودايە.» ئەو پياوھى خودا ئاواى بەو دايكە گوت. ئەو پياويكى چاك و پاك بوو درۆى نەدەكرد. كەوايە تۆش دايكەكەم، لىت پوون بى مندالەكەت لە بارەگای بەرزى خودايە، شاد و دلخۆشە و لە دەرگای خودا بۆ تۆ دەپارپتەو، كەوايە بەجىي ئەوھى بۆى بگرىي، پۆ شادى بكە.»

ژنەكە چەنەى لە سەر بەرى دەستى دانابوو و چاوى لەبەر پىي خۆى دەكرد. گووى لە پىر گرتبوو. ھەناسەيەكى ھەلكىشا.

- نىكىتاش ويستى بەو قسانە وەك تۆ دلخۆشىم بداتەو، گوتى: «كەو جە گيان بۆ دەگرىي؟ كورەكەمان لەگەل فرىشتان لە بارەگای خودا گۆرانى دەلى.» ئەوھى بە من دەگوت بەلام خۆى دەگرىا. دەمدى ئەويش وەك من دەگرى. گوتم: «نىكىتا، دەزانم. ئەگەر لەلاى خودا نەبى، كەوايە لەكوئىيە؟ تەنيا ئەوئەندەيە بە پوالت لەلامان نەماو.» خۆزگە جارىكى ديكە بماندىبايە. خۆزگە لە سووچىك خۆ بشارمەو و تەنيا دەقىقەيەك بىيىنم. جارىكى ديكە لە نىو ھەوشەكە يارى بكا و بە دەنگە ناسكەكەى ھەرام لىيكا، «دايە، لە كوئى؟» خۆزگە گويم لە ترپەى پىي بوايە كە بەم سەر و ئەوسەرى ھۆدەكەدا ھەلدى. تەنيا جارىكى ديكە، تەنيا جارىك. چونكە دىتەو بەبىر چۆن ھەلدەھات بۆلام و دەقىرىشكاند و پىدەكەنى. كە گويم لە ترپەى پىي دەبوو دەمناسىيەو! بەلام ئەو پوشتوو، باو، ئەو پوشتوو و ئىتر گويم لە دەنگى نابى.

بەرسىنگە چكۆلەكەى لە باخەلى دەرهىنا، پەراوئىزەكانى گولدۆزى كرابوو، بۆنى پىئوھەكرد و دەستىكرد بە گرىان. ھۆن ھۆن دەگرىا و سەرتاپاي دەلەرىيەو. دەستى بەبەر چاوييەو گرت و لە كەلنى قامكىيەو فرمىسك دەھاتە خوارى. باو زووسىما گوتى: «تۆش وەك راحىل واى «كە بۆ مندالەكانى دەگرىا و دلئى ئارام نەدەبوو و سىبوورى نەدەھات. چونكە ئىتر نەما بوون.» ئەوھى چارەنووسى ئىئوھ دايكان لە سەر زەوى. ئارام مەبەو. شتىك كە تۆ پىويستتە، ئارام بوونەو نىيە. بگرى، پىر بەدل بگرى. بەلام ھەر كاتى كە گرىاي لەبىرت بى كورەكەت يەكى لە فرىشتەكانى خودايە و لەو سەرەوھ تەماشاي خوارى دەكا و دەتبنىيى. بە دىتنى فرمىسكەكانت دەگەشیتەو و پىشان خوداي دەدا. ماوھىكى زۆر ئەو فرمىسكە دايكانەيە تۆ وىشك ناكاو ئەو خەمە لە دلئدا دەمىيى. بەلام لە ئاكامدا دەبىتە شادى و ئارام بوونەو و فرمىسكە تالەكانت، فرمىسكە خەماوييەكانت شىرىن دەبى و دلئت پاك دەكەنەو و لە تاوانت پزگار دەكەن. من بۆ شادىي پۆحى مندالەكەت دۆعا دەكەم و دەپارپتەو. ناوى چى بوو؟

- باوھگيان، ئالكسى.

7- «ھىكل» بە پىي كىيى پىرۆز لە ھەمبەر Thetemple (پەرسنگا) داندراو.

- چ ناویکی خوشه. هاوناوی ئالكسی، پیاوی خودا؟

- باوه! پیاوی خودا، پیاوی خودا، ئالكسی پیاوی خودا.

- چ پیاو چاکیک بو! دایکه گیان، له پارانه وه کانمدا خه مه کانی تۆم له بیر ناچی و بۆ له ش ساخی میرده که شت دۆعا ده که م. به جی هیشتنی میرده که ت تاوانه. کورده که ت له به هه شته وه ده بینی که باوکیت به جی هیشتوو و له تاوا ده گری. بۆ به خته وه ری و شادییه که ی لیتیکده ده ی؟ ئه و زیندوو، چونکه رۆح تا هه تابه هه زیندوو ده مینی. ئه گه رچی ماله که ی به جی هیشتوو، به لام له نزیکی تویه و نایبینی. چۆن ده توانی برواته وه بۆ مائی، کاتی تۆ ده لئی ماله که لیوریزه له بیزارای و دلته نگی؟ ئه گه ر دایک و باوکی پیکه وه نه بینی و ماله که ش چۆل بی بچی بۆلای کئی؟ ئه و له وانه یه بیته خه و نت، که چی تۆ شینی بۆ ده گئیری. به لام له پاشان خه و نی ئارام و خوشت بۆ ده نیری. برۆوه بۆلای میرده که ت، هه ر ئه مرۆ برۆوه.

- باوه گیان، به قسه ت ده که م. به سه ر چاو ده رۆمه وه. قسه کانتم زۆر به دل بوو. نیکیتا گیان، نیکیتا که م، خوشه ویسته که م، چاوه ری می، ئه مرۆ دیمه وه بۆلات. دوا ی ئه وه زووسیم پووی له ژنیکی زۆر پیر کرد که جل و به رگه کانی له جل و به رگی شارستانی ده چوو نه ک جلوبه رگی زیاره تکه ر. به چاویدا دیار بوو بۆ شتیکی هاتوو و شتیکی له دلدا یه و ده یه وه ی بیدرکیتی. گوتی ژنی ئه فسه ریکی وه زیفه بووه و ئیستا مردوو، هه ر خه لکی ئه مشاره یه. واسنکای کورپی له سه ربازییه و نار دوویانه بۆ ئیرکوتیسک له سیبیریا. دوو جار له ویوه نامه ی بۆ نووسیوه. به لام سالیکی ده بی هه والی لینی نییه. سو رخی گرتبوو، به لام شوینه که ی بۆ په یدا نه کرابوو.

- چهن رۆژ له مه وه بر ئیستیفانیدا ئیلینیشنا. ژنه تاجرکی ده وله مه ند. گوتی: «پیراخو رو فنا، بچۆ ناوی کورده که ت له کلیسا بنوسه بۆ ده وره دۆعا و بۆ شادبوونی رۆحی دۆعا بکه، ویده چی مردبی. رۆحی ده که ویته ئازاره وه و نامه ت بۆ ده نووسی» هه روه ها ئیستیفانیدا ئیلینیشنا پینی گوتم: دۆعا ی ئیوه

یه کاویه که و زۆر جاری تا قیکردۆته وه. به لام دوو دلّم... ئه ی چرای هۆمیدمان! ئه ری راسته یان درۆ؟ ئه و کاره ی منت پین باشه یان نا؟

- بیریشی لیمه که وه، ئه و پرسیاره شووره بییه. مه گین بۆ شادبوونی رۆحی مرۆقی زیندوو دۆعا ده کری؟ ئه ویش دایکی! تاوانیکی گه وره یه. وه ک جادووبازی وایه. ته نیا له بهر تینه گه یشتنته تاوانه که ت به خشراره. وا چاکتره بۆ سه لامه تی و له ش ساخی ئه و له درگای شاژنی ئاسمان، یار و یارمه تی ده ری تیژ بالمان، دۆعا بکه ی به لکو له تاوانت بیووری. پیراخو رو فنا، با شتیکی دیکه شت پین بلیم، کورده که ت به م زووانه یان دیته وه بۆ لات، یان نامه ت بۆ ده نووسی. برۆوه و له وه به دوا وه خه م مه خۆ. کورده که ت زیندوو.

- باوکی خوشه ویستا! سه رچاوه ی هیوا و بزیمان، خودا سزای چاکه ت بداته وه چونکه دۆعا بۆ ئیمه و تاوانه کانمان ده که ی!

به لام پیری کلیسه له نیو ئاپوره که دا دوو چاوی دیوو ئاوریان لیده بووه. ژنه لادییه کی پیر و ره قه له به بیده نگی چاوی تیریبوو. به چاوانی ده پارایه وه. به لام خۆی له وه ده چوو نه ویژی بیته پیشی.

- رۆله گیان، چیبیه؟

ژنه زۆر به ئه سپایی گوتی: «باوه گیان، گیانم رزگار که.» له گه ل ئه وه دا به چۆکا هات و له بهر پینی پیردا سه ری نایه زه وی. «تاوانم کردوو، باوه. له تاوانه که م په شیمانم، چه جمانم نییه.»

پیر له سه ر پلیکانی خواریو دانیشت. ژنه هه روا به گاگۆلکی چوو پیشتره وه. به کورپووزانه وه و لیوه له رزه وه گوتی: «سی ساله بوومه ته بیوه ژن. له گه ل میرده که م ژیانیکی تالم هه بوو. پیره پیاو بوو. بی به زه بیانه لینی ده دام. نه خۆش که وت، بیرم کرده وه، ئه گه ر چاک بیته وه و دیسان هه ستیته وه، چبکه م، دیسان ده بی بکه ومه ژیر زه بر و زهنگی. پاشان ئه و فکره م به زه یین گه یشت که...»

پیر گوتی: «پراوهسته!» پاشان گویچکه ی برده پهنا لئوی ژنه و ئه ویش به سرته دريژه ی به قسه کانی دا و ئیتر کهس جگه له زووسیمای لئی حالئ نه دبوو. زو و قسه کانی ته واو کرد.

پیر پرسى: «سى سال له مه و بهر؟»

- به لئى سى سال له مه و بهر. له و ماوه يه دا بیرم لینه ده کرده وه. به لام ئیستا نه خوش که وتووم و ویزدانم ئازارم ددا.

- له ریگای دوروه هاتووی؟

- له سیسه د کیلومه ترییه وه.

- دانت پیا ناوه؟

- به لئى دانم پیا ناوه. دوو جار دانم پیا ناوه.

- ریگایان پیداوی له ریورپه سمی توبه دا به شداری بکه ی؟ توبه یان داداوی؟

- به لئى. به لام له مردن ده ترسم. زور ده ترسم.

- ترسی هیچت نه بی و خه م مه خو. ئه گهر له توبه کردن دریغی نه که ی، خودا

له هموو شتیک ده بووری. هیچ تاوانیکیش له دنیا دا نییه، که خودا له سهر

توبه کاری راسته قینه ی هه لئه گری! مرؤف ناتوانی تاوانیکی ئه وه نده گه وره بکا

که خوشه ویستی بی سنووری خودا بگه یه نیته کوتایی. مه گین تاوانیک هه یه له

خوشه ویستی خودا فره تر بی؟ ته نیا له بییری توبه دا به. توبه ی به رده وام، به لام

ترس به یه کجاری بنی ئه ولاوه. ئیمانته به وه بیی خودا ئه وه نده ی خوش ده ویی

که ناتوانی بییری لی بکه یه وه، خودا به تاوانیشه وه خوشی ده ویی له قه دیمه وه

گوتوو یانه به هه شت بؤ تاوانباریکی په ژیوان زیاتر له ده مرؤفی ئیماندار شادی

و چیژی تیدایه. برؤ و مه ترسه. رقت له هیچ مرؤفیک نه بی. ئه گهر خراپه ت دی،

قه لئس مه به. میرده مردووه که ت هه رچه نده ئازاری دابیتی، له دلله وه بییه خشه.

له گه لی ئاشت ببه وه. ئه گهر بیته توبه کار، ره حمودلت زور ده بی. خه لکت خوش

ده وی. ئه گهر خه لکیش خوش بوئ، له خودا نزیکى. تاوانی هه موو شتیک

ده دریته وه. هه موو شتیک به خوشه ویستی پاک ده بیته وه. ئه گهر من، منیک که

وه کو تو تاوانبارم. به زه بییم به تودا دی و دلم پیت ده سووتی، خوشه ویستی

خودا زور له وه زیاتره. خوشه ویستی خه زینه یه کی ئه وه نده پر بایه خه ده توانی ته واوی دنیا ی پی رزگار که ی، ئه ویش نه ک ته نیا تاوانی خوت، ده توانی به خشهری تاوانی خه لکی دیکه ش بی. برؤ و مه ترسه. برؤ.

سى جارده ستی به سه ری دا هینا، سوورپه تیکی له ملی خوی دامالی و کردییه

ملی پی ریژنه که. ژنه به بی ئه وه ی هیچ بلئ سهری نابووه زه وی. زووسیمای

هه ستا سه ری، چاویکی تاسه مه ندانه ی له ژنیکی توندوتولی لادینی کرد که

مندالئیکی وردیله ی به باوه شه وه بوو.

- له (ویشه گوری) یه وه هاتووم باوه گیان.

- چوار کیلومه ترت ریگا بریوه به و منداله وه، چت ده وی؟

- هاتووم ته ماشات بکه م. پی شتریش هاتوومه خزمه تت - یان ره نگه له بیرت

نه مایی؟ ئه گهر له بییریش چووبیته وه، ناهه قت نییه. ده لئین نه خوش بووی. له دل

خوما گوتم بچم و به چاوی خوم بیینم. ئیستا له بهر چاومی و نه خوشیش

نیت. بیست سالی دیکه ش ده مینی. خودا خیرت وه ری بیئی. زور کهس هه ن

دواعت بؤ ده کن. مه گین ده کری نه خوش که وی؟

- سپاس کچم.

- راستت ده وی داواکاریه کم هه یه. ئه و شه ست کوپکه م لی وه رگره و بیده

به که سیکى له من هه ژار و بی دهره تانتر. له ریگا کاتی هاتن بؤ ئیره گوتم

واچاکه له لایه ن باوه زووسیمایه وه کاره بکه م. چونکه ده زانی ئه و پارهییه

بداته ده ست کی.

- رۆله گیان، سپاس بؤ تو، سپاس. تو ژنیکی باشی. خوشمده ویی. دلنیا به

ئه و کاره ده که م. ئه وه ش کچی چکوله ته؟

- باوه گیان، کچی چکوله مه ناوی لیزاوتایه.

- خودا پاداشی خیر به هه ردووکتان بداته وه. دایه گیان دلته شاد کردم.

خودا حافیز رۆله خوشه ویسته کانم. خودا حافیز.

زووسیمای دوغای به سهر هه موویاندا خویند و سهری کرئوشی بؤ

دانه واندن.

هەلەداوان ھاتووین بۆ ئێرە تاكو دەستت ماچكەین و ھەستی پر لە
خۆشەویستی و پێزانینی خۆمان دەربرین.

– چۆن دەلێی چاك بۆتەو؟ ئەى بۆ ھەر لە سەر كورسیلەكەى
دانیشتوو؟

- بەلام چەقوچۆى شەوانەى نەماوە. یانی لە پینجشەمەوہ تا ئەمڕۆ كە
دەكاتە دە رۆژ. خۆ ھەر ئەوہش نییە. لاقوقولى تینی تیگەرپاوە. ئەمڕۆ بەیانی
بەوپەرى ساخى و سلالمەتییەوہ لە خەو ھەستا. شەوئ زۆر چاك خەوت و
خەبەرى نەبۆو. چاو لە كۆلمە سوور و چاوە گەشەكانى بكە! دايمە دەگریا،
بەلام ئیستا پیدەكەنى، لیو بەبزە و دلشادە. ئەمڕۆ بەیانی ئیسەرەمى كەردبۆوہ
بە پێوہ راوہستى، دوو دەقیقەى تەواو بى ئەوہى دەست بە ھىچ شتیكەوہ
بگرتى، بەپێوہ راوہوستا. برباریداوہ ھەتا دوو ھەوتوو دیکە چۆپى بكیشى
و سەما بكا. پزیشكى گەرەكەكەمان، ھیرتیزنستیۆب - م بانگكرد شانى
ھەلئەكاند و گوتى: «سەرم سوورپماوہ، تینناگەم.» تۆ ئەو چاكەيەت لەگەل
كردووین دەكرى نەيەین و سپاست لى نەكەین؟ لیز! سپاس لە ھەزرەتى پیر
بكە، دەى سپاسى لى بكە!

پوخسارى جوان و وردیلەى لیز، گەشایەوہ. ئەوہندەى توانی لە سەر
كورسیلەكە ھەستا و چاوى لە پیر برى. لە ھەمبەریدا ھەردوو دەستى لىك
ھەلپىكا، بەلام نەیتوانى خۆى راگرى و دەستىكرد بە پىكەنین، ئاماژەى بە
ئالیووشا كەرد و بە شلوئ بوونىكى مندالانەوہ كە نەیتوانى، شادى خۆى
بشاریتەوہ، گوتى: «بەوہ پیدەكەنم.»

ئەگەر كەسێك لەو كاتەدا چاوى لە ئالیووشا بوايە، كە ھەنگاویك لە دواى
زووسیماوہ راوہستاوو، تیدەگەیشت كە چ رەنگىكى ھینا و برد. بزەيەكى
ھاتى و چاوى لە بەرپى خۆى برى.

دايكى لیز، دەستە بە دەستكیشەكەى بۆ لای ئالیووشا راداشت و گوتى:
«ئالكسى فیۆدۆرۆویچ! لیز پەيامىكى بۆ ھیناوى.»

(٤)

خاتونى كەم نیمان

ژنە دەولەمەندیكى زیارەتكەر، ھاتە نێو ئاپۆرەكەوہ و زووسیمای دى،
بەدەم دۆعا كەردنەوہ دەستى بۆ خەلكەكە راوہتەكاند و تەقدیسى دەكردن،
ئەویش نەرم نەرم فرمیسكى ھەلەوہراند و بە دەستەسپرىك فرمیسكى چاوى
دەسپرى. ژنىكى بەھەست و ریزدار بوو. لەزۆر لایەنەوہ خاوەنى چاكە و
دلفراوانى بوو. كاتىك پیری كلیسە چوو بۆلای، بە سەر و روویەكى خۆش و
وہك ئەوہى بال بگرتى بەرەوپیری چوو.

«نازانى بە دیتنى ئەو دیمەنە دلەژینە، چەندەم ئازار كیشا. ئازارىكى
زۆر...» لەتاوانا دەتگوت ھەلیدەچۆقینن، نەیدەزانى بلئى چى. «پیری مەزن
دەزانم خەلك چەندەیان خۆش دەوئى. منیش خەلكم خۆش دەوئى. دەمەوئ بە
گیان و دل خۆشم بوئى. بۆ دەكرى ئەو خەلكە پاكەى رووسىەم بەو ھەموو
گەرەبى و ساكارىیەوہ خۆش نەوئ؟!»

- كچەكەت چۆنە! دیسان دەتەوئ سەبارەت بە ئەو لەگەلم بدوئى؟

- ئاخ، داوام لە خودا دەكرد، سى رۆژ لەبەر پەنجیرەى حوجرەكەت چۆك
دادەم و چاوەروان بم، ھەتا ئیزنى ھاتنە ژورەوہم پى بەدى. ئەى شیفادەرى
بەریز و مەزن ھاتووین سپاست لىكەین. تۆ بوویە ھۆى ئەوہى لیز^٨. ی
كچم چاك بیتەوہ. پینجشەممەى رابردوو تەنیا بەدەست بەسەرداھیانان و
دۆعا بە سەردا خوئندن بوویە ھۆى ئەوہى دەرد و عەلەمى لى بپرى. بە

8- لیز Lise زاراوہى فەرەنسى Lisa یە.

پير ئاوپرى دايەوۋە و بە وردى چاۋىكى لە ئاليووشا كرد. ئاليووشا چوو بۆلای ليز، بە بزەيەكى وشكەوۋە دەستى لە بەردەمى كچەدا راگرت. ليز زەردەيەكى گرت . پسولەيەكى دايە دەست ئاليووشا و گوتى: «ئەوۋە كاترينا ئيوانا پىيى دام بۆت بىنم. بەتايبەت دەيەوۋى ھەرچى زووتر بچى بۆلای. لەبىرت نەچى.»

ئاليووشا بە سەر سوپمانەوۋە منجاندى: «داۋاي لە من كردوۋە بچم بۆلای؟ لە من؟ بۆچى؟!» لە ناکاۋ رەنگى تىكچوو.

دايىكى ليز بەپەلە گوتى: «سەبارەت بە دىمىترى فيودورۋويچە و ئەوۋى لەم بەينانەدا روۋى داۋە. كاترينا ئيوانا بىر يارىكى داۋە، بەلام پىويستە چاۋى بە ئيوۋە بکەوۋى.... ھەلبەت من ئاگادار نىم، كارەكەى چىيە. بەلام دەيەوۋى زۆر زوۋ چاۋى پىتان بکەوۋى. ھەرچۆنىك بى دەبى بچى، چونكە ئەركىكى ئايىنىيە.»

ئاليووشا، ھەر بەو شىۋاۋىيەوۋە، دەنگى ھەلينا و گوتى: «تاقە جارىكم ديوە.»

ئەك، چ مرۇقىكى بەرز و بىۋىنەيە. تەنيا ھەر لەبەر رەنج و ئازارەكانى... تۆ بىيەنە بەر زەينى خۆت چ رەنج و ئازارىكى كىشاۋە و ئىستا چى دەكىشى! بىيەنە بەر زەينى خۆت چى چاۋەروانىيەتى، چارە رەشى و ئاپۇر!

ئاليووشا، دۋاي خويندەنەۋەى خىراى يادداشته كورت و پىر نەيىنىيەكە كە ھەموۋى داخواز و پارانەۋە بوۋ، كە بچى، بەبى ھىچ قسە و باسنىك گوتى: «زۆر چاكە، دىم.»

ليز بەحەز و شادىيەكى كتوپرەۋە گوتى: «ئەك چ كارىكى جوان و بەرپىوجى! بە دايكم گوت پىموانىيە بچى. گوتم لەبىرى رىزگار كردنى گيانى خۆت داي. تۆ چەندە دل گەورەى. ھەمىشە بىرم لەۋە كرەۋتەۋە كە تۆ مەزنى. چەندە شادم كە ئەۋە بە تۆ دەلىم.»

دايىكى بە لەبىزىكى مانادارەۋە گوتى: «ليز!» ھەرچەن دۋاي ئەۋە پىكەنى، بەلام لەپاشان درىژەى بە قسەكانى دا: «ئالكسى فيودورۋويچ، ئىمەت لەبىر

چۆتەۋە. ئىستاسەرىكمان لى ھەلناھىتى. لەگەل ئەۋەشدا ليز دوۋ جارى پى گوتوۋم لەلای تۆ نەبى لەلای ھىچ كەسىكى دىكە دللى داناسەكنى.» ئاليووشا سەرى ھەلينا و ديسان سوور ھەلگەرا و بزەى ھاتى، بەبى ئەۋەى بزانى بۆ. بەلام پىرى كلىسە ئىتر چاۋى لىتەكرد. لەگەل راھىيىك دەستىكرەۋە بە قسە كردن، كە لە پەنا كورسىلەكەى ليز چاۋەروانى بوۋ و پىشتىرىش باس م كىرد. دياربوۋ راھىيىكە لە چىنى لادى. بەرچاۋ تەنگ و گوۋى نەبىس. بەلام دىندارىكى راستەقىنە، بە شىۋەى خۆى، دىندارىكى كەللەرەق. راىگەياند كە لە باكوۋرى دوۋرەۋە ھاتوۋە. لە ئابدورسك، لە ناۋچەى سىنسىلوستىر و ئەندامى كلىسەيەكى چكۆلە بوۋ كە تەنيا تۆ راھىيى بوۋ. زووسىما تەقدىسى كىرد و پىيگوت ھەركاتى پىيخۆشە بى بۆ حوجرە.

راھىب كە زۆر بە ھىۋورى و مانادارانە ئاماژەى بە لىز دەكرد، لە ناکاۋ پرسى: «چۆن دەۋىرى كارى ئاۋا بکەى؟» مەبەستى «چاك بوۋنەۋەى» ليز بوۋ.

«ھەلبەت سەبارەت بەۋە زۆر زوۋە قسە بکەين، ئەۋ ئارام بوۋنەۋەش چارەى يەكجارى نىيە و لەۋانەيە ھۆگەلى جۇراۋجورى ھەبى. بەلام ئەگەر چاكىش بوۋىتەۋە. تەنيا لە خودايىيەۋەيە و دەستى ھىچ ھىزىكى دىكەى تىدا نىيە.» لە درىژەى قسەكانىدا بە راھىيى گوت: «باۋە، ۋەرە بۆ دىدەنىيم. زۆرمان دەرفەت نەماۋە بۆ دىدار. نەخۆشم و دەزانم مەرگ نىزىك بۆتەۋە لىم.»

خاتوۋنى دەۋلەمەند ھاۋارى كرد: «ئەيەرۆ، نا، نا! خودا ئىۋەمان لى نەستىنى. جارى شوکور زۆر پىر نەبوۋى. نەخۆشى چى؟ شوکور زۆرىش لەش ساخ و شاد و بەدەماخى.»

ئەمەرۆ لەرادەبەدەر ھال م باشە. بەلام دەزانم ساتىكە. ئىتر چاك لە نەخۆشى خۆم دەگەم. دلخۆشم بەۋەى لەبەر چاۋى ئىۋە شاد و لەش ساخم. ھىچ وتەيەك بەقەد ئەۋەى دلخۆش نەكردوۋم. چونكە مرۆف بۆ شادى و بەختەۋەرى خولقاۋە. ھەر كەسىكىش كە لەۋ پەرى شادى و بەختەۋەرىدايە،

هەقیەتی که بەخۆی بلی: «من له سەرزەوی داخوایی خودا بەجی دینم.»
 عادلان و پیاوانی خودا و شەهیدانی پیرۆز هەموو بەختەوەر بوون.
 خاتوونی دەولەمەند دیسان هاواری کرد: «ئەک، لەو وتە بەنرخ و پڕ
 حیکمەتانە! چ وتەیهکی بەرز و پیرۆز و گەوهەربار بوون! بەو قسانەت دلی
 مروۆف ئاوپرژین دەکە. لەگەڵ ئەو هەموو بەختەوهرییە، بەختەوهری
 لەکوێیە؟ کێ دەتوانی بلی بەختەوهرە؟ گەورەم! ئیستا که بە هۆی
 خۆشەویستی و بەزەهییەو و دمت داوہ جاریکی دیکە زیارەتت بکەم. ئەوہی
 جاری پێشوو نەمتوانی، یان نەمویرا بیدرکینم. لێمگەرئ ئەوہی ماوہیەکی
 زۆرە پێوہی جینگل دەدەم و ئازاری داوم، بیدرکینم. بمبوورە! خەریکی
 ئازارکێشانم، حەجمانم لێ هەلگیراوه!» له نیو تەوژمی هەستیکی پڕ تاویاودا له
 هەمبەر پیردا دەستی لیک هەلپیکا.

- بە دەست چ شتیکی تاییبەتەوہ ئازار دەکێشی؟

- بە دەست بی ئیمانیهوہ ئازار دەکێشم.

- ئەئى بیروپات سەبارەت بە خودا چییە؟

- ئەک، نا، نا! تەنانەت ناویرم بیریشی لیکەمەوہ. بەلام ئەو دنیا چ
 مەتەلێکە! کەوا هیچکەس بۆی هەلنایه. گوئ بگرە! تۆ شیفادەری، ئاگات له
 قوولایی رۆح و گیانی مروۆف هەیه. هەلبەت چاوہروانی ئەوہشم نییە برۆا بە
 هەموو قسەکانم بکە. بەلام دلنیات دەکەم و بە شەرەفم سویند دەخۆم که
 قسەکانم هەمووی راستە و گریوگولی تیدا نییە. بیروکەى ژیان له گۆر زیاتر
 دلەخورپە و ترس و مەترسیی بۆ دروستکردووم. نازانم دەستەوداوتینی کێ
 بم، قەتیش نەمویراوه ئەو کارە بکەم. ئیستاش زۆر رووہەلمالدرآوانە له تۆ
 دەپرسم. گەورەم! ئیستا پروات سەبارەت بە من چۆنە؟

- سەبارەت بە پروای من دەرہەق بەخۆت، پێویست ناکا خۆت ئازار بەدە.

پروایەکی قایم هەیه که ئەو رەنج و ئازارەى تۆ سادقانهیه.

- دەک لە دەورت گەرپیم. زۆر زۆرت سپاس دەکەم! چاوم دەقووچینم و
 لەخۆم دەپرسم، ئەگەر هەموو ئیماندارن، کەوا یە سەرچاوەی ئیمان کامەیه؟

لەکاتیکا دەشلین سەرچاوەی ترس له شتە ترسینەرەکان، سروشتە و بەتۆز
 راستی تیدا نییە. بەخۆشم دەلیم: ئەگەر هەتا کۆتایی تەمەنم بە ئیمانەوہ
 بزیم و کاتی مەرگ هەلدەکویتتە سەرم، بەقەولی نووسەرێک هیچ شتیکی جگە
 له «دێرکودال له سەر گۆرەکەم شین نابن.»^۹ ئەو کاتە چبکەم؟ زۆر ناخۆشە!
 چۆن - چۆن دەتوانم ئیمانەکە وەرگرمەوہ. بەلام کاتی منداڵ بووم، بێر و
 بروام مەکینە ئاسایی و بەبێ بێر کردنەوہ بوو. چۆن، چۆن دەکرئ ئەوہ
 بسەلمینم؟ ئیستا هاتووم سفرەى دلەم لای تۆ کردۆتەوہ و پرسیارەکەم له تۆ
 دەپرسم. ئەگەر ئەم دەرەتەم لەکیس بچئ، هیچ کەس ناتوانی وەلامم
 بداتەوہ. چۆن ئەوہ بسەلمینم و چۆن خۆم رازی کەم؟ پەکوو، چەندە
 چارەرەشم! رادەوہستم و له دەوروبەرى خۆم دەروانم، دەبینم هیچ کەس
 گوئی بەو شتانه نابزوی و ئیتر هیچ کەس سەبارەت بەو مەبەستە ژانەسەر
 بوخۆی دروستناکا ناکا. منیش تەنیا کەسیکم که بۆم تامل ناکرئ. وەختە دیق
 بکەم، دیق.

- بیگومان وایە، زۆر تالە، بەلام بۆ سەلماندن نابئ و نازانی چۆنی

بسەلمینی. ئەگەرچی پیاو دەتوانی ئیمانی پئ بینئ.

- چۆن؟

- بە ئەزمونی ئەوینی چالاک. هەولبەدە جیرانەکەت چالاکانە و ماندوویی
 نەناسانە خۆشبوئ. بەو رادەیه که له ئەشقا دەچیتە پێشئ، له هەقیقەتی خودا
 و هەرمانی رۆحت دلنیاتر دەبئ. ئەگەر خۆشوێستنی جیرانەکەت بەجییک
 بگا که خۆت لەبیر بچیتەوہ، ئەو کاتە بەبئ هیچ دێرئنگییک ئیمان دینی و
 گومان له دلندا نامینی. بە ئەزمونیش سەلمیندراوه و شکی تیدا نییە.

- له ئەشقی چالاکدا؟ پرسیاریکی دیکەم هەیه - ئەویش چ پرسیاریکی!

مروۆم ئەوہندە خۆش دەوئ، لەوانەیه برۆا نەکەى زۆرچار دیمە سەر ئەوہی
 دەست له مال و ژیان هەلگرم و لیزاش بەجئ بلیم و برۆم بېمە پەرستار.
 چاو دەقووچینم و بێردەکەمەوہ و خەيال هەلمدەگرئ، لەو کاتەدا بۆ زالبوون

9- وتەى بازاروف له کتیبى (باوکان و کوربان)دا. بەرھەمی تورکغیف.

به سەر كەندوكۆسپەكاندا، هیز و ورەم لە رادەبەدەر دەبێ، هیچ برینیک، هیچ زام و ناسۆریك، لەو كاتەدا جارزەم ناكات. ئەو زام و برینانە دەشۆمەوه و بە دەستی خۆم دەیانپێچم. بۆ برینداران و لەش بەباران دەبەم پەرستار. تەنانەت زامەكانیان ماچدەكەم.

- ئەوه ئیتر زیدەپەوییە. لە لایەنیکیشەوه چاكترە كە زەینت بەو بێر و خەيالانەوه خەریكە و خۆت سەرقالی خەيالی دیکە ناكەى. هیندی جار لەوانەیه لە دنیای راستەقینەدا كارى خێر بكەى و خۆشت ئاگات لێنەبێ.

خاتونى دەولەند بەتین و تاویكەوه هەتا رادەیهك بە شیواوى گوتى: «بەلى، بەلام ژيانىكى ئاوا هەتا ماوهیهكى زۆر بلێى بتوانم تاقتە بێنم؟ پرسىارى سەرەكیم ئەوهیه - ئازار و پێشمانى پرسىارىشەم. چاوم دەنووقینم و لە خۆم دەپرسم: «ئایا لەو رێگایەدا هەتا ماوهیهكى دوور و درێژ خۆ رادەگرى؟ ئەگەر برینی نەخۆشكىت تیمار كرد و پاشان سپاسى لێنەكردى، بەلكو بە ئىشتیای دلى خۆى قسەى تالى بە گورچوودا دای و هیچ بایه خێكى بۆ خزمەتە خێرخوازانەكەت دانەنا و بە جنىو و فەرمان پێدانى بى ئەدەبانە بوغزاندتى و لای سەرانى بالای نەخۆشخانەكە شكایەتیشى لى كردى (كاتى مرۆف دەست دەداتە ئەركىكى گەورە، زۆر جار ئەوانە رۆو دەدەن) ئەو كاتە چى؟ ئایا دىسان خۆشەوێستىبەكەت وەك خۆى دەمىنى یان نا؟» دەشزانى بە ترسەوه بەو ئاكامە دەگەم، ئەگەر شتىك ئەشقه چالاكەكەم دەرەقەق بە مرۆفایەتى بەبا بدە، ئەو شتە سپلەبىبى. وەلحاسل دەرەكەوى كە من خزمەت كردنەكەم بە كرێبە و چاوه‌روانى كرى خیرام - یانى نان بەقەرز دان. سەر بەسەر كردن بە ئەوین. ئەگەر واش نەبى دیارە لە خۆشویستنى خەلك بێزارم.»

لە جەنگەى سزادانى خۆیدا بوو، كاتى قسەكەى تەواو بوو، بە چاویكى پڕ لە پرسىارهوه لە زووسیمای روانى.

پیر گوتى: «راست هەر ئەو چیرۆكەیه كە جارىكیان پزىشكێك بۆى گێرامەوه. پیاویكى رۆح سووك و وریا بوو. هەر وەك ئیوه بەبى گریوگۆل

لەگەلمدا دەدوا. بە تانە و تەشەرىكى تالەوه گوتى: «مرۆفایەتیم خۆشەدەوى. بەلام سەرم لەخۆم سوڕ ماوه. هەرچەندە مرۆفایەتیم وەك مانا ئاسایبىبەكەى خۆشەدەوى، مرۆفم بە مانای تاییبەت، یانى جیاوان، بە شیوهیهكى تاكە كەسى، كەمتر خۆشەدەوى، لە خەون و خەيالەكاندا زۆر جار پلانى فیداكارانە دادەرێژم بۆ خزمەت بە مرۆفایەتى و ئەگەر لەپڕ كارىكى زەروریشم بۆ بێتە پێشى، دوور نیبە لەگەل كۆسپ و تەگەرە بەرەو رۆو بێم. لەگەل ئەوهشدا بە ئەزموون بۆم رۆون بۆتەوه كە ناتوانم لەسەریهك دوو رۆژ لە ژوورێكدای لەگەل كەسىك رابوێرم. بێتو كەسىك لى نزیك بى، بوونى ئەو، تەنیاى و هیمناىبەتیم لى دەشیوینى و ئازادیم لى بەرتەسك دەكاتەوه. لە ماوهى بىست و چوار كاتژمێردا تەنانەت لە چاكترین مرۆف وەرەز دەبم: كەسىك بە هوى ئەوهوه دەرەنگ دەست لە نووسین دەكیشیتەوه. یەكێكى دیکە بەو هۆیهى هەلامەتى گرتووه و لە پەستا چلمەكەى دادەلووشى. هەر لە یەكەم ساتەوه كەسىك دى بۆ لام رقى لى هەلدەگرم. بەلام زۆر جار هاتۆتە پێشى، هەتا زیاتر لە خەلك بە شیوهى تاكەكەسى بێزار بێم، ئەشقم دەرەق بە مرۆفایەتى زیاتر بلێسە دەستینى.

- دەى چاره چیبە؟ لەو جۆره كاتانەدا پیاو چبكا؟ دەبى هیواپراو بى؟
- نا، هەر ئەوهندە بەسە كە بێر و زەینت ئالۆز دەبى و هەست بە نىگەرانى دەكەى. هەرچى لە دەستت دى بىكە، چونكە چاكە هەتا زۆر بى باشە و هەمووشى لە دەفتەرى كردەوهتدا تۆمار دەكرى. زۆریش قوول و تاییبەتى توانیوتە خۆت بناسى، بۆیه كارى زۆر باش و شیواوت كردووه. ئەگەر سادقانه پێیان گوتووى لەبەر ئەوه بوو بەبى پێچانەوه فتوا وەرگرى. هەر بەو شیوهى كە ئىستا لە منت وەرگرت. هەلبەت ئەو كاتە لە رێگای وەدەست هینانى عەشقى راستەقینەدا، بە هیچ كوێ ناگەى و لە رادەى خەون زیاتر تیناپه‌رئ و بە شیوهیهكى سروشتى لە بێركردنەوه و خەيالى ئەو دنیا دەست هەلدەگرى. بەلام لە كۆتاییدا دەكەویتە سەر رێگایهكى پڕ لە هیمناىبەتى.

- تو ئابرووت پئوه نههيشتم! کاتى قسه دهکەى، تازه تیدهگەم کاتى گوتم ناتوانم سپلهی و پینهزانی تامل بکەم، له راستیدا بۆ پاک بوونهوهی خۆم به دواى فتواى تووه بووم. تو خۆمت پیناساندم. تو له ناخى رۆحى من گهيشتى و قورژبنه تاریکهکانى گیانمت دى و له لایهن خۆمهوه خۆمت بۆ پروون کردمهوه.

- راست دهکەى! کهوايه ئیستا دواى ئەو دان پیاوانه به برۆای من ههمیشه دلپاک و بى ریا بووى. ئەگەر بهختهوه ریش پرووى تینه کردووى، له بیرت نه چى رینگای راستت گرتۆته بهر و تى بکوشه ئەو رینگایه بهر نه دهى. له ههموو شتیکیش گرینگتر، خۆ له درۆ ببویره، ههموو جوړه درۆیهک، به تاییهت درۆ کردن له گەل خۆت. وریابه خۆت فریو نه دهى و ههموو کات و ساتیک له سەر ههست به. قهت بیر له سەر کۆنه کردنى خۆت و خهلكى مهکهوه و ههولبده خۆت لینه دهى. ئەوهى له ناخت دایه و پیتوایه دزیوه، ئەگەر بیخهیهت ژیر چاوه دیری، ژهنگوژارهکەى پاک دهبیتهوه. خۆ له ترسیش لاده. ئەگەر چى ترس ئاکامى ههموو چهشنه درۆیهکە. له رینگای گهيشتن به ئەوین و خوشه وىستى، قهت له دلدۆراوى مهترسه. له کردهوه شهیتانییه کانیشت باکت نه بى. بهداخه وهم که ناتوانم شتیکى له وه باشترت پى بلیم بۆ ئەوهى دلت بهسهیتهوه، چونکه عهشق له کردهوه دا له گەل ههلسهنگاندنى عهشق له خهون و خهیاڵدا شتیکى ناحهز و دزیوه. عهشق له خهون و خهیاڵدا تاسهبارى کردهوهى خیرایه. بهبى وچان له بهر چاوى ههموو کهس، مروّف ئامادهن گیان فیدا کهن بهو شهترتهى تاقیکارییه کهیان دژوار و دريژخایهن نه بى و زوو تهواو بى. خهلكيش وهک ئەوهى شانۆیهک ببینن، چهپلهیان بۆ لیندن. بهلام ئەهشقى راست و چالاک، ههول و لهخۆبردووی دهوى و رهنگه بۆ تاقمیک زانستیکی تهواو بى. بهلام ئەوهشت پى بلیم، ئەو کاتهى دهبینى ئەو ههموو ههولت داوه و ماندووی نهناسانه وه دواى کهوتووى، بهجی ئەوهى له ئامانجه کهت نزیک ببییهوه، لیشى دوور کهوتوویهوه. لهو کاته دا پیشبینى دهکەم که پیندهگەى و ههموو کاتیک، له

رینگای عهشق و خوشه وىستیدا، دهستى خودا بۆ رینوینى کردن و ماندوو نه بوونت به شیوهیهکی نهینى له گهلتدا بووه و به پرونى دهبینى. بمبووره که له وه زیاتر ناتوانم له لای تو بمینمهوه. ئەوانیش چاوه ریمن، خوداحافیز.

خاتوونى دهوله مهنده خهريك بوو دهگريا. له پریکا داچلهکی و هاواریکرد: «لین، لین! دهستیک به سهرى لیزدا بیته، تهقدیسی که!»

پیر به گالتهوه گوتى: «بۆ خوشه وىستى نابى. ههر خهريکی بزۆزى و هارواهجییه، چاوم لیوو. بۆ به ئالكسى پیندهکه نیی؟»

لین له راستیدا ههر له سه رهتاوه دهویست پى رابویرى. زوو بۆی دهركهوت ئالیووشا کورپیکى شه رمه ونه و ههولدهدا ته ماشای نهکا. بۆیه ئەوهى بۆ سه رگهرمى پى باش بوو. به وردى چاوه رى بوو سه رنجیکى وهگیر بینى. ئالیووشا که خۆی له بهر سه رنجى به ردهوامى لیزدا نه دهگرت، وزهیهکی بههیز و له ناکاو وای لیده کرد چاویکی لیبا. ئەویش به شیوهیهکی وریا و سه رکهوتووانه زه ردهیهکی دهگرت. به وهش ئالیووشا ئەوهندهی دیکه رهنگى تیکده چوو. له ئاکامدا به تهواوى پرووى وه رگیرا و چوو له پشت زووسیماو ه راوهستا. دواى چهن دهقیقه دیسان ئەو هیزه دهروونییه وایلین کرد ئاورپیک بداته وه و بزانی ههر له ژیر سه رنجى لیزدایه یان نا، دیتی لین له سه ر کورسیله کهى خۆى خوار کردۆته وه و سه رى به ملاوئه ولادا دهگیرى و زۆر تامه زرویانه چاوه روانى ئاورپیکى ئەوه. کاتى سه رنجى ئالیووشای وهگیر هینا، قاقایه کی وای کیشا که پیر نهیتوانى خۆى راگرى: «کچى بۆ وا گالتهى پیندهکهى، قوشمه؟»

لین له ناکاو رهنگى تیکچوو و سوور هه لگه را. چاوى بریقهیهکی لیوه هات و توورپه بوو. به شیوهیهکی سه رکوئه کهرانه گه رم داها ت و دهستى کرد به قسه کردن:

- ئەى بۆ ههموو شتیکى له بیر چۆته وه؟ کاتى چکۆله بووم، دهیبردم بۆ ئەملاوئه ولا. پیکه وه کایه مان ده کرد. دههات فیترى خویندنه وهى ده کردم. دوو سال له مه و بهر که رۆیشت گوتى قهتت له بیر نابه مه وه و هه تا دنیا دنیا به

ههروا دهبی! ههروا دهبی!

ماوهی بیست و پینج دهقیقه بوو پیر له حوجره که هی هاتبووه ده ری. کاتژمیر له دوازده و نیوی لادابوو. به لām دیمیتری فیودورویچ که هه موو له بهر ئەو لیره کۆ ببوونه وه، هیشتا نه هاتبوو. به لām تارادهیهک له بیریان چوو بووه، کاتیک پیر هاته وه نیو حوجره که به ئاخافتنیکی به سۆز میوانه کانی سه رقāl کرد. ئیوان فیودورویچ و دوو کهس له راهیبه کان له و وتووێژدا دهوری سه ره کییان بوو، میؤسؤفیش ده یویست به شیوهیهک به شداریی وتووێژه که بکا و رواله تهن زۆر تامه زرو بوو. به لām له ولایه نه شه وه شانسی نه بوو. دیار بوو له ریزی دواوهیه و هیچ کهس بایه خ به قسه کانی نادا و ئەم بارودۆخه تازه یهش ئەوهنده ی دیکه ئیمان هه رده ی کردبوو. به رله وه له گه ل ئیوان فیودورویچ ده مه ته قینیه کی رۆشنییرانه یان کردبوو. بایه خ پی نه دانیککی تایبه تیش له لایه ن ئیوانه وه، ئەوهنده ی تر ئۆقره ی لی هه لگرتبوو. له دل خۆیدا گوتی: «لانیکه م تا ئیستا به هۆی ئاگادار بوون له پیشکه وتی فه رهنگ له ریزی پیشه وه بووم و ئیستا به ره ی نوئ ئیمه هه ر به هیچ نازان.»

فیودور پاولوویچ که به لینی دابوو ئارام دانیشی و ورته ی لیوه نه یه ت، ماوهیه کیش بیدهنگ بوو بوو. به لām زه رده خه نه یه کی ته وسای میؤسؤفی خستبووه ژیر چاوه دیری و رواله تهن که یفی به شکست و به زینی ده کرد. ماوهیهک چاوه ری بوو، تاکو حیسابه کۆنه کانی پاک بکا و ئیستا نه یده ویست هه لی له کیس بچی. سه ری له میؤسؤف برده پیشی و به سرته دیسان سه ری خسته سه ری.

- که وایه بو ئیستا، دواي «ماچکردنی پر له ریز» نه رۆیشتی؟ بو رازی بووی له کۆریکی ئاوا ناجوردا دانیشی؟ بو ئەوه بوو هه ستت کرد

هاورپی یه کتر ده بین! ئیستاش خه ریکه لیم ده ترسی. بو من ده مه وی بیخۆم؟ بو نایه بۆلام؟ بو قسه ناکا؟ بو نایه بو مالمان؟ واش نییه بلین تو ئیزی پیناده ی، چونکه بو هه موو شوینیک ده چی. من پیم عه یبه بانگه یشتی که م. ئەگه ر ئیمه ی له بیر نه چۆته وه با بیریکی لیکاته وه. نا، ئە ئیستا ده یه وی گیانی خۆی رزگار کا! بو ئەو عه با شوهرت پی له بهر کردووه؟ خو به و عه بایه وه هه لپی له لاقی ده هالی و ده که وی.

له پر خۆی پی رانه گه ر دهستی به بهر ده موچاوییه وه گرت و دای له قاقای پیکه نین، پیر به بزیه که وه گویی بو راگرت و به دلۆقانییه وه دهستی به سه ریدا هینا و ته قدیسی کرد. لیز دهستی زووسیمای پیری گرت و ماچیکرد، پاشان دهستی پیری به چاوییه وه گوشی و ده ستیکرد به گریان:

- دلت لیم نه هیشی. من گه وج و هیچوپووچم... رهنگه ئالیووشا هه قی بی نایه وی بی بو دیتنی کچیکی ئاوا هیچوپووچ و گه مژه.

زووسیمای گوتی: «دلنایه ده یینرم.»

سووکایه تیت پیکراوه و بویه نارۆی دهتهوی وریایی و زاناییت به چاویاندا بدهیه وه و تۆلهی خۆت بکهیه وه؟

- دیسان تۆ؟... به پێچهوانه هەر ئیستا دەرۆم.

فیۆدۆر پاولوویچ، له سهروهندی گهڕانهوهی زووسیمادا، زهبریکی دیکه له میۆسۆف وهشاند: «بهسهری خۆت وایه! تۆ له دواي هه موومان دهرۆی.»
دهمهتهقی بۆ چه ن ساتیک راوهستا، بهلام پیر کاتی له جیگای پینشووی دانیشه وه، جوړیک چاوی لیگردن وهک ئه وهی بهریزه وه داویان لییکا درێژه به قسه کانیان بدن. ئالیووشا که له هه موو حاله ته کانی روخساری پیر دهگه شت، بۆی دهرکهوت له راده به دهر ماندوو بووه و به دژواری خۆی به پیه راگرتوو. له م ئاخریاندا کاتی زۆر ماندوو ده بوو بیهوش دهکوت. رهنگی هه لیزرکابوو که ئه وهش بهر له بی هوشبوون ئاساییه و لئوی سپی هه لگه رابوو. به لام وادیار بوو نایه وی کۆبوونه وه که تیکبدا: دهنگوت بۆ راگرتنی ئه وان ئامانجیک تابه تی هه یه. چ ئامانجیک؟ ئالیووشا به وردی خستبوویه ژیر چاوه دیری.

باوه یوسفی کتیبدار، روویکرده زووسیمای و ئاماژهی به ئیوان فیۆدۆرۆویچ کرد و گوتی: «خه ریکین سه بارهت به وتاریکی زۆر باش له گه ل ئه و برایه مشتومر ده که یه ن. زۆری قسه و روانگه ی تازه تیدا یه. به لام به بروای من به لگه یه کی دوولایه نه یه. وتاره که ی له وه لامی کتیبیکدایه که گه وره پیاویکی ئایینی سه بارهت به دادگای کلێسه و ناوچه و شیوهی حوکمه که یه تی.»

پیر چاویکی ورد و مووقلێشانه ی له ئیوان فیۆدۆرۆویچ کرد و گوتی: «سه رنج راکیشه. به لام له چ لایه نیکه وه؟»

ئیوان له وه لامی پیردا، به لام نهک به شیوه یه کی له خۆباییانه، که ئالیووشا رۆحی لێی تۆقیبوو، به لکو به خاکه راییی و خیرخواییه کی ئاشکراوه و رواله تن به بی هیه چه به ستیکی شاراوه گوتی:

- لیره وه دهست پیده که م که پیه ونیدی ره گه زه کان، یانی پیه ونیدی بنه مای سه ره کیی کلێسه و حکومهت که به شیوه یه کی جیاواز له بهر چاو گیراوه و هه لبهت هه تا هه تابه هه ر درێژه ی ده بی، به پیه ئه م راستیه مه حاله و هیه چ کات نابیه هۆی ئاکامیکه چه سپاو یان ته نانهت سروشتی. چونکه بناغه که ی له سه ره هه له و ناته کووزی دامه زراوه. پیه ونیدی کلێسه و حکومهت له بواری حوکم و ده وله تداریدا به بروای من به هیه چ کلۆجی ناگونجی و هه له یه کی گه وره یه. دژوازه ئایینییه کانی من له سه ره ئه و باوه ره بوون که کلێسه پینگه یه کی بالا و راست و دیاریکراوی له حوکومه تدا هه یه. من به پێچه وانه پیم وایه کلێسه ده بی دهستی له ته وای کاروباری حکومه تدا بی، نهک ته نیا چه مکیکه بگری، ئه گه ر ئه م خاله ش له م ده موده سته دا، به هیندی هۆ، مه حاله، که وایه ده بی له راستیدا ببیه ئامانجی راسته قینه و سه ره کیی پێشکه وتنی داها تووی کۆمه لگای مه سیحی!

باوه پاسیی، راهیبی بیدهنگ و بیرمه ند، به ئیراده یه کی پته وه وه گوتی: «راست وایه و قسه ی تیدا نییه.»

میۆسۆف لاقی له سه ره لاقی ئه م باره وه بار کرد و گورانیدی: «ئه ری ئولترامۆنتانیزم ی خالیس!»¹

باوه یوسفیش دهنگی هه لێنا: «لیره خۆ «موونتان»¹¹ مان نییه.» پاشان رووی کرده زووسیمای و درێژه ی به قسه کانی دا: «قوربان بروانه ئه وه به لای خۆی پیاوی ئایینییه، دیوته چۆن وه لامی بهر هه لستکاری خۆی ده داته وه و چۆن ده روانیه بنه مای «سه ره کی و نبه وه شه یی» ئه و. «هیه چ ریکخراو و کۆمه لگایه ک نابی و ناتوانی ئه و ده سه لاته ی بۆخۆی پیره وای بی که مافی کۆمه لایه تی و رامیاریی ئه ندامانی خۆی دیاری بکا.» دووه م ئه وه یه، «ده سه لات له بواری جینایی و کۆمه لایه تیدا نابی بدری به کلێسه،

10- ئولترامۆنتانیزم ultramontanizm بریتیه له بزوتنه وه یه ک که ده سه لاتی ته وای ده به خشی به پاپا له کاروباری ده ولت و کلێسه دا.

11- باوه یوسف که له و واژه یه ناگا «مونتان» به mountain (کیو) حالی ده بی، بویه ده لی: لیره موونتان (کیو) مان نییه.

چونکه چۆنیه تیی ئەو، چ وهك چوارچیوهی دامه زراوهیه کی خودایی و چ وهك چوارچیوهی ریکخراوهیه کی دستکردی مروّف بۆ ئامانجگه لی ئایینی نابی و بیکه وه دژایه تییان هیه» و «وهلحاسل کلیسه خودای ئەم جیهانه نییه.»

باوه پاسیی نهیتوانی له هینانه گۆرپی ئەو قسه خو ببویرئ: «ئهو جوّره کایه کردنه به وشه له پله و پایه ی پیاویکی ئایینی ناوه شیتته وه!» پاشان رووی کرده ئیوان فیؤدۆرۆویچ و گوتی: «ئهو کتیبه م خوینده وه که وه لامت دابۆوه و رهخنه ت لیگرتووه، له و رسته یه ش سه رم سوورما که ده لئی: «کلیسه یاسا دانهری خودا له سه ر ئەم جیهانه نییه.» ئەگه ر کلیسه له سه ر ئەم جیهانه ده سه لاتییکی خودایی نه بی، که وایه به هیچ شیوه یه ک بۆی نییه له سه ر زهوی بوونی هه بی. له ئینجیلدا رسته ی «ئهم جیهانه نا» به و مانایه نه هاتووه، کایه کردن به و جوّره وشانه بۆ پاریزگاری نابی. ریه ری مه زنی ئیمه، عیسا مه سیح هات تاکو کلیسه له سه ر زهوی دروست بکا. هه لیه ت ده سه لاتی ئاسمانی تایبه تی ئەم جیهانه نییه. به لکو درگای به هه شته، به لام له ریگای کلیسه وه، که له سه ر زهوی رۆنراوه و دامه زراوه، ده توانین سه ری پیداکه یین. یاریکردنی ئاواش به وشه سه باره ت به وه کاریکی ناحه زه و بۆ لیپوردن نابی. له راستیدا، کلیسه ده سه لاتی خودایه و ئەو یاسایه بۆیه هیه تاکو ده سه لاتداری بکا. له ئاکامیشدا بیگومان ده بی بیه تیه یاسایه کی ئاسمانی و به سه ر ته وای زه ویدا زالبی و دنیا له ژیر ده سه لاتی ئەودا بی. ئەوه ش به لینی خودایه به ئیمه دراوه.»

باوه پاسیی له ناکاو دهستی له قسه کانی هه لگرت، وهك ئەوهی دان به خۆیدا بگرئ. ئیوان فیؤدۆرۆویچ به وردی و ریزه وه گوئی له قسه کان گرتبوو، پاشان هه ر به و ریز و حورمه ته وه رووی له زووسیم کرد:

- کاکلی وتاره که م له م راستیه دا شاردوه ته وه که ئایینی مه سیح، له ماوه ی سه ده ی یه که مدا، جگه له کلیسه له هیچ شوینیکی دیکه ی ئەم زهوییه نه بوو و له کلیسه ش زیاتر هیچمان نه دی. له ئیمپراتۆری رۆمدا کاتی ئایینی مه سیح ده سه لاتی به ده سه ته وه گرت و کافران ئیمانیا ن هینا، ئەو

ئیمپراتۆره ش ناچار بوو له گه ل کلیسه ریک بکه وی. به لام له زۆر ناوه ندی حکومه تیدا کافر هه رما بوون. له راستیدا ئەو پیشهاته ش ناچاری بوو. به لام رۆمییه کان له بنه مای حکومه ته که یاندا زۆربه ی ژیارو فره نگه بی دینیان زیندوو کرده وه، بۆ وینه، له ئامانج و بنه مای سه ره کیی حکومه تدا. کاتی کلیسه ی مه سیحیا ن برده گۆره پانی حکومه ته وه، ده یانتوانی ریزه یه ک له بنه مای سه رکی - یانی ئەو بناغه ی که کلیسه ی له سه ر دامه زرابوو - گه شه پینه دهن و به دوا ی ئامانجییکی دیکه شدا نه رۆن، جگه له و ئامانجه ی که خودا دایناوه و خو ی ناردوویه ته خواری. باوه ر پیه تیا ن و راکیشانی ئەو خه لکه ی ده ستیا ن له حکومه تدا بوو، به لام باوه ریا ن به کلیسه نه بوو.

به م شیوه یه (یانی، به روانین له داها توو) وا نییه که بۆ کلیسه وهك هه موو «ریکخراوه یه کی کۆمه لایه تی» یان «ریکخراوه یه کی خیرۆمه ندی» (هه ره وک قه شه ی نو سه ری ئەو کتیبه ده لی) به شوین پله و پایه یه کی دیاریکراوه وه بن له حکومه تدا. به پیچه وانه، هه موو حکومه تیکی دنیا یی له هه مبه ر کلیسا دا گۆرانی به سه ردا دی و ده بیته به شیک له کلیسه و هه ر ئامانجیک که له گه ل قه سته ی کلیسه یه که نه گریته وه توور هه لده درئ. ئەوه ش به هیچ شیوه یه ک پله و پایه و پیروزیی کلیسه ناهینیتته خواری و له شانازی و مه زنا یه تی وهك حکومه تیکی گه وه ره که م ناکاته وه، هه ره ها له گه وره ییی ده سه لاتداره کانی شی که م ناکاته وه، به لکو له ریگای پر له پیچ و په ناو پر له تاوان که هه روا کوفر و بی دینی پیوه یه دوور ده که ویتته وه و ده چیتته سه ر ریگای راست و هه ق که به ئامانجی هه رمان و تا هه تایی ده گا. هه ر له به ر ئەوه شه نو سه ری کتیبی «له بناغه کانی ده سه لاتداری کلیسا دا» به شیوه یه کی راست و ره وان نیو بژیوانیی ده کرد. که له دۆزینه وه و دانانی ئەو بنه مایانه دا، ته نیا به چاوی سازگارییه کی کاتی و پا به ندبوون له سه رده می تاوانبار و سه قه تی ئیمه دا تیی ده روان. به لام نو سه ر، که دیتته سه ر ئەوه ی ئەو بنه مایانه پیشبینی بکا و باوه یوسف ئیستا ئامازه ی به هیندیکیان کرد، به شیوه ی بنه ماگه لیکی تا هه تایی و سه ره کیی دینیتته ئەژمار. راست به

پېچه‌وانه‌ی کلیسه و ئامانجی پیروز و هه‌رمانی هه‌نگاو هه‌لدینتته‌وه. ناوه‌پوکی وتاره‌که‌شم ئه‌وه‌یه.

باوه پاسیی، به پیداکری کردن له سهر ههر وشه‌یه‌ک، دریزه‌ی به قسه‌کانی دا. «یانی به شیوه‌یه‌کی کورت، به پئی بیرو‌رایه‌ک که زور به پوونی له سه‌ده‌ی نۆزده‌دا بناغه‌ی بۆ داریژراوه، کلیسه‌ ده‌بی بیته حکومه‌ت. گوايه ئه‌وه‌ش پيشکه‌وتیک ده‌بی له خواره‌وه به‌ره‌و سه‌ری و له نیویدا ده‌تویته‌وه و ریگا بۆزانست و رۆحی سه‌رده‌م و ژیار ده‌کریتته‌وه. ئه‌گه‌ر کلیساش پیداکری بکا و رازی نه‌بی له حکومه‌تدا به‌شداری بکا، ئه‌ویش به شیوه‌یه‌کی سه‌ره‌خۆ له هه‌موو جیگایه‌ک و له ته‌واوی ولاته تازه و فه‌ره‌نگیه‌کان جیبه‌کوه‌ی، به‌لام له روه‌سیا به‌و پنییه‌ی ئاوات و هیوا و تیگه‌یشتنیکی زورمان له کلیسه‌ هه‌یه، نامانه‌وی له خواره‌وه به‌ره‌و سه‌ری بروا و له نیو حکومه‌تدا جیی خۆی بکاته‌وه، به‌لکو به پېچه‌وانه ده‌مانه‌وی حکومه‌ت ئه‌وه‌نده به‌رز و مه‌زن بی، که له ئاکامدا بیته کلیسه‌ نه‌ک شتیکی دیکه. بۆیه ده‌لیم هه‌روا بووه و هه‌روا ده‌بی!»

میوسۆف دیسان لاقی خسته‌وه سه‌ر لاق و به بزه‌یه‌که‌وه گوتی: «چاکه، دانی پیداده‌نیم که هه‌تا راده‌یه‌ک دلنیا‌تان کردووم. که‌وايه تا ئه‌و جیه‌ی من تییده‌گه‌م، کاتی ده‌رکه‌وتنی ئه‌و چه‌زده‌ته، تیگه‌یشتن له ئانانجیکی وا زور مه‌حال بووه. چۆنتان پېخۆشه با وابی. خه‌ونیکی خۆش و بی سه‌ره‌وه‌به‌ریه سه‌باره‌ت به له‌نیوچوونی شه‌ر و سیاسه‌ت و بانک و هتد... له راستیدا، شتیکی به شیوه‌ی سۆسیالیزم. به‌لام من پیمو‌ابوو وتاره‌که‌تان جیددییه و به یاسای کلیسه هه‌ر له ئیستاوه ده‌توانن تاوانباران دادگایی بکه‌ن و قامچی و زیندان و ته‌نانه‌ت مه‌رگیان بۆ بپرمه‌وه.»

ئیوان فیودۆرۆویچ، بی ئه‌وه‌ی له ژیری ده‌رچی به ئارامی وه‌لامی دایه‌وه: «به‌لام ئه‌گه‌ر دادگایه‌ک جگه له دادگای کلیسه‌ بی، ته‌نانه‌ت ئیستا‌ش له لایه‌ن کلیسه‌وه تاوانباریک زیندان یان مه‌رگی بۆ نه‌ده‌برایه‌وه و تاوان و شیوه‌ی

به‌سه‌ردا سه‌پاندنی ناچار گۆرانی به‌سه‌ردا ده‌هات، هه‌لبه‌ت نه‌ک به شیوه‌یه‌کی کتوپر، به‌لکو به زووترین کات.»

میوسۆف چاویکی ره‌خنه‌گرانه‌ی لیکرد: «به‌راسته‌؟» ئیوان فیودۆرۆویچ له دریزه‌ی قسه‌کانیدا گوتی: «ئه‌گه‌ر هه‌موو شتیکی بووبوایه‌ته کلیسه، هه‌موو یاخی و تاوانبارانیان به‌ره‌للا ده‌کرد و سه‌ریان نه‌ده‌په‌راندن، گه‌وره‌ترین سزایان شار به‌ده‌رکردن و دوور خسته‌وه ده‌بوو. له تۆ ده‌پرسم ئه‌و مروّقه‌ شار به‌ده‌رو تاراوانه‌ چییان به سه‌ر ده‌هات؟ وه‌ک ئیستا، مروّقی په‌ریوه و تاراو ناچار ده‌بوو نه‌ک هه‌ر له خه‌لک، ته‌نانه‌ت له ئایینی مه‌سیحیش دوور بکه‌وتته‌وه. ئه‌و کاته ده‌ره‌ق به خه‌لک و کلیسه تاوانی ده‌کرد و ده‌ستدریژی ده‌کرده سه‌ریان. هه‌لبه‌ت ئه‌مروّش بارودۆخ هه‌روایه، به‌لام به پوونی به‌یان نه‌کراوه و تاوانبار زورچار له پووی ویزدانه‌وه له کاره‌که‌ی پاشگه‌ز بوته‌وه و جاری‌واش بووه به ئه‌قلی خۆی هیندی رپوشوینی بۆ خۆی کیشاوه. بۆ وینه ده‌لین: «راسته‌ دزیم کردووه، به‌لام خۆ دژایه‌تیم له‌گه‌ل کلیسا نه‌کردووه و دوژمنایه‌تی له‌گه‌ل مه‌سیحیش ناکه‌م.» ئه‌وه شتیکی که تاوانباری ئه‌مروّ به‌رده‌وام به خۆی ده‌لی. به‌لام کاتیک کلیسا جیگای حکومه‌ت بگریته‌وه، ئه‌و کاته ناتوانی دژایه‌تی له‌گه‌ل کلیسای ته‌واوی دنیا بکا. «هه‌موو مروّقی تووشی هه‌له و تاوان ده‌بی. مروّقایه‌تی هه‌مووی کلیسه‌یه‌کی درۆینه‌یه و منی دز و پیاوکوژ کلیسه‌یه‌کی راسته‌قینه‌ی مه‌سیحیم.» زور ئه‌سته‌مه ئه‌وه به‌خۆی بلی، که کومه‌لگایه‌کی پر له تاوان و دژایه‌تی بارودۆخیکی چه‌توون و تاییه‌ت پیکدینی. له لایه‌کی دیکه‌وه، بیرو‌پای کلیسه سه‌باره‌ت به تاوان بیته به‌رچاوی خۆت: پیت وانیه‌ ده‌بی به پئی بارودۆخی ئه‌مروّ که هیشتا‌ش هه‌ر له سه‌ر ئه‌و بنه‌ما کونه راوه‌ستاوه، ئالوگۆری به‌سه‌ردا بی؟ ئه‌و که‌ره‌سه‌ی پیشه‌سازییه‌ی ئه‌مروّ بۆ به‌رگری کردن له کومه‌لگا به‌کاری دینن؟ یانی ئه‌ندامی نه‌خۆش له جه‌سته‌ی کومه‌لگا جیا ده‌که‌نه‌وه، وازی لیبینن و بیروّکه‌ی له‌نوی خولقانه‌وه‌ی مروّق و

بەرژەوهەندی و چارەسەری کۆمەلگا و ڕزگار کردنی بە شیوەیەکی گونجاو و بەویژدانانە ھەلبژێرن؟»

میۆسۆف پەڕییە نیۆ قسەکانیەو: «مەبەستت چییە؟ لێت تێناگەم. دیسان جوۆریک خەون و خەیاڵ. شتیکی دوور لە زەین، مەبەستت لە شاردنەو و شیوەی شاربەدەر کردنەکی چییە؟ ئیوان فیۆدۆرۆویچ پیموایە تۆ دەتەوی پیمان رابویری.»

زوسیمما کتوپر گوتی: «بەلێ، بەلام دەزانێ لە راستیدا ئیستا وایە.» ھەموو سەریان بۆ لای پیر وەرسووړاند. «ئەگەر لەبەر کلیسەیی مەسیح نەبواوە هیچ شتیکی، کەسی تاوانباری لە سەرھەرۆیی و بێ بەندوباری پاشگەز نەدەکردەو و لیبوردن و ڕزگار کردنی راستەقینەش پاشان لە ئارادا نەدەبوو. یانی هیچ شتیکی جگە لە بەخشینی دەستکرد، کە ھەر ئیستا باسی لیکرا، کە لە زۆر لایەنەو دلتەزینە و بەخشینی راستەقینە لە ئارادا نەدەبوو. تەنیا لێخۆشبوونیک کە چارەسەرە و تەنیا لیبوردنیک کە پاشگەزکەرەو ھەو و دلی تاوانبار شاد دەکا، ئەو ھەو کە لە ڕووی ویژدانەو تاوانی خۆی بناسی و ئەو وزە شاراو ھەو ھاخی خۆی و دەرخا و وەکاری بھا.»

میۆسۆف بە کونچکاوی پرسیی: «پیمخۆشە گەرھەو ڕەھەو بنوینی و زیاترمان بۆ ڕوون بکە ھەو؟»

پیر گوتی: «باشە، سەردەمانی زووش تەواوی ئەو حوکمی شاربەدەرکردن و دوور خستنەو بە کاری گرانبەو، لیدانی قامچیش کەسی نەھیتایەو سەر ڕیگای راست و تاوانباری بۆ کۆنترۆل نەکرا و نەیتوانی تاوانیش کەمبکاتەو. بە پێچەوانەو زیاتریشی کرد. خۆ ئەو دەسەلمینن؟ لە ئاکامدا ھیمنا ھەو تیی کۆمەلگا ناپارێزری، چونکە ھەرچەندە ئەندامی ملۆزم و میمل لە کۆمەلگادا بە شیوەیەکی دەستکرد جیا کەیتەو و ھەلیگری لەبەر چاو، خیرا تاوانباریکی دیکە و زۆرجار دوو کەسی دیکە جیگاکەھێ پر دەکەنەو. ئەگەر شتیکی پارێزگاری لە کۆمەلگا بکا، تەنانەت لە سەردەمی ئیمەشدا تاوانبار جاریکی دیکە لەدایکەبیتەو و دەست بە کار دەبیتەو. تەنیا

یاسای مەسیح دەتوانی لە ویژدانی ئەویدا جی بکاتەو و تەنیا بە ناسینی تاوانەکانی لە پلە و پایەیی کۆریکی کۆمەلگای مەسیحیدا. یانی کلیسەییە کە تاوانەکانی دەرھەق بە کۆمەلگا. یانی دەرھەق بە کلیسە. پێدەناسینی. ئەو ھەو کە تاوانباری ئەمڕۆ تێدەگا کە دەرھەق بە کلیسە تاوانی کردووە، نەک دەرھەق بە حکومەت. ئەگەر کۆمەلگاش وەک کلیسە دەسەلاتی بوو بواوە، ئەو کاتە دەیزانی کێ لە دوورھەرۆیی و پەریوھەیی بگێریتەو و دیسان بەخۆی پەییوھەند بداتەو. ئیستا لە کلیسەدا لەبەر نەبوونی دەسەلاتی راستەقینە، جگە لە دەسەلاتی بەسەردا سەپاندنی حوکمی ئەخلاق، بە مەیلی خۆیان لە تاوانباران خۆش دەبن و ھێچ سزایەکیان بەسەردا نادن، تەنیا پێداگری لە سەر ئامۆژگارییەکی باوکانە دەکەن. جگە لەو ھەو، ھەول دەدەن ھەموو فەرز و دابەکانی مەسیحی فیری تاوانبار بکەن و ڕیگای پێدەدەن لە ڕیوڕەسمی ئاینیدا بەشدارییکا. لە خیر و خیرات بەشی دەدەن و وەک دلیک ھەلسوکەوتی لەگەڵ دەکەن، نەک تاوانبار. خوداش دەزانێ تاوانبار چیی بە سەر دەھات ئەگەر لە کۆمەلگای مەسیحی. یانی کلیسەش. دەریان بکردایە، جا ئەگەر یاسای کۆمەلایەتی شاربەدەری بکردایە، دەبوو چی بکا؟ ئەگەر کلیسەش بە سزادان وەک ئاکامی راستەوخۆی یاسای دنیایی لە تاوانی خۆش بواوە؟ ئیتر ھیوا بڕاوی لەو ناخۆش تر ھەر نەبوو. لانیكەم بۆ تاوانبارانی ڕووسی، چونکە تاوانبارانی ڕووسی ھەروا خاوەن ئیمانن. ئەگەرچی دەشزانن، لەوانەییە ڕووداویکی سامناک بقەومنی، ڕەنگە دلی ناھومیدی تاوانبار ئیمانی پێنەمینن جا ئەو کاتە چیی بە سەر دێ؟ بەلام کلیسە وەک دایکیکی دلسۆز و دلۆقان، خۆی لە بەخشینی لانا، چونکە تاوانبار لە لایەن یاسای مەدەنییەو بە سەختی سزا دراو و دەبێ لانیكەم کەسیک بێ بەزەیی پێیدا بێ. کلیسە لە سەر و ھەموو شتیکی، خۆی ڕادەگرێ و حکمەکەشی تەنیا حوکمیکی کە داگری ھەقیقەتە. بۆیەش لە ڕوانگەیی زانستی و ئەخلاقییەو ناتوانن لەگەڵ ھێچ حوکمیکی دیکە، تەنانەت بە شیوەی سازشتیکی کاتی، یەک بگێریتەو. کەوا ھەو بارەو ناتوانن تیکەل

به هیچ جوره پهیمانیک ببی. دهلین تاوانباری بیانی توبه ناکهن. چونکه ئایینهکانی سهردهم وای هاندهدن که تاوانهکهی تاوان نییه، بهلکو تهنیا دژ کردهویهکه له ههمبهر دسهلاتیکی زالمانهدا. کومهلگا به وزهیهکهوه که به شیوهی دهستکرد به سهریدا زالدیهی، به یهکجاری تهرهی دهکات و (لانیکهه له فهرنگ لهخویانهوه وا دهلین) ئەم شاربهدهر بوونهشیان لهگهله قین و بیزاری و لهبیر چوونهوه و ئەوپهپری سهرساردی، وهک چارههنوسی «غایی» برای خهتاکار، بهرهووروو دهبی. بهو پییه ههموو شتیک بهبی دهستتیوهردانی دلسوزانهی کلیسه بهرپوه دهچی، چونکه له زور لایهنهوه لهوئ کلیسه له ئارادا نییه. بویه ههرچهند پیاوانی ئایینی و کوشک و بالهخانهی بهشکوی کلیسه ماونهتهوه، ههولیشیان داوه. له زور زووهوه کلیسه له خوارهوه بهرهو سهری راگوین و به ناوی حکومتهت بهرزی کهنهوه و به تهواوی ئالوگوپی بهسهردا بینن. لانیکهه لهو ولاتانهی که ئایینیکی نویتریان هیه، وایه، بهلام له روم ههزار سال لهمهوبهر لهجیاتی کلیسه، حکومهتیان راگهیانند، ههر بویه تاوانبار له بوونه ئەندامی کلیسه ئاگادار نییه و هیوابراو دهبی. ئەگهر بگهپیتتهوه کومهلگا، زورجار لهگهله رق و بیزاری بهرهو روو دهبی و کومهلگا تهرهی دهکا. خوتان دهتوانن رای خوتان دهربرن که داهاتوو چون دهبی. له زور لایهنهوه وا دهنوینی که ئیمهش واین، بهلام جیاوازی لهوهدایه که جگه له یاساوریسای دادگا، کلیسهشمان هیه که تاوانبار وهک کوری خۆشهویستی خوی چاو لیدهکا و پیوهندی لهگهله ناپسینتی. بیجگه لهوهش حوکمی کلیسه ههروا بهردهوام دهبی، ئەگهرچی تهنیا وهک بیرۆکهیهک وایه و ئیتر بهکردهوه بوونی نییه، بویه وهک خهونیکی شیرین بو داهاتوو زیندوو و بیگومان، تاوانبار له ناخی خویدا لهو غهریزهیه دهگا و ئەوهی ئیستا لیرهش باسکرا ههمووی راسته. یانی ئەگهر دسهلاتی کلیسهی به خویوه بگرتایه، حوکمی کلیسهش له سهر تاوانبار شوینی دادنا و لهوانهبوو تاوان و سهرپیچیش ئەوهنده کهم بیتتهوه جیگای باوهر نهبی. شکیشی تیدا نییه کلیسه لهوهبهولاوه به چاویکی دیکه

تهماشای تاوان و تاوانباری دهکرد و بو هیتانهوهی شار بهدهرکراوهکان و له بهند کردنی ئەوانههی شهر و گیرهشیوینی دهکهن، تا رادهیهکی زور سهر دهکوت و ژیانیکی تازهی بو شکستخواردوووهکان دابین دهکرد.» باوه زووسیمما به پیکهینهوه گوتی: «راسته کومهلگای مهسیحی ئیستا ئاماده نییه و تهنیا پشتی به ههوت مروقی عادل بهستوووه، بهلام بهو پییهی که کومهلگا قهت مروقی عادلی لینابری، بههیواین کومهلگای تارادهیهک بی ئیمان بهرهو خووخده و باوهپریکی کلیسهی و جیهانی رادهین و دسهلاتهکهشی ههروا بهرز و خوراگر بمینیتتهوه. ههروا دهبی! ههروا دهبی! چونکه زهمانی دنیا ئاخر بوون، - که خودا وایداناوه - نابی به هیچ شیوهیهک دلادلی لیکهین، لهبهر ئەوهی رازی زهمان له حیکمتهی خودا دایه و له روانگهی عهشقی ئەودایه. ئەوهش به پیوانههی مروق زور دوور دهنوینی، بهلام ئەوه لهبهر دهستی ویست و دسهلاتی خودا دایه و ههر کات و ساتیک لهوانهیه بقهومی. ههروا دهبی! ههروا دهبی!»

باوه پاسیی زور به دلپاکی و ریزهوه دووپاتی کردهوه: «ههر وادهبی! ههر وادهبی!»

میوسوف ههلیدایه و به رقیکی شاراووه گوتی: «سهیره، زور سهیره!»
باوه یوسف به لهسه رهخویی گوتی: «به بروای تو چی سهیره؟»
میوسوف لهپر گورانندی: «ئوه ئیتر لهگهله عهقل یهک ناگریتهوه، که حکومتهت له نیو بچی و کلیسه به دسهلات بگا. ئولترامونتانیسم هیچ، ئولترامونتانیسمی گهورهشه! لهوپهپری خهون و خهیالی پاپ گریگوری ههوتهمهوهیه!»

باوه پاسیی به تورهی گوتی: «زور بهپنچهوانه لیکه دهدهیهوه. چاو لیکه، کلیسه روالهتی حکومتهت ناگوپی. له کلیسهی روم وا دهلین و ئەو خهون و خهیالهیان له سهر دایه. ئەوه ئیتر سیههمین وهسودهسهی شهیتانه^۱، بهپنچهوانه حکومتهت روالهتی کلیسه دهگوپی، سهر دهکوهیت و

12- بروانه ئینجیلی «مهتی» بهشی چوارهم

سەرتاسەرى جىهان دادەگرى. ئەو ەش راست بە پىچەوانەى ئولترامونتانىسم و پىاوانى ئايىنى رۆم و لىكدانەوہى ئىوہىيە و تەنيا چارەنووسىكى پر شكۆيە كە بۇ كلىسەى كاتولىك بېدراوہتەوہ و ئەو ئەستىرەيەش لە رۆژەلاتەوہ ەلدى!»

مىۆسۆف قىت و مانادار و بىدەنگ دانىشتبوو. قەلافەتى قورساخىيەكى تايىبەتى پىوہ ديار بوو. بزەيەكى پر لە پۆز و ەوا لە سەر لىوى بوو. ئالىووشا بە دلەكوتىوہ لىى دەروانى و لە تاوى ئەو قسانە لە ناخەوہ ەلەدەچۆقا، لەپر چاوى بە راكتىن كەوت لەلای دەرگاكەوہ لە سەر جىى خۆى راوہستابوو، گوپى شلكردبوو و بە وردى چاوى بە كۆرەكەدا دەگىرا. بەلام بە رەنگە ەلبزركاوەكەيدا بوى دەركەوت، ئەويش دلى كەوتۆتە قرت و قرت و دەشيزانى ەوى دلەخورپەكەى چىيە.

مىۆسۆف بە لووتبەرزى و ەوايەكەوہ گوتى: «براكانم، ئىزىم بەدن شتىكتان بۇ بگىرمەوہ. چەن سال لەمەوبەر، راست دواى كودەتاي دىسامبر^{۱۳}، خوداواراستان لە پارىس چووم بۇ دىدەنىيە كەسايەتییەكى دەستپويشتووى دەولەت. لە مالى ئەوان مرۆفكىكى زۆر سەيرم دى. ئەو كابرايە بەراستى سىخور نەبوو، بەلكو سەركرەدى دەستەيەك سىخورى سياسى بوو. پلە و پاىيەكى باشى ەبوو و تارادەيەك دەسلاتدار بوو. كونچكاوى واى لىكردم دەرفەتى ئاخافتن لەكىس نەدەم و چونكە وەك مىوان نەهاتبوو، بەلكو وەك فەرمانبەرىكى ژىردەست ەوالىكى تايىبەتى ەيتابوو، بەو پىيەش كە بوى دەركەوت لە لاين بەرپرسەكەيەوہ رىزم لىگىراوہ، واى نواند كە بى پەردە قسە دەكا، ەلبەت تارادەيەك. دەكرى بلين پىاويكى بەئەدەب بوو. ئەو جۆرەى كە فەرەنسى دەزانن بەئەدەب بن، بەتايىبەت دەرهەق بە غەربيان. بەلام من بە جوانى لە قسەكانى دەگەيشتم. باسى شۆرشگىرانى سۆسيالىستى دەكرد، كە ئەو كاتە داداگايىيان كردوون. زۆرى لە سەر نارۆم و بە سەر

پوختەى مشتومرەكەدا تىدەپەرم، ئەو كابرايە لە كاتى قسەكانىدا شتىكى سەيرى لە دەم دەرچوو كە گىرانەوہى ئەو وتەيە لەم كۆرەدا بەجىيە، گوتى: «لەو سۆسيالىست و ئانارشىست و بىدينانە باكمان نييە، بۇ ساتىكىش چاويان لى غافل ناكەين و لە كاروباريان ئاگادارين. بەلام لە نيوان ئەواندا چەن كەسى سەير ەن كە ئيمانان بە خودا ەيە و مەسىحىن، بەلام لەگەل ئەوہدا سۆسيالىستىشن. لەو جۆرە مرۆفانە زۆر دەترسين. كەسانىكى مەترسى دارن. پىاو دەبى زياتر لە سۆسيالىستى مەسىحى بترسى نەك سۆسيالىستى بىدين.» لەو كاتەدا زۆر سەرنجى راكىشام و ئىستا لە ناكاو ئەو قسانەم وەبىر ەتەوہ.»

باوہ پايسى، بىئەوہى قەراغى لىبكىشى گوتى: «وتەكانى ئەو لەگەل ەى ئىمە ەلەدەسەنگىنى و بە چاوى سۆسيالىستىش تەماشاي ئىمە دەكەى؟» بەلام بەرلەوہى پىووتىر ئەلكساندرۆويچ بىر لە وەلام بكاتەوہ، دەرگا كرايەوہ و دىمىترى فيودورۆويچ، كە ەتا ئەو كاتە چاوەروانى بوون، ەتە ژوورئ. لەراستىدا ئىتر بەهيوای ەاتنى نەبوون، ەاتنەكەى لەپرىكدا بۇ ساتىك تووشى سەرسورمانى كردن.

13- دووہەمى دىسامبر ۱۸۵۱ لوىي ناپىليون دەولەتى فەرەنساى رووخاند و خۆى سالى دواى بوو بە ئىمپراتور.

بۇ مەۋجۇتتىكى ناۋا زىندوۋە؟

دېمىتىرى فىۋدۇرۋويچ، لاۋىكى بېست و ھەشت سالانە بوو. قەلەفە تىكى دەستە و لەبارى ھەبوو كە زياتر لە تەمەنى خۇى ديارى دەدا. پياۋانەى دەنۋاند و توانا و ھىزىكى زۆرى پىۋە ديار بوو. لەگەل ئەۋەشدا، ناساخىيەك بە پوخسارىيەۋە ديار بوو. دەموچاۋ بارىك و پوومەتى تىكقوپاۋ و پەنگى زەردەلگەراۋو. چاۋى پەش و تا پادەيەك گەورە و زەق نىشاندەرى و رەو خۇراگرى بوو، بەلام نىگى لىۋرېژ بوو لە گومان و نەپنى. تەنانەت لە شوپىنكا كە توورە دەبوو و بە رەۋە قەسەيدەكرد، چاۋى لەگەل حالۋبالىدا يەكى نەدەگرتەۋە و شتىكى دىكە بە سەرنج و پوخسارىيەۋە ديار بوو. ئەو كەسانەى لەگەلى دەكەۋتە قەسە، ھىندى جار دەيانگوت: «پوون نىيە بىر لە چى دەكاتەۋە.» ئەو كەسانەى كە حالەتتىكى پەرۋش و عەبووسيان لە چاۋيدا دەدى، سەريان لە پىكەنىنە كتوپرەكەى سوور دەما، چونكە ھەر لەۋ كاتەدا كە چاۋى خەمىن و پەشىۋ ديار بوو، پىكەنىنەكەى نىشاندەرى بىر و خەيالى شادانە بوو. لەگەل ئەۋەشدا جۇرىك شىۋاۋى بە ئەدگارىيەۋە ديار بوو كە لەم كاتەدا تىگەيشتنەكەى ئاسان بوو. ھەموو ئاگادارى ژيانى پر لە چەرمەسەرى و تەنگزەى بوون، دەيانزانى لەگەل باۋكى لە سەر پارە نىۋانىان تىكچوۋە و توۋشى كىشە ھاتوون. ھەر بۇيە لە نىۋ شاردە سەربردەى شەر و كىشەى باۋك و كور بووبوۋە بىششە خۇشەكە. لە راستىدا دىمىتىرى خوۋخەدەيەكى ئالەتتى بوو و مەۋقۇتتىكى توورە و توند تەبىئەت بوو، «بە زەينىكى كز و ناتەكوزەۋە» ھەر ئەو جۆرەى كە كاشالنىكۇف سەرۋكى دادگاگەمان لە كۆرپىكا دەسفىكرد.

بالتەيەكى درىژ و قۇچەدارى لەبەردا بوو. دەستكىشى پەشى لە دەست كىردبوو و كلاۋىكى تاسەيى بەدەستەۋە بوو. لەبەر ئەۋەى تازە لە ئەرتەش ھاتبوۋە دەرى سىمىلى ۋەك خۇى مابو و پىشى تاشراۋو. تووكەسەرە خورمايىيەكەى كورت كىردبوۋە و لە سەر لاجانگى بۇ پىشەۋە داي ھىتابوۋ. ۋەك پىۋىكى ئەرتەشى ھەنگاۋى قورس و قايمى ھەلدىنايەۋە. لەبەر دادگاگەدا تۋزىك لە جى خۇى راۋەستا، چاۋىكى بە دانىشتۋانى كۆرەكەدا گىزا و راست رۇيى بۇ لاي پىرى كلىسە، چونكە دەيزانى ئەو خانەخويىيە. بە رىزەۋە كىرۋىشىكى بۇ برد و داۋاى لىكرد تەقدىسى بكا. باۋە زووسىما، لە سەر كورسىلەكەى ھەستا و دەستى بە سەرىدا ھىنا. دىمىتىرى فىۋدۇرۋويچ بە حورمەتەۋە دەستى پىرى ماچكرد و بە ناقايلىيەكى نىك بە توورە بوونەۋە گوتى:

- لەۋەى كە چاۋەروانم راگرتن، بە گەۋرەيى خۇتان بمبوورن، بەلام ئىسمىر دىاكۇف نۆكەرى نىردراۋى باۋكم، لە ۋەلامى پىرسىارى مندا، دوو جار بە لەبىزىكى خاترجەمانەۋە گوتى كاتى دىدار سەعات يەكە. ئىستاش ئەۋە دەبىنم...

پىرى كلىسە گوتى: «خۇت نارەحەت مەكە، قەيدى ناكە. تۋزى درەنگ ھاتوۋى، گرىنگ نىيە...»

- سىپاستان دەكەم و چاۋرەۋانى ئەو دلۇقانىيەى ئىۋەم ھەر دەكرد. دىمىتىرى فىۋدۇرۋويچ دۋاى ئەو قەسەيە جارىكى تر كىرۋىشى بۇ بردەۋە. پاشان پوۋىكردە باۋكى و بە رىز و حورمەتتىكى زۆرەۋە كىرۋىشىكى بۇ ئەۋىش برد. دياربوۋ لە پىشدا ئەۋەى لەبەر چاۋ گرتوۋە، چونكە بەۋپەرى نەۋەشەيىۋە كىرۋىشىكى برد و دەرکەۋت كە بە ئەركى خۇى دەزانى رىز و پىزانىنى دەرھەق بە باۋكى نىشانىدا و فىۋدۇر پاولوۋويچ ئەگەرچى غافلگىر بوو، خۇى شلوۋ نەكرد. لە ۋەلامى كىرۋىشى كورپەكەيدا لە سەر كورسىلەكەى ھەستا و ۋەك ئەو كىرۋىشىكى پر لە رىزى بۇ برد. لەپر ئەدگارىكى قورساخ و وشكى بەخۇيەۋە گرت و پوۋى خۇى تال و دزىو

کرد. دیمیتري سلاوی له يه کي يه کی دانیشتونوان کرد و بی ئه وهی زمانی بگهړی، به ههنگاوی قورس و قایم به ره و پهنجیره که رویش و له سهر ئه و کورسیله به تاله ی نزیک باوه پایسی دانیش. خو ی بؤ پیشه وه نووشتانده وه و ئاماده ی بیستنی مشتمریک بوو که به سهریدا که وتبوو.

نزیکه ی دوو دهقیقه ده بوو دیمیتري فیودورویچ وه ژورور که وتبوو، که دمه ته قی دهستی پیکرده وه. به لام ئه مجاره میؤسوف، وه لامی پرسپاری پیداکرانه و تاراده یه ک توورده ی باوه پایسی به شتیکی بی بایخ زانی و به پوو هه لمالدر او بییه کی به ئه ده بانه وه گوتی: «ئیزن بدن له خیری ئه و باسه بگوزهریم. پرسپاره که شتان پرسپاریکی زور ناسکه. ئیوان فیودورویچ خهریکه پیمان پیده که نی. رهنگه له و بواره دا قسه یه کی بؤ گوتن پی بی. له و پیره.»

ئیوان فیودورویچ هه لیدایه: «قسه یه کی تاییه تیم نییه، جگه له عهرزیکي چکوله. ئازادیکه زانی فه رهنګ به گشتی و ته نانه ت ئازادیکه زانی بی ئه زمونی خو شمان، ئاکامی کوتایی سؤسیالیسم زور جار له گه ل ئاکامی کوتایی مه سیحیه ت تیکه لده که ن. هه لبه ت ئه و به ئاکام گه یشتنه نه زانانه یه ش دیارده یه کی به رچاوه. به لام جگه له ئازادیکه زانی و بی ئه زمونان، پؤلیسه کانیش. مه به ستم پؤلیسی فه رهنګه. وادیاره له زور لایه نه وه سؤسیالیسم و مه سیحیه ت لیکناکه نه وه. پیووتیر ئه لکساندر ویچ قسه که ی ئیوه ش تاراده یه ک راسته.»

پیووتیر ئه لکساندر ویچ میؤسوف جاریکي دیکه گوتی: «تکاتان لیده که م با ئه و باسه به یه کجاری وه لانیین. له جیاتی ئه وه، بریان، باسیکی زور جی سهرنج و تاراده یه ک نمونه له و ئیوان فیودورویچ هه تان بؤ ده گپرمه وه. هه ر پینچ روژ له مه و به ر لیره له کوریکدا، که زور به ی دانیشتونانی ژن بوون، زور به جیددی گوتی له ته و او ی دنیا دا شتیکی نییه که مروژ و لیتکا جیرانه که ی خو ی خو ش بوئ، له سروشتیشدا یاسایه ک نییه که مروژ به ره و خو شه ویستی مروقایه تی په لکیش بکا و ئه و خو شه ویستی بکاته ئه رکی

سهرشانی. ئه گه ر تا ئیستا له سهر زه وی ئه وینیک بووی، تایبه ت به یاسای سروشتی نه بووه، به لکو به و هویه وه بووه که مروقه کان ئیمانان به زیندو بوونه وه بووه. ئیوان فیودورویچ گوتیشی ته و او ی یاسای سروشت له ئیمان به زیندو بوونه و هدا کؤ بوته وه و ئه گه ر بریار بی ئیمان به زیندو بوونه وه له مروژدا نه مینی، نه ک هه ر ئه وین به لکو هه موو جوړه وزه یه کی زیندو وراگری ژیانی دنیا به یه کجاری له بیخ و ریشه وه وشکده بی. له گه ل ئه وه شدا ره وشتی دژه ئه خلاق ی په ره دهستی نی و هه موو شتیکی، ته نانه ت خواردنی گوشتی مروقیش ئازاد ده بی. تازه ئه وه ش هه موو مه سه له که نییه. ئه و وتاره که ی به وه کوتایی پی هینا که بؤ هه ر که سه ی، وه ک خو مان، که ئیمانی به خودا، یان زیندو بوونه وه نییه، پیوایه یاسای ئه خلاق ی سروشت ده بی له ریوه به دژی یاسا ئیینییه که ی پیتشو ئالوگوری به سهردا بی و خو په رستی، ته نانه ت هه تا راده ی تاوان، نه ک هه ر ئازاد به لکوو ته نانه ت وه ک سازنده یه کی ناچار و زور زانایانه و به شه ره فانه ی ئه و بارودوخه بناسری؟ بریان! له م دژایه تییه وه سه باره ت به هه موو بیرورا لیک دژه کانی ئیوان فیودورویچ دؤستمان ناو بژیوانی بکه ن.»

دیمیتري فیودورویچ له پر گوراندی: «بمبورن، ئه گه ر راستم بیستی و لئی حالی بوو بیتم، بؤ هه ر بی دینیک، تاوان نه ک ئازاده به لکو وه ک سازنده یه کی ناچار و زور زانایانه ی بارودوخ ی ئه و ده بی بناسری! وایه یان نا؟»

باوه پایسی گوتی: «راست وایه.»

- ئه وه مان له بیر ناچی.

دیمیتري فیودورویچ دوا ی گوتنی ئه و رسته یه، کتوپر وه ک چو ن دهستی کرد به قسه کردن ئاواش سکوت بوو. بویه هه موویان کونچکاوانه چاویان تی بپی.

پیری کلنسه له ناکاو له ئیوان فیودورویچ پرسى: «یانی بروای ئیوه سه باره ت به ئاکامی له نیوچوونی ئیمان به زیندو بوونه وه، له راستیدا وایه؟»

- بەلج. باسەكەى من ھەر لە سەر ئەو تەوہرە بوو. ئەگەر زىندوو بوونەوہ نەبى زانست و گەورەبىش نابى.

- ئەگەر باوہرەت بەو وتەيە ھەبى بەختەوہرى. دەنا زۆر چارەپەشى.

ئىوان فىدۇرۇويچ بە بزەيەكەوہ پرسىي: «بۇ چارەپەش؟»

- چونكە زۆر ويەدەچى ئىمانت نەبى بە ھەرمانى رۇج و ھەروہا ئەوہى لە وتارەكەتدا سەبارەت بە دەسەلاتى كلتسە نووسىوتە.

ئىوان فىدۇرۇويچ رەنگى ھەلبزركا و بە شىوہيەكى كوتوپر و سەير دانى پيانا: «رەنگە ھەق بە ئىوہ بى!... بەلام بە تەواوى بەراستم بوو.»

- يانى گالەت نەدەكرد. وايە؟ بەلام پرسىيار ھەروا مېشكت دەكۆلى و بى وەلام ماوہتەوہ. بەلام شەھيد پىي خۇشە ھىندى جار بە ھىواپراوى زەينى خۆى بە جىگايەكى دىكەوہ خەرىك بكا. دەلىي ھىواپراوييەكە خۆى بەرەو ئەو لايەى دەكىشى. تۆش لەو ھىوا براييەتدا، زەينى خۆت بە وتار و باسوخواسەوہ خەرىك دەكەى. ئەگەرچى ئىمانت بە وتار و باسەكانى خۆت نىيە و بە دلئىكى پر لە ژانەوہ بۇيان دەگرژىتتەوہ... وەلامى ئەو پرسىيارەت نەداوہتەوہ و خەمى گەورەى تۆش ئەوہيە چونكە بۇ وەلام داماوى.

ئىوان فىدۇرۇويچ كە بەو بزە ويشك و سەرەوہ ھەروا لە پىرى دەروانى، بە سەرسورمانەوہ پرسىي: «ئەرى دەتوانم وەلامى بدەمەوہ؟ ئەويش بە ويستى خۆم؟»

- ئەگەر نەتوانى بە ويستى خۆت وەلامى بدەيەوہ، ھىچ كاتى بە ناچارىش ناتوانى. خۆت دەزانى ئەوہ تايبەتمەندى دلى تۆيە و ھەموو رەنجان و دل ئىشانەكانىش بە ھۆى ئەوہوہيە. بەلام سپاس بۇ خودا كە دلئىكى گەورەى بە تۆ داوہ، كە جىگاي ئەو ئازارانەى تىدا دەبىتەوہ و شوينى بۇ بىركردنەوہ و گەران بە دوای شتى چاكتر و گەورەتردا ھەيە، چونكە ھەوارگەى ئىمە لە ئاسمانەكانە. خودا بكا دلى تۆ لەم دنيايەدا بە وەلامى خۆى بگا و خودا رىگات بۇ متفەرک و پىرۆز بكا.

پىر دەستى ھەلئنا و ئەگەر ئىوان فىدۇرۇويچ ھەلنەستايەتە سەرىي، دەويست ھەر لەويوہ خاچى بكىشى و تەقدىسى بكات. بەلام ئىوان فىدۇرۇويچ ھەستا و چوو بۆلاى پىر و دەستى ماچكرد و داواى لىكرد تەقدىسى بكا. پاشان بە بىدەنگى گەرايەوہ و لە سەر جىگايەكى خۆى دانىشتەوہ. رۇخسارى جۆرىك خۆگرتن و سوور ھەلگەرانى پياوانەى پىوہ ديار بوو. ئەو كرددەوہيە و ھەموو وتەكانى پىشووى كە لە ئىوان فىدۇرۇويچ نەدەوہشايەوہ، دانىشتوانى كۆرەكەى توشى سەرسوورمان كرد و بۇ ماوہيەك ورتەيان لىوہ نەھات. رۇخسارى ئالىووشاش جۆرىك ترس و ھەراسانى پىوہ دياربوو. بەلام مېسۆف، لەپر شانى ھەلئەكاند و ھەر ئەو كاتە فىدۇر پاولوويچ ھەستا سەر پى و ئامازەى بە ئىوانى كورى كرد و گوراندى:

- ئەى حەزرتى پىرى پىرۆز، ئەوہ كورى منە، جگەرگۆشەى خۇشەويستمە! ئەوہ «كارىل مۆر»¹⁴ى ئەركناس و دلپاكى منە. بەلام ئەم كورەيان كە تازە ھاتوہ، يانى دىمىترى فىدۇرۇويچ، كە تكاتان لىدەكەم سەبارەت بە ئەو حوكم دەركەن، «فرانتىس مۆر»ى ئەركنەناس و دلپرەقە. منىش «فون مۆر»ى فەرمانرەوام! حوكم دەركە و رزگارمان كە! جگە لەوہش چاوپروانى دوعا و پىشوئىيەكانى ئىوہين!

پىر بە دەنگىكى لەرزۆك و ماندوو وەلامى دايەوہ: «قەشمەرچارى وەلانى جا قسە بكە، ئىتر دەست لە ناوئىتكە ھەلئان لە ئەندامى بنەمالەكەت ھەلگرە.» دياربوو ھەرچەندە شەكەتتەر بى، ھىز وتوانى خۆ لە كەمى دەدا.

دىمىترى فىدۇرۇويچ بە قەلسى دەنگى ھەلئنا: «كاتى ھاتم بۇ ئىرە، چاوپروانى ئەو قەشمەرەجاربىم دەكرد!» ئەويش وەك باوكى ھەستا سەر پى و پىرى كرددە بەر دەنگى خۆى و درىژەى بە قسەكانى دا: «ئەى باوكى بەرپىز! ببورە. من خويندەوار نىم. ناشزانم بە شىوہيەكى شىاو لەگەلتاندا

14- كارىل مۆر و فرانتىس مۆر دوو پالەوانى شانۆى «چەتەكان»ن نووسراوى شىللىر، كە يەكيان دلپاك و ئەوى دىكەيان دلپرەش، باوكىشان فون موور پياويكى زالم و بىبەزەبى و خوينخۆر بوو.

بدويم، بەلام كاللوت چۆتە سەر و نەدەبوو بە هيچ شئيەيەك رېنگاي ئيمەومانان بەدى بۆ حوجرەكەت. ئابرووتكان و شوورەيىي ليدەكەويتەو. ھەر ئەو ھى باوكم دەيەوئ. ئەو دەيەوئ ئابرووي بنەمالەكەمان بيا. تەنيا خۆشى دەزانئ بۆ وا دەكا. ئەو لەخۆرا هيچ كاريك ناكا. پيموايە دەزانم ئەمجارەش بۆ...»

فيؤدۆر پاولوويچ قسەكەي پئى بېرى: «ھەموويان سەرکۆنەم دەكەن، ھەموويان! ئەو پيووتير ئەلكساندرۆويچەش وەك ئەوان سەرکۆنەم دەكا.» لە ناکاو روويكرەدە ميؤسۆف و ئەگەرچى ميؤسۆف پيى وانەبوو دەتوانئ قسەكەي پئى بېرى، گوتى: «پيووتير ئەلكساندرۆويچ تۆش سەرکۆنەت كر دووم، ئەرى! ھەموويان بەو ھەم تاوانبار دەكەن كە پارەي مندالەكانم لە نيو كەوشەكانمدا شاردۆتەو و گزەم ليكر دوون . كالوم ناوئەتە سەريان. بەلام خۆ دادگا ھەيە! ديميتري فيؤدۆرۆويچ لەوئى لە رووي يادداشت و نامە و گريپەستەكانتەو ھەموو بە موو بۆت حيساب دەكەن كە چەندت پارە بوو، چەندت خەرچكر دوو و چەندت بۆ ماوئەتەو. بۆ پيووتير ئەلكساندرۆويچ لە حوكم دەترسى؟ چونكە ديميتري فيؤدۆرۆويچ ناناسئ. چونكە ھەموويان دژى منن. ئيستاش ديميتري فيؤدۆرۆويچ بە من قەرزدارە، ئەويش خۆ كەم نيبە، ھەزاران رۆبلە. دەوسىيە و گريپەستى نووسراو ھەيە. كە ئاوري كالوچيبەتى و فيئل و تەلەكەكانى شارى داگرتوو، ئەو شارەي كە جارن تەشريفى لەوئى بوو. چەن جار بە ھەزار و دوو ھەزار رۆبلى بۆ كچيكي بە ئابروو خەرچكر دوو. جەنابى ديميتري فيؤدۆرۆويچ، موو بە موو ئاگادارى ھەموو شتيتكم. ئەو ھەش دەسەلمينم.... باوكى پيرۆن، باو ھەر دەكەي دلئى ئابروودارتيرن خاتوونى جوان و نەجيمزادەي خستۆتە داو ھەو، كچى سەرھەنگيكي ئازاو بە جەرگە، سەرھەنگيكي كە پيشتر سەرۆكى دەستەكەيان بوو و كەسيكە كە شانازى و پلە و پايەي زۆرى و دەستەھيئاو و «نیشانەي ئانا»ى بە سينگەو ھەبوو. بەلئىنى زەماو ھەندى بە كچە داو لە ئەرتەش ھاتە دەرى. ئەو كچە بەستەزمانە ئيستاي بيكەس و بیدەر ليرەيە و دەزگيرانييەتى،

بەلام بەر لەو كچە، چاوى بە دواي جادووبازيگەو ھەبوو، ھەرچەندە ئەو ژنە موقوربازە مارەكراوى كەسيكى تر بوو، بەلام بييرىكي ئازادىخوازانەي ھەيە و ھەك قەلەيك وايە كە بە ئاسانى دەستى بەسەردا ناگيرئ، چونكە خۆي بە ژنيكى پاكداوين و بەنامووس دەزانئ. ئەرى، ھەزرەتى پير! ئەو ژنيكى بە ئيمانە و ئيستاي ديميتري فيؤدۆرۆويچ دەيەوئ درگاي ئەو قەلەيە بە كليليكى زييرين بكاتەو. ھەر لەبەر ئەو ھەشە ئەو ھەندە بە رووي مندا ھەلدەشاخى و لەگەل ئەو ھەزاران رۆبلى لە رپيى ئەو ژنەتيو ھەبوو بازەدا داناو، دەيەوئ پارە لە من وەرگرئ. بۆ ئەو كارەي بەردەوام خەريكي قەرز و قۆلەيە. پئت وايە لە كئى قەرز دەكا؟ بيلئيم! ميتيا!؟»

ديميتري فيؤدۆرۆويچ گوراندى: «بیدەنگ بە! راو ھەستە با من بېروم. ناويرى لە لاي من ناوي كچيكي پاك و بە ئابروو لەكەدار بكەي! وتەي تۆ بۆ ئەو شوورەيى و نەنگە و من ئيزنى ئەو ھەت نادەمى!»

كەوتبوو ھەناسەبېرى.

فيؤدۆر پاولوويچ فرميسكيك لە چاوى داو ھەرى و ھەك شيت و ھار نەراندى: «ميتيا! ميتيا! مەگين تەقديسى ھەزرەتى پير لاي تۆ بايەخى نيبە؟ ئەگەر تووك و نزات لئيكەم، دەلئى چى؟»

ديميتري فيؤدۆرۆويچ بە توورەيىيەو ھەگوتى: «ئەي ماستاوكەرى بيشەرم!»

. ئەو بە باوكى خۆي دەلئى! بە باوكى خۆي! دەبئى چى بە خەلك بلئى؟ برايان تەنيا بيبھيننە بەرچاوى خۆتان؛ پياويكى ھەزار بەلام بە ئابروو ليرە دەژى كە ئەركى بەرپو ھەردنى بنەمالەيەكى گەورەي لە سەر شانە، ئەفسەريك كە تووشى دەردەسەر ھات و لە ئەرتەش دەريانكر، بەلام نەك لەبەر چاوى كۆمەل، نەك بە دادگاي نيزامى و نەك بە رووشاندنى ئابرووشى. كە چى سى رۆژ لەمەو بەر، ديميتري فيؤدۆرۆويچى ئيمە لە مەيخانەيەك ريشى گرت و بە راکيش راکيش ھيناي بۆ سەر شەقام و لەبەر چاوى ئاپورەي خەلك تيروپرى كوتا، تەنيا لەبەر ئەو ھەي نوينەرى يەكيك لە مامەلە چكۆلەكانى منە.

«هه مووی درۆیه! به پړواله له راست دهچې، به لامل درۆیه که به پټی خوځی دهر و! دیمیتري فیوډور وویچ له داخانا دهله رزی. «باوه، من پاکانه بۆ کرده و هی خوځم ناکه م، به لای له بهر چاوی کومهل دانی پیداده نیم. دهره ق به و ئه فسه ره درندانه جوولامه وه و ئیستاش په شیمانم، له بهر ئه و رقه درندانه یه م بیزم له خوځم هله دستې. به لامل ئه و سه روانه، نوینه ره که ی جه نابت، چوو بۆ لای ئه و خانمهی که تۆ به جادووبازی ده زانی و له لایه ن تۆوه پیشنیازی پیکرد ئه و سفتانه ی من که له لای تویه وهر بگری، بۆ ئه وه ی کاتیک داوای هه ق و حیساب ده که م، له دادگا شکایه تم لیکه و به ووی ئه و سفتانه وه بمخاته به ندیخانه. ئیستاش سه رکونه م ده که ی که ئه و خاتونه دلې رفاندووم، له حالیکدا تۆ بووی که هانتدا دلم بر فینئ! خوځی به چاو ئه وه ی پیکوتم. چیرۆکه که ی بۆ گیزامه وه و پیت پیده که نی! ده تویست بکه ومه به ندیخانه چونکه به خیلیت پی دهر دم که له گهل ئه وم. چونکه ویستبووت به ناچاری بۆ لای خوځی بکیشی، ناگاداری ئه وه شم، بویه پیت پیده که نی. گویت لینه. کاتی باسه که ی بۆ ده گیزامه وه قاقا پیت پیده که نی. ئه ی باوکی پیروژ! چاوت له و پیاوویه، ئه م باوکه کوره بی به ندوباره که ی سه رکونه ده کا! بریان، بمبوورن که رقم هه ستاو ده نگم هه لیتا له خزمه تتاندا. ده مزانی ئه و پیره پیاوه فیلبازه ئیوه ی له دوری یه ک کۆ کردو ته وه بۆ ئه وه ی ئابروومان به ری. هاتبووم ده ست پیشخه ری بکه م و بیبه خشم، بیبه خشم و داوای لیبوور دنی لیکه م! به لامل ئیستا له م ساته دا نه ک هه ر به من، سووکایه تی به خاتوونیک به ئابرووش کرد، خاتوونیک که هینده له لامل به ریزه که ناویرم له خوځا ناویشی بینم. بریارمداوه لینی له قاو دم، ئه گه رچی باوکیشمه!...»

له وه زیاتر نه یتوانی دریزه به قسه کانی بدا. چاوی بریقه ی ده هات و هه ناسه ی سوار بوو بوو. به لامل ته واوی ئه و که سانه ی له حوجره که دا بوون تووشی سه رسوورمان بوو بوون. جگه له باوه زووسیم، هه موو هه ستانه سه ریچ. راهیبه کان گرژومون دیار بوون. به لامل چاوه ری پینوینی بوون له لایه ن پیره وه. پیریش ئارام دانیشتبوو و په نگی هه لبزپکابوو، به لامل له بهر

دله وریزه نه ک نه خوشین. بزه یه کی لیوپیژ له پارانه وه ی له سه ر لیتو بوو. جارناجاری ده ستی هه لدینا، ده تگوت بۆ ئارام بوونه وه ی ره شه با واده کا. هه لبه ت ئاماژه یه کی ئه و به س بوو که قرموقاله که دامرکی. به لامل ده تگوت چاوه روانی شتیکه و به وردی چاوی پیدا ده گیزان. له وه ده چوو بیه وه ی به ته واوی له شتیک بگا، ته واو بۆی روون نه بوو. له ئاکامدا میؤسؤف هه ستی به سووکایه تیبه کی زور کرد و به رقه هه ستاوی گوئی:

. له بهر ئه و گیزه وکیشه پر شووره یبه هه موومان شیاوی سه رزه نشتین. به لامل کاتی ده هاتم، ئه وم پیشینی نه کردبوو، ئه گه رچی ده مزانی سه روکارم له گهل کتیه. ئه م کیشه یه ده بی خیرا کوتایی پی بی! قوربان، باوه ر بفرموون ئاگاداریم سه باره ت به و شتانه نه بوو که لیره ئاشکرا کران. ناتوانم باوه ر بکه م، بۆ یه که م جاره شتی وا ده بینم... باوکیک به خیلی به پیوه ندی کوره که ی له گهل ژنیکی جلف و به ستوکه ده با و له گهل ئه و ده عبا یه ده ستبه یه کی ده کا بۆ ئه وه ی کوره که ی بخاته زیندان! ئه وه یه کوریک که ناچار کراوم به شداری تیدا بکه م! کلاوم چووه سه ر. با ئه وه شتان پی بلیم، له هه مووتان زیاتر فریوخورده بووم.

فیوډور پاولوویچ، به ده نگیکی گر و گوډاو له ناکاو گوډاندی: «دیمیتري فیوډور وویچ، ئه گه ر کورم نه بوایه ی، هه ر ئیستا له گه لت به کیشه ده هاتم... بانگم ده کردی بۆ دؤئیل، به ده مانجه، له مه ودای سی گه زیبه وه!...» له گهل لاق به زه ویدا کوتان، کوتایی به قسه که ی هینا: «به مه ودای ده سمالتیک.»¹⁵ له ژبانی چل درۆیانی ته له که بازدا که هه موو ته مه نیان رۆلیان گیزاوه و له سه د ئاویان داوه و قولاپه یان ته ر نه بووه، هیندی کات هه یه به جوړیک تیکه ل رۆله که ی خو یان ده بن و ده ور ده گیزان، که به راستی خو یان ده که ونه ژیر کاریگه ری رۆله که یانه وه و فرمیسک ده زیته چاویان. ئه گه رچی هه ر له و کاته دا، یان تاویک دواتر، ده توانن به سرته به خو یان بلین: «خوشت ده زانی درۆ ده که ی، ئه ی پیره ریوی تاوانباری بی شه رم! هه ر ئیستا خه ریکی

15- له گهل زایه له ی «فیل و ئه وین» kabaleund Liebecc، به ره مه می شیلیر.

دەورگىپرانى، درۆدەكەي! لەگەل ئەو رەقە پىرۆزەشدا ھەروا فىئەل و درۆت لە ژىر سەردايە و ھەرواش دەمىنى.»

دىمىترى فىۆدۆرۆويچ لە داخانا رەنگى تىك چوو. بە رقتىكى ئەستورەو ھە چاوى لە باوكى بىرى. پاشان بە دەنگىكى ئارام و لەسەرخۆ گوتى: «پىمابوو... پىمابوو لەگەل فرىشتەي دلم، دەزگىرەنەكەم، دىمەو ھە بۆ زىدى خۆم و لە سەردەمى پىرىدا رىز لە باوكم دەگرم و دەبمە گۆچانى دەستى. مخابن، من چەندە خاوپىچراوم. باوكى چى، ھەو ھەسبازىكى ناپاك و ھەنەكچىيەكى قىزەون!»

پىرەپىاوى بەدوان، كەوتبوو ھەناسەبىركى. لەگەل قسەكردندا دەمى پرژەي دەكرد، گوراندى: «دۇئىل! تۆش پىووتىر ئەلكساندروويچ ميوستوف لىمگەرى با بە ھەزەرەتەكەت بلىم لە تەواوى بنەمالە و خزموكەستدا ژنىكى سەرەتر و بەشەرەفتر. گویت لىيە. بەشەرەفتر لەو ژنەي كە وىرات بە «دەعبا» ناوى بەرى، نەبوو و نىيە! تۆش دىمىترى فىۆدۆرۆويچ، دەزگىرەنەكەي خۆت لەبەر ئەو «دەعبا» يە بەجى ھىشتوو، كە دەتزانى ئەو دەزگىرەنەي پىشوووت پىناكەوي كەوشىشى بۆ دانى. لەبەر ئەو ھەيە بە «دەعبا» ناوى دەبەن!»

باو ھەسەل يوسف و دەدەنگ ھات: «شورەيىيە! بەراستى شورەيى.»
گالگانوف سوور ھەلگەرا و لەگەل ئەو ھەي لە داخانا دەلەرزى، دەنگى ھەلينا: «شورەيى و دارزان!» ئەو تا ئەو كاتە ورتەي لىو ھەتتوو.

دىمىترى فىۆدۆرۆويچ، لە داخانا ھەك شىت و ھارى لىھاتتوو. شان و مىلى وا بردبوو بە نىو يەكدا پىشتى بەجارى كوور بووئوو. بە دەنگىكى رقاوى لە بنەوە منجاندى: «كەسىكى ئاوا بۆ دەبى زىندوو بى؟ پىم بلىن، ھا! تا كەنگى دەبى ئىزنى پىبىرى زەوى چەپەل و پموودە بكا و بەردەوام بى لە سەر ئەو كارە گلاوانەي؟» چاوى بە ھەموو دانىشتوانى كۆرەكەدا گىرا و ئاماژەي بە باوكى كرد. قسەكانى دانەدانە و بەجى دەردەبىرى.

فىۆدۆر پاولوويچ، ھەلات بۆ لاي باو ھەسەل يوسف و نەپراندى: «پراھىيان گوئى بگرن، گوئى لەو باوككوژە بگرن! ئەو ھەش لە ھەلامى ئىو ھەدا كە قسە لە «شورەيى» دەكەن. چى شورەيىيە؟ ئەو «دەعبا» يە، ئەو «ژنە سەلئە» يە رەنگە ھىژاتر بى لە ئىو، ھىژاتر و پىرۆزتر لە ئىو ھەشە و پراھىب كە بە دواي رزگارىيەو ھەن! رەنگە لە تافى لاويدا مىشكى خاوبووبى و بەھوى بارودۆخى كۆمەلگا و دەورووبەرەو توش بووبى. بەلام ژنىكى بەرەحم و دلۆقان بوو لە ژياندا. ھەزەرەتى مەسىحىش خۆي ژنىكى بەخىشى «چونكە دلۆقان و خەلك خۆشەويست بوو.»^{۱۶} باو ھەسەل يوسف خۆي پىرەنەگىرا و بە نەرمى گوتى: «لەبەر ئەو جۆرە خۆشەويستىيە نەبوو مەسىح ھەفوى كرد.»
چون لەبەر ئەو نەبوو، ئىو ھەي پراھىب لىرە بە خواردى كەلەرم رۆخى خۆتان رزگار كەن و دلى خۆتان خۆشكردوو و پىتان وايە عادلىن. پۆزى بەچكە ماسىيەك دەخۆن و پىتان وايە بە خواردى وردە ماسىيەك دەتوانن كلاو لە سەر خودا بنىن و سمىل چەورانەي دەن بۆ ئەو ھەي لىتان خۆش بى.
لە ھەموو لايەكى حوجرەكەو ھەلامەقالم پەيدا بوو: «بەسى كەن ئىتر، لەو زياتر تامل ناكى، بەسە!»

بەلام ئەو كىشەيە زور خىرا و چاوەروان نەكراو كۆتايى پىھات. باو زووسىما لەپەر ھەستا سەرپى. ئالىووشا كە لە تاوى پىر و ئەوانى دىكە دلەخورپەي پىكەوتتوو، تارادەيەكيش گىژ بووئوو، بەپەلە باسكى پىرى گرت. باو زووسىما روويكردە دىمىترى فىۆدۆرۆويچ و چوو بۆلاي، كە گەيشتە پەناي، لەبەردەمى چۆكى دادا. ئالىووشا پىنابوو لەبەر شەكەتى بەچۆكدا ھاتوو، بەلام وانەبوو. پىرى كلىسە لەبەر پىي دىمىترى فىۆدۆرۆويچ نووشتايەو و ناوچاوانى نايە ھەرزى. ئالىووشا وا ھەپەسا بوو، كاتى پىر دەيوست ھەستىتەو، لەپىرى نەبوو يارمەتییى بدا و دەست بداتە ژىر پىلى. زووسىما بزەيەكى نىشتە سەر لىوان و كرىنۆشكى بۆ ميوانەكان برد و گوتى: «خوداھافىز، تكاتان لىدەكەم بمبوورن!»

16- ئاماژەيە بە مەريەمى مەجدەلئىيە.

دیمیتیری فیۆدۆرۆویچ چەند ساتیک عەبەسراو لە جیی خۆ نەبزووت. سووچە بردن بۆ ئەو چ مانایەکی هەبوو؟ لە پەر بە دەنگیکی بەرز هاواری کرد: «ئاخ خودایە گیان!» دەستی بە دەموچاوییهوه گرت و لە حوجرەکە دەرپەرپیه دەری. هەموو میوانەکان بەدوایدا چوونە دەری و لەبەر پەشۆکاوی خودا حافیزییان لە پیر نەکرد و کێشیان بۆ نەبرد. تەنیا راهیبهکان بۆ وەرگرتنی تەبەرۆک لەوێ مانەوه و هەموویان چوون بۆلای. فیۆدۆر پاولۆویچ کە لە پەر بیدەنگ بووبوو، هەولیدەدا سەری قسە بکاتەوه، بئ ئەوهی بویری کەسیکی تاییبەت بکاتە بەر دەنگی خۆی، گوتی: «خۆ خستنه بەرپیتی ئەو چ مانایەکی هەبوو؟ رازیکی تیدابوو؟» هەموویان لەو کاتدا لە حەوشەیی حوجرەکە دەچوونە دەری.

میۆسۆف بە گرژی وەلامی دایەوه: «ناتوانم لەجیاتى شیتخانە و شیتەکانی وەلام بەدەمهوه. بەلام فیۆدۆر پاولۆویچ، ئیتر بۆ هەتاهەتا خۆم لە چنگ تۆ و قسەکانت رزگار دەکەم! ئەری ئەو قەشەیهی بریار وابوو بۆ نانی نیوهرۆ بانگهێشتیمان کا، لە کوئیە؟»

ئەو قەشەیهی بانگهێشتی کردبوون، چاوەروانی رانهگرتن و لەگەڵ ئەوهی لە پلکانی حوجرەکە پیر هاتنە خوارى رۆیی بەرهو پیریان، لەوه دەچوو لەو ماوهیهدا چاوەرپییان بووبی. میۆسۆف بە رقهوه بە قەشەکەى گوت:

- باوکی پیروز! تکات لیدەکەم دەرەق بە من گەرەبیبەک بنوینن. ریزی بیپایانم بە حەزرەتی عابید راگەیهنن و لەلایەن منەوه داوای لیبورتن لەو زاتە بکەن، پیتی بفرمۆن زۆر بەداخەوهم بەهۆی بارودۆخی پیشیبینی نەکراوهوه ناتوانم بیمە هەنتەشی مەبارەکیان و ئەو شانازییەم بە قسەت بی لەگەڵیان لە سەر سفرەیهک دانیشم، ئەگەرچی زۆریش تامەزروی دیداریانم...

فیۆدۆر پاولۆویچ پەرپیه نیۆ قسەکانی: «هەلبەت ئەو بارودۆخە پیشیبینی نەکراوەش منم. گویت لێیە باوه. ئەو بەرپزە نایههوی لەگەڵ من لە شوینیک دانیشی دەنا لەرپوه دەهات. میۆسۆف! تۆ دەچی، تکات لیدەکەم بچۆ بۆ خزمەت باوکه عابید و نەهارەکەت مەیل بکە. ئەوه منم دەبی نەچم نەک تۆ.

من دەرپومهوه بۆ مالى، لە مالى نان دەخۆم. پیووتیر ئەلکساندرۆویچ خزمە خۆشەویستەکەم! ئیرە شیاوی من نییه و هیچم بۆ ناخوری.»
- من قەت خزمی تۆی خویری و قیزەون نیم و قەتیش نابم.

- بۆیه وامگوت بۆ ئەوهی رقت هەستینم. چونکە هەمیشە دورەپەرپیزی لەو خزمایەتییه دەکەى. ئەگەرچی سەد ئەوهندەى دیکەش حاشا لە خزمایەتییهکەمان بکەى، هەر خزمین. لەرپوی رۆژژمیری کلیسەوه دەیسەلمینم. بەلام تۆش ئیوان فیۆدۆرۆویچ ئەگەر پیتخۆشە بمینەوه، پاشان ئەسپەکانت بۆ دەنیرم. میۆسۆف ئەدەب وادەخوای بچییه خزمەت حەزرەتی عابید و سەبارەت بەو کیشە و هەرایهی وەریمان خستووه، داوای لیبورتن بکەى...

- یانی بەراستی دەرپویهوه بۆ مالى؟ درۆ ناکەى؟

- پیووتیر ئەلکساندرۆویچ، داوی ئەو رووداوه تالە چۆن لەرپووم هەلدى! بەرپزان بمبوورن، بەدەست خۆم نەبوو. شیوا بووم! بەراستی شەرمەزاری ئیوهم. کاکینه! پیاوی وا هەیه دلی ئەسکەندەری هەیه و ئیواش هەیه دلی تلو قەندییهک، دلی من ئەو سەگە گچکەیه. دلی من دلی گەمالە وردیلەیه. شەرمەزارم! داوی ئەو ئابرووتکانه چۆن لەرپووم هەلدى بۆ خواردنی نانی نیوهرۆ بچم و شۆرباوی کلیسە هەلقورینم. شەرمەزارم، ناتوانم بیم، بمبوورن.

میۆسۆف هەروا بە درپونگی لەبەر خۆیهوه گوتی: «تاقە شەیتانی دنیا، ئەگەر فریومان بدا چبکەین؟» بە چاویکی پر لە گومان و بی بریواییهوه لە حەنەکچییهکەى دەروانی، فیۆدۆر پاولۆویچ وەرگەرپایهوه و هەرکە دیتی میۆسۆف چاوی تی بریوه، ماچیکی بۆ فریدا.

میۆسۆف کتوپر لە ئیوان فیۆدۆرۆویچی پرسى: «چاکە، تۆ دیتی بۆ لای حەزرەتی عابید یان نا؟»

- بو نایهه؟ دوینی جەنابی عابید بە تاییهتی منی بانگهێشت کرد.

میۆسۆف بیئەوێ گویێ بەو بەزوی که راهیب گویێ لئیه هەر بهو رقه ئەستورەوێ گوتی: تارادەیهک خۆم ناچار دەبینم که بچم بۆ ئەو نەهارە نەگبەتییه، لانیکەم له سەر شانمانە بەهۆی ئەو کێشە و هەرایەوێ داوای لیبووردن بکەین و بلین کارێ ئیمە نەبوو. دەی دەلێتی چی؟

ئیوان فیۆدۆرۆویچ گوتی: «بەلێ، دەبی بلین کارێ ئیمە نەبوو. ئەوێش هیچ، خۆ حەزەرەتی ئۆسقوف لەوێ نابێ.»

- چاکە، هیوادارم لەوێ نەبی! بەزێاد نەبی ئەو نەهارەش!

لەگەڵ ئەوێشدا، هەموویان دەڕۆیشتن، راهیب لە بێدەنگیدا گویێ شل کردبوو. بەلام لە رینگا گوتی که حەزەرەتی عابید ماوێیهکی زۆرە چاوەرۆانیانە، زیاتر لە نیو کاتژمێر وەدرەنگ کەوتوون. وەلامیکێ نەبیست. میۆسۆف بە رقهوێ چاویکی لە ئیوان فیۆدۆرۆویچ کرد و لەبەرخوایهوێ گوتی: چاوی لیکە، خەریکە دەروا بۆ لەوێ، هەر دەلێتی نە بای دیوێ نە بۆران، مییشیکیشی میوان نییه. پەکوو لە دەست ڕووه‌لمال‌دراوی و ویژدانی کارامازۆف!

(۷)

تەلەبی بەرزەفر

ئالیووشا یارمەتی باوێ زووسیمای دا بڕوا بۆ هۆدەکەیی خۆی و لە سەر جیۆبانەکەیی راپیکیشا. هۆدەیهکی چکۆلە بوو بە کەلوپەلی هەژارانەوێ. چرپایەکی ئاسنین و باریک لە ژوورەکەدا بوو و لەتیکی لباد لەجیاتێ دۆشەک لە سەر راخراوو. لە سووچیکێ وەتاغەکەدا، لە خوار پەیکەرەکانە، رەحلیکی خاچنیشانی لیبوو ئینجیلێکی لە سەر داندرابوو. پیری کلێسە شل‌وشەکەت لە جێدا کەوت. چاوی بریقەیی دەهات و پشووێ سوار بووبوو. بە وردی وەک ئەوێ لەبیری شتیکیا بچ چاوی لە ئالیووشا کرد:

- بڕۆ، کورپی خۆم، بڕۆ. من «پروفر» م بەسە. زووکە، لەوێ کاریان پیت دەبی. بڕۆ لە سەر سفرەکەیی ئۆسقوف میوانداری بکە.

ئالیووشا کەوتە پارانەوێ: «ئیزنم بدە لێرە بمینمەوێ.»

لەوێ زیاتریان کار پیت دەبی. ئەوێ زۆر قەرەبالغە و دەتوانی یارمەتیان بدەیی. ئەگەر رۆحگەلی شەرەنگیزیش قوت بوونەوێ، دۆعایەک پاتە بکەوێ، کورم. - پیری کلێسە پینی‌خۆش بوو ئاوا بانگی بکا. - «لەبیرت نەچی لە داهاوودا جیی تو ئیرە نییه. پیاوی لاو، ئەوێت لەبیر نەچی. هەرکاتی خودا ئیرادەیی کرد و بردمیهوێ، تۆش کلێسە بەجی بیئە و قەت ڕوو لێرە مەکە.»

ئالیووشا سەرسام بووبوو.

- چیه؟ ئیستا جیگای تو لێرەیه و سەبارەت بە خزمەتە گەرەکانت لە دنیا، تەقدیست دەکەم. زیارەتی تو زیارەتیکی دوور و درێژ دەبی. دەبی ژنیش بیئێ. دەبی وابکەیی. بەرلهوێ بگەرێتەوێ، دەبی خاچی هەموو شتیکت لەکۆل نابێ و خاراڤیتی لە نیو کلی زەماندا. کاری زۆرت لە پیش دەبی. بەلام لە تو دلنیام، هەر بۆیه دەتتێرم، تو مەسیحت لەگەڵدایه. قەتت لەبیر نەچی و هەمیشە لەبیرت بی، ئەویش قەت تو بەجی ناهیلی. خەمیکێ گەرەت دیتە ڕی و لەو خەمەدا

بهخته‌وهر ده‌بی. دوایین وت‌هی منیش بۆ ئه‌وه‌یه: بهخته‌وهری له خه‌مدا بدۆزه‌وه. کار بکه، به‌رده‌وام کار بکه. له‌مه‌به‌ولاوه وت‌ه‌کانمت له‌بیر نه‌چیت‌ه‌وه، بۆیه‌ش ئاوا روون و کراوه له‌گه‌لت ده‌دویم، چونکه نه‌ک رۆژانیک به‌لکو چه‌ن کاتژمێریکم ته‌مه‌ن ماوه.

ئالیووشا دیسان خه‌م دایگرت و ره‌نگی هه‌لبزرا.

باوه زووسیمما به‌نه‌رمی بزیه‌کی هاتی و پرسیی: «چییه دیسان؟» پیاوی دنیا‌یی بۆ مردوو ده‌گرین، به‌لام لی‌ره له ژوور سه‌ری باوکیک که له مردن نزیک بۆته‌وه ده‌بی شادی بکه‌ین. به‌جیم بیله، ده‌بی دۆعا بکه‌م برۆ زووکه. له‌لای براکانت به، ئه‌ویش نه‌ک هه‌ر له‌لای یه‌کیان؛ به‌لکو له‌لای هه‌ردووکیان به. پشتی یه‌ک به‌رمه‌ده‌ن.

باوه زووسیمما ده‌ستی هه‌لینا و به‌سه‌ری ئالیووشایدا هینا. ئالیووشا نه‌یتوانی نار‌ه‌زایه‌تی ده‌ربڕی، ئه‌گه‌رچی زۆری پ‌خۆش بوو له‌وئ ب‌مینت‌ه‌وه. زۆریش تامه‌زرۆ بوو رازی ک‌رنۆش بردنه‌که‌ی بۆ دیمیت‌ری لی‌ پرسیی، پرسیاره‌که له سه‌ر نووکی زمانی بوو، به‌لام نه‌یده‌ویرا ده‌ری ب‌بری. ده‌یزانی ئه‌گه‌ر پ‌یویست بی باوه زووسیمما، بی ئه‌وه‌ی پرسیار‌ی لینکا، سه‌باره‌ت به‌و کاره‌ی ده‌دوئ. به‌لام دیاربوو نه‌یده‌ووست باسی ئه‌و شته‌ بکا. ئه‌و کاره به‌جاری شوینی له سه‌ر ئالیووشا دانابوو. باوه‌ریکی ته‌واویشی به‌ پر له راز بوونی کاره‌که هه‌بوو. پر له راز و ته‌نانه‌ت زۆر به سامیش.

هه‌روا به‌په‌له له حه‌وشه‌ی حوچه‌که ده‌هاته ده‌ری تاکو بۆ میوانداری و خزمه‌ت‌کردن له سه‌ر سه‌فره‌که‌ی باوکه عابید، خۆی بگه‌یه‌نیته‌ کلێسه، له‌پر ژانیک‌ی له سه‌ر دل‌ی هه‌ست پ‌یکرد و له رۆیشتن که‌وت. ده‌تگوت دیسان قسه‌کانی باوه زووسیمما له گوێیدا ده‌زینگیته‌وه که پ‌یشوویژی مه‌رگه ناواده‌که‌ی خۆی ده‌کا. ئه‌و شته که ئه‌و ئاوا به وردی و به روونی پ‌یشوویژی کردبوو، بیگومان وه‌ر‌است ده‌گه‌را. ئالیووشا به شیوه‌یه‌کی شاراووه و له ناخه‌وه ئیمانی پ‌یی بوو. به‌لام به‌بی ئه‌و چۆن ده‌یتوانی هه‌لبکا؟ نه‌دیتنی پ‌یر و نه‌بیستنی قسه‌کانی، ئاراوقارای لی هه‌له‌ده‌گرت. روو له کوئ بکا؟ پ‌یر پ‌یی‌گوتبوو له کلێسه برواته

ده‌ری. خوداگیان! زۆر له‌میژ بوو ئالیووشا تووشی دل‌ه‌خورپه‌ی ئاوا نه‌هاتبوو. به تالوکه خۆی به‌و دارستانه‌دا کرد که که‌وتبووه نیوان حوچه‌که و کلێساوه. فکر و خه‌یال هه‌زیان لی‌ بریبوو، چاوی بریبه‌ ئه‌و دار کاژه پ‌یرانه‌ی قه‌راغ ر‌ینگاکه. زۆری مابوو بگاته کلێسه، نزیکه‌ی پ‌ینج‌سه‌ده‌هنگاویکی مابوو. چاوه‌روانی ئه‌وه نه‌بوو چاوی به‌ که‌س بکه‌وئ، به‌لام له پ‌یچی یه‌که‌می ر‌ینگاکه‌دا تووشی ر‌اکیتین بوو. له‌وه ده‌چوو چاوه‌روانی که‌سیک بی.

ئالیووشا لی‌ نزیک بۆوه و گوئی: «چاوه‌روانی منی؟»

ر‌اکیتین زه‌رده‌یه‌کی گرت و گوئی: «به‌تایبه‌تی چاوه‌روانی تۆم، ده‌مه‌وئ پرسیاریکت لینکه‌م. ده‌زانم به هه‌له‌داوان ده‌چی بۆ خزمه‌ت باوکه عابید، وادیاره میواندارییه‌کی شاهانه‌ی به‌ده‌سته‌وه‌یه. باوکه عابید له‌و کاته‌وه میوانداری له ئوسقوف و ژینرال کرد، میوانداری ئاوا‌ی وه‌ر‌ی نه‌خستبوو. خۆ له‌بیرته‌؟ من نایه‌م به‌لام تۆ بچۆ خزمه‌ت بکه. ئالکسی شتیکم پ‌ی‌بل‌ی. مانای ئه‌و کاره چییه‌؟ پرسیاره‌که‌شم ئه‌وه‌یه.»

- کامه کار؟

- ک‌رنۆش بردن بۆ دیمیت‌ری برات، مه‌گین نیوچاوانی له به‌رده‌میا نه‌نایه زه‌وی!

- باسی باوه زووسیمما ده‌که‌ی؟

- به‌لی باوه زووسیمما.

- نیوچاوانی نایه سه‌ر زه‌وی؟!

- ئاخ، بی‌ئه‌ده‌بیم کرد! ده‌ی بل‌یم‌چی! پ‌ینم بل‌ی مانای ئه‌و کاره‌ی چی بوو.

- میشیا منیش نازانم.

- ده‌زمانی به تۆش نالی، ره‌نگه شتیکی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ی ت‌یدابی، هه‌ر وه‌ک ئه‌و حه‌ق‌ایه‌ته ئاساییه‌که، خۆلال کردنی پ‌یرۆن، به‌لام له‌م کاره‌یاندا ئامانجیک هه‌یه. ته‌واوی خه‌لکی شاره‌که باسیده‌که‌ن و رووداوه‌که ده‌م به ده‌م بلاو ده‌که‌نه‌وه و هیچ که‌س سه‌ری لی‌ ده‌رناهیتی. به‌ بر‌وای من پ‌یر به‌ راستی

که راماتی ههیه؛ بونی جینایه تی ههست پیکردبوو. ئەو بۆگه نهش له بنه ماله که ی ئیوه دایه.

- جینایه تی چی؟

دیاربوو راکیتین قسه یه کی له دلدایه و تامه زرویه بیدرکینی.

- ئەو جینایه ته له بنه ماله ی ئیوه دا دهقهومی. له نیوان براکانت و باوکه دهوله مهنده که تدا. بۆیه زووسیمای نیوچاوانی نایه زهوی، تاکو بۆ شتیک که دهقهومی، ئاماده بی. ئەگەر دواتر شتیک بقهومی، خه لک ده لاین: «ئاخ پیری پیروز پیشبینی کرد و پیشوژی کرد!» ئەگه رچی سوچه بردنیک ئاوا، پیشوژی بیه کی که م بایه خه. به لام ده لاین: «په کوو، چ رازیک بوو، پیر ده زانی.» خه لکی ساویله که و که سانیک شهیتانیش هه ر که سه به ربه ی خوی ده پیوئی! هه میسه به گوره و پیروز ناوی ده بن: «جینایه ته که ی پیشبینی کرد و ته نانه تانباره که شی ده ستنیشانکرد.» خه لکی ره شوکیش له وه زیاتریان لی ناوه شیته وه، له هه مبه ر مه یخانه یه کدا به چوکدا دین و کرئوش ده بن و به ردیش به په رستگادا ده دن. وه ک ئەم پیره ی تو، له هه مبه ر مرؤفیککی پاک و راستدا ده ستده داته گوچان و له به ر پنی قاتلیشدا سه ر له زهوی ده سوئی.

- جینایه تی چی؟ کام قاتل؟ تو مه به ستت چییه؟

ئالیووشا له جیی خۆ وشک بوو. راکیتینیش راوه ستا.

- نازانی کامه قاتل؟ یانی خۆت له گیلی ده ده ی، یان نازانی؟ دلنایام له پیشدا بیرت لی کردۆته وه. به راستی سهیره، گوی بگره ئالیووشا! تو درۆ له زانتدا نییه به لام بۆ ده ربیرینی راستیه کان ماوه یه ک تووشی دوودلی ده بی، تو بیرت له و شته کردۆته وه؟ راست و پوون پیم بلئ، ئا یان نا؟

ئالیووشا زۆر له سه ره خو وه لامی دایه وه: «ئه ری.» راکیتین داچله کی و نه راندی:

- چی؟ به راستیه؟

ئالیووشا له بن لیوییه وه منجاندی: «من... من به وردی بیرم لی نه کردۆته وه، به لام قسه کانی تو هینده سهیر بوو، جوړیک باستکرد، پیموایوو بیرم لیکردۆته وه.»

- دیوته؟ (چهنده جوانیش درکانت!) دیوته؟ ئەمرۆ کاتی چاوت له باوکت و میتینکای برات ده کرد، بیرت له جینایه ت کرده وه. که وایه به هه له نه چووم، ها؟

ئالیووشا دردۆنگانه گوتی: «سه برکه، توژی سه برکه. چی توی وا لیکرد بیر له و شته بکه یه وه؟ بۆ سه رنجی راکیشای؟ پرسایری یه که مم ئەمه یه.»

- دوو پرسایر؟ بی ئەوه ی پیوه ندییان پیکه وه هه بی، به لام سروشتی. ئەوانه لیک هه لداویرم. چ شتیک بووه هۆی ئەوه ی سه رنجی من بۆ ئەو لایه نه راکیشری؟ نه مده زانی، ئەگه ر له خووخده ی دیمیتری فیودورویچی برات نه گه یشتمایه، به یه که م روانین ناخیم ده خوینده وه و به هۆی تاییه تمه ندیی که سایه تیه وه تی ده گه یشتم؟ ئەو مرؤفانه ی که زۆر به شه ره فن و له گه ل ئەوه دا هه وه سبازیشن، سنووریکیان هه یه که بۆ په رینه وه نابن. به لام بی تو له و سنووره تیپه رن، باوکی خویان ده کوژن. ئیستا باوکت پیره پیاویکی هه میسه مه ست و گه ندله و هه موو شتیک له راده تیپه راندوو. ئەو جووته هیچکامیان ناتوانن دان به خۆدا بگرن و ئیختیاریشیان له ده ست خۆیاندا نه ماوه. بیگومان خوشیان به کونیکه وه ده نین.

- نا، میشیا، نا. ئەگه ر هه ر ئەوه بی، خه مم نییه. چونکه دلنایام کاریان به و جینگایه ناگا.

- ئەی بۆ ده له رزی؟ راوه سته پیتبلیم، ئەو ره نگه مرؤفیککی به شه رف بی، - مه به ستم میتینکایه - به لام (به شه رفیککی گه مژه یه) هه وه سبازه. ئەوه شی به باوکت هه به میرات پیگه یشتوو. ده زانی ئالیووشا من تو م پی سهیره، چون توانیوته ئاوا داوینپاک خۆت راگری. ئاخ تو ش کارامازۆفی! له بنه ماله ی ئیوه دا هه وسبازی و داوین ته ری گه یشتۆته راده ی شیتی. به لام ئیستا ئەو سی داوین پیسه، چه قویان له به ر که له که ی خویان هه لچه قاندوو و له بۆسه ی یه کتریدان.

زورجار لووتیشیان به لووتی یه کدا دته قی. دلنایم رۆژیک تیک به رده بن. له وانیه تۆش چواره مین که سیان بی.

ئالیووشا له داخانا هه موو گیانی دهله رزی، به دهنگیکی بوغزگرتوو گوتی: «سه بارهت به و ژنه له هه له دای. دیمیتیری رقی لیبته تی.»

- رقی له گرووشنکایه؟ نا براگیان رقی چی. وهک ده لاین ده زگیرانه که شی له بهر خاتری ئه و ژنه به جی هیشتوو، نا رقی لیبی نییه. شتیک هه یه تۆ هیشتا سه ری لیده رناکه ی. پیاویک که ئاشقی ژنیکی جوان ده بی، له شی ژنیکی، یان ته نانهت به شیک له له شی ژنیکی (مرۆقی هه وه سباز له وه ده گا) له وانیه له بهر خاتری ئه و مندا له کانیشی به جی بیلن، دایک و باوکیشی بۆ بفرۆشی، ته نانهت ولاته که شی تووشی شه رمه زاری بکا. ئه گه ر به شه رپ بی دزی ده کا، ئه گه ر دلۆقان بی پیاو ده کوژی، ئه گه ر ئیمانداریش بی خه لک فریوده دا، ئه وین ئاوایه. تو نازانی. پوشکین شاعیری په لوپووزی ژنان، شیعیری بۆ ران و به له گیان ده گوت. خه لکی دیکه ش پیندا هه لنالین. به لام ناتوانن ته ماشای بکه ن و نه له رزن و مۆچرکه ی هه وهس به له شیاندا نه یهت. خو هه ر لاقوقولیش نییه. ئه وه گریمان قینی له گرووشنکاش بی، رق و قین چاری ناکا. وای دانین رقی لیبته تی، خو ناتوانی لیبی داببری. هه وهس له گه ل رقی جیاوازه.

ئالیووشا گوتی: «من له وه ناگه م.»

راکیتین ره شیبیانه گوتی: «به راسته؟ ده نا من دلنایم زور چاکی تیده گه ی. چونکه خیرا به سه ر زارتدا دی. ناخافل له ده مت ده رچوو. هه ر ئه وهش بایه خی دان پیا نانه که ت زیاتر ده کا. که وایه مه به سستیکی ئاشنایه. بیرت لیکردۆته وه. مه به ستم هه وه سبازییه!

به راستی داوینپاکی! ئالیووشا، ده زانم پیاویکی بیده نگی، له سه رخوی، پیاوی خودای، به لام شه یتان ده زانی زه ینت تا کو ی بر ده کا و چه نده ده زانی! تو پاکی، به لام به ناخدا رۆچووی... له میژه له ژیر چاوه دیریم دای. تو کارامازۆفی، کارامازۆفیکی شه شدانگ - بیگومان له دایکبوون و پینه ندی و بنه ماله هوی ئه وه یه تو له لایه ن باوکت ه وه هه وسباز و شوال چه په لی، له لایه ن دایکیشه وه

پیاوی خودای و شیتیشی. بۆ ئاوا ده له رزی؟ که وایه راسته؟ ده زانی گرووشنکا به رده وام داوام لیده کا بته م بۆ لای. ده لی: «عه باکه ی له بهر داده مالم.» تو ئاگادار نیی، هه تا ده مبینی داوام لیده کا تو له گه ل خو م به رم بۆ لای. نازانم بۆ ئه وه نده به ردلی که وتوو ی. ده زانی، ژنیکی بی وینه یه؟»

ئالیووشا به بزه یه کی سارد و سه ره وه گوتی: «له زمان منه وه سپاسی لیبکه، راکیتین قسه که ت ته واوکه. بیرو پای خو مت پاشان پیده لیم.»

- ته واو کردنی ناوی، وه ک رۆژ لیم روونه، ئه وان هه موو قسه ن براگیان. کاتی تۆش له ناخوه هه وه سبازی، ئیوانی برات هه ر باسی مه که! خو ئه و برای دایک و بابه. ئه ویش کارامازۆفه. ئه وه ی له زاتی مالباتی کارامازۆف دایه هه وسبازی و چاو حیزی و شیتیه! هه مووتان وان. ئیوانی براشت بۆ گالته وتاری ئایینی ده نووسی. ته نیا له بهر خواستی گه وجانه و نه ناسراوی خو ی ئه و کاره ده کا. مرۆقیکی بی دینه و دان به و چرووکییه ی خو شیدا ده نی. ئیوانی برات ئاوایه. ئه گه ر نه تناسیوه بیناسه. جگه له وه، ده یه وه ی ده زگیرانه که ی میتیای برات له خو ی ماره کا. پیموایه ئه و کاره ش ده کا. میتینکاش پازی ده بی و ده زگیرانه که ی خو ی ده داتی، چونکه ده یه وه ی رزگاری بی له چنگی و هه لی بۆ لای گرووشنکا. ئاماده شه وه ک پیاویکی دل فراوان و بیلا یه ن ئه و کاره بکا. حالی بووی؟ ئه وان هه تر سیدارترین مرۆقی سه رده من! کی سه ر له کاری ئیوه ده رده کا؟ ئه و له چرووکیی خو ی گه یشتوو و له گه لی هه لده کا! راوه سته با پیتیلیم باوکه پیره که شت ئیستا له سه ر ریگای میتینکا قوت بۆته وه. ئه ویش بۆ گرووشنکا شیت بووه، به دیتنی ئه و ده می ئاو ده کا. هه ر له بهر ئه ویش بوو ئه مرۆ له حوجره ئه و هه للاو به زمه ی سازکرد. چونکه میۆسۆف پینیگوت «ده عبای سه لیه ت». باوکت له عه شقدا له پشیله ی نیر خراپتره. سه ره تا ئه وه ی له مه یخانه کانی و پاشان له مامه له نه یینییه کانیدا دامه زرانن. به لام ئیستا کتوپر له بهر چاوی شیرین بووه و به جاری دلی له لا نه ماوه. - به پیشنیاره کانیشی که هه لبهت ئابروومه ندانه نین، نا هیلن ساتی هه دا بدا. باوک و کور ی هیژاش له و ریگایه دا ناچارن به ره و رووی یه ک راوه ستن! به لام گرووشنکا دلی به هیچیا نه وه نییه.

پراکیتین، وای رِق ههستاوو به دژواری دهیتوانی دان به خۆیدا بگری. بهلام کتوپر وهک ئهوهی شتیکی وهبیر هاتبتهوه، دهمی بوو به تاقي چرا. به بزیهکی ماستاوکه رانه تر له پيشوو گوتی: «دهی بهسه، بو پیدهکه نی؟ پیتوایه گه مژیهکی سووک و چرووکم؟»

ناهر بهخونیش نه مدیوه به گه مژیهکی سووک و چرووکت بزائم. تو به هوشی بهلام... له وه گه رینین، پیکه نینه کهم له بهر گه وجیهه تی بوو. میشیا له م باره وه من له تین وتاوی تو دهگه م. بهو تین وتاوهی تودا پیمو ابوو خوشت درههق به کاترینا ئیوانا سه رساردی. براهه م، زور له میژه ئه و گومانه م له دلدایه، هه ره له بهر ئه وه شه، که ئیوانی برامت خوشناوی و به خیلی پی ده بهی؟

ههروه ها بو پارهی کاترینا ئیوانا به جارێ چاوت چوو، ئه وه شتی پی زیاد که م؟

- باسی پاره ناکه م، نامه وی سووکایه تیت پیکه م.

- باوه ده که م، چونکه واده لئی، به لام یا خودا تو و براهه ت فهوت و فه نا بن. تو له وه ناگهی که پیاو له وانه یه رقی لئی بی. جا هه ر کارمان به سه ر کاترینا ئیوانا وه نییه! ئاخو بو له خورا ئه وم خوش بو؟ ده زانی قسه ی سووکم پی ده لی. بو ده بی ئه وه هه قه م نه بی منیش قسه ی سووک پی بلیم؟

- قه تم نه بیستوو به چاکه یان به خراپه ناوت بی. باسی تو هه ر ناکا.

- به لام بیستومه پی ری له مالی کاترینا ئیوانای شیاوی خوی جینیوی پیدام. دیوته چ هۆگرییه کی به م به نده زه بوونه هه یه؟ به و پینه ئیستا کی به خیله، له ولاره راره ستی. ئه و سه باره ت به من ئاوابیرو رای خوی دهر بریوه. ئه گه ره له داهاتوودا نه چمه ریزی پیاوانی ئایینییه وه و نه بمه راهیب، خاترجه م ده چم بو پترزبورک و له گو قاریکی به ناوبانگدا جی خوم ده که مه وه و هه تا ده سال دهنوسم و پاشان، ده بمه خاوه نی گو قار. هاو را له گه ل بی ری ئازادیخوازان و بی دینه کان ده ری ده که م. ره نگدانه وه ی مه رامی سو سیالیستی، له گه ل تو زه رووناکییه ک له سو سیالیسم. به لام له هه موو کاتیکدا له سه ر هه ست ده بم. یانی له گه ل هه ردوو لایه نه که ریکده که وم و گه و جه کان فریو ده دم. به حیسابی

براهه ت، ره نگدانه وه ی سو سیالیسم نابینه کوسپ و ته گه ره له سه ر ری داها ت، پاشه که وتی پار هه له ژیر چاوه دی ری جو له که یه کدا نابی. له ئاکامیشد کارگه یه کی گه و ره له پترزبورگ ساز ده که م و چاپخانه کانم بو ئه وی راده گو یزم و نه ومه کانی سه ر ری به کری ده دم. ئه و ته نانه ت جیگا که شی ده ستیشان کردوو، له نزیک پرده به ردینه ی ئه ولای نه واوه هه لکه وتوو که ده لین بریار وایه له پترزبورگ سازی بکه ن.

ئالیووشا نه ی توانی دان به خویا بگری و به پیکه نینه وه گوتی: «ئاخ میشیا، ئه وه ئیتر ره د بوونه وه ی تیدا نییه.»

- توش ئالکسی فیودورویچ، وادیاره رقت له تانه وته شه ر نییه.»

- نا، نا، گالته ده که م. بمبووره. شتیکی ته واو جیاوازم له زهین دایه. به لام، داوای لیبووردن ده که م، کی ئه و قسانه ی بو تو گتیرایه وه؟ کاتی باسی تو ی کردوو، خو تو له مالی کاترینا ئیوانا نه بووی؟

- من له وی نه بووم، به لام خو دیمیتری فیودورویچ له وی بوو. به و گو یچکانه ی خوم گو یم لیبو باسی ده کرد. ئه گه ره پیت خوشه بزانی، با دلنیات که م، خوی پی گوتم. گو ی قولاغ راره ستا بووم، ئه ویش نه ک به قه ستی، من له وه تاغی خه وه که ی گرووشنکا بووم و نه مده توانی بیمه ده ری، چونکه دیمیتری له وه تاغه که ی دیکه یان بوو.

- ئه ها، له بیرم نه بوو، ئیوه خزمایه تیتان هه یه.

پراکیتین سوور هه لگه را و گو راندی: خزمایه تی! من و خزمایه تی له گه ل گرووشنکا! شیت بووی، یان عه قلت کار ناکا؟

- مه گین خزمایه تیتان نییه؟ ده نا من وام بیستوو.

- له کیت بیستوو؟ ئیوه کارامازوفه کان هه ر خه ریکی فروفیشالن و ده لین ئیمه له بنه ماله یه کی ره سه ن و نه جیم زاده ین، پیت وایه که س نازانی باوکت له سه ر سفره ی ئه م و ئه و رشقنجا ری و گه مه ی ساز ده کرد بو ئه وه ی به خیری خویان پاروویه ک نانی ده نی. ره نگه من کوره قه شه یه ک بم و له بهر چاوی ئیوه ی ره سه ن و تایه فه دار سووک بم، به لام ئاوا به که یفی خوت سووکایه تیم پی مه که.

ئالكسى فيؤدورويچ، خودا نه كا من خزمى گرووشنكاي بهستوكه بم. نكات ليدكه م ئاگات له ده مى خوت بى!

راكيتين به جارى رهنگى تيك چوبوو.

«بۇخاترى خودا بمبورره، نه مزانى... جگه له وهش... چۆن ده توانى پىي بلىنى بهستوكه؟ يانى ئه... له و جوره ژاناهيه؟ ئاليوشا سوور بووبوه. «ديسان پيت ده ليمه وه، من بيستومه ده لىن خزمائيه تيتان ههيه. زورجار ده چى بۇ مالىان، خۇشت پيتگوتم گراوت نيه و هه زى ليناكهى. به خه ونيش نه مده زانى ئه وه نده ت رق لىي بى! يانى مسته هه قى ئه وهيه؟»

- هه تمه ن هويه كى هه ره هيه كه ده چم بولاي. ئه وهش پيوه ندييه كى به تووه نيه. خزمائيه تى، له وانه يه براكه ت يان باوكت بيكه نه خزمى تو، نه ك خزمى من. ئه وه گه يشتيني. واچاكه برؤى بۇ چيشته خانه كه. راهه سته بزانه م! چبووه؟ يانى وه درهنگ كه وتووين؟ ئاوا زوو نابى نه هاريان خواردي! بلىي كارامازوفه كان ديسان كيشه يان وه رى خستين؟ بيگومان وايه. ئه وهش باوكت و ئيوان فيؤدورويچى برات. له وه تاغى باوكه عابيد هاتته ده رى. چاو ليكه باوه ئيزيدور له سه ر پليكانه كانه وه به دهنگى به رز شتيكيان پيدهلئى. باوكيشته ده ستي راهه وه شمئى و ده گورئى. پيموايه جنيو ده دا. به زمه! چاو كه ميؤسوف به فايتوونه كه ي خه ريكه دوور ده كه ويته وه. وادياره رويشت. ئه وهش ماكسيموفى پير چاو چۆن هه لئى! هه تمه ن شه ر و كيشه يان لئيه يدا بووه. نه هار له گورئىدا نيه. بلىي له باوه عابيدان نه دابى! يان رهنگه ليدانان خواردي! ئه گه ر وابى هه قى خويانه!

قسه كانى راكيتين و سه رسوورمانه كه ي بى هؤ نه بوو. كيشه يه كى پر له شووره يى و بى ويته يان وه رى خستبوو. هه ر كتوپرئيش له خورا قسه يان ليك هه لبه زييووه.

(n)

كيشه ي پر شووره يى

ميؤسوف وه ك مرؤقئىكى خاوه ن كه سايه تى و ژيار، كاتى له گه ل ئيوان فيؤدورويچ گه يشته لاي باوكه عابيد حالى تيكچوو: له به ر رق هه ستانه كه ي هه ستي به شه رمه زارى ده كرد. هه ستيكرد له ده ست فيؤدور پاولوويچى دل نزم و سووك و چرووك، نه ده بوو ئه وه نده جارز بوايه، كه له حوجره كه ي باوه زووسيمائيمان هه رده بى و تا ئه و راهه يى خوى له بير بچيته وه. له سه ر پليكانه كان له دلى خويدا گوتى: «نه ده بوو ئاوا هه لچم، راهيب و قه شه كان شياوى سه ركؤنه و سووكايه تى پيكران نه بوون. ئه گه ر ئيره مرؤقى به شه ره فى لئى و (هه تا ئه وجئيه ي ئاگادارم باوكه عابيد پياويكى نه جيم زاده يه و له بنه ماله يه كى ره سه نه) بۇ له گه ل ئه وان به سه روووخوشى و ريزه وه هه لسوكه وت نه كه م؟ دمبه دمه يان له گه ل ناكه م، هه موو شتيك قه بوولده كه م و به چه كى ئه ده ب ده يان به زيئم. و... و... نيشانان ده دم كه من هيچ پيوه ندييه كم به ئه و (ئيزوپ¹⁷) هه نه كچييه، ئه و (پيرؤت¹⁸) ه بى شه رمه وه نيه و به هه لكه وت كه وتوومه ته نيو ئه و كيشه يه وه، راست وه ك خويان.»

برياريدا له ده ست ماسيگران و داربران سكاللا نه باته به ر كليسه و چاوپوشيانان لئىكا، ئه و كاره شى له به ر ئه وه ده كرد، چونكه ماسيگرتن و داربرين، له چاو رابردوو بييايه خ بووبوو. به جوانيش نه يده زانى ئه و ليره وار و چؤمه ي كيشه ي له سه ره له كوئوه يه.

17- ئيزوپ: (به يونانى ئيزوپوس) ه قابل نوسى يونانى له سه ده ي به ر له زانين.

18- پيرؤ: Pierrot هه نه كچيى شانق سونه تيه كان بووه.

ئەو ويسته دەروونىيەشى، كاتىك چوۋە ۋە تاغەكەى باۋكە عابىد لە ناخەۋە بېرىرى لەسەردا كە ۋازى لىيىنى. ۋە تاغى نان خواردەكەى باۋكە عابد بۇ ئەۋە نەدەبوۋ ناۋى ۋە تاغى نان خواردنى لى بنىي، چونكە تەنبا دوۋ ۋە تاغى ھەبوۋ. لەگەل ئەۋەشدا گەرەتر و خۆشتر بوۋ لە حوجرەكەى باۋە زووسىما. كەلوپەلەكانى نىۋ ئەۋ ۋە تاغەش جىي سەرنج نەبوۋ. كورسىلەكانى دارىنە بوۋ و بە دارى سەنەوبەر دروستكرابوۋ و پروكىشىكى چەرمىنيان پىۋەبوۋ، بە مۇدەى لەبەرەكەۋتوۋى سالى ۱۸۲۰. تەنانت تەختى ژورەكەشى رەنگ نەكرابوۋ. بەلام ھەموو شتەكانى لەبەر خاۋىنى بىرقەيان لى ھەلدەستا. چەن چەپكە گول لەبەر پەنجىرەكان بوۋ. ھەلبەت لەۋ كاتەدا سەرنج راکىشتىن شت لە ھۇدەكەدا ئەۋ سەفرە پاراۋە و رەنگىنە بوۋ. قاپ و قاچاخەكان بىرقەيان دەھات. سى جۆر نانى برژاۋ، دوۋ بتل شەراب، دوۋ شووشە ھەنگىنى سىروشتى كلىسە، تۇنگەلەيەكى گەرەى پىر لە (كوۋاس) ئەۋ دوۋ جۆرەى دوايىان لە كلىسە بەرھەم دىنا و لە ناۋچەكەدا ناۋبانگى ھەبوۋ. (ۋدكا) لى نەبوۋ. راکىتىن دواتر باسى كرد كە سەفرەكە پىنج چەشەنە خۇراكى لە سەر بوۋە: سوۋپى ماسى، ماسى برژاۋ، شەفتەى ماسى، دۆلدەرمە و كومپووت و ژىلەى ميوە، راکىتىن چاك لەۋانە گەيشتەبوۋ، چونكە پىي بۇ چىشتەخانەكە كرابوۋە ھەرتاۋناتاوۋى خۇي پىدا دەكرد و خۇي پىراگىر نەدەكرا. بە ھەموو لايەكەدا دەگەرەۋ سەبارەت بە ھەموو شتىك ئاگادارىيە ۋە دەست دىنا. چاۋبەرسى و بەخىل و بى سەرەۋت بوۋ. نەيدەتوانى تاۋىك ھەدا بەدا. لە توانايىيەكانى خۇي ئاگادار بوۋ و لە خۇپەرسىتىدا كەس دەسكى لە دوۋ نەدەكرد. دەيزانى كە پۇلىكى گرىنگ دەگىرى. بەلام ئالىۋوشا، كە ئەۋى بە ھاۋرپىي خۇي دەزانى، دەتگوت دلى دەرزى ئازەن دەكەن، كە دەيدى ھاۋرپىكەى ھەرزە و بى ئابروۋە و خۇي بە تەۋاۋى لە گىلى داۋە و بەپىچەۋانە، پىي ۋابوۋ چونكە پارەى بەجى ماۋى سەر مېزەكە نادىزى، مرقۇقىكى رەسەن و بەشەرەفە.

راكىتىن، كەسىك نەبوۋ كە بۇ نەھار بانگەيشتن كرابى. بۇ ئەۋ نەھارە، لە دانىشتوانى كلىسە تەنبا باۋە يوسف و باۋە پايسى و راھىيىكى دىكە بانگەيشتن كرابوۋ. كاتى ميوۋسوف و گالگانوف و ئىۋان فىۋدورويچ گەيشتنى، ئەۋان چاۋەرپى بوۋن. ميوانەكەى دىكە، ماكسىموف لە پەنبايەك راۋەستابوۋ. ئەۋىش چاۋەرپان بوۋ. باۋكە عابىد ھاتە نىۋ ۋە تاغەكەۋە بۇ ئەۋەى ميوانەكان بەخىرھاتن بكا. پىرە پىۋايكى كەلەگەت و تىشكەلە بوۋ، بەلام ھەروا بەتوانا، موۋى سەر و رىشى ھەروا رەش بوۋ، جى جى ماشوبرنجى بوۋبوۋ. دەموچاۋيىكى دىژۆكە و جىددى و زاھىدانەى ھەبوۋ. بە بىدەنگى دەستى بە سىنگىيەۋە نا و كرنۇشى بۇمىۋانەكان بەرد. بەلام ئەمجار ئەۋان چوۋنە پىشى بۇ ئەۋەى تەقدىسيان بكا. ميوۋسوف تەنانتە ويستى دەستى ماچ بكا. بەلام باۋكە عابىد گورج دەستى كىشا داۋە. بەلام ئىۋان فىۋدورويچ و گالگانوف بە شىۋەيەكى زور خاكەرايانە و كامل تەشريفاتەكەيان بە ئەنجام گەياند و بە شىۋەيەكى لادىيانە دەستىان ماچكرد. ميوۋسوف بە پىكەنىنەۋە و بە زمانىكى قورساخانە و پىر لە رىزەۋە ئاۋاى گوت: «قوربان، بەۋپەرى خاكەرايىيەۋە داۋاى لىۋورردن دەكەين. بمانبوورن ئەگەر بە تەنبا ھاتوۋىن. فىۋدور پاولوۋويچ ناچار بوۋ برۋا و لە شانازى ميواندارىيە ئىۋە بىبەش بى، رۇيشتەكەشى بى ھۇ نەبوۋ. لە حوجرەكەى ھەزەرەتى باۋە زووسىما لەگەل كورەكەى قسەيان لىكەلەزىيەۋە و توشى كىشە ھاتن. خۇي پىرەنەگىرا و دەمى ھەلمالى. ھىندى دژمان و قسەى سوۋكى بەزاردا ھات كە نەيدەزانى چۇن پاستاۋى بۇ بىنىتەۋە... و لە راستىدا لەپوشى ھەلنەدەھات و مەھال بوۋ بتوانى داۋاى لىۋورردن بكا. ھەرۋەھا» - چاۋيىكى لە راھىيەكان كرد - «گەرەم، بىشك لەۋە ئاگادارى. ھەر بۇيە سوۋر سوۋر دەيزانى دەبى سەرگۇنە بكرى و لەناخەۋە ھەستى بە داخ و كەسەر و شەرم دەكرد و تكاى لە من و ئىۋان فىۋدورويچى كورپى كرد، بىنە خزمەتتان پەژىۋانى و داۋاى لىۋوردنى بە ئىۋە راگەبىنن. ھەرۋەھا ھىۋادارو

نابى. «خوڤن بەرى چاوى گرت و ئەوى جىنئوى دەيزانى ئاوقاي فيؤدۆر پاولوويچى كرد و دەورى بۇ تىكردەوه. واى قىن ھەستاىوو، شوڤن و ئەدەب و ەببە و ھەموو شتىكى لەبىر چووبۆو. كالاوھەكى بەدەستەوه گرت و ويسىتى بړوا.

فيؤدۆر پاولوويچ گوراندى: «چى ناتوانى؟ ھەر بەراستى ناتوانى؟ قوربان ئىزن دەفەرموون بىمە ژوورى يان نا؟ ميوان رادەگرن؟»
باوكە عابيد وەلامى داىەو: «پىتان لە سەر چاومە.» و گوتىشى: «براىان، بمبوورن، تكتان لىدەكەم دژايەتى و ناخوشى وەلانين. وەك بنەمالەيەكى رىكويپىك و پړ لە خۇشەويستى، شوكرى خودا بكەن و لە سەر ئەو سفرە ھەژارانەيە ئىمە دانىشن.»

ميؤسۆف وەك شىت و ھار نەراندى: «نا، نا، مەحالە!»
- دەى ئەگەر بۇ پيووتىر ئەلكساندرۆويچ مەحال بى، بۇ منىش مەحالە و لىرە نابم. ھەر بۆيە ھاتووم. ئىستا دەبمە ملۆزمى پيووتىر ئەلكساندرۆويچ، ئەو بړوا منىش دەرۆم، لىرەبى منىش لىرەم. گويت لىبوو ميؤسۆف! باوكە عابيد، بەو فەرمايشتەى سەبارەت بە بنەمالەى رىكويپىك فەرمووتان، بەجارى پيووتىر ئەلكساندرۆويچت ھەلتەزاندى. چونكە ددانى پيدا نانئى كە خزمى ئىمەيە. واىە، يان نا، فۆن سووھەن؟ ئەوھش فۆن سووھەن، چۆنى فۆن سووھەن؟

ماكسىمۆف عەبەسراوانە منجاندى: «مەبەستت منم؟»
فيؤدۆر پاولوويچ گوراندى: «بەلئ مەبەستم تۆى. ئەى كئى؟ باوكە عابيد خۆ ناكري فۆن سووھەن بى.»
- ئاخىر خۆ منىش فۆن سووھەن نىم، من ماكسىمۆفم.

- نا تۆ فۆن سووھەنى. قوربان دەزانن فۆن سووھەن كئى بوو؟ سەربھوردى كوژرانەكەى بە سەردەمى ھەمووانەو بوو. لە قەحبەخانەيەك كوشتيان. پىموايە زۆر لەو شوپتانه بەو ناوھە كراو و خوڤندووتانەتەو. كاتئى كوژرا ھەموو پارەكەيان لئى دزى و چونكە بە سالا چووبوو، بەرپىزەوھە

خستيانە نئو سندووقىكەوھ و دەرگاكەيان بزماركوٲ كرد. بە شەمەندەفەرى بارى لە پىترزبۆرگەوھ ناردىان بۇ مۆسكو. كاتئى دەرگاي سندووقەكەيان بە بزمار دادەكوتا. سەلىتەكان گۆرانىيان دەگوت و پىانوڤيان لىدەدا. بۆيە دەلىم ئەم كابرايە ھەر ئەو فۆن سووھەنەيە، زىندوو بۆتەوھ و لە گۆر ھاتۆتەوھ دەرى. مەگىن وا نىبە فۆن سووھەن؟

لە نئو راھىبەكانەوھ دەنگىك ھات: «چ پووداويك خەرىكە دەقەومئى؟ ئەوھ چىبە ئىتر؟»

ميؤسۆف بە گالگانۆفى گوت: «ھەستە با بړوڤن.»
فيؤدۆر پاولوويچ نەراندى: «نا، ببوورن.» ھەنگاويك ھاتە ژوورى، «راوھستن با قسەى خۆم بكەم. لە حوجرە منتان سەركۆنە كرد لەبەر كردهوھى ناحەز و قسەى بىئەدەبانە. ئەويش ھەر لەبەر ئەوھى باسى خواردنى وردە ماسىم كرد. ميؤسۆفى خزمم پىخوشە قسەكانى زياتر بەئەدەبانە بى نەك سادقانە، ئەويش تەنيا لەبەر بەدەمارى و خۆ گرتن. بەلام من بەپىچەوانەى ئەو پىم خۇشە قسەكانم سادقانە بن نەك بەئەدەبانە. من بىزم لە ھەموو شتىكى نەجىم و بەئەدەب ھەلدەستى. مەگىن وا نىبە. فۆن سووھەن؟ باوكە عابيد ئىزنم بەن، ئەگەرچى من حەنەكچىم و حەنەكچىبەتىم پىخۇشە، بەلام لە زاتى خۆما بەشەرەفم دەمەھوى دەروونى خۆم بنوڤنم و ھىچ شتىك نەشارمەوھ، من زاتم بەشەرەفانەيە. بەلام دەروونى پيووتىر ئەلكساندرۆويچ ميؤسۆف تەنيا پۆز و ھوا و غروورىكى ئالۆزى تىدايە. بۆيە ھاتووم بۇ ئىرە دەمەھوى چاويك بگىرېم و ناخى خۆم وەدەر خەم و ئەوى تىدايە بىدركىنم. ئالكسى كورم لىرەيە و تۆبەكارە. من باوكى ئەوم، گرىنگىيەكى زۆر دەدەم بە سەربەرزى و بەختەوھرىي. بە ئەركى سەر شانى خۇشمى دەزانم گرىنگىي پىبەم. لەگەل ئەوھى رىشقنجاړى و بەزمم وەرئى خستبوو، بە دزىبەوھ گوڤم ھەلدەخست و دەمپروانى، ئىستاھ دەمەھوى دوايىن بەشى شانۆكەم بنوڤنم. خۆ دەزانن بارودۆخى ژيانى ئىمە چۆنە؟ كاتئى شتىك لە بەرزايىبەوھ دەكەويتە خوارئى. ھەروا دەمىنى. كاتىك شتىك يەك

جار داكهوتبى، ده بى هه تا هه تايه له و جيگايه دا بمىنى. به لام وا نيم، من دممه وى ديسان هه ستمه وه. باوكى پيروژ، زورتان لى توورهم. دان به تاواندانان فه رىكى گه ورهيه و له هه مبه ريدا ئامادم به ريزه وه كر نوش بهرم، به لام له وى له حوجره دا هه موو چوك دادن و به دهنگى بهرز ده پارينه وه و دان به تاوانه كانيانا ده نين. باوه ئه رى پارانه وه به دهنگى بهرز كارىكى دروسته؟ باوكانى پيروژ فتوايان داوه كه پارانه وه ده بى له خه لوه تدا بكرى: چونكه پارانه وه و دادن پيانان شتىكى نه ينييه و له قه ديم و نه ديمه وه هه روا بووه. به لام چون ده توانم له هه مبه ر عالمدا به كورپه كه م بليم چيم كردوه و چيم نه كردوه.. دهى، تيگه يشتن بو هيندى جار باش نييه پياو هه موو شتىك بللى چونكه له راستيدا ريسوايى و ئابروو چوونى به دوا وهيه! باوكانى پيروژ، پياو له گه ل ئيوه بى له وانه يه هه تا رادهى «قامچى بازان»^{۱۹} برواته پيشى له زوترين كاتدا، نامه بو شوراى كليسه دنووسم و ئالكسىي كورم له گه ل خو ما ده به مه وه بو مالى.»

ليزه دا بو مان دهر ده كه وى كه فيودور پاولوويچ ده يزاني له كويوه قامك به چاوياندا بكا. سه رده ميك دهنگويه كى ناحه ز بلاو بوو بووه كه تهنانه ت به گوئى ئوسقوفى مه زنيش گه يشته وه. (نهك هه ر سه باره ت به كليسه كهى ئيمه، كليسه كانى ديكه ش ئه وانه ي و دامه زراوه ي پيرى پيروزيان تيدابوو) ئه و يش ئه وه بوو ريزى له راده به دهر له پيرانى كليسه دهگيرا و ئه و ريزه به جيگايه ك گه يشتبوو كه گه وره يى باوكه عابيدى هه تا راده ي زه وال بر دبوو. پيرانيش ريو ره سمى پارانه وه و دان پيانان يان به چاوى سووك ته ماشا ده كرد و... ئه و تومه تانه ش ورده ورده له نيو چوون. به لام بليسه ي گه وجييه تى كه به رو كى فيودور پاولوويچى گرتبوو، له گه ل شه پولى رق و ناخى ده خه زدارى تيك هالان و هه تا سنوورى ئابروو چوون لووليان داو وا يان لى كرد ئه و تومه ته كو نه بزيينته وه. فيودور پاولوويچ يه ك وشه شى له و باره وه نه ده زانى. تهنانه ت نه يده توانى به ئه ده بانه ش به يانى بكا، چونكه له حوجره ي پير كه س

19- تيره يه كى مه زه بين قامچى ليدان به شيك له ئايينه كه يانه.

چوكى دانه دابوو و به دهنگى به رزيش فه رزى دان پيانان و پارانه وه يان به جى نه هيتابوو. بو يه شتىكى واى هه ر نه دييوو. ته نيا به ئالوزى باسى تومه ته كو ن و له ميژينه كانى ده كرد، به لام كاتى كه ئه و قسه قور و هه قمه قانه ي په راند، هه ستيكرد ئه وه ي ده ليلى ده له سه و قور ياته و له ناكاو هاته سه ر ئه وه ي به خو ي و گو يگره كانى بسه لمينى، كه قسه ي قور و هه لله ق مه لله قى نه كرد وه و درو ناكا. ئه گه رچى ده شيزانى هه تا زياترى له سه ر بروا زياتر ناچار ده بى درو و ده له سه پيگه وه نى. ئيختيارى له ده ست خويدا نه مابوو و كو يرانه و به پر تاو ده چوه پيشى.

پيووتير ئه لكساندر وويچ هاوارى كرد: «له و شووره ييه!»

باوكه عابيد گوتى: «داواى ليوور دن ده كه م! ده لين: سه باره ت به من زورى ان دژايه تى نواندوه و به خراپه باسيانكردووم. له گه ل بيستى ئه و قسانه ش به خوم گوتوه: «ئه وه ته مي بيانه يه كه له لايه ن خودا وه و بو شيفاي رو حى له خو باييم به ريكراره.» كه وا يه ئه ي ميوانانى خو شه ويست، زور خاكه رايانه سپاستان ده كه م!» پاشان كر نوشىكى بو فيودور پاولوويچ برد. فيودور پاولوويچ زور بى ئه ده بانه گوراندى: «حه يه حه يه حه ي - خو پيروژ نواندن و قسه و باسى چه ن پاته! قسه و باسى كو ن و هه لسووكه وتى كو ن. درو و ده له سه ي كو ن و سو جده و كر نوشى ته شريفاتى. له وانه ئاگادارين.» «رامووسينى ليوان و چه قو له دل را كردن!» هه ر به و جو رهى له (چه ته كاندا) هاتوه. باوكانى هيژا، درو و ده له سه م ناوى، من هه قيقه تم ده وى. به لام هه قيقه ت له خو اردنى ورده ماسيدا نادوز ريته وه، ئه وه ش به دهنگيى بهرز راده گه يه نم! ئه ي راهيبان، ئيوه بو روژوو ده گرن؟ بو ده تانه وى پاداشته كه ي وهر گرنه وه و چاوتان له ئاسمان بريوه؟ باشه بو پاداشتىكى وا منيش وهك ئيوه روژوو ده گرم! راهيبى پيروژ مه گين ناتانه وى له دنيا دا زانا و مه زن بن و قازانجتان بو كومه لگا هه بى، بى ئه وه ي له سه ر گيرفانى خه لكى خو تان له كليسه دا زيندانى بكه ن و بى ئه وه ي چاوه روانى پاداشته كه ي بن كه له ئاسمانه وه بو تان دارژى. به لام ئه گه ر ئه و كاره نه كه ن ئه ركه كه تان تو زى

دژوارتر دهبی. باوه عابید منیش دهتوانم ماقوولانه قسه بکه، ئیره چیی لیه؟» رۆیی بۆ سهر سفرهکه. «شهرابی شیرین و کۆنه ی برایانی ئیلی سیؤف. تف، تف. ئەو شتیکه له گەل ورده ماسی جیاوازی هیه. چاو له و بتلانه بکهن که باوکان هیناویانه ته درئ، ها! ها! ها! کئ ئەو هه مووه ی بۆ دابین کردوون؟ کابرایه کی لادیی، کریکاریکی هه ژاری چاره رهش که پاروو له ده می مال و منداله که ی ده گێرپته وه و ده ی هینی ده ی کاته کۆشی ئیوه وه! ئیوهش باوکانی پیروز، ده زانن چۆن خوینی خه لک بمژن!»

باوه یوسف گوئی: «ئوه ئیتر زۆر شووریه، په ککو!»

باوه پایسی هه روا قروقه پی کردبوو. میؤسؤف ده رپه ری بۆ درئ و گالگانیؤفیش به دوایدا.

- باوه ئیتر منیش به دوای پیووتیر ئەلکساندرۆویچدا ده رۆم! هه تا من بم، تازه پیم به ئیره دا نایه ته وه. ئەگه ر چۆک دابه ی و لیشم بیاریته وه نایه م. هه زار رۆبلم بۆ نار دوون. که وایه ئیستا پاره که تان زۆر تر بووه. خه ریکم تۆله ی تافی لایم ده که مه وه. له بهر ئەو هه موو سووکایه تییه ی پیمکراوه و تاملم کردووه. ئەو کلێسه یه له ژبانی مندا رۆلیکی گه وره ی گێراوه! زۆری گریان دووم و تالای خه می به گه روودا کردووم. ئیوه، ژنه که م، ئەو ژنه شیته تان ئەوه نده ی دیکه لی هارووژاندم. به گازه نگ و کتیب له عه نته تان بۆ ده ناردم و سه باره ت به من قسه و قسه لۆکتان بلوو ده کرده وه. باوکان! ئیتر به سه! ئیستا سه رده می لیبرالیسمه، سه رده می پاپۆری هه لمی و هیلاسنه. هه زار رۆبل هیچ، تۆ بلی سه د رۆبل، ته نانه ت سه د کۆپکیشت له لایه ن منه وه پی نادری!

با ئەوه مان له بییر نه چی، ئەو کلێسه یه ی ئیمه هیچ رۆلیکی له ژبانی ئەودا نه بووه و قه تیش له بهر ئەو دلۆپیک فرمیسی که له چاو هه لئه وه راندووه. که چی ئالۆزی و رق وای هه لئه شه کردبوو، وا که وتبووه دلله له رزه خوشی تا راده یه ک باوه ری ده کرد. به لام بۆ ساتیک هه ستیکرد و اچاکه کۆی کاته وه.

باوکه عابید بۆ ئەو درۆ شه رماوییه ی سه ری داخست و دیسان به پیداکرییه وه هاته قسه:

- له کتییی پیروزدا هاتوه: «ئیفیتیرا و تۆمه تی خه لکی به پروخۆشی و تاقه ته وه تامل بکه و دللی خۆت تووشی خه م و نار هه تی مه که. له و که سه ش که تۆی بوغزان دووه و قسه ی بۆ هه لبه ستووی دل شلوی مه به و رقی لی هه لمه گره.» ئیمه ش واده که یین.

«هه یه حه یه حه ی! تۆ بیریک له خۆت و قسه هه لله ق مه لله قه کانت بکه وه. باوکانی به ریز، بیریک له خۆتان بکه نه وه. من ده رۆم. به لام ئالکسی کورپیشم له گه ل خۆم ده به م و ناهیلیم پیی به ئیره دا بیته وه. چونکه وه ک باوک ئیختیاری کوره که ی خۆم هه یه. ئیوان فیؤدۆروویچ، ئەرک ناسترین کورم، ئیزن بده فه رمان بده م به دوای مندا بیی. فۆن سووه ن، تۆ بۆ ده ته وی لیره بمینیته وه؟ وه ره بۆ دیده نیی من، له نیو شار ده توانین زۆر خوشی رابویرین. ته نیا کیلۆمه تریکه ریگا که ی. له جیاتی رۆنی گیایی، گوشت به رازی برژاوت ده ده می. گه رمه شانیت بۆ ده کولینم و خۆراکه که مان به (براندی) یه وه ده خۆین..... هوی، فۆن سووه ن، ده رفه ت له کیس مه ده» به گوره گور و ده ست به سینگه وه گرتن ده رپه رییه درئ.

هه ر له و کاته دا بوو راکیتین چاوی پیی که وت و نیشان ئالیووشای دا. فیؤدۆر پاولوویچ که چاوی به ئالیووشا که وت، له دووره وه هه رای کرد: «ئالکسی هه ر ئەمڕۆ وه ره وه بۆ مائی، بارگه وبنه ت وه پیچه و بیهینه وه، هیچ نیشانه یه ک له خۆت به جی نه هیلی.»

ئالیووشا له جیی خۆی ویشک بوو و به واق ورمای و سه رسامی چاوی له باوکی بری. فیؤدۆر پاولوویچ خیرا سواری فایتونه که بوو. ئیوان فیؤدۆرۆویچیش بی ئەوه ی بۆ خودا حافیزی ئاور له ئالیووشا بداته وه، سوار بوو. به لام له و کاته دا کیشیه کی سه رسوور هینه ر و رشقنجا رییه کی نابه جی، دوایین به شی شانۆکه ی وه راست گێرا. ماکسیمؤف کتوپر گه یشته په نا فایتونه که. له ترسی ئەوه ی نه کا دره نگ بگاتی، به هاسکه هاسک هه لده ات.

پراکتین و ئالیووشا دیتیان که هه‌لده‌هات. ئه‌وه‌نده به هه‌شتا و هه‌لده‌هات، له‌به‌ر په‌له‌په‌ل پێی له سهر ئه‌و رکیفه دانا که لاقی چه‌پی ئیوان فیۆدۆرویچی هینشتا له سهر بوو، چنگی له لیواری فایتوونه‌که گیر کردبوو و هه‌ولێ دها سواری. له په‌ستا هاواری ده‌کرد: «دیم له‌گه‌لتان، دیم!» وای ده‌نواند شاده و به‌پوویه‌کی خۆشه‌وه ده‌گرژییه‌وه «منیش به‌رن.»

فیۆدۆر پاولۆویچ به‌ دلخۆشییه‌وه هاواریکرد: «فه‌رموو! نه‌مگوت فۆن سووه‌نی. راست فۆن سووه‌ن خۆیه‌تی له‌ گۆره‌که‌ی هاتۆته‌وه ده‌ری. چۆن بوو خۆت ده‌رباز کرد؟ چ فۆن سووه‌ن بازییه‌کت وه‌ری خست؟ چۆن توانیت واز له‌وه‌ به‌بێتی؟ ده‌بی پیاویکی پوهه‌لمال‌دراو بی! من که خۆم هم، به‌لام بۆ تۆ پیم سه‌یره! وه‌ره سه‌ری ده‌ی، وه‌ره سه‌ری! وانیا لێی‌گه‌ری با بیته سه‌ری. ناخۆش ناگۆزه‌ری. ده‌توانی له‌وه‌به‌ر پێیه‌دا دانیشی. فۆن سووه‌ن، له‌وه‌به‌ر پێیه‌دا راده‌کیشی؟ ده‌نا بچۆ باغه‌لده‌ستی فایتوونه‌وانه‌که.»

به‌لام ئیوان فیۆدۆرویچ که له‌ سه‌ر جیگا‌که‌ی خۆی دانیشتبوو، به‌بی ئه‌وه‌ی هیچ بلێ مشتیکێ له‌ سینگی ماکسیمۆف داو خستیه‌ خوار. تۆزیکێ مابوو له‌ سه‌ر عه‌رزه‌که ره‌هیل بی.

ئیوان فیۆدۆرویچ به‌ تووره‌یی گۆراندی به‌ سه‌ر فایتوونه‌وانه‌که‌دا: «لێخوره ده‌ی یاللا!»

فیۆدۆر پاولۆویچ به‌ تووره‌یی گوتی: «بۆ واده‌که‌ی، چیت له‌ ژیر سه‌ردایه‌؟ ئه‌وه کاره‌؟»

فایتون وه‌ریکه‌وتبوو. ئیوان فیۆدۆرویچ وه‌لامی نه‌دایه‌وه.

فیۆدۆر پاولۆویچ دیسان گوتی: «تۆش مرو‌قیکی سه‌یری.»

دوای دوو سی ده‌قیقه مات بوون، خیسه‌یه‌کی له‌ کوره‌که‌ی کرد و گوتی: «ئه‌وه تۆبووی به‌رنامه‌ی چوونه‌ کلیسه‌ت چنی، خۆت ئیسهرمه‌ت کرد و ئیستاش رقت هه‌ستاوه‌؟»

ئیوان فیۆدۆرویچ به‌ گرژ و مۆنی وه‌ده‌نگ هات: «زۆرت فه‌رمایشتی هیچه‌که و پووچه‌که به‌ره‌للا کرد، ئیستا تۆزێ پشوو بده، ئیتر له‌سه‌ری مه‌رۆ.»

فیۆدۆر پاولۆویچ دیسان دوو ده‌قیقه مات بوو. پاشان به‌ زمانیکێ ئامۆژگاری‌که‌رانه گوتی: «ئیستا دلۆپیک (براندی) چاره‌سازه.» به‌لام ئیوان فیۆدۆرویچ وه‌لامی نه‌دایه‌وه.

- بگه‌ینه‌وه مالێ تۆش قومی بخۆوه.

ئیوان فیۆدۆرویچ مه‌ته‌قی نه‌کرد.

فیۆدۆر پاولۆویچ دیسان دوو ده‌قیقه مت بوو.

- به‌لام من ئالیووشا له‌و کلیسه‌یه دینمه ده‌ری. جا ئه‌و کاره بۆ تۆ، جه‌نابی

ئه‌جه‌ل (کاریل فۆن‌مۆر) هه‌رچه‌نده ناخۆشیش بی، چش.

ئیوان فیۆدۆرویچ له‌به‌ر بیزاری و وه‌ره‌زی شانی هه‌لته‌کاند و پووی لێ‌وه‌رگیرا و چاوی له‌ ریگا‌که‌ی بری. ئیتر هه‌تا مالێ له‌ ئه‌لفه‌وه نه‌هاته بی.

له دیوی خزمه تکاران

مالی کارامازوف له ناوهندی شار دوور بوو، بهلام زوریش لاپه نه بوو. خانووبه ریه کی قه دیمی و یه کنه وم و بهر ژه وهند خوش بوو، مالیکی جوان و رازاوه، دیواره کانی دهره وهی خوله میشین و هوره بانه کهی سوور بوو. رواله تیکی خاوین و سهرنجر اکیشی هه بوو. مالیکی جیدار و بهرفراوان، دارو دیواره کهی دیار بوو سالانکی زور دهوام دینن. هه موو چه شنه وه تاغ و خه لوه تی و پلیکان و سه کویه کی تیدابوو. مشکیش تریلیانین تیدا دهکرد، بهلام فیودور پاولوویچ باسی نه دهکردن. دهیگوت «ئیوان کاتیک پیاو به تهنیا دهی، چاکه زور هه ست به تهنیایی ناکا.»

عاده تی بوو شهوانه خزمه تکاره کانی دهنارده وه تاغی خویان و دهرگای له سهر خوی داده خست. وه تاغی خزمه تکاران، بینایه کی گه وره و قایم بوو له هه وشه که دا. نه گه رچی ماله کهی چیشخانه ی بوو، بهلام فیودور پاولوویچ فهرمانی دها نان و چیشت له ژورری خزمه تکاران ساز بکه ن. بون و هالاوی کاتی چیشت لینانی پی خوش نه بوو، زستان و هاوین ده بوو قاپ و قاچاخ و نان و چیشت له هه وشه وه بیننه مالی. خانووبه ریه که بون به ماله یه کی گه وره ساز کرابوو، نه دنامانی خاوخیزان به خزمه تکارکانیشه وه نه گه ر پینج به رابه ری ئیستاش بوایه ن جیگایان ده بووه و هه رکه س وه تاغی خوی وه به ر ده که وت. بهلام له کاتی نه و چیرۆکه ی ئیمه دا تهنیا فیودور پاولوویچ و ئیوان فیودورویچی کوری له و ماله دا ده ژیان. وه تاغی خزمه تکارانیش سی که سی لیبوو. گریگوری پیر و ژنه که ی، له گه ل پیاویکی جییل به ناوی ئیسمیر دیاکوف، پیویسته توزیکیش سه باره ت به و سی که سه بدویین. که م تا کورتی

باسی گریگوری واسیلیه ویچ کرا. نه و پیاویکی پیداکر و له کار سووربوو. نه گه ر کاتیک، به هه ر هویه ک (که زورجار چاوه روان نه کراو بوو) به و باوه ره بگه یشتایه که نه و شوینه ی مه به سستییه تی یان نه و کاره ی ده به وه ی بیکا، دروسته و به جینه؛ کویرانه و خیشه سه رانه هه لی ده کوتایه سه ری و پاشگه ز بوونه وه ی نه بوو. سادق و بی فروفیل بوو، بی دهغه له کاری ده کرد. ژنه که ی مارتا ئیگناتیفنا به شیوه یه کی شاراوه و نهینی هه موو ته مه نی خوی له هه مبه ر ویستی میرده که یدا مل که چ و گوئ به فه رمانی بوو. له گه ل نه وه شدا، دوا ی نازاد بوونی کویله و ره عیه تان نه و ژنه هه ژاره ی وه زاله هینابوو. بویه نه و ژنه هه ردوو پیی له که وشیک کردبوو که له لای فیودور پاولوویچ برون و به و بره پارهییه ی هه یانه دووکانیکی چکوله له موسکو بکه نه وه. به لام گریگوری هه ر نه و کاته بریاری هه وه ل و ناخری دا که «ژنه تیوه قسه ی قور ده کا، ژن بی وه فان» نه ربابی پیریان هه رچونیک بی، نابی به جیی بیلین. چونکه «ئیستا نه رکی سه رشانیانه.»

له مارتا ئیگناتیفنای پرسی «دهزانی نه رکی یانی چی؟»

مارتا ئیگناتیفنا وه لامی دایه وه: «گریگوری واسیلیه ویچ ده زانم نه رکی یانی چی، به لام بون نه رکی ئیمه یه لیره بمینینه وه. قه ت له وه ناگه م.»
- که وایه هه ر چاکتره تینه گه ی. هه ر نه وه ی که گوتم. توش دان به جه رگندا بگره و هیچ مه لی.

هه رواش بوو. نه رپویشتن. فیودور پاولوویچیش به لیتیدا هه قدهستی که میان بداتی و به رده وام پینشی دها ن. گریگوریش ده زانی کارتیکه رییه کی ته وای له سهر نه ربا به که ی هه یه. فیودور پاولوویچ قه شمه رییه کی فیله باز بوو، گریگوریش به باشی له وه ناگادار بوو. به لام له گه ل نه وه شدا، خوی گوته نی «له هیندی بوا ری ژیاندا» ئیراده یه کی به هیزی هه بوو، که چی نه وه سه یربوو له هه مبه ر بری کاری دیکه دا ده سته وستان و کار له ده ست نه هاتوو بوو. ناگاداری خاله لاوازه کانی خوی بوو و لیی ده ترسا. له هیندی لایه نه وه

1- کویله و ره عیه تان (سیرفه کان Serf) که له نوزده ی فیوریه ی ۱۸۶۱ دا نازاد کران

پئويسته پياو زور وريا بئ كه ژيان به بئ كه سيكي باوه پيكر او دژواره و گريگوري باوه پيكر او ترين مرؤف بو. فيؤدور پاولوويچ گه لي جار ان له ژيانيدا. ئه گهر نيؤبژيواني گريگوري نه بوايه، به حيسابي خوري شوريان ده كرد. هه موو جار يكيش خزمه تكاري پير زور چاك سهركونه ي ده كرد. به لام ته نيا له بهر ليدان نه بوو كه فيؤدور پاولوويچ ده ترسا. له هيندي كاتي ناسك و ئالوزدا فيؤدور پاولوويچ به دل و گيان ئاواتي بوو كه سيكي وه فادار و دلسوزي له لايئ. سه بارهت به و ئاواته شي كه برئ جار به روانيئك به سهريدا زال ده بوو، نه يده تواني بدوي. ئه و شيوه حالوبالئش تاراده يه ك سامناك بوو. فيؤدور پاولوويچ كه له داوين پيسيدا وهك گيانله به ريكي ملوزم و ئافهت هين و زالمي لي هاتبوو، هيندي جار له ته نيائي و تاريكيدا ترسيكي خه يالي و دل خورپه يه كي ئه خلاقي به سهريدا زالده بوو، چاوي رهشكه و پيشكه ي ده كرد و ئه و ترسه له بهر چاوي ده بووه ديؤه زمه. ده يگوت: «له و كاتانه دا وهخته گيانم ده رچئ.» له و وهختانه دا پيخوش بوو كه سيكي له لايئ، يان ليئ نزيك بئ. ئه گهر له وه تاغه كه ي خوشي نه بئ، لانيكه م له هؤده ي خزمه تكاره كان بئ و ههستيپيكا. پياويكي به هيز، وه فادار، ئيماندار و له خوئي نه چوو، كه ته واوي بئ به ندوباريه كان ديوه و له هه موو راز و نه نييه كانئ ئاگاداره، به لام ئاماده يه له بهر به وه فايي چاوپوشي بكا له هه موو ئه وانه و دژايه تبي له گه ل نه كا. له هه مووشي گرينگر ترسي نه خاته دلوه و هيج هه ره شه يه كي لي نه كا، جا هي ئه م دنيا بئ يان هي ئه و دنيا، له كاتي پئويستيشدا پشتيواني ليئكا. له هه مبه ر كيئا؟ له هه مبه ر كه سيكي نه ناسراو به لام به سام و مه ترسي داردا. ئه وه ي كه پئويستي بوو ئه وه بوو كه هه ست بكا، پياويكي «ديكه» له و ماله دايه. دؤستيكي له ميژينه و تاقيكراويه كه له وانه يه له كاتي نه خوشيدا بانگيكا تاكو چاو له ئه دگاري بيري و چهن قسه ي ناحه ز به گورچوويدا دا. ئه گهر خزمه تكاري پيريش تووره نه بوايه، هه ستي به هيمنايه تي ده كرد. ئه گهر تووره ش بوايه به جاري خه م دايده گرت. ته نانته پيش ده هات ئه ويش (زور به كه مي) كه فيؤدور پاولوويچ شه وانه ده چوو بؤ وه تاغي خزمه تكاران و

گريگوري له خه و هه لده ستاند و چهن ساتيك ده بيرد بؤلاي خوئي. كاتي پيره پياو ده هات، فيؤدور پاولوويچ ده ستيده كرد به قسه كردن سه بارهت به بئ نرخترين كاروبار و زور زووش مه ره خه سي ده كرد. جاري وا بوو ته نانته به گالته ده هيئا و بهرله وه ي بروا، فيؤدور پاولوويچ به جنيويكه وه ده چوووه نيؤ پيخه فه كه يه وه و به ويژدانتيكي ئاسووده وه ته خت ده خه وت. به هاتني ئاليووشا، هه ستيكي وا له فيؤدور پاولوويچدا سه ري هه لده دا. ئاليووشا به هؤي ئه وه ي «هه موو شتيكي ده دي و له گه ل ئه و ده ژيا. قه تيش بو سهركونه له ئه لفه وه نه ده هاته بئ.» هه روه ها «له دليدا جيئ خوئي كرده بووه.» جگه له وانه، ئاليووشا شتيكي له گه ل خوئي هينابوو كه باوكي تا ئه و كاته ليئ ئاگادار نه بوو؛ ون بووني هه موو رق لي بوونه وه و خوشه ويستييه كي نه گور، ريز و حورمه تيكي ته واو سروشتي ده ره ق به پيره پياويك كه شياوي نه بوو. بؤ پيريكي خه ره فاو كه هه موو پئوه نده كانئ بنه ماله ي له به ريه ك هه لوه شانده بوو، ئه و كرده وه يه ش به جاري تووشي سه رساميي كرده بوو. بؤ ئه و كه هه تا ئه و كاته جگه له شه پ بيري له هيج شتيكي ديكه نه كرده بووه، ئه زموونيكي تازه و سه رسوورهيته ر بوو. ئاليووشا به جيئ هيشتبوو، هه ستيشي به وه كرده بوو شتيك فير بووه كه تا ئه و كاته نه يويستبوو فيري بئ.

باسمكرد كه گريگوري زوري رق له ئادلدا ئيوانا، ژني يه كه مي فيؤدور پاولوويچ دايكي ديميترى فيؤدور وويچ بوو، به لام به پيچه وانه زوري لايه نگري له سوفا ئيوانا ده كرد، ئه ربا به كه ي يان هه ركه سيكي ديكه قسه ي به و ژنه شيت و هه ژاره بگوتايه گريگوري له سه ري وه جواب ده هات. هاودلي له گه ل ئه و ژنه چاره ره شه ي به كاريكي خير ده زاني و ته نانته بيست سال دواتر يش هيج كه س نه يده ويئا باسي ئه و ژنه بكا و چكوله ترين ئاماژه يان پئ بكريه و گريگوري به دلي نه بوايه، له ريوه به گزياندا ده هات. گريگوري به رواله ت سارد وسر و نه دويئ بوو، به لام له خوړا و بئ بيركردنه وه قسه ي نه ده كرد. له يه كه م ديداردا مه حال بوو كه سيك بؤي ده ركه ويئ ژنه به تا قهت و

گوڤرايه له كهه خۆش دهوئ يان نا، به لام به راستی خۆشی دهويست و ژنه كهشی ئه وهی ده زانی.

مارتا ئيگناتيفنا ژنيكي تيگه يشتوو بوو، له راستيدا زوريش له ميڤرده كهه و وريا و چاو كراوه تر بوو، يان لانيكهم له كاروباري پوژانه دا له ميڤرده كهه به مشوورتر بوو. له گه ل ئه وه شدا، له كاتي زهماوه نده كه يانه وه به بئ هيج گله و گازنده هيه كه سه ر له پيناوي ميڤرده كهه بوو و پيژيكي زوري بو دادنه نا. ئه وه شمان له بيري نه چئ، ئه وان له ماوه ي ژياني هاوبه شيياندا زور كه م له گه ل يه كتر دووا بوون، مه گين باسي شتيكي زور پيويسي پوژانه يان كردي. گريگوري پوو گرژ و تووره، به ته نيا مشووري هه موو كار و ئه ركه كاني بنه ماله ي ده خوارد، به جوريك كه مارتا ئيگناتيفنا له ميژ بوو بوي ده ركه تبوو كه پيويسي به هيج پينوينييه ك نيهه. ده يزاني ميڤرده كهه ي ريز بو ئه و خوتيه ه لئه قوتانده ي داده ني و ئه وه شي به فام و تيگه يشتووي ده زاني. گريگوري تاقه جاريكي لي دا بوو، ئه ويش زور كه م. ساليكيان دواي زهماوه نده كهه ي فيودور پاولوچ و ئادلایدا ئيوانا، ژنان و كچاني لادييي، - كه ئه و سه رده مه كويله و ره عيه ت بوون - داوايان ليكردن گوراني بلين و سه ما بكهن. خه ريكي ده ستيكردي كاري «ميڤرگ و چيمه ني سه وز» بوون كه مارتاي جوان و جحيل هه لاته پيشي و ده ستيكرد به «سه ماي پووسي». به لام نه ك به داب و نه ريتي ناوچه يي، به لكوو به شيوه ي سه رده مي قه ره واشييه كهه ي له بنه ماله ي ده وه له مهندي ميوسوف. له شانويه كي تايبه تيدا كه هونه رمه ندان له لاي ماموستايه كي سه ماي موسكويي له وي فيري سه ما ده كران. گريگوري چاوي به سه ما كردي ژنه كهه ي كه وت. پاشان له مالي هيندي سه رو قزي كيشا و به سه ري دا هات. به لام هه ر ئه و كاته كيشه ته واو بوو: لي دان ئيتر دوويات نه بووه و مارتا ئيگناتيفناش سه ما كردي وه لانا. خودا مندالي پينه دا بوون، ته نيا منداليكيان بوو ئه ويش مرد. گريگوري زور مندال خۆشه ويست بوو، به لام دلي پيوه نه بوو منداليان بي. ئه وه ي نه ده شارده وه و به ده ربريني ئه و هه سته ش خوي به شه رمه زار نه ده زاني. دواي هه لاتن و

توراني ئادلایدا ئيوانا، ديميتري فيودورويچي سي سالانه ي هينا لاي خوي. سه ري بو شاننه ده كرد و به ده ستي خوي له ته شتدا ده ي شور، به و شيوه يه ساليكي ئاگاداري ليكرد. دواتر ئاگاداري له ئيوان فيودورويچ و ئاليووشاش كرد، كه ژنه كهه ي ژينرالي خوداليخوشبوو به شه پلاغه پاداشه كهه ي دا بووه. له دواييدا ديينه وه سه ر ئه و باسه. ته نيا به خته وه رييه ك كه منداله كهه ي به دياري بوي هينابوو، چاوه پرواني له دايك بووني بوو. كاتي له دايك بوو. خه م و مه ترسي سواري شاني بوو. منداله كهه ي شه شو بوو. واته شه ش قامكي بوو. گريگوري له ژيرباري ئه و كه سه رده دا وا چه مييه وه هه تا پوژي وسل پيدان قروقه پي كرديوو و ته نيا له نيو باخه كه دا بوو، قسه شي له گه ل كه س نه ده كرد. به هار بوو بويه هه تا سي پوژ له باخه كه نه هاته ده ري و خه ريكي ته كميش كردي داره كان بوو. پوژي سيهه م بو وسل پيداني كوره كهه ي دياري كرابوو. هه ر له و كاته دا گريگوري به و ئاكامه گه يشت كه برواته وه بو ماله كهه ي، چونكه له وي بانگه يشت كراوان و پياواني ئاييني كو بوو بوونه وه و فيودور پاولوويچيش وه ك باوكي خوازراو له وي بوو. گريگوري له و كوره دا را يگه ياند كه ئه و منداله «نابي به هيج شيوه يه ك وسل بدرئ و بانگي به گويدا بدن.» ئه وه شي زور ئارام و له سه رخو راگه ياند و زور به زه حمه ت دركاندي و پيرانه چاوي له قه شه بري و له وه زياتري له سه ر نه پوژيشت.

قه شه به سه رسورمانه وه و به پرويه كي خۆشه وه پرسبي: «بوچي؟»

گريگوري له ژير ليوه وه گوتي: «چونكه شه شو يه.»

- شه شو؟ شه شو ي چي؟

گريگوري توژي مات بوو. پاشان هيدى و له سه ره خو گوتي: «شيواني سروشت.» دياربوو ده يه وي له وه زياتريش له سه ري بروا. هه موو ده ستيان كرد به پيكه نين. هه لبه ت منداله به سه ت زمانه كه يان وسل دا و گريگوري له په نا ته شته ئاوي وسله كه يدا به دل ده ستيكرد به دوعا و پارانه وه، به لام باوه ري سه باره ت به منداله نه گورا بوو. له گه ل ئه وه شدا به هيج شيوه يه ك كاري به سه ر منداله كه وه نه بوو. تا ئه و كاته ي منداله نه خۆشه كه يان زيندوو بوو،

تەماشای نەدەکرد و لەراستیدا هەولێ دەدا هەمیەتی نەدات، زۆربەى کات لە دەرهەوى مالهەکیان دەمایەو. بەلام دواى دوو حەوتوو مندالەکه بۆقژەى گرت و مرد. خۆى مندالەکهى لە تابووتیکى چکۆله ناو بە خەمیکی قوولەوہ چاوى تیبىرى. کاتى خۆلیان بە سەر گۆرە بچووکهکەیدا دەکرد، چۆکی دادا و سەرى نایە زەوى. سالانىکی زۆر دواى مردنى مندالەکهیان نە خۆى باسى دەکرد و نە مارتای خیزانیشى لەلای ئەو دەیویرا باسى بکا. ئەگەر لە جیگایەک گریگۆریشى لێنەبوا، پەنگ بوو تۆزى دەردەدلەکهى لای کەسیک بەدرکاندایە و بارى دلێ خۆى سووک کردایە. مارتا بۆى دەرکەوت لە دواى بەخاک سپاردنى کورەکهیان، گریگۆرى هەموو کاتى خۆى بۆ مەزەب تەرخان کردوو و دەستى کردوو بە خویندەنەوى «بەسەرھاتى پیاوانى ئابینی». چونکە زۆربەى کات لەتەنیاى و بیدەنگیدا دادەنیشت و چاویلکە خەرى و گەورەکهى لە چاودەکرد کە دەورەکهى زیوین بوو، بە دەنگى بەرز دەستى دەکرد بە خویندەنەوى ئەو کتیبە، جگە لە ماوەى پارێز. هۆگرییەکی زۆرى بە کتیبى ئەیویوب هەبوو. چەند بەرگی لە کتیبى وتە و وتارەکانى «باوہ ئیسحاقى لەخوا ترسى سوورى^۱». وەدەست خستبوو کە سالانىکی زۆر بەردەوام دەخویندەنەو. زۆرى سەر لى دەرنەدەکرد، بەلام لەو دەچوو هەر بەو هۆیەوہ بى ئاوا خۆشى دەویست. لەم دواىیانەدا هاموشۆى رى و پەسمى «قەمچى بازەکانى» دەکرد، کە لەو مەلەبەندە نیشتەجى بوون. دیاربوو کەوتۆتە ژىر کارىگەرى ئەوان. بەلام باوہرەیتان بە ئیمانیکى تازەى پى خراپ نەبوو. خووگرتن بە موتالای دەقە ئابینییەکان، ئەدگاریکى گرژ و عەبووسى پیدابوو. دەنگوت هەر لە پۆژى «بەرى» و ئەو عیرفانەیان لە وجودیدا توندۆتەو و لەگەلى گەورە بوو. لەدایک بوونى ئەو مندالە شەشۆیە و مردنەکهى، دەنگوت بەپى پلانىکی تاییەت، لەگەل رووداویکی سەرسوورەیتەرى دیکە یەک کەوتن، چونکە دواتر دەنگوت، «خۆشەویستى» یەکی لە پۆحمدا بەجى هیشتوو، کە ئاویتەى هەست و

2- یەکی لە زاھیدانى سەدەى حەوتەمى زابین. دۆستۆیۆفسکى بەرگیك لەو کتیبەى بوو.

نەستم بوو. شەوى ناشتنى کورەکهى مارتا بە دەنگى نالەى مندالیک لە خەو راپچەنى، ترس دایگرت و مێردەکهى لە خەو هەستاند. ئەویش گوێى راگرت و گوتى لەو دەچى کەسیک بى و ئاوا دەنالینى، «لەوانەى ژنىک بى» هەستا خۆى پۆشتە کردوو. شەویکی گەرمى مانگی مەى بوو. کە لە پلکانەکان چووہخوارى، بەجوانى گوێى لەدەنگەکە بوو. لە نیو باخەکەوہ دەهات. بەلام دەروازەکهى شەوانە قوفل دەکرا و رینگایەکی دیکە نەبوو بۆ چوونە نیو باخەکە. چونکە دەورانەورى بە نەردەى بەرز و قایم پەژین کرابوو. گەراوہ مالى و لەنتەریکی هەلکرد، دەستى دایە کلیلى دەروازەکە و بى ئەوہى گوێ بەداتە ترسى ژنەکهى کە دەنگوت دەنگى گریانى مندالە و ئەوہ کورەکهى خۆیانە دەگرى و بانگیان دەکا، بە بیدەنگى چووہ نیو باخەکەوہ. لەوئى بۆى دەرکەوت دەنگەکە لەوحەمامەوہ دى کە لە نزیک دەروازەى باخەکە هەلکەوتبوو. دەنگى نالە و نووزەى ژنىکیش بوو. کە دەرگای حەمامەکەى کردوو، چاوى بە دیمەنىک کەوت کە لە جى خۆى وشک بوو. کچىکی ئەقل سووک، کە لە کووچە و کۆلان دەخولاوہ و هەموو ئەویان بەو ناوہ دەناسییەو، «لیزاوتای ئیسمیر دیاشانای» (لیزاوتای بۆگەنیو) هاتبووہ نیو حەمامەکەوہ و مندالى بووبوو. لەپەنا مندالەکهى کەوتبوو و دەینالاند. کچە هیچى نەگوت، چونکە لە ماوەى تەمەنیدا قسەى نەکردبوو. بەلام بەسەرھاتى ئەو بەشیکى جیای پیوویستە.

لیزاوتای بۆکه نیو

شتیک بوو که به تایبەت سەرنجی گریگۆریی راکیشا، دێدۆنگییه کی زۆر ناخۆش و وروژینه ری له ناخیدا بەدی هینا. لیزاوتا کچیکی خریله کی کورته بالا بوو. «وردیله کی بسته بالا.» چونکه زۆر له پیریژنانی ئیماندار، له دوای مردنه کهی، دلسۆزانه دهیانگوت، بیست سالی تهمن بوو. دهموچاوه پان و ساغ و مهیله و سووره کهی، تهواو چه پۆلانه بوو. روانینی چاوه زیته له کانی، له گه له قه لافهت و ئەدگارە ئازاراییه کهی ته زووی به دلی مروڤدا دینا. زستان و هاوین به تویی کراسیکی جاو و به پیخاوسی دهسوورپاوه. قژه رهش و زبر و لووله کهی وهک بهرگنی بهرخ تیک هالابوو و دهتگوت کلاوه له سه رییدا. سەر و قژی هه میشه قوراوی بوو، پووش و په لاش و کاوکۆتی پنیوه دهنوسا. چونکه له هەر کوئی بوایه له جیگای پیس و خاوین وهرده کهوت و تخیل ده بوو. باوکی ئارهق خۆریکی بی مال و حال و نه خۆش بوو. ئیلیای هه ژار و دهستکورت دارونه داری له دهست بوو بوووه. سالانیکی زۆر وهک کریکار له لای تا قمیک مامه له چیی دهوله مند ژیان تیپه کردبوو. لیزاوتا چند سال بوو دایکی مردبوو. ئیلیای باوکیشی نه خۆشی و دهستتهنگی وای لی کردبوو، رق له زگ و دهغه زه دارانه هه لسوکه وتی ده کرد. هه رکاتی لیزاوتاش دهچوو بۆلای، دپنداته دهیکوتا، به لام زۆر به دگمن دهچوو بۆلای باوکی. چونکه تهواوی خه لکی شار ئاماده بوون ئاگاداری لیکنه، چونکه ئەقلی سووک بوو، هه ر له بهر ئەوهش بوو بووه خۆشه ویستی خه لک. خاوهن کاره کانی ئیلیا و خه لکی شاره که و ئیلیا خۆشی و به تایبەت مامه له چیبه کان هه ولیان ده دا جلوبه رگی باشتیری له بهر کهن، زستانانهش

کهوله مه ریکیان له بهر ده کرد و پۆستالیان له پی ده کرد، به لام زۆری خۆ هه لده سووران و نهیده هیشته جلوبه رگی له بهر کهن. پاشان که هیچی پی نه ده کرا و به زۆر له بهریان ده کرد، ملی پی ده گرت و ده رویشته، خیرا له دالانی کلیسه کی گوره، ئەوهی له به رییدا بوو دایده مالی و به جیتی ده هیشتن. روو پۆشه کهی پیشووی له بهر ده کرده و به پیخاوسی ده کهوته کۆلان و شه قامان. خودا و پرستان کاتی حاکی تازه کی پاریزگا، که بۆ سه ردانی شاره کهی ئیمه هاتبوو، چاوی به لیزاوتا کهوت و ههسته ناسکه کهی رووشا، ئەگه رچی پنیان گوتبوو که لیزاوتا عه قلی سووکه، که چی گوتبووی گه رانی کچیکی بیست سالانه، ئاوا به نیوه رووتی جوان نییه و دژی ئادابی کۆمه لایه تییه و نابی دووپات بینه وه. به لام حاکی رویشته و لیزاوتا هه ر له و بارودۆخه دا ما. ئاخری باوکی مرد و له پیشوو زیاتر کهوته بهر سیله کی رهحمی کهسانی ئایینی، چونکه سیوی بوو، هه موو خۆشیان ده ویست. ته نانهت کورانی ئازاریان نه ده دا، ئەگه رچی کورانی شاره که مان، به تایبەت خویندکاره کانیان، دارودهسته یه کی بزۆز و شه یتان، لیزاوتا خۆی به هه موو مالیکدا ده کرد و کهس وهده ری نه ده نا. هه موو به زه بیان پنییدا ده هات و شتیکیان ده دایه. ئەگه ر پاره یان ده دایه، وه ری ده گرت و دهی خسته سندووقی خیر و خیراتی کلیسه و زیندانه وه. ئەگه ر له بازار نانیک یا کولیره یه کیان پی بدایه، له ریوه تووشی هه ر مندالیک بوایه ده دیدایه. جاری وابوو دهوله مندترین ژنی شاره کهی راده گرت و نان یان کولیره کهی پنیده دا، ژنهش زۆر به تامه زرویی لی وهرده گرت. خۆی جگه له ئاو و نانی جو ده می له هیچ شتیکی دیکه نه ده دا. ئەگه ر بچوایه ته دووکانیکی گرانبایه وه، که له ویدا پاره و که لوپه لی به نرخ لیتره و له وی که وتبوو، کهس چاویشی لی نه ده کرد، چونکه ده یانزانی ئەگه ر هه زاران رۆبلیش بکه وی و بزانی ئاگاشیان لی نییه، خودا نه کا دهستی بۆ به ری و چاویشی لی بکا. نه ده چوووه نیو کلیسه وه، یان له دالانه کهی کلیسه ده خهوت، یان به سه ر په رژی نیکدا (له جیاتی نه رده و شیشبه ند تا ئیستاش ئەم شاره کی ئیمه پره له په رژین) ده چوووه باخچه یه که وه.

لانیکه م حەوتووی جارێک سەری لە مائی خاوەنکارەکانی پێشووی باوکی هەلدینا. زستانەش هەموو شەوی دەچوو مائی ئەوان و لە سووچی دالانیک یان گەورپێکدا دەخەوت. کەس نەیدەزانی بەو حالەوێ چۆن تاقەت دین، بەلام خووی پیگرتبوو، ئەگەرچی وردیلە بوو بەلام ئەندامیکی پتەو و ساغی هەبوو. هیندی لە خەلکی شار لە سەر ئەو باوەرە بوون کە ئەوکارانە لەبەر غوروور و سەرنج راکێشانی خەلک دەکا، بەلام ئەو وانهبوو. قسەکردنی نەدەزانی و تەنیا جاروباری پتەپتیکى دەست پێدەکرد، بەلام کەس نەیدەزانی دەلی چی. دەی ئەو چووزانی غوروور چیبە؟

بە هەلکەوت شەویکی گەرم و مانگەشەوی مانگی سپیتامبر (چەن سال لەمەوبەر) دەستەیهکی پینج شەش کەسی لات و مەست، درەنگانی لە گازینو دەگەرانهوه، بە «رێگەى پشتهوه» دا کە دەچوو نێو باخەکانی پشت مالانەوه، بە سەر پەرژینهکاندا وەسەر کەوتن و ملی رێیان گرت کە رێگا کە دەگەیشته پردیک بە سەر بەنداویکی دوور و درێژ و بۆگەنەوه کە نیومان نابوو چۆم. لە نێو دپوودال و گەزەنە و گیا و گژی بن پەرژینهکاندا، لیزاوتایان دی خەوی لیکەوتبوو. بە حیلکە حیلک تەماشایان دەکرد و دەستیانکرد بە گالته و جەفەنگی ناحەز و دزیو. یەکی لەو لاوانە بە زەینیدا هات و بە هوی هەوەسەوه ویستی بزانی وەک ژن دەکرێ چاو لەو دەعبایە بکەن و... هەموویان بە قیزوبیزهوه گوتیان مەحاله شتی وا، بەکەلک نایە. بەلام فیوودۆر پاولوویچ، کە لەگەلیاندا بوو، هاتە پێشی و گوتی وانیه و دەنا زۆر کەیفیشی لەلایە و... ئەووە راستە لەو کاتەدا قەشمرەجارپی وەرێ خستبوو. پیتی خۆشبوو خۆی نیشانیدا و کورەکە سەرگەرم بکا. و بەپوالەت دەبویست وا نیشانیدا کە هاوشانی ئەوانە، بەلام لە راستیدا لە چاو ئەوان تەنیا نۆکەرێکی خویپی و بیئابروو بوو. راست ئەو رۆژەش بوو کە هەوالی مەرگی ژنەکەى یەکەمی لە پترزبۆرگەوه پیگەیشتبوو. پەرۆیهکی رەشى لە کلاوہکەى دابوو و بیشەرمانە خەریکی خواردنەوه بوو، ئاکاریشی هیندە قیزهون و ناحەز بوو، کە تەنانهت خویپریتترین کەسى شارەکەمان بیزی لەوکارانە هەلدەستا. هەلبەت

لاوہکان بەو مەستیەش سەریان لەو قسەیهی فیوودۆر پاولوویچ سوپما و دایان لە قاقای پیکەنین. تەنانهت یەکی لەو لاوانە گوتی من ئەو کارەى لەگەل دەکەم. زۆرەیان ئەو کارەیان رەت کردەوه، ئەگەرچی هەروا حیلکەیان دەهات و دەتریقانەوه. پاشان هەموو ملی رێیان گرت و رۆیشتن. دواتر، فیوودۆر پاولوویچ سویندی خواردبوو کە ئەویش لەگەلیان رۆیشتوو، رەنگە واش بووبی، بەلام کەس بۆی رپوون نییە و تا هەنووکەش مەعلووم نەبوو. بەلام پینج شەش مانگ دواتر، خەلکی شارەکە بە رقیکی قورس و دلتهنگیەوه باسی زگپرپوونی لیزاوتایان دەکرد و هەولیان دەدا بزانی چ مرۆقیکی بیویژدان دەستریژی پیکردوو. ئەو کاتە لە ناکا و دەنگۆیهکی سەیر شاری تەنیەوه، ئەویش ئەوہوو کە، ئەو مرۆقە خویپی و بیویژدانە فیوودۆر پاولوویچە. کى ئەو دەمگۆیهی بلاو کردەوه؟ لەو دارودەستە ئارەقخۆرە پینج کەسیان لەو شارە رۆیشتبوون. تەنیا یەکیان مابوو کە ئەویش پیاویکی ریشسپی بەمشوور و خاوەن تەگیبەر و رای دولەت بوو، باوکی گەرە کچان بوو، مەحالیش بوو بلاوکردنەوهی ئەو دەنگۆیه کاری ئەوبی. بەلام فیوودۆر پاولوویچ ئامانجی دەنگۆکە بوو و هەموو ئەویان بە تاوانبار دەزانی. هەلبەت ئەو زۆریشی گوی نەدایە: ئەو زەحمەتەى بەخۆی نەدەدا گوی لە تاقمیک مامەلەچی و بازاری بگری و جواپیان بداتەوه. ئەو کاتە زۆر لەخوبایی بوو. تەنیا لە نێو کۆری دەولەمەندان و نەجیمزاداندا دادەنیشت و بە قەشمرەجارپی سەرگەرمی دەکردن و دەماری نەدینا قسە لەگەل کەس بکا. هەرلەو کاتەدا، گریگۆری بە تەواوی توانیەوه لایەنگری لە ئەربابەکەى کرد. لە سەر ئەو شەرپ و دەمقەرەى زۆری کرد و توانی تاقمیکى زۆر بینیتە سەر ئەو باوەرەى فیوودۆر پاولوویچ بی تاوانە و بوختانی بۆ هەلدەبەستن. بۆیە زۆر بە ئیمان و متمانەوه گوتی: «ئەو دیلە سەلیتەیه خۆی تاوانبارە.» تۆمەتبار کابرایەکی تاوانباری مەترسیدار بوو، ناوی کارپ بوو، لە زیندان هەلاتبوو، چونکە لە شارەکەى ئیمە خۆی شارەدبۆوه، ناوی بۆ زۆرەى خەلک ئاشنا بوو. ئەو گومانەش دەکرا، چونکە وەبیریان هاتەوه، ئەو کاتە، لە پاییزدا

کارپ له و ناوچه یه سی که سی رووت کردبوو. به لām ئه وهش و دهنگوکانیش نه بووه هوی ئه وهی خه لکی لیزاوتایان له بهرچاو بکه وی و دلایان بوی نه سووتی. له جاران زیاتریان ئاگاداری لیده کرد. بیوه ژنیکی دهوله مند به ناوی کیندراتیف، که میرده که ی تاجر بوو، له کوتایی مانگی ئاوریلدا بردی بۆ مالی خویان و دهویست ههتا دواي مندال بوونه که نه هیلی برواته ده ری. چاوی له سهر هه لنه ده گرت. به لām به سهر ئه وه هه موو ئاگادارییه شدا پوژی ئاخری دوو گیانییه که ی هه لات و پرووی کرده باخه که ی فیودور پاولوویچ. مه علومیش نه بوو به و زگه پره وه چون به و ته یمانه به رزه دا هه لگه پاره. هیندی که س له سهر ئه و باوه ره بوون که له وانیه که سیک یارمه تی دابی: تا قمیکی دیکه ئاماژه یان به شتیکی سه یرتر ده کرد. ده یانگوت رووداویکی سروشتیه. یانی لیزاوتا هینده به و په رژینه دا هه لپووچکابوو، بوی بوو بووه عاده ت، به لām به و حاله وه ره نگه پیداهه لگه رانه که ی دژوار بووی و کاتی که و تنه خوارئ ئاسیوی به خوی گه یاندی.

گریگوری به پرتاو هه لات بۆ لای مارتای ژنی و ناردی بۆ لای لیزاوتا، خۆشی به هه لاتن چوو به دواي مامانیکا که ماله که ی له و گه ره که بوو، به په له هینای له گه ل خوی. منداله که یان رزگار کرد، به لām لیزاوتا نه گه یشته به یانی مرد. گریگوری منداله که ی هه لگرت و بردییه وه بۆ مالی خویان. داواي له ژنه که ی کرد دانیشی و منداله که ی خسته باوه شیییه وه، گوتی: «مندالیکه له لایه ن خوداوه هه تیو هی هه موو که سه و زیاتر له خه لکی هی ئیمه یه. کوره چکوله که مان که داخی به جه رگماندا نا، ئه م منداله له کوریکي شه یتان و ئافره تیکی به سه ته زمان و بی تاوان بووه، ئه و بوی نار دووین. شیر ی پینده و ئیتر مه گری.»

هه ربویه مارتا منداله که ی په روه رده کرد و ناویان نا پاول. خه لکیش ناوی فیودور و ویچیان (کور ی فیودور) به سه ردا بری. فیودور پاولوویچ دژایه تی له گه ل ئه و ناوه نه کرد و پینی ناخۆش نه بوو و به سه رگه رمیشی ده زانی، ئه گه رچی حاشای لیده کرد و دهویست خوی له به رپرسایه تی ببویری و

پیداگری له سهر ده کرد. خه لکی شاره که ش به هوی ئه وهی مندالیکي بیکه سی به کور ی خوی قه بوولکردبوو، زوریان پیخۆشیوو. دواتر فیودور پاولوویچ ناویکی تازه ی بۆ دۆزییه وه و به ناوی خوازراو له ناوکه ی دایکی، ناوی نا ئیسمیر دیاکوف.

ئاوابوو که ئه م ئیسمیر دیاکوفه بوو به دووه مین خزمه تکاری فیودور پاولوویچ و ئه و کاته ی که چیرۆکه که ی ئیمه ده ستییکرد، له گه ل گریگوری و مارتا له ژووری خزمه تکاراندا ده ژیا. کاروباری چیشته خانه ی به ریوه ده برد. پیویسته زیاتر له مه ر ئه م ئیسمیر دیاکوفه وه بدویم، به لām نامه وی سه رنجی خوینه رانی خۆم به و خزمه تکارانه وه خه ریک بکه م، داواي لیبوردنیان لیده که م و ده گه رییه وه سهر چیرۆکه که م و هیوادارم له در یژه ی چیرۆکه که دا زیاتر باسی ئیسمیر دیاکوف بکه م.

دازپانانی دلیکی سووتاو - به هۆنراوه

ئالیووشا دواى بیستنی ئەو فەرمانەى کە باوکى بە گورەگور لە نیو فایتونەکەوه پیندا، ماوهیکە حەپەسا. بەلام لەگەڵ ئەوێ خەمیش دایگرتبوو. بیدەنگ دانەنیشت. لەجوورە خووخدانەى نەبوو. راست رۆیى بۆ چیشتخانەکە تاكو بزانی باوکى چ چەپکە گولیکى بە ئاودا داوه. ئەو کاتە وەرپیکەوت، بەو هیوایەى رینگچارەیکە بدۆزیتەوه بۆ ئەو دردۆنگییەى کە ئازارى دەدا. چونکە گورە و هەراکەى باوکى کە فەرمانى پیندا خیرا «لینفەونوین و کەلوپەلەکانى» کۆکاتەوه و بیتەوه بۆ مالى، نەیتۆقاندبوو، زۆرچاک تیگەیشتبوو کە ئەو گورە و هەرا و فەرمان پیدانە شانۆیکە بۆ ئەوێ قسەکانى خۆى بچەسپینى. هەر بەو شیوێهە یەکى لە بازارگانانى شارەکەمان لەگەڵ تاقمیک لە دۆستانى سالرۆژى ناونانى خۆى کردبوو بە جیژن، لەبەر ئەوێ و دکیان زۆر نەدایە قەلس بوو، تەواوى پەرداخ و پیاڵەکانى پیکدادا و شکاندی، جل و بەرگی خۆى و ژنەکەشى شپ و پەتۆر کرد و لە ئاکامدا شووشەى پەنجیرەکانیشى شکاند، هەمووشى لەبەر ئەوێ بوو قسەى خۆى بچەسپینى. هەلبەت رۆژى دواى، یان پەنگە هەر ئەم ئیوارەیه پەشیمان ببیتەوه و ئیزنى بدا بچیتەوه بۆ کلێسە. لەگەڵ ئەوێشدا سوڤ دەیزانى باوکى ئازار بە عالەم بگەیهنى، بە ئەمى ناگەیهنى. ئالیووشا لێى پوون بوو کە هینچ کەس لە دنیاى ناییتە هۆى ئازارى و لەگەڵ ئەوێشدا دەشیزانى هینچ کەس ناتوانى ئازارى پینگەینى. بۆیه لەو حالەشدا شک و گومانى نەبوو و بە پشتبەستن بەو باوهرە، بە ئەرخیانى رپى خۆى گرتەبەر و پاشگەز نەبۆه.

بەلام هەر لەو کاتەدا دلەورپزەیهکی جیاواز تووشى پەرۆشى و شیوانى کرد و چونکە نەیدەتوانى خۆى قانع بکا، زیاتر بووه هۆى خەم و دلەخورپەى. ئەو ترسەشى لە ژنیک بوو، کاترینا ئیوانا، کە ئاوا پینداگرانە، لەو یادداشتەدا کە مادام خۆخلاقوف پینى دابوو، داواى لى کردبوو سەبارەت بە مەبەستىکى تاییەت بچى بۆلای و چاوى پینى بکەوئ. ئەو داخووزییه و پینویست بوونى چوونەکەى، بەجاری دلای ئالیووشای خستبووه قرتوفرت، ئەو هەستەش پینش نیوهرۆى ئەو رۆژە، بەهۆى ئەو کیشە و پروداوانەوه کە لە حوجرەى حەزرەتى پیر و وەتاغى باوکە عابید قەومابوو، بەجاری ئاراقارای لى هەلگرتبوو، لەناخەوه هەلى دەچۆقاند. لەبەر ئەوێ ئۆقرەى لى نەبرابوو کە نەیدەزانى مەبەستى کاترینا چییە و دەیههوى بلێ چى و دەبى چ وەلامىکى بداتەوه. لەبەر ژن بوونەکەشى لێى نەدەترسا. ئەگەرچى سەبارەت بە ژنان زۆرى زانیارى نەبوو، تەمەنى هەر لە مندالییهوه تا کاتى چوونە کلێسە بە گشتى لەگەڵ ژنان رابواردبوو. لەو ژنە، لە کاترینا ئیوانا دەترسا. لە یەكەم جارەوه کە دیتبووى لێى ترسابوو. تەنیا دوو سى جار دیتبووى و ئەوێندەى قسە لەگەڵ نەکردبوو و ئەوى بە کچىکى شوخ و شەنگ و لەخۆبایى و بەبیانوو دەزانى. جوانییەکەى نەبوو کە تووشى دلەخورپە و شیواویى کردبوو، شتیکی دیکە بوو. هەر ئەوێ نەیدەزانى هۆى ترسەکەى چییە، ئەوێندەى دیکە ترسى خستبووه دلێیهوه. کچە نیەتى خراپى نەبوو، ئالیووشا ئەوێشى دەزانى. ئەو دەیویست دیمیتى رزگار بکا، چونکە دەرەق بە ئەو زۆر دەست و دلپاز و بەبەزەیی بوو. ئەگەرچى دیمیتى خوارى لەگەڵ جوولا بۆوه. لەگەڵ ئەوێشدا، ئالیووشا ئاگای لە هەموو ئەو هەستە بەرز و دل فراوانییەى کاترینا بوو و بە چاوى ریزهوه تەماشای دەکرد، بەلام کاتى گەیشتنە نزیک مالهەکیان تەزوویەک بە لەشیدا هات و چۆکى وه لەرزین کەوت.

بیری کردەوه ئیوان فیودورویچ کە یەکى لە دۆستە زۆر نزیکەکانى ئەو بوو، لەوى نایبینى، چونکە ئیوان ئیستا سوڤ دەیزانى لەلای باوکییەتى.

لېشى پوون بوو كه ديميتريش لهوئ نابېنئ. سه بارهت به وهش دلى خه بهرى پېدا بوو. بويه ش ئاخافتنه كه ي ته نيا له گه ل نه بوو. ئاواتيشى نه وه بوو بهر له وتوويژه كه ي به بالى چاره نووس بهر هولاى براكه ي بفرئ و بئ نه وه ي نامه كه ي نيشانېدا، سه بارهت به كاترينا قسه ي له گه لدا بكا. به لام شوينى ژيانى ديميتري زور دوور بوو، دانيا بوو له ماليش نيبه. ماوه يه ك له جيبى خوئ چه قى و پاشان برياريدا، زور خيرا و به پيى عادهت خاچى خوئ كيشا و به پيكه نينه وه، گه رايه وه و به نه رخياني به ره و مالى نه و خاتوونه به سامه وه ريكه وت.

ماله كه ياني ده زانى. نه گه ر له شه قامى سه ره كييه وه و پاشان له ولاى بازاره وه برؤيشتبايه، ريگا كه ي دوور ده كه وته وه. نه گه رچى شاره كه ي ئيمه چكوله يه و ماله كان دوور له يه كتر دروستكراون. هه رله و كاته شدا باوكى چاوه روانى بوو، له وان هيه فه رمانه كه شى له بېر نه چووبيته وه. له وان ه بوو له ريگاى نه قل كلابى بويه ده بوو خيرا بچئ و به هه له داوان بگه ريته وه. هه ربويه برياريدا له ريگاى پشته وه نيوبر ليدا، چونكه بست به بستى نه و شوينه ي ده ناسى. بو نه وهش ده بوو به شيشبه ند و په رژينه كاندا هه لگه رئ و له هوشه ي پشته وه تپه رئ، نه و جيگايه ي كه هه موو شاره زاي بوون و سلاو و چاك و خو شيبان له گه ل ده كرد. له و ريگه يه وه ده يتوانى له ماوه يه كي زور كه مدا بگاته شه قامى سه ره كي.

چاره ي نه بوو جگه له وه ي له باخي كه وه تپه رئ كه جيرانى باخه كه ي باوكيه تى و هى مالئى چكوله و داروخواه به چوار په نجيره وه. خاوه نى نه و ماله ش هه روه ك ئاليووشا ئاگادار بوو، پيريژنيكى كه له لا بوو له گه ل كچه كه ي ده ژيا. كچه كه ش پيشتر له پترزبورگ له مالى ژينراله كاندا په رستارى ده كرد. ماوه ي ساليك ده بوو هاتبووه بو مالى و ئاگادارى له دايكه گرده نشينه كه ي ده كرد. دايمه جلوبه رگى رازاوه ي له به ردا بوو. نه گه رچى خوئ و دايكى له گيژاوى نه و هه ژارى و ليقه و ماوييه كه وتبوون و هه موو رؤژئ ناچار بوون بو پاروويه ك نان و توزئ شله په نا بو چيشخانه كه ي فيودور پاولوويچ به رن.

مارتاش بئ نه وه ي ده ست به پوويانه وه نئ خيرا پييده دان، له گه ل نه وه شدا هه ركاتى نه و خاتوونه جحيله ده چوو بو نان و شله هيچكام له جله كانى نه فروشتبوو. يه كي له و جلانه ي هاودامينيكي دريژ بوو. راستييه كه شى نه وه بوو كه ئاليووشا به ريكه وت له راکيتينى بيستبوو، كه به رده وام ئاگاي له هه موو كاروباريكى شاره كه بوو. به بيستنى نه وه له بيري چووبووه، به لام ئيستا كه گه يشته نيو باخه كه نه و كراسه ئاودامينه چينداره ي وه بېر هاتبووه. هه روا سه رى داخستبوو و ده رويشت، له ناكاو سه رى هه ليئا و چاوى به ديميتري براى كه وت، كه به سه ر په رژينه كه دا مى ده كيشا و شتيكى نابووه ژير لاقى و بو پيشه وه نووشتابووه. به ده ست و به سه ر ئامازه ي ده كرد، بانگيده كرد و به رواله ت دياربوو له ترسى نه وه ي مه بادا ده نكي بيستن، ورته ي ليوه نه ده هات. ئاليووشا به هه لپه رويى بو لاي په رژينه كه. ديميتري فيودورويچ به سرته يه كي شاد و به تالووكه گوتى: «باش بوو سه رت هه ليئا. نه وه نده ي نه ما بوو هاوار بكه م. زووكه خيرا ليژه وه سه ركه وه! چه نده كاريكى به جيت كرد هاتى! هه ر ئيستا له بيري تودا بووم!»

ئاليووشاش دلى شادبوو، به لام نه يده زانى چون به سه ر په رژينه كه دا سه ركه وي و بچيته نه وديو، به لام ميتيا به ده سته به هيزه كه ي بن پيلي گرت و يارمه تييدا باز بداته نه وديو. ئاليووشا شاقه لى عه باكه ي هه لكرد و چالاكانه و گورج و پيخاوس به سه ر په رژينه كه دا بازيدا نه وديو.

ميتيا له به رخويه وه به روو خو شى منجاندى: «ئافه رين ئيستا وه ريكه وه با برؤين.»

ئاليووشا به نه رمى گوتى: «بو كوي؟» پاشان چاويكى له ده وروو پشته ي خوئ كرد. خوئ له نيو باخيكي چول و به ره لادا دييه وه، كه له خو يان زياتر كه سى تيدا نه بوو. باخيكي چكوله بوو، ماله كه ش نزيكه ي په نجا شه قاويك دوور له باخه كه هه لكه وتبوو.

- ئيره خو كه سى لي نيبه، بو به سرته قسه ده كه ي؟

دیمیتری به هیژ و قهوه‌تی خوئی گوراندی: «بۆچی به سرتە قسه ده‌که‌م؟ به‌زیاد نه‌بی چ سه‌رده‌میکه! دیوته سروشت چ فیئل و ته‌له‌که‌یه‌کی له ژیر سه‌ردایه، به دزییه‌وه لیژهم و ئاگاداری له نه‌ینیه‌ک ده‌که‌م. پاشان بۆت باس ده‌که‌م. به‌لام به تیگه‌یشتن له‌وه‌ی که راز و نه‌ینیه، وه‌ک مرؤفیکی گه‌مژه ده‌ستمکرد به سرتە و ویره‌ویر، ئه‌ویش له کاتیکدا که پیویست نه‌بوو. واچاکه برۆین بۆ ئه‌وی. تا ئه‌و کاته بیده‌نگ به. ده‌مه‌وی ماچت بکه‌م.

سپاس له بۆ خودای جیهان.

خولقینه‌ری بوون و ژیان^۳...

هر ئیستا، به‌رله‌وه‌ی تو بیی، لیژه دانیشتبووم و ئه‌وه‌م دووپات ده‌کرده‌وه.»

باخه‌که نزیکه‌ی سی هیکتار ده‌بوو، له‌چاراده‌وره‌که‌ی و په‌نا نه‌رده و په‌رژینه‌کان داریان چه‌قاندبوو. داری سیو و په‌لک و لیمو و غان. نیوه‌راستی باخه‌که سه‌وزه‌لانی و راسته‌میرگ بوو، هاوینان هه‌زاران باخه‌گیایان لئ ده‌دورییه‌وه و ده‌یان برده‌وه. هه‌موو هاوینیک باخه‌که‌یان به چه‌ند رۆبل به ئیجار ده‌دا. به چوار ده‌وری شیشبه‌نده‌کاندا بنچکی تووت‌رک و شیلان و تری سه‌ریان لیک دابوو. له‌م دواییانه‌دا باخچه‌یه‌کیان له نزیک خانوبه‌ره‌که‌ش چه‌قاندبوو.

دیمیتری فیؤدۆرۆویچ براکه‌ی برده سووچیکی چۆل و هۆلی باخه‌که و له‌وی پۆلیک داری چروپری لیمو و بنجه‌ره‌زی ویشک بوو و پۆلیک گوله شیلان و له‌یلانک و یاسی لئ بوو. مالتیکی دارینه‌یان لئ دروستکردبوو، که له‌به‌ر کۆنی دار و دیواره‌کانی ره‌ش داگه‌رابوو. دیواری ماله‌که هه‌مووی درز و که‌لین بوو، به‌لام هیشتا بۆ کاتی باران و گه‌رما ده‌کرا که‌لکی لئ وه‌رگری. خودا ده‌زانی ئه‌و خانوبه‌ره‌یه له که‌نگیوه دروستکراوو. ده‌یانگوت په‌نجا سال له‌مه‌وبه‌ر سه‌ره‌نگیکی خانه‌نشین کراو به ناوی «ئه‌لکساندر کارلۆدۆویچ فون ئیشمیت» ساز کراوه، که ئه‌و کاته خاوه‌نی باخه‌که بووه.

3- له‌وه ده‌چی دیمیتری هۆنراوه‌ی خوئی بی.

میچ و ته‌ختی بنه‌که‌ی خه‌ریک بوو ده‌پووا و ته‌خته‌کانی له‌ق بووبوو، دار و دیواری بۆنی شیئی لیده‌هات و به‌ره‌و خاپووربوون ده‌چوو. له نیو ماله‌که‌دا کورسیه‌کی سه‌وز داندراوو که هیشتا بۆ ئه‌وه ده‌بوو له‌سه‌ری دانیشی. ئالیووشا خیرا تی‌گه‌یشتبوو که براکه‌ی سه‌رخۆشه. چونکه کاتی چوونه نیو ماله‌که‌وه بتریه‌ک براندی و په‌رداخیکی شه‌رابخۆری له سه‌ر میزه‌که بوو.

میتیا پیکه‌نی و گوتی: «ئه‌وه براندیه. به روانیتدا دیاره له دلی خۆتدا ده‌لئی: «ديسان باده‌نۆشی کردوه.»

باوه‌ر مه‌که به شه‌یتان و شو‌قاران.

هه‌رگیز برۆا به تاومی چل‌درۆ و گه‌لحۆیان مه‌که،

وه‌لانی در‌دۆنگی و گومان!

باده ناؤشم، هه‌ر ئه‌و جو‌ره‌ی که هاو‌ریکه‌ت، راکیتینی نار‌ه‌سه‌ن ده‌لی «زیده‌ره‌وی» ده‌که‌م. ئاخری رۆژیک ئه‌و هه‌تیوه ده‌بیته راو‌یژکاری ده‌وله‌ت، چونکه هینده سو‌یر قسه‌یه و چه‌نه در‌یژی ده‌کا. دانیشه. ده‌مه‌وی بتگرمه باوه‌ش و ئه‌وه‌نده‌ت ریک بگوشم هه‌تا جیقت ده‌ردینم. چونکه له ته‌واوی دنیا - له‌راستیدا - له‌را س تی دا - (برواده‌که‌ی؟) جگه له تو هیچ که‌سی دیکه‌م خۆش ناوی!

ئه‌م وشانه‌ی دوایی به‌گه‌شه و نه‌شه‌وه ده‌ربری.

- یانی جگه له تو و «گراو» یک که ئه‌شقی ئه‌و بۆته هۆی فه‌وتانم. به‌لام ئاشق بوون به مانای خۆشویستن نییه. له‌وانه‌یه ئاشقی ژنیک بی و هه‌ر له‌و کاته‌شدا رقت لینی بی. ئه‌وه‌ت له‌بیر نه‌چی! ده‌توانم هه‌روا به سه‌رخۆشی باسی بکه‌م. له‌و په‌نا میزه دانیشه، منیش له پالت داده‌نیشم و چاوت لیده‌که‌م و در‌یژه به قسه‌کانم ده‌ده‌م چونکه ئیستا کاتی هاتوه. به‌لام کاتی بی‌ری لیده‌که‌مه‌وه، واچاکه به‌هیو‌اشی قسه بکه‌م، چونکه لیژه - لیژه - نا‌کری بل‌یین چ گویچکه گه‌ل‌یک گویمان لیده‌گرن. باسی هه‌موو شتیکت بۆ ده‌که‌م، وه‌ک ده‌لین:

4- به‌شیکه له شیعی (ئه‌و کاته‌ی شه‌وی گه‌نده‌لی) که شیعی «نکراسوف» ه و سه‌باره‌ت به سه‌لته‌یه‌کی عه‌فو کراوه.

«چیرۆک درێژەى هەيه.» بۆيه تامةزرۆت بووم؟ بۆيه ئەو چەن رۆژه و هەر ئیستاش، تامةزرۆى دیدارت بووم؟ لەو کاتەوه که لیترە دامکوتاو، پینچ رۆژ تیدەپەرئ. چونکه هەر تۆى دەتوانم سفرەى دلمت بۆ بکه مه وه. چونکه پیویستم به تۆیه، چونکه سبهینى له هه ور و هه لا دهرباز ده بم، چونکه سبهینى ژيان به ئاکام ده گا و ده ستیش پیده کا. جارى وا بووه خه ون ببینی و له هه لديریکه وه بکه و بیه نیو که ندریکه وه؟ راست به و شیوه یه خه ریکه ده که وم به عه رزدا، به لام نه ک له خه وندا. ترسیشم رى نه نیشتووه، تۆش مه ترسه. لانیکه م تۆقیوم به لام چیرى لى و هه رده گرم. چیریش نا، شاگه شکه بوون. به زیاد نه بى. ئەوى هه یه! رۆحى به هیز، رۆحى لاواز - رۆحى ژنانه - هه رچى هه یه! وه ره با ریز له سروشت بگرین: ئەو خۆره تاوه ت دیتووه، ئەو ئاسمانه ساماله، گه لاکان هه موو سه وز و گه ش، هینشتا هاوینه، کاتژمیر سیى دوانیوه رۆیه و کاتى پشوو دان و حه سانه وه یه. ده تویست بچی بۆکۆی؟

- ده چووم بۆ مالى باوکم! به لام ده مویست له پیدشا سه ریک له مالى کاترینا ئیوانا هه لیتم.

- مالى ئەو و مالى باوکم! په کوو، چ ریکه وتیک! بۆ چاوه روانت بووم؟ بۆ ئەوهى له لایه ن خۆمه وه بئتیرم بۆ لای باوکیشم و کاترینا ئیواناش، چونکه تۆ ته نیا ده رووی رووناکیمی و له ناخى دل و گیانه وه تینووی دیدارت بووم. ده مه وه ی بئتیرم بۆ ئەوه ی کاره که م له گه ل ئەو و باوکم یه کلایى بکه مه وه، پیم خۆش بوو فریشته یه ک بنیرم. ده کرا هه موو که س بنیرم، به لام ده بوو فریشته یه کی پاک بى، ئیستاش ئەوا تۆ خۆت ده چى بۆ ده یده نى باوکم.

ئالیوشا به شله ژاوى گوتى: «يانى هەر به راستى ده تویست من بنیری؟»

- سه برکه! خۆت ئەوه ت ده زانى! ئیستاش ده بینم خۆت له وه گه یشتووی. به لام بیدهنگ به، تاویک بیدهنگ به. خۆت نارحه ت مه که و مه شگورینه.

دیمیتى فیوډورویچ هه ستا سه رپى، تۆزیک بیرى کرده وه و قامكى به نیوچاوانیبه وه نا.

- خۆى داواى لیکردووی، نامه و شتى بۆ نارووی، وا ده چى بۆلای؟ خۆ بۆ شتیکی دیکه نه ده چووی؟

«یادداشته که ی ئەو ئەوه تا.» ئالیوشا ده ریهننا له گیرفانى - میتیا به روانینیکی خیرا خویندیبه وه.

- کاتى به ریگای پشته وه دا ده رۆیشتى! ئاخ خودایه گیان زۆرت سپاس ده که م که ئەوت به ریگای پشته وه دا نارد بۆلام! ئەوه وه ک ئەو ماسیبه زیرینه وایه که له ئەوسانه ی په ریاندا ده چى بۆلای ماسیگریکی پیری گه مژه. ° گۆی بگره ئالیوشا، گۆی بگره براکه م! ئیستا ده مه وه ی هه موو شتیکت پی بلیم، چونکه ده بی به که سیکی بلیم. گوتوومه فریشته ی ئاسمان. به لام ده مه وه ی بلیم فریشته ی سه رزه وی. تۆ فریشته ی سه رزه وینى. گۆیت لیمه، ده سه لاتت هه یه و ده توانی به خشنده ش بى. گۆی بگره! ئەگه ر دوو که س له سه ر زه وی لیکدابرین و به نه ناسراوی بال بگرن. یان یه کیان لانیکه م به ر له بال گرتن یان له نیو چون، بچی بۆلای که سیکی دیکه و بلی: «ئەو کاره م بۆ بکه.» - داخواییه ک که تا ئیستا بۆ جیبه جی کردنى چاوه روانی له هیچ که س نه بووه و ته نیا له سه ره مه رگدا ده توانی چاوه روانی هه بى - بلی ئەو که سه، ئەگه ر هه قال یان برابى، خۆى لى ببویرى؟

ئالیوشا گوتى: «به سه رچاو، من خۆمى لینابویرم، زووکه پیمبلى، بزائم چییه؟»

- ده ته وه ی زوو پیت بلیم! ئەها!... ئالیوشا په له مه که، په له په ل بکه ی دلى خۆت نارحه ت ده که ی. ئیستا پیویست ناکا به تالووکه بى. ئیستا دنیا له سه ر گریژنه یه که ی دیکه ده خولیته وه. ئاخ ئالیوشا، حه یفى تۆ له ئەشق و شاگه شکه بوون ناگه ی. منیش شتى وا ده لیم! قه ت ئەوه قسه یه؟ مه گین

5- له شیعری «پوشکین» دا (ئەوسانه ی ماسی و ماسیگر) ماسیبه که به لاین به ماسیگره که ده دا ئەگه ر ئازادى بکا، هەر ئاواتیکى ببی بۆی دینیتته دى. به لام ژنى ماسیگره که وه ک دوایین ئاوات، گه وجاهه داوا ده کا بیته ده سه لاتداری زه ریاکان - ماسیبه که ش ده بیته خزمه تکاری به لام ته واوی ئەو مال و داراییبه ی ماسیگره که وه ده ستی هینابوو، بزر ده بی.

دهكرئ تئى نه گهئ. عه جه ب كه ريكم، ئه وه ده لئيم چئ؟ «ئهى مرؤف نه جيم و ره سه ن به!» ئه وه شيعرى كئيه؟

ئاليوشا ويستى چاوه پروان بمينته وه. ههستيكر، رهنگه له راستيدا كارهكهى هه ر ئه وه بئ و له م شوينه بئ. ميتيا هه نيشكى دا سه ر ميژه كه و سه رى نا سه ر له پى ده ستى و چه ند ساتيك كه وته بيركرده وه. هه ردوو كيان بيدهنگ بوون.

ميتيا گوتى: «ئاليوشا، هه ركه سيكى ديكه له جئى توبئ پيم بيدهكه نئ. پيمخوشه ده ستبكه م به - دان پيانان - به «پارانه وه يه كى شادانه ئى» شيلير. ئالمانيائى نازانم، هه ر ئه وه نده ده زانم به ئالمانيائى ده بيته An die Freude. بيت وانه بئ چونكه مهستم، ئاگام له خؤم نيبه و قسه ده په رينم. هه ر مه ستيش نيم. براندئ شتى چاكه، به لام بؤ مه ستبوون دوو بوتلئ ئاوام ده وئ:

سيله نووس¹ به گؤناى سووره وه

به سوارى كه ريكي كه وا هه لده ستئ و ده كه ويته وه.

به لام چونكه په رداخيكيشم لئ نه خوار دؤته وه و سيله نووسيش نيم. سيله نووس نيم، به لام سيله² هه م. چونكه بريارى هه وه ل و ئاخرم داوه. بؤ ئه و (جيناس). هه بمبووره. ئه مرؤ ده بئ زؤر له جيناس زياترم لئ ببوورئ. خؤت شلوئ مه كه. زؤر دريژدادرى ناكه م. خه ريكم ماقوولانه ده دويم و هه ر ئيستا ده چمه سه ر باسه كه. ئه وه نده ت چاوه پروان را ناگرم. را وه سته بزانه م چؤن ده ستپييكه م باشه!

سه رى هه لئنا، تؤزئ بيريكرده وه و به گه شه و نه شه وه ده ستپييكرد:

سلؤك و ترساو له نئو ئه شكه وتا

خؤى شار دبؤوه به رووت و قووتى

چؤلگه رى ته نياش ويئل و ئاراگئل

به جئى هئشتوووه ده شتى پر داهات

به تير و رمبئ ترسئنه ره وه
راوچئ ده گه رئ به دارستانا

قور به سه رى ئه و چاره ره شانهى

كه وا په ريوده ئى رؤخى دلره شئى رق و بئدادين!

له سه ر ترؤپكى به رزئ چياوه

دايكيك دئته خوار «سى يرسئ» ناوه

له و چؤلگه يه دا ده گه رئ له دووى

پراسپرينئ كچئ بزربووى

به لام دالده يه ك نابينته وه

هه رچه ند به ته نيا ده سوورئته وه

هئچ كه سئش نه بوو بئ به ره و پيرئ

په رستگايه كئش نيبه بنوئئئ

ئاسه وارئكى خودا په رستئ

له ده شت و مه زرا و ره زو باخه وه

ميوه يه ك نه هات جيژنمانئ پئ برازئته وه،

گوشتى قوربانئى خوئناوى نه بئ

له سه ر ئاورگان ده بوونه چزيلك،

له هه ر كوئيه كئش خوداى په ژاره

چاوى خه مبار و كزئ ده گئرا،

له نئو بوودرى سووكايه تيدا

مرؤقى ده دئ، مرؤف سئ يرسئ.

ميتيا داى له پر مه ئى گريان و ده ستئ ئاليوشا ئى گرت.

- براگيان! خؤشه ويسته كه م! شه رمه زارى، سووك و چرووكئ، هه تا ئه مرؤ

شه رمه زارى! مرؤف له م دنيا يه دا كوئيره وه رى و چاره ره شئى زؤر ده بينئ.

8- سئ يرسئ ناوى رؤمئى ديمئتر، خوداى كشت و كاله. ديمئترئش يانئ «پئوه نديدار به ديمئتره وه.»

6- سيله نووس: Silenus له ئه ساتيرئ يونان، هاوئپئ باكووس (ديؤنيزووس)، خوداى شه راب.

7- سيله ن: Silen وشه يه كئ رووسئيه، يانئ به هئز.

تووشى چەرمەسەرى و ئازارى تاقەتپرووكين دەبى و ناچارە تاملى بكات.
 پىتوانەبى من پىشخزمەتتىكى ساويلكە و گەلخوم و بە ھۆى روتبەى
 ئەفسەرىيەو ھۆم لىگورپاۋە و بادىھەوا بووم، ودكا دەخومەو ھە و خەرىكى
 عەيش و نۆشم، بەلكو تەنيا بىر لە شتىك دەكەمەو. بىر لە پىاويكى
 شەرمەزار دەكەمەو. ئەگەر درۆم نەكردبى. شوکور بۆ خودا كە ئىستا درۆ
 ناكەم و ھۆم نانويتم. بىر لەو مروۋقە دەكەمەو، چونكە ئەو مروۋقە ھۆم.

بۇ ئەو ھى گىيانى لە چلكى كۆنى ژيان پاك كاتەو

بە تىشك و ھىژايى بگا

دەبى پەژىوان بىتەو ھە و

باوھش بگا بە دايكىدا -

خاكى پاك و لەمىژىنەى

بەلام عەببەكەى لىردايە، دەبى چۆن ھەتا ھەتايە ھۆم بە دايكى زەوييەو ھە
 پىوھند بەم. ماچىناكەم، پىسىرى ئاۋەلا ناكەم و مەكى ھەلنادىم. دەبى بىمە
 لادىبى يان شوانىك؟ دەرومە پىشى و نازانم بەرەو رووناكى و شادى دەچم
 يان بەرەو شەپ و تارىكى. كۆسپ و گرتەكە لىرەدايە، چونكە ھەموو شتىكى
 ئەم جىھانە مەتەلە! جارلەگەل جار پتر بە زەلكاۋى سووكايەتى و
 شەرمەزارىدا رۆدەچم (كە زورجارم بەسەرھاتوۋە) ھەمىشەش ئەو شىعەرە
 سەبارەت بە سىرسى و مروۋق دەخوئىنمەو. ئايا بەرەو رىگاي راستى
 كىشاوم؟ قەت قەت! چونكە كارامازۆفم. چونكە ھەركاتى دەكەومە نىو
 كەندرىكەو، بەسەرەو تىدەكەوم و شادم لەو ھى ئاۋا بە شىوھىەكى سووك
 و چرووكانە سەرەوشۆر دەبم و بە جوانىشم دىتە بەرچاۋ. لە ناخى ئەو
 سەرشۆرى و چارەپەششىبەشدا سروودى پارانەو ھە و مەتە دەچىم. لىمگەرپ
 با بە تاوانبارم بزىنن. لىمگەرپ با سووك و چرووك و خوئىرى بم، بەلام
 لىمگەرپ با پەراۋىزى ئەو چارشىۋە ماچبەكەم كە خوداكەمى پى كفن كراو ھە.
 خودايە! ھەرچەند كە من رىبوارى رىبازى شەيتانم، كورپى تۆم و ھۆشم
 دەۋى. ھەست بەو شادىبەش دەكەم كە بەبى ئەو دنيا ناتوانى بەردەوام بى.

شادى ھەتا ھەتايى

تىنوتاو بە گىاندارانى ئەم جىھانە دەبەخشى

بە كلىپى پىر لە رازى ھۆى

لىوەرپىژ دەكا پەرداخى ژيان لە تىشك

چەكەرە بە گىا و گژ دەدا و

نيزەى دەستيان بەرەو چاۋى خور دەراسى و

تەنانەت تىشك بەو جىبە دەگەبىنى كە ئەستىرەناسەكانىش

مەحالە دەستيان بىگاتى.

دۆزەخ و تارىكىستانىش

لەگەل پانتاي بى سنوورى ئاسمانەكان

ھەموۋى تىشك باران دەكا

لە سىنگى پىر بەرەكەتى سروشتەو ھە

ھەموو ئەو بوونەو ھەرانەى كە ھەناسە ھەلدەكىشن

ھەز و شادى دەخونەو،

تەواۋى خولقاۋەكان و تەواۋى نەتەو ھەكانى

لەنىو بە ئاگايىدا بۆلاى ھۆى رادەكىشى.

دىارىيى ئەۋىش بۆ مروۋق، دۆست و يارانى فرىارەسە،

تاجە گولئىنەى ھە و شەراب

بۆ فرىشتە نوورانىيەكان

بۆ دەعبا و گىانلە بەرانىش

چىژ و ھەو ھەسىان بۆ دىنى.

شىعەر بەسە! گرىانم دى، لىمگەرپى با تىر بگرىم. رەنگە گەوجىبەتى بىت و
 خەلك ھە پىكەنن بجا. بەلام تۆ پى ناكەنى. چاۋىشت برىقەيان دى. شىعەر
 بەسە. ئىستا دەمەۋى باسى ئەو دەعبايانەت بۆ بىكەم كە خودا «ھەو ھەسى»
 پىداون.

بۇ گىانلەبەر و دەعبايان

بهلام مروّف ههميشه باس له نازارى خوى دهكا، گوى بگره، ئىستا با بچينه
سهر راستييهكان.

براکه، من ئەو دەعبايەم، ئەو هوهوسەش بە تايبەت شياوى من بوو. ئيمه
کارامازوفهكان ههمومان دەعبايەكى واين، تو ئەگەر فريشتهش بى، ئەو
دەعبايەت هەر له ناخ دايه و له نيو خويتهكهتدا توفان وەرئ دهخا. توفانهكان،
وهك هوهوسى توفان وان. - له توفانيش خراپتر! جوانييهكى بهسام! بويه
سامناکه چونکه بى بنه و قەتیش ناکرئ بگهيه بنهکهى. چونکه خودا شتيكى
وهك مهتهلمان دهخاته بهردەم. ليره سنورهكان بهيهك دهگەن و ههموو دژ
و دژوازهکانيش پيکهوه پال ريکدهدن. براگيان! من مروفيكى خاوهن ژيار
نيم. بهلام لهو بارهوه زورم بير کردوتهوه. هيندهى راز و نهينى تيدايه پياو
سهرى سوڤ دەمىنى! مروّف هيندهى نهزيله و مهتهل له سهر شانه
چهماوتهوه. ئەوانه دهبي ئەو جوڤه پيمان خوڤه بيکهينهوه و ههولبدەين
له نيو ئاوهکهدا تەر نهبين. جوانى! ئەو بيرۆکهيهم بو تامل ناکرئ. مروفيک که
زهين و دلّيکى والاي ههبي و به ئامانجى (مادونا) دەست پيکا و له ئاکامدا
به ئامانجى (سوڤوم) بگا. له وهش تازهتر ئەوهيه، مروفيكى ئامانجى سوڤوم
له دلّيدا بى و چاوپوشى له ئامانجى مادونا بکات، بهلکو دلّى بهو ئامانجه
بسووتئ، خيرا و خاليسانهش بسووتئ، راست وهك سهردهمى لاوى و بى
تاوانى.

بهلى، ههموو ئاوينهيهك مروفيكى بهريلاوه، زور بهرين. من ههتا بتوانم
توندترى له ئاميز دهگرم. تهنيا شهيتانيش لهوه دهگا! ئەوهى بو ئاوهز
شوورهييه، بو دل جوانه و نهك شتيكى ديکه. ئايا له سوڤومدا جوانى ههيه؟
بپروا بکه بو تاقمىكى زور له خهلك جوانى له سوڤومدا ههيه و دەست
دهکهوى. تو ئاگادارى ئەو بووى؟ ئەو جوانييهش زور پر نهينى و رازه و
سامناکيشه. خودا و شهيتان لهوى بهشەر دین و شهپرگهکهشيان دلّى مروّفه.

9-Madonna وشهيهكى ئيتالياييه، يانى، «خاتونهکهه» که مهبهستى چهزهرتى مهريهमे.

10-Sodom شارىكى تووک ليکراوى فهلهستين که خهلهکههى بو فسق و فجور بهناوبانگ بوون.

(٤)

دان پيانانې دليكي سووتاو - به پيرول

ئو كاته ژياننكي درندانم تپهړ دهكرد. باوكم هر ئيستا گوتي كه چهن ههزار رولت بو فريوداني كچان خه رچكردووه. ئهوه ئيتر خوئي سازاندوويه تي، چونكه شتي وا هر نه بووه. ئه گهر بووبيتيش، ته نيا پيوستيم به پاره نه بووه، خو كچ هر به پاره هه لنافريوي. پاره بو من كه ره سه يه كه و بهس، سوژ و كولي دليشم چوارچيوه كه يه تي. ئه و كچه ي سازي دهكهم، ئه مرقو خاتونو من و سبه يني ژنيكي سه ليته ي گه روك ديته جيگاكي. هه ردووكيانم سه رگه رم دهكرد. وهك گه لا تالو پارهم هه لده رشت بو موسيqa و كه يف و نه ههنگ و قه ره جان. هيندي جار ده مدا به ژناني ماقوليش، چونكه ده بي روون بي ليت كه چنوك و ته ماكارانه وه ريده گرن و له بهر ئه و پاره يه دلخوش و رازي ده بن. سپاسيشت لي دهكهن. ژنان زوريان هوگري به من هه يه: نهك هه موويان. به لكو هه لده كه وت، به هه لكه وت. به لام هه ميشه كولاني چول و پيچه لاوپوچم پي خوش بووه. وهك ئه و كولانانه ي پشت ريگاي سه ره كي كه هاتوچوي كه مي به سه ره وه يه. له و شوينا نه شه پياو به ويستي دلي دهگا و له نيو قور و زيلاقه ي ئه و شوينا نه دا پياو مرواري به نرخ ده دوزيته وه. براكيان، به زماني خوازه قسه دهكهم. ئه و شاره ي مني لنيووم، كولاني ئاوا تهنگ و چول و لاپه ري نه بوو، رواله تن به رچاوه نه بوون، به لام ئه گهر بتويستايه هه موو كولانيك و گه ره كنيك ژوانگه ي ليده سته ده كه وت. ئه گهر وهك من بوويتايه، ده تزاني ئه وه ياني چي. ناشقي فيسق و فجوور بووم، هه رچي كاري نارپه وايه له من ده وه شايه وه. شووره يي و ئابروو لاي من

پاره يه كي چرووكي نه ده هينا. وا كه وتبوومه زه لكاوي داوين پيسي و خراپه كاريه وه هه تا بينه قاقام روچوو بووم. ئه ي من ده عبا نيم، چيم؟ ده عباي له وه مزير و به زه رتر هه يه؟ له راستيدا كارامازو فيكي هه ژده عه يارم! جاريك ده سته يهك بووين رويشتين بو گه ران، حه وت فاي توونمان پي بوو. هه وا تاريك بوو، زستان بوو، من كچيكم له په ناوه بوو، ده ستمكرد به گوشيني قامكه شووش و باريكه كاني و ناچارمكرد ماچمبكات. كچي كابرايه كي مووچه خوړ بوو. كچيكي شوخ و شهنگ و دلنه رم و روحو سووك. خوئي بو شلكردم. له تاريكيدا ئيجازه ي زور شتي پيدام. به سته زمانه پي و ابوو روژي دواي ده چمه خوازينيني (وهك كه سيكي باشيش هاتبوومه به رچاوي و هاوريكانيش پييان و ابوو ده زگيرانمه) به لام پينچ مانكي ره بق قسه م له گه ل نه كرد. له كوړي به زم و سه مادا چاوم پي ده كه وت (ئيمه هه ميشه كوړي به زم و سه مامان هه بوو) له سووچي كه وه چاوي تيده بريم. چاويم ده دي كه بليسه ي لي هه لده ستي. ئه و گره نه رمه ي چاوي، ئه و ده عباي هه وه سه ي له ناخمدا دنه ده دا كه من سه ر له پيناوي بووم. چهن مانگ دواتر شوويكرد به فرمانبه ريك و له و شاره رويشت. هه روا رقه هه ستاو و رهنگه هه روا دليشي له داوي مندا بووي. ئيستا ژياننكي خوش و باشي هه يه. ئه وه ش بزانه، له لاي هيج كه سي باسمنه كردووه و به شاتوشووت خوم پيوه رانه ناوه. ئه گه رچي كه لاوريژم له هه وه س و خويرييه تي و ته واوي داوين پيسانم خوش ده وي، به لام بي ئابروو نيم. بو رهنك هه لبركاوه؟ چاوت پر بووه له ئاوا باشه ئيتر واز له و قسه پيس و گنده لانه دينم. ئه وه ي باس م كرد هه ر هيج نه بوو. ئه و ده عبا گلاوه له ناخمدا وا به هيز بووبوو، ئارواقاراي لي هه لگر تبووم. كوا ده متواني ده ستي لي هه لگرم. براكيان، ده فته ريكي بيره وه ريم هه يه ته واوي ئه وانم تيدا نووسيوه. خودا چاكيان بو بكا ئه و خاتونانه. هه ميشه هه ول م ده دا به بي شه ر و ده مه قالي تيكي دم، به لام كوا من ده سكم له دوو ده كردن، نامه وي خو به هيج كاميانه وه رانيم. با له سه ري نه روم. نه وه كا پيتواي بو ئيره م هيناوي ئه و قسه قور و سووكانه ت بو بگيرمه وه. نا، ده مه ه وي شتيكي

زور سهرت بۆ باس بکه؛ سهرشت سور نه مینئ بۆ ئه و قسه یه که پیتی ده لیم چونکه به جیی ئه وهی شهرمه زار بم، خوشحالم.

ئالیوشا له پردا گوتی: «بۆیه ئه وه ده لینی چونکه من رهنگم تیک چوه. پیتوایه له بهر ئه وهی کردووته و باسی ده که ی رهنگم هه لیزرکاوه؟ نا بۆیه رهنگم په ریوه له داخی ئه وهیه منیش وهک تو وام.»
- تو؟ دهست هه لگره. ئه وانه له تو ناوه شینه وه!

ئالیوشا به تو وره یی گوتی: «نا، زوریش به دوور نییه.» (وادیاره ئه و بیروکه یه بیروکه یه کی تازه نه بو) «پلیکان یه کیکه. من له پلیکانی خواروودام و تو له پلیکانی سیزده همدای. من وای ده بینم. جیاوازیشی نییه. هه ره یه کن. ئه و که سه ی له سه ر پلیکانی یه که مه ناچار ده بی به ره و پلیکانی سه روو بر او.»

- که وایه پیاو نابئ به هیچ شیوه یه ک پئ له سه ر پلیکان دانئ.

- هه رکهس له دهستی بی، چاکتر وایه کاری وا نه کا.

- تو له دهستت دئ؟

- باوه پ ناکه م.

- ئالیوشا گیان، بیدهنگ به بیدهنگ. خه ریکی وا کار ده که یته سه رم، ده مه وئ دهستت ماچبکه م. ئه و گرووشنکا بلحه دایمه چاوی به دوا ی پیاوانه وهیه. جاریکیان پیی گوتم ئه گه ره نه مر م ئالیوشا وهک بابۆله ده پیچمه وه. چاکه، چاکه، له سه ری نه رۆم چاکتره! وه ره با له م ریبازه گه نده ل و میش تیداوه وه، گه شتیک به تراژیدیای مندا بکه یین، که ئه ویش میش تیداوه، یانی به هه موو جو ره گه نده لی و زیندووله یه ک رمووده بووه. ئه گه رچی پیره پیاوی خه ره فاو سه بارهت به وهی که کچانم فریو داوه، درۆی ده کرد، له راستیدا شتیک له و شیوه یه له خه یالی منیشدا بو، ئه گه رچی ته نیا جاریک بوو پاشان ئیتر به لایدا نه چومه وه. به لām ئه و ده یه وهی به شتیک سه رکۆنه م بکا که راش نه بردووه، ئه و ته نانهت له و رووداوه ش ئاگادار نییه. چونکه له و باره وه تا ئیستا له گه ل ه یچ کهس نه دواوم. تو یه که م که سی، هه لبهت جگه

له ئیوان - ئیوان ئاگاداری هه موو شتیکه، زور له پیش تو ئاگادار بووه. به لām خو ئیوان وهک که ره کیوی وایه.

- ئیوان که ره کیوییه؟

- به لی، ئه ی نییه!

ئالیوشا به وردی گوئی گرتبوو.

- له ههنگی پیاده نیزامدا ملازم بووم، به لām هه روا له ژیر چاوه دیری و فیرکاریدا بووم، وهک که سیکی تاوانبار. له گه ل ئه وه شدا له و شاره زور به گه رمی وه ریان ده گرتم و ریژیان بۆ داده نام. به چه پ و به راست پارهم خه رج ده کرد. پنیان وابوو زور ده و له مه ندم، خوشم پیمو ابوو وایه. به لām له ریگا گه لیکی دیکه وه دلخوشم ده کردن. ئه گه رچی له بهر ئاکار و کرده وه م سه ریان راده وه شاندا. به لām خوشیان ده ویستم. فه رمانده که مان سه ره ههنگیکی پیر بوو، لیم به رقا که وت و هه میشه ده یگوراند به سه رمدا. به لām من دوست و ئاشنای که له که له م بوو، جگه له وهش، ته وای خه لکی شار لایهنگری من بوون، بۆیه نه یده توانی ئازاریکی زورم پی بگه یه نی. خه تای خوشم بوو، به شیوه یه کی شیاو ریزم بۆ داده نا. له خو بایی بووم. ئه و کابرا خیشه سه ره که له راستیدا مرو فیککی دلوفان و به ره حم و میوانه وین بوو، دوو ژنی هه بوو، ه یچیان نه ما بوون. ژنی یه که می، له بنه ماله یه کی هه ژار بوو، کچیکی له پاش به جیما وهک خو ی بی ئازار بوو. ئه و کاته ی له وئ بووم گه وره کچیکی بیست و چوار سالانه بوو، له گه ل باوکی و میمکی ده ژیا. ئه و خوشکه ی دایکی ژنیکی ساویله و نه خوینده وار بوو، کچه ش خو ی هه روا ساده و ساویله بوو، به لām به نه شه و گه شه بوو. پیم خوشه باسی چاکه ی ئه و خه لکه بکه م. ژنیکم پی شک نه ده هات وهک ئاگاتا خاوه ن که سایه تی و دلرفین بی. بیهینه به رچاوی خو ت، ناوی ئاگاتا بوو! وهک ژنانی رووسی به ژن و بالایی ناله بار نه بوو: بالا به رز و چوار شانه و توند و تۆل و چاو جوان بوو. ئه گه رچی سه ر و رووی تۆزی له تو وره ده چوو. شووی نه کرد بوو. دوو خواز بینیشی بۆ هات بوو. به لām جوانی کرد بوون. به لām وهک هه میشه به که یف و نه شه بوو.

پیکه وه زۆر گهرموگور بووین، نهک بهو «شینوه»یه، دۆستایه تییبه که مان پاک و بی کرپژ بوو. زۆربهی دۆستایه تییبه که شم له گه ل ژنان وابوو. زۆربهی ژنان ئه و جوره ئازادییه یان پی خۆشه و کچ بوونی ئه ویش ئه وهنده ی دیکه بواره که ی خۆش کردبوو. ئیتر وام لی هاتبوو قهت وهک کچی کچاوم لی نه ده کرد. ئه و و میمی زۆر خاکه رایانه و به دلخوازی خویان، له مالی باوکی ده ژیان و قهت له گه ل خه لکدا دانوویان نه ده کولا. جیی سه رنجی هه موان بوون، قازانجیان به خه لک ده گه یاند. به رگ دروویه کی زیره ک و ده ست ره نگین بوو. سه لیه کی چاکی هه بوو. به خۆپایی کاری ده کرد، پارهی له هه یچ که س وه رنه ده گرت. کاری ده کرد، ئه گه ر کری کاره که شیان پیده دا وه ری نه ده گرت. هه لبه ت سه ره هه نگ له گه ل ئه وان جیاواز بوو، پیاویکی ناو به ده ره وه بوو. درگای ماله که ی به پووی هه موو که سدا کراوه بوو. پۆل پۆل خه لکی بانگه یشت ده کرد و شیوی پی ده دان و کۆری سه مای وه ری ده خست. هه ر له و کاته دا من گه یشتمی و له و هه نگه دا ناو نووسی کرام. ته وای خه لکی شاره که باسی گه رانه وه ی کچی دووه می سه ره نه گیان ده کرد. په ری پوویه ک که تازه یه کی له قوتابخانه به ناو بانگه کانی پیته ختی به جی هیشتیوو. ئه و کچه ش ناوی کاترینا ئیوانا بوو، له ژنی دووه می بوو، که له بنه ماله ی ژینرالیکی ناو به ده ره وه و په سه ن بوو. هه روه ک له ژیده ر گه لیکی جیی باوه رم بیستوه، ئه م ژنه ش هه یچ پارهی که ی بۆ سه ره هه نگ نه هینا و جیازیه کی ئه وتوی پی نه بوو. ئه و ته نیا چه ن قه وموقیله یه کی پایه به رزی هه بوو، هیوایه کی زۆریشی به داها تووی خۆی بوو و له وه ش زیاتر هه یچی شک نه ده برد له داره ی دنیا. ئه وانیش هه یچ داها تیکیان بۆ ئه و به نیوچاوانه وه نه بوو.

له گه ل ئه وه شدا، کاتی شه نگه کچ له قوتابخانه ی شه وانه رۆژی هاته وه، هه لبه ت بۆ سه ردان، نهک به قهستی مانه وه، شاره که یه کپارچه شه لژا بوو. به ناو بانگترین سه ره ژنی شاره که که دوو ژنه ژینرالی خاوه ن که سایه تی و ژنه سه ره نه گیک بوون و پۆلیک که نیز و قه ره واش و هاو رپیان له گه لدا بوو،

خیرا ده وریان داو به شانازی ئه و و هاتنه وه که ی میوانداریان وه ری خست. کۆری هه لپه رکی و سه مایان ساز ده کرد و به کۆر ده چونه گه شت و گه ران، ئه وه ش به قازانجی خزمه تکارانی بی هیژ و شه که ت ته واو ده بوو و شانویان به رپوه ده برد و پاره که یان ده دا به و هه ژار و لیقه و ماوانه. من سه رنجیکی ئه وتۆم نه ده دایه و هه روه ک پیتشو و هه حشیانه وه به رم دا بوو. یه کی له شاکاره کانم ئه و کاته بوو بووه بنیشته خۆشه که ی هه موو کۆر و کۆبوونه وه یه ک. رۆژیک له مالی فه رمانده ری توپخانه تیگه یشتم داده خانم سه یر تیمده روانی، به لام نه چووم بۆلای، وهک ئه وه ی له ئاشنایه تییبه که ی وه رهن بم. ماوه یه ک دوا ی ئه وه له کۆریکی عه سرانه دا چووم بۆلای و قسه م له گه ل کرد. چاوی لینه کردم و به رقه وه لیوی خوی ده کروش. له دلی خۆما گوتم: «جاری راوهسته، بزانه چۆنت تۆله لیده که مه وه.» ئه و سه رده مه له زۆربه ی کاته کاندای وهک مروقیکی خیشه سه ر و نابار هه لس و که وتم ده کرد و خۆشم ئه وه م ده زانی. ئه وه ی خراپتری ده کرد ئه وه بوو، هه ستمده کرد کاترینا کچه قووتابییه کی چا و گوی ئاخرا و نییه، به لکو کچی که زانا و چاو کراوه و له خۆبایی، له هه مووشی گرینگتر خوینده وار و به ئاوه ز بوو. منیش له و شتانه بیبه ش بووم. پیتوایه ده مویست بچه خوازینی؟ نا، ته نیا ده مویست تۆله ی لیکه مه وه. چونکه من ببوومه بنیشته خۆشه که ی سه ر زاری خه لک و ئه ویش به هه یچی نه ده زانیم و به پیاویشی دانه ده نام.

ئه و عه ینه، کاتی خۆم به که یف و نه هه نگ را ده بوارد، تا ئه وه ی جه نابی سه ره هه نگ دوو سی رۆژی کردم زیندان. هه ر له و کاته دا باو کم شه ش هه زار رۆبلی بۆ ناردم، تا کو سه نه دیک ی بۆ بنیرم و چاوپۆشی له هه موو داواکارییه کانم بکه م و حساب و کیتابمان له به یندا نه میتی و ئیتر چاوه روانی هه یچم لی نه بی. ئه و کاته له شتیک هه ر نه گه یشتم. تا ئه وه ی هاتم بۆ ئیره. ئالیووشا! هه تا چه ند رۆژ له مه وه به ر، په نگه هه ر ئیستاش، نه متوانیوه سه ر له کاروباری مال و دارایی باو کم ده رهنم. به لام کارت به سه ر ئه وه وه نه بی، له کاتی خۆیدا باسی ده که یین.

یه کیک بوو له نارېسه نترین و خراپکارترین مروقی دنیا. ههروهک گوتم ئەمجاره یان تریفونۆف هیچی له بازار نه هینایه وه. سه رههنگ به هه له داوان چوو بۆ لای. «هیچ پاره یه کم له تو وهرنه گرتوو و باوهر ناکه م قه تیشی وهرگرم.» ئەوه بوو وه لامه کهی. هه ربۆیه سه رههنگ دووی ئیمه له تاوانا نه خۆش کهوت و له جیوباندا تخیل بوو. خاوییه کی به نیوچاوانه وه بوو، دوو کچه کهی و ژنخوشکی سه هۆلیان به سه ر خاوییه که دا دهگیرا. له ناکاو پێشخزمه تیک وه ژوور کهوت، دهفته ریکی به بن ههنگله وه بوو. پسووله یه کی ده رهینا که فه رمانی له سه ر درابوو: «به ریز، تکایه هه تا ماوه ی دوو کاتژمیر پاره ی سه ندووقه که بینه وه.» سه رههنگ پسووله که ی ئیمزا کرد. (من دواتر چاوم به ئیمزاکه ی کهوت.) خیرا هه ستا سه رپێ و واینواند که ده یه وه ی جله سه ربازییه کانی له بهر بکا. پاشان به له ز خۆی کرد به وه تاغه که ی خۆیدا. تا پر ه دوو لووله که ی داگرت و دوو گولله ی تی هاویشت. لووله که ی نا به سینگییه وه و به قامکی لاقی به دوا ی ماشه ی تفهنگه که دا گه را. به لام ناگاتا، قسه کانی منی وه بییر دیته وه و ده که ویتته دلله راوکی. به دزییه وه سه ر ده کیشیتته ژووری خه وه که ی باوکی، زور به جیش فریا ده که وی. خۆی ده کا به ژووریدا و له پشته وه خۆی به سه ردا ده دا. توند باوه شی پیداده کا و تفهنگه که ده رده چی و له بن میچه که ده درئ. به لام زیان به هیچ که س ناگا. کاترینا و پووریشی به ره و وه تاغه که هه لدین. تفهنگه که ی له چنگ ده ردینن و هه ردوو دهستی ده به ستن. دواتر باسی رووداوه که یان به وردی بۆ گێرامه وه. له مالێ دانیشتبووم، خه ریک بوو هه وا تاریک ده بوو، ده مویست له مال وه ده رکه وم، جلوبه رگم له بهر کردبوو، سه رم دا هینابوو. عه ترم له ده سه سه رکه کم دابوو و کلاوه که مم به ده سته وه گرتبوو. له پر درگا که کرایه وه و کاترینا ئیوانا هاته ژوورئ و به رانه رم راوه ستا.

شیوه ی پێشهاته کان جاری وایه سهیره. هیچ کهس له شه قام چاوی پێی نه که وتبوو، بۆیه کهس له نیو شاریدا هه والی لینی نه بوو. له گه ل دوو پیریژنی لاکه وته له مالیکدا ده ژیاين. که ئاگادارییان لی ده کردم و کاروباری ناومالیان

به رپوه ده برد. په کوو له و ژنانه، ده تگوت فریشته ن. هه ر کاریکم بوو بوایه به دل و گیان ئاماده بوون. پاشان له سه ر داوا ی من سه بارهت به و که ین و به ینه زمانیان نه گه را و له ئەلفه وه نه هاتنه بی. هه لبهت خیرا تیگه ی شتم و باروودوخه کم هه لسه نگاند. هاته ژوورئ و راست چاوی تیبریم. به و چاوه رهش و گه شان وه. نیگایه کی جیددی و ته نانهت شه راشۆ. به لام به لئو و زاریدا تیگه ی شتم متمانه ی پیم نییه.

هاته قسه و گوتی: «خوشکم پێی گوتم چوار هه زار روپلم پیده ده ی ئەگه ر بۆ وهرگرتنی خۆم بیم بۆلات. من ئەوه هاتووم... پاره کم پێ ده!»
ئیتر نهیده توانی درپژه به قسه کانی بدا. که وتبووه هه ناسه برکی و ترس دایگرتبوو. دهنگی ده رنه ده هات. لئوی ده له رزی. گویت لئیه یان خه وتووی؟
ئالیووشا به شله ژاوی گوتی: «میتیا، ده زانم ئەوه ی هه قیقه ته ده یلیتی و لئو لانه دی.»

- ئەگه ر ته واوی هه قیقه ته که مو به موو نه لیم، له خۆم نابوورم. یه که م بیروکه م - بیروکه یه کی کارامازو فییانه بوو. براگیان جاریک کاکله میشانیک پێوه ی دام و چه قوچۆیه کم گرت هه تا دوو حه وتوو له جیدا که وتم. له و کاته شدا وام هه سته کرد، کاکله میشانیک خه ریکه به دلمه وه ده دا. ده عبایه کی مزیر، تیده گه ی؟ چاویکم له سه رتا پای کچه کرد. دیتوته؟ خودای جوانییه. به لام له و کاته دا به شیوه یه کی دیکه جوان بوو. له و کاته دا جوان بوو چونکه بالاده ست بوو، منیش خویری و به ره لالا. ئەوه سه رچاوه ی ده ستودلبازی و له خۆ بردووی بوو. سه بارهت به باوکی و من ده عبایه ک بووم! به لام له گه ل ئەوه شدا که ده عبایه کی هیچو پوچ بووم، ئەوه به ته واوی به روچ و جه سته وه له بهر ده ستمدا بوو. که وتبووه داوم. به ئاشکرا پیت ده لیم ئەوه بیروکه یه، ئەوه بیروکه ژه هراوییه، وای دللم داگرت که ئارواقارای لی هه لگرتم. ده تگوت ئیتر خوراگری له هه مبه ریدا که لکی نییه.

راست وهک ده عبایه، وهک کاکله میشانیک ژه هراوی جوولامه وه. دلره ق و بی به زه بییانه. وه هه ناسه برکی که وتبووم. تیده گه ی! ده بوو روژی دوا یی

بچووبایه مه خوازبینی. بۆ ئهوهی ئه و رووداوه ئابروومه ندانه کۆتایی پئی بئی و هیچکس ئاگادار نه بئی. چونکه، ئه گهرچی مرۆفیکی شوال چه په ل و هه وه سبازم، به لام خاوه ن شه ره فم. هه ره له وکاته شدا ده تگوت دهنگیک له بن گویم سرتیه تی: «به لام کاتی سبهینی چووی بۆ خوازبینی، ئه و کچه هه رده ماری ناهیننی چاویشت لیک. فه رمان به فایتونه وانه که ی دها و به شه پ وه ده رت نی. ده لی: «له ته واوی شاردا بیکه به قاو. من هیچ باکیکم له تو نییه.» چاویکم له خانمۆلی کرد، ده نگم فریوی نه دا بووم. هه روا ده بی. سبهینی به مرۆفیشم حیساب ناکا، شکی تیدا نییه. هه ر ئیستا له سیمایدا ده مدی که وه ده رم ده نی. رقم هه ستا. پیم خووش بوو چه په ل ترین فیل و ته له که ی بۆ وه کار خه م: به چه به زیه که وه چاوی لیکه م و خیرا هه ر له و شوینتی که به رانه رم راوه ستا بوو، به له بزیک که ته نیا کابرایه کی به قال پئی ده دوئی، له جیی خوئی وشکی بکه م.

«چار هه زار! مه به ست چیه؟ گالته م ده کرد. به هیوای شین خوڕ کردنی. ئه گه ر پیتخوش بئی دووسه د رۆبلی له سه ر چاوم داده نیم. به لام چوار هه زار رۆبل بۆ ئه وه نابئ هه روا به فشه به ئاویدا ده ی. له خوړا زهحمه ت به رخۆت داوه.»

هه له به ت دهستم له هیچ گیر نه ده بوو. له وانه بوو بسله میته وه. به لام تۆله یه کی دیو ئاسایی ده بوو. بایی زهحمه ته که شی ده بوو. به وه کار خستنی ئه و ته له که یه هه تا ئاخری ته مه نم گویم به کلک ده شکاند. باوه ر ده که ی، تا ئیستا ده ره ق به هیچ ژنیک ئاوا نه بووم. به هیچ ژنیک، که هه تا ئه و رادیه به رقه وه تی ی بروانم. به لام سی چرکه، یان رهنگه پینچ چرکه به رقیکی ئه ستوره وه چاوم تیبیری. هه ر ئه و قینه ی که له گه ل ئه شق له گه ل شیتانه ترین ئه شق، موویه کی مه ودا هه یه!

چووم بۆلای په نجیره که، ناوچاوانم به شووشه سارد و سه ره که وه نا و له بیرمه سه هۆلی شووشه که وه ک پشکو ناوچاوانی سووتاندم. مه ترسه، زۆرم خانمۆله خان ماتل نه کرد گه رامه وه چووم بۆلای میزه که، خوانچه که م

کیشایه دواوه و چه کیکم به گوژمه ی پینچ هه زار رۆبل ده رهینا. (خستبوومه بهینی لاپه ره ی فه رهنگی فه ره نسبییه وه.) به بیدهنگی نیشانیم دا و دووقه دم کرد و دامه دهستی. ده رگای ریره وه که م کرده وه و له گه ل ئه وه ی بۆ دواوه کشامه وه دهستم به سینگمه وه گرت، کرئوشیکی پر له ریز و حورمه تم بۆ برد، بروام پئی بکه! سه رتا پای گیانی ده له رزی، ماوه یه ک چاوی تیبیریم. رهنگی سپی هه لگه رابوو. وه ک هوما یی. له پر و نه رم و هیدی له به ر پیمدا چووه سوچه، له و شیوه ریزگرتانه ی تاییه تی قوتابخانه ی شه وانه رۆژی نه بوو، به لکو به شیوه ی رووسی، ناوچاوانی به چه قی وه تاغه که وه نابوو. هه ستا پئی و به هه لاتن ده رپه ری بۆ ده ری. خه ریکی له قه د به ستنی شمشیره که م بووم. هه لمکیشا و زوری نه مابوو خو م بکووژم. له به رچی، نازانم، هه له به ت ئه گه ر خو م بکوشتابیه، زور کاریکی گه وچانه ده بوو. پیموا له به ر خو شحالی بوو. تیده گه ی پیاو جاری وایه له به ر شادی و خو شحالی زۆر خو ی ده کوژی؟ به لام شمشیره که م له خو م رانه کرد. ماچمکرد و نامه وه کالانه که ی، ئه وه ش پیویست نه بوو، به تۆی بلیم. پیموایه بۆ درکاندی کیشه و ئاژاوه ی ده روونم لای تو دمه وی گه وره ی که مه وه بۆ ئه وه ی خو م مه زن و به ریز نیشاندم. به لام له وه گه ریین، خوا غه زه ب له هه موو ئه و که سانه بگری که ده یانه وی شه ی تانانه سه ر به ناخ و دلی ئه م و ئه ودا بکه ن! چاکه، سه باره ت به و رووداوه له گه ل کاترینا ئیوانا هه ر ئه وه ند ه به سه. ئیستا ته نیا تو و ئیوانی برام له و رووداوه ئاگادارن و هیچ که سی دیکه نازانی.

دیمیتری فیو دۆرۆویچ هه ستا سه رپچ، به شله ژاوی ده ستیکرد به گه ران به نیو ژووره که دا. ده سه ره که ی له گیرفانی ده رهینا و نیوچاوانی سه ری، دیسان دانیشته وه، نه ک له جیی خو ی، به لکو له پشت سه ری ئالیووشاوه. ئالیووشا ناچار بوو به ته واوی وه رسووری و رووی تیکا.

دان پانانی دلیکی سووتاو - «نامادەى رۆیشتن»

ئالیوشا گوتى: «ئىستا لە نيوەى ھەوەل گەيشتووم.»
 - لە نيوەى ھەوەل گەيشتووى. ئەو نيوەى ئەو شانۆيە بوو كە لەوئى بەرپۆە چوو. نيوەى دووھەم تراژىديايە و خەرىكە لىرە بەرپۆە دەچى.
 ئالیوشا گوتى: «بەلام من نيوەى ھەوەل نەمتوانى ھىچى لى ھەلكرپىم.»
 - پىتوایە من خۆشم توانىومە سەرى لىدەرکەم؟
 - دىمىترى، سەبركە. پرسىارىكى گرینگ. پىم بللى بزائم، ئيوە دەزگىران بوون، ئىستاش پىكەو ھە ماون؟
 - خىرا نەبووینە دەزگىران، سى مانگ دواى پارە پىدانەكە. رۆژى دواى لە دلى خوما گوتم پەراوى ئەو رۆدواو پىچرايەو، كۆتايى پىھات و ئاكامىكى ئەوتوى نىيە. خوازىنى كردنىش پىمواو كارىكى سووك و رەزىلانەيە. نىكەى شەش ھەوتوو كە لەو شارە مايەو. چاوم پىي نەكەوت ھىچ ھەوالىكم لى نەبوو. تەنيا جارىك نەبى، رۆژى دواى دىدارەكە سەروسەكوتى كلفەتەكەى پەيدا بوو، كە نامەيەكى بۆ ھىتابووم. پاكەتەكەم ھەلچىرى، باقىي پارەكەى تىداو. تەنيا پىويستيان بە چوار ھەزار و پىنجسەد رۆبل بوو. بەلام كاتى نەغد كردنەو ھى چەكەكە، دووسەد رۆبلىكى لى گل درابوو. نىكەى دووسەد و شەست رۆبلى بۆ ناردبوومەو، بەجوانى لەبىرم نىيە و ھىچ يادداشتىكىش لە نيو نامەكەدا نەبوو. تەنانەت يەك وشەش. سەروبنى پاكەتەكەم پشكنى - ھىچ - ھىچ شتىكم نەدۆزىيەو! باقىي پارەكەم لەرپى

كەيف و رابواردنىكدا خەرج كرد، كە سەرگوردى تازە ناچار بوو سەركۆنەم بكا.

جەناب سەرھەنگىش، لەگەل ئەو ھەموويانى تووشى سەرسامى كردبوو، پارەكەى گوردانى ھىتايەو. چونكە ھىچ كەس باوهرى نەدەكرد ھەروا پارەكە بىنئىتەو ھى ئەو ھى فلسىكى لى كەم بووبىتەو، چەند رۆژ دواى دانەو ھى قەرزەكە نەخۆش كەوت و ئىتر نەيتوانى لە جىوبان بىتە دەرى. دواى سى ھەوتوو كەلەلايى، شەپلەى مېشك لىيدا و رۆژى دوايەكەى مرد. بە رپورەسمى نىزامى بە خاكىان سپارد. چونكە تەمەنى بۆ كاتى خانەنشىن بوون، مابووى! دە رۆژ دواى بە خاك سپاردنەكەى، كاترىنا ئىوانا لەگەل پوورى و خوشكى چوون بۆ مۆسكو. چونكە كاتى رۆيشتنەكەيان (نەمدىبوون و بەرپىم نەكردبوون) يادداشتىكى كورتىان بۆ ناردبووم، كوتە كاغەزىكى شىنى ناسك بوو، تەنيا دىرپىكى لە سەر نووسرابوو: «نامەت بۆ دەنووسم، چاوهرى بە. ك.» ھەر ئەو.

پاشماو ھەكەى بە كورتى باسدەكەم. لە مۆسكو چارەنووسىان زۆر بە خىرايى و چاوهروان نەكراو، وەك چىرۆكى ھەزار و يەك شەو ئالوگۆرى بەسەدا ھات. ئەو ھى خزمىكى بىو ھىزان بوو كە زۆر دەولەمەند بوو، دوو كچى برازاي بوو كە دەبوونە مىراتگرى، لەپەر ھەردوو كىيان بە نەخۆشى ھاو ھەردن. ئەو خاتونە پىرە چونكە لە ژىر بارى خەم و كەسەردا برستى لى برابوو، كاتىاى كردە كچى خوى، وەك تەنيا ھىواى ژيان، دەستەوداوينى كاتىا بوو، وەسىەتنامەكەشى بەقازانجى ئەو گۆرى. بەلام ئەو بەكارى داھاتوو دەھات. بۆ ئىستاشى ھەشتا ھەزار رۆبلى بە ناوى جىازى پىدا، كە بە دلى خوى خەرجى بكا. ژنىكى توورە و تۆسن بوو. دواتر لە مۆسكو بە خزمەتى گەيشتم.

لەناكاو رۆژىكىيان چوار ھەزار و پىنجسەد رۆبلم بە رىگای پۆستەدا بە دەست گەيشتم. لەبەر سەرسوورمان زمانم شكا. سى رۆژ دواتر نامەى بۆ ناردم. ھاودەمى ھەموو كاتەكانمە، ئەو نامەيە ھەتا كاتى مردن ھەر ھاودەمم

دەبى. پىتخۇشە نىشانى بەدەم؟ دەبى بىخوئىتەو. پىشنىارى كىرەوۋە كە شووم پىدەكا، دەبىھەوئ خۆيم بەسەردا بىرى، دەلى: «خولياى ئەشقى تۆم و خۆشم دەوئى، تەننەت ئەگەر تۆ خۆشيشت نەوئىم، گوئىم لىنئىيە. بىبە مىردم، مەترسە. نابمە گوشتى گەردەمل، قەرەواشيت دەكەم. دەبمە خۆلى بەرپىت. دەمەھەوئ ھەتا كاتى مردن خۆشەوئىستىم بى و دەمەھەوئ تۆ لە چىنگ خۆت رىزگار بىكەم.» ئالىووشا، نامەھوئ بە قسەى قوڭ و بىتام و لەبىزى ناخەزى خۆم، كە ساتىك رىزگارم نايە لە دەستى، نووسراوۋەكەى ئەو دووپات بىكەمەو. ئەو نامە تەننەت ھىشتاش وەك خەنجەر لە دىلم رادەچى. پىتوایە گرىنگى پىنادەم - ھىشتاش گرىنگى پىنادەم؟ ھەرلەرىوۋە وەلامى نامەكەم بۆ نووسىيەو. چونكە چوونە مۆسكۆ بۆ من مەھال بوو. بە چاوى فرمىسكاوييەو نامەم بۆ نووسى. ھەتا كۆتايى تەمەنم لەبەر شتىك ھەست بە شەرمەزارى دەكەم. لە جوابى نامەكەيدا ئامازەم كىرەوۋە كە دەولەمەندى و جىيازىت ھەيە و من سولكەرىكى لەخۆبايىم! ناوى پارەم ھىتا! دەبوو ئەوۋەم بە بىدەنگى بەرىوۋە بىردايە، بەلام لە پتەم دەرچوو. ئەو كاتە خىرا نامەيەكم بۆ ئىوان نارد و لە شەش لاپەردە مووبەموو ھەموو شتىكم بۆ نووسى و ناردم بە دواى كاترىنادا. بۆ ئاوا تەماشام دەكەى؟ بۆ وا چاوت تى بىرىوم؟ بەلى ئىوان ئاشقى بوو. ئىستاش ھەر دلى پىوۋەتەى. ئەو دەزانم. بە برىواى خەلك كارىكى زۆر دىو و گەوجانەم كىر؛ بەلام رەنگە ئەو تەنيا كارە گەوجانەيەم، ئىستا مایەى رىزگارى ھەمووان بى. ئاخ، نەتدەوۋە چۆن لەگەل ئىوان كۆكە و رىز و حورمەتى بۆ دادەنى؟ كاتى ئىمە بەيەكەوۋە ھەلدەسەنگىنى. پىتوایە بتوانى كەسىكى وەك منى خۆشبووئى، بەتايىبەت دواى ئەو كىشە و چەلەھانىيەى كە لىرە رووى دا؟

- بەلام من پىموايە كاترىنا پىوايىكى خۆشەوئى كە وەك تۆ وابى، نەك پىوايىكى وەك ئىوان.

«ئەو تەنيا گەورەيى خۆى خۆش دەوئى و خۆپەرستە. منى ھەر خۆش ناوئى.» ئەم وشانە، بىئىختىار و تارادەيەك لە رووى بەدزاتىيەوۋە لە زمانى

دىمىترى دەرپەرى. پىكەنى، بەلام دواى ساتىك چاوى بىرىقەى ھات، سوور ھەلگەرا و بە توندى مشتىكى كىشا بە مېزەكەدا.

بە رىقىكى ئەستورەوۋە دەرھەق بەخۆى، گوراندى: «ئالىووشا، سوئىد دەخۆم. رەنگە بروام پىنەكەى، بەلام بە زات و گەورەيى خودا، ئەگەرچى ھەر ئىستا پىكەنىم بە ھەستە بەرز و پىرۆزكەى ھات، بەلام ھەزاران چار گىانم گەندەل و پىستىرە لە گىانى ئەو، ھەرۋەھا ئەو ھەست و سۆزە مەزنى ئەو وەك ھەست و سۆزى فرىشتەيەكى ئاسمانى وايە. تراژىدىاش لىرەدايە - دلنىام. چى دەبى پىوا تۆزىكىش خۆى ھەلكىشى؟ مەگىن من خۆشم وا نىم؟ لەگەل ئەوۋەشدا من درۆ ناكەم، سادقم، بەلام تىدەگەم ئىوان ئىستا چۆن تووك و نزا لە سروشت دەكا - بە ئاۋەزىشى دەبىنى كە كى بە سەر كىندا ھەيە و چى بە باشتر دەزانى. ئەو دىۋەزمەى، كە ھەرچەندە دەزگىرانىشى ھەيە و ھەموو چاۋيان لىيەتى ناتوانى بەرگى لە بىبەند و بارىيەكانى بكا - ئەوئىش لەبەر چاۋى دەزگىرانەكەى ديارە پىوايىكى وەك منىشى پىباشترە و دەست بە رووى ئەوۋە دەنى. ئەوئىش بۆچى؟ بۆ ئەوۋەى كچىك دەبىھەوئ بە ھۆى ھەقناسى و پىزانىيەوۋە زىان و چارەنووسى خۆى فىدا بكا. شتىكى قۇرە! ھەتا ئىستا لەوبارەوۋە يەك وشەشم بۆ ئىوان باسەنەكردوۋە. ھەلبەت ئىوانىش لەوبارەوۋە ھىچ ئامازەيەكى بە من نەكردوۋە. بەلام چارەنووس كارى خۆى دەكا و ھەق بە ھەقدار دەگا و مروقى ھەق خوراۋىش بۆ ھەمىشە لە كۆلانى پىر لە پىچەلاۋپوۋچى خۆيدا ون دەبى - كۆلانى گەرما و كۆلانى خۆشەوئىستى. پىس و خاۋىن، ناخەز و جوان. ھەر ئەو جىگايەى كە ھەست بە ھەسانەوۋە دەكا و ھەر ئەو جىگايەى بە دلى خۆى و بەتامەزرۆيىيەوۋە لە چلك و پىسايىدا نوقم دەبى. گەوجانە قسەم كىرەوۋە. قسەم پىنەماۋە. ئەوانەم ھەروا كۆيزەركوت و ئەللاقۆيتاسى گوتوۋە. بەلام ھەروا دەبى كە كوتوۋمە. من لە كۆلانى تەنگەبەر و پىچەلاۋپوۋچى خۆمدا ئەوق دەبم و ئەو لەگەل ئىوان زەماۋەند دەكا.

ئاليووشا به كەشتەنگى و دلەخورپەوھ پەريپە نيو قسەكانى: «سەبركە ديميتىرى. شتىك ھەيە ھىشتا روونت نەكردۆتەوھ: تۆ دەزگيرانت ھەيە يان نا؟ چۆن دەتوانى دەزگيرانىيەكەت تىكبدەي، ئەگەر دەزگيرانەكەت پىي خۆش نەبى، يەكلايەنە دەبى؟»

- ئەرى، بە شىوھەيەكى فەرمى و شەرعى دەزگيرانىن. كاتى چووم بۆ مۆسكۆ رېتورپەسى ديارىكردنمان بەرپۆھ برد. زۆرىش بەشكۆ بوو. ژنەكەي ژينرال تەقدىسى كردىن و - بېروا دەكەي؟ - پېرۆزبايىي لە كاتيا كرد. «ھەلبۇزاردنەكەت زۆر چاك و ژيرانەيە، ناخى وجوودى دەبينم.» باوھرپىش دەكەي، ئىوانى وەبەر دل نەكەوت و بە ناقايلى وەلامى سلوھكەي دايەوھ؟ لە مۆسكۆ زۆرم قسە لەگەل كاتيا كرد. باسى خۆم بۆ كرد و زۆر سادقانه و بەشەرەفانە. زۆر چاك گوئى بۆ شل كردبووم.

دلەخورپەيەكى شيرىن لە نيوانماندا بوو

وشەي شيرىن و ناسك لە ليومان ھەلدەفېرى

وشەي غروروايش لە گورپىدا بوو. بەلئىيەكى گەورەي لىدەر كىشام بۆ ئەوھى بمكاتە گوئى لە مشتى خۆي. بەلئىيەكم پى دا و لىرە...

- چى؟

- دەي، بانگم كردى و بۆ ئىرەم ھىناي ئەمرو. لەبىرت نەچى - تاكو بتنىرم

- ھەر ئەمروكە - بۆلاي كاترىنا ئىوانا و...

- بۆ؟

- بۆ ئەوھى پىي بلئى ئىتر قەت ناچم بۆ سەردانى. بلئى «ئەو پىزى زۆرى

بۆت ھەيە.»

- ئاخى شتى وا چۆن دەبى؟

- بەو ھۆيەش تۆ دەنىرم بەجىي خۆم، چونكە خۆم مەحالە بتوانم، خۆم

چۆنى پىي بلئىم؟

- دەتەوئى بچى بۆ كوئى؟

- بۆ ئەو كۆلانەي پىشتەوھ.

ئاليووشا بە لەبىزىكى خەماوى گوتى: «كەوايە دەچى بۆلاي گرووشنكا!» پاشان دەستى ھەلگۆفى «يانى راکىتىن راستى دەكرد؟ پىم و ابوو تۆ تەنيا چووبوويە سەردانى و ھىچى تر.»

- مەگىن پىاوى دەزگيراندار دەتوانى بۆ ئەو جۆرە ديدارنە بچى؟ مەگىن شتى وا ھەردەبى، ئەويش بەو دەزگيرانەوھ و لەبەر چاوى تەواوى دنيا؟ بەزىاد نەبى، بەلاي ناخىرم ئابرووم ھەيە! لەگەل ئەوھى ھامووشۆي گرووشنكام دەستپىكرد، دەزگيرانەتى و شەرەفم با بردى. ئەوھ تىدەگەم. بۆ وا تەماشام دەكەي؟ چاوى لىكە، سەرەتا بەو قەستە چووم بېرىكى بكوتم. بىستبووم و ئىستاش بۆم دەرکەوتووه، كە ئەو كابرا سەروانەي كاردارى باوكم، يەكئى لە قەبالەكانى قەرزەكەمى داوھ بە گرووشنكا، تاكو بۆ ساندنەوھى شكايەتم لىيكا و تالووم بە گەرودا بكا. دەيان وىست بمترسىتن. بۆيە بە قەستى لىدانى چووم. بەر لەوھ لە دورەوھ دەمناسى. لە يەكەم ديداردا نايەتە بەرچاوى. سەبارەت بەو بازىرگانە پىرەش كە ئىستا نەخۆش و كەلەلا كەوتووه، ئاگادار بووم؛ بەلام ئەو برە پارەيەكى بۆ گرووشنكا لەپاش بەجى دەما. ھەروا ئاگادارىش بووم كە خرىنگەي پارە بىستى مىلى خۆي بۆ دەشكىنى و كۆي دەكاتەوھ و بە قەرز دەيدا بەموبەو و سوودىكى زۆريان لىدەستىنى، كەلەكوكولەكەشى لە رادە بەدەرە. بە قەستى لىدانى چووم و لەوئى مامەوھ، رەشەبا ھەلىكرد و وەك چاوقوولكە لە عەرزى دام. ئىستاش ھەروا چاوقوولكەمە و دەزانم ھەموو شتىك تەواو بووه، منى تاعوون گرتووش ھىچم بۆ نەماوھتەوھ. لە نيو بازنى زەماندا دەخولىمەوھ و دەر باز بوونم مەحالە. ئەگەرچى چارەنووس كردوومى بە سوالكەر، بەلام ئەو كاتە سى ھەزار رۆبلم لە گىرفاندا بوو. لەگەل گرووشنكا بە سواری چووين بۆ «ماكروئە» پازدە كىلۆمەتر لىرەوھ دورە. قەرچەكان ھاتن و شامپانىيان ھىنا، ھەموو لادىيەكانى ئەوئى و ھەموو ژنان و كچانم ناچار كردشامپانى بخۆنەوھ. سى ھەزار رۆبلمەكەم دا بە بادا. لە ماوھى سى رۆژدا دەست بەتال مامەوھ، بەلام بوومە پالەوان. پىتوايە پالەوان بە ئامانجى خۆي گەيشتبوو؟

له لايهن ئه وه وه ههچ دياردهيه كه له وه نه بوو. ئه و گرووشنكا به ستوكه يه له شيكي نهرموونولى ههيه، سهر تا پاشى وايه. لاقى خرينه و ته نانه ت قامكه تيتوله لاقيشى ههروا جوان و نهرم و سهرنجراكيشه. ديتم و ماچمكرد، ههر ئه وه بوو سويندت بو دهخوم! گوتى: «ئه گهر پيت خوش بى شووت پنده كه م. خو دهزاني سوالكهرى و ههچت نيهه. به لام به لىنم پى بهدى لىمنادهى و دهه لى به كه يفى خوم رايده م، شووت پنده كه م.» پىكه نى و هيشتاش ههر پنده كه نى. ديمى ترى فيودورويچ زور به رقهه ستاوى راسته وه بوو، له وه دهچوو مهست بى، له پر چاوى بوو به گومى خوين.

- ههر به راستيش دهته وى زهماوه ندى له گهل بكه ي؟

«ئه گهر پى خوش بى ههر له ريوه. ئه گهر پيشى خوش نه بى، ههروا ده مينمه وه و ده بمه نوكر و درگاوانى.» نه راندى: «ئاليووشا!» له هه مبه ريدا به بيدهنگى راوهستا، شانى گرت و دهستى كرد به راتله كاندى. «روله گيان، بر وا بكه ئه وانه هه مووى ورينه يه، ورينه يه كى بى مانا. چونكه ليره تراژيديا له گور يدايه. با ئه وه شت پى بللم. رهنكه مرؤفنىكى خويرى بم، هه وه سباز و داوين پيس بم، به لام ديمى ترى فيودورويچ ناتوانى تاقه ساتيك دز و گيرفان بر بى، كه وايه با پيت بللم دز و گيرفان برم. ههر ئه و روزه سهر له به يانى، راست بهر له وهى بچم بو ليدانى گرووشنكا، كاترينا ئيوانا ناردى به دوامدا، زوريش به نهينى (نازانم له بهر چيش بوو، پيموايه هويه كى تايبه تى هه بوو). داواى ليكردم بچم بو ناوه ندى پاريزگا و سى هزار روبل به ريگه ي پوخته دا بو ئاگاتا ئيوانا بنيرم بو موسكو. جورى كيش كه ههچ كه سى له م شاره ئاگادار نه بى. كه چووم بو سهر داني گرووشنكا، ئه و سى هزار روبل له گيرفاندا بوو، ههر ئه و پارهيى له ماكرويه خه رجمان كرد. دواتر وامنواد كه چووم بو پاريزگا، به لام ره سى دى پوخته كه م نيشان نه دا. گوتم پاره كه م ناردوو و ره سى ده كه يت بو دينم. هيشتاش كه هيشتايه بوم نه بردوو و له بىر خوم بردوته وه. ئىستا پيتوايه ئه مرؤكه چووى بولاى چى پى بللى باشه؟ «ئه و دهست به سىنگه وه ده گرى و كرئوشت بو دينى،» پاشان لىت ده پرسى، «ئه و پارهيى بوو

به چى؟» ده گرى پى بللى «ئه و هه وه سبازىكى خويرى و ههچووچه و گرى هه وه سى دانامركى. پاره كه شتى نه نارد، بردى له ئاوى كرد. چونكه وهك بوونه و ريكي پهست و خويرى خوى پى رانه گيرا.» به لام ده گرى بشلى: «هه رچيه كه بى دز نيهه. ئه و سى هزار روبله ش، ده نيرى ته وه. خوت بو ئاگاتا ئيوانى به رى بكه. به لام به منى گوتپيت بللم: ريزت ليه ده گرى و كرئوشت بو ده با.» به لام ئه و لىت ده پرسى: «ئه و پاره كه كوا؟»

- ميتيا دهزانم خه مبارى! به لام ئه وه ندهش خه ميار و ناشاد نى كه دنيا ت له خوت كر دوته چه رمه چوله كه. بو له خورا داخ و ديق ده كه يه دلى خوته وه؟ - چى، تو پيت وايه خوم به داروبه ردا ده دم چونكه ئه و سى هزار روبل لم بو نادرى ته وه؟ راست وايه. خوم به ئاوريشدا ده دم. ئىستا له دهستم نايه. به لام خو دنيا ههر ئاوا نابى، نه مرم ده يده مه وه. به لام ئىستا ده مه وى بچم بولاى گرووشنكا. گويشم لى نيهه، هه رچى ده بى با بى.

- ئه و دهته وى چيبكه ي؟

- ده بمه مي ردى، ئه گهر پى خوش بى ده بمه مي ردى. كاتى كيش ئاشقه كانى دين بو لاي ده چمه ژوورى كى ديكه. كه وشه كانيان بو جووت ده كه م و ده يانسرم. چايان بو ليدنه يم. خزمه تيان ده كه م.

ئاليووشا به دلنيايييه وه گوتى: «كاترينا له وه ده گا. ده زانى ئه و گرفتارييه چهن گه وره يه و ده تبه خشى. ئه و رؤحى كى گه وره ي هه يه و ده زانى چهنده كورى كى ناشاد و ليقه وماوى. ئه و خوى ئه وه باش ده زانى.»

ميتيا به چه زبه يه كه وه گوتى: «خو له هه موو شتى كم نابوورى. برا گيان شتى كه هه يه كه ههچ ژنىك ناتوانى لى ببوورى. ده زانى باشترين ريگه چاره چيه؟»

- چيه؟

- پيدانه وهى ئه و سى هزار روبله.

- جا له کوئی بینین؟ ئه ها وه بیرم هاته وه. من دوو هزار رۆبلم ههیه، ئیوانیش هزار رۆبلم دهادتی. ئه وه ده بیته سئ هزار رۆبلمه که، بیبه پیی بده وه.

- ئه ی ئیوه. ئه و سئ هزار رۆبلمه ی ئیوه چۆن و که ی بده مه وه؟ جگه له وه ش تۆ ته مه نیکی وات نییه. به لام ده بی ئه مرۆکه - حه تمه ن، حه تمه ن - سلاو و ریزی منی پییگه یه نی، جا به پاره که وه یان بیپاره. چونکه ئیتر تاقه تم نه ماوه. بارودۆخه که ناجۆره و به بن به ست گه یشتوو. سه به نی دره نگه. دمه وئ بئنیرم بۆلای باو کم.

- بولای باو کم؟

- به لئ، له پیشدا بچۆ بۆلای باو کم. داوای سئ هزار رۆبلم لییکه.

- میتیا، ئاخو کوا ئه و پاره یه له چنگ ئه و دهردی؟ نایدا.

- وای دانی که دهیدا! ده زانم که نایدا. ئالکسی ده زانی هیوا برای چییه؟

- به لئ، ئه ی چۆن نازانم!

- گوئ بگره. به شیوه یه کی یاسایی هیچم پی قهرزدار نییه. هه تا رۆبلمی ئاخرم لیوه رگرتوو. ئه وه ده زانم. به لام خو ئه خلاقه ن شتیکم پی قهرزداره، وانیه؟ خو ده زانی به بیست و هه شت هزار رۆبلم دایکم بوو دهستی به کار کرد و سه د هه زاری پی دهره ئتا. با پیاوه تی بکا و تاقه سئ هزار رۆبلمی بدا به من. به و کاره گیانم له دۆزه خ رزگار ده کا. ده بیته کفاره ی زۆر به ی تاوانه کانی. ئه گهر ئه و سئ هزار رۆبلم بداتی - قه ولی شه ره ف به تۆ دده م - کو تایی به هه موو شتیگ بینم و ئیتر لئ نه به یه سکی نیو برین، وا دهرۆم و ئیتر به سه رو سو راحم نه زانی. بۆ دوایین جار ئه و دهرفه ته ی پی ده ده م که باوک بی. پیی بلئ خودا خو ی ئه و هه ل و دهرفه ته ی بۆ ره خساندوو.

- میتیا، پیه وانیه باو کم به هیچ شیوه یه ک ئه و پاره یه ی لئ هه لوه ری.

- ده زانم. زۆر چاک ده زانم. ئیستا، چهند رۆژ له مه وه به ر، ره نگه هه ر دوینی یه که م جار «به شیوه یه کی جیدی» بۆم دهرکه وت که گرووشنکا له راستیدا گالته ناکا و ده یه وه ی شووم پی بکا. باو کم باش له خووخده ی گرووشنکا

ده گا، چاکیش ئه و پشیله منجره ده ناسی. که وایه تۆ پیت وایه ئه و پاره یه م پی ده دا تا کو زه ماوه نده که سه ر بگری، ئه ویش له کاتی که که خو ی شیت و شهیدا بووه بۆی؟ دیسان خو هه ر ئه وه ش نییه. ده توانم زۆر له وه زیاتر بۆ باسبکه م. ده زانم هه ر پینج رۆژ له مه وه به ر سئ هزار رۆبلمی له بانک وه رگرتوو. کردوو یه ته گه لای هه زار رۆبلمی، خستوو یه ته پاکه تیکی گه وره وه و پینج دانه لاکومۆری لیداوه و به ته نزلی سوور به ستوو یه تی. دیتوو ته چۆنم ئاگا لئیه! له سه ر پاکه ته که نووسیویه: «بۆ فریشته که م، گرووشنگا، هه رکاتی که بی بۆلام.» به قه له می جندۆکان له بی ده نگی و خه لوه تا نووسیویه تی و که س له شوینی شار دنه وه که ی ئاگادار نییه. جگه له خزمه تکاره که ی ئیسمیر دیا کوف که به قه د خو ی باوه ری پیی هه یه. ئیستا ئه وه سئ چوار رۆژه چاوه روانی گرووشنکایه. به هیوایه له به ر پاره بچی بۆ لای. هه والی لئ ناردوو، ئه ویش وه لامی بۆ ناردۆته وه که ره نگه بچی. ئه گهر بشچی بۆ لای ئه و پیره، ده توانم پاشان زه ماوه ندی له گه ل بکه م؟ ئیستا تیگه یشتی بۆ لیره خو م شار دۆته وه و کیشکی چی ده دیرم.

- بۆ ئه و؟

- به لئ، بۆ ئه و. تۆماس له مالی کله فه ته کانی ئیره وه تاغیکی هه یه. تۆماس له ناوچه ی خو مانه وه هاتوو و له گوردانه که ی ئیمه دا سه ر بازه. کار بۆ ئه وان ده کا. شه وانه کیشکچییه و به رۆژی شدا خه ریکی راوی بالندانه و له و ریگایه وه بژیوی خو ی دا بین ده کا.

- که وایه ته نیا ئیسمیر دیا کوف له وه ئاگاداره!

- به لئ ته نیا ئه و، ئه گهر گرووشنکا بچی بۆ لای باو کم، زوو ئاگادارم ده کا.

- که وایه هه ر ئه ویش سه باره ت به پاره که ئاگاداری کردی؟

- به لئ، زۆر به نهینی. ته نانه ت ئیوانیش له پاره و شتی ئاگادار نییه. باو کم

ده یه وئ به سه فه ره یکی دوو سئ رۆژه ئیوان بنیری بۆ «چرماشنیا».

کرپاریکی بۆ دارستانه که پهیدا کردوو و بریار وایه به هه شت هزار رۆبلم

لئ بکری. بۆیه به رده وام داوا له ئیوان ده کا بۆ ئه و سه فه ره ری داگری. ئه و

کارهش دوو سئ پوژی وهخت دهوی. فیودور پاولوویچیش هەر ئه وهی دهوی. بو ئه وهی له کولیان کهوی و گرووشنکا بتوانی بی بۆلای.

- که وایه ئه مپو چاوه پوانی گرووشنکایه؟

میتیا له پپ هواریکرد: «نا، گرووشنکا ئه مپو نایه. نیشانه گه لیک ههیه. به دلناییه وه ده لیم نایه. ئیسیمیر دیاکوفیش هەر له سهر ئه و بپوایهیه. باوکم ئیستا خه ریکی باده نۆشینه. له گه ل ئیوانی برام له سهر سفره یه ک دانیشتون، بچو بۆ لایان و داوای ئه و سئ هه زار پۆبله ی لی بکه.» ئالیووشا له جیگای خوی راسته وه بوو. چاویکی له ئه دگاری شیتانه ی براکه ی کرد و گورانندی: «تو ده لئی چی؟» بۆ ساتیک وای به زهین گه یشت که دیمیتری فیودوروویچ شیت بووه.

دیمیتری فیودوروویچ به وردی چاویکی به سه رتاپای براکه یدا گپرا و گوتی: «چییه؟ من شیت نه بووم مه ترسه. تو ده نیرم بۆلای باوکم و ئه وهی ده شیلیم لی ئاگادارم. ئیمانم به مۆجزه ش ههیه.»

- مۆجزه؟

- به مۆجزه ی خودایی. خودا ئاگای له دلیم ههیه. دلله شکاوه که م و هیوا بپوایه که م ده بینئ. یه قینم ههیه که نایه لی پووداوی تال و ناخۆش بقه ومئ. ئالیووشا ئیمانم به مۆجزه ههیه. بپو!

- ده چم. پیم بلئ بزنام، هەر لیره چاوه پوانم ده بی؟

- ئه ری، ده زانم ماوه یه ک ده خاینئ، ناتوانی به بی پیشه کی بپویه پپیشئ. ئه و ئیستا سه رخۆشه. سئ سه عات له سه رت مائل ده بم، چوار، پینچ، شه ش، هه وت سه عات. به لام له بیرت نه چی ئه مپو ده بی بچی بۆلای کاترینا ئیواناش. ئه گه ر نیوه شه ویش بی، به پاره وه، یان به بی پاره، پپی بلئی «رپیزی بۆت ههیه و کپنۆشت بۆ ده با.» له تۆم ده وی ئه و شیعره ی هه تمه ن بۆ بخوینیته وه:»

«به گیان و به دل رپزت لی ده گری

کپنۆش ده با بۆت هه تاکو ده مرئ»

- میتیا! ئه گه رگرووشنکا ئه مپو که هات چی - ئه مپو، سه به نیئ، یان

دووسبه ی؟

- گرووشنکا؟ ده بینم. به هه لاتن ده چم پپیشی پپ ده گرم.

- ئه ی ئه گه ر...؟

- ئه گه ر، ئه گه ریکی تیدابی کوشتنه. حه یاتی لی ده برم، بۆم تامل ناکری.

- کئ ده کووژی؟

- باوکم. خو گرووشنکا ناکووژم.

- براکه م، ئه وه ده لئی چی؟

- ئاخ، نازانم... نازانم پهنگه نه شی کووژم، پهنگه بشی کووژم. مخابن ئه و

له و کاته دا به و ئه دگار و قه لافه ته وه له به ر چاوم دزیو و قیزه ون ده بی، له

به رمله گلاوه که ی و لووت و چاوه بی شه رمه که ی و چزه بزه حیزانه که ی بپزم

هه لده ستئ. رشانه وه م دئ. هەر له وه ده ترسم. هەر بویه له تاقه تم به ده ره و

بۆم تامل ناکری.

- میتیا، من ئه وه ده چم، هیوادارم خودای مه زن خیرم به ده سه ته وه بینئ و

پووداوی تال نه قه ومئ.

- منیش چاوه پروان داده نیشم، به لکوو ئه و مۆجزه یه ببینم. ئه گه ر ئه و

مۆجزه یه ش وه راست نه گه را...

ئالیووشا له گه ل کولیک فکر و خه یال به ره و مالی باوکی وه ری که وت.

(1)

نيسمير دياكوف

ئاليووشا كە گەيشتە مالى باوكى سفرەكە كۆنەكرابوۋە. وەتاغى نان خواردنيان لە مالىدا ھەبوو، بەلام سفرەكەيان لە وەتاغى نشيمەن راخستبوو. باوكى ھىشتا لە سەر سفرەكە بوو. وەتاغەكە گەورە و رازاۋە بوو. بە دابى كۆن داروديوارەكانيان نەخشاند بوو. كەلوپەلەكان سىپى و قەدىمى بوون و سەرپۆشى سوور و ھەوريشمىنيان پىدا دابوون. لە نيوان پەنجيرەكاندا ئاوينە ھەلواسرابوون، چوارچىۋەكەيان سىپى و زىركفت و بە شىۋازى قەدىم كەندەكارى كرابوون. ديوارەكانى كاغەز ديوارى لىدرايوو و لە زۆر جىگاۋە درابوو. دوو وىنەى گەورە بە ديوارەكەدا ھەلواسرابو. يەكيان وىنەى شانزادەيەك بوو كە سى سال لەمەوبەر پارىزگارى ناۋچەكە بوو، ئەوى دىكەشيان وىنەى ئۆسقوفىك بوو، كە ئەوئىش چەند سال لەمەوبەر مردبوو. لە سووچى رووبەرووى دەرگاگە چەن پەيكەرەى لىيوو كە شەوانە چرايەكيان لەبەردا ھەلدەكرىن... ئەوئىش لەبەر رووناكايى مالەكە بوو، نەك لەبەر بارى ئايىنبىيەكەى. فيودور پاولوويچ دەرنگ دەخەوت، سەعات سى يان چواری نيۋەشەو، شەوانەش بە نيو وەتاغەكەدا دەگەرە، يان لە سەر كورسىلەيەكى لانكەيى دادەنىشت و بىرى دەكردەو. ئەوئىش بۆ بووبوۋە عادەت. ھەميشە بە تەنيا دەخەوت و خزمەتكارەكانى دەناردە وەتاغى خويان. بەلام ئىسمير دياكوف دەماوۋە و لە پىشخانەكە لە سەر قەرەۋىلەيەك پادەكشا.

كاتى كە ئاليووشا چوۋە ژوورى، شىۋيان خواردبوو، بەلام قاوۋە و شەۋچەلەيان تازە ھىنابوو. فيودور پاولوويچ پىي خۆش بوو دواى شام

شىرىنيات بە براندىيەوۋە خوا. ئىوان فيودورويچىش لە سەر سفرەكە بوو و قاوۋەكەى قومەقومە دەخواردەو. خزمەتكارەكان، يانى گريگورى و ئىسمير دياكوف لە سووچىك راۋەستابوون. لەوۋە دەچوۋ خانەخۆى و خزمەتكارەكان لە سەر نەشە بن. فيودور پاولوويچ قاقاي دەكىشا. ئاليووشا بەرلەوۋەى بگاتە ژوورى گويى لە قاقايەك بوو كە زۆر چاكى دەناسى و دەيزانى باوكى سەرەتاي نەشەيەتى و ھىشتا زۆرى ماوۋە بە تەواۋى سەرخۆش بى. فيودور پاولوويچ، كە بە دىتنى ئاليووشا زۆر خۆشحال بوو، گوراندى: «ئەوۋەتا! ئەوۋەتا! ھاتە رىزى خۆمانەو. دانىشە. قاوۋە خۆراكى پارىزگارنە، زۆر گەرم و خۆشە. خولكى براندىت ناكەم. چونكە بەرپۆژوۋى. بەلام قومىكت دەوى، نا؟ وا چاكە پىكىكمان لەگەل بخۆيەو، شەرابىكى كۆنە و چاكامان ھەيە. ئىسمير دياكوف برۆ سەر گەنجەكە لە سەر پەفحەكەى دووھەمى دەستە راستە. ئەوئىش كىلەكەى. لەبىرت نەچى كامە دەلىم!»

ئاليووشا نەخواردەوۋە و داۋاي لىبوردىنى كرد.

- قەيناكا. تۆ ناخۆى، مەخۆ؛ خۆمان دەخۆينەو. بەلام سەبركە شىۋوت خواردوۋە؟ ئاليووشا كە لە راستىدا پەنچكى نان و پىيالەيەك شەلى لە چىشتخانەكەى باۋە عابىد خواردبوو، وەلامى دايەو: «بەلى، بەلام پەرداخىك قاوۋە دەخۆمەو.»

- ئافەرەم كورم! پەرداخىك قاوۋە دەخواتەو. بەلام دەبى گەرمى بكنەو؟ نا، واديارە ھەر دەكولج. قاوۋە زۆر خۆشە. بەتايبەت دەستاۋى ئىسمير دياكوف. ئىسمير دياكوفى من بۆ لىناني قاوۋە و ماسى، ھەرۋەھا شىفتەى ماسى، زۆر شارەزايە. دەبى پۆژىك بىي شىفتە ماسىيەكمان لەگەل بخۆى. بەر لە ھاتن ئاگادارم بكنە... بەلام راۋەستە، مەگىن ئەمروۋ بەياني پىمەنەكوتى سەرىن و دۆشەك و كەلوپەلەكانت ھەلگەرە و وەرەوۋە بۆ مالى؟ دۆشەكەت ھىناۋە؟ ھە، ھە، ھە!

ئاليووشا بە زەردە خەنەيەكەو گوتى: «نا، نەمھىناۋەتەو.»

- ئاخ، ئاخ ترساي، ئەمىرۆ بەياني ترساي، نا؟ ئاخەر لە دەورت گەرپىم بۆ ورووژاندنى تۆ چىيىدىكەم لە دەست دەهات. ئىوان، دەزاني كاتى چاۋ لە چاۋى پىاۋ دەبرى و بزەي دىتى، ناتوانم چاۋى لە سەر ھەلگرم؟ ۋەپىكەنىنم دەخا. ھۆگرىيەكى زۆرم پىيى ھەيە. ئالىووشا راۋەستە با تەقدىست بگەم، تەقدىسى باۋكىك.

ئالىووشا ھەستا سەرپى. بەلام فىۋدۆر پاولوۋىچ لە خواستەكەي خۆي پاشگەز بۆۋە. گوتى: «نا، نا. جارئ تەنيا خاچت دەكىشم. ئارام دانىشە: سەرگەرمىيان ھەيە بۆت. ئەويش بە شىۋەي خۆت. ۋەپىكەنىنم دەخا. كەري بەلەم^{۱۲} لىزە ۋەقسە ھات و لەگەلمان دوۋا - ۋەرە بىيىنە چۆنىش قسە دەكا!» دەركەوت كە كەري بەلەم مەبەستى ئىسمىر دىاكوفى نۆكەري بوو. ئەو ھىشتا لاۋىك بوو، تەمەنى نزيكەي بىست و چوار سال دەبوو. زۆر كەم بلى و دوورە پەريز بوو. ۋا نەبوو كە مرقۇئىكى ھەيابەخۇ بى. بە پىچەۋانە، مرقۇئىكى لەخۇرازي بوو. لەۋەش دەچوو رقى لە ھەموو كەس بى. بەلام پىۋىستە لىرەدا پەلە نەكەين و ھىندىكى باس بگەين. گريگورى و مارتا عاملاندىان. بەلام گريگورى گوتەنى «بەبى ھىچ چاۋەرۋانىيەك بارمان ھىتاۋە. كورىكى دوورە پەريز و خانەكى و دوور لە خەلك و كۆمەل و تەرىك بار ھات، لەۋە دەچوو باۋەرى بە ھىچ شتىكى دنيا نەبى. بە مندالى پشيلەي دەگرت لە دارى دەدا و پاشان بە رىۋەرەسمىكى شياۋ بە خاكى دەسپارد. پەروپەيەكى ۋەك عەبا بە شانيدا دەدا، خۆي ۋەك قەشە لى دەكرد و لە سەر گۆرى پشيلەكە دوغاي دەخويند. ھەموو ئەو كارانەشى لە خەلۋەتدا بە دزىيەۋە ئەنجامدەدا. گريگورى جارىكيان لە سەر ئەو كارەي گرتى و چەخسىكى چاكى كوتا. ئەويش لە سوۋچىكىدا خۆي مەلاس كرد و ھەتا ھەتۋويەك نەھاتە دەرى. گريگورى بە مارتاي گوت: «ئەو رەموزنە من و تۆ بە ھىچ نازانى. نەك ھەر من و تۆ ھىچ كەس.» ئەمسا راستەوخۇ بە كورەي

12- كىتئى پىرۆن، سىفىرى ژومارەكان، بەشى بىست و دوۋەم. كەري بەلەم ۋەزمان دى، مەگىن فرىشتەي خۇدا لە خاۋەنەكەي بىۋورى.

گوت: «تۆ بىيادەمى؟ نا، تۆ بىيادەم نىي. تۆ لە چلكاۋى ھەمام دەرىپەريۋى. ئەرى لە چلكاۋى ھەمام.» دواتر مەعلوم بوو كە ئىسمىر دىاكوف ئەو قسانەي قەت لە دل دەرنەچۋوۋە و دلى لە گريگورى ھىشاۋە. گريگورى خويندەنەۋە و نووسىنى فىر كرد و كاتى تەمەنى گەشىتە دوازە سالان دەستىكرد بە فىر كردنى كىتئى پىرۆن، بەلام ئەم فىر كردنەي بە ھىچ كوى نەگەشىت و لە ۋانەي دوۋەم يان سىھەمدا، كورە لەپەر دەستى كرد بە پىكەنىن.

گريگورى كە لە ژىر چاۋىلكەكەيەۋە بە چاۋى ھەرەشە تەماشاي دەكرد، پىرسىي: «بەچى پىدەكەنى؟»

- بەھىچ، مىژۋوي پىرۆن دەلى، خۇدا پووناكىي رۆژى يەكەم خولقاند و خۆر و مانگ و ئەستىرانى رۆژى چوارەم. ئەي رۆژى يەكەم پووناكى لە كويۋە ھات؟

گريگورى تۋوشى سەرسوۋرمان بوو. كورە بە مامۇستاكەي پىكەنى، ۋەك ئەۋەي بەزەي پىدەبى. گريگورى خۆي پىرەنەگىرا. گوراندى: «پىت دەلىم لە كويۋە!» شەپلاخەيەكى خىۋاندە لاۋومەتى، كورە بى ئەۋەي ۋرتەي لىۋە بى شەپلاخەيەكى تۋوشى گيان كرد، بەلام دىسان چەند رۆژ خۆي خزانە قوژبىنىك و مات بوو. دۋاي ھەتۋويەك يەكەم ھىرشى ئەو نەخۋشىيە رۋوي تىكرد. يانى فى. كە ھەتا ئاخىرى تەمەنى ھەر لەگەلىدا بوو. چەن ۋەخت جارىك سەرودى لىدەھات. فىۋدۆر پاولوۋىچ كاتى لەۋە ئاگادار بوو، بە چاۋىكى دىكە تەماشاي كورەي دەكرد. تا ئەو كاتە ھىچ سەرنجىكى نەدابۋويە، ئەگەرچى قەتىش سەركۈنەي نەدەكرد و ھەركاتى چاۋى پىي دەكەوت كوپكىكى پىدەدا. ھىندى جار كە كەيفى سازدەبوو، بىكى شىرىنى بۆ دەنارد. بەلام كاتىك لە نەخۋشىيەكەي ئاگادار بوو، ھۆگرىيەكى تەۋاۋى دەرهق بە ئەو لە خۆي نىشاندا و ھەستى بە بەرپرسىارەتى دەكرد. بۆيە ناردى بە دۋاي پزىشكدا و ويستى ماريجەي بگا، بەلام نەخۋشىيەكەي ماريجەي نەھات، پزىشك لە چارەي نەخۋشىيەكەي دۇشدامان. بە شىۋەيەكى

مامناوهندی مانگی جاریک فی لیده هات. به لام له کاتی جوراوجوردا. سه رودل لیها تنه که هی همیشه وهک یهک نه بوو، جار ی وابو سووک بوو، جار ی وابو زور به سهختی لی ده هات. فیودور پاولوویچ ته مبی کردنی جهسته یی له گریگوری قه دهغه کرد و ماوه یهک بردی بولای خو ی. ههروه ها نه یه یشت گریگوری دهرسی پی بلی. رورژیکیان که کوره ته مهنی گه یشتبووه پازده سالان، فیودور پاولوویچ دیتی له لای کتیخانه که هی راوه ستاوه و له پشت جامخانه که وه ناوی کتیبه کان ده خوینته وه. فیودور پاولوویچ هیندیکی کتیب هه بوو. زیاتر له سه د بهرگ. به لام هیچکس نهیدیوو کتیب بخوینته وه. هه له ریوه کلیلی کتیخانه که هی دایه و گوتی: «ها، بیگره، به که یفی خوت بیخوینته وه. له ئیستاوه تو کتیداری خومی. خه ریکی خویندنه وه بی زور له وه چاکتره له هه وشه دا خه ریکی پیاسه و راویچکه کردن بی. ها، نه وه بیخوینته وه» فیودور پاولوویچ کتیبی (شهوانه له مه زرای نریک دیکانکا^{۱۳}) ی دایه دهستی.

خویندییه وه، به لام پی خوش نه بوو. بو جاریکیش بزهی نه هاتی و به گرژ و مونی کتیبه که هی ته واو کرد.

فیودور پاولوویچ پرسیی: «چییه؟ پیکه نینی نییه؟»

ئیسمر دیاکوف هیچی نه گوت.

. گه مژه، جوابم بده وه!

کوره به چه بزهی که وه، منجاندی: «هه مووی درو و ده له سه یه.»

. که وایه برؤ بو دوزخ، تو مروقیکی په ست و خویری. سه برکه، ها، نه وه «میژووی گشتی» ئیسماراگدوفه بیخوینته وه. هه مووی راسته.

به لام ئیسمر دیاکوف ده لاپه ره ی له کتیبه که هی ئیسماراگدوف نه خویندنه وه تا قه تی لی به سه رچوو. هه ر بویه دیسان کتیخانه که داخرایه وه.

زوری نه خایاند، مارتا و گریگوری به فیودور پاولوویچیان راگه یاند: ئیسمر دیاکوف ورده ورده خه ریکه به قیز و بیژ ده بی و خووخده یه کی

سهیر و سه مه ره ی لی پهیدا بووه. که چیشته که هی له بهر ده م داده نین، ده سته داته که وچکه که و چاو له چیشته که ده بری، سه ره تا چیشته که ده باته بیشی و که وچکه که پر ده کا و دهیداته بهر روشنایی.

گریگوری لی ده پرسیی: «چییه، قالونچه یه؟»

مارتا ده لی: «رهنگه میشی تیدا بی.»

ئیسمر دیاکوفی لاو جواب ناداته وه، به لام هه ر چیشتیکی بو داده نیی، نه و کاره ده کا. جنچه گوشتیک به چنگاله که هی ده گری و دهیداته بهر روشنایی، زور به وردی چاوی لیده کا و دوا ی دنیا بوون بریار ده دا بیخاته ده میه وه.

گریگوری چاویکی لیده کا و ده منجینی: «په کو، له و نه داو نه تواره ئاغاواتییانه یه!»

فیودور پاولوویچ که نه وه ی بیست خیرا بریاریدا بیکاته ئاشپه زی خو ی و بو فیربوون ناردی بو موسکو. ئیسمر دیاکوف چه ن سال له وی مایه وه و به سه ر و پوتراک و قه لافه تیکی گوراوه وه هاته وه. له چاو ته مهنی زور پیری نیشانده دا. پوخساری زهرد و پر له چرچ و لوچ بووبوو، کوسته ش بوو. گورانکاری به سه ر خووخده و ئاکاریدا نه هاتبوو. وهک پیشوو پاریزی له خه لک ده کرد، پی خوش نه بوو له گه ل هیچ که س قسه بکا. له موسکوش هه ر ئاوا بیده نگ بوو. دلی به موسکو نه کرابوو و پی خوش نه بوو. زور که م بو دیتنی شاران و نه ملاوئه ولا ده چوو، به لام بیده نگ و دلته نگ هاته ده ری. له لایه کی تره وه، ته ریوش و پاک و خاوین، به جلوبه رگی تازه وه له موسکو هاته وه. رورژی دوو جار زور به وازی وازییه وه جله کانی ده ته کاند و شه ی ده کیشان. زوری پی خوش بوو پوتینه چه رمینه کانی به بویاغی ئینگلیزی بریقه دار بکا و وهک ئاوینه بدره وشیتته وه. نه و بووبه ئاشپه زیکی که م وینه. فیودور پاولوویچ هه قده ستیکی بو برییه وه، که هه تا دوا یین کوپکی ده دا به جل و بهرگ و خه میر و عه تر و نه و جوره شتانه. به لام له وه ده چوو به قه د پیوان رقی له ژنانیش بی؛ قه ت لینیان نریک نه ده بووه. فیودور پاولوویچ به چاویکی دیکه ته ماشای ده کرد. فی لیها تنه که هی زیاتر بووبوو. نه و رورژانه ی که

13- یه که مین کومه له چیروکی نیکولای گوگول، کومیدیا نووسی بلیمه تی روسی (۱۸۰۹ - ۱۸۵۲)

نەخۆش دەكەوت مارتا چىشتى لىدەنا بەلام فىۋدۆر پاولوۋىچ ئىشتىي نەيدەبرد.

فىۋدۆر پاولوۋىچ، بە لاچاۋىك تەماشى ئىسمىر دياكوفى ئاشپەزى كرد و پرسىي: «بۇ نەخۆشىيەكەت قورستر بوو؟ پىت خۆشە ژن بىنى؟ دەتەوى ژنىكت بۇ پەيدا بگەم؟»

ئىسمىر دياكوف لە داخانا رەنگى ھەلبزركا و جوابى نەدايەو. فىۋدۆر پاولوۋىچ ئىتر لەسەرى نەروىشت و وازى لەو شتە ھىنا. گرینگ ئەو بو باوهرىكى تەواوى بە راست و دروستى ئاشپەزەكەى بو. خوداوپاستان رۆژىك كە فىۋدۆر پاولوۋىچ مەست بوو، سى گەلای سەد رۆبلى كە تازە بە دەستى گەيشتبوو، فرىيدا نىو خۆل و خاكى ھەوشەكەو. رۆژى دوايى تىگەيشت كە پارەكەى لى ونبوو. بەپەلە پرووزى و ھەلەپرووكى خەرىكى پشكىنى گىرفانى بوو، كەچى تەماشى كرد سى گەلاكە لە سەر مېزەكە بوون. لە كويو ھاتبوون؟ ئىسمىر دياكوف رۆژى پىشوو دۆزىبونىيەو و ھىنابووى لە سەر مېزەكە داينابوو.

فىۋدۆر پاولوۋىچ گوتى: «كۆرەكەم، كەسم وەك تۆ نەديو،» پاشان دە رۆبلى پىدا. ئەو ھشمان لەبىر نەچى، نەك ھەر برىواى بە راست و دروستىيەكەى بوو، بەلكو لەبەر ھۆيەك خۆشيشى دەويست. ئەگەرچى ئەو ھەروا بە گرژى و پروتالى چاوى لە فىۋدۆر پاولوۋىچ دەكرد و ھەروا بىدەنگ بوو. بە دەگمەن قسەيەكى دەكرد. ئەگەر لەو كاتەدا ئەو پرسىارە بە زەينى كەسىك بگەيشتايە كە ئەو پياو ھەلە لاهە ھۆگرى بە چىيە و چىي لە دلدايە، مەحال بوو تىي بگەن. لەگەل ئەو ھشدا ھىندى جار لە مالى لە جىي خۆى رادەوھستا. يان تەنانت لە ھەوشە يان لە سەر شەقام، دە دەقىقەيەك لە فكر و خەيالدا نوقم دەبوو و بە بىدەنگى لەجىي خۆى نەدەجوولا. قەلافەتى لەگەل رۇخسارى، ھەركەسى لىكى بدايەتەو، بۆى دەردەكەوت كە ھىچ بىرۆكە و خەياللىكى تىدا نىيە، بەلكو جۆرىك كاس و ورىي تىدايە. تابلۆيەكى

سەرنج پاكىشە لە كرامسكو^{۱۴} وىنەگر بە ناوى «كاسوور» لىرەوارىكە لە زستاندا و لە رىگى لىرەوارەكەدا و لەوپەرى تەنبايىدا، لادىيەكى سەرگەردان بە كەپەنكى دىراو و كەوشى دارىنەو، جۆرىك راوھستاو دەلىي لە ئەندىشەدا نوقم بوو. بەلام ئەو بىرناكاتەو، بەلكو «وروكاس» بوو. ئەگەر دەستيان لىدايە وا دادەچلەكا و تەماشى دەكرد دەنگوت لە خەويكى قوول راپەنيو و تووشى ھەپەسان بوو. راستە خىرا وەخۆ دەھاتەو. بەلام ئەگەر لىيان بىرسىايە بىرت لەچى دەكردەو، ھىچى وەبىر نەدەھاتەو. لەگەل ئەو ھشدا ئەو كارتىكەرىيەى كاتى كاسوور بوون سەرتاپاي دادەگرت و وىدەچوو لە دەروونى خۆيدا بە نەينى مابىتەو، ئەو كارتىكەرىيانەى بەلاو شىرىن بى و ئەوانە بىگومان و بە شىوھىەكى ھەست پىنەكراو و تەنانت بى ئىختىار لە ناخى خۆيدا كۆ كاتەو. چۆن و بۆ، ئەو خۆشى نازانى. لەوانەيە كتوپر دواى سالانىكى زۆر كۆ كىرەنەو، ئەو كارتىكەرىيانە، دەست لە ھەموو شتىك ھەلگرى و بۆ دەرباز بوونى گىانى بچى بۆ زيارەتى ئورشەلىم. يان لەوانەيە لە ناكوا شوينى لە دايكبوونى خۆى ئاور تىبەردا، يان لەوانەيە ھەردووكيان بكا. لە نىو لادىيەكاندا زۆرن ئەو كەسانەى ئاوا كاس وورن. كەوايە ئىسمىر دياكوفىش يەكىك لەوانە بوو، لەوانەيە خۆشى نەزانى بۆ ئەو كارتىكەرىيانەى بە چنوكى و رەزىلى لە ناخىدا كۆ دەكردەو؟

14- ئاى - ئىن كرامسكو، وىنەگر و تەراخى روسى (۱۸۸۷-۱۸۲۷)

چەلەمانى

بەلام كەرى بەلەم كتوپر وەقسە هات. باسەكەش شتىكى سەير و سەمەرە بوو. گريگورى ئەو پۇژە سەرلە بەياني چووبوۋە بازار، چىرۆكى سەربازىكى پووسىيى لە زمان لۇكيانوفى بەقال بىستبوو، گوايە پۇژنامەكانى ئەو پۇژە نووسىبوويان سەربازىك لە ناۋچەيەكى دوورە دەستى ئاسيا كەوتوتە زىندانەو و پىي دەلەين دەبى حاشا لە دىنى مەسىح بەكى و موسلمان بى، دەنا مەرگىكى خىرا و پر ئازار و ئەشكەنجەت لە پىشە. بەلام سەربازەكە حاشا لە دىنەكەى خۆى ناك، ئەشكەنجەى دەكەن. بە زىندوويى پىستى لەشى دادەمالن و ئەو لەگەل مەتەح و دۇعا كردن و بەهەق زانىنى دىنى مەسىح گىانى دەردەچى. گريگورى لە سەر سفرەكە ئەو باسەى گىراۋە. فىۋدور پاولوويچ پىي خۇش بوو دواى شام و شەوچەلە قسە بكات و پىبەكەنى. تەنانەت ئەگەر لەگەل گريگورىش بوايە. ئەمپۇ ھەر لە دوانىوۋە پۇۋە كەيفى ساز بوو. لەگەل ئەوۋەى قوم قوم براندى دەخواردەوۋە گويى لە باسەكە گرتبوو. گوتى: «دەبى ئەو سەربازە بكرىتە قەدىس و پىستەكەى بەرن بۇ كلىسەيەك. ئەو كارەش دەبىتە ھۆى ئەوۋەى پۇل پۇل خەلك تىرژىن و پارە بىنن.

گريگورى كە دىتى فىۋدور پاولوويچ بەو چىرۆكە تىكەنەچوۋە و ھەروا لە سەر بەزم و پىكەنىنى خۇيەتى، گرژ بوو زەردەيەكى گرت. ئىسمىر دياكوف زۇربەى كات دواى شام رادەوۋەستا و چاۋەپىي فەرمان دەبوو، لەو پۇژەوۋە ئىوان ھانتبۇۋە، بۇ شارەكەمان ئەوۋە كارى بوو.

فىۋدور پاولوويچ ئاگاي لە بزەكەى ئىسمىر دياكوف بوو و دەيزانى بە گريگورى پىكەنىوۋە، پرسىي: «ئەوۋە بەچى پىدەكەنى؟»
 ئىسمىر دياكوف بە دەنگىكى بەرز و چاۋەپوان نەكراۋ جوابى داۋە:
 «قوربان بىرواى من ئەوۋەيە ئەگەر ئەو سەربازە كارەكەى پىرۇزە و جىگاي رىزبوو، بە بىرواى من قوربان، تاوان نەدەبوو ئەگەر لەو تەنگەژىيەدا حاشا لە ناۋى مەسىح و مەسىحى بوونى خۆى بكا. چونكە دەيتوانى گىانى خۆى رىزگار بكا و بە چاكەكارى لە پاشماۋەى تەمەنىدا كەفارەتى ئەو ترسەنۇكىيەى بداتەوۋە.»

فىۋدور پاولوويچ گوتى: «چۇن تاوان نەبوو؟ قسەى قۇر دەكەى، ھەر لەبەر ئەو قسەيەت راست دەتەنە دۇزەخ و وەك پەز دەتبرژىنن.»
 ھەر لەو جىگايەدابوو كە بە ئالىووشاى گوت دانىشى و بە ھاتنەكەى كەيفى ساز بوو و گوتى: «خەرىكىن لە سەر ئەو باسە مشتومر دەكەين كە تۇ پىت خۇشە.»

ئىسمىر دياكوف بە لەبىزىكى قورس و قايم گوتى: «پەزى چى قوربان شتى وا ھەر نىيە، ئەۋى كوا جىگاي سوتاندن و برژاندنە؟ ھەر نابى واش بى، ئەگەر وايە قوربان لەگەل عەدالەت يەك ناگرىتەوۋە.»
 فىۋدور پاولوويچ دەستىكى كىشا بە رانى ئالىووشادا و ھەر بە نەشەوۋە گوراندى: «مەبەستت لە "عەدالەت و..." چىيە؟»
 گريگورى پەرىيە نىو قسەكانى: «ئەوۋە گەوج و نەفامە، خۇ تىناگا!» پاشان بە رەقەۋە چاۋىكى لە ئىسمىر دياكوف كرد.

ئىسمىر دياكوف، زۇر لەسەرەخۇ، جوابى داۋە: «گريگورى واسىليەويچ، زۇر پىي زىادى دامەكىشە و كارت بە سەر گەوج و نەفامىي مەنەۋە نەبى، چاكتر وايە سەرنج بەدەيە ئەو شتە، كاتىك دوژمانى نەژادى مەسىح بمخەنە بەندىخانە و داوام لىكەن دەست لە دىنەكەى خۇم (دىنى مەسىح) ھەلگرم، بە تەۋاۋى ھەقم ھەيە ئەقلى خۇم وەكارخەم، تاوانىش نىيە.»

فیوډور پاولوویچ نه‌راندی: «ئوهوت پیشتر گوت. له‌خوږا قسه‌ی زیادی مه‌که، بیسه‌لمینه.»

گریگوری به له‌بزیکی قیناوی و لیوه‌کورژئی گوتی: «به‌چکه ئاشپه‌زا!»
- به‌لام به‌چکه ئاشپه‌ز بوون، دیسان پی‌ی زیادی دامه‌کیشه، به‌بی ئه‌وه‌ی سووکایه‌تی به من بکه‌ی، سه‌رنج بده گریگوری واسیلیه‌ویچ! چونکه بیتوو من به‌و ئه‌شکه‌نجه‌گه‌رانه بلیم، «نا، من مه‌سیحی نیم و له دینی خو‌م وهرده‌گه‌ریم.» ئه‌و کاته خیرا به هوی عه‌دلی بالای خودا، به له دین وهرده‌گه‌راوم دینه ئه‌ژمار و وهدر دهنریم. چونکه به کافرمان ده‌زانن. به‌جو‌ری که هه‌ر له‌وکاته‌دا، نه‌ک ئه‌و کاته‌ی به ده‌نگیکی به‌رز ده‌یلیم، به‌لکو کاتیک که له بی‌ری گوتته‌که‌شیدا بم، به‌ر له‌وه‌ی یه‌ک له چواری چرکه‌ش تی‌په‌ریبی، له کلێسه وهدر دهنریم. گریگوری واسیلیه‌ویچ وایه یان نا؟

به ئاشکرایه‌ی گریگوری کرده به‌ر ده‌نگی خو‌ی، به‌لام له راستیدا وه‌لامی پرسیاره‌کانی فیوډور پاولوویچی ده‌دایه‌وه و له‌وه به جوانی ئاگادار بو، هه‌ر به‌قه‌ستی وای نواند که گریگوری ئه‌و پرسیارانه‌ی کردوو.

فیوډور پاولوویچ له ناکاو گوراندی: «ئیوان، داخوت دانه‌وینه و گو‌یچکه‌ت بی‌نه پیشی شتیکت پی‌یلیم. ئه‌و هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌به‌ر تو هیناوه‌ته گوری. ده‌یه‌وی ئافه‌رینی پی‌یلیمی و سپاسی لی‌بکه‌ی. ئافه‌رینی پی‌یلی ده‌ی!»
ئیوان فیوډورویچ زور به جیددی گو‌یی بو سرتی باوکی راگرتبوو.
فیوډور پاولوویچ دیسان گوراندی: «سه‌برکه ئیس‌میر دیاکوف، تاوی بی‌ده‌نگ به. ئیوان دا دیسان گو‌یچکه‌ت بی‌نه پیشی.»

ئیوان فیوډورویچ به ئه‌دگاریکی ته‌واو نه‌وه‌شه‌یه‌وه سه‌ری برده پیشی.
- به‌قه‌د ئالیووشام خو‌ش ده‌ویی، پی‌ت‌وانه‌بی خو‌شم ناویی. تو‌زیکت براندی بو تیکه‌م؟

ئیوان فیوډورویچ گوتی: «به‌لی» چاو‌یکی له باوکی کرد و له دلی خویدا گوتی: «به‌لام تو تا راده‌یه‌ک سه‌رخو‌شی.» زور به وردی چاوی له ئیس‌میر دیاکوف بریبوو.

گریگوری هه‌لیدایه: «دیاره تو له دین وهرده‌گه‌راوی. گلاوی هی‌چوپو‌چ. چون ده‌ویری دوا‌ی ئه‌وه ده‌لیل و به‌لگه دینییه‌وه، ئه‌گه‌ر...»
فیوډور پاولوویچ قسه‌که‌ی پی‌ی بری: «گریگوری، سه‌رزه‌نشتی مه‌که، سه‌رزه‌نشتی مه‌که.»

- گریگوری واسیلیه‌ویچ، باشتره تو‌زی سه‌بر بکه‌ی، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌رده‌توانی ماوه‌یه‌کی زور کورت گو‌ی بگره. چونکه هیشتا قسه‌م ته‌واو نه‌بووه. چونکه، قوربان هه‌ر ئه‌و ساته‌ی له دین وهرده‌گه‌ریم، هه‌ر له‌و ساته‌شدا، قوربان، به ته‌واوی وه‌ک کافرمان لی‌دی و ناوی مه‌سیحیم له سه‌ر لاده‌چی و له‌و دینه ده‌شو‌ریمه‌وه، وانیه قوربان؟

فیوډور پاولوویچ که زورتر به تامه‌زرۆیه‌وه، قوم قوم له پی‌که‌که‌ی ده‌نو‌شی، گوتی: «کو‌ری چاک زو‌وکه قسه‌که‌ت ته‌واو بکه.»

- ئه‌گه‌ر ئیتر مه‌سیحی نه‌بم، ئه‌و کاته دو‌ژمنان لی‌یان ده‌پرسیم مه‌سیحیم یان نیم. درۆم نه‌کردوو، چونکه به هوی فکره‌که‌وه، به‌رله‌وه‌ی وشه‌یه‌ک به دو‌ژمنه‌کانم بلیم، خودا خو‌ی منی له مه‌سیحی بوون رزگار کردوو. ئه‌گه‌ر له‌دین دهر‌چوو‌بیتم، چون و به کام عه‌دالته‌ت، له‌به‌ر حاشا کردن له مه‌سیح، له‌و دنیا به تاوانبار ده‌ناسریم، کاتیک به هوی فکره‌وه. به‌رله‌وه‌ی حاشا له دینی مه‌سیح بکه‌م، له دینی مه‌سیح وهرده‌گه‌راوم؟ ئه‌گه‌ر ئیتر مه‌سیحی نه‌بم، ئه‌و کاته ئیتر ده‌توانم ده‌ست له دینی مه‌سیح هه‌لگرم، چونکه ئه‌و کاته حاشا له‌چی بکه‌م. گریگوری واسیلیه‌ویچ، کی تاتاریکی کافری، ته‌نانه‌ت له به‌ه‌شت به تاوانبار زانیوه، چونکه کاتی له‌دایکبوون مه‌سیحی نه‌بووه؟ کی به‌و هویه سزای ده‌دا؟ خو مانگا دو‌وجار که‌ول ناکرئ! چونکه کاتی ئه‌و تاتاره ده‌مرئ، وای دانین خودای مه‌زن ئه‌و به به‌رپرسیش بزانی، پی‌وايه که‌مترین سزای بو له‌به‌ر چاو ده‌گرئ. (چونکه ده‌بی سزا بدرئ) چونکه ئه‌گه‌ر ئه‌و کافرکی گلاوه و له دایکیکی کافر بووه، تاوانیکی نییه و نابج سه‌رکونه بکری. دلنیام خودای گه‌وره ناتوانی ده‌ستی تاتاریک بگرئ و بلی ئه‌وه مه‌سیحیه‌ی؟ ئه‌گه‌ر

وابی مانای ئەو هیه خودا راست ناکا. مهگین دهکری خودای ئاسمان و زهوی، تهنانهت یهک وشه ی درۆی به زاردا بی؟

گریگۆری سهیر چه په سابوو، چاوی له ئیسیمیر دیاکۆف برپیوو و ههردووک چاوی وهک کهشکه فهریکه دهه پهراندبوو. ئەگه رچی به تهواوی قسه کانی ئەوی بۆ نه ده چوووه وه سه ریهک، به لام شتیکی له قسه هه لله ق مه لله قه کانی هه لکراند و له جیی خۆی راوهستا. وا کاس بووبوو دهتگوت سه ری به دیواردا کیشاوه. فیۆدۆر پاولوویچ په رداخه براندییه که ی هه لقوراند و دای له قاقای پیکه نین.

- ئالیووشا! ئالیووشا! له جوابی ئەو قسانه دا چیت بۆ گوتن پییه؟ ئەی سه فسه ته چی! ئیوان، حه تمه ن ئەو له جیگایه ک له گه ل یه سووعییان بووه. ئاخ، ئەی یه سووعیی چه پهل، کئ ئەوه ی فیر کردووی؟ به لام تۆ سه فسه ته چیی ده غه ل، قسه ی قۆر کاویژ ده که ی، قسه ی قۆر، قسه ی قۆر. گریگۆری تۆ خه مت نه بی و مه گری، هه ر ئیستا په روپیوی پیوه ناهیلین. ئەی که ره. بیلی بزانه له هه مبه ر ئەشکه نجه گه راندا رهنگه هه ق به تۆ بی. به لام له دلی خۆتا حاشات له ئیمانته کردوو. خۆت ده لیتی هه ر ئەو کاته له دین وه رگه راوی. ئەگه ر له دینیش وه رگه ریی دۆزه خییه کان چه پله ت بۆ لی ناده ن. یه سووعییه جوانکیله که م، له و باره وه ده لیتی چی؟

- گومانی تیدا نییه قوربان، که له دلوه حاشام له ئیمانته کردوو، به لام قوربان، تاوانیکی تایبه تم ئەنجام نه داوه. ئەگه ر تاوانیش بی، تاوانیکی ئاساییه و شتیکی وانییه قوربان.

- چۆن شتیکی وانییه و تاوانیکی ئاساییه کاک هیژا؟

گریگۆری وستیکی لی کرد: «ئەی مهلعوونی نه گبهت، درۆ ده که ی!»

ئیسیمیر دیاکۆف، له سه رخۆ و چاو قایم، دهیزانی سه رکه وتوو بووه، به لام له گه ل ئەوه شدا دلفراوانانه به سه ر تووره یی خۆیدا زالبوو. له دریزه ی قسه کانیدا گوتی: «چاو لیکه گریگۆری واسیلیه ویچ. له کتییی پیروژدا هاتوووه: ئەگه ر ئیمانته بی، تهنانهت به قه د ده که هه رزنیکیش، فه رمان به چیا بده ی

بروا بۆلای ده ریا، به بی هیچ بیانوو هینانه وه یه ک وه ری ده که وی. ده ی باشه، گریگۆری واسیلیه ویچ، ئەگه ر من بی ئیمانته و تۆش ئەوه نده ئیمانته ی و له په ستا جنیو بارانه ده که ی، یاللا فه رمان به و کیوه بده نه ک بۆلای زه ریا، چونکه دووره، با بی بۆلای ئەم چۆمه له بۆگه نه ی نیو باخه که. گه وره م! ئەو کاته تیده گه ی له جیگای خۆی چورته ناکا. ئیستا جه نابی هیژا هه رچه نده به سه ر ئەو کیوه دا بگورینی، له جیی خۆی ناجمی و ده رده که وی که تۆ جه نابی گریگۆری واسیلیه ویچ ئیمانته یی دروست و حیسابیت نییه و ته نیا ده زانی جنیو بده ی و بگورینی. هه مووشمان ئەوه ده زانین، نه ک هه رتۆ، به لکو هیچ که س له دنیا دا، له بالاترین که سه وه بگه ره هه تا خواروترین که س له م زه مانه دا ناتوانی چیا به ره و ده ریا را دا - جگه له که سیک، یان رهنگه به لانی زۆره وه دوو که س، که ویده چی ئەوانیش له شوینیکی شاراوه ی بیابانی میسر مژوولاه ی پرگار کردنی رۆحی خۆیان بن، بۆیه ناتوانی ئەوانیش وه دۆزی ئەگه ر واش بی و ئەگه ر ئەو هه موو خه لکه ی دیکه ئیمانیه نه بی، بلایی خودا ئەو عاله مه سزا بدا و غه زه بیان لیگه ری؟ یانی تهواوی خه لکی سه رگۆی زهوی - جگه له دوو که سی چه لگه ر و گۆشه نشین له بیابان، ناکه ونه به ر ره حمه تی بی پایان؟ که وایه هیوادار ده بم هه رچه ند جاریک وه شک که وتیتم، به هه لوهراندنی فرمیسی که په شیمانی ده به خشریم.»

فیۆدۆر پاولوویچ سه رخۆش و به نه شه گوراندی: «سه برکه! که وایه تۆ پیته وایه دوو که سن، که ده توانن شاخ و کیو له جیی خۆیان بگۆزنه وه؟ ئیوان یادداشتی که، بینووسه. به بی که م و زیاد ئیمانی رووسییه کی ره سه نه!»

ئوان فیۆدۆر ویچ به بزیه کی پر له ره زایه ته وه گوتی: «له وه ی که تایبه تمه ندی ئیمانی خه لک وایه، هه ق به تویه.»

- تۆ قه بوولته؟ ئەگه ر تۆ قه بوولت بی، که وایه ده بی وابی. راسته، مه گین وانییه ئالیووشا؟ به بی هیچ که م و زیادیک خاوه ن ئیمانته یی رووسییه ره سه نه، مه گین نا؟

ئاليووشا قورس و قايم گوتى: «نا، ئىسمير دياكوف پىزەيەكى ئىمانى پووسى نىيە.»

- كارم بە ئىمانى نىيە. مەبەستم ئەو دوو كەسەى بىبابانە. تەنيا ئەو. دىلىام ئەوان پووسىن، واىە يان نا؟

ئاليووشا بەبىزەكەو گوتى: «بەللى پووسىيەكى خالىس و ھەژدە عىار.»
- ئەى كەرە، قسەكانت لىرەيەكى ئالتون دەژى و ھەر ئەمپۆ پىتى دەدم.
بەلام لەمەر قسەكانى دىكەتەو، ھەمووى گەوجە بوو، گەوجە گەوج.
ھەقمەق گيان، پادەستە با پىت بلىم كە ھەموومان لىرە ئىمانىكى لاوازمان ھەيە. تەنيا لەبەر ئەوئەى بىفكرىن، دەرەتمەن نىيە و كارى زورمان بەتووشەو بوو. ھەرودھا خوداى مەزن دەرەتتىكى زور كەمى پىداوين.
تەنيا بىست و چوار سەعات لە پۆژدا. جۆرىكە تەنانەت پىاو تىر خەوئىش نابى. چ بگا بەوئەى تۆبە لە تاوانەكانى بكا. تۆش ئەوا لە ھەمبەر ئەشكەنجەگەرانتدا حاشات لە ئىمانت كر دوو، ئەوئىش ئەو كاتەى ھىچ فكر و زكرىكت نەبوو جگە لەوئەى ئىمانى خۆت بنوئىنى! براكەم، بۆيە بەبرواى من لە تاوان دەچى.

- رەنگە لە تاوان بچى. بەلام گرىگۆرى واسىلىيەويچ، بپوانە ئەگەر لە تاوانىش بچى، بارى تاوانەكە سووك دەكا. ئەگەر لەو كاتەدا ئىمانم بە خودى ھەقىقەتەكە بوایە و ئىماندارىم بە ئەركى خۆم زانىبايە، ئەو كاتە ئەگەر لەبەر ئىمانم تووشى شكەنجەش نەبوایەم، دەچومە سەر دىنى كافر، ئەو كاتە لە راستىدا كر دەوئەيەكى پىر تاوانم دەبوو. ھەلبەت ئەو كاتە تووشى ئەشكەنجە نەدەبووم، چونكە لەو كاتەدا فەرمانم بە كىئۆيك دەدا: «وەرە ئەو شكەنجەگەرەم بۆ پان و فلىچ كەو.» كىئۆەكەش دەھات و شكەنجەگەرەكەى وەك قالونچە دەفلىقان دەو و منىش لەگەل مەتخ كرىنى خودا و دوعا كرىن لەوئى دوور دەكەوتمەو، ھەرودەك نە باى ھاتبى و نە بۆران. بەلام واى دانى لەو كاتەدا ئەو كارەم لە دەست بەھاتبايە و فەرمانم بە كىئۆەكە بدایە: «ئەم ئەشكەنجەگەرەم بۆ پان و فلىچ كەو.» ئەوئىش نەى كر داىە دەى فەرموو لەو

كاتەدا و لەو شوئىنە پىر مەترسى و تۆقىنەرەدا چۆن دەمتوانى شك نەكەم؟ جگە لەوئەش، دەمزانى دەستم بە ئاسمانان راناگا. (چونكە لەوئى كىئۆ بەقسەى نەكردبووم و لە جىئى خۆى نەجوولابوو، دانىشتوانى ئاسمانىش ئىمانەكەمىيان بە ھىچ نەدەزانى و لەو دىناش پاداشىكەم بۆ لەبەرچا و نەگىرابوو.) كەوايە بۆ بەئىلم پىستى لەشم دامالن، ئەوئىش بەبى ھىچ ئامانجىك؟ چونكە ئەوان كاتىك نىوئەى پىستەكەشيان دابمالىبايەم، تەنانەت ئەو كاتەش كىئۆەكە گوئى بە ھاوار و سكالام نەدەبزووت و لە جىگای خۆى نەدەجمى. لەو كاتانەشدا پىاو نەك ھەر وھشك دەكەوئى، بەلكو لە ترسانا بەجارى ئاوەزىشى دەدۆرپىنى و ناتوانى تەنانەت بىرىشى لى بكا تەو. كەوايە بۆ دەبى من بە تايبەت بىمە ئامانجى لۆمە و سەرکۆنە، ئەگەر لەوئى چاوم بە جەزا و پاداشىك ناكەوئى، لانىكەم با گىانى خۆم پزگار كەم. بۆيەشە بە تەماى وىستى خوداى گەرەم و ئەو ھىوايەم ھەيە كە بکەومە بەر رەحم و دلوقانىيەكەى، قوربان.

كۆپى خوار دىنەۋى براندى

چەلەھانى تەۋاۋ بوۋ. بەلام ئەۋە سەير بوۋ، فىۋدور پاولۋويچ، كە ئەۋ ھەموۋە سەرخۆش بوۋبوۋ، لەپەر نىۋچاۋانى تىكنا. بە مپومۋچى قومىكى لە پەرداخە براندىيەكە دا، پاشان شووشەكەى نا بەسەريەۋە و گلاسكىكى لە رادەى ئاسايى زياتر خوار دەۋە. گوراندى بە سەر خزمەتكارەكاندا: «ئىۋە ھەموۋتان يەسۋوعىن، ياللا لىرە ۋەدەر كەون! ئىسمىر دىاكوف تۆش برۆ. ئەۋ لىرە ئالتونەى ئەمرو قەۋلم پىداى، سبەينى بۆت دەنئىرم. ئىستا برۆ لىرە! گريگورى مەگرى. برۆ لاي مارتا. جىگات بۆ رادەخا و ئەھۋەنت دەكاتەۋە.» ھەر بەۋ قسانەى، خزمەتكارەكان ھەموۋ رۆيشتن. بە شىۋاۋى گوتى: «بىشەرەفانە ناهىلن دۋاى شام پىاۋ وچانىك بدا و بە ئاسۋودەبى دانىشى.» پاشان رۋوى كرده ئىۋان فىۋدورۋويچ و گوتى: «ئىسمىر دىاكوف ھەمىشە دۋاى شىۋ دى بۆ ئىرەۋ ھۆگرييەكى زۆرى بە تۆ ھەيە. چىت كىردوۋە ۋا خولىاى تۆ بوۋە؟»

- ھىچم نەكردوۋە. پىخۆشە من بە چاۋىكى رىزدارانەۋە تەماشاي بكەم. مروفىكى سووك و خويىرييە. لەگەل ئەۋەشدا راست لەكات و ۋادەى دىارى كراۋدا دەگاتى و ھەمىشە يەكەم كەسە.

- يەكەم كەسە؟

- مروفى دىكە و لەئەۋ چاكتىش ھەيە. بەلام كەسىكى ۋەك ئەۋىش ھەيە

ۋ لە پىش ھەموۋياندا قوت دەبىتەۋە و چاكەكانىان دواتر دىن.

- لەكات و ۋادەى دىارى كراۋدا دەگاتى؟

- ۋەك مووت لى ھەلپروزاندى. تا ئىستا لادىيەكان نەيانويستوۋە گوى بەۋ ئاشپەز و پىشخزمەتانە بدن.

- ئاخ، براكەم، بەلام كەرى بەلەمى چونكە ھەر بىر دەكاتەۋە و بىر دەكاتەۋە، شەيتانىش تىي ناگا.

ئىۋان بە بزەيەكەۋە گوتى: «ئەۋ دەيەۋى ھەموۋ فكرەكانى بخاتە سەريەك.»

- خۆ دەزانم من يان كەسىكى دىكەى بۆ تامل ناكرى، تەنانەت تۆش، ئەگەرچى پىت ۋايە بە چاۋى رىزەۋە تەماشات دەكا. بەلام لەگەل ئالىۋوشا ۋا نىيە، زۆرى رىق لە ئالىۋوشايە. بەلام دىزى ناگا، شەيتانى و شوۋقارىش ناگا. ئاگاي لە زمانى خۆيەتى وزەنگەكەمان نازرىنى. لە ماسى لىنانىش زۆر شارەزايە. بەلام، بەلەنەت بى، كوا شىۋاۋى ئەۋەيە ئەۋەندەى باسبەكىن؟ جا ديارە شىۋاۋى باسكردن نىيە.

- بەلام سەبارەت بەۋ فكرانەشى كە لەۋانەيە ۋەكارى بخا، گوندنشىنى رۋوسى بە تىكرىي پىۋىستىان بە قامچى لىدانە. ئەۋەش برۋاى ھەمىشەى منە. لادىيەكانى ئىمە گەمژە و نەفامن و بۆ ئەۋە نابن بەزەبىت پىياندا بى، جىي خۆشپەتى كە ھىشتا جاروبار داركارى دەكرىن. رۋوسيا لە دارى غاندا دەۋلەمەندە. ئەگەر ئەۋ لىرەۋارانە لە نىۋ بىرىن، رۋوسياش كاول دەبى. من لايەنگرى مروفى زانا و بەھۆشم. دەستمان لە لىدانى لادىيەكان ھەلگرتوۋە، زۆر وريا بوۋىنەتەۋە، بەلام ئەۋان خۆيان قامچى لە خۆيان دەدەن، كە ئەۋەش شتى چاكە. «چونكە ھەر بەۋ پىۋانەيەى خۆيان بۆ تۆشى دەپىۋن^{۱۰}» يان دەلین چى؟ بە ھەر حال، دەپىۋن. بەلام ھەموۋ شتىكى رۋوسيا بەراز ئاسايىيە. رۆلەگيان، خوزگە دەترانى چەندە لە رۋوسيا بىزارم... يانى نەك لە رۋوسيا، بەلكو لەۋ ھەموۋ توند و تىزىيە! بەلام لەۋانەيە مەبەستم ھەر

پووسیا نه بی. Tout celac est dela cochonnerie^{۱۶}.... ده زانی چیم
پیخۆشه؟ جوانی و نهرم و نیانی، ورده کاری و ناسکی.

- په رداختیکی دیکه شت خوارده وه، به سته.

- توزی سه برکه، په رداختیکی دیکه شت دهخۆمه وه و پاشان په رداختیکی دیکه
و نه وسا دهستی لئ هله لده گرم. نا، سه برکه، په پریه نیو قسه کانه. له ماکرویه
له گه ل پیاوکی پیر قسه مده کرد، پیی گوتم: «هیچ شتیکمان له وه پی خۆشتر
نییه کچان مه حکومت به قامچی لیدان بکهین، هه میشه ش لیدانی قامچییه که
دهخهینه نه ستوی کوران. کورپکی لاو که نه مرقو قامچی له کچیک داوه،
سبهینئ دهچیته خوازینئی. هه ر بویه نه و کاره به قازانجی کچانیشه و
هه ست به هیژایی دهکن.» نه مه شت دهوریه که له ناسه واری مارکی
دووساده^{۱۷}! به لام هه رچونیک بی کاریکی زیره کانه یه. پیت خۆشه برۆینه پیتی
و چاویکی لئ بکهین؟ ئالیووشکا بۆ خه ریکی سوور ده بییه وه؟ رۆله گیان،
نه وهنده شه رمیون مه به! به داخه وه بۆ فراوین نه مامه وه دنا به سه رهاتی
کچانی ماکرویه م بۆ راهیبه کان ده گتیرایه وه. ئالیووشا گیان قه لئس مه به له وهی
نه مرقو به یانی سووکایه تیم به باوه عابید کرد. ئیمان هه رده بووم، نه وه ندهم
رق هه ستابوو. نه گه ر خودایه که بی، جیی خۆیه تی سزا بدریم و سه رزه نشتم
که ن و ده بی تاوانه که شتی بده مه وه. به لام نه گه ر خودایه که نه بی، باوکانی ئیوه
شیاووی چین؟ ته نیا سه برپینان به س نییه، ده بی له وه خراپتریان به سه ر بینن،
چونکه به ر به پیشکه وتن ده گرن. ئیوان باوه ر ده که ی نه و کاره دلم پاراو
ده کا؟ نا، به چاوتدا دیاره باوه ر ناکه ی. تو باوه ر به و شتانه ده که ی که خه لک
سه باره ت به من ده لیلین؟ ده لین هه نه کچیم، قه شمه ریم. ئالیووشا توچی، باوه ر
ده که ی من هه نه کچیه کم و هیچی تر؟
- نا باوه ر ناکه م.

16- «هه مووی به راز سه فته یه.»

17- مارکی دووساد Desade نووسه ر و بیرباری فه ره نسی (۱۸۱۴-۱۷۴۰) که گوایه زور زالم بووه،
وشه ی «سادسیم» - نازاردانی دیتران - له ناوی مه باره کی نه و وه رگیراوه.

- باوه رت پیده که م و ده زانم به راسته. چونکه پیاوکی راستی و قسه کانیشت
سادقانه یه. به لام ئیوان وانیه. ئیوان له خۆباییه... له گه ل نه وه شدا کاری راهیبان
یه کلایی ده که مه وه. هه موو نه و قورپاته عیرفانییه ی پووسیای داگرتووه
به جاریک کۆده که مه وه و زه وتی ده که م. هه تا ته واوی نه و گه و جانه ئاقل ده که م.
نه و کاته بزانه چ زیر و زیویک ده رژیته زه رابخانه وه! ئیوان پرسیی: «ده ی
بوچی زه وتی ده که ی؟»

- بو نه وه ی هه قیقه ت دنیا داگرئ، له به ر نه وه.

- چاکه نه گه ر هه قیقه ت ده بی دنیا داگرئ، ده زانی تو یه که م که س ده بی که
ماله که ی تالان ده کری و پاشان... زه وتی ده که ن.

فیو دور پاولوویچ، به سووکی دهستی کیتشا به ته ویلی خۆیدا و گوتی:
«به ها به راسته، ها. نه گه ر وایه من که رم. که وایه ئالیووشا، نه گه ر ئاوا بی با
کلئسه که ی تو هه ر له جیی خۆی بی. ئیمه ش خه لکانی وریا له سووچیک
داده نیشین و براندی دهخۆینه وه و که یف ده کهین. ئیوان ده زانی، رهنگه له
لایه ن خودای بانی سه ره وه ئاوا بر درابینه وه. ئیوان بیلئ بزانه، نه ری خودا هه یه
یان نییه؟ سه برکه، راست برۆ، بی پیچ و په نا، راست به راست. بو پیده که نی؟
- به وه پیده که نم هه ر ئیستا سه باره ت به بیرو باوه ری ئیسمر دیاکوف، که
دو پیاو هه ن ده توانن شاخ و کیوان به فه رمان پیدانیک له جیی خۆی
بگوینه وه، قسه یه کی زیره کانه ت کرد.

- ده ی ئیستا ده فه رمووی شیوه ی نه و ده ده م؟

- زوریش.

- ده ی نه وه نیشاندهری نه وه یه پووسیم و تاییه ته ندیی پووسیم هه یه.
تۆش نه گه رچی ماشه للا فه یله سووفیکی، له وانیه هه ر به و شیوه غافلگیر بی.
له وه گه ریین، پیم بلین بزانه خودا هه یه یان نییه؟ به لام جیددی به جیددی،
داوات لیده که م لانیکه م ئیستا جیددی بی.

- نا، خودا نییه.

- ئالیووشکا، خودا هه یه؟

- به لئی ههیه.

- ئیوان ئه ی زیندوو بوونه وه ههیه، ته نیا هیندیک، هه ر ریزهیه ک؟

- زیندوو بوونه وه ش نییه.

- هه ر نییه، نییه؟

- هه ر نییه، نییه.

- که وایه مردن و بهیه کجاری ته و او بوون و برانه وه. رهنگه شتیکه دیکه ش

هه بی. ویناچی ئه م هاتن و چوونه ش هه روا گۆتیه بی.

- مردن و برانه وه.

- ئالیووشکا، تو ده لئی چی، زیندوو بوونه وه ههیه؟

- به لئی ههیه.

- خوداش و زیندوو بوونه وه ش؟ رۆحیش شتیکه هه تا هه تاییه؟

- به لئی خوداش و زیندوو بوونه وه ش. هه رمانی رۆحیش به ده ست خودایه.

- ئه ها! زۆر ویده چی هه ق به ئیوان بی. خودایه گیان! تو بیرى لیبکه وه

مرۆف له بهر هه یچ و خه ون و خه یالیکه تاییه ت چ ئیمان و وزهیه کی سه رف

کردوه. ئه ویش چه ند هه زار سال. به لام کئییه تا ئه و رادهیه مرۆقی به شیت

زانیه؟ ئیوان! بۆ دوا بینه جار، راست و ره وان پیمبلێ خودا ههیه یان نییه؟

- بۆ دوا بینه جار ده بلیمه وه، نییه.

- ئیوان، کئ ئاوا کلای له سه ر مرۆف ناوه و پیتی پیده که نی؟

- ئیوان فیۆدورۆویچ، به بزهیه که وه گوتی: «رهنگه شهیتان!»

- شهیتانی چی؟ مه گین ئه ویش ههیه؟

- نا، شهیتانیش هه ر نییه.

- جیی داخه. به زیاد نه بی چ ژیانیکه. ئه گه ر ئه و مرۆقه م ده ست بکه وئ که

بۆ یه که م جار خودای داهیتا، ده زانم چیی لیده که م! ته نیا له سیداره دانیشی به س

نییه. ده بی دردی بدریتتی.

- ئه گه ر خودایان دانه هینتایه، ژیاریش نه ده بوو.

- ژیار نه ده بوو؟ به بی بوونی خودا ژیار نه ده بوو؟ به راستته؟

- به لئی، نه ژیار ده بوو، نه براندی. که وایه ده بی ئه و براندییه له بهر ده ست

لابه م.

- سه برکه، سه برکه، رۆله گیان، په رداختیکه دیکه، من هه ستی ئالیووشام

رووشاندوه. ئالکسی، دلّت لیم هیشاوه؟ ئالیووشا کوچه لانه که م، به رخه که م!

- نا، نه رقم هه ستاوه و نه دلّم لیت دیشی. چونکه له بیر و باوه رت ئاگادارم،

دلّت چاکتره له میشتک.

- دلّم چاکتره له میشتکم، هه ر به راست؟ خودایه گیان! ئه ویش تو پیم ده لئی.

- ئیوان، تو ئالیووشکات خو ش ده وئ؟

- به لئی.

- ده بی خو شت بوئ. (فیۆدور پاولوویچ ئیتر ته و او سه رخو ش بو بوو.)

گوئ بگره، ئالیووشا، ئه مرۆ به یانی سووکایه تیم به پیره که ت کرد. به لام هینده م

رق هه ستابوو ئاگام له خو م نه بوو. پیموایه ئه و پیره ی تو زۆر دلّیکه گه وه ی

ههیه و شلوئ نابی، ئیوان وایه یان نا؟

- رهنگه واش بی.

- با وایه. «LLya du piron la dedans»¹⁸، ئه و یه سووعییه، مه به ستم

یه سووعی پووسییه. مرۆقیکی به شه ره فه، به لام چونکه دهیه وئ به ناچارى

خوی پیرو نیشاندا، رقیکی شاراره له ناخیدا قولیده دا.

- به لام به ته و او ی ئیمانی به خودا ههیه.

- وانیه... نه ترانیوه؟ خوی به هه مو که سی گوتوه. یانی به هه مو که سیش

نا، به لکو به هه مو ئه و خه لکه وریا و چاوکراوانه ی ده چن بۆلای. هه روا

ماوهیه که له مه وه بهر به سولتیزی حاکمی گوتبوو: «ئیمان، به لام نا خو شم نازانم

ئیمانم به چیییه.»

- به راستته؟

18- «زۆر شیوه ی پیرو ن ده دا» پیرو ن شاعیر و شاتو نووسی ته نزویژی فه ره نسى (۱۷۷۳-۱۶۸۹)

- بەلئ، بەلام پىزى لىندەگرم. بىرئىكىش شىئوھى «مفىستافىلىس»^{۱۹} دەدا. يان «قارەمانى سەردەمى ئىمە»^{۲۰}... ئاربنىن، يان ناوى چىيە؟ خۇ دىتووتە چەندە ھەوھەسبازە. ئەوھندە تۇلازە پىياو كاتى كچەكەى يان ئنەكەى بۇ دان پىنانان دەچن بۇلاى تووشى خانەگومانى دەبى. خۇ دەزانى كاتى دەستدەكا بە گىرپانەوھى چىرۆك... پىنرارەكە ئىمەى بۇ چاىى خواردەنەوھە بانگەپىشت كىرد، چاىى و شەپاب. (ئنان شەپابى بۇ دەننەرن) دەستىكرد بە گىرپانەوھى سەربىردە و نەقلى رابىردو، ئەوھندە پىكەنەم لەوانەبوو ناوسكم بىچىرئ... بەتايبەت كاتىك نەقلى ماریجە كىردنى ئنىكى نفوستانى بۇ گىرپانەوھە. «ئەگەر لاقوقولم ساخ بوايەن سەمايەكم بۇ دەكردى كەيف بەكى. تەواوى تەمەنم بە سەما و ھەلپەركى رابواردوھە.» دەگوت: «فیل و تەلەكەى زۆرى كىردوھە.» شەست ھەزار پۇبلى لە دۇمىدوفى بازىرگان خوارد.

- چىى لىى دى؟

- چونكە جىى متمانەى بوو، پارەكەى ھىناو پىئىدا، پاشان پىى گوت: «دۇستى خۇشەوئىست، ئەم پارەيە با وەك ئەمانەت لەلاى تۇبى. پۇلىس بىرپاروايە سبەئىنى مالاكەم بىشكنى.» ئەوئىش پارەكەى لىوھەرگرت و گوتى: «تۇ وابزانە ئەو پارەيەت داوھ بە كلىسە.» پىمگوت: تۇ خوئىرى و ھەرزەى. «گوتى: «نا، من خوئىرى و ھەرزە نىم. دەست و دلپازم.»

بەلام ئەو كەسە ئەو نەبوو، كەسىكى دىكە بوو. لەگەل كەسىكى دىكە لىم شىوا بوو... بىئەوھى سەرنجى بدەمى. گلاسىكى دىكەم بۇ تىكە و ئىتر بەسە. ئىوان ئەو بىرىيە لابە، كۆى كەوھە. خەرىك بوو درۆم دەكرد. ئىوان، بۇ قسەكەت پىنەبىرىم و نەتگوت خەرىكم درۆ دەكەم؟

- دەمزانى دەست ھەلدەگىرى.

- ئەمە درۆيە. لەبەر قىن، لەبەر بوغز لەزگى ئەو كارەت لەگەل من كىرد. تۇ قىنت لىمە. ھاتووى بۇلام و لە مالاكەى خۇمدا قەلسەم لىدەگىرى.

- باشە ئەوھە دەپۆم. زۆرت براندى خواردۇتەوھە و زىدەپەوئىت كىردوھە.

- بۇخاترى خودا، تكام لىكردووى يەك - دوو رۆژى بچى بۇ چىرماشنىيا، كەچى ناچى.

- ئەگەر ئەوھندە بە پىئوىستى دەزانى و پىركىشى لە سەر دەكەى سبەئىنى دەچم.

- ناچى دەتەوئى من بخەيتە ژىر چاوەدئىرى. ئەى سەگى قىزەون، تۇ ھەر ئەوھت دەوئى، بۇيە ناچى.

پىرە پىياو لە سەر قسەكەى خۇى سوور بوو. تەواو سەرخۇش بووبوو. ئەگەرچى بە مەستىش قەتى قسەى سووك و جىئو بەدەمدا نەدەھات، واى لى ھاتىوو سەرى لە شەروكىشە دەخورا و دەئوىست خۇى بنوئىنى.

- بۇ چاوم لىناكەى؟ بۇچى ئاوا تىمەدەروانى؟ چاوانت پىمەلەئىن: «ئەى مەستى دىئو!» چاوت پىر لە گومان. پىر لە رىق. بە پلانكەوھە ھاتووى بۇ ئىرە. ئالىووشا تىم دەروانى و چاوى دەبرىقەتەوھە. ئالىووشا رقى لىم نىيە. ئالكسى، تۇ نابى ئىوانت خۇشبوئى.

ئالىووشا بە لەبىزىكى قايم و فەرمان پىدەرانەوھە گوتى: «تۇ نابى لەگەل كاكم ئەوھندە بەدخولقى بەكى، ئەوھندەى لەگەل تىوھەچۆ.»

- ئاخ، باشە باش. ئاخ، چەندەم سەر دىشى. ئىوان، ئەو بوتلە براندىيە ھەلگەرە، ئەوھە سىئەم جارە پىنت دەلئىم.

فىؤدۆر پاولووىچ كەوتە بىر كىردەوھە، لە ناكاو بزەيەكى ھاتى، زۆر نەرم و ھىدى گرژىيەوھە: «ئىوان، رىق لە پىرە پىياوىكى نەخۇش و لاواز ھەلمەگەرە. دەزانم خۇشت ناوئىم، بەلام قەلس مەبە. ھىچىوام نىيە تاكو لەبەر ئەو خۇشت بوئىم. بچۆ بۇ چىرماشنىيا. خۇم دىم بۇ ئەوئى بۇلات و دىارىيەكت بۇ دىنم. لەوئى كچىكىشت نىشانەدەم. كە زۆر لەمىژە ھەلمناوھە و چاوەدئىرىم لىكردوھە.

19 - MephistoPheles، نوئىنەرى لوسىفىز (ئىبلىس) لە شانوى فاوستى گۆتەدا.

20 - ناوى پۇمانى بەناوبانگى «لىرمانتوف» ە و قارەمانى ئەو پۇمانەش «پچوورىن» ە «ئاربنىن» لە يەكى لە شانوكانى لىرمانتوفدا. بالماسكە - دەورى مروفىكى ھەرزە و خوئىرى دەگىرئ.

هەروا بە پىخاوسى بەملاو ئەولادا ھەلدى. لە كچانى پاپەتى مەترسە. رقت لىيان نەبى. گەوھەرن!»

چوار قامكى دەستى بە دەمىيەوہ نا و شەقەى ماچى لى ھەستاند.

فيؤدۆر پاولوويچ زوو مەستىيەكەى رەوى و كاتى گەيشتە مەبەستى دلخۆزى خۆى، دەتگوت تەواو وريا بۆتەوہ: «بە برۆاى من.. بە برۆاى من... ھاوار لە دەست ئىوہ ھەتيوانە! پۆلەكانم، كوودەلە خرپنەكانم. بە برۆاى من... لە ماوہى ژياندا ھىچ ژنيكم پى ناشيرين نەبووہ. ئەوہش خووخدەى منە، دەتوانن تيمبگەن؟ چبکەم بۆ ئەوہى تيمبگەن؟ دەمارتان شيرى تىدايە، نەك خوین. ھىشتا سەرتان لە ھىلكە نەجووقاوە، دەمتان بۆنى شيرى خاوى لىدى. من برۆام وايە كە پياو دەتوانى لە ھەر ژنيكدا شتيكى باش و سەرنجراكىش، بدۆزىتەوہ كە لە ژنيكى دىكەدا نىيە. تەنيا دەبى بزانی چۆنى پەيدا بکەى، خالى گرینگ ئەوہيە. لىزانىشى دەوى. بە برۆاى من ژنى ناشيرين نىيە. ھەر ئەوہى كە ژن بى نيوہى خواستەكە دىتە دى... بەلام چبکەم تاكو لەوہ تىبگەن. تەنانەت veilles filles [پيرە كچان] یش شتيكيان تىدايە كە لە دلى خۆياندا دەلین ئەو پياوانە چەندە گەوج و ناھير بوون ھەميەتيان پىنەداون و ھىشتوويانە پير بن. كچانى پاپەتى و ھەژار و ئەوانەى زۆر پووبازارى نين دەبى خافلگيريان كەى. ئەوہتان دەزانی؟ دەبى وايان تووشى سەرسورمان بکەى و شەيدا و ھەشەرى بن. ھەست بە شەرمەزايى بکەن كە پياويكى ئاوا گەورە ئاشقيان بووہ. ئەوہش زۆر چاكە. ھەتا دنيا بووہ ئەرباب و نوکەريش ھەر بووہ، بۆيە ھەميشەش كلفەت و ئەرباب بەجۆرى كەينوبەنيان بووہ، ئەوہش بزائن، كە باشترين شتە بۆ بەختەوہرى و چيژ وەرگرتن لە ژيان. سەبركە... گوئ بگرە، ئاليووشكا، ھەميشە داىكتم تووشى سەرسامى دەکرد، بەلام بەشيوہيەكى دىكە. قەت ئەوہندەم سەرنج نەدەدایە، بەلام كاتى بۆم دەردەكەوت ھەليەتى، بەقوربان و سەدەقەى دەبووم و بخ گاگولكى بۆلاى دەخوشيم و لاقيم ماچدەکرد. ھەميشە - ئەو ساتەم لەبىرە و قەتم لەبىر ناچىتەوہ و وادەزانم دويىنى بوو - وە پىكەنينم دەخست، وردە قاقايەكى سەير بە نەختالى توورەبيەوہ، ئەو جۆرە پىكەنينەش

تايبەتى خۆى بوو. دەمزانی ھىرشەكەنى وادەستىدەكا، پۆژى دوايى زۆر شىتانە دەقيژاند و ئەو وردە قاقايانە دياردەى شادى و رەزايەت نەبوون. بەلام نيشاندەرى جۆرىك عەشق و خدەى سروشتى بوون. گرینگ ئەوہيە بزانی چۆن كەسنى ھەلفريويىنى. جاريكيان «بليانسكى» - لاويكى دەولەمەند و جوانچاك - دەھات بۆ ئىرە و خۆى تى ھەلدەقوتاند - لەبەر چاوى داىك يەك زللەى خيواندە لاروومەتم. ئەويش - وەك مەرى پىغەمبەر وابوو - لە داخى ئەو شەپلاغەيە و ھىچ نەگوتنى من، وەك شىت و ھارى لىھات و دەستىكرد بە لىدانم. حوكمى لىكردم: «شەپلاغەت خواردووە، لىيان داوى. چۆن ئەو ھەتيوہ زللەى لە تۆ دا. ئەوہ دەتەوى منى پى بفرۆشى... چۆن دەويىرى لەبەرچاوى من لە تۆ بدا! ئىتر تخوونم نەكەوى. نامەوى چاوم بە چاوت بکەوى، برۆ، ئىتر نامەوى قەت قەتت ببينم، قەت قەت. ھەستە برۆ تۆلەى خۆتى لىبکەوہ، بانگى بکە بۆ دوئىل!... ھەر ئەو كاتە بردم بۆ كلېسە بەلكو بيتەوہ سەر ئەقل. قەشەكان زۆريان دوعا بەسەردا خویند و ئاراميان كەردەوہ. بەلام ئاليووشا، بەو خودايەى لە ژوورى سەرە بەقەد سەرە دەرزىيەكم سووكايەتى بەو كچە ھەژار و شىتوولكەيە نەكرد! تەنيا جاريك، ئەويش پىموا يەكەم سال بوو، ئەوكات زۆرى ھۆگرى بە عىبادەت بوو. بەتايبەت جيژنى بۆ مريەمى پىرۆز دەگرت و لە وەتاغەكەى و دەدەر دەنام. لە دلى خۆمدا گۆتم: «با ئەو عىرفانەى لە مېشك دەرهاويژم!» گۆتم: «چاوا لىكە، ئەوہش پەيكەرە پىرۆزەكەت، خۆ دىتوتە. ئەوہتا. دەبىنمە خوارى. پىتوايە پەرچۆ دەكا. بەلام چاوا لىكە، تفى لىدەكەم و ھىچ بەلايەكىشم بە سەر نايە!» كە ئەوہى دى، خودايە گيان! پىموا بوو دەمكوژى. بەلام تەنيا جىنگلىكى لەخۆى دا و دەستى خۆى ھەلگۆفى. پاشان بەھەر دوو دەستى دەموچاوى گرت، سەرتاپاى لەشى وەلەرزىن كەوت و درا بە عەرزدا... گەرمۆلە بوو. ئاليووشا، ئاليووشا. ئەوہ چىيە، بۆ رەنگت گۆراوہ؟

پىرە پياو لەترسانا لەجىيى خۆى داچلەكى. لەو كاتەوہ دەستىكردبوو بە باسكردنى داىكى، ئاليووشا رەنگ و پرووى گۆرابوو، سوور سوور بووبۆوہ. چاوى فرمىسكى تىزابوو، لىوى دەلەرزى. پىرە مەست، بى ئەوہى گوئى بداتى

هه‌روا دريژهي به چهنه‌دريژي و هه‌له‌وه‌پري دهدا، تا ئه‌و ساته‌ي ئاليووشا حالي ليهاهات. راست ئه‌و جوړه‌ي كه‌باسي دايكي كرابوو. له ناكاو ئه‌و حالي به‌سه‌ردا هات و له‌جيني خوي ده‌رپه‌ري. راست به‌و شيوه‌ي كه دايكي ده‌رپه‌رپوو و جينگلي له‌خوي دابوو ده‌ستي خوي هه‌لگولفي و هه‌ردوو ده‌ستي به دهموچاوييه‌وه گرت، ده‌ستي‌كرد به گريان و له‌گه‌ل به‌رسينچكه و گريان هه‌موو گياني ده‌له‌رييه‌وه. ئه‌و شيوه حال ليهاهاتنه‌ي ئه‌وه‌نده له‌دايكي ده‌چوو، به‌جاري شويني له سهر فيودور پاولوويچ دانا.

ئيوان، ئيوان، زووكه ئاو بينه ئاو! راست وهك ئه‌وي ليهاهاتوو، ئه‌ويش ئه‌و كاته راست ئاواي لي‌هاهات، مه‌به‌ستم دايكيه‌تي. ئاو بكه ده‌مه‌توه و له سهر و چاوي بپرژينه. منيش هه‌ر ئه‌و كارهم كرد بؤ دايكي. «له‌بن ليوييه‌وه به ئيواني گوت: «له‌تاوي دايكي حالي تيكچوو، له‌به‌ر خاتري دايكي»

ئيوان رق و قين وهك خوين به‌رچاوي گرت و به توورپه‌يي گوراندي: دايكي ئه‌و دايكي منيش بو، وانبيه؟» پيره پياو له ترسي رق و توورپه‌يي و چاوي ئيوان كه ئاوريان لي‌ده‌بووه، كشا دواوه. به‌لام شتيكي زور سه‌ير قه‌ومابوو، له ساتنيكيش زياتري نه‌خايانده‌بوو، ده‌نگوت له دالغه‌ي پيره پياودا هه‌رنه‌ماوه كه دايكي ئاليووشا، دايكي ئيوانيشه.

كتوپر له بن ليوه‌وه منجاندی: «دايكي تو؟ مه‌به‌ستت چيه؟ باسي كام دايك ده‌كه‌ي؟ دايكي توش بوو؟... فكرم له كوئيه! دياره دايكي توش بوو! ئه‌وه فكرم له كوئيه! قه‌ت تا ئه‌و راده‌يه دالغهم نه‌شيواوه. بمبووره، ئيوان، فكرم رو‌يشتبوو... ها، ها، ها!» له قسه كه‌وت. ليوي به بزهيه‌كي مه‌ستانه و نيوه شيووانه گرژييه‌وه.

هه‌ر له‌و ساته‌دا قرموقال و هاواريني ترسناك له سهرسه‌راوه هه‌ستا. گوږه و هه‌رايه‌كي تووره، ده‌رگاكه به توندي كرايه‌وه و ديميتري فيودورويچ خوي كرد به ژووريدا. پيره پياو له‌ترسانا هه‌لات بولاي ئيوان. ده‌ستي به شاني ئيوانه‌وه گرت و قيزاندی: «ده‌مكوژي! ده‌مكوژي! مه‌هي‌له ده‌ستي پيم‌بگا! مه‌هي‌له!»

(۹)

هه‌وه‌سبازان

گريگوري و ئيسمير دياكوف به‌دواي ديميتري فيودورويچدا به هه‌له‌داوان خويان كرد به وه‌تاغه‌كه‌دا. له سهرسه‌را كيشمه‌كيشميان له‌گه‌ل كردبوو، به پيي ئه‌و فه‌رمانه كه چهن رۆژ له‌مه‌وبه‌ر فيودور پاولوويچ پيي دابوون، ئيزنيان نه‌دابوو بيته ژوورئ. ديميتري كاتي چاوي به‌وه كه‌وت توژي راوه‌ستا و چاويكي به ده‌وروبه‌ري خويدا گي‌را. گريگوري ده‌وريكي سفره‌كه‌ي ليدا و به‌ره‌و ده‌رگايه‌كي دووتايي هه‌لات كه له‌وبه‌ري وه‌تاغه‌وه هه‌لكه‌وتبوو، به سهر ژوره ناوينيه‌كاندا ده‌كرايه‌وه. له‌به‌ر ده‌رگا پيوه‌دراوه‌كه‌دا هه‌ر ده‌ستي ليك‌بلاو كردو خوي ئاماده كرد، تاكو هه‌تا دواين دلوي خويني به‌رگري له درگاكه بكا و نه‌هي‌لي برواته ژوورئ. ديميتري كه ئه‌وه‌ي دي، ئه‌وه‌نده‌ي ديكه رقي هه‌ستا. نه‌راندی و هه‌راي‌كرده گريگوري.

كه‌وايه لي‌زه‌يه! لي‌زه خوي شارده‌ته‌وه! لاچو له‌به‌ر ئه‌و درگايه خو‌پري! ري له من ده‌گري؟

هه‌وليدا گريگوري بخاته ئه‌ولاوه و خو بكا به ژووريدا، به‌لام خزمه‌ت‌كاري پير پاليكي پيوه‌نا و رايدا بؤ دواوه. ديميتري چه‌قوت ليدايه خويني نه‌ده‌هات، وهك شيت و هار هؤمه‌ني بؤ پيره‌پياو برد و مشتيني له سهر سينگي پيره پياو راكيشا. گريگوري وهك باخه‌گيا له سهر زه‌وي گولوله بوو. ديميتري به سهر له‌شي تخيل‌بووي پيره پياودا بازي‌دا و خوي كرد به ژووريدا. ئيسمير دياكوف له‌وبه‌ري هؤده‌كه‌وه شاني داته‌پانده‌بوو و له نزيك فيودور پاولوويچ وهك ميژو‌كه ده‌له‌رزي و په‌نگي هه‌لبزركابوو.

ديميتري فيودورويچ گوراندي: «ئه‌و لي‌زه‌يه هه‌ر ئيستا ديم به‌ره‌و ئه‌و ماله بايداوه، به‌لام پيي‌نه‌گه‌يشتمه‌وه. كواني؟ له‌كوئيه؟ ئه‌و نه‌رپه‌يه‌ي «ئه‌و لي‌زه‌يه» سه‌ير شويني له سهر فيودور پاولوويچ دانا. ئه‌وي ترسي له دلدا بوو پورژا.

هاواری کرد: «بیگرن! بیگرن! به شوین دیمیتریدا وەک تیسکەهێ تەفەنگ دەرچوو و خۆی کرد بە وەتاغەکەهێ دیکەدا. گریگۆری هەستا بۆ وە هیشتا کاس بوو. ئیوان و ئالیووشاش بەپەلە بەدوای باوکیاندا رۆیشتن. لە وەتاغی سێهەمدا خرمەهێ شکانی شتیک هات. گۆلدانیکی شووشەهێ گەرە بوو - زۆریش گرانبایی نەبوو - لە سەر پینچکەهێکی مەرەمەری، دیمیتری بە پەنایدا رۆیشتبوو، کەوتبوو بەعەرزدا.

پیرە پیاو هاواریکرد: بیگرن! کورە بگەنئ!

ئیوان فیۆدۆرۆویچ و ئالیووشا پیلی باوکیان گرت و گێپایانەوه. ئیوان بە توورەهێ گۆراندی بە سەر باوکیدا: «بۆ وەدوای کەوتووی؟ بتگرئ لەرێو دەتکووژئ.»

- وانچکا، ئالیۆشچکا! لیم روونە لیرەهێ. گرووشنکا لیرەهێ. خۆی گوتی دیویەتی بەرەو ئێرە هەلاتوو.

و هەناسەپرکئ کەوتبوو. لەو کاتەدا چاوەروانی گرووشنکا نەبوو، ئەو هەوالە کتوپرەش کە لیرەهێ، بەجاری وەدڵەخورپەهێ خست. سەرتاپای دەلەرزئ. وەک شیتی لێهاتبوو.

ئیوان نەراندی: «بەلام خۆت دەزانی نەهاتوو.»

- بەلام رەنگە لە دەرگایەکی دیکەوه هاتیته ژوورئ.

- ئەو دەرگایەهێ دیکە داخراوه و کلێلەکەهێ بەخۆتە.

دیمیتری دیسان هاتوو بۆ وەتاغی نشیمەن. دیتبوی درگاکەهێ دیکە قوفل کراوه، کلێلەکەهێ لە گیرفانی فیۆدۆر پاولوویچدا بوو. پەنجیرەهێ هەموو وەتاغەکانیش پێوەدرابوون. بۆیه گرووشنکا لە هێچ رێگایەکەوه وینەدەچوو هاتیته ژوورئ و خۆی شارددیتهوه.

فیۆدۆر پاولوویچ هەرکە چاوی بە دیمیتری کەوتەوه قیژاندی: «بیگرن! لە وەتاغی خەوهکەهێ من دزیکردوو.» خۆی لە چنگی ئیوان راپسکاند و شالای برد بۆ دیمیتری. بەلام دیمیتری بە هەردوو دەستی چنگی لە تووکە سەری ئەملاوئەولای سەری فیۆدۆر پاولوویچ گیرکرد و دای بە زهوییدا. دوو سی

پیتاقەهێ کیشا بە سەر و سەکوئیدا. پیرە پیاو بە دەنگی گریانای هاواری لئ هەستا. ئیوان فیۆدۆرۆویچ ئەگەرچی قەوهی بە قەوهی دیمیتری نەدەشکا، بەلام لە دواوه توند باوهشی پێداکرد و کیشایە دواوه. ئالیووشای بیتین و هیزیش چوو یاریدەهێ و لە پینشەوه براکەهێ گرت.

ئیوان نەراندی: «شیت و ویت! کوشتت!»

دیمیتری بە هانکە هانک هاواری کرد: «هەقی خۆیهتی! ئەگەر نەشم کوشتئ، جارێکی دیکە دیمەوه و دیکوژم. ناتوانی ئاگاداریشی لئبکەهێ!»
ئالیووشا بە توورەهێ گۆراندی بە سەریدا: «دیمیتری، زوو لیرە برۆ دەرئ!»

- ئالکسی! تۆ پیمبلئ، تەنیا باوەر بە تۆ دەکەم. ئەو ئیستا لیرە بوو یان نا؟
خۆم دیم بەپەنا پەرژینەکاندا بەرەو ئەم لایە خوشی. هەرام لیکرد، هەلات.

- سویندت بۆ دەخۆم نەهاتوو بۆ ئێرە، هێچ کەسیش چاوەروانی نەبووه.

- بەلام دیم... ئەهێ ئەوه دەبئ... ئیستا دەیدۆزمەوه لەکوئیه... خودا حافیز ئالکسی! ئیستا سەبارەت بە پارە لەگەل ئەو خویرپیه مەدوئ. خیرا بچۆ بۆلای کاترینا ئیوانا و «کرتۆشی بۆ بەرە!» پینشی بلئ ریز و سلوم هەیه بۆ، ریز و سلوو. خۆت هەموو شتیکی بۆ بگیرهوه!

ئیوان و گریگۆری خیرا فیۆدۆر پاولوویچیان هەستاندەوه و لە سەر کورپسێلەیهک دایان نیشاندا. چرو چاوی شەلالی خوین بوو... بەلام هۆشی بوو و بەوپەری رەزلی و رقهوه گوئی لە گورە و هەرای دیمیتری گرتبوو. ئەو هەروا بیرئ لە گرووشنکا دەکردەوه و پینووبوو لە جینیهکی مالهکەدا خۆی شارددۆتهوه. دیمیتری لەگەل رۆیشتنە دەرئ، چاویکی پر لە قینی لیکرد.

گۆراندی: «ئەگەر بتکوژم و خوینت بریزم پەشیمان نابمەوه! دەست هەلگره، پیرە پیاو، دەست هەلگره. دەست لەو ئارەزووت هەلگره، چونکە منیش ئارەزووم هەیه. تووک و نزات لیدەکەم و حاشا لە باوکیتیت دەکەم.»
ئەمسا لە وەتاغەکە چوو دەرئ.

پیرە پیاو بە نووزە نووزیکەوه گوتی: «ئەو لیرەهێ. حەتمەن لیرەهێ.

ئىسمير دياكوف، ئىسمير دياكوف!» بە قامكىشى ئاماژەى دەکرد.

ئىوان بە رِقھەستاي نەراندى: «نا، ئەو لىرە نىيە، پىرى لەون لىگوروا! ئى، ئى، خۇ خەرىكە لە ھۆش خۇ دەچى! ئا، خاۋلى، زووكە ئىسمير دياكوف!» ئىسمير دياكوف ھەلات بۇ ئاۋ. جەلەكانيان لەبەر داكەند و بردىانە سەر چىراي خەۋەكە و رايان كىتشا. خاۋلىيەكى تەريان لەسەرى پىچا. ھىندەى براندى خواردبۆۋە فل بوۋوبو، دلەخورپە و کوتان خواردنیش ئەۋەندەى دىكە شلىكردبو، بۆيە ھەركە سەرى كرده سەر بالنجەكە چاۋى قوچاند و خەۋى لىكەت. ئىوان فىۋدورپاولوۋىچ و ئالىووشا گەرانەۋە بۇ ۋەتاغى نشىمەن. ئىسمير دياكوف لەتوكوتى گولدانە شكاۋەكەى خىر كردهۋە. گرىگورىش لە پەنا خوانەكە راۋەستابوو، مات و خەمناك چاۋى لە چەقى ژوورەكە برىبوو.

ئالىووشا پىنگوت: «پىموا وا چاكە تۆش پەروۋيەكى تەر لە سەرت ھالىنى و بچىيە سەر پىخەفەكەت. ئىمە ئاگامان لىيەتى. دىمىترى زەبرىكى سەختى لەسەرت دا.»

گرىگورى بە لەبىزىكى خەمبارانەۋە گوتى: «سووكايەتتى پىكردم!» ئىوان فىۋدور پاولوۋىچ بە لەبىزىكى ناچارىيەۋە گوتى: «تۆ بەجىي خۇى، سووكايەتتى بە باوكىشى كرد.»

گرىگورى دوۋپاتى كردهۋە: «لەدايك و باوكى زياترم خزمەت پىكردوۋە، لە نىۋ تەشتدا شتوومە و خاۋىنم كردۆتەۋە، سووكايەتتى بە من كرد.»

ئىوان فىۋدورۋوۋىچ بە سەرتە بە ئالىووشاى گوت: «غەزەبە دەلەى بەرازە، نەمكىشايەتە دواۋە دەيكوشت. واديارە زور سانا دەكرى ئەو ئۆزۋپە لە كۆل خۇمان كەينەۋە، وانىيە؟»

ئالىووشا گوراندى: «خودا نەكا، شتى وا مەلئ!»

ئىوان بە بزەيەكى تالەۋە، ديسان سرتاندى: «بۇ خوا نەكا؟ حەزىايەك حەزىايكى دىكە ھەلدەلووشى و ھەردووكىشيان ھەقى خۇيانە بەۋ دەرە بچن.» ئالىووشا موچرىكىكى پىداھات.

- ھەلبەت ناھىلم بىكوژى، ھەروەك ئىستا نەمھىشت. ئالىووشا تۆ لىرە دانىشە، من سەرم دىشى، دەچم تۆزى لە حەۋشە پىياسە دەكەم.

ئالىووشا چوۋ بۇ ژوورى خەۋەكەى باوكى و نىزىك سەعاتىك لەژوور سەرى دانىشت. پىرە پىاۋ بە ھىورى چاۋى ھەلىنا و ماۋەيەك لە ئالىووشا رامما، دياربوو خەرىكە فكر دەكاتەۋە و پروداۋەكەى ۋەبىر دىتەۋە. كىتوپر رەنگى تىكچوو. بە خەمبارى و دلەدوايى گوتى: «ئالىووشا، ئىوان لەكويىيە؟

- لە حەۋشەيە، سەرى دىشى، خەرىكە كىشك دەدىرى.

- دا ئەو ئاۋىنەيەم بدەيە، ھا ھا لەۋ سەرىيە. دابۆم بىنە. ئالىووشا ئاۋىنەيەكى گىردى چكۆلەى لە سەر دۆلابەكە ھەلگرت و بۇى ھىنا. پىرە پىاۋ چاۋىكى لەخۇى كرد، لووتى ماسىبوو، لاي چەپى نىۋچاۋانىشى قرىنجا بوو، برىنەكەى سوورى دەكردهۋە.

- ئىوان دەلئى چى؟ ئالىووشا گىان. ھەر تۆ بەكارم دىيى كورم، لە ئىوانىش دەترسم. لە ئىوان زياتر دەترسم تا ئەۋەى دىكە. تەنيا لە تۆ ناترسم...

- لە ئىوانىش مەترسە. كەمى توورە و تۆسنە. بەلام لەسەرى كردييەۋە.

- ئالىووشا، ئەى ئەۋ ھەتىۋەى دىكە؟ ھەلدئى بۇلاى گرووشنكا. فرىشتە نازەنىنەكەم، راستم پىلئى ئالىووشا، گرووشنكا ئىستا لىرە بوو يان نا؟ - ھىچ كەس نەيدىۋە. بەھەلە چوۋە دىمىترى. نەھاتوۋە بۇ ئىرە.

- دەزانى دىمىترى دەيھەۋى مارەى كا؟

- شوۋى پىناكا.

- شوۋى پىناكا، دەزانم شوۋى پىناكا. بەھىچ لەونىك شوۋى پىناكا! فىۋدور پاولوۋىچ لە خۇشيانا ۋەختەبوو بال بگرى، دياربوو ھىچ قسەيەك بەقەد ئەۋە ئۆخزنى پىن نابهخشى. بە شادىيەۋە دەستى ئالىووشاى گرت و لە سەر دلئى خۇى دانا و فرمىسك لە چاۋىدا قەتيس ما.

گوتى: ئەۋ پەيكەرەى داىكى پىروژ كە ھەر ئىستا بۆم باسكردى، ھەلى بگرە و بىيە بۇخۆت. ئىزنت دەدەم بچىتەۋە بۇ كلىسەش... ئەمرو بەيانى گالتەم

له گهل كردى، به دليوه نه گرى. سهرم ديشى ئاليووشا. توژى دلم خووش كه. وهك پياوان ئه و كارهم بو بكه و راستم پيلى.

ئاليووشا خه مبارانه گوتى: «هيشتا هه رده ته وئى بزاني گرووشنكا لي ره بووه يان نا؟»

نا، نا، نا. باوه به قسه تى تو ده كه م. ئيستا پيئده ليم چبكه ي: خو ت برؤ بؤلاى گرووشنكا، يان به شيوه يه ك بيينه. خيرا بچؤ و لى پيرسه، خو ت بزانه دلى به كاممانه وه يه. من يان ئه و؟ ده ي؟ ده توانى ئه و كاره بو باوكى خو ت بكه ي؟

ئاليووشا به حه په ساوى له بهر خو يه وه منجاندى: «ئه گه ر ديم، لى ده پرس م.»

پيره پياو په ريبه نيو قسه كانى ئاليووشا: «نا، به تو نالى. زور حيله بازه، هه ر بتيئى باوه شت پيئده كا و ده سته كا به ماچكردنت و پيئده لى، له تو زياتر كه سى خو ش ناوى. سه ليته يه كى زور فيلزان و بى حه يايه، خونكه نابى بچى بؤلاى، نابى.»

نا، باوه چوونى من جوان نييه، هه ر نه چم چاكتره.

ده ويست بو كويت بنيرى؟ كاتى ده رپه رى و هه لات، پى ده گوت «بچؤ».

بؤلاى كاترينا.

بو پاره، بچى داواى پاره ي لي بكه ي؟

نا، بو پاره نا.

ئه و تاقه كو پيكيكى شى نييه. ئه مشه و سه رحيساييكي پاره كانم ده بم، ديسان بيرى لي ده كه مه وه، توش ده توانى برؤى. رهنگه گرووشنكا ش بيئى... به لام به يانى حه تمه ن و ده وه بؤلام. ده مه وئى شتيكت پيئليم. ديته وه؟ به لى.

كاتى ديى، واخوت نيشاننده كه هاتووى بو سه ردان و هه والپرسيم. به هيج

كه س مه لى من پيم گوتووى بيى. له لاي ئيوان دهنگى نه كه ي.

به لى باشه.

خودا حافيز فريشته كه م. هه ر ئيستا له سه رت كردمه وه و لايه نگرى لى كردم، قه تم له بير ناچى. سبه ينى قسه ت له گهل ده كه م. به لام ده بى بيرى لي بكه مه وه.

له وه گه ريين حالت چونه؟

سبه ينى گورج و گو ل و به ده ماخ هه لده ستم و دي مه ده رى.

ئاليووشا، له حه وشه كه تيئه رى و ديتى ئيوانى برى له لاي ده رگاى حه وشه له سه ر سه كو كه دانيشتووه. خه ريكي نووسينى شتيك بو له ده فته رى يادداشته كه يدا. ئاليووشا پى گوت كه باوكى له خه وه هه ستاوه و وه هوش هاتوته وه، ئيزنى پيداوم بو خه وتن بچمه وه بو كليسه.

ئيوان له گهل ئه وه ي هه ستايه سه رپى، به ريزه وه، پرسى: «ئاليووشا، خو شحال ده بم ئه گه ر سبه ينى چاوم پيت بكه وئى.» ريز و حورمه تى ئيوان بووه هوى سه رسوورمانى ئاليووشا.

ئاليووشا وه لامى دايه وه: «سبه ينى ده چم بو مالى خو خلاكو ف، يان رهنگه بچم بو مالى كاترينا ئيوانا، هه لبه ت ئه گه ر ئيستا نه بيئمه وه.»

ئيوان، به زه رده خه نه يه كه وه گوتى: «به لام ئيستا هه رچونيكه ده ته وئى بچى بؤلاى كاترينا؟ بو گه ياندى ئه و په يامه ي ديميترى، "ريز و كرئوش" ها؟» ئاليووشا مات بو.

پيموايه له گوره گورى ئيستاى و به شيك له وه ي كه له پيشدا رابردووه به

جوانى گه يشتووم. ديميترى داواى لى كردووى بچى بؤلاى كاترينا و پى بلئى،

كه به وه په رى ريز و حورمه ته وه ليت جيا ده بيته وه و واز له وه عه شقه ديئى؟

ئاليووشا گوتى: «كاكه، ئه م كيئشه يه ي ئيوان باوكم و ديميترى بلئى چون ته واو بى؟»

هيج شتيك روون نييه. رهنگه هيجيش نه قه ومى، گرپه يه كى خيرا داگيرسى

و بكووژيته وه. ئه و ژنه ش ده عبايه كى مزيره. نابى بيئى باوكم له مالى بچيته

ده رى و ديميتريش سه ر به و ماله دا بكا.

كاكه، با شتيكى ديكت لى پرس م. كه سيك هه قى هه يه چاوه له خه لك بكات

و بريار بدا كاميان مافى ژيانى هه يه؟

- بۆ ئۇ پرسیارە دېئىيە گۆرۈ؟ ئۇ شتانه لە دلى مرقدا لە سەر
بەمايەكى زور سروشتتير بريارى بۆ دەدرى. بەلام سەبارەت بە ھەق كى
مافى ئاوات خواستنى نىيە؟

- بۆ مەرگى كەسىكى دىكەش نا؟

- تەنانه ئەگەر بۆ مەرگى كەسىكى دىكەش بى؟ چونكە ھەموو مرقەكان
بە فلان شىوہ دەژين و رەنگە جگە لەوہش چارەيەكيان نەبى، بۆ مرقف درۆ
لەگەل خۆى دەكا؟ خەرىكى راست ئاماژە بەو شتە دەكەى وا ئىستا باسمرىد.
كە «دوو حەزىيا يەكتىرى ھەلدەلووشن؟» كەوايە با لىت پىرسم، نەكا منىش
وہك دىمىترى چاۋ لىكەى و پىت و ابى توانابى رشتنى خوينى ئوزۆپم ھەيە و
دەتوانم بىكووژم؟

- ئىوان ئۇوہ دەلىنى چى؟ من قەت شتى وام بە زەينىش نەگەيشتوۋە. پىم
وانىيە دىمىترىش ئۇوہى پىبىرى.

- ئىوان پىكەنى و گوتى: «لەبەر ئۇوہش بى سپاست دەكەم. دلنبايە ھەتا بىمىم
بەرگىرى لىدەكەم. بەلام لە ئارەزوۋەكانمدا سەبارەت بەو مەرگە بەھەقى خۆمى
دەزانم. خوداحافىز.» بە پىكەنىنىشەوہ گوتى: «مەحكومم مەكە و بە چاۋى
مرۆقىكى تاوانبار و دلرەش تەماشام مەكە.»

بە گەرمى دەستى يەكتريان گوشى، كارىك كە تاكو ئىستا قەتبان نەكردبوو.
ئالىووشا ھەستىكرد براكەى دەست پىشخەرىيى كرددوۋە و دەشىزانى بۆ ئۇوہ
كارە ئامانجىكى ديارىكراۋى ھەيە.

(۱۰)

ھەردوو پىكەوہ

ئالىووشا، تا رادەيەك ورەى بەردابوو، شىواوتر لەو كاتەى پىنىنايە مالى
باوكى، لەوئى چوۋە دەدرى.

زەينىشى ئالۆز و شلەژا بوو، ھەستىشى دەكرد، ئۇو زەينە ئالۆزەى بۆ
ناخرىتەوہ سەريەك و ناتوانى بە سەرجەمى ئەزمونەكانى بىرۆكەيەكى
گشتى سازكا. بۆيە لەو ئەزمون و بىرەوہرىيە ژاناۋى و پىر لە دژوانىيەى
ئۇو رۆژە دەترسا. ھەستىكى بوو ھاوتەرىب لەگەل ھىوابراۋى، ھەستىك كە
تاكو ئۇو كاتە، بەلايەوہ نامۆ بوو. ئۇم پىرسىارە پىر لە گرىكوپىرە و مەرگاۋىيە
وہك كىۋ بە سەر شتەكانى دىكەوہ قورسايى دەكرد و بالايى كىشەى
نىوان باوكى و دىمىترىى براى لەگەل ئۇو ژنە سەلىتە و سامناكە چۆن
كۆتايىيى پىدەھات؟ ئىستا خۆى شايدەى رۋوداۋەكە بوو، ئامادە بوو لە
شۋىنەكە و ھەموو شتىكى بە چاۋى خۆى دىتبوو. لەو نىۋەشدا تەنيا
دىمىترىى براى ناشاد دەبوو، ئۇویش ناشادىيەكى دژوار و پىر لە ئازار:
گىروگرفتىكى لەریدا بوو. ھەروہا دەركەوت دەستى تاقتىكى دىكەش
لەكاردايە. زۆر زياتر لەوہى ئالىووشا بىرى لىدەكردەوہ. شتىكى زۆر نەينى و
پىر لە پارىشى تىدا بوو. ئىوانى براى ھەنگاۋى يەكەمى بۆلاى ئۇو ھەلىنا
بۆوہ، شتىك كە ئالىووشا زۆر لەمىژ بوو ئاۋاتى بۆ دەخواست. لەگەل
ئۇوہشدا، ئىستا لەبەر ھۆيەك ترسى خستبوۋە دلبيەوہ. بەلام ئۇو ژنانە؟ زۆر
سەيرە پىشتر بەو پەرى سەرسامىيەوہ دەيوىست بەرەو مالى كاترىنا ئىوانا
وہرى كەوئى؛ بەلام ئىستا ئۇو ھەستەى نەمابوو، ترسى شكابوو. بەپەلە

بهره و ئه‌وئ ملی رپی گرتبوو، ده‌تگوت چاوه‌روانی ئه‌وه‌یه رینوینی له‌و
وه‌رگرئ. به‌لام گه‌یاندنی ئه‌و په‌یامه‌ دیار بوو زۆر له‌ پیشوو دژوارتره. سئ
هه‌زار رۆبله‌که‌ش به‌ ته‌واوی بوو به‌ هیچ و دیمیتری که‌ خۆی به‌
ئابرووچوو ده‌زانی، به‌جاری هیوا‌براو بووبوو، له‌وانه‌بوو خۆی به‌ کونیکه‌وه
بنی. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا، پینگوتبوو باسی کیشه‌که‌ی ئه‌و و باوکی کاترینا ئیوانا
بگیریته‌وه.

سه‌عات هه‌وت بوو، کاتی که‌ ئالیووشا گه‌یشته‌ ماله‌ به‌رین و خۆشه‌که‌ی
کاترینا ئیوانا، که‌ له‌ سه‌ر شه‌قامی سه‌ره‌کی هه‌لکه‌وتبوو، هه‌وا ته‌واو تاریک
داهات. ئالیووشا ده‌یزانی که‌ کاترینا له‌گه‌ل دوو پووری له‌و ماله‌دا ده‌ژی.
یه‌کیان ژنیکی نه‌خوینده‌وار بوو، پووری ئاگاتا ئیوانای زپخوشکی بوو، که‌ له‌
مالی باوکی کاتی له‌ قوتابخانه‌ی شه‌وانه‌پوژی ده‌هاته‌وه، ئاگاداری لینه‌کرد.
پووره‌که‌ی دیکه‌ش، ئیستا نه‌بوونی و هه‌ژاری رووی تیکردوو، ده‌نا کاتی
خۆی یه‌ک له‌ سه‌ره‌ ژنانی به‌ناوبانگی مۆسکۆ بوو. ئه‌و دوو ژنه‌ وه‌ک
باسیان ده‌کرد له‌ هه‌موو باریکه‌وه‌ کاترینا ئیوانایان به‌ مه‌حرهمی خویان
ده‌زانی. ئه‌ویش ئه‌وانی ته‌نیا بۆ خزمه‌ت و قه‌ره‌واشی راگرتبوو. کاترینا ئیوانا
خۆی هیچ که‌سی به‌ مه‌حرهمی خۆی نه‌ده‌زانی، جگه‌ له‌ خاوبژیو، ژنی ژینرالی
کوچ کردوو، که‌ نه‌خۆشیی له‌ مۆسکۆ گیرساندبوویه‌وه و کاترینا ئیوانا وه‌ک
ئه‌رکی سه‌ر شانی خۆی هه‌وتوو دوو جار به‌ وردی هه‌موو کاروباره‌کانی
خۆی بۆ ده‌نوسی.

کاتیک ئالیووشا گه‌یشته‌ به‌ر هه‌یوانه‌که‌ و داوای له‌و پینشخزمه‌ته‌ کرد که
درگا‌که‌ی لیکردبووه، بچئ و هه‌والی هاتتی ئه‌وی پیندا، دیار بوو که‌ له‌
هاتنه‌که‌شی ئاگادارن. له‌وانه‌یه‌ له‌ په‌نجیره‌که‌وه‌ چاویان لیبوو. لانیکه‌م
ئالیووشا گوپی له‌ ده‌نگیک بوو، ترپه‌ی به‌په‌له‌ی هه‌نگاو و خشه‌خشی ته‌شک
و داوینی بیستن. دوو سئ ژن له‌ وه‌تاغه‌که‌ ده‌رپه‌رپیوون.

ئالیووشا سه‌ری له‌وه‌ سوورما‌بوو که‌ هاتنه‌که‌ی ئه‌وه‌نده‌ی تووشی
شله‌ژاویی کردوون. هه‌ر بۆیه‌ خیرا به‌ره‌و وه‌تاغی میوانداری رینوینیان کرد.

وه‌تاغیکی گه‌وره‌ بوو، پڕ له‌ که‌لوپه‌لی رازاوه، له‌گه‌ل نه‌ریت و شیوازی
ناوچه‌که‌ یه‌کی نه‌ده‌گرته‌وه. قه‌نه‌فه‌ و چوارپایه‌ و کورسیله‌ی لانکه‌یی و میزی
گه‌وره‌ و بچوکی تیندا بوو. دیواره‌کان ره‌سم و وینه‌ی پینو هه‌لواسرابوو،
گولدان و چرا له‌ سه‌ر میزه‌کان و چه‌ن چه‌پکه‌ گول و ته‌نانه‌ت ئاکواریۆم،
له‌به‌ر په‌نجیره‌کان داندرا‌بوون. ژووره‌که‌ زۆر رووناک نه‌بوو. ئالیووشا چاوی
به‌ بالته‌یه‌کی هه‌وریشمین که‌وت که‌ له‌ سه‌ر قه‌نه‌فه‌ک داندرا‌بوو، دیاربوو
که‌سیک له‌وئ بوو. له‌ سه‌ر میزه‌که‌ی په‌نای قه‌نه‌فه‌که‌ دوو په‌رداخ قاوه‌ی
نیوه‌ خوراوه‌ و که‌یک داندرا‌بوون. ده‌فریکی بلوورینیش پڕ بوو له‌ کشمیشی
مالاگا و ده‌فریکی دیکه‌ش پڕ بوو له‌ شیرینی. ئالیووشا بۆی ده‌رکه‌وت که
ناوه‌خت هاتوو و میوانیه‌که‌ی لی تیکداون، بۆیه‌ گرژ بوو. به‌لام هه‌ر له‌و
کاته‌دا په‌رده‌که‌ لادرا و کاترینا ئیوانا به‌ په‌له‌ و هه‌له‌داوان هاته‌ ژووری و به‌
بزیه‌کی شیرین و پڕ له‌ شادییه‌وه، هه‌ردوو ده‌ستی بۆلای ئالیووشا دریز
کرد. هه‌ر له‌وکاته‌دا، پینشخزمه‌تیک دوو مۆمی داگیرساوی هینا و له‌ سه‌ر
میزه‌که‌ داینا.

- خودایه‌ زۆر شوکورا! ئاخیری تۆش هاتی! له‌ به‌یانیه‌وه‌ هه‌تا ئیستا
ده‌سته‌ودوعا بووم بۆ هاتنت! دانیشه.

جوانی کاترینا ئیوانا سئ هه‌وتوو له‌مه‌وبه‌ر ئالیووشای تاساندبوو. یا
هه‌ر ئه‌و کاته‌ی دیمیتری برای، بۆ یه‌که‌م‌جار، له‌ سه‌ر داوای تاییه‌تی کاترینا
ئیوانا له‌گه‌ل خۆی هینابووی بۆ ئه‌وه‌ی به‌ یه‌کتریان بناسین. به‌لام ئه‌و کاته‌
له‌گه‌ل یه‌کتر نه‌دوابوون. کاترینا ئیوانا چونکه‌ پینی وابوو ئالیووشا شه‌رمیونه،
بۆ ئه‌وه‌ی تووشی شه‌رمه‌زاری نه‌بی، له‌گه‌ل دیمیتری فیودۆرۆویچ که‌وتبووه
قسه‌. ئالیووشا بیده‌نگ بوو. زۆر شتی بۆ روون بووبوو. لووت به‌رزی و
حوکم کردن و خۆبه‌زل زانینی کچه‌ ماتی کردبوو. له‌وباره‌شه‌وه‌ گومانی تیندا
نه‌بوو، که‌ ئالیووشا هه‌ستی ده‌کرد زیده‌رپه‌ویی تیندا نییه‌. چاوانی ره‌ش و
گه‌ش و گه‌وره‌ی کاترینای زۆر پینچوان بوو، به‌تاییه‌ت به‌و روخساره‌ ره‌نگ
په‌رپه‌یه‌وه، ته‌نانه‌ت تۆزی مه‌یله‌ و زه‌رده‌ و دریزۆکه‌. به‌لام له‌و چاوانه‌یدا و

لهو ليوه خونچه ئاسايى و بيويينه ييدا شتيكى تىدابوو كه لهوانه يه هەر ئه وه دلى براكه ي پفاندين. زور دانه نيشتن، دواي ديداره كه، ديميتري له بهرى ده پارايه وه بيروپاي خوي سه بارهت به ده زگيرانه كه ي دهر برئ. ئه ويش بيروپاي خوي به شيويه كه ئاشكرا دركاند.

له گهل ئه ودا به خته وهر ده بي، به لام رهنكه به خته وهر ييه كه ئاويته له گهل هيمنايه تي نه بي.

برايگان ههروايه. ئه و جوره مروقانه هه ميشه ده مينن. خو نادهنه دست چاره نووس. كه وايه به برواي تو هه تا هه تا خوشم ناوي و لهوانه يه له بهر چاوم بكه وي؟

نا، رهنكه هه تا هه تايه هه خوشت بوئ. به لام، لهوانه يه بو هه ميشه له گهل يدا به خته ور نه بي.

ئاليوشا له شه رما سوور هه لگه رابوو، له و كاته دا بيروپاي خوي له و باره وه دهر برپيوو، له وه ي كه ملي به خواستي براكه ي داوه و ئه و بيروپا گه و جانه يه ي دهر برپيوه، رقي له خوي هه ستا بوو. چونكه دواي بيروپا كه ي هه ر خيرا بوي دهر كه و تبوو گه و جانه يه. هه روه ها هه ستي به شه رمه زاري ده كرد كه بيروپايه كي ئاوا پر له متمانه ي سه بارهت به ژنيك دهر برپيوه. بويه ئيستا له گهل يه كه م روانين بو كاترينا ئيوانا، به سه رسوپرمانه وه هه ستيكرد لهوانه يه بيروپا كه ي به ته واي هه له بي. ئه مجاره رووخساري كاترينا له بهر دلوقاني و خولك خوشي و سه داقهت و خوين گه رمي ترووسكه ي ده هات. «ئه و هه وا و ده ماره ي» كه پيشتر سه رنجي ئاليوشاي راكيشابوو، ئيستا بوو بووه وزه يه كي ئاشكرا و سه خي و ئيمانتيكي به قه وهت دهره ق به خوي. ئاليوشا هه ر له يه كه م روانيندا، كه له گه لي كه وه ته قسه، بوي دهر كه وت كه تراژيدياي بارودوخي ئه و له پيوه ندي له گهل پياويكدا كه به گيان و دل خوشي ده وي، به رووني دياره و هه موو شتيك ده زاني. له گهل ئه وه شدا، به و مه به سته وا گه شابوو و ئيماني به داها توو بوو كه هه ر باسي ناكري. ئاليوشا هه ر له رپيوه بوي دهر كه وت به هه له چوو. بويه خيرا به زي و

گيروده بوو. له گهل ئه وه شدا، كاتي كاترينا كه وه ته قسه، هه ستيكرد، دلي به پرتاو ليدهدا و دل خورپه و بي ئوقره يي واي ليكرد وه خه ريكه حالي ليدئ.

- زور تامه زروي ديدارت بووم، چونكه ده توانم ئه وي هه قيقهت هه يه له توه فيرهم. ته نانهت له تو نهك كه سيكي ديكه.

ئاليوشا، كاس و ور، منجاندئ: «من - ئه و ناردمي.»

كاترينا ئيوانا زه رده يه كي گرت و گوراندي: «ئه ها! پيشينيم كردبوو. ئيستا هه موو شتيك ده زانم. هه موو شتيك. ئالكسي فيودورويچ، تو زي سه بركه، بيت ده ليم بوچي ئه وه نده تامه زروي ديدارت بووم. چاو ليكه، رهنكه له تو زياتر بزانم و پيوستيش ناكا هه موو شتيك به من بلئي. بيت ده ليم كه چيم له تو گه ره كه. ده موي دوايين بيروپاي تو سه بارهت به ديميتري فيودورويچ بزانم. له توم ده وي راست و ره وان و ته نانهت به رقيشه وه (هه رچونيكت بي خوش بوو)، به من بلئي برواي تو سه بارهت به ئه و و بارودوخي ژياني، دواي ديداره كه ي ئه مپروكهت له گه لي، چيبه. رهنكه ئه مه چاكر بي له وه ي كه روو به روو قسه ي له گه لدا بكه م. چونكه نايه وي بي بولام. حالي بووي چيم له تو ده وي؟ ئيستا زور به ساده يي پيم بلئي، په يامه كه ي ديميتريم وشه به وشه بي بلئي. (ده مزاني تو ده نيرئ.)»

پيگوتم، به ريزه وه كر نوشت بو به رم و - پيتبليم كه ئيتر نايهت بولات - به لام ريز و خوشه ويستي هه يه بوت و كر نوشت بو ده با.

- كر نوش؟ هه ر ئه وه ي گوت وته ي خويه تي؟

- به لي.

- رهنكه به ريكه وت هه له يه ك له و وشه يه دا هه بي، يان وشه كه ي به دروستي دهر نه برپيي؟

- نا؛ ئه و زور به وردئ و به رووني گوتي ئه م وشه يه بو تو دووپات كه مه وه. دوو سي جار داواي ليكردم له بيرم نه چيته وه.

كاترينا ئيوانا سوور هه لگه را.

- ئالكسى فيؤدور پاولوويچ، ئىستا يارمه تيم بده. ئىستا به راستى پئويستيم به يارمه تيت هه يه. بيروواي خومت پئده ليم و داوات لئده كه م پئمبلي، دروسته يان نا. گوي بگره! ئه گهر هه روا به دميدا بهاتبايه كرئوش بؤ من دها، له سهر ئه وه پئداگري نه ده كرد كه ئه و وشه يه دووپات بكه يه وه، بؤيه دواي به هه موو شتيك ده هات! به لام ئه گهر به تايبه ت له سهر ئه و وشه يه پئداگري كردي و ئه گهر به تايبه ت پئنگوتيتي، دووپاتي «كرئوش» بؤ منت له بير نه چي، رهنگه شاگه شكه و دهسته پاچه بووي. برياري خوي داوه و تئيدا تووشي ترس بووه. به ههنگاوي پته وه وه له من دور نه كه وتوته وه، ته نيا سه رهنگرئ بووه. پئداگري له سهر ئه و وشه يه ش رهنگه ته نيا شاتوشووت بووي و به س.

ئاليوشا به گهرمي گوراندئ: «ئهرئ، ئهرئ! پئموايه راست ئه وه يه، چاكي بؤ چووي.»

- ئه گهر واش بي، به ته واوي له دهست دهر نه چووه. ته نيا گرفتاري ئه و هيوا برابييه، به لام هه نوو كه ده توانم نه جاتي بدهم. سه بركه! سه باره ت به پاره هيچي به تو نه گوت. سه باره ت به سي هه زار رؤبل؟

ئاليوشا وه لامى دايه وه: «با، ههر ئه و شته يه ئاوا ئارواقاراي لي هه لگرتووم. گوتي به جاري ئابرووي چووه و ئىستا ئيتر هيچ شتيك بؤ ئه و هه ميه تي نيه.» ئه وه شي به گهرمي كوت. له دلئدا ترووسكه ي هيوايه كي هه ست پئده كرد و له سهر ئه و باوه ره بوو كه له وان هه ده روويه كي رزگاري بؤ براكي له گورئدا بي. گوتيشي: «بؤ تو ئاگاداري پاره هه ي؟» له پريش بيدهنگ بوو.

- زور له ميژه له وه ئاگادارم. بؤ ئاگادار بوون برووسكه م لئدا بؤ مۆسكو. زور له مه وه بيري ش بيستم كه پاره كه نه گه يشتووه. پاره كه ي نه نارديوو، به لام هيچ نه گوت. هه وتووي پئشو وه ولام پئگه يشت كه پئويستي به پاره هه يه. تاقه ئاواتي منيش له و كاردا ئه وه بوو، ديميتري بزاني بگه رپته وه بؤلاي كي و دوستي راسته قينه شي كئيه. به لام، ئه و تيناگا دوستي راسته قينه ي هه ر منم.

به داخه وه نامناسي و ته نيا وه ك ژنيك چاوم لئده كا. ئه م هه وتووه عه جمانم لي هه لگيرابوو، بيرم له وه ده كرده وه كاتي تووشي ده بم چبكه م كه له بهر ئه و سي هه زار رؤبله به خؤدا نه شكيتته وه و هه ست به شه رمه زاري نه كا. له خوي شه رمه زاره، با بي؛ له ئاگادار بووني كه ساني ديكه شه رمه زاره، باببي، به لام له ئاگادار بووني من نا. ده تواني به بي شه رم كردن و خه جاله تي كيشان هه موو شتيك به خودا بلئ. بؤچي ئه و تيناگا من ئامده م له بهر خاتري ئه و زور شت تامل بكه م؟ بؤچي، بؤچي نامناسي؟ چؤن دلي دي دواي ئه و هه موو پئكه وه بوونه ده ستم لي هه لگري؟ من ده مه وي بؤ هه ميشه نه جاتي بدهم. قه يناكا با له بيري شي بچيته وه من ده زگيرانيم. ئه وه سه يره ده ترسي به بؤنه ي منه وه ئابرووي چووي. ئالكسى فيؤدور وويچ، ئه ي بؤ كاتي لاي تو راستي ئه و شتانه ي گوت، نه ترسا؟ ئه ي بؤ ده بي من مافي ئه وه م نه بي؟

دواي قسه كاني به گريانه وه دهر بري، فرميسك به چاويدا هاته خوارئ. ئاليوشاش به دهنگيكي له رزؤكه وه گوتي: «با پئتبليم تاويك له مه وه بهر چ كيشه يه ك له نيوان ئه و و باوكمدا ساز بوو.» هه موو روودا وه كه ي به وردى بؤ گيرايه وه و ته نانه ت ئه وه ش كه ديميتري ئه وي بؤ پاره ناردووه، به زور خوي كردووه به ژوورئدا، باوكي داوه به زهويدا و پاشان ئيسه رهمي كردووه كه ده ستي بؤ به سينگه وه بگري و به كرئوشه وه برواته دهرئ. هه روه ها گوتيشي: «چو بؤلاي ئه و ژنه.»

«تو پئتوايه ناتوانم له گه ل ئه و ژنه پئكبئيم؟ ئه ويش پئي وايه ناتوانم؟» كاترينا له ناكاو قاقايه كي تووره ي كيشا و دريژه ي به قسه كاني دا: «به لام ناتواني له گه ل ئه و ژنه زه ماوه ند بكا. ياني ئه و هه وه سه تاهه تايه له كارامازؤ فيكدا ده ميئي؟ هه وه سه، نه ك ئه وين. له گه ل ئه و ژنه زه ماوه ند ناكا، چونكه ئه و ژنه شووي پئناكا.» كاترينا ئيوانا ديسان قاقايه كي سه يري كيشا. ئاليوشا سه ري به ردايه وه و به له بزئكي خه مبارانه وه گوتي: «رهنگه زه ماوه ندي له گه ل بكا.»

کاترینا ئیوانا به تین و گورپیکى کتوپرپه وه گوتى: «ئهو قسه یه ی منت له بییر بى زه ماوه ندی له گه ل ناکا. ئهو ژنه فریشته یه. ئهو وه ده زانی؟ تیده گه ی؟ ژنیکی بى وینه یه. ده زانم زور حيله بازه، به لام ده زانم زوریش دلوقان و خورپاگر و به شه رفه. ئالکسى فیودورویچ بو ئاوام ته ماشا ده که ی؟ ره نگه سهرت له قسه کانم سوپ ماپى، یان باوه ر ناکه ی؟» سهرى بولای هو ده که ی دیکه سووپاند و به ده نگیکی به رز گوتى: «ئاگرافنا ئه لکساندرفنا، فریشته که م! وهره ئه مدیو، دوستیک هاتووه. ئالیووشایه. ئاگادارى هه موو شتیکمانه. وهره ئه مدیو وهره.»

ده نگیکی نهرم و ژنانه، ده شکرى بلین شیرین، گوتى: «له پشت په رده که چاوه روانی فه رمایشتی ئیوه بووم.»

په رده که لادرا و گرووشنکا، شاد و لیو به بزه هات بولای میزه که. ئالیووشا واقى ورمما. چاوى تیبری و نهیده توانی چاوى له سهر هه لگرى. ئه مه ش ئهو، ئهو ژنه به سامه، ئهو «ده عبا» یه، ههر ئهو جورى نیوسه عات له مه و به ر ئیوانی برای گوتبووی و ئهو ناوه ی پیوه لکاندبوو. گرووشنکا له هه مبه ریدا راوه ستابوو، ئالیووشا پینى وابوو له هه موو ژنیک ساده تر و ئاسایی تره. ژنیکی خده پاک و دلوقان و شوخ و شهنگ، به لام وهک ژنانی دیکه جوان و «ئاسایی!» ئهو کال و کرچی و جوانییه ی تایبه تی ژنانی پرووسییه، ئه وى سه د هینده شوخ و دلرفینتر کردبوو، بویه پیاوان بوى شیت و شهیدا بووبوون. ژنیکی بالابه رز بوو، به لام تۆزى له کاترینا کورته بالاتر، چونکه کاترینا ئیوانا له راده به دهر که له گه ت بوو. توندوتول، هیدی و له سه ره خو، بیده نگ و کهم دوو، ده نگیشى وهک هه لسوکه وته که ی نهرم و نیان بوو. رهوت و پۆینی وهک کاترینا ئیوانا توند و به له ز و جه سوورانه نه بوو، به لکو زور نهرم و هیواش، وهک ئه وه ی پى له سهر په لکی گول دانى. له گه ل ئه وه ی جل و به رگه هه وریشمین و ره شه که ی به نهرمى خشه شى لیده هات و گه رده سپى و سوول و شان و مله ریکوپیکه که ی، به شالیکی کشمیریى گرانبایی داپوشیبوو، به ئارامی له سهر کورسیله یهک دانیششت.

بیست و دوو سالی ته مه ن بوو، روخساریشى راست وای نیشانداده دا. سپى و سوول و کولمئال، ده موچاو پان و شه ویلکه ی خواروی گوشتن و پر و به رجه سته، ده تگوت ماسیوه. خهرمانی بسکه خورماییه که ی و بروی که وانی و چاوى شین، به برژولی دریژ و هه لگه راوه وه، له نیو ئاپوره ی خه لکدا سه رنجی دلمردووترین پیاوی راده کیشا و له جیی خوی وشکی ده کرد. هه رکه سی دهیدی تا ماوه یهک له بییری نه ده چوو. له روخساریدا ئه وه ی زیاتر له هه موو شتیک سه رنجی ئالیووشای راده کیشا، گه شاییه مندالانه که ی بوو. حاله تیکی مندالانه ی له چاودا بوو، گه شه و نه شه ی مندالانه. به روویه کی کراوه و پشکووتوووه هات بولای میزه که، ده تگوت به کونچکاوویه کی مندالانه و بى سه بر و پر باوه رپه وه چاوه روانی شتیکه. ترووسکه ی چاوه گه شه کانی شادیی له گیان ده گیرا. ئالیووشا هه سته به وه کردبوو. شتیکی دیکه شى تیدابوو که ئالیووشا سهرى لى دهرنه ده هینا. یان نهیده توانی تاریفی بکا، به لام بى ئیختیار شوینی له سهر هه ست و رۆحى دانابوو. ئهو شته ش نهرموونولی و شلوملى و هه لسوکه وتى ئارامى بوو. وهک پشیله ی نهرم و خرپن. له گه ل ئه وه شدا له شتیکی به هیز و گوشتنى بوو. شان و مله نهرم و ناسکه که ی له ژیر شاله که وه دیاربوو. سینگ و به رۆکی کچانه و له ش ولارى ریکوپیکى ده تگوت وینووسه، له ویش قیتوقوز و له بارت، ئه وه ش پیاو به ئاشکرا تیده گه یشت. جوانی ناسانی رووسی به متمانه وه ده یاننوانی پیشبینی بکه ن که ئه م جوانییه ته رو پاراوه، که هیشتا گه شاییه ی پیوه دیاره، له ته مه نی سى سالاندا تیک ده چی و ده سلوی؛ ده موچاوى هه لده زله پى و چرچولۆچ ده که ویته ته ویل و ده وروبه رى چاویان، گرژومون ده بی و سوور هه لده گه ری. له راستیدا ئهو جوانییه کی کاتی بوو، جوانییه کی زوو تیپه ر که له زۆریه ی ژنانی رووسیدا وه به رچاو ده که وى. هه لبه ت ئالیووشا بییری بو ئه وه نه چوو. به لام به جارئ شله ژابوو، ده تگوت جادوو کراوه، هه ستیکی ناخوش دلئ ده گوشى، ده شکرى بلین، به داخ و که سه ره وه له خوی پرسى، بو وا ده نگی ده له رزی و زمانى ته ته له دهکا. دیاربوو ئهو جوره ئاخافتته ی له گه ل

ئەو ھەستە ئاۋىتتە بوۋە و كىشىلار و درىژكردنە ۋە ھىجىكانى خۇشتر كىردۈۋە. ئەو خۇخۇدە خۇراپە، بەھۆى كەم زەۋقىيە ۋە بو، كە فەرھەنگى دواكە ۋە تۈۋ و پەنگە ھەلە لە ئەدەب و ئاداب و نەرىتى باش جىا دەكاتە ۋە. ئەۋەش بەجىتى خۇى، ئەم كرژ و خاۋى و شىۋە ئاخافتتە بۇ كەسىكى ۋەك ئالىۋوشا، لەگەل خەدى مندالانە و ساكار و شادى و گەشاۋىيى پوخسارى و تاسەى ئارام و مندالانە لە چاۋىدا، بە شىۋە يەكى دوور لە باۋەر ئالۋز و ناتەكوز دىاربوۋ! كاترىنا ئىۋانا لە رىۋە گرووشنكاى لە سەر كورسىلە يەكى پوۋبەروۋى ئالىۋوشا دانىشانە و چەن جار بە تامە زروۋىيە ۋە لىۋە پىر بىزەكانى راموسى. ۋاى دەنۋاند كە بەجارى ئاشق و شەيدى بوۋە.

كاترىنا ئىۋانا ۋەك كەسىكى جەزم بوۋ گوتى: «ئالكىسى فىۋدورۋىچ، يەكەم جارە كە يەكتر دەبىنن، دەمويست بىناسم، چاۋم پىي بكەۋى. دەمويست بچم بۆلاى، بەلام ھەرچى سەرم ھىناۋىرد، نەمزانى چۆنى پىيلىم و بانگى بكەم بۆلاى خۇم. دەمزانى ھەموو شتىك پىكەۋە ھەلوفەسل دەكەين. ھەموو شتىك! دلم خەبەرى دابوۋ. داۋايان لىكردم كە پىشقەدەم نەم، بەلام پىشېبىنن دەكرد، كە ئەۋە رىگايەكە بۇ دەربازبوون لەۋ تەنگۈچەلەمە و بە ھەلەش نەچوۋبووم. گرووشنكا ھەموو شتىكى بۇ باسكردووم، پىيگوتووم قەستى چ كارىكى ھەيە. ئەمروۋ ۋەك فرىشتەى خىروپىر بەرەۋ ئىرە بالى گرتوۋ ھىمنايەتى و شادىي ھىنا بۇمان.»

گرووشنكا بە دەنگىكى نىان و ئەۋ زەردەخەنە دلرپىنەيەۋە گوتى: «خاتونى نازەنن و بەرىز، خۇ رقت لى ھەلنەگرتووم، لىم توۋرەى؟»
- ھەى عىار. ھەى جادوۋباز، چۆن دەۋىرى ئاۋا قسە لەگەل من بكەى؟
من و رق ھەلگرتن، ئەۋىش لە تۆ! راۋەستە، دەبى جارىكى دىكە لىۋى خوارووت ماچبەكەم. ئەۋ لىۋە گۇشتن و جوانەت، ھەر دەلىي خۇدا بۇ مژىن و ماچكردنى خۇلقاندوۋە. ئالكىسى فىۋدورۋىچ چاۋى لىكە چەندە جوانە پىدەكەنى! دىتنى ئەۋ فرىشتەيە شىفاى دل و رۇحە.

ئالىۋوشا سوور ھەلگەرا، مۇچركىكى سىر بەنىۋ شانىدا ھات.

- خاتونى بەرىز و ھىژا، زىدەپرەۋى دەكەى سەبارەت بە من، پەنگە من قەت شايانى ئەۋ ھەموو خۇشەۋىستى و دلۇقانىيە نەبم.

كاترىنا ئىۋانا دىسان بە گور و تىننىكەۋە گوراندى: «شايانى نەبى! جا ئەۋە قسەيە، دەلى شايانى نىيە! دىۋتە، ئالكىسى فىۋدورۋىچ، ئىمە خەيال پىلاۋ دەكەين، سەرەرپۆين، بەلام لە نىۋ دلە چكۆلەكەماندا لە ھەموو بەدەمارىك بەدەمارتر و غوللوورترىن. ئالكىسى فىۋدورۋىچ، با ئەۋەشت پىي بلىم، ئىمە بەشەرەفەين. ئىمە دەست و دلېازىن. بەلام ناۋچاۋەكەمان نەبىپىناۋە. ئىمە بۇ مرقۇقىكى ھەرزە و نەشاز و بىرەبىرە ئەۋ ھەموۋە لەخۇ بوورەين. پىاۋىك لە نىۋاندا بوۋ - پىاۋىك، ئەۋىش ئەفسەرىك بوۋ كە خۇشم دەۋىست، لەبەر خاترى ئەۋ پىشتم لە ھەموو شتىك كىرد. زۆر لەمەۋبەر بوۋ، پىنج سال لەمەۋبەر، ئەۋىش ۋازى لىھىتەين و لەبىرى بىرەنەۋە و ژنى ھىنا. ئىستا بۆتە بىۋەپىاۋ، نووسىۋىەتى دىت بۇ ئىرە، دەشزانى جگە لەۋ كەسمان خۇش نەۋىستوۋە و لە ھەموو ماۋەى تەمەندا يەكە خۇشەۋىستمان بوۋە! ئەۋ دىت و گرووشنكا ھەمىسان بەختەۋەر دەبىتەۋە. پىنج سالە لەگەل خەم و ئازار دەژى و جىنگلى داۋە. بەلام كى دەتوانى لۇمەى بكا، كى دەتوانى خۇى پىۋەرەنى؟ تەنبا ئەۋ بازىرگانە پىرە كە لەلايە، ئەۋىش زىاتر ۋەك باۋك چاۋى لى دەكرى، ۋەك برا و سەرپەرشتى ئىمە ۋايە. ئەۋ لەۋ كاتەدا ئىمەى لەۋپەرى ناھومىدى و لىقەۋماۋىدا دى و زانىى ئەۋ پىاۋەى دلمان پىۋەى بوۋە، دەستى لە گۆزەدا ھىشتوۋنەتەۋە و بۆى دەرچوۋە. گرووشنكا دەۋىست خۇى بىخنىكى، بەلام بازىرگانى پىر نەجاتى دا - ئەرى ئەۋ نەجاتى دا!»

گرووشنكا دىسان بە دەنگىكى نىانەۋە گوتى: «خاتونى ھىژا و بەرىز، تۆ زۆر دلۇقاناۋە لايەنگرى لە من دەكەى. زۆر بەتالۋوكەى و لەخۇرا ھەلدەچى.»

- لايەنگرى لە تۆ دەكەم! من شىۋاى لايەنگرى لە تۆم؟ چۆن دەتوانم ئەۋ و رەيە بەرخۇم بىم و لايەنگرى لە تۆ بكەم؟ گرووشنكاى ئازىز، فرىشتە

نازىشيوئاوۋەكەم، دەستت بىدەرە دەستىم. ئالكسى فيئودورۋويچ، تۆ چاۋ لەو دەستە خرىن و ناسك و جوانانە بىكە! پروانە! ھەر ئەو دەستانە بەختە ۋەھرىي بۆ من ھىناۋە ۋە ھەلىستاندومەتەۋە. دەمھەۋى پىشت و لەپى ماچبىكەم، ئالكسى فيئودورۋويچ!

پاشان سى جار لە سەر يەك دەستە ناسك و خرىنەكەي گرووشنكاي رامووسى و لەوانەبوو شاگەشكە بى. گرووشنكا بە نەرمە بىزەيەك و توورە بوونىكى نەرم و نىانەۋە دەستى كىشايەۋە دواۋە، چاۋى لە «خاتونى شوخ و نازدار» بىرى و دياربوو ماچكىردنى دەستى بە لاۋە خوش بوو.

ئاليووشا لە دلى خويدا گوتى: «رەنگە حال لىھاتتىكى لەرادەبەدەر لە گورپىدا بى.» سوور ھەلگەرا، ھەستى بە شلەژانىكى سەير دەکرد.

. خاتونى ئازىز و ھىژا، لەبەر چاۋى ئالكسى فيئودورۋويچ بەو دەست ماچكىردنە بە خۇمدا مەشكىنەۋە.

كاترىنا ئىوانا، تا رادەيەك تووشى سەرسوورمان بوو، گوتى: «پىتۋايە قەستى ئەۋەم بوو توشى بەخۇدا شكانەۋە و شەرمەزارىت بىكەم؟ ئاخ چاۋەكەم، تۆ لە نىازى دلم ئاگادار نىيت!»

- بەلى خاتونى ھىژا و بەرىز، تۆش رەنگە بە تەۋاۋى لە مەبەستىم نەگەيشتىيى. لەوانەيە ئەو جۆرەي كە دەمىنى، ۋا نەبىم. من بەدزاتم! راست بەپىي رەۋەشتى خوشم ھەلسوكەوت دەكەم. ئەو رۆژە تەنيا بۆ رابواردن دىمىترى فيئودورۋويچى بىچارەم ھەلفرىواند.

- بەلام ئىستا رىزگارى دەكەي، بەلىنت بە من داۋە. ھەموو شتىكى بۆ شى دەكەيتەۋە. ئاگادارى دەكەيتەۋە كە لەمىژە دلت بە پىاۋىكەۋەيە ۋ ئىستا ھاتۇتە خوازىنىت.

- ئاخ، نا! بۆ ئەو كارە ھىچ بەلىنىكىم بە تۆ نەداۋە. خۆت ئەۋەت دامەزىراند. من ھىچ بەلىنىكىم بە تۆ نەداۋە.

كاترىنا ئىوانا تۆزى رەنگى ھەلبىزىكا ۋ لەسەرەخۇ گوتى: «كەۋايە بە جوانى لە مەبەستت نەگەيشتم. پىمۋابوو بەلىنىت پىداۋم.»

گرووشنكا، ھەروا بە سادەيى ۋ بىزەيەكى نەرمونىانەۋە، پەرىيە نىو قسەكانى: «ئەيەرۆ، نا، خاتونى بەرىز، من ھىچ بەلىنىكىم نەداۋە. خاتوۋ فرىشتەي ھىژا، خۇ دەزانى لە چاۋ تۆ چەندە سەررەپۆم. ئەگەر بىمھەۋى كارىك بىكەم دەيكەم. لەوانەيە ھەر ئىستا بەلىنىكىم بە تۆ دابى. بەلام ئىستا خەرىكىم بىر دەكەمەۋە. لەوانەيە دىسان دل بە مىتيا بدەمەۋە. جارىك زۆرم بەردل كەوت - ماۋەي سەعاتىك زۆرم بەدل بوو. لەوانەيە ھەر ئەمىرۆ بچىم بۆلاي ۋ پىي بلىم لە ئەمىرۆبەدواۋە لەگەلت دەمىنم ۋ دىوتە چۆن گورپاۋم.»

كاترىنا ئىوانا بە شىۋاۋى گوتى: «ھەر ئىستا شتىك - شتىكى دىكەت گوت.»

- چى، ھەر ئىستا! بەلام خۆت دەزانى من بوونەۋەرىكى بە بەزەيى ۋ گەمژەم. بىرى لىيكەۋە لەبەر خاترى من چەندەي ئازار چىشتوۋە! ئەگەر بچىم بۆ مالىكەي ۋ دلم پىي بسوتى، چىكەم؟

- قەتم ئەو چاۋەروانىيە لە تۆ نەبوو كە...

«ئاخ. خاتونى ھىژا، تۆ لەچاۋ من چەندە چاك ۋ دل فراۋانى! خۆ ئىستا لە خوۋخەم گەيشتى، رەنگە بۆ بوونەۋەرىكى كەلخۇي ۋەك من بايەخ دانەنى.» پاشان زۆر لەسەرەخۇ گوتى: «خاتونى پەرىشىۋە، دەستە ناسك ۋ نازدارەكەت بدە دەستىم، زۆر بەرىز ۋ گەرموگورپىيەۋە، دەستى كاترىنا ئىواناى گرت.

- خاتونى بەرىز ۋ ئازىز، دەستت دەگرم ۋ ھەر ئەو جۆرەي تۆ دەستى منت ماچكىرد، منىش ئاۋا دەستى تۆ ماچدەكەم. تۆ سى جار دەستى منت ماچكىرد، بەلام من دەبى سى ھەزار جار دەستى تۆ ماچبىكەم، بۆ ئەۋەي ۋەك يەك بىينەۋە. لەۋەگەرپىن. ئەو كاتە ئەۋەي خۇدا بىھەۋى ھەر ئەو دەبى. رەنگە بىمە قەرەۋاشى ئىۋە، تەۋاۋى كاروبارەكانتان ۋەك كلفەتىك جىبەجى بىكەم. لىگەرپى ھەرچى خۇدا دەيھەۋى با ھەر ئەو بى، بەبى قەراروبرىە. چ دەستىكى جوان ۋ خشپىلانە، چ دەستىكى جوان ۋ خشپىلانەت ھەيە! خاتونى بەرىز ۋ ھىژا، ئەي جوانى بىۋىنە!

دهستی کاترینا ئیوانای برد بۆلای لیوی، بهو قهستهی که له ماچکردندا، لهگه‌ل‌ئو «به‌رانهر» بێته‌وه. کاترینا ئیوانا دهستی کیشا دواوه. به ترس و هیواوه گوئی له دوایین وشه‌کان گرت، ئه‌گه‌رچی گرووشنکا به‌لینی خوی بۆ کار و فه‌رمانی ئه‌و وه‌ک کلفه‌تیک به‌ شیوه‌یه‌کی سه‌یر ده‌ربری. به وردی چاوی له چاوی بری، له چاوانیدا هیشتا ئه‌و حاله‌تی پاکی برۆیه، ئه‌و بزه شیرینه‌ی به ئاشکرا دیاربوو. کاترینا ئیوانا، به‌تین و تاویکی پره‌یواوه به‌خوی گوت: «رهنگه زۆر ساویلکه بی.» هه‌ر له‌و کاته‌دا، گرووشنکا تامه‌زرۆی ئه‌و «ده‌سته جوان و خشپیلانه» ی کاترینا بوو. به‌قه‌ستی بردی بۆلای لیوی. به‌لام چهن ساتیک له‌په‌نا لیوی رایگرت، له‌وه ده‌چوو سه‌باره‌ت به‌ شتیکی دوودل بی.

به‌ ده‌نگیکی نه‌رمتر و شیرینتر له‌ پیشوو گوتی: «ده‌زانی چی، خاتوونی په‌ری شیوه، پیموایه ده‌ستت ماچنه‌که‌م باشته‌!» به‌ شادی دای له‌ قاقای بیکه‌نین.

کاترینا ئیوانا واقی و پرما و دوا‌ی تاوی گوتی: «هه‌ر چۆنی مه‌یلت لێیه. که‌س له‌ تو ناگا!»

«بۆ ئه‌وه‌ی له‌ بیرت بمینی که‌ تو ده‌ستت ماچکردم، به‌لام من ده‌ستی تو‌م ماچنه‌کرد.» زه‌رده‌یه‌کی گرت و به‌ وردی چاوی له‌ کاترینا ئیوانا بری.

کاترینا ئیوانا، وه‌ک ئه‌وه‌ی کتوپر له‌ شتیکی ئاگادار بووبی، گوراندی: «ئهی بی‌حه‌یا!» ئاله‌تی بوو و هه‌ستایه سه‌رپی. گرووشنکاش هه‌ستا، به‌لام زۆر به‌ ئارامی.

- بۆ ئه‌وه‌ی به‌ میتیا بلیم تو ده‌ستت ماچکرد، به‌لام من ده‌ستی تو‌م ماچنه‌کرد. پاشان جا وه‌ره و بیینه چۆن قاقا ده‌کیشی!

- ئهی سه‌لیته‌ی بی‌شه‌رم، برۆ له‌به‌رچاوم ون به‌!

- حه‌یات بی، خاتوونی به‌رپیز! حه‌یات بی! خاتوونی به‌رپیز و ئازیز ئه‌و قسه‌یه له‌ که‌سیکی وه‌ک تو ناوه‌شینه‌وه.

کاترینا ئیوانا قیژاندی: «برۆ شه‌پی له‌ خۆت هه‌له‌، بلحی له‌ش فرۆش!»

رهنگی سوور هه‌له‌گه‌رابوو و لیوی ده‌له‌رزی.

- راست ده‌که‌ی! تو خۆت سه‌رده‌می بۆ پاره ئیواران ره‌گه‌ل پیاوان ده‌که‌وتی. جوانیی خۆت بۆ فرۆشتن هیناوه، چاک ده‌زانم.

کاترینا ئیوانا دیسان قیژاندی و ئه‌گه‌ر ئالیووشا به‌هیز و قه‌وه‌تی خوی نه‌یگرته‌یه، هۆمه‌نی بۆ گرووشنکا ده‌برد.

- نه‌ هه‌نگاوێک ده‌چیته‌ پیشی و نه‌ قسه‌یه‌ک ده‌که‌ی! هه‌یج مه‌لی! جوابی مه‌ده‌وه. لێره ده‌روا - خیرا لێره ده‌روا.

له‌وکاته‌دا هه‌ردوو پوره‌که‌ی کاترینا ئیوانا گوئیان له‌ قیژه‌که‌ی بووبوو، به‌ هه‌له‌داوان خۆیان به‌ ژووریدا کرد و کلفه‌تیکیشیان له‌گه‌لدا بوو. هه‌موویان هه‌لاتن بۆلای.

گرووشنکا عه‌باکه‌ی له‌ سه‌ر قه‌نه‌فه‌که‌ هه‌لگرت و گوتی: «ئه‌وه ده‌رۆم. ئالیووشا گیان هه‌تا مالی له‌گه‌لم وه‌ره.»

ئالیووشا ده‌ستی هه‌لپیکا و وه‌ک پارانه‌وه گوراندی: «برۆ - برۆ، زووه‌که برۆ!»

- ئالیووشنکا وردیله‌ی ئازیز، هه‌تا مالی له‌گه‌لم وه‌ره. له‌رێگا قسه‌یه‌کی خۆشت بۆ ده‌گیرمه‌وه. ئالیووشنکا من له‌به‌ر خاتری تو و قازانجی تو ده‌ست له‌م کیشه‌یه هه‌له‌دگرم و ده‌رۆم. خۆشه‌ویسته‌که‌م، هه‌تا مالی له‌گه‌لم وه‌ره، زه‌ره‌د ناکه‌ی، زۆریش خۆشحال ده‌بی.

ئالیووشا، ده‌ستی هه‌لپیکا و رۆوی وه‌رگیرا. گرووشنکا وه‌ک که‌و ده‌ی قاسپاند، به‌ هه‌له‌داوان رۆیشته ده‌ری.

کاترینا ئیوانا وای رق هه‌ستابوو، ئازای ئه‌ندامی ده‌له‌رزی و دای له‌ پرهمی گریان.

پووره‌گه‌وره‌که‌ی گوتی: «به‌ گویمدا دای، هه‌ولمدا به‌ر به‌ ئه‌و کاره‌ت بگرم. خیرا رقت هه‌له‌ده‌ستی و هه‌له‌ده‌چی. ئه‌و کارانه له‌ تو ناوه‌شینه‌وه. تو ئه‌و

بوونه‌وه‌رانه ناناسی، ده‌لین له‌وانه‌ی دیکه‌ش خراپتره. تو زۆر سه‌ره‌رۆی.»

كاترينا ئيوانا نەپراندى: «ئەو دەيلى بەورە! ئالكسى فيودورويچ بۇ نەتەشت ليدەم؟ ليدەدا، زۆر پيسم ليدەدا!»
 لە ھەنتەشى ئاليووشادا نەيدەتوانى دان بەخۇيا بگرئ؛ رەنگە لەپراستيشدا،
 ھيچ ھەمىيەتيكى پينەدا.

- دەبى لەبەر چاوى ئاپۆرەي خەلك بە قامچى ليدىرى و ئەتەك كرى!
 ئاليووشا بەرەو درگاگە پاشەوپاش كىشايەو.

كاترينا ئيوانا ھەردو دەستى قووچاند و گوراندى: «بەلام، خودايە! يانى ئەو! ئەو ھەتە ئورادەيە ناكەس و بىئابروو! باسى ئەو پۆژە نەخس و نەگبەتەي بۇ گىراوئەو! «خاتوونى بەپىز و ھىژا، تۆ جوانى خۆت بۇ فرۆش ھىناو.» لەو ئەگادارە! ئالكسى فيودورويچ، براكەت زۆرھىچوپوچە.
 ئاليووشا ويستى شتىك بلى، بەلام نەيزانى بلى چى. دلى رىك گوشرابوو و ژانى دەگرد.

- ئالكسى فيودورويچ، لىزە برۆ، بۇ من شوورەيىيە، سامناكە! سبەينى،
 تكات ليدەكەم سبەينى وەرەو. لۆمەم مەكە، بمبورە. ئىستا سەرم لىشيواوە
 و نازانم چبەم!

ئاليووشا، سەرى لەگىژەو دەھات، گەيشتە سەر شەقام. لەوانەبوو لە
 تاوى كاترينا و ھەلسوكەوتەكەي دەستبكا بە گريان. لە ناكاو كلفەتى مالى
 خۆي گەياندى.

- خاتوون ئەم نامەيەي مادام خۇخلاكوڧى لەبىر نەبوو بتداتى. وەختى
 شىوخواردن بوو ھىنايان.

ئاليووشا بىئىختيار پاكەتيكى چكۆلەي پەمەيىي وەرگرت و نايە گىرفانى.

(II)

ئابروويەكى دىكەش پوو

لە شارەو ھەتە كلىسە نيو كىلۆمەتر رى بوو. ئاليووشا بە قەراغ رىگاگەدا،
 كە ئەو كاتە چۆل وھۆل بوو، بەپەلە ھەنگاوى دەنا. زۆرى نەمابوو شەو
 بەسەردا بى. ھەوا وا تاريك داھاتبوو نەتەتوانى سى ھەنگاوى پىشى خۆت
 ببىنى. لە نيوەي رىگا دوورپىيانىكى لىبوو. لە ژىر تاقە دارە بىي پەنا
 دوورپىيانەكە تاپۆيەك وەدەر كەوت. ھەركە ئاليووشا گەيشتە دوورپىيانەكە،
 ئەو تارمايىيە لەبن دارەكە ھاتە دەرى، وەك شىت و ھار ھەپراي كرده
 ئاليووشا و نەپراندى:

- يان پارە يان گيانت!

ئاليووشا، بە سەرسورماوى و ھەراسانى، گوراندى: «مىتيا ئەو توى؟»
 - ھە، ھە، ھە! چاودەروانى ئەوئەت نەدەگرد؟ بىرمكردەو لەكوئ چاودەروانت
 بم. لەلاي مالىكەي ئەو؟ مالىكەي ئەو سى رىگاي ھەيە و لەوانەيە نەتتىنم.
 پاشان بىرمكردەو لىرە لەسەرت پراوئەستم، چونكە ناچار بووى لىرەو
 بگەپىتەو و كلىسەش جگە لەو رىگايەكى دىكەي نىيە. ئىستا راستم پىبلى
 و وەك قالۆنچە جىقوفىقم دەرھىنە. چىم ليدەكەي بىكە، بەلام پىمبلى چى
 بوو؟

«ھىچ نەبوو، براكەم، زاورم چوو. ئاخ دىمىترى! خوئىنى باوكم، ھەر
 ئىستا.»

ئاليووشا داي لە پرمەي گريان. ماوئەيەكى زۆر بوو كولى ھەستابوو.
 ئىستا واديارە بوغزەكەي تەقىبوو. «ئەوندەي نەمابوو بىكوژى - تووك و

نرات لیکرد - ئیستاش - فرموو - ئیستاش خەریکی گالتە دەکە ی - یان پارە، یان گیانت!

دە ی چی بوو؟ یانی کاریکی باشم نە کردوو - ها؟ یانی نە دەبوو ئەو کارە بکەم و لە من نە دەو شایەو؟
- نا. من تەنیا....

- سەبر کە. چاوە لە شەو بکە. دیوتە چ شەویکی خەمناکە. هەور و هەلایە، دیوتە چ بایەک هەلیکردوو. لێرە لە ژیر ئەو دارە خۆم مەلاسکرد و چاوەروانت مامەو. خوداش لەوسەرە ئاگای لیبە، لە دلی خۆما گۆتم: «تاکە ی دریزە بەو ژیانە پڕ لە نەگبەت و چەرمەسەرییە بەدەم؟ ئیتر خۆ هیچ هیوایەکم نەماو. دارە بییەک و دەسەرەیک و کراسیکم لە ئیختیاردا، لە دەقیقە یە کدا دەتوانم بیکەم بە پەت و هەروەها قایشی پانتۆلە کە شەم هەیه. بۆ لەخۆرا سەرباری زەوی بم و بە بوونی خۆپرییانە ی خۆم سووکایەتی پییکەم. هەر لەو بیردا بووم گویم لە ترپە ی پیت بوو - خودایە، دەنگوت لە پڕ ژیر پیم خالی بوو بە عەرزیدا پۆچووم. کەسیک خەریکە دئ بۆ ئیرە کە خۆشم دەوئ. ئەو تەنا، ئەو کەسەش، براچکۆلە خۆشەویستە کەمە، کە لە دنیا دا لە هەموو کەسم خۆشتر دەوئ. تەنیا کەسیکە کە لە دنیا دا خۆشم دەوئ. لەو کاتە شدا خۆشەویستیم بۆ تۆ ئەو نەندە لە زیادیدا، لە دلی خۆمدا گۆتم: «لەرپۆه دەست دەکەمە ملی.» بەلام کتوپر بیریکی گەوجانە بە میشکەمدا هات، کە گالتە یەکت لەگەلدا بکەم و بتترسینم. وەک کەسیکی گەمژە و نەزان قوولاندیم: «یان پارە....» لەو گەوجیبەم ببوو - تەنیا وراو یەک بوو، شتیکی ناشایستیشم لە دلدا نەبوو... خودا غەزەبیان لیگری، باسە کەم بۆ وەگێرە. گۆتی چی؟ تیمه لده. جیقم دەرھینە، چاوپۆشیم لیمە کە! خۆ توورە نەبوو، ها؟ - نا، شتیکی وانەبوو، شتیکی وانەبوو، میتیا. لەوئ - هەردووکیانم پییکەو دی. - هەردووکیان؟ کئ؟
- گرووشنکا لە مالی کاترینا ئیوانا بوو.

دیمیتری فیۆدۆرۆویچ گێژوویژ بوو، هاواری کرد: «مەحاله، گالتە دەکە ی! گرووشنکا و ئەو پییکەو؟» ئالیووشا تەواوی بەسەرھاتە کە ی مووبەموو بۆ گێراییەو. گێرانەو ی رۆداو دەکە دە دەقیقە یەکی خایاند. ناتوانین بلین هەمووی رەوان و بی گریوگۆل گێراییەو. بەلام وای دەنواند کە رۆونی دەکاتەو و وتە و کردەو یەکی شایانی هەمیەت لە قەلەم ناخا و بووچوونەکانی خۆی زیاتر بە وشە یەک بەرۆونی باس دەکرد. دیمیتری برای مەقی نە دەکرد و گوئی بۆ شلکردبوو و بە چاویکی پڕ لە ترسەو تیی رامابوو. بەلام ئالیووشا دەیزانی کە لە هەموو شتیکی دەگا و بە جوانی حالی بوو. بەلام هەروا کە چیرۆکە کە دەچوو پیتی رۆخساری ئەویش نە ک خەمناک بە لکو سامناکیش دەبوو. نیوچاوانی تیکدەنا، و دانەو چیرە دەکەوت و چاوی وەک کەشکە فەریکە دەر دەپەراند. تا ئەو ی کتوپر ئەدگارە رقتیزاو و وەحشییە کە ی گۆرا، لیو قووچاوەکانی کرایەو و دەستی کرد بە پییکە نییکی توند و قاقای دەکیشا و هەموو گیانی لەگەلی دەلەرزییەو و هەتا ماو یە ک قسە ی بۆ نەهات.

لەپەستا دەگوت: «کەوا یە دەستی ماچنە کرد! ماچینە کرد! هەلات!» هیندە شاد بوو شیتانە قسە ی دەپەراند. ئەو شادییە شە دەکرا وەک کردەو یەکی رۆو هەلما لدرانە ناو بەرین. هەلبەت ئەگەر ئاوا بی ئیختیار نەبووایە.

«گوتت ئەو ی دیکە یان بەو ی گوت دیلە بەور! دیلە بەوریش هەیه! کە دەبی لە بەرچاوی ئاپۆرە ی خەلک قامچی لیدەن. براگیان، قەیناکا با ئەو سزا بدرئ، بەلام سەرەتا دەبی من باشتر بم. ئاگاداری خووخدە ی ئەو مەلە کە ی سەربزیوی و رۆو هەلما لایبەش هەم. راست و رەوان خۆیەتی! لە کاتی ئەو دەست ماچکردنەدا، ئەو ژنە دۆزەخییەت بە جوانی دیو! شازنی تەواوی ژنانی دۆزەخی کە لەم دنیا یەدا بیری لییکە ی تەو! لە شیو ی تاییەت بە خۆیدا بی وینە یە! هەلاتەو بۆ مالی، ها؟ منیش دەرپۆم - ئاخ - منیش هەل دیم بۆلای ئەو! ئالیووشا، لۆمە مە کە، دەزانم لە داردانیش بۆ ئەو کەمە.»

ئالیووشا بە لەبزیکی خەمبارانەو گۆتی: «ئە ی کاترینا ئیوانا؟»

- ئەوئىش دەبىنم! تەننەت قوولايى گىيانى دەبىنم، كارىك كە تا ئىستا نەمكردووه! دۆزىنەوھى چوارقورنەى دنيا، يانى، پىنج قورنە، دەمىننەتەوھ. ئەوئىش چ كارىك؟ راست وەك كارى كاتنكا وايە، ھەر ئەو خاتونە نازەننەى دامەزراوھى دەولەتى كە لە ژىر كارتىكەرىببەكى كەرىمانەدا بۆ رزگار كرنى باوكى، لەو ئەفسەرە توورە و توسنە نەترسا و خۆى لەبەر سووكايەتیبە گيانپرووكىنەكەيدا راگرت! بەلام چ شەرىك، غەرەبوون و نەترسان، شەر لەگەل چارەنوس، شەرىكى لەرادە بەدەر پر مەترسى!

گوتت ئەو پلكەى دەبوىست دەستى بگرى و نەھىلى تووشى شەر بى؟ ئەو پوورە خاتونەشى خۆى بە خەلوارىك شەكرەوھ ناخورى و تامل كرنى دژوارە. خوشكى ئەو بىوھژنەى كە مىردەكەى ژىنراللىكى مۆسكوى بوو، لەوئىش رەسەنترە. بەلام كاتى دزىنى پارەى دەولەت مەچەكىان گرت. ھەموو شتىكى لە دەست بوو، ملك و مال و ھتد... ژنە لەخوبايەكەشى ناچاربوو لەو فاكوفىكە بكەوى و لەو كاتەو ئىتر سەرى ھەلنەھىناوھ. دەى وىستى پىش بە كاتيا بگرى و ئەوئىش جوابى نەدايەوھ! پىئويە بە سەر ھەموو شتىكدا زالە و ھەموو كەس كەوى و دەستەمۆى ئەوھ. پىئوبابوھ ئەگەر بىھەوى دەتوانى گرووشنكا فرىودا، خۆشى برىواى بەوھ كردووه. خەرىكى دەورگىرانە و ئەوھش خەتاي كىيە؟ پىئويە سەرەتا بەقەست و بە وىستىكەوھ دەستى گرووشنكاي ماچكردبى؟ نا، ئەو لەراستىدا، جادووكراوى دەستى گرووشنكايە، يانى گرووشنكا نا، خەون و خەيالى خۆى، لە دەست خۆى فرىوى خواردووه، چونكە خەون و خەيالى خۆى فرىودەرى خۆى بوو! ئالىووشاگيان، لەدەست ئەوان، ئەو ژنانە، چۆن دەرباز بووى؟ عەباكەت ھەلگرت و ھەلاتى؟ ھە، ھە، ھە!

- براگيان، ديارە تىگەىشتووى كە بە گىرانەوھى رووداوى ئەو رۆژە چۆنت سووكايەتى بە كاترىنا ئىوانا كردووه. گرووشنكاش بەرەروو پىنگوت كە بەدزىبەوھ رەگەل پىاوان كەوتووه كە جوانى خۆى بفرۆشى! يانى سووكايەتى لەوھ خراپتر دەبى؟

ئەوھى كە ئالىووشاى لە ھەموو شتىك زياتر شلەژاندبوو، ئەوھ بوو كە براكەى بە ئابرووتكانى كاترىنا ئىوانا گەشەى دەكرد و خۆشحال بوو. ئەگەرچى لەوانەى واش نەبى.

«پىھە!» دىمىترى فىودوروىچ گرژ بوو و كىشاي بە نىوچاوانى خۇيدا. تازه تىگەىشتبوو، ئالىووشا باسى ئەو سووكايەتى و گوراننەى كاترىنا ئىوانا دەكا كە گوتبووى: «براكەت ھىچوپووچە.»

- ئەرى، سەبارەت بەو «رۆژە نەخسە» كاتيا گوتەنى، رەنگە باس بۆ گرووشنكا كرىبى. ئەرى بۆم گىرايەوھ، لەبىرمە! ھەر ئەو كاتە بوو كە چووبوون بۆ (ماكروپە) مەست بووم، قەرەجەكان گورانىيان دەگوت... بەلام من ھۆن ھۆن دەگرىام. چۆكم دادابوو و لە ھەمبەر وىنەكەى كاتيادا زوورەزوور دەگرىام، گرووشنكا تىگەىشت. بە ھەموو شتىكى زانى. لەبىرمە دەستىكرد بە گريان... خودا بيانكوژى! بەلام ئىستا مقەدەر وايە كە ئەوھ بىى... ئەو كاتە گرىا، بەلام ئىستا «دركى لە دل چەقىوھ!» ژنان ھەروان ھىدى.

دىمىترى فىودوروىچ سەرى داخست و كەوتە بىركردنەوھ. لە ناكاو بە دەنگىكى خەماوى گوتى: «ئەرى، من ھىچوپووچم، شەشدانگ ھىچوپووچ! گرىنگ نىبە گرىام يان نەگرىام، من ھىچوپووچم! پى بلى كە بەگيان و بە دل ئەو ناوھم قەبوولە. ھەلبەت ئەگەر مايەى ئوخژن و ئوقرە بى. چاكە ئىتر بەسە. خوداحافىز، قسەكردن بى فايدەى! بۆ سەرگەرمىش نابى، تۆ بە رىى خۆتا برۆ منىش بە رىى خۆمدا. ئىتر نامەوى چاوىشم پىت بكەوتتەوھ، مەگىن وەك دوابىن پەنا و دالەدە. خوداحافىز، ئالكسى!» دەستى ئالىووشاى بەگەرمى گوشى و ھەروا مىلى بە خوزدا گرتبوو، بى ئەوھى سەرى ھەلىنى، لەجىبى خۆى بزوت، بە پرتاوا بەرەو شار وەرئ كەوت. ئالىووشا لە دواوھ چاوى تىپرى، برىواى نەدەكرد كە ئاوا لە ناكاو برىوا.

دىمىترى فىودوروىچ لەپر ئاوپرى دايەوھ و ھاوارى كرد: «سەبركە، ئالىووشا، راستى شتىكى دىكەش دەلىم، بەلام تەنبا لەلاى تۆ دەى دركىنم! چاوملىكە، چاك برىوانە، چاوى لىرە بكە، ئىرە شورەبىبەكى تالى بۆ من

پئوهیه.» (دیمتری فیودورویچ به گوتنی «ئیره» شیتانه به مشت له سنگی خوی رادهکیشا، دهنگوت شوورهییه که راست له سینگیدا خوی شاردۆتهوه. له جیگایهکدا، له گیرفانیدا، رهنکه به ملیشیدا هلیواسیبن.) ئیستا تو وهک مروقیکی هیچوپوچ، هیچوپوچیکی سویندخواردوو من دهناسی، بهلام راهسته پیتبلیم که بهر له ئیستاش و دواتریش کاری وام نهکردوو، که له پهستی و خویپیهتیدا لهگهله ئه و ننگ و شوورهییه پیکی بگری و ئیستا ههر لهم کاتهدا له دلمدایه، ئیره، ئیره ئهگهر گهشه بکا، ههرچهند له راگرتنی ئه ودا بهتهواوی ئازادم، دهتوانم بهری پیبگرم، یان ههتا کوتایی رایدهم، جوان ئه وه تیبهکه. با ئه وهشت پیبلیم، ئه وه ههتا کوتایی ده بهم. پینشی پیناگرم. ههر ئیستا هه موو شتیکم پیگوتی، بهلام ئه وه م پی نهگوتی. چونکه ته نانهت ناتوانم بهتهواوی پرکیشیشی تیدا بکهم. هیشتا دهتوانم پینشی پیبگرم؛ ئهگهر وابکهم. دهتوانم نیوهی تهواوی ئابرووی لهکیس چووم بگرمه وه. بهلام وانا کهم. پیلانی خویپیهتهی خوم ده بهمه پینشی. توش دهتوانی شایه دی بدهی که له پینشدا ئه وه م بۆ باس کردوو. تاریکی و له بهریهک چون! پیویست به گوتن ناکا. به وهختی خوی تییدهگه ی. کولانی تهنگه بهری گه مار و ژنی دۆزهخی. خوداحافیز. دو عام بۆ مه که. چونکه شیاوی نیم. پیویستیش نییه، قهت پیوست ناکا... نیازیشم پی نییه! دهروم!»

لهناکا و هرسووراو ئه مجاره لای نه کرده وه. ئالیوشاش به ره و کلیسه که و ته ری. «چی؟ یانی ئیتر قهت نایینم! ئه وه دهلی چی؟ لیم پوونه که سبهینی ده بیینم. ئه وهشی لی درده کیشم. مه بهستی چییه؟»

دهوریکی کلیسه که ی لیداو له دارستانه که تیپه ری و گه یشته حوجره که... ده رگیان لیکرده وه. ئه گه رچی له و کاته ی شه ودا ئیزنی چوونه ژووریان به کهس نه ددها. له و دمه دا که پیی نایه حوجره که ی باوه زووسیماره، دلی ده له رزی. «بۆ، بۆ چووبوو پینشی؟ بۆ ئه وی نارد بۆوه بۆ دنیا؟ ئیره هیمنایه تی لیبوو. ئیره پاکیی لیبوو. بهلام ئه وی پر له ئالۆزی و خه م و

کۆفان بوو. پیاو سه ری لیده شیوا و خیرا گومرا ده بوو و سه ره نده ری نه ده کرد...»

پۆرفیری تازه مرید و باوه پایسی له حوجره که بوون، ئه وان هه موو سه ری سه عاتییک ده هاتن و له حال و بالی باوه زووسیمایان ده پرسی. ئالیوشا تیگه یشت که حالی باوه زووسیمه خراپه و رۆژ له گه ل رۆژ خراپتریش ده بی. ته نانهت ئه و رۆژه نه یوانیبوو به شیوه یه کی ئاساییش له گه ل براده ران بدوی. وا باو بوو هه موو شه وی دوا ی به ریوه چوونی ری و په سمی عیشای ره بیانی هه موو راهیبه کان ده رژانه حوجره که ی باوه زووسیمه و تیکرا به دهنگیکی بهرز ده ستیان ده کرد به پارانه وه و تۆبه کردن. دانیان به هه موو کرده وه کانیا ندا دهنه، ههر له دمه قالی و کیشه ی رۆژانه وه بگره هه تا بیرو که و وه سواسی پر له تاوان و خه یالی خراپ، هیچیان نه ده هیشته وه. تا قمیکیان چۆکیان داده دا و ده پارانه وه. پیری کلیسه ده بیه خشین و ئاشتی ده کردنه وه. ئامۆژگاریی ده کردن و تۆبه ی داده دان و ته قدیسی ده کردن و پاشان مه ره خه سی ده کردن برۆن. ههر ئه و ریوره سمی تۆبه دادان و دانپانانه ئاساییه بوو که دژانی پیری کلیسه ی پی وهره ز بووبوو و ناره زایه تییان ده رده بری. ده یانگوت ئه و کاره ده بیته هوی سووک بوون و ناحه زبوونی فه رزه که و تا راده یه ک کفریشه، ئه گه رچی ئه و کاره شتیکی جیاواز بوو. ئه وان ته نانهت به سه رانی کلیسه یان راده گه یاند که ئه و شیوه دانپانان و تۆبه کردنه ئاکامیکی باشی نییه و به لکو له راستیدا تاراده یه کی زۆر ئاکامیکی پرتاوان و دردۆنگی و ره شبینیشی به دوا وه یه. زۆربه ی برایان پینان خۆش نه بوو له و کۆردها به شداریبکه ن و به بی مه یلی ده چوون و تاراده یه ک ناچار بوون. چونکه هه موو ده چوون و له وه ده ترسان وه ک که سیکی لووت بهرز و به فیزو بیرچه وت و به دزات چاویان لیبکه ن. خه لکی ده یانگوت تا قمییک له راهیبان له پینشدا له سه ر ئه وه ریک که وتوون و ده شیانگوت: «من دانی پیاده نیم که ئه مرۆ رقم لیت هه ستا و توش ئه وه بسه لمینه.» ته نیا له بهر ئه وه ی شتیکیان بۆ گوتن به ده سه ته وه بی. ئالیوشا

دەيزانى كە ھىندى جار ئەو مەسەلە دېتە گۆرۈپ. ھەروەھا دەيزانى لە نىو راھىياندا كەسانىك ھەن كە زۆريان رِق لەو كارەيە كە ئەو نامانەي لەلايەن خزم و كەسانەو دەگا، دەيانبەن بۆلاي پير و بەر لە خۆيان نامەكان ھەلدەپچرن و دەيانخويننەو.

ھەلبەت ئەو ھەش لەبەر ئەو ھەموو شتىك ئازادانە بەرپو ھەجى و بە نىيەتى خىرەو ھەن لە رىنگاي تەسلىم بوونى خۇويستانە و رېنوئىنى بەسوددەو ھەي. بەلام لەراستىدا ئەو كارە راستى و سەداقەتى تىدا نەبوو و پرىش بوو لە ناراستى و چەوتى. لەگەل ئەو ھەشدا راھىيانى پىرتەر و بەئەزمونتر بە پىر و باوهرى خۆيانەو نووسابوون و بەلگەيان دەھىتايەو كە: «بۆ ئەوانەي كە سادقانە و بە دلىكى پاكەو ھەدواي رزگارى كەوتوون و ھاتونەتە نىو ئەم چوار دىوارىيەو. ئەو جۆرە فرمانبەرى و لەخۆبردوويىش بەروونى ديارە سوودىكى مەزنى دەي؛ لەلايەكى تىرشەو، ئەو كەسانەي كە ئەو كارە بە شتىكى خراپ و ناحەز و مايەي نىگەرانى دەزانن، راھىيى راستەقىنە نىن و بە ھەل ھاتونەتە نىو كلىسەو. جىگاي باش و لەبار بۆ ئەوان ئاسمانانە. تەنانەت لە پەرسنگاشدا پياو ناتوانى لە دەست تاوان و شەيتان لە ئەماندا ھەي. ھەر بۆيە نەبوونى سەداقەت برى جار نابى ئەو ھەندەشى حىساب لە سەر بىرى.»

باو ھەپسى، ھەروا خەرىكى تەقدىس كەردنى ئالىووشا بوو، بە ورتەورت پىيگوت: «ھەزەرەتى پىر كز و لاوازتر بوو، ھەمىشە خەوالوو ھەخو ھەنووچكە دەبىتەو. لە خەو ھەستانىشى زۆر دژوارە. ناشكرى لە خەوى ھەستىنن. نىكەي پىنج دەقىقە خەبەرى بۆو، بە ئامازەي دەستى حازرىيانى تەقدىس كەرد و داواي لىكەردن شەوانە دۆعاي بۆ كەن. دەيەوئ سبەينى بەيانىش فەرزى دانپىنان و تۆبەكەردن بەجى بىتى. ئالكسى، ناوى تۆشى ھىتا. پىرسىي رۆشىتووى يان نا، عەرزىان كەرد رۆشىتووى بۆ شار، گوتى: «بۆ ئەو كارە تەقدىسى دەكەم. جىگاي ئەو ئەويى، نەك ئىرە، بۆ ماوھەك.» قسەكانى ئەو سەبارەت بە تۆ ھەر ئەو بوو. زۆر بە سۆز و تامەز رۆيىيەو ھە ناوى تۆي

ھىتا؛ تىدەگەي چۆنى رىز بۆ داناي؟ بەلام چۆنە برىارىداو ھەمەيەك لە دنياي ئازاددا بژىت؟ ھەتمەن چارەنووسى تۆي پىشىنى كەردو ھە! ئالكسى، تىدەگەي ئەگەر بگەپىتەو ھەن، بۆ ئەو ھەي ئەو ئەركەي پىت سىپىرداو ھە لەلايەن پىرەو ھەنجامى بەدى، نەك بۆ رابواردن و خۆشى و چىژى دنيايى.» باو ھەپسى رۆشىتە ھەرى. ئالىووشا سوور دەيزانى باو ھەسووسىما خەرىكە ھەمرى، لەوانەيە تەنبا دووسى رۆژى دىكە بىتى. ئالىووشا برىارىدا، وادە و بەلئىكەنى باوكى و بىنەمالەي خۇخلاكوف و كاترىنا ئىوانا، پىشت گوى بخا و رۆژى دوايى لە كلىسە نەرواتە ھەرى و تاكوتايى لە ژوورسەرى پىر بىتى. دلى لە گرى عەشقدا دەسووتا، خۆشى سەركۆنە و لۆمە دەكەرد كە چۆن تىوانىيەتى بۆ ماوھەك پىرەكەي خۆي لەبىر بەرئەو، يانى ئەوى لە سەر جىوبانى مەرگ بە كەلەلايى بەجى ھىشتىبوو، ئەو كەسەي كە لە ھەموو كەسى زىاتر لە دنيادا رىزى بۆ دادەنا. چو بۆ وەتاغى خەو ھەكەي باو ھەسووسىما، لە ھەمبەر پىردا چۆكى دادا و - پاكشابوو چرتەي نەدەكەرد، بە دلەكوتە و پىشوسوورى و رۇخسارىكى ئارامەو ھە - كەنۆشى بۆ برد.

ئالىووشا گەرايەو ھۆدەكەي دىكە، ئەو شىنەي كە پىرى كلىسە بەيانىي ئەو رۆژە زىارەتكەرانى لىكۆكەردبۆو ھە قسەي بۆ كەردبوون. پۆستالەكەي داكەند و لە سەر كەتىكى رەق و بارىك پاكشا. كە ماوھەك بوو لەجىياتى چىپاي نوستن كەلكى لىو ھەدەگرت. تەنبا بالنجىكى لەگەل خۆي ھىتابوو. ئەو دۆشەكەي كە بەيانىي ئەو رۆژە باوكى بە گورە گور باسى كەردبوو، ماوھەكەي زۆر بوو لەبىرى چووبۆو لە سەرىشى بخەوئ. عەباكەي داكەند و ماوھەكەي زۆر دەستىكەرد بە دوعا و پارانەو. لە پارانەو ھەكەيدا داواي لە خۇدا نەكەرد كەند و كۆسپى لە سەر رى لايا و لە بەلاي شەيتانى بىپارىزى، بەلكو تىنووى ھەستىكى شادانە بوو كە داوى شوكر و ستايش و پارانەو، كە ھەمىشە تاعەتى شەوانەي لەو پىكەھەت و بەردەوام خۆي لە رۆح و گىانى دەھالاند. ھەروا كە خەرىكى پارانەو بوو، لە ناكاو دەستى لە كاغەزىكى پەمەي كەوت لە گىرفانى كراسەكەيدا كە پىشخزمەتەكەي كاترىنا ئىوانا پىي

دابوو. دلّی كهوتە قرت و فرت بە لّام هەرچۆنئى بوو فەرزى تاعەت و پارانە و هەكەى بە جىئى هينّا. پاشان دواى تۆزى دېدۆنگى، پاكەتى نامەكەى هەلپچرى، نامەكە بۆ ئەو نووسرابوو. بە ئىمزاي لىز، كچى مادام خۆخلاكوف، كه بە يانى ئەو رۆژە لە بەر چاوى پىرى كلىسە پىيەكە نىبوو.

نووسىبووى: «ئالكسى فيؤدۆرۆويچ، ئەو نامەيەم بۆ نووسىوى بەبى ئەو هەى هيج كەس بزائى، تەنانەت داكىشم. دەشزانم كاريكى باش نىيە، بە لّام بەبى دەربرىنى ئەو هەستەى لە ناخمدايە و هەلدەچى، ناتوانم بژيم. هەتا ماوهيەكيش نابى جگە لە من و تۆ هيجكەس لەو مەسەلە ئاگادار بى. بە لّام ئەو شتەى كه زۆر حەز دەكەم بە تۆى بلّيم، چۆنت پىيلّيم؟ دەلّين كاغەز خەجالەتى ناكيشى، بە لّام دلّيايە ئەو قەسەيە راست نىيە و ئەم كاغەزە هەر ئىستا وەك خۆم لە شەرمانا سوور هەلگەراوه. ئاليووشاگان، خۆشم دەويى لە مندالييەوه، لەو كاتەوه كه لە مۆسكۆ بووين، تۆش وەك ئەو كاتە نەماوى و زۆر گۆراوى. بۆيە خۆشم ويستوى و هەتا ئاخى تەمەنىشم خۆشم دەويى. دلّم تۆى هەلبزاردووه تاكو ژيانمان پىكەوه گريبدىرئ و هەتا كۆتايى تەمەن پىكەوه بژيين. هەلبەت بەو مەرجەى واز لە كلىسە بىنى. بە لّام تەمەنمان نايجە بىنى و هيشتا مندالين. هەتا دەگەينه تەمەنى ياسايى سەبر دەكەين. هەتا ئەو كاتە دلّيام هيز و وزەمان دىتە بەر، بەرپىدا دەرۆين و سەما دەكەين. هيج دېدۆنگى و دوودلييەكيشى ناوئ.

دەزانى چى بىرم لە هەموو شتىك كردۆتەوه. بە لّام شتىك هەيە كه نەمتوانيوه تەنانەت بىريشى لىيكەمەوه: بە خويندەنەوى ئەم نامەيە سەبارەت بە من چۆن بىر دەكەيتەوه؟ من هەميشە پىدەكەنم و بزۆزى دەكەم. ئەمەرو بە يانى قەلسم كردى، بە لّام دلّيايە بەر لە بە دەستەوه گرتتى قەلەم، لە هەمبەر پەيكەرهى داكى پىرۆزدا پارامەوه، ئىستا خەريكى دوعا و پارانەوه و خەريكە دەستدەكەم بە گريان.

رازى من لە دەستى تۆدايە. سەبىنى ئەگەر بىي بۆلام، نازانم چۆن چاو لە چاوت بكەم. ئاخ ئالكسى فيؤدۆرۆويچ، ئەگەر وەك مرقىكى گيل و گەمژە

نەتوانم ددان بەخۆدا بگرم و كاتى چاوم پىتدەكەوى دەستبەكەم بە پىكەنين . ئەو كارەى كه ئەمەرو كردم . چبەكەم؟ پىتوايە كچىكى خرايم و سەردەخەمە سەرت. بۆيە بپوا بە نامەكەشم ناكەى. كهوايە خۆشەويستەكەم تكات لىدەكەم سەبىنى كاتى دىي بۆ ئىرە، ئەگەر دلّت پىم دەسووتى راست چاو لە چاوم بپرە، چونكە ئەگەر چاوم بە چاوت بكەوى، لىم پوونە وەپىكەنين دەكەوم. بەتايبەت ئەگەر ئەو عەبا شۆرەت لە بەردايى. كاتى بىر لەوه دەكەمەوه ئازاي ئەندامم سڤ دەبى. كهوايە كاتىك دىي، ماوهيەك چاوم لىمەكە، يان چاو لە پەنجىرەكە بكە يان لە داىكم...

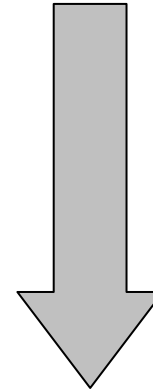
ئەم نامەيە، نامەيەكى ئەويندارانەيە كه بۆم نووسىوى. پەككو منى چارەپەش چم كردووه؟ ئاليووشا رقت لىمەلنەستى، ئەگەر كاريكى ناحەزىشم كردووه و هەستم پووشاندووى، بمبوورە. ئىستا رازى ئابرووى من، كه رەنگە بۆ هەميشە چووبى، لە دەستى تۆدايە.

دلّيام ئەمەرو دەگريم. بەهيواى دىدار، دىدارى سامناك و پىر لە دلّەخورپەمان.»

- لىز.

«كۆتايى نووسين. - ئاليووشا؟ تۆ دەبى حەتمەن بىي بۆ لام! - لىز.»
ئاليووشا نامەكەى بە سەرسوورمانەوه خويندەوه، لە سەرەتاوه هەتا كۆتايى ديسان خويندەيەوه، تاوى چووه فكرەوه و داي لە قاقاي پىكەنين. داچلەكى. ئەو پىكەنينە تاوان بوو. بە لّام دواى تاويك ديسان بە نەرمى و ئارامى دەستىكردووه بە پىكەنين. نامەكەى بە ئەسپايى نايەوه نيو پاكەتەكە، دوعايەكى خويند و راکشا. ترس و دلّەخورپەكەى لەرپووه نىشتەوه. «خودايە، بە سەر هەموو عالەمدا رەحمەت ببارينه، هەموو گيانە ناشاد و ئالۆزەكان بدە ژير بالى خۆت و بەرەو رىگاي راست هيدايەتيان بكە. هەموو رىگاكان لە دەستى تۆدايە. بە گەورەيى خۆت رزگاريان بكە. تۆ سەرچاوهى دلّوقانى و خۆشەويستى. شادى بۆ هەموو عالەم دەنيرى!» ئاليووشا ئەوهى زۆر بە ئارامى گوتو خاچى خۆى كيشا و لە خەويكى قوول پۆچوو.

به ندى دووهم

**کتیبی چوارهم
زامی ته شه ناکردوو**

(۱)

باوه خرابۇنت

بەيانی زوو ئاليووشايان لە خەو ھەستاند. باوھ زووسىماش خەبەرى بۆھ، ئەگەرچى دەيوست لە پىخەفەكەى بىتە دەرى و لە سەر كورسىلەكە دانىشى، ھەستى بە بىھىزىيەكى زۆر كرد. زەينى پووناك پووناك بوو؛ پوخسارى شەكەت و ماندووى دەنواند، بەلام نوورانى و تا رادەيەك كراوھ بوو و دەتگوت بزەى تىزاوھ. شادى و دلۇقانى و گەشاوھىيى پىنوھ دياربوو. بە ئاليووشاى گوت: «لەوانەيە نەگەمە سبەينى.» ئەمجار ويستى بەبى ماتل بوون فەرزى تۆبە و دانپيانان و پارانەوھ بەجى بىنى. بيسەرى ھەمىشەيى دانپيانانەكانىشى باوھ پايسى بوو. پىورەسمى چەور كردنى كەشيش بەرۆنى پىرۆز دواى ئەو دوو فەرزە بەجى دەھات. راھىيان كۆ بوونەوھ و حوجرەكە، وردە وردە پىر بوو لە مرید و راھىيى گوشەنشين. ئىتر رۆژ بووبووھ. خەلك پۆل پۆل لە كلېسەوھ بەرەو حوجرەكە دەھاتن. دواى تەواوبوونى پىورەسمەكە، پىرى كلېسە ويستى ھەموويان ماچبكا و مالئاوايى و گەردن ئازادىيان لىبكا. چونكە حوجرەكە زۆر بچووك بوو، ملاقاتچىيانى پىشوو چوونە دواوھ بۆ ئەوھى تازەھاتووەكان جىيان بىتەوھ. ئاليووشا لەپەنا پىردا، كە ھەروا لە سەر كورسىلەكەى دانىشتبوو، راوھستا. پىر بەپىتى توانا قسەيكرد. ھەرچەندە دەنگى زۆر كز بوو، بە گالئەوھ گوتى: «سالانىكى زۆرە ئىوھ فىر دەكەم، بە دەنگى بەرز ھىندەم قسە كردوھ، كە ئاخافتنم بۆ بۆتە عادەت، بەجۆرى كە دەم لىكنانم ھەتا رادەيەك پىدژوارترە لە مژوليايش. تەنانەت ئىستا، بەو بىھىزى و بىتاقەتییەوھ ھەروام باوكان و برايانى ئازىز.»

ئاليووشا دواى وتەكانى پىر ھىندى شتى وەبىر ھاتەوھ. بەلام لەگەل ئەوھى پىر زۆر بە ئاشكرا قسەيدەكرد و دەنگى تا رادەيەك پتەو و جىددى بوو، وتارەكەى پچرپچر دياربوو. باسى زۆر شتى كرد، تامەزىرۆ بوو بەر لە مەرگ ئەوى نەويژراو ماوھ بىويژى، ئەويش نەك بۆ فىركارى، بەلكو لەوھ دەچوو تىنووى ئەوھ بى ھەموو شادى و حەزەكانى لەگەل مەرۆف و تەواوى مەخلووقات بەشكات و جارىكى دىكە لە تەمەنىدا دەرگای دلى ئاوەلا بكا.

تا ئەوجىيەى كە دواتر ئاليووشا لەبىرى مابوو، باوھ زووسىما گوتى: «باوكان، يەكتريان خۆش بووى، خواپەرستانتان خۆش بووى و رىزيان بۆ دانىن، چونكە ئىمەش ھەر بەوھى ھاتووينە نىو ئەم چوار دىوارىيەوھ و خۇمان بەند كردوھ، پىتان وانەبى لە خەلكانى دەرى پاكترين، بەلكو بەپىچەوانە، كە ھاتووينە ئىرە، ھەركامەمان دانمان پىداناوھ كە لە خەلكى و لە تەواوى خەلكانى سەر زەوى خرابترين... راھىيىش ھەرچەندە زياتر لەم حوجرەيەدا بژى، دەبى باشتر لەوھ بگا. ئەگەر وانەبى بۆ ھاتنە ئىرە ھىچ بەلگەيەكيان بە دەستەوھ نىيە. كاتى كە تىدەگا جگە لە خرابتربوون لە خەلك، لە ھەمبەر مەرۆقايەتىدا بەرپرسىشە. لەبەر خاترى ھەموو كەس و ھەموو شتىك و تاوانى خەلك بە خاس و عامەوھ. ئەو كاتەيە كە بە ئامانجى گوشەنشينى و تەرکە دىيائى دەگەين. چونكە، خۆشەويستەكانم، دەبى بزانن ھەركام لە ئىمە بىگومان لەبەر خاترى ھەموو كەسىك و ھەموو شتىك لە سەر زەوى بەرپرسين. نەك ھەر لەبەر تاوانى گشتىيى عالەمى وجود، بەلكو ھەركەسىك لەبەر تىكرائى خەلك و يەكبەيەكى مەرۆقەكان. ئەو ماریفەتەش بۆ خوداى راھىب و ھەموو كەسىكى دىكە تاجى ژيانە. چونكە راھىيان لە ئاو و گلئىكى دىكە نىن و وەك خەلكى وان. تەنيا بەھوى ئەو ماریفەتەشەوھەيە كە دلمان بە خۆشەويستىيى بىپايان و گشتى دەگەشیتەوھ. ئەو كاتەيە كە ھەركام لە ئىوھ دەتوانى بە خۆشەويستى تەواوى دىيا داگىر بكا و ھەموو تاوانەكانى دىيا بە فرمىسكى بشواتەوھ.... ھەمووتان بەردەوام ئاگاتان لە دلى خۇتان بى و تاوانەكانتان وەبىر خۇتان بىننەوھ. ھەتا تۆبە لەگۆرپىدايە، ترستان لە تاوان

نەبى. تەننەت ئەو كاتەى تووشى تاوان دەبن. هېچ چەشەنە مەرجىك لەگەل
خودا دامەنن. ديسان دەيليمەو، باديهەوا مەبن. لە ھەمبەر چكۆلە و گەورەدا
لەخو دەرمەچن. ئەو كەسانەى سووكايەتيتان پيدەكەن، بوختانتان بۆ
ھەلدەبەستن، جنيوتان پيدەدەن، يان تەرەتان دەكەن لەخويان، ئيوە رقيان
لى ھەلمەگرن. قينتان لە كافر و بيدينان و شەرخوازان و مالپەرستان نەبى -
مەبەستيشم تەنيا چاكەكانى ئەو كۆمەلگايە نيبە - چونكە لە نيوانيانا، بەتايبەت
لەم سەردەمەى ئيمەدا، مروقى چاك زۆرە. تەننەت رقتان لە ھەرە
خراپەكانيشيان نەبى. لە دوعا و پارانەو ھەكانتاندا لەبيريان مەبەنەو و بەو
شيوہيە دوعايان بۆ بكەن: خودايە! ھەموو ئەو كەسانەى كە بيكەسن و كەس
نيبە بۆيان بپاريتەو، بە كەرمى خۆت ببەخشە. ھەموو ئەو كەسانەش كە
تاريكەسەلاتن و تاعەتت بەجى ناھيتن نەجات بەدە. ھەرۈھا بليين: خودايە!
لەبەر غرور ئەو كارە ناكەين، چونكە لە ھەموو كەس چرووكترين...
خەلكتان خۆشبوئ. مەھيلن بيگانان بە كەيفى خويان دەمبىنتان كەن و راتان
بەدەن. چونكە كەوتنە سالاو و كەلەلابوون و باديهەوا بوونى قيزەون و
لەوہش خراپتر بەخيلى و چاوچنوكى ھيزتان ليدەبړئ و بيگانان ساناتر
دەتوانن سواری ملتان بن و راتان بەدەن. بەردەوام كتيبى پيرۆز (ئينجيل) بۆ
خەلكى بخويئنەو و راقەى بكەن... چاوبرسى و تەماحكار مەبن... دل بە
زيروزيو مەبەستن، رسق و رۆزى عەمبار مەكەن بۆ گرانى... ھيواتان بە
خودا بن. ئالاي ئيمان و ناشتى دەست بەدەنى و راي شەكينن.»

بەلام پير پچرپچرتر لەوہى كە دواتر ئاليووشا باسى دەکرد، دووابوو.
زۆر زوو ھەناسەى سوار دەبوو و قسەى بۆ نەدەھات. بۆ ئەوہى ھيزى
بيتەوہبەر تۆزىك رادەوہستا و ھەك ئەوہى حالى لى ھاتى، دريژەى بە
مژوليياشەكەى دەدا. ھەموو بە ھەستەوہ گوييان بۆ راگرتبوو. ئەگەرچى
زۆريان سەريان لە قسەكانى سوپ مابوو و تىي نەدەگەيشتن... دوا رۆژ
ھەموويان ئەو وشانەيان ھەبىر ديتەوہ.

خوداواراستان بۆ ساتىك ئاليووشا لە حوجرەكە چووہ دەرى، لە نيو
راھييانى دەوروبەرى حوجرەكەدا، ھەستى بە دلەخورپە و چاوہروانى كرد.
ئەو حالەتە چاوہروانيبەش لە ئەدگارى تاقمىكياندا ھەك دلەورپزە و مەترسى
خوى دەنواند و لە تاقمىكيشياندا ھەك ئوخژن و ئوقرە. ھەموو چاوہروانى
ئەوہ بوون، بەر لە مەرگى پير شتىك بقمومى. چاوہروانيبەكەشيان
لەلایەكەوہ، ھەتا رادەيەك حەپۆلانەبوو. بەلام تەننەت چلەكيشترين
راھييانيش كەوتبوونە ژير كارتىكەرىي ئەو ھەستەوہ. روخسارى باوہ پايسى
لە ھەموويان جيدتر ديار بوو. راھيىك بە نھينى ئاليووشاى بانگكرد، تاكو
چاوى بە راكيتين بكەوئ. راكيتين تازە لە شارەوہ ھاتبوو و نامەيەكى
لەلایەن مادام خۆخلاكۆفەوہ ھينابوو بۆ ئاليووشا. مادام خۆخلاكۆف لە
نامەكەيدا باسى رووداويكى سەير و زۆر داخوازيكارانەى بۆ ئاليووشا
نووسيبوو. گوايە لە نيو ئەو ژنانەدا كە دوئى ھاتبوون بۆ زيارەتى باوہ
زووسىما، پيريزنيكى شارستانى، ژنى گورووبانيكى كۆچى دوايى كردوو بە
ناوى پروخۆرنا، ھەبووہ. لە حەزرەتى پير دەپرسى ئايا دەتوانى بۆ شادىي
رۆحى واسنكاي كورپى كە چووہ بۆ ئيركوتيسك و ماوہى ساليك دەبى
نامەيەكيشى نەناردووہ، بپاريتەوہ؟ باوہ زووسىماش لە ھەلاميدا بە
رووگرژى دەلئ: «كارى وا مەكە، دوعا كردن بۆ زيندوو بەو قەستە ھەك
ئەوہ وايە مردبىت، ئەوہش جۆرىك جادووبازيىە. پاشان بەھوى
نەزانىيەكەيەوہ دەيبەخشى. بەجۆرىك كە دەتگوت كتيبى داھاتوو
دەخويئيتەوہ.» (راست ھەك بۆچوونى مادام خۆخلاكۆف) ئەو وشە
دلخۆشكەرانەيە دەدركىنى كە: «واسيائى كورپى بە دلنبايىەوہ زيندووہ و بەم
زووانە يان خوى دەگەرپيتەوہ يان نامە دەنيرى. ژنەش واچاكە بپراتەوہ بۆ
مالئ و چاوہروان بئ...» مادام خۆخلاكۆف بە سەرسورمانەوہ نووسيبووئ:
«باوہر دەكەن كە پيشويژيىەكەى ھەراست گەراوہ و ئەوہش ھەموو
مەبەستەكە نيبە.» پيريزن دەگاتە مالئ و ناگاتى، نامەيەكى دەدەنە دەست كە
لە سيبيريىەوہ ھاتبوو. ئەوہش تەواوى مەبەستەكە نيبە. واسيا لە نامەكەيدا بە

دایکی راگه یاندبوو که له گه ل خاوه ن پله و پایه یه ک خه ریکه ده گه ریته وه بۆ
پروسیا و سی حه وتوو دواى گه یشتنی نامه که هیواداره «بگه ریته وه ئامیزی
دایکی.»

مادام خۆخلاقۆف به گوپ و تینه وه داواى له ئالیووشا کردبوو، ئەو
په رجۆ و پیشویژییه به باوکه عابید و راهیبانی دیکه راگه یئی. له کۆتاییدا
نووسیویوی: «هه موو کهس، هه موو کهس ده بی له وه ئاگادار کرین!» نامه که
زۆر به په له نووسرابوو. دلّه خورپه ی نووسه ره که شی به هه موو دپه کانییه وه
دیاربوو. به لام ئالیووشا به پیویستی نه زانی به راهیبان بلن، چونکه
هه موویان له وه ئاگادار بوون. راکیتین هه ر له وه راهیبه ی نامه که ی هیتابوو،
داواى کردبوو به وه په ری ریزه وه عه رزی باوه پایسی بکا، که راکیتین
دهیه وه ئ سبه ره ت به مه به ستیک له گه لیان بدوی. مه به ستیکی هینده ش
گرینگه که ناتوانی بۆ ساتیک وه درهنگی بخات. هه روه ها به هوی
جه ساره ته وه، خاکه رایانه داواى لیووردنی ده کرد.» ئەو راهیبه ش به رله
گه یاندنی نامه که بۆ ئالیووشا، هه واله که ی به باوه پایسی راگه یاندبوو،
ئالیووشا دواى خویندنه وه ی نامه که به باشی زانی بۆ سه لماندنی ئەو
مه به سته نامه که بدا به باوکه پایسی. ته نانته به وه کابرا چله کیش و
پاریزگاره ش ئەگه رچی کاتی خویندنه وه ی هه والی «په رجۆکه» ناوچاوانی
تیکنابوو. نه یوانی به ته واوی دان به خۆیدا بگری. چاوی زیته ی هات و
بزه یه کی جیددی و قورساغ نیشته سه ر لیوانی. هه لیدایه و گوتی: «شایه دی
پووداوه گه لی زۆر گه وره تریش ده بین!»

ئەو راهیبانه ی که له وه ده ورپشته بوون دووپاتیان ده کرده وه: «شایه دی
پووداوه گه لی زۆر گه وره تریش ده بین!»

به لام باوه پایسی، هه روا که نیوچاوانی تیکنابوو، داواى له هه موویان کرد
ئەو مه به سته هه تا ماوه یه ک پووشبه سه ر بکه ن. «هه تا زیاتر پوون ده بیته وه
و قه بوولده کری. ئەگه رچی له نیو خه لگانی ئەم دنیا به دا که سانیکی زۆر
ساویکه و خۆشباوه ر هه ن. له راستیشدا ئەو مه سه له یه له وانیه به

شینه یه کی سروشتی و ئاسایی پووی دابی و به هه لکه وت بووی.» ئەم
وته یه ی کۆتاییی زۆر به پاریزه وه درکاند. گوايه بۆ رازیکردنی ویژدانی،
ئەگه رچی برۆای به حاشاکردنی خۆی نه بوو. راسته قینه یه ک که گوێگره کانی
به ئاشکرا تیگه یشتن.

هه لبه ت له ماوه ی سه عاتیکیدا «مۆجزه که» به گوپی ته واوی که سانی نیو
کلیسه که و ئەوانه ی بۆ زیاره ت هاتبوون، گه یشت. هه چکه س له وه راهیبه ی
پوژی پیشوو له سین سیلۆستیر و له کلیسه ی چکۆله ی ئابدوورسک له
باکووری دووره وه هاتبوو، نه که وتبووه ژیر کاریگه ری. هه ر ئەو بوو که
پوژی پیشوو له په نا مادام خۆخلاقۆف راوه ستا بوو و به ئاماژه کردن به
شیفای کچی ئەو ژنه، له باوه زووسیمای پرسیبوو: «چۆن ده ویتری خۆ له
قه ره ی کاریکی ئاوا بده ی؟»

به لام ئیستا ماقمابوو و نه یده زانی باور به قسه ی کئ بکا. شه وی رابردوو
چوو بۆلای باوکه فراپۆنت، که حوچه که ی له پشت پلووره ی هه نگوینه کانه وه
هه لکه وتبوو، ئەو دیداره ش زۆری شوین له سه ر داناو بووه هوی سه رسام
بوونی. ئەو باوکه فراپۆنته هه ر ئەو راهیبه پیر و به ناوبانگه ی له نوێژ و
تاعه تدا بی هاوتا بوو، که به ر له ئیستاش باسی ئەو هاته گوێژ، په خنه ی له
باوه زووسیمای دامه زراوه ی پیران ده گرت و ئەوه ی به شتیکی زیانبار و
گه وچانه ده زانی. ئەو په قیبیکی ته واو به ره له ستکاریان بوو. ئەگه رچی به
هوی پله و پایه که یه وه به دگمه ن له گه ل ئەم و ئەو ده دوا. ئەوه ی بووبوو
هوی دژایه تی کردنی و ئاوا له سه ر ئەو باوه ره ی خۆی سوور بوو، تا قمیکی
له راهیبه کان له گه لی هاوده نگ بوون و زۆربه ی زیاره تکه ران به چاوی
پیاوچاک و قه دبس لینیان ده پروانی، ئەگه رچی گومانیان له وه دا نه بوو که شیته.
به لام هه ر ئەو شیتیه ی بوو سه رنجی هه مووانی را ده کیشا.

باوه فراپۆنت بۆ تاقه جاریکیش نه چووبوو ده یه نیی پیری کلیسه.
ئەگه رچی هه ر له وه چله خانه یه ده ژیا. قه تیان وادار نه ده کرد یاسا ورپساکان
پیشیل نه کا. ئەوه ش له به ر ئەوه بوو ته واوی هه لسوکه وته کانی شیتانه بوو.

تەمەنى ھەفتا و پىنج سال يان زياتریش دەبوو، لە سووچىكى ھەوشەكە لە ھوجرەيەكى دارينەى كۇندا دەژيا، كە لەمىژ بوو بۆ زاهيدىكى گەورەى دىكە درووستكرابوو، بۆ باوھ ئىوانايان ساز كردبوو كە سەد و پىنج سالى عومر كورد و چىرۆكى زۆر سەير و سەمەرە لە كەرامات و پىشويژىيەكانى دەگىرنەوھ.

باوھ فراپۇنت توانىبووى لە ھەوت سال لەمەوبەرەوھ بخرىتە ئەو ھوجرەيەوھ و لەویدا گۆشەنشين بى. دىويكى ھەژارانە بوو، ئەگەرچى زياتر لە نوىژگە دەچوو، چونكە پىر بوو لە رەسم و پەيكەرەى قەدىس و پىاوچاكان و مۆم و چرا لە ھەمبەرياندا داگىرسابوو - ئەم مۆم و چرايانەى كە خەلكى بە شىوھى نەزرى دەيانھينا بۆ كلىسە. باوھ فراپۇنتيان كردبووھ بەرپىرسى رۆشن راگرتنى ئەو چرايانە. دەيانگوت (راستىشان دەكرد) بە سى رۆژ تەنيا سەد و پەنجا گرەمى نان دەخوارد. ھەنگەوان كە لە نزيك پلورەكان دەژيا، بە سى رۆژ جارېك نانى بۆ دەبرد. باوھ فراپۇنت تەنانەت لەگەل ئەو كابرە ھەنگەوانەش كە لە راستىدا خزمەتى پىدەكرد، بە دگمەن دەدوا. سى سەد گرەم نانى فەتيرى پىرۆز كە رۆژانى يەكشەممە دواى رىورەسمى ھەوتە باوھ عابىد بۆى دەنارد، جىرەى ھەوتوويەكى بوو. ئاوى گۆزەكەى ھەموو رۆژى دەگۆرى. بۆ رىورەسمەكان نەدەھات. ئەو زيارەتكەرەنەى دەچوونە دەيدەنىي، زۆر جار دەياندىت، رۆژ ھەتا ئىوارە بى ئەوھى چاھ لە دەوروبەرى خۆى بكا، چۆكى داداھە و خەرىكى نوىژ و تاعەتە. ئەگەر ئەوانىش بووبووايەنە بەردەنگى و قسەى بۆ بكردايەن، وتارەكەى كورت و توند و غەرىب بوو، ھەمىشەش توورە و ئالەتى. زۆر بە دەگمەنىش ھەلدەكەوت لەگەل زيارەتكەرەنەى بدوى. بەلام زۆر جار قسەيەكى سەيرى دەكرد كە وەك نەزىلە وابوو. بە ھىچ داوا و پارانەوھەيەكيش باسەكانى خۆى بۆ بىسەرەن شى نەدەكردەوھ. قەشە نەبوو، تەنيا راھىيىكى سادە بوو. بىروايەكى سەير لە نىو خەلكدا بابوو. زياتریش لە نىو خەلكانى گەلحۆ و ساويلەكەدا: دەيانگوت باوھ فراپۇنت لەگەل رۆحە ئاسمانىيەكان لە پىتوھندى دايە و تەنيا لەگەل ئەوان

دەدوى، بۆيە لەگەل مەرۆف قسە ناكە. راھىيى ئابدۆرسكى، دواى ئەوھى ھەنگەوان، كە ئەویش راھىيىكى زۆر بىدەنگ و مەرۆمۆچ بوو، رىنوئىنى كرد بۆ لای پلورەى مىشەكان، لە سووچىك كە ھوجرەكەى باوھ فراپۇنت ھەلگەوتبوو، ھەنگەوان وەك وريايى پىدان پىنگوتبوو: «چونكە لەوانەيە غەوارەيەك قسەت لەگەل بكا، لەوانەشە قسەت لەگەل ھەر نەكەن.» راھىب ھەرەك دواتر دەيگىرايەوھ، بەوپەرى نگرانى و دلگوشرانەوھ لە ھوجرەكە نزيكبووھ. ئىوارەيەكى دەرنگ وەخت بوو. باوھ فراپۇنت لە سەر كورسىلەيەكى پىچكە كورتى لەق لە پەنا دەرگاكەوھ دانىشتبوو. نارەوھەنىكى ساقەتە ئەستور و پىرلق و پۆپ و پىر بە نەرمى لە ژوور سەرى خشوھۆرى بوو. شەويكى فىنك و خۆش بوو. راھىب لە ھەمبەر پىاوى خودادا چۆكى دادا و داواى تەقدىسى كرد.

باوھ فراپۇنت گوتى: «ئەى راھىب! دەتەوى لەبەر پىندا سەر بنىمە عەرزى و سووچدەت بۆبەرم؟ ھەستە، دەى ھەستە.»
راھىب ھەستا سەرىي.

- ئىستاكە تەقدىست دەوى، فەرموو. وەرە لە پەنام دانىشە. لە كوئوھ ھاتووى؟

ئەوھى بووھ ھۆى سەرسوورمانى راھىيى چارەرەش، ئەوھبوو كە باوھ فراپۇنت ئەگەرچى زۆرى رۆژوو دەگرت و بەسالاچووش بوو، بەلام پىرەپىاويكى تىكسەمراو و پتەو بوو. كەلەگەت بوو، قىت و رەپ بەرپىدا دەرۆيشت. دەموچاويكى وردىلە و گەش و ساغى ھەبوو. گومانى تىدا نەبوو كە ھىشتا خاوەن تىن و گورە. توندوتۆل و بەھىز بوو. لە چاھ تەمەنى ھىشتا بە تەواوى سەرورىشى ماشوبرنجى نەبووبوو، خاوەنى سەر و رىشىكى پىر و تۆپ بوو كە سەردەمى خۆى رەش بوون. چاوى گەورە و شىن و گەش بوون، بەلام برىك زەق. بە زاراوھەكى رەسەن قسەى دەكرد. عەبايەكى شۆر و مەيلە و سوورى لەبەردا بوو كە قوماشەكەى لە مالىكى زىر و ئەستور بوو، گورىسيكى ئەستوررىشى لە نىو قەدى دەبەست. سنگى و بەرۆكى ئاوالە

بوو، له ژیر عهباکهیدا کراسه که تانه که ی به جارچ چلکه سوو بوو بوو، چونکه چه ندین مانگ بوو نه ی گوریو. دهیانگوت له ژیر عهباکه یه وه نزیکه ی سی پوند ئاسنه و الله به خو یه وه دهبهستی. گورهوی له پئ نه ده کرد و که وشه کانی کونه و در ا بوون.

راهیب چاوه چکوله و زیته کانی که هه تا رادهیهک ترسی تیدا دیار بوو، له زاهید بریبوو، خاکه رایانه وه لامی دایه وه: «له کلنسه ی بچوکی ئابدورسک، له سین سیلوستیر.»

- له سین سیلوستیری ئیوه بووم. دانیشتوی ئه وی بووم. ئیستا سین سیلوستیر چونه؟

راهیب توزی مات بوو.

- ئیوه کومه لیک مروقی بی شعورن! ماوه ی رۆژووگرتن چۆن به رپوه ده بن؟

«رۆژووی ئیمه له سه ر بنه مای یاسا و نه ریتی پیشینانه. له ماوه ی ئه و چه ند رۆژه پاریزه دا، دووشه ممه و چوارشه ممه و هینی چیشته ناخوین. سی شه ممه نانی وشکی و میوه ی کولاو و ههنگوین و توودرک و که له رمی سویرکراو و جوی کولاو ده خوین. شه ممانه که له رمی سپی و هه رسته و له په و برویش، که هه موویان به رۆنی شادانه ساز ده که ی. له ماوه ی هه وتوودا ماسی و شک و برویش به سوپی که له رمه وه ده خوین. له دووشه ممه وه هه تا عه سری شه ممه، شه ش رۆژی ته واو له هه وتوودا پیرۆزه و هه یچ شتی که ناکولینین و ته نیا نان و ئاو ده خوین. ئه ویش به پاریزه وه ئه گه ر بۆمان بلوی هه موو رۆژی چیشته ناخوین. یانی هه ر ئه و جوړه ی که بۆ هه وتووی یه که می ماوه ی پاریز له به رچاو گیراوه. خاچه رۆژ¹ دم له هه یچ شتی که ناده ی. به م شیوه یه رۆژی شه ممه ده بی هه تا سه عات سی دوانیوه رۆ به رۆژوو بین، پاشانیش تۆزقالیک نان و ئاو ده خوین و پیکتی که شه رابی به سه ردا ده که ی. رۆژی سی شه ممه ی پیرۆز شه راب دنوشین و شتی که لیده نیین، ئه ویش به بی

1- به جی Good Friday دامناوه (وه رگی)

رۆن، یان جاری وایه هه ر هه یچ لینانین.» راهیب که زیاتر دلنیا بوو بوو، دریزه ی پیدا: «به لام ئه ی باوکی پیرۆز! له چاو ئیوه ی هیژا و مه زن ئه وه هه ر هه یچ نییه، چونکه له ماوه ی سالدا، ته نانه ت له جه ژنی پیرۆزدا، ئیوه له نان و ئاو زیاتر دم له هه یچ شتی که ناده ن و ئه وه ی ئیمه له دوو رۆژدا ده یخوین ئیوه به شی هه وتوویه کتان ده کا. به راستی کاریکی جوان و بیوینه یه، رۆژوو گرتی ئیوه.»

باوه فراپونت له ناکاو پرسیی: «قارچک چی؟»

راهیب به هه له شه یی گوتی: «قارچک؟»

- به لی. ده توانم چاوپووشی له نانه که یان بکه م و هه یچ نیازیکم پیان نه بی. خو بکه م به نیو لیره واردا و به قارچک و تووشیرین به ریبجم، به لام لیره ناتوانن واز له نان بینن، هه ر بویه دایمه دیلی شه ی تانن و له غاوی کردوون. له م رۆژانه دا ناپا که کان حاشا له و جوړه رۆژووگرتنه ده که ن. کاره که شیان ناپاک و شه ی تانییه.

راهیب هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی: «راست ده فه رموون.»

باوه فراپونت پرسیی: «له نیو ئه واندا شه ی تانت دیوه؟»

راهیب به ترس و له رزه وه گوتی: «له نیو ئه واندا؟ له نیو ئه وان خو...؟ پاره که رۆژی «یه که شه ممه ی سیانه» چووم بۆلای باوکه عابید و له و کاته وه ئیتر نه چووم. شه ی تانیکم دی له سه ر سینگی که سی که دانیشتبوو و له ژیر عه باکه یدا خو ی مه لاس دابوو، ته نیا شاخی به ده ره وه بوو؛ پیاویکی دیکه ش شه ی تانیک سه ری له گیرفانییه وه قوت کردبووه و چاوی زیته ی ده هات، له من ده ترسا؛ شه ی تانیک دیکه له زگی ناپاکی که سی کی دیکه دا خو ی هه شار دابوو، شه ی تانیک دیکه ش خو ی به ملی پیاویکدا هه لواسیوو و بی ئه وه ی بیینی به ملاوئه ولادا له گه ل خو ی ده ی گپرا.

راهیب پرسیی: «ئیوه - ده توانن ئه رواحیش بیین؟»

- به لی ده توانم بیینم، ده توانم هه تا قوولایی گیانیا ن بیینم. کاتی که له ژووری باوکه عابید هاتمه ده ری، شه ی تانیکم دی له پشت ده رگا که خو ی له

من مات دابوو، گه ورهش نه بوو، دوو مه تر يان زياتر دريژ بوو، به کلکيکي دريژ و نه ستوور و خو له مي تشييه وه، سه ري کلکي له که ليتي درگاکه دا بوو، به ته رده ستی درگاکه م پيوه دا و کلکي گيري کرد. ده ستی کرد به قيژه قيژ و هه له ز دابه ز، منيش سي جارم خاچ کيشا. هر له ريوه وهک جالجالو و که يه کی ژير پي که وي جيقی دهرهات و توپی. حه تمه ن له وي له چه قی دهرگاکه دا رزيوه و بوگه ن بووه، به لام نای بينن، بونه که شي هه ست پينا که ن. ساليک له مه و بهر بوو له وي بووم. وهک غه ريبه يه ک، نه وه لای تو دهرکينم.

راهيب که جار له گه ل جار زياتر غيره تي دهبزوت، گوتي: «قسه کانت زور تر سناکن! به لام نه ی باوکی پيرو ز و هيژا، نایا. نه و جوړه ی که حه ديسي ئيوه له چوار قورنه ی دنيا دهنگی داوه ته وه. راسته که ئيوه له گه ل (روح القدس) له پيوه ندی دان؟»

- جارو باریک نازل دهبی.

- چو ن نازل دهبی؟ به چ شي وه يه ک؟

- وهک بالنده يه ک.

- (روح القدس) وهک کو تريک؟

- (روح القدس) مان هه يه و روحي پيرو زيشمان هه يه. روحي پيرو ز وهک بالنده ی دیکه ش ده توانی خو ی بنويی. هيندي جار وهک چوله که، هيندي جار سيرو و بری جار يش وهک سيچره.

- نه ی چو ن له گه ل سيچره ی ناساي ليکی ده که نه وه؟

- قسه دهکا.

- چو ن قسه دهکا؟ به چ زمانیک؟

- به زمانی مرو ف.

- ده لی چی؟

- راستت ده وي نه مرو پيني گوتم، گه وجيک دي بو دیدارت و پرسيا ري زور

نابه جيت لينده کا، راهيب ده ته وي سر له راز و نه ينييه کان دهره يني؟

راهيب سه ري له قاند و گوتي: «نه ی باوکی زور پيرو ز و هيژا، قسه کانت زور به سامه.» به لام له چاوه گچکه و ترس لينيشتو وه کاني دا در دونگی و گومان دهبيندرا.

باوه فراپونت تو زي راوه ستا و پرسیی: «نه م داره ت ديوه؟»

- به لی قوربان.

- به بروای تو ناروه ونه، به لام من پيموايه شکلکي ديکه يه.

راهيب دوی تاويک بيده نگی، له پاش چاوه روانييه بی هووده که ی، پرسیی:

«چ شکلکي؟»

- شه وانه ديتنه پيشی. نه و دوو لقه ی دهبيني؟ که شه و دادی دهبی به مه سيح و باوه شم بو ده کاته وه و ده مکيشی بولای خو ی، به جوانی دهبينم و نازای نه ندامم ده له رزی. سامناکه، زور سامناکه!

- نه گه ر مه سيح خو ی بی، ئيتر بو سامناکه؟

- ئاخر له باوه شم دهکا و له گه ل خو ی ده مبا.

- به زيندو ويی؟

- له رو ح و جه لالی نه لياسدا، مه گين نه تبیستو وه؟ نه و له باوه شم دهکا و له گه ل خو ی ده مبا.

نه گه رچی راهيب به دا لغه يه کی نالوز و شيوا وه گه رايه وه بو نه و حوجره يه ی که له گه ل براي که ی ديکه ی راهيب تييدا ده ژيان، له دلی خویدا ري زيکی زور زياتر له باوه زووسيمای بو باوه فراپونت هه بوو. لايه نگری سه رسه ختی روژوو گرتن بوو، سه يريشي نه بوو نه گه ر که سيکی روژوو وه وانی وهک باوه فراپونت ناوړ له غه ريبان بداته وه. وشه کانی به راستی سه ير بوون، به لام ته نیا خودا ده زانی نه و وشانه چ نه ينييه کيان تي دا بوو، نه وه نييه جاری وایه و ته و کرده وه ی زور سه ير و سه مه ره به که سيکه وه دهبينن، که ناوه زی خو یان له بهر خاتری خودا فيدا کردو وه! تاسه بار و ناماده ی نه وه بوو باوه ر به وه بهر دهرگا که وتنی کلکی شه يتان بکا، نه ويش نه ک به مانا مه جازييه که ی. جگه له وهش بهر له زياره ت کردنی کليسه، له گه ل

دامه زراوهی «پیران» که هیندی دهمگوی له مه پړانه وه بیستبوو، به شتیکی خراب و زیانباری دهزانی و سهرسهختانه دژایه تیی له گه ل ده کرد. زور به سهر هاتنیا بۆ کلیسه تی نه په پړیوو، سرتوخورت له نیو هیندی له برایانی پوالت بیندا ساز بوو، که نهو دامه زراوه یان به دل نییه، نه وه به گویی نه ویش گه یشته وه. له گه ل نه وه شدا نهو پیاویتی زیته له و خو تیهه لقوتین بوو. دهویست سهر له هه موو شتیکی دهرهینتی. ههر به و هویه وه مؤجزه تازه که ی باوه زووسیمما به جارئی توشی سهر سوورمانی کردبوو. ئالیووشا دواتر وهبیری هاته وه که میوانه ئابدوروسکییه که یان زور کونچکاو و له په ستا له نیو گروپ و تاقمی راهیباندا دههات و دهچوو له نیویاندا که له دهره وه و ژووره وهی حوجره که ی باوه زووسیمادا کورپان ده به ست، گویی راده گرت و پرسیری ده کرد. به لام نهو کاته ئالیووشا زوری گوی نه ده دایه و زور دواتر نه وانیه و هبیر هاته وه. راستت دهوی دهره تیشی نه بوو له وشتانه ورد بیته وه. چونکه کاتیک باوه زووسیمما، که دیسان ههستی به شه که تی و بی هیزی ده کرد، چووبووه سهر چرپای خه وه که ی و خه ریک بوو خهوی لیده که وت، ناردی به شوین ئالیووشادا. ئالیووشا به هه له داوان گه رایه وه. له حوجره که دا ته نیا باوه پایسی و باوه یوسف و پورفیری تازه مرید مابوونه وه. پیر که چاوه ماندووه کانی هه لده هینا و به وردی له ئالیووشای دهروانی، پرسیی:

کورم، تو خزم و که سه کانت چاوه روانت نین؟

ئالیووشا مات بوو و هیچی نه گوت.

- مه گین دوینی به لیتت پی نه دان که چاوت پیمان بکه وی؟ مه گین نیازیان بیت نییه؟

- با، وادهم داوه به - باو کم - به براكانم - به که سانیکی دیکه ش.

- که وایه پیویسته بچی، خه م خه. دلنیا به هتا تو له ژوور سهرم نه بی و دوایین وتهم لی نه بیستی، نامرم. کورم نهو که لامه به تو ده لیم، دوایین خه لاتی

منه بۆ تو. بۆ تو کورپی خوشه ویستم. چونکه توش منت خوش دهوی. به لام ئیستا له سهر به لینه که ت سوور به و بړو.

ئالیووشا به بی نه وهی خوی بگنخینی و ماتل بی وه پیکه وت. نه گه رچی پویشتنه که ی زور دژوار بوو، به لام نهو وادهیهی که نهو دوایین وتهی پیر له م دنیا به دا ده بیستی و دوایین خه لاتی نه وه بوی، له خوشیانا ده تگوت حالی لی هاتووه و ههر ئیستانا ئیستا شاگه شکه ده بی. به په له وه پیکه وت تا کو کاروباره کانی نیو شار جیبه جی بکات و زوو بگه ریته وه. باوه پایسیش چهن وشه ی پر ئاموژگاری پیگوت، که ئالیووشای راپله کاند و به جارئی سهرسامی کرد. یانی کاتیک له حوجره که هاتنه دهری، نهو قسانه ی کرد.

باوه پایسی به بی پیشه کی و هینان و بردن گوتی: «کورپی چاکا! تیبگه و وریا به، که زانستی نه م دنیا به، به تاییه ت له م سه دهیه دا بوته هیزیکی مه زن، پاکی و پیروزیه نه نییه کانی کتیه ئاسمانیه که مان، که به ره له دوا ی به ره پیمان گه یشتووه، هه مووی راقه کردووه. دوا ی نهو راقه و شیکارییه زالمانه یه، بیرمندان و زانیارانئ نه م دنیا به نه یان هیشتووه له سهر زهوی ئاسه واریک له نه ریتی پیروزی پینشینان بمینته وه. به لام، نهوان پاژیان راقه کردووه و چاوپوشیان له گشت کردووه و له راستیدا دیاره نهوان زور کویردلن. له گه ل نه وه شدا، گشت هه روا له بهر چاویان زهق بوته وه و راوه ستاوه و درگا کانی دوزخه ی به پرودا ناکریتته وه^۲. مه گین نوزده سه ده دهوامی نه هیناوه؟ مه گین هه روا له نیو گیانی تاکه که س و له نیو ئاپوره ی خه لکدا هیزیکی زیندوو و کارا نییه؟ ته نانه ت له گیانی بی دینه کانیشدا، که باوه ریان به هیچ شتیکی نییه، به توانا و زیندوو! چونکه ته نانه ت نه وان هه ش که وازیان له دینی مه سیح هیناوه و هیزشی ده که نه سهر، له ناخی دلدا هه روا پیرهوی له ئایینی مه سیح ده که ن. چونکه تا ئیستا به وردینی یان تاسه ی پر له تینی دلان نه یان توانیوه سه باره ت به مروف و مه زنایه تیی، شتیکی بالاتر و ته واوتر له مه سیح به دهسته وه بدن. نه گه ر ده ستیان به شتیکیش راگه یشتی، ئاکامه که ی هه له و

2- ئینجیلی مه تا، به شی سازده هه م.

نابەجى بۇو. كوپى چاكا! ئەوۋەت قەت لەبىر نەچچى، پىرەكەت لە سەرەمەرگدا دەپھەوى بىتتىرى بۇ دنيا. رەنگە ئەو رۆژە گەورەت لەبىر نەچچى و وتەكەم لە دالغەى خۇتدا پارگرى. وتەيەك كە بۇ رېنويىنى تۆ لە ناخى دلەو ھەلدەقولى، چونكە تۆ لاوى و ھەسۋەسەى دنيايىش زۆرن و لەوانەيە پىت تامل نەكرى. چاكە ئىستا برۆكۆرە خۇشەويستەكەم.»

بەو وشانە، باوہ پايسى تەقدىسى كرد. ئاليوشا كاتى چوونەدەرى لە كلېسە و بىركردەنەو لە وتەكانى باوہ پايسى، بۆى دەرکەوت كە ئەو راھىبە چلەكىشە كە بەر لەوہ زۆر بە گرژى و ساردوسرى ھەلسوكەوتى لەگەل دەگرد، لە ناكاو تىگەيشت لەگەل دۆستىكى تازە و چاوەرپوان نەكراو و مامۇستايەكى دلسۆز و بەرپىز ئاشنا بوو. بەجۆرىك كە دەتگوت باوہ پايسى مىراتىكە و باوہ زووسىما لە كاتى گيانكەنشتا بۆى بەجى ھىشتووہ. ئاليوشا لە دللى خۇيدا گوتى: «رەنگە ھەر ئەو شتە بى كە لە نيوانياندا دەمەتەقىلى لە سەر كراوہ.» ئەو ئەندىشە فەلسەفەيانەى كە ئىستا بىستوى، ئەويش ئاوا چاوەرپوان نەكراو، نىشاندەرى سۆز و تىنى دللى باوہ پايسى بوو. باوہ پايسى دەويست خىزا زەينى ئەو كۆرە لاوہ بۇ ئانگزا بوونەو لەگەل ھەسۋەسەى دنيايى ئامادە بكا وگەورەترىن بەرگرى لە گيانى لاويك بكا كە بە ئەمانەت پىي سىپىردراوہ.

(۲)

لەمالى باوكى

ئاليوشا بەر لە ھەموو شتىك چوو بۆلاى باوكى. لە رىگا ۋەبىرى ھاتەوہ كە رۆژى پىشوو باوكى لە سەر ئەوہ پىنداگرىي كردبوو كە جۆرىك بچى نەھىلى ئىوان بزانى. ئاليوشا لە ناكاو لەخۆى پرسى: «بۇ ئاوا؟ ئەگەر باوكم قسەيەكى تايبەتىشى لەگەل مندا ھەبى، بۇ بەدزىبەوہ بچم؟» ئاخىر بەو ئاكامە گەيشت كە: «لەوانەيە دوينى لەبەر شىواوى و ھەيەجان ويستىبىتى باسى شتىك بكا.» ۋەلحاسل كاتىك مارتائىگناتىفنا دەرگاي باخەكەى بۇ كرددەوہ (دياربوو گرىگۆرى نەخۇشە و بە جىوبان كەوتووہ) لە ۋەلامى پرسىارەكەيدا گوتى ئىوان فىودۆرۋويچ دوو سەعات لەمەوبەر چۆتە دەرى، زۆر خۇشحال بوو.

- ئەى باوكم؟

مارتا بە لەبىزىكى ساردوسر ۋەلامى داىەوہ: «لە سەرىيە. خەرىكە قاوہ دەخواتەوہ.»

ئاليوشا چوۋە ژوورى. پىرە پىاو دەمپايى لەپى، بە عەبايەكى چكۆلە و كۆنەوہ لە سەر مىزى نانخۆرى بە تاقى تەنيا دانىشبوو. خەرىكى حىساب و كىتاب بوو خۆى بەوكارەوہ سەرقال كردبوو. لە ماللى بە تاقى تەنيا بوو. چونكە ئىسمىر دىاكوف بۇ كرېنى كەلوپەل چووبووہ دەرى. ئەگەرچى بەيانى زوو ھەستابوو و ھەوللى دەدا خۆى كامرەوا بنويىنى، بەلام شەكەت و بى ھىز دياربوو. نيوچاوانى لكەى خويىنى پىوہ وشك ھەلاتىوو و بە دەسرىيەكى سوور پىچابووى. لووتىشى ماسىبوو و جى جى لكە خويىنى پىوہى قەتماغەى

بەستبوو، بەگشتى دەموچاويكى ناھەز و قىزەھونى ھەبوو. پىرە پىاۋ لەو ھالەتە ئاگادار بوو. ھەركە ئاليوشا چوۋە ژوورئى بە چاويكى توورە و پقاويىيە ۋە تىي پوانى.

بە لەبزيكى تۆسنە ۋە گوراندى: «قاۋەكە ساردبۆتە ۋە. خولكت ناكەم. بۆ نيوەرۆ پىمگوتون شفتەي ماسى سازكەن، داۋا لە كەسش ناكەم لەگەلم بخوا. بۆ ھاتوۋى؟»

ئاليوشا گوتى: «ھاتووم بزنام ھالەت چۆنە.»

- ئەرئى. دويىنى خۆم پىمگوتى بىيى. بەلام بى فايدەيە. رازى بە زەحمەت نەبووم. بەلام دەمزانى راناۋەستى و خىرا دىيى.

ئەۋەي بە ھەستىكى تىكەل بە رقەۋە دەربرى، ھەستا سەرپى و بە نىگەرانى لەبەر ئاۋىنەكە چاۋى لە لووتى خۆي كىرد (رەنگە ئەۋ رۆژە چل جار زياتر چويىتە بەر ئەۋ ئاۋىنەيە). ھەروەھا دەسمالەكەي نيوچاۋانى كىردەۋە و جوانتر بەستىيەۋە.

بە لەبزيكى ئامۆزگار يىانەۋە گوتى: «سور چاكتەرە. دەستمالى سىي پىاۋ ۋەبىر نەخۇشخانە دەخاتەۋە. چاكە، ۋەعز و ھالى كلىسە چۆنە؟ پىرەكەت چۆنە؟»

ئاليوشا ۋەلامى داىەۋە: «ھالى زۆر خراپە؛ لەۋانەيە ئەمپۆكە بمرئى.» بەلام فيۆدور پاولوۋىچ گويى نەدايە و خىرا پىسارەكەي خۆي لەبىر برەۋە. گوتىشى: «ئىۋان چۆتە دەرئى. دەيەۋى ئەۋپەرى ھەۋلى خۆي بىدا كە دەزگىرانەكەي مېتيا ھەلفريۋىنى بۆخۆي.» پاشان بەدزاتانە دريژەي بە قسەكانى دا: «بۆيە لىزە ماۋەتەۋە.» لچىكى ھەلقوورتاند و چاۋى لە ئاليوشا كىرد.

ئاليوشا پرسىيى: «دلنيام خۆي ئەۋەي بەتۆ نەگوتوۋە!»

با، با. زۆر لەمەۋبەر خۆي گوتى: باۋەر ناكەي، سى ھەوتوۋ لەمەۋبەر پىي گوتم؟ تۆ پىت و انىيە ئەۋيش بۆ كوشتنى من ھاتبوۋ؟ ھا؟ ھەتمەن بۆ ئەۋ ھاتنە مەبەستىكى بوۋە.

ئاليوشا بە شلەژاۋى گوتى: «مەبەستت چىيە؟ بۆ قسەي ۋادەكەي؟ راستە داۋاي پارە ناكە، بەلام ئەگەر داۋاش بكا كۆپكىكى پى نادەم.»

ھەر لەۋ كاتەدا كە بەنيۋ ۋەتاغەكەدا پىاسەي دەر كىرد، دەستى خستە گىرفانى عەبا چلگنەكەيەۋە، كە قوماشەكەي لە كەتانى زەرد بوو و دريژەي بە قسەكانى دا: «ئالكسى فيۆدورۋويچى خۆشەۋىستىم! رەنگە بزانى كە دەمەۋى زۆر عومر بكەم، بۆيە پىۋىستىم بە پارەيە و تەنانەت فلسىكىش بۆ من بايەخى خۆي ھەيە، ھەرچەندەش تەمەنم دريژتر بى پىۋىستىم بە پارە زياتر دەبى. ئىستاش لە تەمەنى پەنجا و پىنج سالىدا لە پىاۋەتى نەكەوتووم. دەمەۋى ھەتا بىست سالى دىكەش لە پىاۋەتى نەكەوم. بەلام پىرتەر دەبم، قەلەفەتشم ناھەز و دزيۋ دەبى و سەلىتەكان ئەمجارە بە مەيلى خۆيان نايەن بۆلام. بۆيە پىۋىستىم بە پارە دەبى. بۆيە ھەرچى زياتر پاشەكەۋتى بكەم، بۆخۆمى پاشەكەۋت دەكەم و پىۋىستىم پىيەتى ئالكسى فيۆدورۋويچى خۆشەۋىست. رەنگە ۋا چاكتەر بى توش بزانى. با پىت بلىم دەخوام ھەتا كۆتايى تەمەنم دريژە بە تاۋان بدەم. چونكە تاۋان شىرىنە، ھەموو كەس پىيان خراپە، بەلام ھەموو مرقۇي دنيا لەگەلىدا دەژىن، بەلام ئەۋان بە نەپنى دەيكەن و من بە ئاشكرا. ھەر بۆيە تاۋانباران لەبەر ساۋىلكەيىم تىمپرادەخورن. ئالكسى! با ئەۋەشت پى بلىم، بەھەشتى تۆ لەگەل زەۋق و ھەستى من سازگار نىيە، ئەم بەھەشتەي تۆ ئەگەر بوۋنىشى ھەبى، شوينىكى بەجى نىيە بۆ مرقۇئىكى رىزدار. پىمۋايە خەۋم لىدەكەۋى و ئىتر خەبەرم نايىتەۋە. مەرگ يانى ئەۋە تەۋاۋ. ئەگەر پىتخۆش بى، دەتوانى بۆ شادىي رۆحم دوعا بكەي. ئەگەر پىتخۆش نەبوۋ دوعا مەكە بە تۋون! فەلسەفەي من ئەمەيە، ئىۋان دويىنى قسەيەكى باشى كىرد، ئەگەرچى ھەموومان سەرخۆش بوۋىن. ئىۋان مرقۇئىكى سەختىكىش و خۆنۋىنە. بەلام زانىارىيەكى ئەۋتۆي نىيە... بارھىنانىشى ھەروا. بىدەنگ دادەنىشى و بى ئەۋەي مەتق بكا بە پىاۋ پىدەكەنى، ھەر ئەۋەش لە تەنگانە دەربازى دەكا.»

ئاليوشا بە بىدەنگى گويى بۆ راگرتبوو.

- بۇ قسە لەگەل من ناکا؟ ئەگەر بشیکا، بە پۆزیکەوہ خۆ ھەلدەماسیتى. کورم، ئیوان زۆر ھیچوپوچە. «ئەگەر بمههوى، له ماوهى دهقیقهیه کدا لهگەل گرووشنکا زەماوهند دەکم. ئالکسی فیۆدۆرۆویچ، ئەگەر پارەت ھەبى کافييه داواى شتیک بکەى زوو وەدەستت دەکەوى. ئیوان ھەر لەئەوہ دەترسى. چاویکی کردۆتە چوار چاو و دەیههوى بەر بە ژنهنانی من بگرئ. بۆیه میتیا ھان دەدا لەگەل گرووشنکا زەماوهند بکا. دەیههوى بەو کاره له گرووشنکام دوور خاتەوہ. (پیتیاوہ ئەگەر پارەکەم خەرجنەکەم، دەیدەم بە ئەو!) جگە لەوہش ئەگەر میتیا لەگەل گرووشنکا زەماوهند بکا. ئیوان دەزگیرانە دەولەمەندەکەى ئەو وەگیر دینى و دلشی ھەر بەوہ خۆشە! کورم، ئیوان زۆر ھیچوپوچە!

ئالیووشا گوتى: «چەندە توورەى تۆش. ھەر لەبەر دوینییه؛ وچاکە تۆزى پراکشى.

پیرە پیاو وەک ئەوہى تازە بە زەینى گەشتبى، لە ناکا و گوتى: «فەرموو! بەلام قەیناکا تۆ ھەرچییەک بلئى لیت توورە نابم. ئەگەر ئیوان بیکوتبايه، لئى قەلس دەبووم. تەنیا لەلای تۆ دلم دەحەسیتەوہ و ھەست بە ھىمنایەتى دەکم، دەنا سەرتاپام رق و قین داگرتووہ و قیزەونیشم.»

ئالیووشا بە بزەیهکەوہ گوتى: «رقاوى و قیزەون نیت، بەلکو لەرئ دەرچوى، ھەلەشەى، ھەلەشە.»

- گوى بگرە، ئەمرو بەیانى دەمویست ئەو میتیا ناپەسەنە بە گرتن بەدەم، نازانم بپارەکەشم دەبى بەچى. ھەلبەت لەم سەردەمەدا بە چاویکی دەمار گرژانەوہ چاو لە دایک و باوکان دەکەن، بەلام تەنانەت ئیستاش یاسا ئیزن نادا تووکەسەرى باوکە پیرەکەت بگرى و بەملاوئەولادا رايکیشى، لە مالهکەى خۆیدا وەبەر مست و پیللقەى دەى و ھەرەشەى کوشتنیشى لئیکەى. ئەویش لەبەر چاوى چەن شايدە. ئەگەر ئیشتيام لیبوايه، دەمتوانى لەبەر ئەو کارەى دوینیى تالاولى بە گەرودا کەم و بیخەمە بەندیخانەوہ.

- کەوايه ناتەوى شکایەتى لئیکەى؟

- ئیوان پەشیمانى کردمەوہ. ئیوان سەگى کویه، شتیکى دیکە لەگۆرپدايه. پاشان ئالیووشا سەرى داخست، فیۆدۆر پاولوویچ بە نیوہ سرتەیهکى نهننى لە درئەى قسەکانیدا گوتى:

- ئەگەر ئەو ھیچوپوچە بەگرتن بەدەم و بکەوئتە بەندیخانەوہ، گرووشنکا دەیبینتەوہ و بئى ماتل بون دەچى بۆ ملاقاتى. بەلام ئەگەر بزانی منى پیرە پیاوى بئى ھىزى خورى شۆر کردووہ و بە قەستى کوشت لئى دوام. لەوانەیه واز لە ئەو بئى و بئى بۆلای من... چونکە شیۆهکەى وایه و ھەموو شتیک بە پیچەوانەيه. لە ناخى گەیشتووم! قومیک براندی ھەلنادهى؟ چۆرئ قاوہى ساردەوہبوو بکە نئو پەرداخەکەوہ با براندیت بۆ بکەم بە سەریدا، کورم قاوہ و براندی تیکەل بکەى زۆر خۆشە.

ئالیووشا گوتى: «سپاس. ئەگەر ویستم، ئەو کولیرەيه ھەلدەگرم،» دەستى برد و کولیرە فەرەنسییەکەى ھەلگرت و نایه گیرفانى عەباکەيهوہ. پاشان چاوى لە باوکى برى و بە نیگەرانییەوہ گوتى: «تۆش وچاکە براندی نەخۆیهوہ.»

«راست دەکەى ھەق بەتویه. بەجئى ئەوہى ئەعسابم ئارام کاتەوہ، زیاترى دەشلەژینى. تەنیا پەرداخیکى چکۆلەى دیکە، لە دۆلابەکە دەردینم.» قوفلى دۆلابەکەى کردەوہ و پەرداخیکى پر کرد، پاشان داخستەوہ و کلیلەکەى نایەوہ گیرفانى. «ئیتەر بەسە، خۆ پەرداخیک نامکوژئ.»

ئالیووشا بە زەردەخەنەوہ گوتى: «دیوتە ئیستا ئەخلاق تباشتر بووہ.»
- ئم! تەنانەت بەبى براندیش خۆشم دەوئى، بەلام لەگەل ئەو ھیچوپوچانە منیش ھیچوپوچ دەبم. وانکا ناچئ بۆ چیرماشنىا. - بۆ ناچئ؟ دەیههوى سیخورى بکا و بزانی کاتى گرووشنکا دئ چەندەى پارە دەدمى. ھەموویان ھیچوپوچن! بەلام سەر لە کارى ئیوان دەرناکەم. ھەر نایناسم، ھەرچى دەکم تئى ناگەم، لەبارى رۆحیشەوہ لە ئیمە ناچئ. پئى وایه میراتى بۆ بەجئ دەھیللم! تۆش وچاکە بزانی، وەسییەتنامە لەپاش خۆم بەجئ ناھیللم. میتیاش وەک قالۆنچە پان و فلئچ دەکەمەوہ. قالۆنچە بەرسوورەکەش وایه شەوانە بە

دەمپايى دەيانكۆزىم. كاتى پىيان لىدەنىم، كىچەيان دى لە ژىر پىمدا. مېتىيى خۆشەويستى تۇش بەو دەردە دەبەم. دەلىم مېتىيى خۆشەويستى تۆ، چونكە دەزانم خۆشت دەوى. ئەرى، تۆ خۆشت دەوى و مەيلى خۆتە خۆشت دەوى. ھېچ ترستىكم لەو ھەيىيە. بەلام ئىوان ھېچكەسى خۆشناوى. ئىوان لە ئىمە نىيە. ئالىووشاگان! ئەو جۆرە مەرقانە لە رەچەلەكى ئىمە نىن. ھەك تەپوتۇز وان، بايەك ھەلىيەك، تەفروتوونا دەبن... كاتىك پىمگوتى ھەرە بۆ ئىرە، بىرۆكەيەكى گەوجانەم لە مېشكدا بوو. دەمويست ھەموو سىرۆتېرى مېتكا لە تۆ دەركىشىم. بۆيىنە ئەگەر ھەزار يان دووھەزار رۆبلى پىدەم، بلىي ئەو خويىيەي لە برسە مردووە قەبوولى بكا و بۆ ماوھى پىنج يان باشتر بلىم، سى و پىنج سالى مىلى خۆى بشكىنى و گۆرى گومبكا و دەست لە كۆل گرووشنكا بكا تەو؟ ئالىووشا لە بنەوە منجاندى: «لىي - لىي دەپرسىم. ئەگەر سى ھەزارى پىدەي، رەنگە...»

«وړپنە دەكەي! پىويست ناكە لىي بىرسى! رام گۆراوھ. لە خۆرا وړپنەيەكم كرد.» ئەمجار پىرەپىا، دەستى ھەلئەكاند و نەپاندى: «ھىچى نادەمى، تەنانەت كووپكىكىش، خۆم پىويستىم بە پارەيە. بەبى ئەوھش ھەك كەرەجنە جىقى دەردىنم. ھىچى پى مەلى، دەنا دلى خۆى خۆش دەكا. تۆش لىرە كارت نىيە، پىويست ناكە لىرە بىمىنئەتەو، بۆ. ئەو دەزگىرانەي، كاترىنا ئىوانا، كە ھەتا ئىستا لىي شاردوومەتەو، شووى پىدەكا يان نا؟ پىموايە دوپنى چووبوى بۆ دىدەنى!»

- بە ھىچ شىوھەك دەستى لى ھەلناگرى.

- دىوتە ئەو چەتوھ بەناز و نووزانە چۆن ئاشقى ئەو ھەتوھ بەرەللا و سووك و چرووكە بوون. ئەوھ بزەنە ئەو خاتونە رەنگ بزرپكاوانە جىاوازيان زۆرە لەگەل... ئاخ، ئەگەر ھەك ئەو لاوھ دەبووم و ئەو قەلافەت و بەژن و بالايەي ئەو كاتەم دەبوو، (لە تەمەنى بىست و ھەشت سالاندا زۆر لەو قىتوقۇز و جوانچاكر بووم) پالەوانىكى سەرکەوتوو دەبووم، راست

ھەك ئەو. مەرقىكى خويىيە! بەلام بە ھىچ شىوھەك نابىتە خاوەنى گرووشنكا، نا كورم، نابى! دەيتۆپىنم. جىقى دەردىنم! بەم وشانەي كوتايى، تەواو رەكەي گەپابووە و چەقوت لىدايە خويىنى نەدەھات.

بە تورەيىيەوھە درىژەي پىدا: «دەتوانى بۆيى. ئەمرو لىرە ھىچ كارتىك نىيە بىكەي.»

ئالىووشا بۆ خوداھافىزى لىي چووە پىشى و شانى ماچكرد.

پىرە پىا و تۆزى بە سەرسوورمانەوھە پرسىي: «ئەوھ بۆچى بوو؟ دىسان يەكتر دەبىن، يان پىتوايە يەكتر نابىنئەوھ؟»
- ديارە يەكتر دەبىنئەوھ، مەبەستىكم نەبوو.

پىرەپىا و چاويكى لىكرد و گوتى: «منىش ھىچ مەبەستىكم نەبوو.» پاشان لەپشت سەريەوھ گوراندى: «گويىگرە گوى، دىسان ھەرەوھ پىيان دەلىم شفتەي ماسىت بۆ ساز كەن، شفتەي چاك، نەك ھەك ئەوھى ئەمرو. ھەتمەن ھەرەوھ! سەبەنى ھەرە، گويىت لىيە، سەبەنى!»

نىوھ پەرداخىكى دىكەي براندى تىكرد، سىنگى سافكرد و لەبن لىوھوھ منجاندى: «ئىتر ناخۆمەوھ!» و دىسان ھەرگاي دۆلابەكەي داخستەوھ و كلىلەكەي نايەوھ گىرفانى. پاشان رۆيى بۆ ھەتاغى خەوھەكەي. شەكەت و ماندوو لە سەر چرپاكە خۆى راکىشا و خىرا خەوى لىكەوت.

(۳)

دیدار له گه ل کورانی قوتابی

ئالیووشا، که له مالی باوکی هاته دهری و به رهو مالی مادام خوځلاکوف بایدایه وه، له دلی خویدا گوتی: «خودایه زور شوکور سه بارهت به گرووشنکا هیچی لئنه پرسیم، دنا نه مده توانی درو بکه م و دهبو باسی دیداری دوینتی خو م له گه ل گرووشنکای مووبه موو بو بگیرمه وه.»

ئالیووشا به داخ و که سه ره وه هه ستیده کرد هه ردوو ره قیبه که که له دوینتیوه رق ئه ستورتر بوون و دلیان به جاری له یه کتر رهش بووه. «باوکم قین و رق دایگرتوو و پیلانیکی دارشتوو، دیمیتیش له وانیه له دوینتیوه دلره قتریش بووبی، حه تمه ن ئه ویش رق و توورپیی ناخی داگرتوو، بنگومان ئه ویش پیلانیکی دارشتوو، په ککو له و به لایه، هه چوئیکه ده بی ئه مرؤ په دای بکه م.»

به لام بیرکردنه وهی ئالیووشا زوری نه خایاند. له ریگا رووداو یک قه وما. ئه گه رچی رواله تن ساکار بوو، به لام شوینیکی قورسی له سه ر دانا. دوا ی ئه وهی له گوره پانه که تیپه ری . به رهو کولانیک بایدایه وه، که ده چوو سه ر شه قامی میخیلو فسکی و کهنده لانیکی چکوله له شه قامی سه ره کیی جیا ده کرده وه. (هه موو شه قامی شاره کهی ئیمه یان به قوولگه و کهنده لان لیکه له بریوه) له لای پردیک چاوی به پۆلیک کوپی قوتابی کهوت. که هه موویان ته مه نیان ده دوا زده سالان بوو. له قوتابخانه وه به رهو مالی دهرؤیشتنه وه. هیندیکیان جانتایان له کول نابوو، هیندیکیان به جانتای قایشی قهیتانداره وه، بریکیان کوله بالته یان له بهردا بوو. تا قمیکیشیان چاکه تی چکوله.

ته نانهت هیندیکیان چه کمه ی مل دریژیان له پی دا بوو و حاندی قولاپه ی لاقیان چرچ ولوچ بوو، له و زمانه ی کورانی نازپه روه رده له پیی ده که ن و دلیان پیوه یه تی. هه موویان به تامه زرؤیبه وه باسی شتیکیان ده کرد، دیار بوو پیکه وه ته گبیر و را ده که ن. ئالیووشا هه ر له و رۆژه وه که له مؤسکو نیشته جی بوو، نه ی توانیبوو کاتی تیپه رین به لای قوتابیاندا سه رنجیان نه داتی، به تاییهت مندالانی سی چوار سالانه ی زور خو ش ده ویست. قوتابیانی ده دوا زده سالانه شی خو ش ده ویست. هه ر بویه له بهر دلته نگی و شیوا یبه که ی ئه مرؤی ده ویست خیرا بچی بو لای ئه و مندالانه و سه ری قسه یان له گه ل بکاته وه. چاوی له روخساری سوور هه لگه راو و قوشقییان بری و خیرا بو ی ده رکهوت هه موویان به ردیان به دهسته وه یه. له ولای کهنده لانه که وه، نزیکه ی سی مه تر دوورتر، کورپکی قوتابی دیکه له په نا محه جه ره یه ک راوه ستابوو، ئه ویش جانتایه کی قایشی له شاندا بوو. ده سالانه دهبوو. لاواز و رهنگ بزپکاو، چاوی رهش و گهش. شهش مندالی دیکهش که دیار بوو هاو پۆلی ئه ون و پیکه وه له قوتابخانه هاتوونه دهری، به لام له گه ل ئه وان به کیشه هاتوو و دیاره رقی لینیان هه ستاوه. سرک و قوشقی راوه ستابوو. چاوی له منداله کان بریبوو. ئالیووشا لینیان چوو ه پیتی، کورپکیان توو که سه ری بو ر و لوول بوو. بالته یه کی ره شی له بهردا بوو، ئالیووشا پیگوت:

- کاتی هاوته مه نی ئیوه بووم و جانتای قایشدارم هه بوو، له شانی چه په م ده کرد بو ئه وهی دهسته راستم ئازاد بی، به لام تو جانتاکهت له شانی راستهت کردوو. ئاوا نابی، ناجوره.

ئالیووشا له گه ل فرتوفیلی ئه و جو ره قسانه ئاشنا نه بوو. به لام مرؤقی گه وره ئه گه ر بیهه وی له گه ل مندال یان تا قمیک مندال بکه ویته قسه ئیتر ناچاره و ده بی به شیوه یه کی جیدی سه ری قسه بکاته وه تا کو وه ک ئه وان بیته وه. ئالیووشا ئه وهی له رووی غه ریزه وه ده زانی.

کورپکی یازده سالانه ی جوانکیله و شادیک، خیرا وه لامی دایه وه: «ئاخه چه پله ره.» منداله کانی دیکهش هه موو چاویان له ئالیووشا بری.

کورپکی دیکه‌یان گوتی: «کاتی به‌ریش ده‌هاوی به‌دهستی چه‌په‌ی ده‌یهاوی.»

هر له‌و کاته‌دا به‌ردیک ویزه‌ی هات و به‌ره‌و کورپه‌که هات. ئە‌گه‌رچی ده‌قیق و به‌هیز له‌وبه‌ری که‌نده‌لانه‌که‌وه به‌دهستی کورپه‌ی کزه‌لۆک هاویژرابوو، لاچاوی کورپه‌ی چه‌په‌ری توزیک فرینجان.

هه‌موویان گوراندیان: «ئیس‌مۆرۆف، زووکه‌ تۆله‌ی خۆت بکه‌وه.» به‌لام ئیس‌مۆرۆف، کورپه‌ی چه‌په‌ر، پیویست به‌گوتن ناکا، هه‌ر له‌رپوه‌ بۆ تۆله‌ی خۆی، به‌ردیکی هاویشت به‌لام له‌عه‌رزه‌که‌ درا. ئە‌و کورپه‌ی له‌وبه‌ری که‌نده‌لانه‌که‌ راوه‌ستاوو، که‌ له‌سی مه‌تریبه‌وه‌ دیاربوو گیرفانی پره‌ له‌به‌رد. به‌ردیکی دیکه‌ی هاویشت. ئە‌مجاره‌ راست له‌ئالیوشای هه‌لکرد و له‌شانی درا.

منداله‌کان به‌قاقاکیشان هاواریان کرد: «له‌توی هه‌لکرد، به‌قه‌ست ئە‌و کاره‌ی کرد. تۆ کارامازۆفی. کارامازۆف! ده‌تناسی زوو که‌ن به‌ردبارانی که‌ن!»

شه‌ش به‌ردیان له‌کورپه‌ هه‌لکرد، به‌ردیکیان راست له‌ته‌پلی سه‌ری درا و که‌وت به‌عه‌رزیدا. به‌لام خیرا هه‌ستایه‌وه‌ و زۆر ته‌رده‌ستانه‌ وه‌لامی دانه‌وه‌. هه‌ردوولا ده‌ستیانکرد به‌به‌رده‌فرکی. زۆربه‌ی منداله‌کان گیرفانیان پر بوو له‌به‌رد.

ئالیوشا نه‌راندی: «ئوه‌ چه‌که‌ن؟ رۆله‌گیان، پیتان عه‌یب نییه‌؟ شه‌ش که‌س له‌گه‌ل یه‌ک که‌س به‌شه‌ر دین! ئاخه‌ر ده‌یکوژن.»

هه‌لاته‌ پیتشی و بۆ ئە‌وه‌ی کورپه‌ی کزۆله‌ رزگار کا، بارانی به‌ردی به‌گیانی کرپ. بۆ ساتیک دوو سی که‌سیان ده‌ستیان له‌به‌رده‌فرکی راگرت.

کورپکی کراس سوور به‌ده‌نگیکی تووره‌ و مندالانه‌وه‌ هاواری کرد: «سه‌ره‌تا ئە‌و ده‌ستی پیکرد! هه‌چووچه‌. چه‌ن رۆژ له‌مه‌وبه‌ر له‌نیو پۆله‌که‌دا چه‌قۆیه‌کی له‌کراسووتکین دا. خوینی لیهاات. کراسووتکین شکایه‌تی لینا‌کا، به‌لام پیویسته‌ ته‌ممی کری.»

- ئاخه‌ر بۆ؟ چه‌تمه‌ن سه‌رده‌نینه‌ سه‌ری و ئازاری ده‌ده‌ن.

منداله‌کان تیکرا گوراندیان: «چاو لیکه، دیسان به‌ردیکی تیه‌ه‌لکردی. ده‌تناسی. ئیس‌تا ئیتر تۆ به‌دژی خۆی ده‌زانی. یاللا ده‌ی با هه‌موومان سیزه‌ی لینگرین، ئیس‌مۆرۆف تۆله‌ی خۆت بکه‌وه!» دیسان بارانی به‌رد، ئە‌ویش زۆر توند و تیژتر له‌پیشوو ده‌ستپیکرده‌وه‌. به‌ردیک له‌سه‌ر سنگی کورپه‌ی ئە‌وبه‌ری که‌نده‌لانه‌که‌ درا؛ قیزه‌ی لی‌هه‌ستا و ده‌ستیکرد به‌گریان و به‌هه‌لاتن له‌سه‌ر گرده‌که‌وه‌ به‌ره‌و شه‌قامی میخایلۆفسکی داگه‌را. هه‌موو پیکه‌وه‌ گوراندیان: «به‌زی ترسه‌نۆک، قوله‌ی ریکه‌لۆک!»

کورپیک که‌کوئی له‌به‌ردا بوو و چاوی بریق‌ه‌ی ده‌هات، گوتی: «کارامازۆف نازانی چ بوونه‌وه‌ریکه‌. کوشتنیش بۆ ئە‌و که‌مه‌.» ویده‌چوو ئە‌و کورپه‌ له‌هه‌موویان گه‌وره‌تر بی.

ئالیوشا پرسیی: «مه‌گین چه‌که‌؟ قسه‌به‌ره‌؟»

کورپه‌کان هه‌موویان به‌شیوه‌یه‌کی گالته‌نامیز، چاویان له‌یه‌کتر کرد.

هه‌ر ئە‌و کورپه‌ی پیشوو گوتی: «رینگاکه‌ت به‌ره‌و میخایلۆفسکیه‌؟ خۆتی

پینگه‌نینه‌... چاو لیکه، دیسان راوه‌ستاوه‌، خه‌ریکه‌ چاومان لیده‌کا.»

کورپه‌کانی دیکه‌ تیکرا هاواریان کرد: «خه‌ریکه‌ چاومان لیده‌کا.»

- لیتی بپرسه‌ بزانه‌ له‌گه‌ل به‌سته‌یه‌ک گسکی حه‌مام چۆنه‌. گویت لیتی، لیتی بپرسه‌ ده‌ی!

ده‌نگی قاقای پیکه‌ننیاان به‌رز بۆوه‌. ئالیوشا چاویکی لینکردن. ئە‌وانیش چاویان له‌ئە‌و کرد.

ئیس‌مۆرۆف به‌ده‌نگیکی تووره‌ و هه‌ره‌شه‌نامیزه‌وه‌ هاواریکرد: «لیتی نزیک مه‌به‌وه‌، بریندارت ده‌کا.»

- سه‌باره‌ت به‌به‌سته‌ی گسک هه‌چی لیناپرسم، چونکه‌ پیموایه‌ به‌ئە‌و پرسیاره‌ سه‌رده‌نینه‌ سه‌ری. به‌لام قسه‌ی لئ‌ داده‌کیشم، بزانه‌م بۆ لیتی بیزارن. کورپه‌کان هه‌موو به‌پیکه‌نینه‌وه‌ گوتیان: «که‌وايه‌ زوو ئە‌و کاره‌مان بۆ بکه‌.»

ئالیوشا له پردهكه په پييهوه و به گردهكه دا وهسهر كهوت و راست
رؤيشت بولای كوره.

كورهكان تيكره هاواريان كرد: «ئاگات له خوټ بى، له تو ناترسى. زمانت
بگه پى، چه قويه كت ليدهدا، هر به وجورهى له كراسووتكىنى دا.»

كوره چاوه پروان راوه ستابوو و له جپى خوټ نه ده بزوت. ئاليوشا به رهو
لاى ئه و ده رويشت، كه نزيك بووه بوى دهركهوت كوره نو سالى ته مهنه.

له گهل ئه وهى لاوازه و هه لینه داوه، نه خو شيشه. به دهموچاويكى زهرده ل و
رهقه له وه چاوه رهش و رقاوييه كهى تيپريبوو. روپوشىكى كونه و رهنگ
بواردووى له به ردا بوو كه زور به بهرى تهنگ بوو. قولله رووته كانى هه تا
پشت هه نيشكى به ده ره وه بوو. پينه يه كى گوره به سهر چوكى راسته
پانتولله كه يه وه بوو. نووكى چه كه مى لاقى راسته ي كون بوو بوو كه به وردى
به جه وه هر ره شيان كردبوو. هه ردوو گيرفانى چاكه ته كه ي پر بوون له به رد
و له بهر قورسى داچورا بوون.

ئاليوشا دوو ههنگاوى مابوو بگاته لاي راوه ستا. هاوپر له گهل
چاكوخوشى چاوى تيپرى. كوره كه له پيوه له چاوانى ئاليوشا گه يشتبوو كه
لينادا، خاو بووه و ئاوى گوت به ئاليوشا!

. شهش كهس له گهل يه كهس، ئه گهر ته نيا بين، هيچيان ده ره قه تم نايه ن!
ئاليوشا گوتى: «ده يانگوت من ده ناسى و به قه ستى به رد م تى
هه لده كهى.»

كوره به تووره پييه وه گوراندى: «له كؤلم به وه.» به لام له جپى خوټى
نه بزوت. ده تگوت چاوه پروانى شتيكه و ديسان بريقه يه كى پر له رق و قين له
چاويدا دياربوو.

ئاليوشا گوتى: «زور چاكه، من ده روم. به لام ئه وه بزانه هه ر ناتناسم.
سه ريش نانيمه سهرت. پييان گوتم، گالته ت پيده كه ن، به لام من نامه وئ
سه ربنيمه سهرت و گالته ت پييكه م. خودا حافيز!»

كوره هه روا تووره و توسنانه به دواى ئاليوشادا وه ريكهوت و گوراندى:
«راهيى پاتول هه وريشم!» هه ستيشى ده كرد كه ئاليوشا هيرشى بو ده با،
بويه خوټى راست و چه پ كرد و ئاماده ي به رگري كردن له خوټى بوو؛ به لام
ئاليوشا رووى وه رگيزا و چاوى ليكرد، پاشان ملي رپى گرت. سى ههنگاوى
نه نابوو، كوره گه وره ترين به ردى له گيرفانى ده رهينا و زور به توندى له
پشتى ئاليوشاى راکيشا.

ئاليوشا ديسان ئاوپرى دايه وه و گوتى: «دهى كه وايه له پشته وه زه بر
ده وه شينى! قسه ي ئه وان راسته ده لين به دزييه وه شالاو ده به ي.» ئه مجاره،
كوره زور به تووره يى به رد يكى له دهموچاوى ئاليوشا هه لكرد؛ به لام
ئاليوشا فريا كهوت ده ستي بگاته قه لغان و به رده كه له باسكى درا! گوراندى:
شهرم ناكه ي؟ ئاخر خو من كارم پيت نيه. ويستم يارمه تيشت بده م!»

كوره هيدى و شه رانى راوه ستا، دلنيا بوو كه هه ر ئيستا شالوى بو ده با.
هه ر بويه كاتيک تيگه يشت ئاليوشا كارى پيى نيه، وهك بوونه وه ريكى
بچووكى وه حشى رقى هه ستا و وهك شيت و هار هيرشى برد بو ئاليوشا
و به رله وهى له جپى خوټى چرته بكا، كوره ي رق له زگ ده ستي چه په ي
ئاليوشاى به هه ردوو ده ستيگرت و به قامكى زه رنه قووته يدا نووسا.
ئاليوشا له بهر ژانى ده ستي نه راندى و به هه موو هيز و قه وه تى خوټى
ده ستي راپسكاند و قامكى له گيرگه ي ددانى كوره ده رهينا. كوره ده ستي
به ردا و هه لاته ئه و لاوه. ددانى هه تا سهر يه سقانى په نا نينو خى چووبوو
خوارى و خوئينى لى ده رپه راندبوو. ئاليوشا ده سره يه كى له گيرفانى ده رهينا
و توند به ستي. ده قيقه يه كى ته واو خه ريكى پيچانى قامكى بوو. كوره ش له و
ماوه يه دا راوه ستابوو و چاوى ليده كرد. پاشان ئاليوشا سه رى هه لينا و نيگا
دلوقانه كهى تيپرى و گوتى:

«باشه بو وات كرد؟ ديوته چ گازيكت ليگرتم؟ ئيتر به س نيه؟ پيمبلى من
چيم كر دووه؟»

كوره عه به سرا بوو و چاوى نه ده ترووكاند.

ئاليوشا ھەر بەھلە سەرھۆيىيە ۋە درىژەي بە قسەكانى دا: «ئەگەرچى ناتاسم و ئەو ھەيەكەم جارە چاوم پىت دەكەوئ، رەنگە ئازارىكم پى گەياندىتتى دەنا لەخۆرا ئوقاي من نابى. كەوايە پىمبلى چىمكردوۋە؟ چ ھەلەيەكم كردوۋە پىمبلى؟»

كۆرە لەجىياتى ۋەلام، زوورە زوور دەستى كرد بە گريان و تىتەقاند. ئاليوشا ھىور ھىور بە دوايدا بەرەو شەقامى ميخاييلفسكى سەرى پىنەنا و ھەتا ماۋەيەكى زۆر دوور بە دوور كۆرەي دەدى بە پرتاۋ ھەلدئ و ئاور ناداتەو، بىگومان ھەروا دەشگريا. بىرپاريدا ھەر كاتى دەرفەتى بۆ ھەلگەوئ، بىدۆزىتەو ۋە گرى پوۋچكەي ئەو نەپىيە بكاتەو. بەلام لەو كاتەدا دەرفەتى ئەو ھەي نەبوو.

(۴)

لە مالى مادام خۇخلاكوۋف

ئاليوشا زوۋ خۆي گەياندە مالى مادام خۇخلاكوۋف، مالىكەيان خانوبەرەيەكى بەردىن و دوو نھۆم، يەككىش لە جوانترىن خانوبەرەكانى ئەم شارەي ئىمە بوو. ئەگەرچى مادام خۇخلاكوۋف زۆر بەي كاتى ژيانى لە پارىزگايەكى دىكە تىپەر دەكرد، كە لەوئى ملكىكى ھەبوو، يا لە مۇسكو دەبوو كە لەوئى خانوبەرەيەكى تايبەتى ھەبوو. لە شارەكەي ئىمەش خانوبەرەيەكى بوو كە لە باب و باپىرانەو بە مىرات پىي گەيشتبوو. ئەو ملكەي لە شارەكەي ئىمە بوو لە دوو ملكەكەي دىكەي گەرەتر بوو، لەگەل ئەو ھەشدا، ماۋەيەكى زۆر كەم لە شارەكەي ئىمە مابوۋە. لەبەر ھەيوانەكەو ۋە ئاليوشاى دىت و بە ھەلەوداۋان ھات بەرەوپىرى.

«نامەكەم سەبارەت بە مۆجزەي تازە بە دەستت گەيشت؟» زۆر توند و توورە قسەي دەكرد.
- بەلى.

- پيشان ھەموانت دا؟ پىر كۆرەكەي بە دايكى گەياندا!

ئاليوشا گوتى: «ئەمرۆ دەمرى.»

- بىستوومە، دەزانم. ئاخ چەندم پىخۇشە لەو بارەو ھەلگەلت بدوئىم. تەنيا لەگەل تۆ نەك كەسى دىكە، تەنيا لەگەل تۆ! چەندەش بەداخەو ھەم ناتوانم چاوم بە ئەو بگەوئ! تەواۋى خەلكى شارەكە شلەژاون، ھەموو چاۋەرپىن. زانىوتە كاترىنا ئىواناش لىرەيە؟

ئاليوشا گوراندى: «ناۋچاۋانەكەم ھىتاۋىيەتى. كەوايە ھەر لىرە چاوم پىي دەكەوئ. دوئى پىي گوتم ئەمرۆ ھەتمەن بچم بۆ دىدەنىي.»

- دەزانم، لە ھەموو شتیک ئاگادارم، ڕووداوەکەى دوینیشم مووبەموو بیستوو. ھەرۆھا کردەوێ شیتوشوورانەى. ئەو دەعبایەش. C'est tragique، ئەگەر بەجیى ئەو بوايەم، نازانم چمدەکرد. دەى بیروپات سەبارەت بە دیمیتیری برات چییە؟ - خودایە گیان! ئالکسی فیۆدورۆویچ! خەریکە لەبیرم دەچى، بیھینە بەرچاوى خۆت؛ براکەت لەگەڵ ئەو، ئەو برادەرەت نالیم، براکەى دیکەت ئیوان فیۆدورۆویچ دەلیم، پیکەو قسەیان کردوو. پیکەو بۆ مشتومرێ جیددى دانیشتون. خۆزگە بتهینایەتە بەرچاوى خۆت ئیستا لە نیوانیاندا چى دەگوزەرى. واوہیلايە واوہیلا، من پیموایە زۆر جەرگبەر، وەک چیرۆکیکی تراژیک و پڕ کارەسات دەچى. ڕوون نییە بۆ خەریک زانی خۆیان لە نیو دەبەن. ھەردووکیشیان لەو تیدەگەن و چیژی لى وەر دەگرن. چاوەرپیت بووم، بەراستی تاسەم دەکردى ئیتەر لە توانامدا نەماو و ئەوہش لە ھەموو شتیک خراپترە. ھەر ئیستا ھەموویت بۆ دەگێرمەو، بەلام ئیستا دەبى باسى شتیکی دیکەت بۆ بکەم، گرینگترین شت چییە. پیم بلینانم لیزا بۆ توورە بوو؟ ھەرکە بیستی لیزەى قەلس بوو! دەنگى لیزا لە کەلینى درگاکی تەنیشتیانەو ھات: «دایە، توى ئیستا ڕقت ھەستاو، نەک من.» دەنگى گر بوو، وەک ئەوہى بیھەوئ پیکەنى، بەلام ئەوپەرى ھەولێ خۆى دا بۆ ئەوہى دان بە خۆیدا بگرئ. لەرپوہ کەلینى درگاکی سەرنجى ڕاکیشا، لیزاش بیگومان لە کەلینەکەوہ چاوى لیدەکرد، بەلام ئیتەر ئەوہى نەدەدى.

- سەیریش نییە لیزا، سەیر نییە... بیری بیری بوونی تۆش منى لە دین دەرکردوو. بەلام ئالکسی فیۆدورۆویچ، لیزا حالى باش نییە، شەوى ڕابردوو زۆر نەخۆش بوو، بەدەم چەقوچو و تاویاوەوہ نالاندوویە! زۆر بە زەحمەت توانیم چاوەروانى بەیان و ھاتنى ھیرتزنستیۆب بۆم. دەلى سەرى لیدەرناکەم و دەبى جارێ سەبر بکەین. ھیرتزنستیۆب ھەمیشە دیت و دەلى سەرم

لێ دەرناچى. کاتى گەشتیتە ئیرە لیزا قیژاندی و توورە بوو، ئیسەرەمى کرد کە بیبەمەوہ بۆ ھۆدەکەى خۆى. - دایە! نەمدەزانى ئەو ھاتوو. لەبەر ئەو نەبوو ویستم بۆ ئەم وەتاغەم بیینیەوہ.

- قسەى تیدا نییە لیزا، یولیا بە ھەلاتن ھات و پى گوتى ئالکسی فیۆدورۆویچ خەریکە دى بۆ ئیرە. خەریک بوو بۆ توى کیشک دەدیرا. - دایکە گیان، قسەىکى ژیرانەت نەکرد. بەلام ئەگەر دەتھەوئ قەرەبووى بکەیتەوہ و قسەىکى ئاقلانە بکەى، وا چاکە بە میوانە بەرپزەکەمان ئالکسی فیۆدورۆویچ بلێى دواى ئەو ڕووداوەى دوینی و بوونە مەلحەکەى خەلگى، کاریکی ژیرانەى نەکردوو ھاتووہ بۆلامان.

- لیزا! خەریکی پى زیادى دادەکیشى. ناچارم دەکەى توورە بۆتە مەلحەکەى کى؟ من زۆرم پىخۆشە ھاتوو، پىویستم پىیەتى، بەبى ئەو ناتوانم ھەلکەم. ئالکسی فیۆدورۆویچ بگە فریام زۆر خەمبارم! - دایە گیان، بۆ ئاوا دەکەى، چبووہ؟

- ئاخ لیزا! ئەو حالەتە کشمیشییەى تۆ و نەخۆشى و بىئۆقرەبیەت، ئەو شەوہ تالووتوونە و لە ھەمووی خراپتر حەزرتى ئەجەلى ئەمجەدى ئەفخەم ھیرتزنستیۆب! ھەموو شتیک، لەراستیدا ھەموو شتیک... تەنانەت ئەو مۆجزەش! ئاخ ئەو مۆجزەى توشى دلەخورپە و شلەژانیاں کردم، وردیان کردم، ئەى ئالکسی فیۆدورۆویچى خۆشەویست! ئەو تراژیدیایەش لە وەتاغى میواندارى، با پیتبلیم لە تاقتى من بەدەرە. بۆم تامل ناکرئ. ڕەنگە کۆمیدى بى نەک تراژیدیش. پیمبلى بزەنم، باوہ زووسیم بلێى ھەتا سبەینى بمینى، ھا؟ ئاخ خودایە گیان! من بۆ وام لىھاتووہ؟ ھەموو ساتیک چاوم دەقوچیتم و دەبینم ھەمووی ورینە، ورینە.

ئالیووشا لە ناكاو پەرییە نیو قسەکانى: «زۆرى منەت ھەیە ئەگەر کونەپەرۆیەکی خاوینم بدەنى قامکى پىبەستم. کۆلەوار بووہ و زۆر دیشى.»

ئاليووشا قامكه گه ستر او كهى كرده وه، دهره كه له خوينا شه لال بوو بوو. مادام خوځلاكوڤ قيزاندى و چاوى خوى گرت.

- خودايه گيان چ برينيك، ئه وه بو و ايليهاتووه؟

به لام ليزا ههركه له كه ليتنى درگاكه وه قامكى ئاليووشاى دى، درگاكهى له سهر چه قى پشت كرده وه و هاوارى كرد: «وه ره، وهره بو ئيره. ئيتير ورينه و قسهى بى سهره و بهر، به سه! خودايه گيان، بو تا ئيستا له وى راوه ستاوى و هيچ نالى؟ دايه، له وانويه به هوى خوين له بهر رويشتنى بمرى! چون وات ليهات؟ ئاو، ئاو! له پيشدا ده بى خاوين بيشوى. بيخه نيو ئاوى سارده وه با ژانه كهى بشكى. هه ر ئاو راى گره، هه ر ئاو راى گره... دايه! زووكه، برى ئاو و ته شتوكه يه ك بينه. خيراكه.» زور به توورهي قسه كانى ته واو كرد. به ديتنى برينه كهى قامكى زراوى چوو بوو.

مادام خوځلاكوڤ هاوارى كرد: «وا چاكه بنيرين به دواى «هيرتزنيسيتوب» دا!»

- دايه! ئاخري ديقم پيده كهى. هيرتزنيسيتوبى خو شه ويستت ديت و ده لى سهرم لى دهرناچى! ئاو، ئاو! بوخاترى خودا خو ت بچو و به يوليا بللى په له بكا. ئه و ته وه زه لى ده سته و ستانه ش هه ميشه خوى ده گنخينى! دايه خيراكه، خيرا، ده نا دهرم، دلم ده توقى.

ئاليووشا، ترسا كيشه و هه را سازبى له نيوان دايك و كچدا، هاوارى كرد: «هيچ نيبه، خو شتيكى وا نيبه. خو تان نارحه ت مه كهن.»

يوليا به له ز به ئاو و تاسه وه هاته ژوروى و ئاليووشا قامكى له ئاوه كه نا. - دايه! بوخاترى خودا تو زى ته نزيل و تراوكهى كزانه وهى تايبه تى برينم بو بينه. چى پيده لىن، هينديكمان هه يه، هينديكمان هه يه، هه مانه، دايه ده زانى بتريبه كه له كو ييه؛ له ژوروى خه وه كه ت له نيو دولابى ده سته راست دايه، بتريبه كى گه و ره و به سته ته نزيله كه له ويدايه.

- ليزا! هه ر ئيستا هه موو شته كانت بو دينم، تو هه ر مه قيژينه و دلى خو ت نارحه ت مه كه. ديوته ئالكسى فيودورويچ نازايانه تاملى ده كا. ئالكسى فيودورويچ قامكت بو ئاوا كو له وار بووه؟

مادام خوځلاكوڤ به هه شتاو رويشت. ليزاش چاوه رى بوو. به بى مائل بوون له ئاليووشاى پرسى:

- بهر له هه موو شتيك ئه م وه لامه م بده ره وه، قامكت به چ ئاواى ليهات؟ ئه وكات سه باره ت به شتيكى ديكه قسه ده كه ين. باشه؟

ئاليووشا هه ستى به وه كرد بوو كه ئه و چهن ساته ي چوونه دهره وهى مادام خوځلاكوڤ بو ليزا چهنده به نرخه، باسى ديداره پر نه ينيه كهى له گه ل مندالانى قوتابى به چهن وشه به يان كرد. ليزا به بيستنى ئه و رووداوه داي به رانى خويدا و وه ك ئه وهى مافى بهرگرى كردن له كاره كانى ئه وى ببى، به توورهي گوراندى:

- عه يب ناكه ي، به و جلوبه رگه وه له گه ل مندالانى قوتابى ده كه وى! ئه گه ر ئه و كارانه بكه ي له منداليش مندالتري! به لام سه باره ت به و كور د و وه حشيبه ده بى هه رچونيكه په يداى بكه يت و ئاگادارم بكه يته وه، چونكه له وه ده چى رازيك له گو ريدا بى. ئيستا با بچينه سهر مه به ستى دووه م. به لام سه ره تا پرسياريك: ئالكسى فيودورويچ! پيت وايه ژان و ئازار ده بيته هوى ئه وهى سه باره ت به شتيكى زور بى هه ميه ت بتوانى بدويى، ئه و يش به شيويه كى ماقوولانه؟

- دياره ده بى، چونكه ئيستا ش هه ست به ژانيكى زور ده كه م.

- هى ئه وه يه قامكت له و ئاوه دايه. ده بى زو و ئاوه كه بگو رين، چونكه هه ر ئيستا گهرم ده بى. يوليا، خيرا له هه ماره كه كوتى سه هو ل و ته شتيكى ديكه بينه! ئيستا كه ئه و يش رويشت، ده توانم قسه بكه م. ئالكسى فيودورويچى نازين، ئه و نامه يه ي دويى بوم ناردى بده وه - زووكه ئيستا دايكم ديتته وه و نامه وى...

- نامه كه م پى نيبه.

- درق مەكە، پىتە. دەمزانى وا دەلىي. لە گىرفانت دايە. شەوى ھەتا بەيانى لەبەر ئەو گالتەيە گرى پەشيمانى ھەلى چۆقاندووم، زووكە پىم بدەوہ.

- لە مالى بەجىم ھىشتووہ.

- بەلام لە پاش ئەو گالتەيە ناتوانى بە چاوى كچۆلەيەك، بە چاوى كچىكى كچۆلە لىم برونانى! سەبارەت بەو گەوجىيەتییەشم داواى لىبووردنت لىدەكەم. بەلام دەبى نامەكەم بۆ بەيىتەوہ. ئەگەر بەراستى پىت نىيە - دەبى ھەرچۆنىكە ئەمرو بۆم بەيىتەوہ.

- ئەمرو لەوانەيە نەتوانم، چونكە دەبى بۆمەوہ بۆ كلىسە و ھەتا دوو رۆژى دىكە - رەنگە سى چوار رۆژى تىرىش - نەتوانم بىم بۆلات - چونكە باوہ زووسىما....

- چوار رۆژ. قسەى قۇر! ئەرى زۆرم پى پىكەنىيت؟

- نا ھەر پىتەكەنىم.

- بۆ پىتەكەنىيت؟

- چونكە باوہرم بە قسەكانت كرد.

- دەتەوى سووكايەتىم پىكەى؟

- نا، بە ھىچ شىئەيەك. لەگەل ئەوہى خویندەمەوہ لە دلى خۇمدا گوتم: سەردەگرى، چونكە لە دواى مردنى باوہ زووسىما، دەبى واز لە كلىسە بىنم و بىمە دەرى. ئەو كاتە دەستدەكەمەوہ بە خویندن و تەواوى دەكەم، ھەتا ئەو كاتە تۆش دەگەيتە تەمەنى ياساى و زەماوەند دەكەين. زۆرم خۆش دەوىي. ھەمىشەش ھەروا خۆشەويستەم دەبى. ئەگەرچى دەرفەتى ئەوہم نەبوو سەبارەت بە ئەو مەسەلەيە بىر بکەمەوہ. بەلام پىموايە ژنى لە تۆ چاكتەرم دەستناكەوى، باوہ زووسىماش پىنگوتەم دەبى ژن بىنم.

ليزا سوور ھەلگەرا و بە پىكەنىنەوہ گوتى: «ئاخر من نەقوستانم و بە كورسىلەى تەگەردار بۆ ئەملاو ئەولام دەبەن.»

- خۆم دەنگىرەم و خزمەت دەكەم، بەلام ھەتا ئەو كاتە دلنىام چاك دەبىتەوہ.

ليزا بە تۆرەيىيەوہ گوتى: «تۆ شىت بووى بە كەوچكىك ئاو كەوتووئە مەلە و بۆ گالتەيەك ئەو ھەموو وريئە و قسە قۆرەت تىكەھەلكىشاوہ؟ ئەوہ دايكىشم ھاتەوہ. ھاتنەكەشى بەجىيە. دايە بۆ ئەوئەندەت پىچوو، ئەوہ يۆلياش بەسەھۆلەوہ ھاتەوہ.»

- لىزا، ئەوئەندە مەگورپىنە، چونكە ئەو گوراندنەت لە ھەموو شتىك زياتر تووشى... ئاخر چبەكەم تۆ تەنزىلەكەت لە جىيەكى دىكە داناوہ. ولاتم ھەمووى سەنگوسوورن دا - پىموايە بە قەستى ئەو كارەت كردووہ و شاردووئەوہ.

- من چووزانم بە قامكى برىندارەوہ دى، دەنا رەنگە بە قەستى ئەو كارەم بكردايە. دايەگيان، تۆش قسەت خۆش كردووہ و لە سەر بەزىمى خۆتى.

- كارت بە قسە و بەزىمى من نەبى. بەلام بۆ ئازار و ژانى ئالكسى فيۆدۆرۆويچ لە رادەبەدەر دللسۆزى دەكەى. ئاخ ئالكسى فيۆدۆرۆويچى خۆشەويست ئەوہى دەمكۆژى شتىكى تايبەت نىيە. ھىرتىزنىستىويش نىيە، بەلكوو ھەموو شتىك پىكەوہ دەستيان داوئەتە دەستى يەك و گىرۆدەيان كردوو، بۆيە تاقەتم لىبراوہ.

ليزا بە پىكەنىنەوہ گوتى: «دايە گيان بەسىكە، سەبارەت بە ھىرتىزنىستىوب مەدوى. دايە زووكە ئەو تەنزىل و تراوكەيە بىنە. ئالكسى فيۆدۆرۆويچ، ئەو تراوكەيە ئاوى گۆلاردە. ئەوہ ناوہكەيم وەبىر ھاتەوہ. بەلام زۆر دەرمانى چاكە و يەكاويەكە. دايە بپروا دەكەى لە رىگاي ئىرە لەگەل مندالەوركە شەرى كردووہ و يەكئ لە مندالەكان گازى لە قامكى گرتووہ، يانى خۆشى مندالە! دواى ئەو پرووداوە ئىتر شىاوى ئەوہ نىيە شووى پىكەم. چونكە دايەگيان تۆ بىھىنە بەرچاوى خۆت، دەيھەوى ژن بىنى. لەبىرى ژيانى ھاوبەشى دايە، ئەوہش نەك ھەر پىكەنىنى، ئابروو چوونىشە! وا نىيە؟»

ليزا لەبەرخۆيەوہ رق ھەستاوانە پىدەكەنى و لە بنەوہ چاوى لە ئالىووشا دەكرد.

- مەسەلەكە چ پىئوھندىيەكى بە زەماۋەندەۋە ھەيە؟ چى بۆتە ھۆى ئەۋەى باسى شتى وا بكەى كچم؟ ئەۋە ھەر بۆ قسەش نابى - رەنگە كورە ھار بوۋى.

- دايە ئەۋە تۆ دەلىى چى؟ يانى كورى ھاريش لەم زەمانەدا ھەيە؟! ئەى بۆ نىيە، رۆلە، پىتۋايە لەخۇرا قسەم پەراندوۋە؟ لەۋانەيە ئەۋ كورە سەگى ھار گرتىتى و ھار بوۋى. بۆيە ھەر كەسى لىى نزيك بىتەۋە ئاوقاي دەبى و دەيگەزى. ئالكسى فيؤدورۋويچ زۆر چاك برىنەكەت پىچاۋە، من نەمدەتوانى ئاۋات بۆ بىچم. ژانى نەشكاۋە؟
- ئىستا زۆر نايەشى.

ليزا پرسىيى: «لە ئاۋ ناترسى؟»

- ليزا، ۋاز بىنە ئىتر، سەبارەت بە ھاربوۋنى ئەۋ كورە قسەيەكى كال و نەكولىوم بە دەمدا ھات، تۆش نايىرپەۋە. ئالكسى فيؤدورۋويچ، كاترينا ئىۋانابىستۋويەتى لىرەى، لەۋانەيە ھەر ئىستا بگاتە سەرمان، ۋەختە گىيانى دەرچى بۆ دىتنت!

- تۋخودا دايە لىيگەرئى، خۆت بچۆ بۇلايان. ئەۋ كوا دەتوانى بپروا، خۆ لەبەر ژانى پەنجەى عەجمانى نىيە.

ئالىۋشا گوتى: «نا ۋانىيە، گويم لە ژان نىيە دەتوانم بپروم.»

- چى! دەتەۋى بپروى؟ يانى بە راستتە؟

- ئەى چى، با جارى بچم بۆ دىدەنىي ئەۋان، سەرم سووك بى دىمەۋە بۆ ئىرە و ھەرچەندەت پىخۆش بوو قسە دەكەين. بەلام پىۋىستە زۆر زوۋ چاۋم بە كاترينا ئىۋانا بكەۋى، چونكە زۆر تامەزۋى ئەۋەم بگەرپىمەۋە بۆ كلىسە.
- دايە، زوۋكە لىرەى بىبە دەرى. ئالكسى فيؤدورۋويچ، لەمەۋلا بۆ دىتتى من زەحمەت بەرخۆت مەدە و راست بگەرپىۋە بۆ كلىسەكەت. خەۋم دى، دويىنىشەۋ تا بەيانى خەۋ نەچۆتە چاۋم.

مادام خۇخلاكوۋ گوراندى: «ئەيەرۆ ليزا، ئىشەللا بەراستت نىيە، رەنگە خەۋت بى، بچۆ بخەۋە.»

ئالىۋشا لەسەرەخۆ گوتى: «نازانم چىمكردوۋە... ئەگەر پىت خۆش بى، سى خولەك يان پىنج خولەكى دىكەش لىرە دەبم.»
- تۆ بلى تەننەت پىنج چركەش! دايە زوۋكە بىيە دەرى، ئەۋە رمووزنە، رمووزن.

- ليزا، تۆ شىت بوۋى. ئالكسى فيؤدورۋويچ ۋەرە با بپروىن، ئەمپروۋ حالەتەكەى كشمىشىيە. دەترسم رقم لىى ھەستى و بە گزىدا بچم. ئاخ لە دەست كچى شىتۋوكە، پىۋا تۋوشى چ چەرمەسەرىيەك دەكات! دۋاى دىتتى ئىۋە رەنگە بتوانى بخەۋى. زۆر زوۋ خەۋالۋوت كرد، زۆر كارىكى باشت كرد ھاتى بۆ ئىرە.

- ئەيەرۆ دايە، قسەكانت چەندە لەبەردلانە. دايەگىان دەبى لەبەر ئەۋ قسە شىرىنە ماچت بكەم.

مادام خۇخلاكوۋ گوتى: «ليزا گىيان، منىش ماچتدەكەم.» پاشان بە حالەتتىكى رازاۋى و زۆر لەخۇراۋى، بە سرتەيەكى توند گوتى: «گوپىگرە، ئالكسى فيؤدورۋويچ، نامەۋى پىشنىيازى ھىچت پىبكەم و نامەۋى بۆت لە بنى كۋولەكەكە بدەم، خۆت پاشان تىدەگەى چ دەبى. پىۋا كاسۋور دەبى. پىكەنىنىترىن شىۋەى مەلحەكەيە، كاترينا ئىۋانا، ئىۋان فيؤدورۋويچى براتى خۆش دەۋى. زۆرىش ھەۋلدەدا ۋا بنوئى كە دىمىترى فيؤدورۋويچى خۆش دەۋى. پىۋا كاسۋور دەبى! لەگەل تۆ دىم، ئەگەر دەرم نەكەن ھەتا كۆتايى دانيشتنەكەتان لەۋى دەبم.»

و به دل خویشی دهویست و ئەوی به هەموو ئاکار و خووخدەکانییەوه خویش دەویست.

بەلام لە دواى ئەو دیدارەى دوینى لەگەل گرووشنکا، بىر و خەيالیکی دیکە لەسەرىدا بوو. وشەى «جەرگبېر» کە چەن سات لەمەوبەر بە زارى مادام خۇخلاکۆفدا ھاتبوو، ھەتا رادەيەک تووشى راجلەکانى کردبوو. چونکە ئەو شەو لە کەرەى بەيانیدا بە دەم خەووە ھاوارى کردبوو: «جەرگبېر، جەرگبېر،» کە ویدەچوو لە خەونەکانیشیدا رەنگى دابیتەو. ئەو شەو ھەتا بەيانى رۆوداوى رۆژى پيشووى مالى کاترینا ئیوانا ھاتبوو خەونى و ئیستاش درکاندى راستەوخو و پیدارگەنى مادام خۇخلاکۆف، کە کاترینا ئیوانا ئەویندارى ئیوانە، ئەویش وەکو خۇنوندن و تروتۆپ، لە روى دلسۆزییەوه خۆى گیل دەکات و سەبارەت بە ئەرکى ھەقناسى وا دەنوینى کە دیمیتىرى خۆشەوئى، بەھوى ئەووە لە ناخەوه خۆى دەخواتەو، ئەو قسانە شوینى لە سەر ئالیووشا دانا و لە دلى خۆیدا گوتى: «ئەرى، رەنگە ھەموو ھەقیقەتەکە لەو وشانەدا شاردرابیتەو.» بەلام لەو کاتەدا ئیوان چ حالیکى دەبوو؟ ئالیووشا لەرووى غەریزەو ھەستى بەو دەکرد کە مرقۆئیکى وەک کاترینا ئیوانا خووخدەيەکی دەسەلاتخوازەنى ھەيە و تەنیا دەتوانى کەسیکی وەک دیمیتىرى بىنیتە ژیر رکيفى خۆى، نەک کەسیکی وەک ئیوان. چونکە دوور نەبوو دیمیتىرى «بۆ بەختەو رەبون» ئاخىر تەسلىمى دەسەلاتخوازى ئەوبى، (ئالیووشاش لە دلەو ئەو ھەي پىخۆش بوو) بەلام ئیوان وانەبوو، ئەو قەت خۆى بە دەستەو نەدەدا، ئەو خۆبەدەستەو دانەش بۆ ئەو مایەى بەختەو ھەرى نەبوو. بىرورای ئالیووشا سەبارەت بە ئیوان ھەر ئەو بوو. ئیستاکە پىنایە ژوورى میواندارى، ھەموو ئەو گومان و ئەندیشانە لە پانتای زەینى دەرپەرىن. گومان و خەيالیکی دیکە خۆى بەسەردا سەپاند: «ئەگەر لەگەل ھیچکامیان - نە ئیوان و نە دیمیتىرى - زەماوئەند نەکا چى؟» ئەو ھەشمان لەبىر نەچى ئالیووشا خۆى سەرکۆنە دەکرد و شەرمەزار بوو لەو ھەي کە لە ماو ھەي مانگى رابردوودا ئاواى بىر کردبوو. دواى ئەو گومان و

(۵)

سۆزى دل لە ژوورى میواندارى

بەلام لە ژوورى میواندارى، مشتومر و چەلەحانى کوتایى پى ھاتبوو. کاترینا ئیوانا ئەگەرچى روالەتیکى جیددی پىو ھەي ديار بوو، بەجاری تووشى سەرسامى بووبوو. ھەر لەو کاتەدا کە ئالیووشا مادام خۇخلاکۆف وەژوور کەوتن، ئیوان فیوئورۆویچ ھەستایە سەرپى بروت. رەنگى پەریبوو. ئالیووشا بە نینگە رانییەو ھەي تىروانى. لەو کاتەدا دەبوو شک و گومان وەلانى چونکە ئەو مەتەلە ئازارایى ھەلینابوو کە لەمىژ بوو ھەجمانى لى ھەلگرتبوو. لە ماو ھەي مانگى رابردوودا چەن جارىان بە گوى ھەل ھینابوو کە ئیوانى براى دلى بە کاتریناویە و دەيەوئى لە چنگى میتیای دەرھینى. ھەتا ئەم دواییانەش لەگەل ئەو ھەي ئالیووشای لەرادەبەدەر ئازاردەدا، بەلام ھەرچى سەرى دینا و دەبرد نەیدەتوانى برۆا بکا. ھەردوو براکەى خۆشەوویست و ئەو کەلەو کیشییەى نیوانیان تووشى دلەخورپەى کردبوو. لەو سەرو بەندەدا، دیمیتىرى فیوئورۆویچ رۆژى پيشوو گوتبووى زۆرم پىخۆشە ئیوانى برام بۆتە رەقىم. ئەو ھەش زۆرم یارمەتى دەدا. یارمەتییەکەشى چى بوو؟ تاكوو لەگەل گرووشنکا زەماوئەند بکا. بەلام ئەو بۆ ئالیووشا زۆر تال و ناخۆش بوو، جگە لەو ھەش، ئالیووشا ھەتا دوینى شەو بە نەینى لەو برۆایەدا بوو کە کاترینا ئیوانا رۆح و گیانى لەلای دیمیتىرى. ھەروەھا پىوابوو کە کاترینا ئیوانا لەو ھەي کەم جیکە لدانەترە بتوانى ئاشقى کورپیکى وەک ئیوان بى، لە راستیدا ئاشقى دیمیتىرى و ئەگەرچى خۆشەوویستییەکی سەیر و سەمەرە بوو، بەلام بە گیان

دردونگيانه به لومهوه له دلی خویدا گوتی: «له ئهوين و ژنان تیناگه م و چون ده توانم سه بارهت به و پهرسقانه بریار بدهم؟» له گه ل ئه وه شدا نهیده توانی گوئی پینه دات و بیرى لینه کاته وه. هر به شیوه ی غه ریزی ههستیکردبوو که ئه و رقه به رایه تیه ی نیوان براکانی گرنگیه کی به رچاوه و پیوهندی به زور شتیانه وه ههیه.

نیوانی برای رۆژی پيشوو، به رقه وه باسی باوکی و دیمیتری کردبوو، گوتبووی: «هه ژدیهایه ک، هه ژدیهایه کی دیکه هه لده لوشی.» له بهر ئه وه بوو نیوان، دیمیتری برای وه ک هه ژدیها ده هاته به رچاو، رهنه گ زور له مه و به ریش هه روای دیی. رهنه گ له کاتی ئاشنا بوون له گه ل کاترینا نیوانا وه ئه وه ی به خه یالدا هاتبی؟ ئه و قسه یه ش، هه لبهت، دوینی له ده می نیوان ده رپه ریبوو، هه ر ئه وه ش بوو بووه هوی ئه وه ی گرنگیه تیه زیاتری پیندا. ئه گه ر ئه و هه سته شی بوو بووايه ئیتر ئارواقارای له هه لده گرا و هیمنايه تیش له ماله که دا نه ده ما و له وانه یه قین و دوژمنایه تی له بنه ماله که یاندا ریشه ی داکوتی. له و نیوانه دا ئالیووشا ده بوو لایه نگرى له کام لایان بکا؟ هه روه ها ده بوو بۆ هه رکامیان داوای چی له خودا بکا؟ هه ر دووکیانی خۆش ده ویست، به لام! له و نیوانه ئالۆز و پرکیشه یه دا چ ئاواتیکی له خودا بۆ ده خواستن؟ له وانه بوو له و ته نگزه و تاریکیه دا سه ری له بشیوی و ئالیووشا نه یده توانی بی باوه ری تامل بکا، چونکه مرۆفیکی دلۆقان و به ره حم بوو. نه یده توانی خوی له خۆشه ویستی ببویری. ئه گه ر که سیکى خۆش بویستبايه، به بی مامل بوون و خاوه خاو کردن ده چوو بۆ یارمه تیدانی. بۆ به رپوه بردنی ئه و کاره ش ده بوو بزانی چ ئامانجیکى هه یه و ده بوو بۆی روون بووايه ته وه هه ق به کامیانه و کامیان له پيشتره، که وایه دواى ئه و دلنیا بوونه بۆ ئه و سروشتی بوو که یارمه تیه هه ر دووکیان بدا. به لام به جیهی ئامانجیکى دیاریکراو له هه موو لایه که وه هه سته به شیواوی و بی باوه ری ده کرد. هه روا که ساتی له مه و به ر گوتبووی، «جه رگبر بوو» خو ئه و «دلسۆزییه ش» وا نه بوو که بتوانی

سه رهنده ری لییکا. له و شیواوی و ئالۆزییه پر له سه رسامیه دا هیه و وشه یه کی بۆ نه ده چۆوه سه ریه ک.

کاترینا نیوانا، له گه ل ئه وه ی چاوی به ئالیووشا که وت، زور به تالوکه و رووخۆشییه وه رووی له نیوان فیۆدۆرۆویچ کرد که هه ستابوو برۆا، گوتی: «ده قیه یه ک، ده قیه یه کی دیکه را وه سته، جارئ مه رۆ! ده مه وه ی بیروپای ئه و پیاوهم بۆ ده رکه وئ، که زۆرم برۆا پینه تی.» پاشان رووی له مادام خۆخلاقۆف کرد و گوتی: «تۆش مه رۆ.» ئالیووشای له پال خوی دانیشاند، مادام خۆخلاقۆفیش له په نا نیوان فیۆدۆرۆویچ به ره رووی دانیش.

کاترینا نیوانا، له کاتیکدا فرمیسک له چاویدا قه تیس مابوو و دهنگی ده لهرزی، به گوپ و تینیکه وه گوتی: «خۆشه ویسته کانم، له م دنیا یه دا له ئیوه زیاتر که سم نییه، هه ر له و کاته دا ئالیووشا له دلله وه به زه یی پیندا هات.» «ئالکسی فیۆدۆرۆویچ! تۆ دوینی شایه دی ئه و دیمه نه پر شووریه یه بووی و دیتت چون تیکچووم. نیوان فیۆدۆرۆویچ تۆ نه تدی، ئه و دیتی. نازانم دوینی سه بارهت به من چۆنی بیر کرده وه، به لام شتیک ده زانم، ئه ویش ئه وه یه ئه گه ر ئه و دیمه نه ئه مرۆ دووپات بوووايه ته وه، دیسان ئه و هه ست و سۆزه ی دوینیم ده رده بری. ئه و هه ست و سۆزه، ئه و وشانه، ئه و هه لسوکه وته. ئالکسی فیۆدۆرۆویچ کرده وه که مت له بیره؟ له بیرته پيشت به یه کیان گرت؟...» (له گه ل ده برینی ئه و وشه یه سوور هه لگه را و چاوی پر بوو له ئاو). «ده بی پیت بلیم ناتوانم به سه ریدا زال بم. گوئ بگره ئالکسی فیۆدۆرۆویچ، نازانم هه نوکه «ئه وم خۆشه وه ی یان نا. به زه ییم پیندا هات، ئه وه ش نیشانه ی سارد و سړی خۆشه ویستیه. ئه گه ر خۆشمویستبايه، ئه گه ر هیشتا خۆشمویستبايه، رهنه گبوو ئیستا بۆی به داخه وه نه بم، به لکو رقیشی له هه لگرم.

دهنگی ده لهرزی و فرمیسک له چاویدا قه تیس مابوو. ئالیووشا له ناخه وه جینگلی ده دا و ده لهرزی. له دلی خویدا گوتی: «ئه و کچه راست ویژ و یه کرهنگه و ئیتر دلی بۆ دیمیتری له نادا و خۆشی ناوی.»

مادام خۇخلاكوڧ بە دەنگىكى بەرز گوراندى: «راست وايە، راست وايە.»
 - كاترينا ئاسپىناي خۇشەويست، سەبركە، بېريارى سەرەكى و كۇتايىم، كە
 لە ماوەى شەوى رابردودا داو، بۇتانی باسەدەكەم، ھەستەدەكەم بېيارەكەم
 بېريارىكى دژوار بى، بەلام دەزانم ھېچ شتىك ناتوانى پاشگەزم بکاتەوہ - ھېچ
 شتىك. ھەتا كۇتايىي تەمەنىشم ھەروا دەبم. تەگبىركارى خۇشەويست و
 دلۇقان و ھەمىشە وەفادار و جوامىرم، كە جگە لە ئەو لەم دنيايەدا دۇستىكى
 دىكەم نىيە، يانى ئىوان فىوڧوڧوويچ، بېيارەكەمى بەدلە و ئافەرىنم پىدەلى،
 ئەويش بەو پوانىنە قول و دلە گەشپىنەيەوہ. لەوہ ئاگادارە.

ئىوان فىوڧوڧوويچ، بە دەنگىكى نزم بەلام قورس و پياوانە گوتى: «ئەرى
 بەدلەم.»

«بەلام پىمخۇشە ئالىووشاش (ئاخ! ببوورە ئالكسى فىوڧوڧوويچ كە بە
 ئالىووشا نام ھىناي)، ھەز دەكەم ئالكسى فىوڧوڧوويچ لەلای ئەو دوو
 ھاورپىيەم پىمبلى بېيارەكەم بەجىيە يان نا. بە شىوہى غەرىزى ھەستەدەكەم
 كە تۇ ئالىووشا، براى بەرپىزم (چونكە تۇ برايكى زۇر خۇشەويستى بۇ من)،
 «ئەوہشى كاتىك دەربرى كە دەستى ساردوسپى ئالىووشاى بە دەستە
 گەرموگورەكەى گرتبوو و دەتگوت ئىستا نا ئىستا لە خۇشيانا شاگەشكە
 دەبى. «پىشپىنىي دەكەم كە بېريارى تۇ و پەسند كردنى تۇ، ھاوكات لەگەل
 تەواوى ئازارەكانم، ھىمنايەتىم بۇ پىكدىنى. چونكە دواى قسەكانى تۇ ئۇقرە
 دەگرم و سەر لە پىتاوت دەنىم ئەوہش بەگيان و دل ھەستىدەكەم.»

ئالىووشا سوور ھەلگەرا و گوتى: نازانم چىت لە من دەوى، ھەر ئەوہندە
 دەزانم خۇشم دەوى و لەم كاتەدا زياتر لە بەختەوہرىي خۇم ئاواتەخوازى
 بەختەوہرىي تۇم!... بەلام سەبارەت بەو كارانە ھېچى لىنازانم.» شتىك
 ناچارى كرد ئەو وتەيە زۇر بە تالووكەوہ دەربرى.

«لە وەھا كاريكدا، ئالكسى فىوڧوڧوويچ، لە وەھا كاريكدا، ئەوہى گرینگە
 شەرەف و ئەركە و شتىكى بەرترىش - نازانم چى - بەلام رەنگە لەو
 ئەركەش بەرتر و پىرۇتر بى. لەم ھەستە قولپدەرەى ناخىشم كە بە

شىوہىەكى خۇراگرانە ناچارم دەكا، ئاگادارم، بەلام دەكرى بە دوو وشە
 سەروہى پىكبىنى. «لە سەرخۇ گوتى: «بېيارم داوہ ئەگەر تەنانەت لەگەل
 ئەو - دەعبايەش كە قەتقەت لىي نابوورم، زەماوہند بكا، تەنانەت ئەو كاتەش
 پىشتى بەر نادەم و ھەر خۇشم دەوى.» بە ھەلچوونىكى گەشكەئاسا و
 ئازاراويەوہ گوراندى: «لەمە بەدواوہ قەت، قەتقەت پىشتى بەر نادەم، نەك
 ئەوہى بەردەوام بە دوايەوہ بىم و وەك ملۇزم رىي پىبگرم و ئازاربيدەم. ئاخ،
 نا! دەچم بۇ شارىكى دىكە، - ئەو شوپىنەى دلى لى خۇشە - بەلام ھەتا كۇتايىي
 تەمەنم ئاگادارىي لىدەكەم - ھەتا كۇتايىي تەمەنم بەردەوام ئاگادارىي لىدەكەم.

ھەر كاتىكىش لەگەل ئەو ژنە ھەستى بە بەختەوہرى نەكرد، كە ئەوہ دوو
 بەختەكىيە، قەيناكا با بگەرپىتەوہ بۇلای خۇم، ئەو كاتە منى خۇش دەوى و
 دەزانى ھەر من بەكارى دىم، وەك خوشكى خۇى... يان ھتد - ئەويش بۇ ھەتا
 ھەتا - بەلام لانىكەم فىر دەبى كە ئەو خوشكەى بەراستى خوشكىيەتى،
 خوشكىك كە خۇشى دەوى و ژيانى خۇى لە پىناوى ئەودا فىدا كردوہ، بۇ
 ھەمىشە خۇشى دەوى. ئەو كاتەيە منىش بە ئامانجەكەم دەگەم.» بە
 شىوہىەكى شىتەنە دەنگى ھەلينا: «لەسەر ئەوہ پىداگرى دەكەم كە من بناسى
 و بە مەحرەمى نەپىيەكانى خۇيم بزانى. بۇى دەبمە خودايەك كە سووچدەم
 بۇ بەرى. ئەمەش لانىكەم بەھوى خەيانەتەكەيەوہ و بەھوى ئازارىكەوہ كە
 پىي داوم، خۇى بە مەنتارم دەزانى و لىيگەرپى با بزانى ھەتا ئاخىرى تەمەنم
 بۇ ئەو و بەلنىيەك كە پىمداوہ، وەفادار دەمىنم. چونكە خۇى بىوہفا بووہ و
 خەيانەتى پىكردووم. من شتىك نا - نابم جگە لە ئامرازىك و ھۆيەك بۇ
 بەختەوہرىي ئەو يان چۇن بلىم؟ - كەرەسەيەك، مەكىنەيەك بۇ گەشىتن بە
 بەختەوہرى، ئەويش ھەتا كۇتايىي تەمەنم، ھەتا كۇتايىي تەمەنم، ئەويش
 وىدەچى لە ماوەى تەمەنىدا لەوہ ئاگادار بى! بېيارم ئەمەيە. لىشم روونە
 ئىوان فىوڧوڧوويچ ھەمووى بەلاوہ پەسندە.»

ھەناسەى سوار بووبوو. رەنگە ويستبىتى ئەندىشەى خۇى بە قورساخى
 و ھونەر و سروشتى بوونىكى زياترەوہ دەربرى. بەلام قسەكەى زۇر توورە

و خیرا بوو، لیورپژ بوو له ههست و سۆزی لاویتی، ئەوهشی ئاشکرا کرد که ههروا له ناخهوه ئازار دهکیشی و شهرم و شوورهیی دوینی لهبیر ناچیتهوه و زۆر لهخۆبایانه تامهزرۆی پهزامهندییه. خۆی ئەوهی باش دهزانی. لهپهڕهنگی رهش داگهرا و گرژ بوو: ئالیووشا هههلهپۆه تیگهیشته ورمی هاودلی له جهرگی چهقی. ئیوانی برای کاتیک کارهکهی خراپتر کرد که به چهکمهوه پهپیه نیو قسهکان و گوتی:

- من تهنیا بیروپای خۆم دهربرپوه. ئەگهه ئهه قسانه کهسیکی دیکه بیکردایه، بهههلهچوون و وهسواسیان دهزانی، بهلام چونکه تو گوتوته جیاوازه. ههه ژنیکی دیکه ئەه قسهیهی بکردایه تاوان بوو، بهلام تو راست دهکهی. نازانم بلیم چی، بهلام دهزانم تو بهراستی سادقی و کهوايه راست دهکهی.

«بهلام ئەوه تهنیا پیوهندی بهم کاتهوه ههیه و ئەه کاتهه رهزمزی چیه؟ ههچ شتیکی نییه جگه له سووکایهتی دوینی.» مادام خۆخلاقوه نهیدهویست خۆیان تیههلقوتینی، بهلام نهیتوانی واز لهو پیتشیاره به ئینسافانهیهش بیتی و ههچ نهلی.

ئوان دیاربوو لهوه دلی شلوی بووه که قسهکهیان پی برپوه، بهلام به تامهزرۆیهکی تایبهتهوه گوتی: «دلنایام وایه. ئەه کاتههش بو هههکهسیکی پیوهندی به بوچوونی دوینییهوه ههیه و تهنیا چرکهیهکیش دهخاینی. بهلام بههوی خووخدهی تایبهتی کاترینا ئیواناوه، ئەه چرکهیه ههتا کوتایی تهمهنی بهردهوام دهبوو. ئەوهی بو کهسانی دیکه تهنیا بهلینیهکه و بهس، بو ئەه ئهرکیکی ههتاههتایی و دژوار و رهنگه پر پهژاره بی، بهلام بهبی ئەهشکهجه و ئازار. ئەهیش به ههستکردن به ئەه ئهرکه وهدی هاتووه و زیندوو دهمیینی و ههست به بوونی خۆی دهکا. کاترینا ئیوانا، ژیانته لهمهبهدواوه پر له بیکردنهوهی ژانای سهبارته به رهحم و دلۆقانی و قارهمانی و ئازارهکانته دهبی، بهلام له کوتاییدا، باری ئەه ئازاره له سهه شانت سووکدهبی و له خهیاڵ و بیری شیریندا ئەه تهرحه جهسوورانه و پرلهخۆبایی بوونه وهراست

دهگهپی و خۆ دهنوینی. ئەهه، ههه بهراستی پر له غرووره و ههه چۆنیکی بی جهسوورانهیه، بهلام بو تو سههکهوتهه. ههیندی جاریش به تیگهیشته لهو ئاکامه سههراوهی شادمانی کامل دهبی و دهبیته هوی ئەوهی لهبهه دههگانهی تهسلیم بووندا ملکهچ راههستی.»

ئهم وتهیه بهبی ههچ دهردۆنگیهک و له رووی چهشنیک رهشبینیهوه به دهمییدا هات و دیاربوو به ئانقهست ئەه قسهیهی کردوو؛ یان لهوانهیه ههه نهیویستی بیشاریتهوه و به ئانقهست قسهدهکا.

مادام خۆخلاقوه دیسان گورانندی: «زۆر چاک به ههله چووی گیانه!» کاترینا ئیوانا به دهنگیکی بهرز گوتی: «ئالکسی فیودورویچ تو شتیکی بلی. به دل و گیان ههه دهکهه بزانهم تو دهلیی چی!» لهگهله ئەوهدا دای له پرهمی گریان. ئالیووشا له سهه کورسیلهکه ههستا.

کاترینا ئیوانا به گریانوه دریزهه به قسهکانی دا: «ههچ نییه، گرینگ نییه! رقم ههستاوه، دویشهه و خهه نهچوته چاوم. بهلام لهلای دوو هاوری وهکو تو و کاکته ههشتا ههست به ههه و توانا دهکهه، چونکه دهزانم ئیوه ههچ کامیکتان وازم لینههین و دهزانم دلتهنایه.»

ئوان فیودورویچ ههلهیدایه: «بو بهدهختی ناچارم بگههیمهوه بو موسکو - رهنگه سهبهینی - بو ماوهیهکی زۆریش بهجیت دههیلیم. نیوچاوهکهه وای ههناوه ههچ چارهیهکی دیکهه نییه و دهبی برۆم.»

«سهبهینی دهچی بو موسکو؟!» کاترینا ئیوانا رهنگیکی ههناوبرد. به دهنگیکی تووره و گریانای گورانندی: «بهلام - بهلام، خودایهگیان، زۆر زۆریشم پیخۆشه.» کتوپر واههشایهوه دهتگوت ههه نهشگریاوه. ئەه گۆرانه له ناکاوهشی ئالیووشای تووشی سههسوورمان کرد. لهجیاتی کچیکی بیچاره و سووکایهتی پیکراوه که له ناخی دلوه دهگریا، ژنیکی دی به تهواوی به سهه نهفسی خۆیدا زالبوو و تهنانهت زۆریش دلشاد، دهتگوت لهو کاتهدا رووداویکی زۆر خۆش قهوماوه.

بە بزەيەكى شيرين و دلرفينه وه له ناکاو و تهکهى خۆى راستکرده وه:
 «ئاخ، بۆ من نابيته هۆى بهخته وهرى له کيسدانى تۆ، دياره خو دۆستىكى
 وهک تۆ نابى و بير بکاته وه. به پيچه وانه زورىش خه مبارم که تۆى
 خو شه ويست ليم دور ده که وييه وه.» بى ئيختيار پۆلى ئيوان
 فيودورويچ و ههردوو دهستی گرت و گوشيى. «به لام ئەوه بۆ من ده بيته
 هۆى شادى و بهخته وهرى که تۆ له مۆسکۆ ده توانى پوروى گيانم و ئاگاتاي
 خوشکم ببيني و باسى ئەم بارودوخه پر له خه م و دلخه خورپه يه ميان بۆ
 بگيرپته وه. ده توانى زور بپهرده و به دلى خۆت له گه ل ئاگاتا بدويى، به لام
 کارت به سهر پورمه وه نه بى. خو ده زانى چۆنىش ئەو کاره بکهى. ناتوانى
 بيهينييه بهرچاوت که دوينى و ئەمرۆ به يانى چ ئازاريکم چيشتوو و له
 ناخه وه کوليوم، له دلى خۆمدا ده مگوت چۆن ئەو نامه ترسناکهى بۆ بنوسم
 . چونکه پياو ناتوانى ئەو شتانه له نامه دا بينى... ئيستا نوسىنى نامه که م بۆ
 ئاسان ده بيهته وه، چونکه ده يانبيني و هه موو شتيكيان بۆ باسده کهى. ئاخ
 چه نده دلشادم! هه ر له بهر ئەو مه به سته ش دلشادم، برۆام پى بکه. هه لبه ت،
 هيچکه س ناتوانى جيى تۆم بۆ پرکاته وه...» له ناکاو و ته کهى ئاوا کۆتايى
 پيهينا: «هه ر ئيستا ده چم نامه که ده نووسم، «هه نگاوى هه ليئا يه وه بۆ ئەوهى
 له ژورده که برۆاته ده رى.»

مادام خو خالا کۆف گوراندى: «ئەى ئاليوشا؟ ئالكسى فيودورويچ و
 بيروپاکهى، که ئەو هه مووه تامه زرۆى بيستنى بووى؟» دهنگى جۆريک
 ته شه ر و توورپه يى پيوه دياربوو.

کاترينا ئيوانا له پر له جيى خۆى راوه ستا و هاوارى کرد: «له بيرم
 چووبۆوه.» به له بزىکى تال و پر توانجه وه دريژه ي پيدا: «کاترينا ئاسپينا، بۆ
 له م ساته وه خته دا ئەوه نده قه لس و جارزى؟ ئەوهى گوتم دووپاتى
 ده که مه وه. ده بى بيروپاي بيستم. جگه له وه ده بى برياره که شيم بۆ روون
 بيته وه! هه رچى بلئى، هه ر ئەوه ده بى. ئالكسى فيودورويچ، ديوته چه نده
 تامه زرۆى بيستنى و ته کانتهم... به لام چ بووه؟»

ئاليوشا له ناکاو به شله ژاوى گوراندى: «بروام نه ده کرد. سه رم
 لئى ده رناچى!»
 - چى؟ چى؟
 - ئەو ده يه وئى بچى بۆ مۆسکۆ، تۆش له خو شيانا وهک که وه قاسپينى.
 ئەويش به ئانقه ست! واده نوينى که خو شحالييه که ت له بهر ئەوه نييه و
 به داخه وهى که . دۆستىکت له کيس ده چى. به لام ئەوه ش گه مه بوو . خه ريک
 بووى ده ورت ده گيړا . وهک ئەوهى له سهر شانۆ بى.

کاترينا ئيوانا، به سه رسوورمانه وه، سوور بووبۆوه و ناوچاوانى
 تيک نابوو، به توورپه يى پرسى: «له سهر شانۆ؟ چى؟ مه به ستت چيه؟»
 ئاليوشا به پشووسواري گوتى: «ئەگه رچى خاترجه مى ده کهى که بۆ
 له کيسدانى ئەو به داخه وهى، له سهر ئەوه ش پيداگرى ده کهى که به ره وروو
 پييلئى رويشتنى ئەو ده بيهته هۆى به خته وه ريت.» له پال ميژه که دا راوه ستا
 بوو و دانه نيشت.

- باسى چى ده کهى؟ تى ناگه م.

ئاليوشا هه ر به وه دهنگه له رزۆک و پسپسه وه دريژه ي پيدا: «خوشم
 تى ناگه م... کتوپر به زه ينمدا هات... ده زانم ئەوه به جوانى ده رنايرم، به لام
 هه رچۆنيک بى هه ر ده لييم. ئەوهى به زه ينمدا دى ئەوه يه که تۆ ديميتريى
 برامت خو ش ناوى... هه ر له سه ره تاوه خو شت نه ويستوو... ديميتريش
 رهنگه قه تى تۆ خو ش نه ويستبى... هه ر ئەوه نده شت ريز بۆ داده نى...
 له راستيدا نازانم چۆن ئيزن به خو م ده دم که ئەو قسه يه بکه م، به لام ده بى
 که سيک ئەو راستيه ئاشکرا بکات... چونکه ليره هيچکه س نييه دان به
 راستيه کاندان بى.»

کاترينا ئيوانا که به ئاشکرا توورپه يى و شله ژان به دنگيه وه دياربوو،
 گوراندى: «کام راستى؟»

ئاليوشا به په له و له بزىکى هيوابراوانه وه، وهک ئەوهى بيهه وئى له
 سه ربانيکه وه خۆى فريادات، دريژه ي پيدا: «پيئده لييم. خيرا ديميتري بانگ بکه

بابی - خۆم دەیهینم - پێییلی بئ بۆ ئیره و دەستی تۆ و ئیوانی برام بگری،
دەستتان بداتە دەستی یەکتەر. چونکە تۆ دەتەهوی ئیوان ئازار بدە، لەبەر
ئەوی لەپرووی رەحم و بەزەییەوه دیمیتريت خۆشدهوی . بە عەشقیکی
درۆیینەوه . هەر لەبەر ئەوی بەخۆت سەلماندوو.»
ئالیووشا ورتە ی لیبرا و بیدەنگ بوو.

کاترینا ئیوانا هەلیدایە: «تۆ... تۆ... تۆ ئیمانداریکی ئەقل سووکی و لە هیچ
ناگە ی!»

رەنگی وەک هومای سپی هەلگەر ابوو و لە داخانا لیوی دەلەرزى. ئیوان
فیوڤرۆویچ لە ناكاو قاقای کیشا و هەستا سەرپی، کلاووەکە ی بە دەستەوه
گرتبوو.

جۆریک رەنگی تیکچوو کە ئالیووشا لە عومراتی خۆی وای نەدیتبوو .
حاله تیک کە سەداقەت و گەنجیەتی و هەستیکی بەهیز و ئاشکرای پێوه
دیاریبوو . گوتی: «ئالیووشای خۆشەویست، تۆ بەهەلە چووی. کاترینا ئیوانا
تۆز قالیکیشی خۆشەویستی من لە دلدا نەبوو! لەوێش گەیشتوو کە خۆشە
دەوی . ئەگەرچی سەبارەت بە خۆشەویستیەکی قەت لەلای خۆی زمانم
نەگەر اوو . ئەوەشی دەزانی بەلام قەت خۆشەویستی خۆی دەرەق بە من
دەرنەبڕی. خۆ منیش قەتم ئەشقیتی لەگەل نەکردوو و دۆستی نەبووم، بۆ
چرکە یەکیش ئاشقی نەبووم؛ چونکە هیندە لووت بەرز و لەخۆباییە پێویستی
بە خۆشەویستی و ئەوین نییە. منی وەک کەرەسە ی تۆلە کردنەوه، لەلای
خۆی راگرتوو. تۆلە ی تەواوی ئەو سووکایەتیانە ی لەسەرەتاو بەردەوام
دیمیتري پێیکردوو، دەیهەوی بە هۆی خۆمەوه لە خۆمی بکاتەوه. چونکە بە
ئاشکرا دیارە تەنانەت هەر لە یەکەم کاتی ئاشنایەتیمانەوه دلکی ناپاکی
هەبوو و دايم لەبیری سووکایەتی کردندا بوو . ئەری ئەو دلکی ئاوی
هەیه! لەگەل من جگە لە ئەشقی ئەو باسی هیچ شتیکی دیکە ی نەکردوو. من
ئەوه دەپۆم؛ بەلام کاترینا ئیوانا لیم رۆونه تۆ تەنیا ئەوت خۆش دەوی.
هەرچەندەش زیاترت سووکایەتی پێیکا، تۆ زیاترت خۆشدهوی. - «سۆزی

دل» ی تۆش ئەوهیه. ئەوت ئەو جۆرە ی کە هەیه بەلاو شیرینە و دیارە ئەو
ئاکارەشت پی جوانە، بۆیه خۆشدهوی چونکە سووکایەتیت پێدەکا. ئەگەر
ملکەچ و گۆیرایەلت بووایە، دلنیام خیرا لی جیا دەبوویەوه و خۆشەویستی
ئەوت لە دلدا لە ریشەوه هەلدەکەند. بەلام پێویستیت پێتەتی. دەتەهوی بەهۆی
ئەوهوه لە سەر وەفای خۆت پێداگری بکە ی و ئەویش بەهۆی
بئوفاييیەکە یەوه بەدیە بەر لۆمە و لەتەر. هەمووشی خەتای لەخۆبایی
بووتە. ئەشقی تۆ پراوپرە لە سووک و چرووکی و هەمووشی لە غرورەوه
سەرچاوه دەگری... من زۆر لاوم و لەپادەبەدەر خۆشەویستی خۆم
دەرەق بە تۆ دەربرپوه. دەزانم نابئ باسی ئەوه بکەم، پێموایە ئەگەر لیت
جیا بێمەوه زۆر کاریکی شیاوم کردوو و جیگای ریزیشە و لەوانە یە تۆش
زۆری پی دلەند نەبی. بەلام بەرەو دوورە ولات مل پێوه دەنیم و ئیتیر قەت
ناگەریمەوه... هەتا هەتا. نامەوی هاوونشینی ئەم «سۆزی دل» بەم... بەلام
ئیتیرنازانم چۆن بدویم، هەموو شتیکم گوتوو... خوداحافیز، کاترینا ئیوانا؛
نابئ لیم قەلس بی، چونکە من لەبەر چاو لەچاوی هاتنی تۆش بی دەپۆم.
چونکە زۆر لە تۆ زیاتر تەمبئ بووم و تالام بە گەرودا کراوه. خوداحافیز!
تۆقەت لەگەل ناکەم. هیندەت بە ئانقەست ئازار داوم، لەم کاتەدا ناتوانم لیت
ببووم. دواتر رەنگە لیت خۆش بێم، بەلام ئیستا تۆقەت لەگەل ناکەم.» پاشان
بە بزەیهکی بەزۆرییەوه گوتی: «begeh ich nicht, Dame. Den Danke»⁴
و بە شیوہیەکی سەخت و چاوەروان نەکراو و اینواند کە ئەویش لەگەل
بەرەمی شیلەر ئاشنایە و ئەو ئاشنایەتیەش بەپادەیهکە، کە لەبەر
دەخوینیتەوه . بەلام ئالیووشا بە هیچ شیوہیەک برۆای نەدەکرد. لە ژوورەکە
چوو دەری، بئ ئەوهی خوداحافیزی لە خانەخوێکە ی واتە مادام خۆخلاقوف
بکا. ئالیووشا دەستی لیک هەلپیکا و بەپەلە و هیواپراوانە هەرای لیکرد:
«ئیوان! بگەرپۆه، ئیوان!» چونکە بۆی دەرکەوت ناگەرپۆتەوه، هەناسەیهکی
هەلکیشا و دیسان هاواری کرد: «نەخیر، کەس ناتوانی بیگەرپۆتەوه! هەمووی

4- «خاتوونی من پاداشیکی ئەوتۆم لە تۆ ناوی.» دیریک لە شیعری شیلەر، بە ناوی «دەستەوانە».

خه تاي منه، خه تاي من. من داممه زراندا! ئيوان به رقهوه قسه ي دهکرد. زور تووره و بي ئيسافانه.» ئه و قسانه شي وهك شيت و هار درده بري.

كاترينا ئيوانا له ناکاو رويي بو وه تاغه که ي دیکه.

مادام خو خلاکوف شله ژاو و به تالوکه سرتاندي به گويي ئاليووشادا: «تو هيچ تاوانتک نيه، کاره که شت زور به جي بوو، وهکو فريشته واي. من ئه وهنده ي له دستم بي هه ولده دم ئيوان فيودورويچ له و برياره پاشگه ز بکه مه وه و نه هيلم بروات.»

ئاليووشا ئه گه رچي به جاري شله ژا بوو، به لام به و قسانه گه شايه وه. کاترينا ئيوانا کتوپر گه رايه وه. دوو گه لاي سه د رويي به دهسته وه بوو.

رووي له ئاليووشا کردو به دهنگي ئارام و له سه ره خو، وهك ئه وه ي هيچ نه قه ومايي، گوتي: «ئالكسي فيودورويچ داوات لیده که م پياوه تيبه کم له گه ل بکه ي. حه وتوويه ک . ئه ري، پيموايه حه وتوويه ک له مه ويه ر بوو .

ديميتري فيودورويچ گوماني ئه وه ي له سه ر بوو که کرده وه يه کی سه ره پويانه و ناعادلانه ي ئه نجامدا وه . کرده وه يه کی زور دزيو. مه يخانه يه کی گلاو لي ره يه و له و شوينه تووشي ئه و ئه فسه ره ده رکراوه ده بي، ئه و ئه فسه ره ي وا باوکت کاري پيدا بوو. ديميتري فيودورويچ رقي له و ئه فسه ره هه لده ستی، ريشي ده گري و راي ده کيشي بوسه ر شه قام، له به ر چاوي خه لک

ئو سووکايه تيبه ي پي ده کا و هه تا مه ودايه کی زور هه روا رايده کيشي. بويان گير او مه ته وه کاتيک کورپه چکوله که ي له ريگاي قوتابخانه چاوي به و ديمه نه ده که وي، هه لدي بولاي ديميتري فيودورويچ و ده ستده کا به پارانه وه. ده لين

له و کاته دا که خه لکی ده وره يان دابوون و هه موو قاقا پیده که نين. ئه مجار له به ر خه لکه که ده پارپته وه يارمه تيبی بدن. ئالكسي فيودورويچ بمبووره، ناتوانم به بي رق و بي زاري بير له و کرده وه ناحه زه ي بکه مه وه ... ئه و

کرده وه يه ش که ته نيا له ديميتري فيودورويچ ده وه شيته وه، کاتيک رقي هه لده ستی و خوین به رچاوي ده گري، له وتن نايه ... و نازانم به چ زمانتيک باسيبکه م. سه باره ت به و کابرا قوربه سه ره ش پرسيارم کرده وه، ده لين

پياويکی هه ژار و بيچاره يه و ناوي ئيسينگريفه. له ئه رته شدا تووشي هه له ده بي و له سه ر ئه وه ده ري ده که ن. ناتوانم بلیم له سه رچي بووه، ئيستاش خو ي و بنه ماله که ي زور له ته نگانه دان و ناني شه ويان نيه. بنه ماله يه کی ليقه وماون. شه ش سه رخيزانن، پيموايه ژنه که شي شيته. له ميژه لي ره ده ژين.

له نووسينگيه ک کاري ده کرد و هه قده ستی که نه مرنه ژيان پیده دا، به لام ئيستاش هيچ داهاتيکی نيه. پيمو بوو ئه گه ر... ياني پيمو بوو... نازانم. ميتشکم به جاري شله قاوه، ده زاني چي! ده مويست داوا له تو بکه م، ئالكسي

فيودورويچي خوشه ويست، بچي بولاي، بيانويه ک بدوزه وه و بچو . ده زاني مه به ستم ئه وه يه بچي بولاي ئه و سه روانه . په ککو خودايه منيش

چهنده خراب ده دويم! خوشم نازانم ده ليم چي. ده بي زوريش وريا و لي زانانه بچي، ئه و کاره ش ته نيا له ده ست تو دي.» ئاليووشا سوور هه لگه را . «ئهم يارمه تيبه ي بو به ره، ئه و دووسه د روله. دلنيام وه ري ده گري... به لام هانبيده

وه ري بگري... يان، مه به ستم چيه؟ چاو ليکه، ناکري له ريگاي قه ره بوو کرده وه وه، له شکايه ت کردن پاشگه زي که يه وه (چونکه پيموايه ده يويست شکايه ت بکا)، وه کو ديارببه ک، وه کو يارمه تيبه کی مرؤف دؤستانه. يارمه تيبه ک

له لايه ن منه وه، ده زگيراني ديميتري فيودورويچ، نه ک له لايه ن ئه وه وه... ده مويست خوم بچم، به لام تو چاکتر ده زاني ئه و کاره بکه ي. چاکتر له باره که ي ده زاني. ماله که يان له شه قامي ده رياچه يه، له مالي ژنيکدا ده ژين

ناوي کالميکوفه... ئالكسي فيودورويچ بيکه به خاتري خودا ئه و کاره م بو بکه، ئيستاش زور ماندووم، ده چم پشوويه ک بده م، خودا حافيز.»

هينده به په له گه رايه وه و خو ي کرد به پشت په رده که دا، ئاليووشا فريانه که وت قسه بکات، ئه گه رچي ده يويست شتيک بل، چونکه زور دلپر بوو. بي ئه وه ش توانايي نه بوو برواته ده ري. به لام مادام خو خلاکوف ده ستی گرت

و به دواي خويدا رايکيشا. له به ر هه يوانه که ديسان وه ک پيشوو رايگرت.

به سرته گوتي: «ئه وه زور به ترو توپه، هينده ش له خو رازي و جينگزيه،

له گه ل تري خو شي به شه ر دي؛ به لام دلوقان و شو خوشه نگ و دلاواشه. ئاخ

نازانی چه ندهم خوښ دهوئ. به تايبهت هيندي جار. له گه ل ټوه شدا زور دلشادم! ټالكسي فيودورويچي خوښه ويست، تو نه تده زاني، به لام دهبي پيتبلیم که هه موومان، هه موو - هه ردو پووره که ی، من و هه موومان، ته نانه ت ليزاش - له مانگی رابردوودا له خودا ده پاراينه وه و خودا خودامان بوو دهست له ديميتري گيانت هه لگرئ، که خوښی ناوی و به هيچي نازانی، به دل پيمان خوښ بوو شوو بکا به ئیوان فيودورويچ که لاویکی خوینده واره و زور کورپکی باشه و له دنيا دا له و خوښه ويستتري نييه. ئيمه خه ريکين پلانتيک داده پريژين که ټوه کاره سر بگرئ و ئیوان و کاترينا پيکه وه زماوهند بکن. ته نانه ت مانه وه ی منيش ليره رهنکه هه له بهر ټوه بي.

ټاليووشا دهنگی هه لينا: «به لام ټوه ده گريا - ديسان له وه ده چي دلی بريندار بوو بي.»

- ټالكسي فيودورويچ، باوهر به فرميسکی ژن مه که. له و بارانه وه من لايه نگرئ له ژنان ناکه م. من هه ميشه لايه نگرئ پياو انم.

دهنکه ناسکه که ی ليزا له پشت درگا که وه هات: «دايه، تو خه ريکی زوری به دمه وه ده ده ی. ټوه نده ی روو مه ده يه.»

ټاليووشا، هه ردوو دهستی به دمه وچاوييه وه گرت و داخی په ژيوانی و که مته رخه می له ناخه وه هه لی ده چوقاند، هه ناسه يه کی هه لکيشا و گوتی: «نا، هه مووی خه تاي من بوو. من ده بي سرکونه بکریم. خه تاي من بوو.»
- نا وانييه، به پيچه وانه، تو وه ک فريشته هه لسوکه وتت کرد، وه ک فريشته. ټاماده م هه زار جار دان به ودها بنيم.

ليزا ديسان له پشت درگا که وه دهنگی هات: «دايه، کوا وه ک فريشته هه لسوکه وتی کردووه؟»

ټاليووشا وه ک ټوه ی گويی له وته کانی ليزا نه بوو بي، دريژهی به قسه کانی دا:

«هه ره له خورا پيمو ابوو هه ز له ئیوان ده کا و ټوه ی خوښتر ده وئ، بويه ټوه قسه گه و جانه يه م کرد... بللی ټاکامی کاره که به کوي بگا؟»

ليزا گوراندي: «ټوه به باسی کی ده که ن؟ بو جوا بی من ناده نه وه؟ دايه تو ټاخري ديقم پيده که ی.»

هه ره له و کاته دا کله ته که يان به هه له داوان هات.

- کاترينا ئیوانا نه خوښه... ده گري، جينگل ددها، که وتوته باله پرژئ، وه ک مه لی سه برراو، پيمو ابی سه رودلی لی هاتووه.

ليزا به له بزیکي پر له دل ټه خوړپه وه هاواری کرد: «ټوه به چي بووه؟ دايه، وه خته شيت بم، من خه ريکه له داخان سه رودلم ليدي نه که ټو!»

- ليزا بيکه به خاتري خودا مه قيژينه، جه رگت خوار دووم. کچيک له ته مه نی تو دا باش نييه هه موو شتيک بزانی. ټوه نده خوت له کاری گه وره کان

هه لمه قوتينه. پاشان ديم و ټوه ی به پيويستی بزانه بوت ده گيرمه وه. ټاخ خودايه، روه ممان پي بکه ی؛ ټوه هاتم، ټوه هاتم... ټالكسي فيودورويچ،

سه رودل لی هاتن و تووشی هيرشی عه سه بي بوون ديارده يه کی باشه؛ زور باشه که تووشی ټوه هيرشه عه سه بييه بووه. راست ټوه يه که ده بي بي،

له و کاتانه دا من دزی ژنانم و دزی هه موو ټوه فرميسک و هيرشه عه سه بييه م. يوليا، هه لی پي بلی هه ر ئيستا ده که می. به لام رويشتنی ئیوان

فيودورويچيش به و شيوه يه من پيمو ايه خه تاي کاترينايه. ده زانم ئیوان ناروا. ليزا بيکه بو خاتري خودا ټوه نده مه قيژينه! ټه ها به لی، ناقيژيني. منم

ده قيژينم. بمبووره کچم. به لام من زور شادم زور زور شادم، زور شادا! ټالكسي فيودورويچ، سه رنجت دا ئیوان فيودورويچ هه ر ئيستا چووه ده ري،

ټوه هه مووه ی دريژدادری کرد و چووه ده ري، کاره که ی مندالانه بوو! پيمو ابوو خوینده واره و لاویکی زانکوييه، که چي کتوپر زور ټاله تی و به په له و

هه رزه کارانه هه لسوکه وتی کرد؛ به و لاوی و بي ټه زمونوييه ش، زور جوان بوو، وه ک تو... کاتيکيش که ټوه شيعره ټالمانيه ی خوینده وه، راست له تو

ده چوو! به لام ده بي هه ليم، ده بي هه ليم! ټالكسي فيودورويچ زووکه و فه رمانه که به جي بينه و خيرا بگريوه. ليزا، چيته ده وئ؟ به خاتري خودا،

تەننەت دەقىقەيەكەش ئالكسى فيۇدۆرۈويچ ماتل مەكە خىرا دەگەپىتەوہ بۆلات.

مادام خۇخلاكوڧ بە ھەلەداوان رۆيشت. بەر لە رۆيشتن، ئاليوشا دەيويست بۇ ديتنى ليزا درگاكة بكاتەوہ.

ليزا قيزاندى: «ئابى، ئىستا بە ھىچ شىئوہيەك نابى. لە كەلئىنى درگاكةوہ قسە بكة. چۆنە بووى بە فرىشتە؟ دەمەھوئى لەوہ بگەم.»

- بەھۆى گەوجىيەتییەكى زۆرەوہ، ليزا! خوداحافىز!

- ناتوانى ھەرئاوا برۆى، پەلە مەكە.

- ليزا خەمىكى گەورەم لە دلدايە! زوو دەگەپىمەوہ، بەلام ئەو خەمە لە سەر دلەم بۆتە گرى.

ئەوہى گوت بەرەو دەرى پىي پىئوہنا.

(۱)

سۆزى دل لە مالۇپكەدا

بەپاستى خەمىكى ھىندە قورس خۆى لە دللى ئاليوشا ۋەرپىچا بوو، كە ھەتا ئەو كاتە لە ژيانيدا ھەستى بە خەمى وا نەكردبوو. چونكە ۋەك گەوجىك خۆى كرىبوو بە ژووريدا و خۆى لە كارىك ھەلقووتاندبوو، كە نەدەبوو بىكا. مەسەلەى ئەوين. بە روخسارىكى سوورھەلگەراوہوہ بۇ سەدەمىن جار بەخۆى گوت: «من كوا لەوہ دەگەم؟ شتىك كە تىيناگەم بۇ لەخۇرا خۆى تىھەلدەقوتىتم لەخۇرا دەمەوہرى دەكەم؟ ئاخ، شەرمەزار بوونىش ھىچ دەردىك دەوا ناكا. شەرمەزارى تەنيا سزايەكە كە مستەھەقم بىچىژم. گرفتارى ئەوہيە كە بەپاستى لەوانەبوو بىمە ھۆى ناشادى و ناخۇشىيەكى زياترىش... خۇ باوہ زووسىما ناردمى ئاشتىان بگەمەوہ، ئەوہيە رىگاي ئاشت كرىنەوہ و يەكخستەنەوہ؟» ئەو كاتە لە ناكاو ۋەبىرى ھاتەوہ چۆن ھەوللى داوہ دەستىان بنىتە نىو دەستى يەكتر و دىسان ھەستى بە شەرمەزارى كرىد. بەلام كتوپر بەو ئاكامە گەيشت: «ئەگەرچى زۆر سادقانە ھەلسووكەوتم كرىد، لە داھاتوودا دەبى ژىرانەتر بچوولئىمەوہ، «بەو بىركرىنەوہ و بە ئاكام گەيشتەش تەننەت بزەيەكى نەھاتى.

راسپاردەكەى كاترىنا ئىوانا گەياندىيە شەقامى دەرياچە، دىمىترىي براشى مالەكەى ھەر لەو نزيكانە، لەولاي شەقامى زەرياچەوہ ھەلكەوتبوو. ئاليوشا ھاتە سەر ئەوہى لە پىشدا بچى سەرىك لە دىمىترىي براى بد، پاشان بچى بۆلاى سەروان ئىسىنگرىف. ئەگەرچى لە دللى دابوو كە براكەى نابىنى.

ئالیووشا پئیوابوو دیمیتری به قهستی خوی لی دوورده پهریز دهکا و نایههوی چاوی پیبیکهوی، به لآم به هر شیوهیهک بی دهبی بیدۆزیتتهوه. زهمان تیده پهری: لهو کاتهوه له کلیسه هاتبووه دهی، بۆ ساتیکیش له بییری پیر خافل نه بوو که به گیانه لآلوه بوو.

خالیکی تابهت له راسپاردهکهی کاترینا ئیوانادا بوو که به تابهتی ئهوه سهرنجی ئالیووشای راکیشا و به جارئ به خویوه سهرقال کردبووه. کاتیک که ناوی کوردهکهی سهروانی هینابوو که مندالیکی قوتابییه و به گریانهوه هه لاتوووه بۆلای باوکی و له بهر دیمیتری پاراوهتهوه، له پیره ئه و مندالهی وه بیر هاتهوه که گازی له قامکی گرتبوو، ئالیووشا پیگوتبوو به چ تاوانیک دهیههوی ئازاری بدا. ئیستا ئالیووشا لیی روون بوو که خویتهی، ئه گهرچی نهیده زانی بۆ بهو یه قینه گهیشتوووه. بیرکردنهوه له مهسهلهیهکی دیکهش دهبووه هۆی هیوربوونهوهی، بۆیه هاته سهر ئهوهی که ئیتر بیر لهو شهیتانی و بیره خراپه نهکاتهوه و خوی به گری په شیمانی هه لئه کزینئ و کاریک بکا که پیی سپیردراوه، جا چش ههرچی دهبی با بی. ئه و بیرهش به تهواوی بووه هۆی هیور بوونهوهی. به رهو شهقامهکهی مالی دیمیتری بایدایهوه، ههستی به برسییهتی دهکرد، ئه و کولیرهی له مالی باوکی هه لیگرتبوو، ده ریهینا و خواردی، خواردنی کولیره که هیزیکی وه به ریهینایهوه.

دیمیتری له مالی نه بوو. خیزانی ماله که، دارتاشیکی پیر بوو له گهل کور و ژنه پیره کهی، زور به ددۆنگی چاویان له ئالیووشا کرد. پیره پیاو له وهلامی پرسیاره پهیتا پهیتاکانی ئالیووشادا گوتی: «سئ شهوه لیتره خهوتوووه. له وانهیه رۆیشتی.» ئالیووشا تیگهیشته که پیره پیاو چۆنی پیکوتراوه ئاوا وهلام ده داتهوه. کاتیک پرسیی چوووه بۆ مالی گرووشنکا یان له مهیخانه کهی تۆماس خوی شار دۆتهوه (ئالیووشا به ئانقهست ئاوا به ئاشکرا قسهی دهکرد)، ههرسیکیان به ترس و گومانهوه چاویان تیپری. ئالیووشا له دلی خۆیدا گوتی: «وادیاره، خۆشیان دهوی، زور چاکیان ئاگا لیهتی و پیوهی ماندوون، ئه وهش زور چاکه.»

ههرچۆنیک بوو مالی خانمی کالمیکوفی له شهقامی زه ریایچه دۆزییهوه: مالیکی چکۆله و کۆن، لایهکی نشستی کردبوو، دیواره کهی درزی بردبوو. سئ پهنجیرهی به رهو شهقام و هه وشهیهکی پر له قور و چلپاوی هه بوو که له نیوه راسته کهیدا مانگایهک به سترابۆوه. له هه وشه که تیپه ری و ده رگای ژووره که یانی دییهوه. له لای چه پی هه یوانه که پی ریژنی خاوهن مال و پیره که کهی ده ژیان. له وه ده چوو هه ردووکیان که ر بن. له وه لامی پرسیاره پهیتا پهیتاکانی ئالیووشادا، سه بارهت به سهروان، زور به زهحمهت یهکیان تیگهیشته که کاری به کرئ نشینه که یانه و ئاماژهی به ده رگایهک کرد که له وسه ری هه یوانه که هه لکه وتبوو، ژووریکی چکۆله و ده رک و دیوار چه پرهک بوو و شوینی ژیانی سهروان ژووریکی ئاسایی بوو. ئالیووشا دهستی برد بۆ دهسکی درگاکه و ویستی بیکاتهوه، به لآم بیدهنگی نیو ژووره که سهرنجی راکیشا و به قسهکانی کاترینا ئیوانادا بۆی ده رکه وتبوو که سهروان خاوهنی بنه ماله یه. «یان هه موویان خهوتوون، یان رهنگه گوئیان له دهنگم بووه و چاوه پروانن درگاکه م لیبکه نه وه. واچاکه له پیشدا له ده رگاکه بدهم،» له ده رگای دا. کهس جوابی نه دایه وه، به لآم نهک خیرا، به لکو دوا ی ده چرکه یهک، که سیک به دهنگی بهرز و زور تووره گوراندی: «کنیه؟»

ئالیووشا ده رگاکه ی کردهوه و له کهرکه رۆکی درگاکه پیی نایه ئه و دیو و چوووه ژووری. ژووریکی به رفراوان بوو، به لآم پر بوو له که لوپه ل و شتومه کی مالی و چه ند کهس له نیو ژووره که دا بوون. له لای چه په وه جاخیکی گه وره ی رووسی داندرا بوو. له وه جاخه که وه تاکو پهنجیره کهی لای چه په ته نافیک رایه ل کرابوو و په روپالی پیدا درابوو. له به ری راست و چه پی ژووره که چرپای دریژۆکه داندرا بوو و لیفه یان به سهر دا دابوو. له سهر چرپایه کی لای راسته چوار بالنج له سهر یهک هه لچندرا بوون. بالنجه کان له ژیره وه بۆ سهری یهک له یهکی چکۆله تر بوون و وهک هه ره م ده چوو. له سهر قه ره ویله کی دیکه یان ته نیا بالنجیکی زور چکۆله داندرا بوو. سووچی رووبه رووشیان په رده کیشابوو. له پشت په رده که وه ته ختیک ده بیندرا که به

دار و تهخته ساز کرابوو، سنده لیبه کیش له په نای داندرا بوو. کورسییه دارین و زبره که، چوار گوشه بوو، له لای دهرگای وه تاغه که وه تاکو بهر پهنجیره که ی نیوه راست چو بوو. سی پهنجیره ی ژورره که که ههر کامیان چوار شووشه ی چکوله ی مه یله وسه وزی تیگیرابوو، پووناکیه کی که میان ددایه ژورره که، به ته وای پیوه درابوون و ژورره که خه فه و شپرزه دیار بوو. تاوه یه که له سهر میزه که داندرا بوو و پاشماوه ی هیلکه ورپونی تیدا مابوو، له تیگ نان و بتریه کی چکوله ی ودکاشی له پالدا بوو که قومیک له بنه که پیدا مابوو.

ژنیکی بهر و اللهت رازاوه، شه وچه پکه نیکی که تانی له بهردا، له سهر کورسیله ی په نا قهره ویله که ی لای چه په دانیشتبوو. دهموچاوه وردیله که ی و پوممه ته تیک قوپاوه که ی به ئاشکرا نه خوشنی پیوه دیار بوو. به لام ئه وه ی له هممو شتیک زیاتر بووه هوی سهر سورمانی ئالیووشا، روانینی ئه و ژنه به سته زمانه بوو. روانینی کی پر له پرسیار و سهر سور هیننر، له گهل ئه وه شدا پر له غرور. کاتیک ئالیووشا له گهل میزده که ی ددوا، سهرنجه پر له بای بوون و پرسیاره که ی له سهر زاری ههر دووکیان له هاتوچودا بوو. له پال ژنه دا، له نزیک پهنجیره که کچیک عازهب راوه ستابوو. قژی ته نک و مه یله وسور بوو، بهرگیکی هه ژارانه، به لام زور خاویتی له بهردا بوو. ههر له گهل چونه ژورره وه ی ئالیووشا، به بیزاریه وه چاویکی لیکرد. له پال قهره ویله یه کی دیکه دا کچیک تر دانیشتبوو. پوخساری خه می لیده باری، نزیکه ی بیست سالی ته من بوو، به لام له ش به بار و پشت چه ماوه. دواتر به ئالیووشایان گوت، «لاقیشی سه قه ته» دارشه قه کانی له سووچی قهره ویله و دیواره که هه لپه سیردرابوو، دهستی دهیگه یشتی. چاوانی زور جوان و نهرم و دلوقانی ئه و کچه به سته زمانه، به ئارامی له ئالیووشایان دهروانی. پیاویکی چلوپینج سالانه له سهر میزه که دانیشتبوو و پاشماوه ی هیلکه ورپونه که ی دخوراد. لاواز و کورته بالا و پیوه له بوو. تووکه سهری مه یله وسور بوو و ریشیکی زهرد و ته نک ی هه بوو. زور له گه سک دهچوو. (ئه و ویچوونه ی

«گسکه کوله» له پیوه له بهر هویه که له داغی ئالیووشا دهرپه ری؛ ئه وه ی پاشان وه بیر هاته وه. دیار بوو که ئه و پیاوه گوران دوویه تی «کینی»، چونکه پیاوی دیکه له ژورره که دا نه بوو. به لام کاتیک ئالیووشا چوه ژورری، له سهر ئه و کورسیله ی که له سهری دانیشتبوو هه ستاو به پرتاو هات بولای ئالیووشا و ههر به پیوه به دهریه کی کونه دهموپه لی سپی.

ئه و کچه ی که له سووچی لای چه پ راوه ستابوو، به دهنگیکی بهرز گوتی: «راهیبیکه هاتوه سوال و سه دهقه بو کلیسه کو دکاته وه. به راستی جیبه کی چاکیشی هه لبراردوه!» کابرا ههر له پیوه بولای کچه وره سوورا و به دهنگیکی شله ژاو و لهرزوک وه لامی دایه وه.

«نا، باربارا نیکولافنا خان، وانیه، به هه له چووی خانم گیان.» دیسان رووی کرده وه ئالیووشا و لپی پرسی: «قوربان، ئیزن بفرموون لیتان بپرسم چی بوته هوی ئه وه ی ئیوه قوربان بین بو ئه م کاو لاشی ئیمه؟»

ئالیووشا به وردی چاوی تیبری. یه که م جار بوو دهیدی. تووره و شله ژاوی دهنواند. ئه گهر چی دیار بوو تازه عاره قی خوار دوتته وه. سهرخوش نه بوو، وریایه کی زور به پوخسارییه وه دیار بوو، ههروه ها ترسیکی غه ربیش دایگرتبوو. وهک که سیک که ماوه یه کی دوور و دریز مل که چ و فه رمانبه ر بووی و ئیستا له پر ئازادیان کردی و بیه وه ی مل هه لینی و خوی بنوینی، یان چاکتر بلیم، وهک که سیک و ابوو که دهیبه وه ی زهبری کی کاری له که سیک دیکه بوه شینی، به لام دهرسی زهبری ویکه وه ی. دهنگ و قسه کردنه که ی ره وان و جوریک خوشیرین کردنی شیتانه ی پیوه دیار بوو، هیندی جار قیناوی و هیندی جاریش مه رای و زمان لووسی و هه رتاوی به جوریک له بز و زمانی ده گوری. پرسیار ی سه باره ت به «کاو لاشی ئیمه» ی که پرسیبوو، سهرتاپای ده له رزی و گلینه ی چاوی له هیلوونه که یدا وهک خولخوله هه لده سووران. هینده له ئالیووشا چوه پینشی که ئالیووشا ناچار بوو به شیوه یه کی غه ریزی هه نگاو یک بکشیتته وه دواوه. بالته یه کی کونی که تانی توخی، پینه پینه ی له بهردا، پانتولیکی دامه یی سپی واشیشی له پادا، که

دهمیک بوو له که لک و که رهم که وتبوون. پانتول که هی زور ته نک و ناسک بوو. هیندهش به بهری ته نگ بوو له وانه بوو بیچری.

نالیووشا له وه لامدا گوتی: «من نالکسی کارامازوفم.»

کابراش هر له ریوه هیلدایه: «زور چاک ده زانم قوربان، «بو ئه وهی دلنای بکا که ده زانی کتیه. «منیش قوربان سه روان ئیسنگیریفم، به لام چه زده کهم بز انم چی بوته هوئی ئه وهی بین بو ئیره، قوربان...»

. راستت دهوئی بو شتیکی تایبهت نه هاتووم. عه رزیکی چکوله م بوو له خزمه تتاندا. هه لبت ته گهر ئیزن به رموون.

«که وایه به رموون دانیشن قوربان، تکاتان لیده کهم به رموون دانیشن، قوربان، له کومیدیه کانی قه دیمدا وایان ده گوت: «تکاتان لیده کهم به رموون دانیشن» خیرا که مهی کورسیله یه کی گرت و هینایه پیشی، (کورسیله یه کی دارینی قورس بوو، به رگی پیوه نه بوو) هینای له نیوه راستی ژووره که داینا، پاشان کورسیله یه کی دیکه ی وهک ئه وهی هینا بو خوی و به ره ورپووی نالیووشا داینا و له سه ری دانیشن، هیندهش نزیک که چوکیان به چوکی یه که وه بوو.

- نیکولای ئیلیچ ئیسنگیریف، قوربان، سه روانی پیشووی پیاده نیزامی پروس قوربان، خویری گه ری بووه هوئی ئابروو چوونی، به لام هه روا سه روانه. ته گه رچی چاکتر وایه بلیم سه روان «به لئ قوربانوف» چونکه نیوهی ته مه نم فیتر بووم بلیم «قوربان». ته مه ش وشه یه که له م دنیا یه دا کاتیک پیاو له عه رز ده دری، به کاری دینی.

نالیووشا به بزده یه که وه گوتی: «راست ده که ی، به لام پیتوایه بی ئیختیار به زارتدا دی یان به ئانقه ست؟

. خودا له و سه ره ئاگای لیه بی ئیختیار به زارمدا دی و پیشتر قهت به زارمدا نه ده هات! به عومراتم ئه و وشه یه م به زاردا نه هاتووه، به لام له وهتا که وتومه ته چالی نه گه بت و نه هاتیه وه، ده ستمکردووه به کوتنی ته م قوربانه دیزه یه. ده ستیکی به هیز و زالم له کاردایه. ده زانم چه ز به باسوخواسی تازه

ده که ی، به لام له شوینیکی وه کو ته م ماله ی من که بو میوانداری نابی، چون توانیومه سه رنجی ئیوه راکیشم؟

. هاتووم - سه بارهت به و مه سه له یه.

سه روان بی سه برانه په ریبه نیو قسه کانی نالیووشا: «سه بارهت به کام مه سه له؟»

نالیووشا زور له خوی نووسا هه تا گوتی: «سه بارهت به دیداری ئیوه له گه ل دیمتری برام.»

«کام دیدار، قوربان؟ نه کا مه به ستت ئه و دیداره بی، قوربان! نه ها

تیگه یشتیم، سه بارهت به گسکه کوله ی من، گسکه کوله ی تایبه تی همام.»

خوی ئه وه نده له نالیووشا برده پیشی چوکی به چوکییه وه نا، زور سه یر بوو، وهک ژبی که وان ویک هاتبوو.

نالیووشا منجاندی: «کام گسکه کوله؟»

دهنگیکی ئاشنا له پشت په رده که وه هاته گوئی. دهنگی کورپی قوتابی -

گوتی: «باوه گیان، هاتووه شکایهت له من بکات، گازم له قامکی گرتووه.»

په رده که لادرا و نالیووشا چاوی به کورپه که کهوت له سه ر ته ختیکی چکوله راکشابوو، ته خته که ش کورسیله و سه نده لئی درابوو ژیر و له سووچیکی ژووره که له ژیر په یکه ره کاندای ساز کرابوو. کورپه لینه کونیکي چرچ و لوچ و بالته یه کی به خویدا دابوو و تخیل بوو. دیاربوو ناساغه، به چاوه سوور هه لگه راوه کاندای دیاربوو تاویاو دایگرتووه. به بی ترس چاوی له نالیووشا بریبوو، دیاربوو شوینه که ی خوی پی ته منه و هیچ که س ناتوانی دهستی بو به ری.

سه روان له سه ر سه نده لیه که ی هه ستا: «چی! گازی له قامکتان گرت؟

گازی له قامکی ئیوه گرت، قوربان؟

. به لئ. له گه ل قوتابیه کانی دیکه به رده فرکیان ده کرد. به شه ش مندا ل

به ردیان له م کورپی تو هه لده کرد، چووم بولای، به ردیکی تیه لگرم و

بەردىكى لە سەرىشم دا. لىمپرسى چمكردووه. كەچى ئاوقام بوو و بە قامكدا نووسا، ئىتر نازانم بۇ ئاواى كرد.

سەروان ئالەتى بوو و گوراندى: «هەر ئىستا پىشتى لە زگى نەرمتر دەكەم . هەر ئىستا!»

- بەلام من بۇ شكايەت نەهاتووم، تەنيا بۇ تۆم گىرايه وه... نابى لىبىدهى. دياره نەخۆشه.

«پىتوايه دەيدەمه بەر زەبرى قامچى، قوربان؟ يانى من ئىليوشچكاي خۆم دەگرم و لەبەر دلى تۆ دەستدەكەم بە لىدانى؟» لە ناكاويش بەرهولاي ئاليوشا وەرسوورا و وەك ئەوهى بيههوى ئاوقاي بى، گوتى: «پىتخۆشه هەر ئىستا ئەو كارە بكەم، قوربان؟ زۆر بەداخه وهم سەبارەت بە قامكتان؛ بەلام بەجى لىدانى ئىليوشچكا، حەز دەكەى هەر ئىستا چوار قامكى خۆم لەبەر چاوت بەو چەقۇيه دەقرتىنم، با گرى رق و تۆلەتان دامركىتە وه، قوربان. خۆ ناتەوى پىنجه مین قامكىشم بپەرىنم؟»

بوغزىك گەرووى گرت و قسەى بۇ نەهات. لىوى خۆى دەكرۆشت و هيندە ئالەدىنى دنواند، پياو دەگوت شىت بووه و لەوانەيه بە گژ دار و بەرددا بچى.

ئاليوشا هەروا لە سەر جى خۆى دانىشتبوو، زۆر مات و لەسەرەخۆ گوتى: «پىموايه ئىستا تىگەيشتم، وادياره كورەكتان زۆر كورپكى باشە، باوكى خۆى خۆش دەوى، بۆيه ئاوقاي من بووه، زانىويه براى ئەو كەسەم وا سووكايتى بە ئىوه كىردووه...» خەمبارانە دووپاتى كىردەوه: «ئىستا تىگەيشتم. بەلام دىمىترى برام لە كارەكەى خۆى پەشىمانە و دەزانم، ئەگەر بۆى بلوى دى بۆلاتان، يان چاكتر وايه، ئىوه هەر لەو شوينه ببىنى و لەبەر چاوى خەلك داواى لىبوردتان لىبكا. ئەگەر حەزتان لىيه؟»

- مەبەستتان ئەوهيه دواى كىشانى رىشم داواى لىبوردم لىدەكا؟ پىشى وايه دلم پاك دەبىتە وه و هەموو شتىك كوتايى پىدى. ها، قوربان، - نا! بە پىچەوانە، ئىوه چۆنتان پىخۆشه و چۆن دەلین وادەكا.

- يانى ئەگەر داوا لە حەزرەتى ئەجەليان بكەم لە هەمبەر مندا هەر لەو مەيخانەيه - ناوى «مىروپوليس»ە يان لە نيو بازار چۆك دادا و داواى لىبوردم لىبكا، دەيكا؟

- بەلى، لە هەمبەرتاندا بە چۆكىشدا دى.

- ئىوه دلتان هەلقىچاندم، قوربان. وەگريانت خستم و دلت هەلقىچاندم، قوربان، ! لەبەر دل فراوانى براكتان كولى دلم هەستاوه. ئىزن بەرموون با بنەمالەكتەم پى بناسىنم. دوو كچ و كورەكەم، قوربان! ئەگەر بىرم، كى بەخىويان دەكا و وەفرايان دى، هەتا ئەو كاتەى زىندووم كى جگە لەوان ئاگاي لە منى چارەرهش دەبى؟ ئەوهش شتىكە كە خودا بۇ مرۆڭگەلى وەك منى بپيوهتە وه پۆزى بەرى لە نيو چاوهكەمى نووسيوه، قوربان! چونكە كەسىك هەر هەيه مرۆڭىكى لىقەوماوى وەك منى خۆش بویت. قوربان.

ئاليوشا گوتى: «بەلى، بەراستى وايه!»

كچىك كە لە پال پەنجىرەكەدا راوهستابوو، لە ناكاو بۆلاى باوكى وەرسوورا و بە شىوهيهكى جارزانە و پىسووكايتى دەنگى هەلينا: «باوه گيان دەست لەو قورپاتە هەلگره ! گەمژەيهك لىمان پەيدا بووه و توى ساويلكەش دەتەهوى ئابروومان بەرى!»

باوكى بە لەبزىكى توورە و روانىنكى هەق پىدەرانە، گوراندى: «باربارا نىكولافنا، سەبركە! ئىزنم بدە دەسەلاتم بە سەر بىروراي خۆمدا هەبى.» پاشان روى لە ئاليوشا كىردەوه و گوتى: «بە دەست خۆى نىيه، خووخدهى هەروايه، قوربان.

تاچه شتىك نەبوو لە نيو سروشتا

كە ئارەزووى خىر و چاكەى بۇ نەكا°

بەلام، قوربان، ئىزن بەرموون با ئارىنا پىرۆفناى خىزانم پى بناسىنم. ژنىكى چل و سى سالانەى ئاسايىيه، دەتوانى لەجى خۆى هەستى، بەلام زۆر كەم. لە بنەمالەيهكى هەژار و بىبەشە. ئارىنا پىرۆفنا، ئەوهندە رووناخۆش

5- بەبىتىك لە شىعەرى (دىوى) پووشكىن

مەبە، ئەمە ئالكسى فيؤدورويچ كارامازوفە. ھەستە ئالكسى فيؤدورويچ. «دەستی ئالیووشای گرت، بە شیوہیەکی چاوەروان نەکراو، یەك تەکان ھەلیستاند. «بۇ ئاشناہیەتی لەگەل خاتوونیک دەبی ھەستیە سەرپی، قوربان. خاتوون ئەمە ئەو کارامازوفە نییە... کە... برایەتی، زۆر تیگەیشتوو و خاکەر او لەسەرەخۆیە. وەرە ئارینا پتروفنا، وەرە خاتوون، بەلام سەرەتا ئیزنم بە دەستت ماچبکەم.»

دەستی ژنەکە ی گرت و بەریز و خۆشەویستیەو ماچیکرد. کچەکە ی پال پەنجیرەکە بە ناقالییەو رووی وەرگیپا. ژنە روخسارە پر لە غروور و پرسیارەکە ی گەشایەو و گوتی:

- فەرموون دانیشن. ئاغا ی چرنومازوف^۱

«کارامازوف، خاتوون، کارامازوف». بە منجە منج گوتی: «ئیمە لە بنەمالە یەکی بی بەشین، قوربان.»

- چاکە کارامازوف، یان ھەرچیەکە، بەلام من چرنومازوفم پی باشترە... دانیشە. بۆ ھەلتساندە سەرپی؟ بە من دەلی قەشەل، بەلام من قەشەل نیم. بەلام لاقم وەك خیکە ماسیوہ و خۆشم وشکورەق بوومەتەوہ. کاتی خۆی قەلەو بووم، بەلام ئیستا دەلی سیلدارم.

سەروان دیسان لە بنەوہ منجاندی: ئیمە بنەمالە یەکی ھەژار و بی بەشین، قوربان.»

کچە ی پشت چەماوہ کە تاکو ئەو کاتە متەقی نەکردبوو، کتوپر گوتی: «پەککو. باوہ پەککو! پاشان لەکچەکە ی بە بەر چاویدا ھەلدا.

کچە ی پال پەنجیرەکە گوتی: «حەنەکچی!»

ژنە ئاماژە ی بە کچەکانی کرد و گوتی: «خۆ بەسەرھاتی ئیمەت بیستووہ؟ ئەوہش مال و حالەکەمانە. شیرزە و شیرپو. زۆرجار میوانی ناوہختمان لی پەیدا دەبوو. ئەو کاتە ی میردەکەم لە ئەرتەشدا بوو، لەو جۆرە میوانانەمان

زۆر بۆ دەھات، وەك دلۆپە پەیدا دەبوون. نامەوی ھەلیان سەنگینم، ھەرکەس بە سەلیقە و مەرامی خۆی. مەسەلە یەك ھە یە دەلی دوو کەس ئەگەر خووخدەیان لە یەك بچی، زۆر پیكەوہ دەگونجین و یەك دەکەون. ژنیکی راھییە دەھات بۆ مالمان، دەیگوت: «ئەلکساندر ئەلکساندر وویچ پیاوینیکی زۆر باش و لەبەر دلانە، بەلام ناستازیا پتروفنا دەلی شەیتانە» من دەمگوت: دە ی ئەوہ بیرورای خۆتە، تۆش ھەر لە داردەمووکانە دەچی.» گوتی: «وا چاکە تۆ پیی زیادی دانەکیشی.» گوتم: «تۆ دەلی کۆلەوہژی رەشی بە تۆ چی، کی پیی گوتوی بیی بۆ ئیرە و دەرسم دادە ی؟» گوتی: «بەلام، تۆی دەمگەنیگ بۆنی دەمت ناخۆشە و من دەم بۆن خۆشە.» «لە ھەموو ئەفسەرەکانیش بپرسە بزانی بۆنی دەمی منیان پیناخۆشە؟» لەو کاتەوہ ھەر لە بیرمە و قەتم لەبیر ناچیتەوہ. چەند مانگ لەمەوبەر ھەر لەم جیگایە ی ئیستام دانیشتبووم. ئەو ژینرالی کە بۆ گەردن ئازایی جیژن دەھات بۆ مالمان، لە ناکاو وەژوور کەوت، لیمپرسی: «قوربان، وا ھە یە ژنیکی دەمی بۆگەن بی؟» وەلامی دایەوہ: «بەلی، دەبی پەنجیرەکە یان درگاکە بکەنەوہ، با ھەوای ژوورەکە بگۆردی.» ھەموویان ھەر وان! بۆنی دەمی من چییە؟ خۆ بەقەد بۆنی مردوو ناخۆش نییە، گوتم: «ھەواکە لەوہ زیاتر پیس ناکەم، رادەسپیترم جووتی پیلاوم بۆ بینن، سەری خۆم ھەلدەگرم و دەرۆم.» خۆشەویستەکانم دایکتان لۆمە مەکەن! نیکۆلای ئیلیچ، چبکەم ناتوانم رازی و بەختەوہرت کەم! دەزانم ھیچکامتان منتان خۆش ناوی. تەنیا ئیلۆشچکا کاتی لە قوتابخانە دیتەوہ ھەلدی بۆ باوہشم و خۆشی دەویم. دوینی سیویکی بۆ ھیتابوومەوہ. رۆلەکانم لە دایکتان ببورن - بوونەوہریکی چارەرەش و تەنیا یە، لیی ببورن! بۆ ئەوہندەم لی وەرەزن؟ بیژ لە بۆنی دەم دەکەن، دەزانم!»

ژنە ی چارەرەش و شیتۆکە دای لە پرمە ی گریان و فرمیسک بە روومەتیدا ھاتە خواری. سەروان ھەلات بۆلای.

«ھاوسەرە خۆشەویستەکەم، بەسە ئیتر، دلی خۆت نارەحەت مەکە! تۆ بیكەس نیت. ھەموو خۆشیان دەوی، خۆشمان دەوی برۆا بکە، ھەموو

6- «کارا» (Kara) بەشی یەکەمی وشە ی «کارامازوف» وشە یکی تورکییە و یانی «رەش» لیرەدا، ئارینا پتروفنا، «چرنووی رووسی لەجی «کارا» دانا کە بە مانای «رەش»

دەتپەرستىن.» دەستىكىرد بە ماچكىردنى ھەردوو دەستى. پاشان دەستى بە سەرىدا ھىنا و بە دەسرهىك فرمىسكەكانى بۆ سېرى. ئالىووشا ھەستىكىرد، سەروانىش فرمىسك لە چاوى زاوہ. سەروان زۆر بە گرژى و پروتالى چاوى لە ئالىووشا بېرى و لەگەل ئەوہى ئاماژەى بە ژنە شىت و ویتەكەى كرد، گوتى: «دیوتە قوربان، خۆ گوت لىبوو، قوربان؟»

ئالىووشا لە بن لىوہوہە منجاندی: «بەلى، دىتم و گوتىشم لىبوو.» كورەكەيان لە سەر قەرەوئلەكەى ھەستا و دانىشت، چاوى لە باوكى بېرى و چاوى وا سوور بووبوو، دەتگوت ئاورى لىدەبىتەوہ، قىژاندی: «باوہ، باوہ، بۆ قسەى لەگەل دەكەى، وىلىكە!» باربارا نىكۆلافنا، لە كاتىكدا بە شلەژاوى لاقى لە عەرزى دەوہژاند، گوراندی: «دەست لەو قورپات و خۇناندن و فىل و تەلەكە ھەقمەقانىەت ھەلگرە، بە ھىچ كوئى ناگەى!»

باربارانىكۆلافنا، توورە بوونى ئەمجارەت بەجىيە. ھەولدەدەم ھەرچى زووتر دلت رازى بكەم. تۆ چۆنت پىخۆش بى وا دەكەم. وەرە ئالكسى فىئودورۆويچ كلاوہكەت لە سەر بنى، منىش كلاوى خۆم لە سەر دەكەم. پىكەوہ دەچىنە دەرى. ئەم كچەى كەوا لىرە دانىشتوہ، ناوى نىنا نىكۆلافنايە، قوربان. لەبىرم چۆوہ ئەويشت پىبناسىتم، قوربان. دەلىى فرىشتەيە و لە ئاسمانەوہ ھاتۆتە خوارى بۆ نىو ئىمەى مرۆقى خاكى... خۆزگە بمزانىبايە چى لە دلدايە! خۆ تىدەگەى؟

باربارانىكۆلافنا بە توورەيى گوتى: «چاوى لىكە چۆن وەك مىوژۆكە دەلەرزى، دەلىى فى لىھاتوہ!»

ئەو كچەش كە لاقى لە عەرزى دەوہژىنى و بە گەوجم دەزانى، بەراستى وەك فرىشتەى ئاسمانى وايە و ھەقىەتى ھەرشىتىكم پىبلى. فەرموو، ئالكسى فىئودورۆويچ، وا چاكە كۆتايى پىبىن قوربان.

دەستى ئالىووشاى گرت، لە وەتاغەكە چوونە دەرى و ھەتا سەر شەقام بەدواى خۇيدا رايكىشا.

(۵)

لە دەروہ

ھەوايەكى خۆ و تازەيە قوربان، بەلام لە بالەخانەكەى مندا ئەم ھەوا پاكە دەستناكەوى! گەرەم، با تۆزى شىنەيى تر پىاسە بكەين. لەوہى كە دلۆفانانە گويم دەدەيتى سپاست دەكەم.

ئالكسى فىئودورۆويچ گوتى: «منىش دەمەھوى مەبەستىكى گرینگتان عەرز بكەم، بەلام نازانم چۆنى دەستپىكەم.»

دلنىام كاريكت بە من بوو، قوربان. دەنا لەخۆرا نەدەھاتى بۆ دىدەنىم. مەگىن بۆ سكالالە دەست كورەكەم ھاتىتتى. كە ئەوہش مەھالە قوربان. سەبارەت بەو كورەش قوربان، لەوى نەمدەتوانى بۆتى باسبكەم، بەلام لىرە با رووداوەكەى ئەو رۆژەت بۆ بگىرمەوہ. گسكە كۆلەكەم ھەوتووى پىشوو پىرۆ بۆتر بوو. مەبەستم رىشمە، قوربان. ئەوہ ناويكە بە سەر رىشمدا براوہ، زياترىش لە نىو مندالانى قوتابىدا ئەم ناوہ دەنگى داوہتەوہ. دىمىترى فىئودورۆويچى براشت رىشى گرتم و رايكىشام، خۆ ھىچم نەكردبوو، ھىندە توورە بوو خويىن بەرچاوى گرتبوو. بۆ بەدبەختى من كەوتمە داوى. ھەر لە مەيخانەكەوہ ھەتا نىو بازار رايكىشام. ھەر لەو كاتەدا مندالان لە قوتابخانە ھاتتە دەرى و ئىلۆشايان لەگەلدا بوو. ھەر كە چاوى بە من كەوت ئاوا بە دەست دىمىترىيەوہ پىوہبووم، بە ھەلاتن ھات بۆلام. قىژاندی: «باوہ، باوہ!» دەستىكىردە ملم، باوہشى پىداكردم. دەيوست رزگارم بكا لە چنگى دەقىژاند و دەپارايەوہ: «بەرىدە، لىبىبوورە.» بە دەستە چكۆلەكانى دەستى دىمىترىيە -

بەرد لە ھاوپیۆلەکانی ھەلەدەکا! زۆر کاریکی پڕ مەترسییە. لەوانەبوو بیسی کوژن. مندالن و ھەفام. یان بەردەکە لە سەر و چاوی کەسیک دەدەن.

- ئەو ھەرووی داو، قوربان، بە بەرد لیاندو. ئەمڕۆ بریندار بوو. سەری نەشکاو، بەردەکە لە سینگی دراو، راست لە سەر دلی دراو. بە گریانەو ھاتو ھەو مائی و ئیستا نەخۆشە.

- ئەو زانیوتە لە پیندا ئەو دەستیپیکرد. لەبەر تۆیە وا رقی لیان ھەستاو. ئەوان دەیانگوت ماو ھەیک لە مەوبەر بە قەلەمبەر کورپیکی بە ناوی کراسووتکین بریندار کردو.

- ئەو ھەشم بیستوو، زۆر مەترسیدار، قوربان. باوکی کراسووتکین لێرە کارمەندە، لەوانە ھەم مەسەلە ھە توشی گیرەو کیشەم بکا، قوربان.

ئالیووشا بە گەرموگورپی گوتی: «بە باشی دەزانم ماو ھەیک نەینیریتەو ھەو قوتابخانە، بەلکو تۆز ئارامییتەو و... رەکە ھە دامرکیتەو.»

سەروان دووپاتی کردو: «رق! خۆی سەرتاپا رە، قوربان. رەکە ھە لە چا و چکۆلەبییەکی نییە. زۆر رقیستوو. تۆ نازانی، قوربان. ئیزن

بفەرموون با بەسەرھاتەتە تان بە تیروتەسەلی بۆ وەگێرم. لە داوی ئەو ڕووداوی نیو بازارەکە، ھەموو مندالانی قوتابخانە بە وشەکی گسکە کۆلە

رقیان ھەلدەستاند و دەیانبوغزانند. کورانی قوتابی وەچە ھەکی بی بەزەیین، کاتیک بە تەنیان وەک فریشتە ھە خودا وان. بەلام کە یەکدەکەون بەدەفەر و

بی بەزەیی دەبن. بە تەشەر و ناوینتکە ھەستی ئیلووشا دەرووشینن و ئەویش وەک ئاور ھەلدەبی. ناھەقیشی نییە. کورپیکی ئاساییە. لاواز، ھەست بە

سووکایەتی دەکا. بەھۆی باوکییەو توشی ئەو شەرمەزارییە دەبی، قوربان. ئەو بە تەنیایە، بەلام لە تاوی باوکی ناچارە لە ھەمبەریاندا پادەو ھەستی و

لەبەر باوکی و لەبەر حەقیقەت و عەدالەت ناچارە خۆی بە ئاو و ئاوردا بەدا، قوربان. ئەو وا نەبوو. ئەو ڕۆژە بە ھەلەداوان ھات و دەستی براکەتی ماچ

کرد و ھاواری کرد: «لە باوکم خۆش بە، بیبوورە،» توشی ڕووخانیکی سەیر بوو، تەنیا خودا دەزانی ئەو ساتە چ ئازاریکی کیشا. منیش قوربان،

ھەستم بەو ھە کرد. چونکە مندالی ئیمە، مندالی ئیوھنا، تەنیا مندالی ئیمە - مندالی فەقیر و ھەزار کە ھەمووکەس بە چاوی سووک تەماشایان دەکا -

دەزانن مانای عەدالەت چییە، قوربان. تەنانەت لە تەمەنی نو سالیدا. دەولەمەندان کوا لەو دەگەن؟ ئەوان بە عومراتی خۆیان لەو شتانە ناکۆلنەو ھە

و ھەستی پیناکەن. بەلام ھەر لەو کاتەدا کە ئیلووشای من لەو بازارە و لەبەر چاوی خەلکی دەستی براکەتی ماچکرد، ھەر لەو کاتەدا لە مانای عەدالەت

گەشت، قوربان. «سەروان دیسان وەک شیت و ماخولیا ھەلبوو و گوتی: «ئەو ھەقیقەتە لە ناخی ڕۆچوو و بۆ ھەتا ھەتایە وردیکرد، قوربان.» مشتی

راستە ھە لە ھەستی چەپە ھە ڕاکیشا، دەتگوت دەپھەوئ نیشانیدا «ئەو ھەقیقەتە» چۆنی ئیلووشا ورد کرد. «راست ئەو ڕۆژە، قوربان، نەخۆشکەوت

و تاویاو لە جیدا خستی و ئەو شەو ھەتا بەیانی بەدەم چەقوچوو ھاواندی. ئەو ڕۆژە قسە ھەگەل نەکردم، قوربان، بەلام دەمزانن بە سیلە ھە چا و

لیمدەروانی، ئەگەرچی ڕووی لە پەنجیرەکە بوو و وایواند خەریکی خویندەو ھە کتیبە. بەلام تیگەیشتم ھۆشی لای دەرسەکە ھە نییە. ڕۆژی

دوایی، منی تاوانبار بۆ لەبەر بردنەو ھە خەمەکانم ئارەقم خواردو ھە مەستمکرد، قوربان. بۆیە شتیکی ئەوتۆم لەبەر نییە. خیزانیشم دای لە پرمە ھە

گریان - زۆرم ھاوسەرەکەم خۆش دەوئ، قوربان. - چووم، ئەوی پارەم لە گیرفاندا بوو دام بە ئارەق و شەراب، بۆ ئەو ھە خەمەکانمی پئ تەفروتوونا

بکەم. لەبەر ئەو ھەش لیم دلمەند مەبە، قوربان، لە ڕووسیا پیاوانی ئارەقخۆر چاکترین پیاوانن. بەلای چاکترین پیاوان لە نیو ئیمەدا ئارەقخۆرە لە

زەبەرەکانن. مەگین لە خودا ئیلووشام لەبەر چووبیتەو ھە. ئەو ڕۆژە مندالەورتکە زۆریان ئازاردابوو، گالتهیان پیکردبوو، قوربان. وەداوی کەوتبوون و قاویان

لێکردبوو: «گسکە کۆلە، گسکە کۆلە ھە باوگیانیان گرتی و لە مەیخانەیان دەرکیشا. تۆش ھەلاتی و پاراپەو ھە، بەلام جوابیان نەدایەو ھە.»

«ڕۆژی سێھەم کە لە قوتابخانە ھاتو ھە، دیتم رەنگی ھەلبزرکاو ھە ماتە. لیمپرسی: «چیئە؟ چ بوو؟!» وەلامی نەدامەو ھە. لەو کاو لاشە ھە ئیمەشدا ھەچ

قسهیهک به بی به شداری خیزانم و کچهکان ناکری. کچهکانیش هه رپوژی یه کهم به مهسه له که یان زانیوو. باربارانیکلوفنا لیوی خوئی ده کورۆشت و خوئی ده خواردهوه: «جاریک بووه ئیوهی گه مژه و قه شمه رکاریکی ژیرانه بکه ن؟» گوتم: «وايه، قهت بووه کاریکی ژیرانه ئه نجامدهین؟» بۆ یه که مجار بهو شیوهیه گیرامهوه، قوربان. لای ئیواره بۆ پیاسه کردن کورهم برده ده ری، با ئه وهش بزانی هه موو رپوژیک ئیوارانه ده چین بۆ گه ران و پیاسه کردن، هه می شه ه له شوینیکه وه ده رۆین. هه ر ئه م ریگایه ی ئیستا پیدای ده رۆین. له بهر درگای مایوه هه تا ده گاته ئه و گابه رده ی که به ته نیا له ریگای به ر په رژینه کان هه لکه و تووه و نیشانه ی ده ستپیکردنی چیمه نی شاره و شوینیکی خو ش و خه لوه ته، قوربان. من و ئیلوشا وه ک هه می شه ده ستی یه کترمان گر تبوو و ده رپویشتن. ده ستی چکۆله و قامکی باریک و سپ. له تاوی ژانی سینگى ئوقره ی نییه. گوتی: «باوه، باوه!» گوتم: «ده لئی چی رۆله گیان؟» ته ماشامکرد چاوی پر بوو له ئاو. «باوه ئه و ناپیاوه بۆ وای لی کردی؟» گوتم: «ئیلوشا گیان، بلیم چی، چیم له ده سته هات.» «باوه، مه ی به خشه، قهت مه یبه خشه! له قوتابخانه ده لاین له بهر ئه و کاره ی ده رۆبلی پاره پیدای.» گوتم: «نا، ئیلوشا به هیچ شیوهیه ک پاره ی لیوه رناگرم. ئازای ئه ندامم که وه ته له رزین. به هه ردوو ده ستی ده ستمی گرت و دیسان ماچیکرد. گوتی: «باوه، باوه، بانگیکه بۆ دوئیل. له قوتابخانه ده لاین، تۆ ترسه نوکی و ناویری بانگی بکه ی بۆ دوئیل و ده رۆبله که ی لیوه رده گری.» وه لامم داوه: «ئیلوشا، ناتوانم بانگی بکه م بۆ دوئیل.» به کورتی ئه وه ی ئیستا بۆ تۆم باسکرد، هه مووم پیگوت. گوئی بۆ شلکردم و گوتی: «باوه، هه رچۆنیکه مه یبه خشه. خو م گه وره بم بانگیده که م بۆ دوئیل و ده یکوژم.» چاوی زیت کرده وه و بریقه ی هات. هه لبه ته منیش باوکیم و ده بوو شتیک بلیم. گوتم: «پیاو کوشتن گوناحه، ته نانه ت له دوئیلیشدا.» گوتی: «باوه، با گه وره بم، ده یده م به زه ویدا، شمشیره که ی لیده ستینم و نووکی شمشیره که له سه ر قورقورچا که ی راده گرم و ده لیم: ده توانم بتکوژم، به لام ده تبه خشم.» دیوته له ماهوی دوو

رۆژدا له و زهینه چکۆله یدا چه نده ی پیلان دارشتوووه؛ چه تمه ن له ماهوی رۆژدا پیلانی تۆله کردنه وه ی دارشتوووه و شه ویش هه تا به یانی پیوه ی جینگلی داوه و بیری لیکردۆته وه، قوربان.

به لام پیری بۆم ده رکه وت کاتیک دیته وه بۆ مائی، له قوتابخانه زۆری لیده هه ن، راست ده فه رمووی قوربان. ئیتر ناینیرم بۆ ئه و قوتابخانه یه. بیستوومه به تا قی ته نیا له هه مبه ر ته واوی منداله کاندای راده وه ستی و شه ریان له گه ل ده کا. دلی پره له رق و بیزاری. به گیانی ئه و تا قه کورهم زۆر ده ترسم. ده ترسم خوئی به کونیکه وه نی. جاریکی دیکه چووین بۆ پیاسه کردن. لئی پرسیم: «باوه، ده وله مه نده کان له خه لکانی تر به هیزترن؟» گوتم: «ئهری، ئیلوشا گیان، له سه ر زه وی هیچکه س به قه د ده وله مه ندان به هیز نییه، که س ده ره قه تیان نایه.» گوتی: «باوه، من ده وله مه ند ده بم و ده بمه ئه فسه ر و هه موو که س ده به زینم. تیزار خه لاتم ده کات و ده گه ری مه وه بۆ ئیره، ئیتر هیچ که س پیم ناویری.» ... پاشان بیده نگ بوو به لام هه روا لیوی ده له رزی. گوتی: «باوه، ئیره زۆر شاریکی ناخۆشه.» گوتم: «ئهری، کورم وایه، شاریکی باش نییه راست ده که ی.» گوتی: «باوه، با برۆین بۆ شاریکی دیکه. شاریکی خو ش، بچین بۆ شاریک، که خه لکه که ی نه مانناسن.» گوتم: «ئیلوشا، ده رۆین، چه تمه ن ده رۆین. به لام خو ده بی بری پاره پاشه که وت بکه یین، ده نا له شاریکی غه ریب لیمان ده قه ومی.» تۆزی دلم چه سایه وه که توانیم ئه و خه یاله تالانه ی له بیر به رمه وه و سه رنجی به ره و لایه کی دیکه راکیشم. له دنیا ی خه یالدا ده ستمانکرد به کوچکردن بۆ شاریکی دیکه و ئه سپ و داشقه کرین و.... «دایکت و خوشکه کانت سواری عاره بانه که ده که یین و به شتیک دایان ده پۆشین و وه ری ده که وین. تۆ جار جاره سوار به و من له ته نیشه وه به پیتان ده رۆم. چونکه ده بی ئاگامان له ئه سپه که مان بی، خو به سته زمانه هه موومان ناتوانی. ئیشه لالا ئاوا ده رۆین و خو مان له چنگ ئه و شاره رزگار ده که یین.» به و قسانه ده تگوت شاگه شکه بووه له خو شیانا، له هه موو شتیک زیاتر که یفی به ئه سپ و عاره بانه که ساز بوو بوو. چونکه کوری پوو سی له

نیو رهوهی ئهسپدا له دایکدهبی و سواری پیخۆشه. ماوهیهکی زۆر پیکهوه دواين. له دلی خۆمدا گوتم: خودایه زۆر شوکور توانیم زهینی به شتیکی دیکهوه خهریک بکه م و دلی ئارام بیتهوه.

«ئه مه قسهی پیرییه، بهلام دویشه وه موو شتیکی گۆرا. بهیانی چووبوو بۆ قوتابخانه، مات و مهلوول هاتهوه بۆ مالی، زۆر مات بوو. لای عهسر دهستیم گرت و چووین بۆ گهپان و پیاسه. قسهی نهدهکرد. بای دههات و ههتاو بهدهروه نهبوو، ههر له ههواي پایز دهچوو، تاریک و روون بهسهردا هات ههروا پیاسهمان دهکرد. ههردوو کمان مات و بیدهنگ. گوتم: «دهی کورهکه م، سهبارهت به سهفه رهکه مان دهلیی چی؟» له دلی خۆمدا گوتم به لکو باسوخواسه کهی رۆژی پیشووی وهبیر بینمه وه. وهلامی نه دامه وه. بهلام ههستمکرد قامکی له دهستدا دهله رزی. له دلی خۆمدا گوتم: په ککو، وادیاره خراب کهوتوو و شتیکی تازه له گۆریدایه. گه یشتبووینه لای گابه رده که، ههر ئه م شوینهی ئیستا من و تو لیی راوه ستاوین. له سه ر به رده که دانیشتم. پۆلیک کۆلاره به سه واوه دهجوولانه وه و تیک دههالان، نزیکه ی سی دانه دهبوون. ههلبهت ئیستا کاتی کۆلاره هه لدانه، قوربان. گوتم: «چاو لیکه، ئیلۆشا، کاتی ئه وهیه ئیمه ش کۆلاره کهی خۆمان بینین و وهحه وای خهین، جا چاکي ده کهینه وه، ئه ری له کویت داناوه؟» وهلامی نه دامه وه، چاوی له دوور بری و رووی له من وه رگێرا. له و کاته دا گژه بایه ک هه لیکرد و ته پوتۆزی ساز کرد. له نا کاو خۆی خسته باوه شم و دهستی له ملم کرد، سه رمی به سنگی خۆیه وه گوشی، وه ک ئه وهی بایه که بیبات و بیهه وی خۆی به من بگریته وه. ده زانی کاتی ک مندا ل بیدهنگ و غلوور ده بن و کاتی ک خه میکی گه وره دلایان داده گری، هه ولده دن دان به خۆیاندا بگرن و نه گرین. به لام له نا کاو تاقه تیان لیده بردری و فرمی سک به چاویاندا دیته خواری، قوربان. به و سیلاوی فرمی سک گه رمه، قوربان، ده موچاوی خووساندم. زووره زوور ده گریا و وه ک شه قشه قه ده له رزی. ده تگوت گه شکه ی لیهاتوو وه هه روا که له سه ر به رده که دانیشتبوو م، ده یگوشیم به خۆیه وه. له په ستاش هاواری

ده کرد: «باوه، باوه، باوه گیان، بۆ ئه و سووکایه تییه ی پیده کردی؟» منیش هۆره هۆر ده گریام قوربان. له باوه شی یه کتریدا هه نیسکمان ده دا و ده گریاین قوربان. گو تی: «باوه، باوه.» گو تم: «ئیلۆشان گیان، کوره جوانه که م.» له و کاته دا هه چکه س ئیمه ی نه دی، قوربان. خودا خۆی ئیمه ی دی، هیوادارم ئه وه له نامه ی کرده وه م دا بنوو سی، قوربان. ئالکسی فیو دۆروویچ، قوربان، ئیمه ده بی سپاس له برا که ت بکه ی ن. که وایه قوربان، له بهر دلی ئیوه له ئیلۆشا نادم و ته مبیی نا که م، قوربان.»

به له بزیکي قیزه ون و حه نه کچیانه ده دا. له گه ل ئه وه شدا، ئالیووشا هه ستیکرد که ته واو متمان ه ی پیکردوو ه، ئه گه ر که سیکی دیکه بو وایه له جیاتی ئالیووشا، ده یزانی سه روان به روونی قسه ناکات و ئه وهی ده لی له دله وه نییه. ههر ئه وه ش هیوای خسته وه دلی ئالیووشا که دلی پرپوو بو وه سیلی فرمی سکه کانی خه ری ک بو که لاوی ده کرد.

دهنگی هه لیتا: «ناخ، چه نده م پیخۆشه له گه ل کوره که ت بیمه برادر و هاوړی! خۆزگه ئه و کاره ت بۆ جیه جی بکر دایه م...»

سه روان له بن لیوه وه منجاندی: «به سه ره چاو، قوربان.» ئالیووشا له در یژه ی قسه کانی دا گو تی: «به لام ئیستا با شتیکی ته واو جیا وازت پیلیم. په یامیم بۆ هیناوی. هه ر ئه و برایه ی من، دیمیتری، سووکایه تی به ده زگیرانه که شی کردوو ه، کچیکی باش و دلا وایه و رهنگه تاریفیشت بیستی. هه قی ئه وه شم هه یه باسی ئه و خاتوونه به ریزه ت بۆ بکه م که چه نده ی زو لم لیکرا وه، له راستیدا ناچارم باسی شی بکه م. چونکه کاتی ک بیستی ئه و سووکایه تییه به ئیوه کرا وه، ده سزانی بارو دۆخی ژیا نی ئیوه چۆنه، هه ر له ریوه رایسپاردم، - که خیرا - ئه م یارمه تییه له لایه ن ئه وه وه بۆ ئیوه بینم - به لام ته نیا له لایه ن ئه وه وه، نه ک دیمیتری برام که وازی لیهینا وه، ته نیا له لایه ن ئه وه وه! خۆزگه ی ده خواست و تکای لیده کردی ئه و یارمه تییه وه رگری... چونکه هه ردوو کتان له لایه ن که سیکه وه سووکایه تیتان پیکرا وه. ئه و کاتی ک ئیوه ی وهبیر هاته وه که له لایه ن دیمیترییه وه ئه و سووکایه تییه ی

پیکرا. سووکایه تییه کی وهک ئه وهی به ئیوه کراوه، یانی ئاوا زالمانه. وهکو خوشکیک دهیهه وی یارمه تی یارمه تی بدات و دهستی بگری... پیگوتم تکاتان لیبه کم ئه م دووسه د رۆبله وهرگرن و وهک یارمه تییه کی خوشکانه قه بوولی بکن. هیچکه سیش له وه ئاگادار نییه، دلنیا به هیچکه سیش نازانی و قاوی بلاو نابیته وه. ئه مهش دووسه د رۆبله که و سویندت ده دم که وه ریگری، ئه گهر ته وای خه لکانی سهر زه وی دوژمنی یه کتر بن، هیشتا چهن که سی باش ههر پهیدا ده بن... ئیوه دلکی گه وره تان ههیه... ده بی ئه وهش بزانی و تیگه ی.»

ئالیووشا دوو گه لای شهق و تازهی گول له پشتی بو راکرت. ههر دووکیان له په نا گابه ردی لای ته یمانه که راوه ستا بوون. هیچکه سیش له و نزیکانه دیار نه بوو. وا دیار بوو ئه و دوو گه لا پارهی شوینیکی سهیری له سهر سه روان داناوه. داچله کی، به لام سه ره تا له بهر سه رسوو پمان، به هیچ شیوه یه ک بر وای نه ده کرد ده مه ته قیکه یان ئاکامیکی ئاوی هه بی. هیچ شتیکی به قه د وهرگرتنی ئه و یارمه تییه له خه ون و خولیاکانی دوور نه بوو. ئه ویش ئه و گوژمه یه! پاره که ی وهرگرت، و هه تا ماوه یه ک تاسا، به شیوه یه کی تازه رهنگی پوخساری گوړا.

- ئه وه بو من؟ ئه و هه مووه پارهی - دووسه د رۆبل! خودایه گیان! له م چوار ساله ی رابردو دا ئه وه نده م پاره به خۆمه وه نه دیوه! خودای گه وره! ده شلی هی خوشکیکه... یانی خه ون نابینم، ئه وه راسته؟

ئالیووشا به بزهی که وه گوتی: «سویندت بو ده خۆم ئه وه ی گوتم هه مووی هه قیقه ته.» سه روان سوور هه لگه را.

«گویی بگه ره، قوربان. تو گیانی من، گویم لیبگه ره قوربان، ئه گهر وهی بگرم، وهک که سیکی خوازه لۆک و هیچوو پوچ چاو لیناکریم؟ ئالکسی فیو دۆرۆویچ به بر وای ئیوه پیی سووک نابم؟ ئالکسی فیو دۆرۆویچ، گویی بگه ره قوربان گویی بگه ره.» ئه وه ی گوت به هه ردوو دهستی ئالیووشای گرت. «هانم ده دی وهی بگرم و ده لپی خوشکیک بو ی ناردووم، به لام ئه گهر

وهی بگرم، له ناخه وه، له دلّه وه، سووک نابم له بهر چاوت و لیم وه رهن نابی؟ قوربان، ها؟»

- نا، نا، سویندت بو ده خۆم، به ئیمانم، خه مت نه بی، هیچکه سیش جگه له من له وه ئاگادار نییه و نابی - من و تو و ئه و و ژنیکی دیکه ش که دۆست و هاوړی گه وره ی ئه و خاتوونه یه.

«کارت به سهر ئه و خاتوونه وه نه بی! گوینگه ره، ئالکسی فیو دۆرۆویچ، له ساتیکی وهک ئیستادا ده بی گویم لیبگری، قوربان، چونکه تو نازانی ئه و دووسه د رۆبله بو من له کاتیکی وهک ئیستادا یانی چی وچ جییه ک ده گری.» قسه ی ئه و کابرا بیچاره یه ورده ورده ده شیواو خه ریک بوو خولیا بوونیکی وه حشیانه ی به خۆیه وه ده گرت. تووشی شله ژانیکی سهیر بوو بوو و زور خیرا و به په له ده دا، ده تگوت ده ترسی نه هیلن هه موو قسه کانی ده ربړی.

«بیجگه له وه ده سه ته یانی شه رافه تمه ندانه ی ئه و پارهی له لایه ن «خوشک» یکه وه، خوشکیکی ئاوا به ریز و مه زن، ئیستا ده توانم له خیزانم و نینا و ئه و کچه فریشته پشت چه ماوه یه م، ئاگاداریبکه م. دوکتور هیرتیز نیستیوب دل ی پیم سووتا و هات بو مال که م، ماوه ی سه عاتیکی هه ردووکیانی معاینه کرد و گوتی: «تیناگه م.» به لام جوړیک ئاوی گراوی بو نووسین که له دووکانی عه تارییه کانی ئیره وه ده سته ده که وی. گوتی: ئه وه بو حالیان باشه. بری ده وا له نیو ئاوه که بکن و خویانی پی بشون. ئاوکانه که بایی سی کوپکه و نزیکه ی چل بترییان له و ئاوه پیویسته؛ منیش پسوله که م هه لگرت و له سهر ره فه که له ژیر په یکه ره کاندان شارده مه وه، و ئیستاش ههر له وییه. ده ستووری دا نینا به و ئاوه رۆژی دوو جار به یانی و ئیواره خوی بشوا. به لام کوا له و کاو لاشه بی جی ورپییه ماندا ده توانین ئه و کچۆله به سته زمانه تیمار بکه ین، قوربان. چونکه نه حه مامان هه یه، نه ئاومان هه یه و نه کلفه ت و یاریده ریشمان هه یه. نینای بیچاره ش ژان سه رتاپای ماسوولکه کانی له شی داگرتووه. هه تا ئیستاش پیمانییه ئه وه م بو باس کردبیتی. شه وانه لای راسته ی به چریکه ده ویستی و به دم ئازاره وه جینگل

دهدا. ئەو فریشتە بەستەزمانە هەتا بەیانی دان بە جەرگی خۆیدا دەگرێ و ئەو ژانە تامل دەکا، لەو دەترسی ئیمە خەوێکەمان لێ بزرێ. هەر شتیکیمان دەستبکەوئ دەیحۆین و ئەو بەردەماوەکەمان دەخوا، خۆراکیک کە بۆ سەگی دانیی ناخوا. "من شیایوی ئەوش نیم، ئەو بەردەماوەش لە من زیاده، چونکە من سەربازی ئیوهم،" ئەو قسەئ ئەو فریشتە چاوپرەشەییە و هەولدهدا بە چاوانی بیدرکینئ. بە ئەرکی سەرشانی خۆمی دەزانم خزمەتی پێبکەم، بەلام ئەو پێی خۆش نییە. "من کچیکی نووستان و هیچووپوچم و بەکاری هیچکەسی نایەم." پێیوایە شیایوی هیچ شتیکی نییە، قوربان. بەلام بەخووخده شیرین و فریشتەئاساییە بۆتە هۆی دلخۆشیمان و لە راستیدا بەئ ئەو و بەئ وتە نەرم و نیانەکانی ئەو ژیانمان لێ تال دەبئ! تەنانەت بارباراش ئاهۆن دەکاتەو. سەبارەت بە باربارانیکۆلافناش خراپ بیر مەکەو، ئەویش وەک فریشتە وایە، ئەویش زۆر بەستەزمان و مەزلوومە. هاوینی هات بۆلامان و شازدە رۆبلی هینابوو کە بە وانە وتنەو و فیرکاری وەدەستی هینابوو وپاشەکەوتی کردبوو، تاکو لە مانگی سپتامبردا، یانی ئیستا، پێی بگەریتەو و بۆ پترزبۆرگ. بەلام پارەکەیمان لیوهرگرت و خەرجمانکرد، بۆیە ئیستا پارەئ نییە کە پێی بگەریتەو، قوربان. ئەگەرچی بیهههئ بشگەریتەو، ناتوانئ. چونکە دەبئ وەک کلفەت کارمان بۆ بکا. وەک ئەسپیکێ هیز لێ براو وایە کە هەموومانی هەلگرتبئ. بە هەموومان رادهگا. شیوووکۆل و خاوین کردنەوئ مالهکە و گسک لیدان لە ئەستۆئ ئەو. خزمەت بە خیزانیشم دەکا و جیوبانەکەئ بۆ رادهخا و دەیخهوینئ. خیزانم زۆر وازی وازی و گرینۆک و جینگیزییە، قوربان! چاکە ئیستا بەو پارەییە دەتوانم پێشخزمەتیک بگرم، قوربان. ئالکسی فیۆدۆرۆویچ، ئیستا دەتوانم دەوا و دەرمانیان بۆ بکرم، دەتوانم کچە خویندکارەکەم بنیرمەو و بۆ پترزبۆرگ قوربان. دەتوانم گوشتی رەشەولاخ بکرم و خۆراکیکی باشیان پێبدهم. خودایەگیان دەلێئ خەون دەبینم.!»

ئالیووشا شادی لە دلی گەرابوو، کە بوو هۆی دلخۆشی و بەجیهینانی ئارەزووی ئەو کابرا هەژار و لیقەوماوە.

سەروان کە لە خۆشیانا پێی وەعەرز نەدەکەوت، بەپەلە دەستیکرد بە قسەکردن و گوئی: «سەبرکە، ئالکسی فیۆدۆرۆویچ، سەبرکە. دەزانی ئیستا من و ئیلۆشا دەتوانین بە ئارەزوومان بگەین. ئەسپیک و عارەبانەییەک دەکڕین، ئەسپیکێ رەش. ئیلۆشا پێی خۆشە رەش بئ. هەروا کە چەند رۆژ لەمەوبەر بریارماندا کۆچیکەین. دۆستیکی قەدیمیم هەییە، پاریزەرە لە پاریزگای ک.... قوربان. لە کەسیکی باوەر پیکراوم بیستوو، ئەگەر بچم بۆ ئەوئ، لە دایەرەکەئ خۆئ دامدەمەزینئ و دەمکاتە نووسەری نووسینگەکەئ. بەشکو ئەو پیاویتیەم لەگەل بکا. نینا و خیزانم سواری عارەبانەکە دەکەم، ئیلۆشا لێئ دەخوڕئ و منیش بە پێیان دەڕۆم، ئەگەر بمتوانیایە بەکێک لە قەرزەکانم بدەمەو و زۆر چاک دەبوو، رەنگە بۆ ئەوئ و ئەو پارەییە لیم سەروزیاد بئ!»

ئالیووشا دەنگی هەلینا: «خەمت نەبئ، هەرچەندەت پێویست بئ کاترینا ئیوانا دەتداتئ. منیش پارەم هەییە، هەرچەندت دەوئ دەتدەمئ. من بە برای خۆت بزانه و وەبزانە لە برای خۆت وەردهگری. هەر وەختیکیش بووت بمدەو... (دەولەمەند دەبئ، دەولەمەند دەبئ، خەم مەخۆ!) ئەوئ کە دەتەوئ بەرەو پاریزگایەکی دیکە کۆچیکەئ زۆر فکریکی باشە. دەبیتە هۆی دل حەسانەوئ خۆت و بە تاییەت کورەکەت. - پێویستە زۆر زوو بارگەوبنە تیکنئ، بەرلەوئ سەرماو سەغلەتی زستان بەسەردا بئ. لەگەل گەیشتنە ئەوئ، بە نامە ئاگادارمان کەن و بئ هەوالمان مەکەن. ئیمە تازە هەتاهەتایە برای بەکتر دەبین... ئەوئ راستە و خەون نییە!»

ئالیووشا لە خۆشیاندا دەیویست باوەشی پێدابکا. بەلام چاویکی لیکرد و لەجیی خۆئ نەبزووت. سەروان بە ملیکی باریک و دەم و لێوی وشک و بارگرتوو و رەنگیکێ بزکاوووە شیتانە راوەستابوو، لێوی دەلەرییەو و

دهتگوت دهبههوی شتیک بلی. دهنگی دهرنهدههات، بهلام لیوی له پهستا دهجوولا، لهبهرخویهوه قسهیدهکرد. زور سهیر بوو.

ئالیووشا، به سهرسورمانهوه لئی پرسی: «چبووه؟»

سهروان دهتگوت زمانی لهگۆ چووه، به شیویهکی سهیر و سهمهره و وهحشی، چاوی زهق کردبووه و وهک ئهوهی لهو بریاره ناهومید بووبی له ئالیووشای دهروانی، لهبهرخویهوه گوتی: «ئالکسی فیودورویچ... من... ئیوه، «هر لهو کاته دا بزهیهکی ماناداری هاتی. «من، قوربان... ئیوه، قوربان... پیتخوشه فیلیکی چکۆله دهزانم، نیشانتیبهدهم، قوربان؟» ئهوهشی کتوپر به سرتیهکی توند و خیرا و به دهنگیکی پیاوانه دهربری.

- فیلی چی؟

سهروان گوتی: «فیلیکی جوان.» دهمی بۆلای چهپه خوار دهکردهوه، چاوی چهپهیی بۆ سهری زهق کردبووه و له ئالیووشای دهروانی.

ئالیووشا ترسی لینیشت، لهپر گورانندی: «ئهوه چییه، شیت بووی، فیلی چی؟»

سهروان له ناکاو گورانندی: «جوان، تماشاکه.» ئهوه دووسه د پۆبلهیی که له ماوهی مشتومره که یاندا له نیوان قامکه که له و زهرنه قووتهیدا بوو، به توندی گرمۆلهی کرد و له قوله میچهی دهسته راستیدا گوشتی.

تووره و رهنگ بزراکاو گورانندی: «دیتوته قوربان، دیتوته؟» له ناکاو دهستی راوهشاند و پاره گرمۆله بووه که ی فریدایه سهرخیزه که. دیسان ئاماژهی پیکردن و نهپراندی: «دیتوته قوربان؟ چاوهوی بکه!»

وهک شیت و هار ههلیکوتایه سهریان و وهبه پیلایه دان و بهدهم پیلایه پیدادان و ههناسه برکیوه گوتی:

- ئهوهش پاره که تان قوربان! ئهوهش پاره که تان، قوربان! ئهوهش

پاره که تان قوربان! ئهوهش پاره که تان قوربان!

له ناکاو وهک تیسکهی تفهنگ گهراپهوه و له بهر دهمی ئالیووشا چهقی و به قه لافه تیکی غروور ئامیزهوه دهستی بۆ حهوا ههلبیری و هاواریکرد: «برۆ بهو

کهسانهی تویان ناردووه بلی، گسکه کۆله ئابرووی خوی نافروشی.»

پاشان به توندی وهرسووراپهوه و ههلات؛ بهلام هیشتا پینچ ههنگاو دور نهکهوتبووه، ئاوری دایهوه و به دهستی ماچیکی بۆ ئالیووشا حهوادا. پینچ ههنگاوی تر دور نهکهوتبووه، دیسان بۆ دواچار ئاوری دایهوه. ئههجاره روخساری زهردهخه نهی پیوه دیار نه بوو، روومهتی به فرمیسک خووسابوو. بهدهم پرهمی گریانهوه هاواریکرد: «ئهگه ئهوه پارهیهم بۆ ئابرووچوونمان له تو وهرگرتایه، چم جوابی کوره کهم بدایه تهوه؟»

پاشانیش بی ئهوهی ئاور بداتهوه پینی پیوهنا و ههلات. ئالیووشا به خه میکی قوولهوه چاوی تیبری.

ئهوهشمان له بیر نهچی ههتا دوایین سات ئهوه کابرایه نهی زانیوو پارهکان کرمۆله دهکات و تووری ههلهدهدا. ئاوری نه دایهوه. ئالیووشا دهیزانی تازه ئاور ناداتهوه. ئهوهیش وهدوای نهکهوت و قاویشی لینه کرد، چونکه تیگهیشتبوو سهروان بۆ ئهوه کارهی کرد. کاتی له چاوهن بوو، ئالیووشا پارهکانی ههلهگرتهوه. زور چرچ و لۆچ و گرمۆله بوون. له خیز و خۆله که ههلهچه قیبوون و رووشابوون، بهلام نه درابوون. ئالیووشا له سهر له پی دهستی راسته و پاسته ی کردن و چرچ ولۆچه که یانی راستکردهوه. وهک پاره ی تازه خشه خشیان دههات. پاشان قه دیکرد، نایه گیرفانی و گهراپهوه بۆلای کاترینا ئیوانا، تاکو ئاکامی راسپارده که ی پیراگه یه نی.

کتیبی پینجہم

دژ و ہاورا

دیاری کردن

مادام خۇخلاکۆف دیسان بەر لە ھەمووکەس لووتی بە لووتی ئالیووشادا تەقی. ھەلەشە بوو، رووداویکی گرینگ قەوما بوو. دلە خورپە و نیگەرانی کاترینا ئیوانا بووبوو ھۆی بوورانه وەى و پاشان سەرى لە گێژەو ھاتبوو، بە چاوانی بە مۆلەق و یستاوو ھەو ھاکشابوو و وپینەى دەکرد. کەوتبوو ھەقوچۆ، سەرتاپای وەک گری تەندوور دایسا. ناردبوویان بە دواى ھیرتیزنیتستۆب و پوورەکانیدا. پوورەکانی ھاتبوون، بەلام ھیرتیزنیتستۆب ھیشتا نەھاتبوو. ھەموویان چاوەرپى بوون و لە وەتاغەکەى دانیشتبوون. ھەروا بیھۆش بوو، ئەگەر بیئە تاویاوی میشک چی!

مادام خۇخلاکۆف تەواو ترسی لیتیشتبوو، لەپەستا دەگوت: «جیددیە، جیددی، « وەک ئەو ھەرى ھەرچى لەمەوبەر روویداو جیددی نەبوو. ئالیووشا بە دلە خورپەو ھۆی گویى راگرتبوو، دەویست دەستبکا بە گێرانەو ھى قسەکانى. مادام خۇخلاکۆف کتوپر ھەلیدایە. ئیتر دەرفەتى گویى راگرتنى نەبوو. تکای لیکرد لەگەل لیزا دانیشى و ھەر لەوئى چاوەرپى بى.

دەمى بردە بن گویى ئالیووشا و بە سرتە گوتى: «ئالکسى فیۆدۆرۆویچی خۇشەویست، ھەر ئیستا لیزا بە جارئ تووشى واقورمانى کردم. کەوتوومە دلە وپیزە، ھەر ئەو ھەش بۆتە ھۆی ئەو ھى لىی خۆش بىم. بیئینە بەرچاوی خۆت، ھەرکە تو رویشتى، سەبارەت بەو ھى ئەمرو و دوینى پیت پیکەنیو، لە دلەو پەشیمانە، ئەگەرچى پیت پینەکەنیو، بەلکو سەرى خستبوو سەرت و یستبووی سەرى ئاشنایەتیت لەگەل داخا. بەلام سەبارەت بەو زۆر پەشیمانە و بە جارئ دلئى پر بووبوو. ھەر بۆیە تووشى سەرسوورمان بووم.

ئەو کاتیک بە من پیدەکەنى پەشیمان نابیتەو، ھەر جارئ نەقل و نەزىلەکەم بۆ ساز دەکا. زۆر جار پیم پیدەکەنى، بەلام ئەمجارەیان زۆر جیددی دەنواند. سەبارەت بە بیروپای تو بەردەوام خەرىکی بیرکردنەو ھى. ئەگەر دەتوانى لىی دلەند مەبە و وەرۆوی خۆتى مەھینە. من بە گزیدا ناچم. چونکە کچىکی نازەنین و دل ناسکە، پروا بکە زۆریش بەھۆش و گۆشە. ھەرتاوی لەمەوبەر دەگوت ئالیووشا ھاوپرپى سەردەمى مندالیمە. «گەرەترىن ھاوپرپى سەردەمى مندالی. « بىرى لیکەو ھە. «گەرەترىن ھاوپرپى. « خاوەنى ھەست و ھۆشیکى زۆر بەھیزە و لەگەل ئەو ھەشدا ئەو قسانە، شتىکی چاوەرپوان نەکراو، کە کتوپر و بىئختیار لە زارت دەردەپەرپى. بۆ وینە ھەر لەم دواپیانەدا باسى کاژىکی دەکرد: ئەو کاتەى لیزا مندال بوو دار کاژىک لە ھوشەکەماندا بوو، لەوانەى ئیستاش ھەر مابى: بۆیە پىویست ناکا باسى رابردو بکەم. ئالکسى فیۆدۆرۆویچ، دارکاژ زۆر وەک مروڤ دەچى، ئەویش وەک مروڤ زو گۆرانى بەسەردا نایە. گوتى: «دایە، کاتى بىر لەو کاجە دەکەمەو، کاجدانم وەژان دەکەو، « دەکرا ئەو بە شىو ھىکى دیکە درپى، چونکە ئەو ھەشەکى گەوجانەى. بەلام قسەىکى زۆر سەیرى سەبارەت بە ئەو کرد کە ناتوانم دووپاتى بکەمەو. ئەو ھەر لىگەرپى، من لە بىر خۆم بردۆتەو. دەى جارئ خودا حافىزا! وا کەوتوومە دلە خورپە لەوانەى شىت بىم. ئاخ، ئالکسى فیۆدۆرۆویچ، لە ماو ھى تەمەندا دوو جار تووشى ئەو شىتى و دلە خورپەى بووم. برۆ بۆلای لیزا، دلشادى بکە، وەک ھەمیشە. « رۆیى بۆلای دەرگای ژوورەکەى لیزا و گوراندى: «لیزا، وەرە ئالکسى فیۆدۆرۆویچم بۆ ھیناوى، ئەگەرچى ئەو ھەموو سووکایەتییەت پیکرد. بەلام لیت توورە نییە و دلنایە دلئى گەردى نەگرتوو. بە پىچەوانە زۆرى پى سەیرە کە تو ئاوات بىر کردۆتەو. «

. سپاس دایەگيان، وەرە ژوورئ ئالکسى فیۆدۆرۆویچ.

ئالیووشا چوو ژوورئ. لیزا تارا دەیەک شىو بوو و دەست و لاقى تیکەل دەھات و دەموچاوى سوور ھەلگەرابوو. دیاربوو شتىک تووشى

شهرمه زارایی کردوو و مروّف زوربه یان له و کاته دا تووشی ئه و حاله ته ده بن. خیرا دهستی کرد به قسه کردن. ده تگوت له و کاته دا ئه م شتانه گرینگیه کی زوریان هه یه بوی.

- ئالکسی فیودورویچ، دایکم باسی ئه و دووسه د رۆبله ی بۆ گێراومه ته وه. ئه وه شی پیگوتم که تۆ بردو ته بۆ ئه و کابرا ئه فسه ره چاره ره شه... باسی سووکایه تی پیکرانه که شی بۆ گێراومه ته وه... خو دهنانی دایکم ئه گه رچی ته واو هۆشی له سه ره خو نییه و جاری وایه له پهر هه لده بی و دۆ و دۆشاو تیگهل ده کا... کاتی ئه وه م بیست، ده ستمکرد به گریان. پیمبلی بزنام، پاره که ی لیوه رگرتی، حال وبالی ئه و چاره ره شه چۆن بوو؟

ئالیووشا وه لامی دایه وه: «پاستت ده وی پاره که م نه دایه، ئه وه ش باسیکی دوور و درێژه.» ئه وه شی جوریک ده ربپی که ئه ویش ناتوانی بیر له شتیکی دیکه بکاته وه، جگه له وه ی که به ئامانجه که ی نه گه یشتوو. له گه ل ئه وه شدا لیزا به جوانی بوی ده رکه وتبوو که ئه ویش خو ی گیل ده کا و هه ولده دا باسی شتیکی دیکه بکا. ئالیووشا به ره ورپی میزه که دانیشت. ده ستیکرد به گێرانه وه ی به سه ره اته که. به لام هه ر له سه ره تای قسه کانیه وه خو ی شلوی نه کرد و به ته واوی سه رنجی لیزای بۆلای خو ی پاکیشا. له ته نگژه و ئابلوقه ی خه میکی قوولدا گیری خواردبوو، به لام به هه ستیکی به هیژ و زاله وه قسه ی ده کرد و توانی زور ورد و به ری و جی به سه ره اته که بگێرته وه. له پابردوودا، له مۆسکو پیخۆشبوو سه ردانی لیزا بکا و کاروبار و پروداوه کانی پۆژانه ی بۆ باسبکا، بیره وه ری سه رده می مندالی و باسی ئه و کتیبانه ی که خویندبوویه وه، هه مووی مووبه موو بۆ باسده کرد. هیندی جار ده ستیانده کرد به خه یال پلاو و نه قل و چیرۆکی پیکه نینی و گالته جاربیان بۆ یه کتر ده گێراوه. ئیستا هه ردووکیان له ناکاو هه ستیانکرد گه راونه ته وه بۆ پابردوو، بۆ دوو سال له مه وه به ره له مۆسکو. لیزا به جاری که وته ژیر کاریگه ری قسه کانی ئالیووشا. به تایبه ت کاتی که به ئیساسیکی گه رمه وه باسی ئیلیۆشچکای بۆ کرد. کاتی که له کوتای قسه کانیدا گوتی ئه و کابرا

چاره ره شه پاره که ی فریداوه و پاشان وه به ر پیلایه ی داوه، لیزا بی ئیختیار ده ستی کیشا به رانی خویدا و هاواریکرد:

- پاره که ت پینه دا! بۆ هیشته هه لی؟ خو شه ویسته که م نه ده بوو به یلی هه لی! ئالیووشا، به خه مباری له سه ر کورسییه که ی هه ستا و به نیو ژووره که دا ده ستیکرد به راویچکه کردن و گوتی: «نا، لیزا، چاکتر که وه داوی نه که وتم.» - چۆن؟ بۆ باش بوو؟ ئیستا نانیان نییه بیخۆن و ده بی ده ستیان لی دابشۆین.

ئالیووشا، خه مبارانه به نیو ژووره که دا ده هات و ده چوو، گوتی: «نا وای نییه، هه رچۆنیک بی ئه و دووسه د رۆبله یان به ده سته گه یه نم. سه به نی به ده ستیان ده گا، دلنیا به سه به نی وه ری ده گرن.» له ناکاو له به ره ده می لیزا دا راوه ستا و درێژه ی به قسه کانی دا: «دیوته لیزا چ ده سته گولیکم به ئاودا دا، به لام ئه وه شم له به ره ره وه وندی و چاکه کاری بوو.» - کام ده سته گول، کام چاکه کاری؟

- پینه لیم، ئه و مروقیکی خو به که م زانه و خووخده یه کی لاوازی هه یه. زوری چه رمه سه ری و کویره وه ری دیتوو و له گه ل ئه وه شدا زور رۆح سووک و رووخۆشه. پیمسه یه بۆ واکتوپر دلی گه ردی گرت و گورانی به سه ردا هات، چونکه دلنیا م هه تا دوا یین سات خو شی نه یده زانی پاره کان تووره لده دا و وه به ر پیلایه یان ده دا، ئیستا بۆم ده رکه وتوو زور شت هه بوو که ئه وی تووشی ئه و حاله ته کرد... به و حال وباله شه وه جگه له وه هیچی تری بۆ نه ده کرا... پیموایه بۆیه واکتیکچوو له به ره چاوی من سه به ره ت به و پاره یه گه شابوو و خو شحالی ده ربپیوو و نه یوانیبوو شادییه که ی بشاریته وه. ئه گه رخۆشحال نه بوایه، که زوریش نه بوو؛ ئه گه ره ده ی نه بریایه، ئه گه ره وازی وازی بوایه و بریوانوی به ینایه ته وه، هه ر ئه و کاره ی خه لکی دیکه له کاتی وه رگرتنی پاره دا ده یکن، ده کرا رۆنی وه رگرتنی ئه و پاره یه له له شی خو ی هه لساوی. به لام شادییه که زور سادقانه بوو و هه ر ئه وه ش بووه هوی ئه وه ی هه ست به شه رمه زاری و په شیمانی بکا. لیزا، نازانی چه نده

مروڤيڻكى سادە و سادقە . گرفتەكەش ھەر لەو ھەدايە . لە تەواوى ماوھى قسەكانيدا، بە دەنگيڻكى لاواز و لەرزۆك دەدوا. نازانى چەندە بەپەلە قسەيدەكرد و چۆن پيڤدەكەنى، پيڤموا دەشگريا . باسى كچەكانى خۆى دەكرد . باسى ژيان و بارودۆخى ژيانى لە شارىڻكى ديكە دەكرد... كاتى ھەموو كولوكۆى دەروونى خۆى ھەلرشت و لەوھى كە شاراوھترين چەمك و لايەنەكانى ژيانى خۆى ئاشكرا كرددبوو، ھەستى بە شەرمەزارى دەكرد. ھەربۆيە لەرپۆھ منى لەبەر چاوكەوت. ئەو كەسيڻكى ھەژار و دەستتەنگ و دلناسكە. ئەوھى زياترى تووشى شەرمەزارى كرددبوو، ئەوھبوو كە زۆر زوو تەسليم بوو و منى وھك دۆستى خۆى وەرگرت.

سەرھتا ھيندەھى نەمابوو ئاوقام بى و ھەولدا بمترسينى، بەلام ھەركە چاوى بە پارەكە كەوت. باوھشى پيڤداكردم و لە پەستا دەستى دەگوشيم. پيڤموا لەبەر ئەوھ بوو ھەستى بە سووك بوونى خۆى دەكرد و منيش لەو كاتەدا ئەو شەكرەم شكاند. لە ناكاو پيڤمگوت ئەگەر پارەى بە دەستەوھ نيبە، مالى بچيڤتە شارىڻكى ديكە، پارەى پيڤدەدەين و لەراستيدا پارەى خۆمى دەدەمى، ھەرچەنديڻكى پيڤويست بى. ھەر ئەوھش بوو ھۆى سەرسوورمانى. بيري كرددوھ بو من دەمھەوي يارمەتیی بدەم؟ دەزانى، ليزا، بۆ كەسيڻك كە ئازار و كويزەوھريى دييى، زۆر دژوارە تىبگا خەلكى چۆنى چاوكەكەن و لەوانەيە خۆيان بە خاوەن بژيوى بزنان... ئەوھم بيستووھ، باوھ زووسيما بۆى باس كرددووم. نازانم چۆنى دەربرم، بەلام خۆشم زۆرجار ئەوھم ديتووھ. خۆشم بە تەواوى ھەست بەو شتە دەكەم. لە ھەمووشى خراپتر ئەوھەيە، ئەگەرچى ھەتا دوايينسات نەيدەزانى پارەكان توور ھەلدەدا، بەلام لە دلى دابوو كە ئەو كارە دەكا، لەوھ دلنيام. ھەر ئەوھش ئەوھى ئاوا تووشى شادى كردد. دلى خەبەرى دابوو... لەگەل ئەو ھەموو خەم و ئازارەشدا تەنيا رڻگاي بەرژەوھندى ئەوھ بوو. لە راستيدا پيڤموايە ھەلى لەوھ چاكتەر ھەلنەدەكەوت.

ليزا كە بە واق و پمانىڻكى لەرادەبەدەرەوھ چاوى لە ئاليووشا برپيوو دەنگى ھەلينا: «بۆ، بۆ ھەلى لەوھ چاكتەر ھەلنەدەكەوت؟»

. چونكە ئەگەر پارەكەى وەرگرتايە، سەعاتيڻك دواى گەيشتنەوھ مالى لە شەرمانا دەكەوتە گريان، بەلى دلنيام وا دەبوو. بەيانى زوو خۆى دەگەياندە لاي من و رەنگە پارەكانى بۆ فرڻ بدايەم و وەبەر پيڤلاقەى بدايەن. ھەر ئەو كارەى ئەمرو كردد. بەلام ئيستا بە غروور و سەربەرزيبەوھ چۆتەوھ بۆ مالى، ئەگەرچى دەزانى «خۆى زايبە كرددوھ». بۆيە ئيستا ھيچ شتيڻك لەوھ سانتر نيبە كە سبەينى ھانبيدەم ئەو دووسەد رۆبلە وەرگري، چونكە ئيتر بەرگريى لە ئابرووى خۆى كرددوھ و پارەكەى توور ھەلداوھ و پيشيلى كرددوھ... كاتيڻك ئەو كارەى كردد، نەيدەزانى سبەينى ديسان بۆى دەبەمەوھ، چونكە دەزانم زۆرى ئەو پارەيە پيڤويستە. ئەگەرچى ئيستا بەخۆى دەنازى، تەنانەت ھەر ئەمرو لە دلى خويدا دەلى چۆن خۆم لەو يارمەتیبە گەورە بيەش كردد و لەكيس خۆم دا. شەوي زياتر لە ھەموو كاتى، بيري ليڤدەكاتەوھ و خەونى پيڤوھ دەبينى. ھەتا سبەينى لەوانەيە پەشيمانيتەوھ و بە ھەلداوان بى بۆلام و داواى ليبوردين بكا. راست لەو كاتەدا منيش ھەلدەدەمى و دەليم: «فەرموو، تۆ مروڤيڻكى لەخۆبايييت. بۆم دەركەوت. بەلام ئيستا ئەو پارەيە وەرگەرە و لە ئيمەش بيوورە!» دەزانم ئەو كاتە وەريڤدەگري!

ئاليووشا لەگەل وتنى ئەو قسانە، ھيندەھى ھەست بە شادى دەكرد دەتگوت رۆنى قازت ليڤداوھ. «دەزانم ئەو كاتە وەريڤدەگري!» ليزا دەستى بەيەكدا دا. بەلى، راست دەكەى! ئيستا بە تەواوى تيگەيشتم. ناخ، ئاليووشا، تۆ چۆن ئەو ھەمووھ دەزانى؟ بەو گەنجيبە ئاوا لەگەل راز و نھينى ناخ و دل ئاشناى... من قەت سەرم لەو شتانە دەرناچى.

ئاليووشا بەوپەرى شادييبەوھ دريژەى بە قسەكانى دا: «ئيستا گرینگ ئەوھەيە پيى بسەلمينين ئەگەر ئەو پارەيەشمان لى وەرگري، ھاوشانى ئيمەيە و زوريش لە ئيمە زيتەرە.»

- ئالكسى فيؤدورويچ «له ئيمه زيتر» دهسته واژه يه كى جوانه. دهى دريژه ي پييده، دريژه ي پييده!

- مهبه ستت ئه وه يه دهسته واژه ي «له ئيمه زيتر» له زماندا نبييه؛ به لام گرينگ نبييه چونكه....

«ئيه رۆ، نا، نا، ده زانم گرينگ نبييه. ئاليوشاي به ريز، بمبورده... ده زانى هه تا ئيستا چه ندم ريز بۆ داده ناي - يانى ريزم بۆ داده ناي - وهك هاوشان؛ به لام ئيستا به شيوه ي له خۆم زيتر ريزت بۆ داده نييم.» به ههستيكي ئاگرينه وه گوتيشي: «له قسه بى سه روبه ره كانم دلمه ند مه به. من بوونه وه ريكي بى كه لك و گچكهم، به لام تو، تو! گوئ بگره ئالكسى فيؤدورويچ. له هه موو بۆچونه كى ئيمه دا، مه به ستم بۆچوونى تو... نا، چاتر وايه ئه وه به بۆچوونى ئيمه بزاني. ئيمه، ئه وه، يانى ئه وه كابرا چاره ره شه به سووك و چرووك نازاني. به بۆچوونى خۆمان ئه وه به كه سيكي رۆح زل و سه ربه رز ده زاني، وا نبييه؟ ته نانه ت له و كاته شدا كه لي مان پوونه پاره كه وه رده گري؟

ئاليوشا، وهك ئه وه ي خۆى بۆ ئه وه پرسيا ره ئاماده كردي، وه لامى دايه وه: «نا ليزا، ئه وه به سووك و چرووك زاني نبييه. كاتى به ره و ئيره ده هاتم له ريگا بيرم له وه ده كرده وه. چۆن ده كرى ئه وه به سووك و چرووك زاني بى، له كاتى كدا هه موومان وهك ئه وه واين. راست وهك ئه وه واين. خۆ ده زانى ئيمه ش وهك ئه وه واين، له و شياوتر و چاكتر نين. ئه گهر چاكتر بين، ده بى راست خۆمان له جىي ئه وه دانين... تو نازانم، ليزا، به لام پيموايه من له زۆر لايه نه وه گيانىكي شه كه ت و مه لوولم هه يه، به لام ئه وه وهك من دل مردوو نبييه و به پيچه وانه ده روونى پره له هه ست و سۆزى جوان... نا ليزا، ئه وه به سووك و چرووك نازانم. ده زانى ليزا، هه زره تى پير جاريكيان فه رموى ده بى وهك مندال ئاگات له زۆر به ي خه لك بى و له تا قميكيان وهك نه خو شى له جي دا كه وتوو ئاگادارى و په رستارى بكه ي.»

- ئاخ، ئالكسى فيؤدورويچى ئازين، كه وايه وه ره با وهك نه خو ش ئاگادارى له خه لك بكه ين!

- زۆر چا كه ليزا، من ئاماده م. ئه گه رچى سه رتا پاي له شم به ته واوى ئاماده نبييه. هيندى جار كاسه ي سه برم پر ده بى و برى له شته كان نابييم. تو له گه ل من جيا وازى.

- ئه يه رۆ، ئالكسى فيؤدورويچ، ده نا من با وه ر ناكه م وابى. به لام زۆر ريش خۆش حال م.

- منيش زۆر شادم كه واده لى ليزا.

«ئالكسى فيؤدورويچ تو زۆر پياوى چاكي. به لام هيندى جار خۆت فه رمى ده نوينى، به لام له راستيدا ريزه يه ك فه رمى نيت.» ليزا به وي ره ويريكي به له ز و تو وره وه گوتى: «برۆ بۆ لاي ده رگا كه، به هيو اشى بيكه وه، بزانه دا يكم خۆى ليگرتووين، يان نا.»

ئاليوشا چو وه رگا كه ي كرده وه و گوتى: نا، كه س له پشت درگا كه نبييه. ليزا كه جار له گه ل جار پوخسارى سوور هه لده گه ر، دريژه ي پيدا: «وه ره بۆ ئيره، ئالكسى فيؤدورويچ، ده ستت بده ده ستم - ئاوا. ده بى دان به شتىكي گه وره دا بنيم، دوينى ئه وه نامه يه م به گالته بۆ ناردى، ته واو، ته واو به جي ددى بۆم نووسييت.» پاشان هه ردوو ده ستى به به ر چاوييه وه گرت. دياربوو به و دان پي نانه زۆر شه رمه زاره.

له ناكاو ده ستى ئاليوشاي گرت و سى جار له سه ر يه ك ماچي كر د.

ئاليوشا به و په رى شادييه وه هاواري كر د: «ئاخ ليزا، چ كاريكى باشت كر د! ده زانى به ته واوى خاتره م بووم كه نامه كه ت جي ديديه.»

«دلنيام؟ به شه ره قم!» ده ستى برده ئه ولاوه به لام به رى نه دا، به جارى سووره لگه ر و به خۆش حال ييه وه زه رده يه كى گرت. «من ده ستى ماچده كه م ئه وه دلئى: «چ كاريكى باشت كر د.»

سه رزه نشته كه ي زۆر نابه جى نه بوو، به لام ئاليوشا زۆر سه ير خۆى دۆراند بوو.

به نهرمی گوتی: «لیزا، پیمخوشه همیشہ دلشادت کهم، به لام نازانم چؤن
ئەو کاره بکه م.»

- ئالیووشای خۆشه ویست، تو بی ههست و کهمته رخه می. چاو ئەو کابرایه،
منی بو هاوسه ری هه لبراردوو و پیی وایه که له بابی خۆی به له په وه لیتاوه.
دلنیاشه که نووسراوه کهم جیددی بووه. ئەو قسه یه! ئەوهش ئەوپه ری
پوهه لمالدراوییه و نازانم چ ناویکی لیتنیم جگه له وه.

ئالیووشا به پیکه نینیکی کتوپره وه پرسیی: پیتوایه به هه له چووم ئەگه ر
ههست به متمانه بکه م و له وه دلنیا بم؟»

لیزا که به هه ز و شادییه وه چاوی تیرپیوو هاواریکرد: «ئیه ره،
ئالیووشا، وا نییه به سه ری تو، پیموایه کاریکی باشیشت کردوو.» ئالیووشا،
هه روا که دهستی لیزای گرتبوو، به ری نه دا و ئارام له جیی خۆی راوهستا. له
ناکاو دانه وییه وه و لیوی به لیوییه وه نا و ماچیکرد.

لیزا گوراندی: «ئیه ره، ئەوه بو واده که ی؟» ئالیووشا زور به خۆیدا
شکایه وه.

- لیزاگیان بمبووره نه ده بوو... وادیاره زور گه وجم... گوتت بیهه ستم، بۆیه
ماچمکردی... به لام وادیاره خۆم گه وچ کرد.

لیزا پیکه نی و دهستی به دهمووچاوییه وه گرت. «ئیه ویش به و
جلوبه رگه وه!» به پیکه نینه وه وهک ئەوه ی دوعا بکا دهستی هه لبری. به لام له
ناکاو له پیکه نین کهوت و زور جیددی و تا راده یه ک خۆی پووتال کرد.

- ئالیووشا، ده بی ماچومووچ وه لانین. هیشتا ئەو شته نیم و ده بی
ماوه یه کی دوور و دریژ چاوه ری بین. به لام پیمبلئ، تو که ئەوهنده زیره ک و
خاوه ن فه ره نگ و تیگه یشتووی، بو گه وجیکی وردیله و گرده نشینی وهک
منت هه لبراردوو؟ ئالیووشا، من زور دلخۆشم چونکه ته نانه ت توزقالتیکیش
شیاوی ئەوه نیم.

- من پیموایه هه ی و زوریش. هه ر له م رۆژانه دا به یه کجاری کلیسه به جی
ده هیلم. خۆم له چنگ ته رکه دنیا یی ده رباز ده که م. کاتی ئەوه یه زه ماوه ند

بکەم. دەزانم، خۆی پینگۆم زەماوەند بکەم. لە تۆش چاکترم پێشک نایە زەماوەندی لەگەڵ بکەم. هیچکەسی دیکەش جگە لە تۆ شوو بە من ناکا. زۆرم بێر لیکردۆتەو. گرینگ ئەوێه تۆ لە منداڵییەو من دەناسی و تاییه تەندییەکت هەیه کە من نیمە. تۆ لە من بەرەحم و دلۆقانتی. لە سەر و هەموو شتیکیەو، تۆ لە من بێتاوانتری. من خۆم لەقەرەوی زۆر شت داو.... ئاخ، تۆ نازانی، بەلام منیش کارامازۆفم. جیی خۆیەتی پیم پینکەنی و گالتەم پێبکە. ناوینتکەم لێهەلەدی. هەر و پینکەنە، زۆرم پینخۆشە ئاوا دەکە، وەک منداڵی چکۆلە دەترقییەو. بەلام وەک شەهید بێر دەکەیتەو.

- وەک شەهید؟ چۆن؟

- بەلێ لیزا، ئەو پرسیارە ئیستا کردت: (بە رووشاندنی هەستی ئەو کابرا بەستەزمانە، نەبووباینە هۆی سووکایەتی پیکردنی). ئەو پرسیارە پرسیارى مروڤیکی کویرەوهری و ئازارچیشتوو... بڕوانە، نازانم چۆنی دەربیرم، بەلام هەرکەسیک بێر لەو جۆرە پرسیارانە بکاتەو توانایی ئازارچیشتنی هەیه. تۆ بە دانیشتن لە سەر ئەو سەندەلییە تەگەردارە تاییه تی شەل و گەردەنشیان، دیارە بێرت لە زۆر شت کردۆتەو.

لیزا بە دەنگیکی گەر و لەرزۆکەو، کە لە خۆشیانا دەنگی دەرنەدەهات، ورتاندی: «ئالیووشا دەستت بدە دەستم. بۆ دەستت دەکیشییە داو؟ گوی بگرە، با شتیکت پینلیم. کاتی لە کلیسا هاتییە دەرێ چی لەبەر دەکە؟ چ جلوبەرگیک؟ پیمەکەنە، رقیشت هەلنەستی، ئەو بۆ من زۆر گرینگە.»

- سەبارەت بە جلوبەرگ بێرم لێنەکردۆتەو. لیزاگیان تۆ هەرچیت پێخۆش بێ ئەو لەبەر دەکەم.

- پینخۆشە کۆتی مەخمەری شینی تۆخ و جلیسقهی سپیی رێرێ لەبەر کە. کلاوی چەرمینی خۆلەمیشینیش لە سەر نیی... دەی ئالیووشا پیمبلی بزنام، کاتی گۆتم نووسراوێکەم بە گالتە بۆ نووسیوی، باوهرت کرد و پیتوابوو بەراستەم؟

- نا، بڕوام نەدەکرد.

- ئاخ، ئالیووشا، تۆ قەت نایە سەررێ.

- دەزانی چی، لەو گەیشتبووم کە تۆ دلت بۆ من دەکورکینی، بەلام وام دەنواند تۆ سەرساردی، دەمویست کارەکت بۆ ئاسان کەمەو.

- دەی ئەو خراپتری کرد! خراپتر و چاکتر لە هەموو شتیکی! ئالیووشا، پەر بەدل خۆشمدەوی. بەر لەو دەی ئەمرو بەیانی بێی بۆ ئێرە، بەختی خۆم تاقی کردەو. لە دلی خۆمدا گۆتم سۆراخی نامەکەم دەگرم، ئەگەر تۆ بە هیوری دەربیهینی و پیمبەدی. (کە ئەو چاوەروانییەشم لە تۆ هەبوو) بۆم دەردەکەوت بێهەست و کەمتەرخەمی و ریزهیهک منت خۆش ناوی، کورپکی گەمژە و حەپۆلی و بەکاری هیچ شتیکی نایە و من دۆراو و بەهەلهچووم. بەلام تۆ نامەکت لە مالی لێ بەجیمابوو، هەر ئەو هەش دلخۆشی کردم. دەزانم بەقەستی بەجیت هیشت، لەبەر ئەوێ نەمدەیتەو، چونکە دەتزانێ سۆراخی دەگرم! وانیه؟

- ئاخ لیزا، بە هیچ شیوێهەک وانیه. هەر ئیستا نامەکەم پیمە، ئەمرو بەیانی لە گیرفاندا بوو، هەر لەم گیرفانەمدایە، ئەو هەتا.

ئالیووشا بە پینکەنینهو نامەکەی درهینا و لە دوورەو نیشانی دا.

- بەلام نامەوی پیتی بدەمەو. هەر لە دوورەو چاوی لیکە.

- دەی کەوایه درۆتکرد؟ بە جلوبەرگی راهیبانەو درۆتکرد!

ئالیووشا بە پینکەنینهو گۆتی: «تۆ وایدانی، بۆیه درۆمکرد، لەبەر ئەوێ نامەکت نەدەمەو.» لە ناکاوە تین و تاویکەو گوتیشی: «رۆح و گیانم لەلای ئەو نامەیه.» دیسان سوور هەلگەرا. «هەتا بێنم هەر و بەلامەو شیرینه و وەک رۆح و گیانم دەپارێزم نایدەمە دەست هیچکەسیک!»

لیزا گەشایه و بە بزیهکی شیرینهو چاوی تیریری. هەمیسان بە نەرمونیانی گۆتی: «ئالیووشا، چاویک لە پشت دەرگاکی بکە بزانه دایکم خۆی لێ نەگرتوین.»

- باشە، بەچاوان لیزا گیان، چاوی لێدەکەم؛ بەلام وچاکترە چاوی لێنەکەم.

بۆ پیتوایه دایکت ئەو هەندە پەست و چرووکە؟»

لیزا وهك كیچ ههلبه زبیه وه و گوراندی: «پهست و چرووکی چی؟ ئه گهر بیهه وی ئاگای له کچه که ی بی، ههقی خویه تی، ئه وه ئیتر پهست و چرووکی نییه! با خه یالت ته ختکه م، ئالکسی فیودورویچ، ئه گهر رۆژیک بیه دایک و کچیکی وهك خۆم هه بی، به ههقی خۆمی دهزانم خۆی لیبگرم و ئاگام لیتی بی!»

- بهراسته لیزا؟ خۆ ئه وه کاریکی جوان نییه.

- ئاخ خودایه! ئه وه چ پیوه ندییه کی به پهست و چرووکییه وه ههیه؟ ئه گهر گوپی له دهمه ته قییه کی ئاسایی بگرتایه، دهکرا به کاریکی خراپی بزانی، بهلام کاتیک کچه که ی له ژووریکی ده رگا داخراودا له گه ل پیاویکی جحیل به ته نیایه.... ئه وهش تینگه ئالیووشا، ئه گهر شووت پینکه م، دلپیسیت لیده که م و با ئه وهشت پینلیم، نامه کانت دهخوینمه وه، گیرفانت دهپشکنم، له ئیستاوه خۆت ئاماده بکه.

ئالیووشا له بهر خویه وه گوتی: «به لئ، وایه، ئه گهر ئاوا... بهلام ئه وه کاریکی باش نییه.»

- ئاخ ئالیووشا گیان، رهنگه خویریگه ری بی، هه ر له رۆژی یه که مه وه دهست ناکه یین به شه ره چه قه. واباشه راستییه که ت پینلیم. دهزانم، سیخوپی و خۆگرتن له خه لک کاریکی هه له و ناحه زه، بهلام هه ق به من نییه و تو راست ده که ی، بهلام من دلپیسیت لیده که م.

ئالیووشا به پینکه نینه وه گوتی: «دهی چۆنت پی خۆشه وا بکه؛ دهزانم هیچت وه چنگ ناکه وی.»

- راستم پینلی ئالیووشا، ته سلیمی من ده بی؟ سه بارهت به وهش ده بی بریار بده یین.

- زۆرم پی خۆشه ئه و کاره بکه م، لیزا، دلنیا به واده که م. بهلام له کاروباری زۆر گرینگدا نا. ته نانهت ئه گهر له گه لیشم هاوړا نه بی، له کاروباری گرینگدا ئه رکی خۆم به جی دینم.

«وایه؛ بهلام با ئه وهشت پینلیم ئاماده م نه ک هه ر له کاروباری گرینگدا، به لکو له هه موو شتیگدا ته سلیمی تو بم.» لیزا به گور و تینیکه وه دهنگی هه لیتا: «هه ر ئیستا ئاماده م سویند بخۆم - له هه موو شتیگدا و ته نانهت هه تا ئاخری ته مه نم. به ره زایه تی خۆمه وه ئه و کاره بکه م. زۆریشم پینخۆشه! جگه له وه، سویند دهخۆم که سیخوپی و دلپیسیت لینه که م. ته نانهت تا قه جاریکیش. هیچ کاتیک ته نانهت نامه یه کیشته ناخوینمه وه. چونکه هه ق به تویه و به من نییه. ئه گهر بو سیخوپی کردن وهسوه سه ش بم، دهزانم ئه و کاره ناکه م، چونکه تو به کاریکی دزیوی ده زانی. تو ئیستا ویزدانی منی... حالی بووی ئالکسی فیودورویچ، بو به یینیکه ئه وهنده خه مباری - دوینیش و ئه مرۆش؟ دهزانم دل خورپه و گرفتاریت زۆره، بهلام تیگه یشتووم جگه له وانه په ژاره و خه میکی تاییه تیت هه یه، خه میکی نه ینی، رهنگه!»

ئالیووشا به له بزیککی خه ماوییه وه وهلامی دایه وه: «وایه، لیزا خه میکی شاراهم هه یه. دهزانم خۆشته ویم، چونکه هه ستمپیکردوه.»

لیزا به ترس و له رز و دل کوته وه پرسیی: خه می چی؟ سه بارهت به چی؟ دهتوانی پینبلی؟»

ئالیووشا به حه په ساوی گوتی: «لیزا، دوایی پیت ده لیم - په له مه که. ئیستا رهنگه نه توانی له وه تینگه ی - رهنگه منیش نه توانم ئه وه ی له دلما دایه ده ربیبرم.»

- براكانت و باوکت بوونه هوی ئه و نیگه رانییهت!

ئالیووشا، خه مبارانه ورتاندی: «به لئ، براكانیشم.»

لیزا کتوپر دهنگی هه لیتا: «ئالیووشا، زۆرم رق له ئیوان فیودورویچی براته.»

ئالیووشا ئه و قسه یه ی پی سه ییر بوو، بهلام وهرووی خۆی نه هیتا و هیچ وهلامیکی نه دایه وه.

- براكانم خه ریکن یه کتری دهخۆن، هه ربینا خۆشیان و باوکیشمیان له نیو

برد و عالیه میکیشیان به خویانه وه به قوردا برده خوارئ. چه نرۆژ

لەمەوبەريش باوہ پايسی ئەوہی پيگوتم: «وزە و توانای کارامازۆفانەيە.»
وزەيەکی دنيايی و تۆسن و ھەوسار پساندوو. بليی رۆحی خودا بە سەر ئەو
توانايی و وزانەدا بگەرئ؟ تەنانەت لەوہش ناگەم. تەنيا ئەوہندە دەزانم منیش
کارامازۆفم... من و تەرکە دنيايی! يانی من راھييم، ليزا! ھەر ئیستا گوتت من
راھييم.
- بەلئ، گوتم.

- لەوانەيە ھەر ئيمانم بە خوداش نەبئ.

ليزا، نەرم و لەسەرەخۆ گوتی: «ئيمان تەنيە؟ مەبەستت چيە؟» بەلام
ئاليووشا وەلامی نەدایەوہ. ئەم وتانەي دوايی شتیکي زۆر نەينی و زەينی
تيدابوو، لەوہدەچوو بۆخۆشی سەری لینی دەرئەچئ، بەلام بەوھالەشەوہ
زۆری ئازار دەدا.

- بەلام لەسەرۆوی ھەموو ئەوانەوہ، پيرەكەم، باشترین مرۆقی دنيا
خەريکە دەرۆا، ئەم دنيايە بەجئ ديئئ. خۆزگە دەتزانئ ليزا، چۆنی رموودە
بووم و خووم پيگرتووہ. لەپاش ئەو تەنيا دەمئيمەوہ... ديم بۆلای تۆ، ليزا...
ژيانی داھاتوومان پيکەوہ رادەبوئرين.

- ئەرئ، پيکەوہ، پيکەوہ! لەمەبەدواوہ ھەميشە پيکەوہ دەبين، ھەتا کۆتايی
تەمەن دەست لەيەک بەرنادەين. گوئ بگرە ئاليووشا گيان، وەرە ماچمبکە،
ئيزنت پيدەدەم ماچمبکەي.

ئاليووشا ماچيکرد.

«باشە، ئەمجار برۆ، خودات لەگەل!» پاشان خاچی کيشا. «ھەتا زيندووہ،
خيراکە بچۆ بۆلای، واديارە دلرەقانە رامگرتووی. ئەمرو دوعا بۆ
ھەردووکتان دەکەم. ئاليووشا، ئيمە بەختەوہر دەبين! بە چاوی خۆت دەبينی
بەختەوہری ئاميزمان بۆ دەکاتەوہ. بليی وای؟»

- وایە ليزا منیش دلەم خەبەری داوہ، بەختەوہر دەبين.

ئاليووشا وای بە باش زانی نەچئ بۆلای مادام خۆخلاقۆف، بئ ئەوہی
خوداحافيزی ليکا، خەريکبوو لە دەرگاکی دەچووہ دەرئ. بەلام کاتی

دەرگاکی کردەوہ، مادام خۆخلاقۆف لە ھەمبەريا چەقيبوو. لەگەل قسەي
کرد، ئاليووشا تيگەيشت بەقەستی چاوہروان راوہستاوہ.

مادام خۆخلاقۆف دەمی ھەلمالی و گوتی: «ئالکسی فيودورويچ، چاو و
دلەم روون، چاک دەي برن و دەشی دوورن. ئەو قسە قۆر و منداڵبازاريە
چيە وەرپتان خستووہ؟ دلنيابن بە خەونيش نايينن... گەوجيەتيە،
گەوجيەتي... خەيالتان خاوە!»

ئاليووشا گوتی: «بەلام ئەوہ بە ليزا مەلئ، ئیستا باش نيە ئەو قسەيەي
پيئيی و دلئ بشکيني.»

- ئامۆژگاريەکی ژيرانە لەلایەن پياويکی جيئل و ماقولەوہ. يانی
دەفەرمووی لەبەر دلسۆزی و بەزەيی لەگەلئ ريکەوتووی، چونکە
نەتدەويست ناپەزايەتي دەربرئ و رقی ھەستيني؟

ئاليووشا پياوانە گوتی: «نانا، وانبيە، ئەوہی گوتم جیدی بوو.»

- شتی وا ئەستەمە و برۆا ناکەم. ناتوانم بيريشی ليکەمەوہ، ئيتەر
لەمەبەولاوہ ناھيئ پيئ بەو مالەدا بئ. دلنيابە لەگەل خۆم دەيبەم و ناھيئ
ليزە بئ.

ئاليووشا پرسیی: «جابۆ؟ ھيشتا خۆ زۆری ماوہ. رەنگە ناچار بين سال و
نيويکی ديکە دەست راگرين.»

- جوانە، ئالکسی فيودورويچ، راستدەکەي، بەلام ئيوہ لە ماوہی ئەو سال
و نيوہدا ھەزارجار شەپەچەقە وەرئ دەخەن و ليک جيا دەبنەوہ. بۆيە من
پيمخۆش نيە و دلەم لەو کارە ئاو ناخواتەوہ. رەنگە ئەو نيگەرانيەشم لەخۆرا
بيئ، بەلام بۆ من زەبريکی کاریگەرە. ھەستيکی وەک فامیۆسۆفم ھەيە، لە
دواين ديمەنی «ئاخ لە ئاوہز» دا. تۆم وەک چاتسکی ديئە بەرچاو و ئەويش
وەک سۆفيا، بيهيئە بەرچاوی خۆت، منیش ھەلاتوومە خوارئ بۆ سەر
پليکانەکان بۆ ئەوہی چاوم پيئ بکەوئ. لەو شانۆيەشدا ديمەنی پر کارەسات
لە سەر پليکانەکان خۆ دەنوئيئ. ھەموو شتيکم گوئ ليبوو؛ ئەژنۆم دەلەرزی

1- شانۆنامەيەکی بەناوبانگی ئا. ئيس. گريبايدوفە.

و خەریک بوو دەکەوتم بە عەرزیدا. کەوا یە باسی شەوانی پڕ لە خۆف و دلەخوریە و ئازارە پۆچییهکانی ئەم دواییانە ئێوە بوو! ئێوە بوو! کەچ بە مانای ئێویە و بۆ دایک بە مانای مەرگ. هەر لەوانە بوو دستەوبەجی بە عەرزیدا بچمە خواری. بەلام هیشتا مەسەلە ی گرینگم نەهیناوەتە گۆرئ، وادیارە ئاتان لە ئاوەرۆ دەرکردوو. ئێوە نامە یە چییە نووسیویەتی؟ خیرا پیشانم بدە، دە ی زوو کە.

- نا، پێویست ناکا. پێمبێ کاترینا ئیوانا حالی چۆنە؟ دەبی بزنام.

- هیشتا خەریکی وریە و قسە ی هاتەران پاتەرانە. وەهۆش نەهاتۆتەو. پلکەکانی لێرەن، بەلام دەستەو دەستان بەلایەو دانیشتوون و هەناسە هەلدەکیشن. هیرتیزنتسیۆب هات، بەلام ئەویش ئەو نەدە ی ترس لینیشت کە تیدا مابووم چبکەم. هیندە ی نەمابوو بنیرم بە شوین نۆشداریکدا بیت و پێی رابگا و ئاگای لیبی. بە کەژاوەکە ی من بردیانەو بۆ مائی. تۆ و ئەو نامە یە ش ئەو بۆ من بوونەتە دەردی سەرباری دەردان! لەوانە یە بۆ سال و نیویک هیچ رووداویک نەقەومی. ئالکسی فیۆدۆرۆویچ، تۆ ئەو کەسە ی ئیمان پێیەتی، تۆ گیانی ئەو پیرەت کە لە حالی گیان کەنشت دایە، ئەو نامە یە پیشانبدە. من دایکی ئەوم. ئەگەر بپرواشم پیناکە ی، هەر بە دەستی خۆتەو رابگرە تا دەخوینمەو.

- نا، کاترینا ئاسپینا، پیشانتان دەم. تەنانەت ئەگەر لیزاش ئیزن بدە، من کاری وانا کەم. سبەینی دیمەو، ئەگەر پیت خۆش بی، دەتوانین سەبارەت بە زۆر شتان بدوین. بەلام ئیستا دەبی بپۆم، خوداحافیز.

ئالیووشا ئەو ی گوتو بە هەلەداوان لە پلکانەکان چوو خواری و گەیشتە سەر شەقام.

(۲)

نيسمير دياکۆفە بە کیتارەو

لە راستیدا ئالیووشا دەرفەتی ئەو ی نەبوو کات بەفیرۆ بدە. تەنانەت ئەو کاتەش کە مائاواویی لە لیزا کرد، ئەو بیرە ی بە زەیندا هات کە دەبی بۆ دۆزینەو ی دیمیتری برای چارە یە ک وەدۆزئ. درەنگ وەخت بوو، کاتژمیر لە سی نزیک بوو بۆو. ئالیووشا فکر و زکری لەلای کلیسە و پیرە کە لەلاکە ی بوو. بەلام دیتی دیمیتری لە هەموو شتیک بە گرینگتر دەزانی. وای هەست دەکرد کارەساتیکی گەرە و دلته زین خەریکە دەقەومی، ئەو هەستەش سات لەدوای سات زیاتر لە زەینی ئالیووشادا رەگاژۆی دەکرد. بەلام ئەو کارەساتە چی بوو؟ لەو کاتەدا چی بە براکە ی دەگوت؟ رەنگە نەشی توانیایە دەقودۆغر باسیبکا، «تەنانەت ئەگەر پۆزی دەرە کەشم بەبی من بمری، هەموو ماوە ی تەمەنم بەو بیرەو خۆم لۆمە و سەرکۆنە ناکەم، کە بۆچی هیچ لە دەست نەهات و هەر و دەستم لە سەر دەستم دانا و کاریکم نەکرد، زۆر بە پەلە و سەرساردانەش بە پەنایدە تیپەریم و چوومەو بۆ مائی. ئەگەر ئەو جۆرە ی کە دلەم دەبەوئ، کارە کەم بە دەستەو بی، ئامۆژگارییە بەنرخەکە ی ئەوم لە گۆی گرتوو و بە پێوهم بردوو.»

پلانەکە ی ئەو بوو دیمیتری برای خافلگیر بکا، بە سەر محەجەرەکاندا باز بدات و وەک پۆزی پیشوو، بچیتە نیو باخەکە و لە خانە باخەکەدا دانیشت. ئالیووشا لەبەر خۆیەو گوتی: ئەگەر دیمیتری لەوئ نەبی، هەوالی چوونەکە ی بە تۆماس یان ژنانی مائە کە راناکە ینی و هەر و لە نیو ئەو خانەباخەدا دەمینیتەو، تەنانەت ئەگەر ناچار بی هەتا ئیوارەش لەوئ دانیشت. ئەگەر وەک پیشوو دیمیتری لە بۆسە ی گرووشنکادا بووی، زۆر ویدەچی

هاتی بۆ نیو ئەو خانەباخە. لەگەڵ ئەوەشدا ئالیووشا زۆری بیر لە چۆنیەتی پلانەکەیی نەکردووە، بەلام هاتە سەر ئەوەی وەدوای کەوی، تەنانهت ئەگەر ناچار بێ ئەو پوژە نەگەریتەووە بۆ کلیسە.

هەموو شتیک بەبێ راوەستان بەرپۆهچوو. هەر لەو شوێنە پوژێ پێشووەوە بە پەرژینەکەدا هەلگەرا و بە دزییەووە خۆی کرد بە نیو باخەکەدا. نەیدەویست هیچکەس پێی بزانی. ژنانی مالهکە و توماسیش، ئەگەر لەوی بوايەن، لەوانە یە دەرەق بە براکەیی وەفادارییان بنواندایە و فەرمانیان بە جی بهینایە و ئیزنیان نەدایە ئالیووشا پێ بنیته نیو باخەکەو، یان لەوانەبوو بە دیمتری راگەیهنن کەسێک بە دوایدا دەگەرێ.

خانەباخەکە چۆل بوو. ئالیووشا دانیششت و چاوەروان ما. چاویکی لە داروودیوارەکەیی کرد و کۆنتر لە پیشووی هاتە بەرچاوی. ئەگەرچی ئەمپۆش هەواکەیی وەک دوینی خۆش نەبوو، بەلام ئەمجارە چکۆلە و نەوی هاتە بەرچاوی. گردییەکی چکۆلە بە سەر میزەکەووە بوو، بینگومان جیگای پەرداخی پر لە براندی بوو و لێی پژاوە. بیر و خەیاڵی گەوجانە میشکی داگرتبوو، بیر و خەیاڵی بێ جی و خۆرای. وەک ئەوەی پیاو لە چاوەروانییەکی پر لە خەم و پەژارەدا هەلبچۆقی. بۆ وینە، بە سەرسامی لەخۆی پرسی بۆ راست لە جیگاکەیی دوینی دانیشتوووە و نەچۆتە شوێنیکی دیکە. ئاخری هەستی بە شەکەتی و دلەدواییەکی زۆر کرد. - دلەدوای ئەو چاوەروانی و ئامانجە تەمومژاوییە بوو کە نەیدەزانی بەکوێ دەگا. بەلام نزیك چارەگیك دواي دانیشتنەکەیی، گوێی لە دەنگی ژەنی گیتار بوو لەو نزیکانەووە دەهات. بیست هەنگاویک لەولاترەو، خەلکی لە نیو دار و دەوونەکاندا دانیشتبوون. ئالیووشا لەپەر وەبیری هاتەووە پوژێ پیشوو کاتی هاتنە دەری لە خانەباخەکە چاوی بە راخەریکی کۆن کەوتبوو لەلای چەپی دەوونەکان و پەنا تەیمانەکە راخراوو. لەو دەچوو ئیستا خەلکی لەسەری دانیشتیتن، هەرواش بوو.

دەنگی گۆرانی چرینی لاویک بەرز بوو، گیتاری دەژەنی و دەنگی هەلینابوو:

بە دلیکی پر هیواووە
لەگەڵ یارم دەستەملانم
ئەیی خودایە رحیمی بکە
بە من و بە ئەو
بە من و بە ئەو
بە من و بە ئەو!

گۆرانی بیژەکە بیدەنگ بوو، لە دەنگی پیاویکی سووک و خویری دەچوو. دەنگی دیکەشی هاتە گوێ، دەنگی ژنیکی بەناز و نوون، دەنگی دلرفین و شەرمیونانە، پرسی:

- پاول فیوودورویچ بۆ ماووەیەکە لیمان ناپرسی؟ چ بوو و لوتمان پێدا ناھینی؟

دەنگی پیاویکی ماقوول و بەئەدەب، بەلام بەویقاریکی پر هەببەتەووە وەلامی دایەووە: «نا بەهیچ شیوەیەک وا نییە، خاتوون.» دیاربوو ئەو پیاو خۆی قورس و قایم راگرتبوو، ژنە دەویست خۆی لە دلیدا جی بکاتەووە، ئالیووشا لە دلای خۆیدا گوتی: «ئەو کابرایە بە دەنگیدا لە ئیسمیر دیاکوف دەچی. ئەو ژنەش رەنگە کچی ئەو ماله بێ کە لە مۆسکۆووە هاتوون، هەر ئەو کچەیی کە جلۆبەرگی کەلبەدوون و ریشکۆدار لەبەر دەکا و بۆ سووپ خواردن دەچی بۆ لای مارتا.»

دەنگی ژنە گوتی: «من زۆرم حەز لە شیعری سەروادارە، بۆ دەستت لە گۆرانی گوتن هەلگرت؟

پیاو دەستی پیکردەووە:
خۆش بێ دلداري نازیز
تاجی شاهیم بۆ چیبە
خوایە تو رحیمی بکە
بە من و بە ئەو!
بە من و بە ئەو!

به من و به نه!

دهنگی ژنه که گوتی: «ئه و جاره ی دیکه خوشتتر بوو، که گوتت، خوشت بی دلداره که ی خوّم.»

«هه واکه شی نهرم و نیانتر بوو. پیموایه ئه مرۆ له بیرت چۆته وه.»

ئیسیمیر دیاکوف له سه رخۆ گوتی: «خانم، شیعره که قوره!»

- ئه یه رۆ وا مه لئ، من زۆرم حه ز له شیعره.

- خانم هه تا ئه و جیگایه ی من بزنام، شیعر شتیکی قوره. بروانه کئ قسه ی سه روادار ده کا؟ ئه گه ر بریار بی هه موومان قسه ی سه روادار بکه ی، ته نانه ت ئه گه ر فه رمانی حکوومه تیشی له سه ر بی، ناچارین که متر قسه بکه ی، وانیه؟ ماریاکاندراتیفنا شیعر به کاری هیه نا یه.

دهنگی ژنه به شیوه یه کی دلرفینانه تره وه گوتی: «تۆ چه نده وردبین و به هوشی! چۆن ده توانی ئاوا به ناخی شته کاندایه چییه خوارئ؟»

- خانم، ده متوانی زۆر له وهش باشتر بم، ده متوانی زۆر له وه زیاتریش بزنام و تیبگه م، ئه گه ر ناوچاوانه که م بیهینایه و له مندالییه وه چاره نووسم ئاوا ی لینه هاتایه. ئه گه ر ئاوا نه بوا یه، هه رکه سیک له به ر دا که وتن له داوینئ شتیکی بۆگه ن گالته ی پینکر دایه م و به زۆلی بزانیایه م، بانگمه ده کرد بۆ دوئیل و ده متواند. له مۆسکۆش زۆریان ئه وه به چاودا داومه ته وه. خانم له سایه ی گریگۆری واسیلییه وچه وه ئه و قسه یه له مۆسکۆش دهنگی دا بۆ وه. گریگۆری واسیلییه وچه هه میشه به هۆی ئه و له دایکبونه پر تاوانه وه سه رکۆنه م ده کا. ده لئ: «مندالدانیت دراند، «به لام ئه گه ر به ر له له دایکبونم بیان کوشتایه م ده ست خو شیم پی ده کوتن، با ئه و دنیا یه م هه ر نه دیتبایه. له بازار ده یانگوت، ته نانه ت دایکی تۆش وه دوام ده که وت و به وه پهری بیه سه رمیه وه ده یگوت توو که سه ری له گسکه کۆته ره ده چوو، «بسته بالا» و خریله بوو. به جیی ئه وه ی بلئ کورته بالا» بۆ ده یگوت «بسته بالا»؟ چونکه ده یویست وای بنوینئ که زۆری به زه یی پییدا دئ. واته فرمیسیکی به درۆی بۆ هه لده وه رینئ. خۆی وه ک خه مخۆری ده نواند. وه کو هه ستی مرۆقیکی لادییی.

کوا لادییه کی رووسی له چاو مرۆقیکی خوینده وار هه ست و فامی هه یه؟ به هۆی نه زانییه که وه یه وه به هیه شیوه یه ک ناتوانین بلین خاوه ن هه سته. له سه رده می مندالییه وه هه تا ئه مرۆ، هه رکاتی گویم له وشه ی «بسته بالا» ده بی، له وانیه له داخانا شه ق به رم. ماریاکاندراتیفنا، له رووسییا وه ره زم و به دل رقم لینه تی.

- ئه گه ر نیزامی بۆایه ی یا سه ربازی سواره نیزام، ئه و قسه یه ت نه ده کرد، دلنیام ئه و کاته بۆ به رگری و پاراستنی رووسییا سینگی خۆت ده کرده قه لغان. - ماریا کاندراتیفنا، نامه یی بیه سه ربازی سواره نیزام، چونکه ئه و کاته ده خوازم نیزامی سه ربازی له به ریه ک هه لوه شینم.

- ئه ی ئه و کاته ئه گه ر دوژمن هیرشی هینا، کئ به رگریمان لیده کا؟

- پیویست به به رگری ناکا. سالی ۱۸۱۲ ناپلئونی یه که م ئیمپراتۆری فه رهنسا، باوکی ئه م ئیمپراتۆره ی^۲ ئیستا، که وته خۆ و به له شکه ریکی زۆره وه هیرشیکرده سه ر رووسییا و ئه گه ر بیتوانیایه ده ست به سه ر ولاتدا بگری زۆر باش ده بوو. نه ته وه یه کی تیگه یشتوو به سه ر نه ته وه یه کی زۆر گه وچ و نه فامدا زال ده بوو خاکه که ی ئه و ی به خاکی خۆیه وه ده لکاند و ئه و کاته ئیمه دامه زراوه یه کی ته واو جیاوا زمان ده بوو، خانم.

ماریاکاندراتیفنا، که زۆر به ناز و غه مزه وه قسه ی ده کرد، به مه کریکی تاییه ته وه گوتی: «یانی پیتوایه ئه وان له ولاته که ی خویان ژیانان زۆر له ئیمه چاکتره؟ پیتوایه له ئیمه پیتشکه وتوترن؟ ده نا من چلئ مووی بۆره پیاویکی قرتیی رووسی که ده نیاسم، به سی لاوی ئینگلیزی ناده م.»

- هه رکه س بۆچوونییکی هه یه خانم.

- تو زیاتر وه ک پیاویکی بیانی ده چی - راست وه ک بیانییه کی لووت به رز و به ته شه خوس. ئه وه به تو ده لیم، ئه گه رچی به شه رمه زارییه وه ئه وه ده لیم. - ئه گه ر حه ز ده که ی بزانی و راستت ده وئ مرۆقی ئه ویش و ئیره ش له شر و دریدا یه ک له یه ک خراپترن و که س ده سک له دوویان ناکا. هه موویان

2- ناپلئونی سیهه م، هه لبه ت برازای ناپلئونی یه که م بوو.

- کاتیک تەقە لە کەسێک دەکە، زۆر خۆشە. بەلام کاتیک پەقیبەکەت راست سێرە لە دەمت گرتووە، گەوجییەتی خۆت بۆ دەردەکەوی. ماریا کاندرا تیفنا، دوو لاقی دیکەش قەرز دەکە و هەلدی.
- مەبەستت ئەوەیە لە کاتیک وادا خۆت هەلدی؟
بەلام ئیسمیر دیاکۆف گویی پینەدا. دواى تاویک بیدەنگی، گیتارەکەى دیسان کەوتەووە کار و ئەویش هەر بەو هەواىە پێشوو تیی چریکاند:

هەرچیت پێ خۆشە بیلێ
سەرم هەلدەگرم، دەرۆم
بەرەو ژیانیکى خوش
بەرەو مەلبەندیکی نوور
سەرم هەلدەگرم، دەرۆم
با بەس بێ شین و گریان،
قەت ناکەم شین و گریان،
نامەهوی شین و گریان.

بەلام لەو کاتەدا پروداویکی چاوەروان نەکراو قەوما. ئالیووشا لە ناکاو پشمی. هەردووکیان بیدەنگ بوون. ئالیووشا هەستا و پۆیشت بۆ لایان. ئیسمیر دیاکۆف جلوبەرگیکی خاوینی لە بەردا بوو. پۆستالی بۆیاغکراوی لە پێ کردبوو. سەر و فۆلکەى چەور کردبوو و دەقی دابوو. گیتارەکەى لە سەر کۆشى دانابوو. هاودەنگەکەى کچی بنەمالەکە بوو، کراسیکی شینی کالی لە بەردا بوو بە لڤکە و سۆرانیی درێژەووە. عازەب بوو، ئەگەر پوخساری خڕ و شلە نەبوا، بەژن و بالایەکی نالەبارى نەبوو.

ئالیووشا زۆر لەسەرەخۆ و سەبوورانە پرسیی: «دیمیتیری برام بەم زوانە دیتەووە؟»
ئیسمیر دیاکۆف بە ئارامی هەستا سەرپێ؛ ماریاکاندرا تینفاش هەستا.
ئیسمیر دیاکۆف، ئارام و بەدەمارانە وەلامی دایەووە: «من چوو زانم! خۆ من پاسەوانی ئەو نیم.»

فیلاوی و گزیکارن، خانم. جیاوازییەکەشى لەوەدایە مرقی هەرچی و پەرچی ئەو پیلای و پۆستالی بۆیاغکراو لە پیدەکەن. بەلام مرقی هەرچی و پەرچی ئێرە لە نیو زبلوزالدا دەتلینەووە و مێشیکیشیان میوان نییە. رووسیەکان قامچی لیدانیا دەوێ، خانم. هەرۆک دوینی فیۆدۆر پاولوویچ گوتی و خودا هەلناگرت قسەکەشى بەجییه. ئەگەرچی شیتە و کورەکانیشی هەر شیتن.
- تو خۆت گوتت ریژیکی زۆرت بۆ فیۆدۆر پاولوویچ هەیه.

- بەلام ئەو من بە خویڕیلەیهکی بۆگەن دەزانێ و پێی وایە ناتوانم کەلەشەقی بکەم. بەهەلەش چوو. ئەگەر پارەیهکم لە دەستدا بووا، زۆر لە مێژبوو تیمدەتەقاند. خانم، دیمیتیری فیۆدۆرۆویچ خووخدە و ئاکاری لە خویڕیش خویڕیانیەترە. ئەو سەری لە هیچ شتیک دەرنایێ و لەگەل ئەوەشدا هەموو کەس ریژی بۆ دادەنێ. من رەنگە قوڵە ئاشپەزیک بم، بەلام ئەگەر نیوچاوانەکەم بیهینایە دەمتوانی رێستۆرانیکی لە پترۆفکای مۆسکو بکەمەووە. چونکە دەستای من بێوینەیه و لە مۆسکو هیچکەس نییە جگە لە بیانییەکان کە شارەزایییەکی باشی لە ئاشپەزیدا هەبێ. دیمیتیری فیۆدۆرۆویچ سوالکەریکی خویڕییه، بەلام ئەگەر بریار بێ لەگەل کورپی کینت مەملانی بکا و بانگی بکا بۆ دوئیل. بەبێ راوەستان دەچێ. نازانم من چیم لە ئەو کەمترە. خۆ ئەو زۆر لە من حەپۆلترە. ئەوەتا لەخۆرا ئەو هەموو پارەیهی لە ئاو کرد! ماریاکاندرا تیفنا لەپەر گوتی: «رەنگە دوئیل شتیکی زۆر باش بێ.»
- لە چ لایەنیکەووە پیت باشە؟

- لەوانەیه زۆریش مەترسیدار بێ و زۆریش ئازایانە. بەتایبەت کاتیک ئەفسەرانى لاو، دەمانچە بە دەستەووە دەگرن و لەبەر خاتری ژنیکی بە یەکتیرییهووە دەنێن. دیمەنیکی زۆر سەرنجراکیش دەبوو ئەگەر ئیزن بەدرايه کچانیش لە دوئیلدا بەشداریبکەن، ئەگەر وابوایە من بەشبهحالی خۆم بە سەر دەچووم!

ئالیووشا له خوشيانا خەریک بوو شاگەشکە بێ، هاواری کرد: «زۆر
وێدەچی لەو ئی بن. سپاس ئیسمر دیاکۆف. سپاس. هەواییکی گرینگت دامی.
هەر ئیستا دەچم بۆ ئەوئ.»

ئیسمر دیاکۆف قاوی لیکرد: «نەئیی من پیمگوتووی قوربان.»

- نانا، وا دەچم، پینان وابی بە هەلکەوت ریم کەوتۆتە ئەوئ. خەمت نەبێ.
ماریاکاندرا تیفنا هەرای کرد: «راوہستە با درگاکەت بۆ بکەمەوہ.»
- نا بە سەر نەردەکاندا باز دەدەم، لەوێوہ نزیکترە.

ئەوہی ئالیووشا بیستبووی، بەجاری ئاراقارای لی هەلگرتبوو. بە
هەلەداوان بەرەو مەخانەکە سەری پێوہنا. بەو جلوہەرگە راھیبانەوہ
چوونە مەخانەکە نەدەکرا. بەلام لە درگاکەوہ دەیتوانی سۆراخی براکانی
بگری و بانگیان بکاتە دەری. بەلام لەگەل گەیشتنەبەر مەخانەکە،
پەنجیرەہەک کرایەوہ و ئیوان قاوی لیکرد.

- ئالیووشا دەتوانی ئیستا بیی بۆلام یان نا؟ ئەگەر بیی زۆرت سپاس
دەکەم.

- پیمخۆشە بیم، بەلام نازانم بەم جلوہەرگەوہ...

- من لە وەتاغییکی ئەلاحیدەم. لەو پلیکانانەوہ وەرەسەری. هەلی ئەوہ دیم
بۆ لات.

دوای تاویک ئالیووشا لە پەنا براکەہی دانیشت. ئیوان بە تەنیا خەریکی
شیوخواردن بوو.

(۳)

برایان پیکەوہ ناشنا دەبن

بەلام ئیوان لە وەتاغییکی ئەلاحیدە نەبوو، لە جیگیەک بوو بە پەردە لە
وەتاغەکە جیا کرابووہ. شوینیک بوو کە هاتوچۆی بەسەرەوہ نەبوو و هیچ
کەس نەیدەدیتن. یەکەم وەتاغ بوو لەبەر دەرگای هاتنە ژوورەوہ، رڤحەہەک
بە دیوارەکەوہ بوو. پێشخزمەتەکان وەک خولخولە لەم ژوور بۆ ئەو ژوور
هەلەدەسووران. تەنیا مشتەرییەک لە وەتاغەکەدا بوو، ئەویش نيزامییەکی پیری
خانەنشینکراو بوو لە قوژبنیک دانیشتبوو و چایی دەخواردەوہ. بەلام لە
وەتاغەکانی دیکەہی مەخانەکە وەک هەمیشە بەزم و رەزم و ژاوەژاوی
مشتەری و قاو کردنی پێشخزمەتەکان و دەنگی هەلچەپرائی سەری بتل و
تەقوتوقی تۆپی بیلێارد و دەنگی ئۆرگ و پیانو ولاتی داگرتبوو. ئالیووشا
دەیزانی ئیوان کەموایە بێ بۆ ئەو مەخانەہی و لەسەرہەک زۆر کەم
ہاموشۆی مەخانە دەکا. لە دلی خۆیدا گوتی: کەواہی بۆیە هاتووہ بۆ ئیرە
لەگەل دیمیتری قەراریان داناوہ لیرە یەکتەری ببینن. بەلام دیمیتری لەوئ
نەبوو.

ئیوان دیاربوو زۆر شادە لەوہی ئالیووشای وەگیر خستووہ. گوتی:
«پینان بلیم شفتەہی ماسیت بۆ بینن یان شتیکی دیکە؟ پیموایە تەنیا لەگەل
چایی نیوانت هەہی.» شیوی کردبوو و خەریکی چایی خواردنەوہ بوو.
ئالیووشا بە بزەہەکەوہ گوتی: «واچاکە لەپێشدا شفتەہی ماسیم بۆ بینن،
برسیمە، پاشان چایی دەخۆم.»

ئەہی مرەبای باللووک؟ لیرە هەیانە. لەبیرتە بە مندالی لە مالی پالیۆف
چەندت مرەبای باللووک پێخۆش بوو؟
- لەبیرتە؟ کەواہی مرەباش دەخۆم. ئیستاش هەروا پیمخۆشە.

ئىۋان بانگى خزمەتكارەكەي كرد و داۋاي شفتەي ماسى و مرەبا و چايى كرد.

- ھەموو شتېكىم لەبېرە، ئاليووشا. تۆشم لەبېرە ئەو كاتەي يازدە سالت تەمەن بوو منيش پازدە سالان بووم. جياوازيبەكى و ھەا لەنيوان پازدە و يازدەدايە كە لەو تەمەندە برا ھېچكات پېكەو ھە نابنە ھاورى. تەنانەت نازانم تۆم خۆش دەويست يان نا. كە چووم بۆ مۆسكۆ، ھەتا چەن سالى ھەو ھەل تۆم ھەر لەبېرېش نەبوو. ئەو كاتە، كە تۆش ھاتى بۆ مۆسكۆ، پېموايە تەنيا جاريك چاومان بە يەكتەر كەوت. ئىستاش ئەو ھە بۆ سى مانگ دەچى لېرەم و ھەتا ئىستا قسەيە كمان لەگەل يەكتەر نەكردو ھە. سبەينى دەمھەوئى لېرە بۆم، ھەر ئىستا بېرم لەو ھە دەكردو ھە چۆن چاوم پېتېكەوئى و خوداھافىزىت لېكەم. بەو ھە چاك بوو خۆت لېرەو ھە تېپەرىيەت.

- يانى زۆر تامەز زۆرى ديدارم بووى؟

- زۆرىش، دەمھەوئى بەبى پېچوپەنا بىتاسم و داوا لەتۆش دەكەم من بناسى. ئەو كاتە مالتاۋايى لە يەكتەر دەكەين. پېموايە بەر لەجياۋونەو ھە لە خەلكى، چاكتەر وايە بيانناسين. سەرنجم داۋى لەو چەند مانگەدا چۆنت چاۋ لە من دەكرد. نىگايەكى بەردەوام و پر لە داوام لە چاۋتدا دەدى. من خۆ لەبەر ئەو رۋانينە رەمزاۋىيانەتدا ناگرم. ھەر بۇيە لە تۆ دوورەپەريز كەوتووم. لە دلى خۆمدا دەمگوت ئەو پياۋە وردىلانەيە قورس و قايم راۋەستاۋە. ئەگەرچى پېدەكەنم، بەلام دلنبا بەراستەم. تۆ قورس و قايم راۋەستاۋى، وانىيە؟ زۆرم ئەو كەسانە خۆش دەوئى كە ئاۋا قورس و قايم راۋەوستەن. جا پالەپشتىيان ھەرچى ھەيە با بېئى. تەنانەت ئەگەر كەسانىكى ھەك تۆ وردىلەش بن. چاۋانى پر لە داخاۋازىيان ئىتر ئازارم نادەن. پاشان عاشقى ئەو چاۋانەت بووم. ئەو چاۋە پر داخاۋازىيانەت ئاليووشا. واديارە لەبەر ھۆيەك خۆشت دەوئىم. وايە؟

- من بەراستى خۆشم دەوئى، ئىۋان. دىمىترى برا م سەبارەت بە تۆ دەلى - ئىۋان گۆراۋە! من دەلېم ئىۋان مەتەلېكە بە كەس ھەلنايە. بەلام ئىستا شتېك سەبارەت بە تۆ دەزانم، كە ھەتا ئەمرو بەيانى نەمدەزانى.

ئىۋان پېكەنى و گوتى: «چىيە؟»

ئاليووشا پېكەنى: «توورە نايى.»

- نا، فەرموو، توورە نابم.

- تۆش لاۋى، ھەكو ئەو لاۋانەتر كە بىست و سى سالىان تەمەنە، تۆش ھەكو ئەوان گەنج و تازە بالغ و خوين شىرىنى، لە راستىدا خاۋىلكەشى! ئىستا بلى بزەنم زۆر خراپم سووكايەتى پېكردووى؟

ئىۋان بە گەرموگورى و خۆش خولكى دەنگى ھەلينا: «بەپېچەوانە، ئەو ويكچوونە تووشى سەرسوورمانى كردووم. بېوا بكە لەداۋى ديدارى ئەو رۆژە لەگەل كاترىنا ئىۋانا، جگە لە خاۋىلكەيى و خدەي مندالانەي خۆم بېرم لە ھېچى دىكە نەكردۇتەو ھە، ھەرۋەك لە دلى مندا بى وايە. زۆرجار لېرە بە تەنيا دانىشتووم و لە دلى خۆمدا گوتوومە: ئەگەر بېوام بە ژيان نەبى و ئەگەر متمانەم بە ئەو ژنە نەمىنى كە خۆشم دەوئى، ئىمانم بە رېك و پېكىكى شتەكان نامىنى و لە راستىدا دىمە سەر ئەو باۋەرەي كە ھەموو شتېك بىنەزم و قىزەونە و رەنگە دۆزەخىكى پر لە شەيتانىش بى. ئەگەر ھەموو ترسىكى سەركوئىر كەرى مروف بە سەر رۆحمدا بىارنى و ژيانم لېكاتە ژەقنەموت - ھەروا دەمھەوئى بژىم و ئەگەر بۆ تاقە جاريك لە جامى ژيان بچىژم، ھەتا دوا قوم و خلتەكەشى ھەلنەقورېنم دەمى لى ناكەمەو ھە! ئەگەرچى دلنباشم لە تەمەنى سى سالىدا جامەكە ۋەلا دەنېم، تەنانەت ئەگەر چۆرەشم لى نەبىيى، وازى لىدېنم - چدەكەم و رۋو لەكوئى دەكەم خۆشم نازانم، بەلام ھەتا دەگەمە تەمەنى سى سالى لىم رۋونە لاۋىيەتېم بە سەر ھەموو شتېكدا زال دەبى و دەيان بەزىنى - بە سەر ھەموو سەركوئىرى و بىزارىيەكدا. زۆرجار لە خۆم پرسىۋە بلىنى لە دنياۋا ناھومىدېيەك ھەبى بە سەر ئەم تىنويىيە شىتەنە و ناشياۋەي مندا زالېنى؟ بەو ئاكەمەش گەيشتووم بوونى نىيە، يانى

هەتا ئەو کاتەى دەبمە سى سالان و تارادەيەك كاملدەبم، ئەو تامەزرۆيەم لەكەيس دەچى. هيندى لە خەلکانى بىرکورت و خۆپەرست و دەغەزدار، بەتايبەت شاعيرانى بەرچاو تاريک ئەم تاسە و تىنويىتيە و ئەم ژيان خۆشەويستىيە بە شتىكى خراپ و ناحەز دەزانن. ئەو هەش راستە تامەزرۆ بوون بۆ ژيان و بايەخ نەدان بە شتەکانى دیکە يەكی لە تايبەتمەنديەکانى بنەمالەى کارامازوفە. بىگومان تۆش هەرواى، بەلام بۆ دەبى شتىكى سووک و چرووکانە بى؟ وزەى مايل بە ناوەند لەم هەسارەيەى ئيمەدا هەروا خاوەنى هينىكى ترسناکە، ئاليوشا، من حەزم لە ژيانە. بەو پيەش دريژە بە ژيان دەدم. تەنانەت ئەگەر برواشم بە نەزمى جيهان نەبى. حەزم لە پشکووتنى وردە چرووى بەهارانەيە، ئاسمانى سامالم خۆش دەوى. هيندى مروقم خۆش دەوى. هيندى لەو کەسانەى کە جارى وايە بى ئەو هەى خۆشمان بزائين بۆ، خۆشمان دەوين. هيندى لە ئاکارە گەرەکانى مروقم پيەشە و حەزى پيەدەکەم. ئەگەرچى ماوەيەكى زۆرە ئيتەر بروام پيەيان نەماوە. لەگەل ئەو هەشدا بە پيى خووخەى دييرين پياو بە دل ريزيان بۆ دادەنى. ها ئەو هەش شفتەى ماسى، بخۆ، با تۆزى هيزت بيتەو بەر. لەو چاکتر هەر نيە، ليرە شيوەى سازکردنەکەى باش دەزانن. دەمەهوى بە فەرەنگدا بگەریم ئاليوشا، ليرەو وەرپيەدەکەوم. دەزانم رەنگە بەرەو گورستان بچم، بەلام گورستانىكى پيرۆز و خۆشەويستە لەلام، بەلى، مردووەکانيشى کە لەويدا خەوتوون خۆشەويستن. ئەو بەردەى لە سەر گورەکەيانە باسى ئەو ژيانە گەرموگورە دەکا کە لە رابردوودا رايان بواردووە. کرئوشيان بۆ دەبەم و کليلەکانيان رادەمووسم کە ئەو ئيمانە بەهيزەيان بەکارى خويان و هەقيقەت و شەر و تيگەيشتنى خويان بووە. بە سەر گورەکانياندا دەگریم، ئەگەرچى بەدل بروام بەو هەيە کە لە ميژە هيج شتىک جگە لە مەرگ و گورستان لە گورپيدا نەبووە. لەبەر هيوابراوى ناگریم، بەلکو لەبەر ئەو هەى لەگەل گريانەکەمدا نەبووە. لەبەر هيوابراوى ناگریم، بەلکو لەبەر ئەو هەى لەگەل گريانەکەمدا هەست بە شادى دەکەم و گيانم لە هەست و سۆزدا ئەووق دەکەم. وردە

چروى تازه پشگوتووى بەهارانم خۆش دەوى^۲، ئاسمانى سامال و هيجى تر. نامەوى باسى ئاوەز و مەنتق بکەم، مەبەستم خۆشەويستىيەكى راستەقينەيە لە ناخى دلەو. مروّف، يەكەم هيزى لاوىى خوى خۆش دەوى. ئەرى لەم وتە و زمان پاراويەى من هيجت هەلکراند ئاليوشا؟» ئيوان لەپەر بە پيکەنينەو ه ئەو هى پرسى.

«زۆر چاک تيگەيشتم ئيوان. مروّف دەخوازى لە ناخى دلەو، ئاشق بى. ئەو قسەيەشت زۆر جوان بوو، زۆر دلخۆشم کە بۆم دەرکەوت ئەو نەدەت ژيان خۆش دەوى و لەلات شيرينە. پيموايە چاکتر وايە هەموو کەسيک لە دنياى ژيانى لە هەموو شتىک خۆشتر بوى.»

- يانى ژيانى زياتر لە ماناى خوى بەلاو شيرين بى؟

- بەلى، دەبى خۆشى بوى، بەلام جيا لە مەنتق - بە دەردى تۆ دەلىى - دەبى جيا لە مەنتق بى و تەنيا ئەو کاتەيە کە مروّف لە ماناى ئەو دەگا. زۆر لەميژە وا بىر دەکەمەو پيموايە نيوەى کارەکەت بە ئاکام گەيشتوو و بەرەمەکەيت و دەست کەوتوو. تۆ ژيانت خۆش دەوى، ئيستا دەبى هەولبەدى نيوەکەى دیکەى بە ئاکام بگەيەنى. ئەو کاتەيە رزگار دەبى.

- بۆ دتەهوى رزگارمبکەى! خۆ نەفەوتووم، ئيتەر ئەو نيوەى دیکە چ مانايەكى هەيە؟

- چاکە، پياو دەبى مردووەکەت راپلەکينى، ئەگەرچى رەنگە نەشمردبى. باشە ليمگەرئى با چايەکەم بخۆمەو. ئەو دەمەتەقيەمانم زۆر پيخۆش بوو ئيوان.

- دەزانم چاک گەشاويەتەو. زۆرم پيخۆشە کە ئاوا خاوەن ئيمانى. تۆ مروفيكى بەورە و خورپاگرى ئاليوشا. راستە دەلین دتەهوى واز لە کليسا بيتى؟

- بەلى، پيرەکەم فەرمووى دەست لە تەرکە دنيايى هەلگرم و بگەرپيمەو ه سەر ژيانى ئاسايى.

3- دييرىكى پووشکينە، لە شعرى «گزەباى سووتينەر هەروا هازەى دى».

- که‌وايه ده‌توانين زوو زوو يه‌کتر ببينين. بهر له‌وه‌ی بيمه سی سالان، يانی ئەو کاته‌ی که واز له جامه‌که بېنم، يه‌کتر ده‌بينين. باوکم نايه‌وئ هه‌تا ته‌مه‌نی هه‌فتا سالی^٤ واز له خوارده‌وه بېنئ. راستت ده‌وئ به هيوايه به هه‌شتا سالیښ بگا، خوی وا ده‌لئ. ته‌واو به راستيشيه‌تی، ئەگه‌رچی پياوئکی هه‌نه‌کچيه و به‌س. له سه‌ر ره‌وه‌زه به‌ردیک راوه‌ستاوه، له سه‌ر هه‌وه‌سبازیی خوی - ئەگه‌رچی دواي گه‌يشته‌نه سی سالی، له راستیدا له‌وانه‌يه شتيکی دیکه‌ی وه‌گیر نه‌که‌وئ پياو له سه‌ری راوه‌ستی... به‌لام مانه‌وه هه‌تا هه‌فتا سالان شووره‌يه. چاکتر وايه پياو هه‌تا سی سالان له سه‌ری بمنيته‌وه. ده‌کرئ خۆت فريو ده‌ی و «سینه‌ری شکۆ و گه‌وره‌یی» به سه‌ر خۆته‌وه ببيني. ئەرئ ئەمرۆ ديميتريت نه‌ديوه؟

«نا، به‌لام ئيسمير دياکوفم دی، «ئاليووشا خيرا خيرا و به وردی چۆنيه‌تی دیداره‌که‌ی خوی له‌گه‌ل ئيسمير دياکوف گيرايه‌وه. ئيوان زۆر به تامه‌زرۆیی گوئی راگرتبوو و له په‌ستا پرسياری لیده‌کرد.

ئاليووشا دريژه‌ی به قسه‌کانی دا: «به‌لام داواي لیکردم له‌م باره‌وه هيج به ديميتري نه‌لیم.» ئيوان نيوچاوانی تیکنا و سه‌ری داخست.

ئاليووشا پرسیی: «له داخی ئيسمير دياکوف ئاوا تیکچووی؟» ئيوان وه‌ک به زۆر قسه‌ی پئ بکه‌ی، گوئی: «به‌لئ، تف له چاره‌ی. راستت ده‌وئ ده‌مويست چاوم به ديميتري بکه‌وئ، به‌لام ئیستا ئیتر پيويست ناکا.

- کاکه، به‌م زووانه ده‌ته‌وئ برۆی؟
- به‌لئ.

ئاليووشا به نيگه‌رانيه‌وه پرسیی: «ئە‌ی باوکم و ديميتري؟ کيشه‌ی ئه‌وان به کوئ ده‌گا؟»

ئيوان به تووره‌یی گوراندی: «تۆش ئە‌وه‌ت کردۆته بنيه‌شته خۆشه‌که! به من چی. مه‌گين من پاسه‌وانی ديميتريم؟» به‌لام دواي ئە‌وه له‌پر بزه‌يه‌کی تال

و ماناداری گرت. «راستت ده‌وئ وه‌لامی قائین^٥ که سه‌باره‌ت به برا کوژراوه‌که‌ی به خودای دايه‌وه، وا نييه، پيموا هه‌ر له‌و کاته‌دا بمرت له‌وه ده‌رکرده‌وه! ده‌ی به قه‌ره‌مه‌قه‌ر، چاويان ده‌رئ، خودای ده‌کرد يه‌کتريان ده‌کوشت. خۆ من ناتوانم ليره بمنيته‌وه و کيشکيان بدیرم. ده‌توانم؟ ئە‌وه‌ی ده‌بوو بيکه‌م، کردم و ده‌مه‌ه‌وئ برۆم. پيتوايه به‌غیلی به ديميتري ده‌به‌م و له‌م سی مانگه‌ی رابردوودا هه‌ولمداوه کاترينای شوخ و شه‌نگی لی هه‌لفريوینم؟ نا، کاکي خۆم، کاریکي تايه‌تم هه‌بوو. کاره‌که‌م ته‌واو کرد و له سه‌ر رويشتتم. هه‌ر ئیستا ته‌واومکرد، خۆت شايد بووی.»

- له مالی کاترينا ئيوانا؟

- به‌لئ خۆشم به يه‌کجاری نه‌جاتدا. له کوټايیدا هه‌ر کاریکم به ديميتري هه‌بئ پيوه‌ندی به خۆمه‌وه هه‌يه و به ديميتري مه‌رپووت نييه. کاری خۆم بوو و ده‌بوو له‌گه‌ل کاترينا ئيوانا يه‌کلایي که‌مه‌وه. تۆش ده‌زانی خۆ، به پيچه‌وانه‌ی ديميتري جوړیک هه‌لسوکه‌وتی کرد، ده‌تگوت که‌ين و به‌ينيکیان هه‌يه. داوام لینه‌کرد ئە‌و کاره بکه‌م، به‌لام ئە‌و کاترينا ئيوانای به ريزه‌وه به من سپارد و دوعای به‌خیريشی بو کردین. زۆر دزيوه، ئاخ ئاليووشا، خۆزگه ده‌تزانئ ئیستا دلم چه‌نده ئاسووده‌يه! برۆا ده‌که‌ی، بو خوارده‌وه ليره دانیشتم و زۆری نه‌مابوو داواي شامپانی بکه‌م، تاکو يه‌که‌م سه‌عاتی رزگاريم بکه‌م به جيژن. سه‌يره نزیکه‌ی شه‌ش مانگی خاياند و به يه‌کجاری توورم هه‌لدا و وازم لی هیتا. ريزه‌يه‌کيش بیرم بو ئە‌وه نه‌ده‌چوو، ته‌نانه‌ت دوینيش، ئە‌گه‌ر بمويستايه کوټایی پئ هينانی زۆر سانا بوو.

- باسی ئە‌شق ده‌که‌ی ئيوان؟

- ئە‌گه‌ر پیت خۆشبئ، به سه‌ر چاو. زۆر سه‌ير ئاشقی ئە‌و کچه بووبووم. ئە‌و کچه به جاری هۆشی لی بریوووم. ئە‌وين و خۆشه‌ويستيه‌که‌ی وای لی کردبووم، خۆم ئازار ده‌دا و ئە‌ویش زۆری ئازار ده‌دام. وام لیته‌ات کيشکی

5- خودا به قائین (قابیل) ی گوت: هابیلی برات له کوئيه؟ گوئی: نازانم، بو من پاسه‌وانی براکه‌مم؟»
عه‌دی عه‌تیق، سیفیری دۆزینه‌وه، به‌شی چواره‌م.

4- له کتییی پیرۆزدا هاتوه ته‌مه‌نی مرۆف هه‌فتا ساله.

بدیرم و چاوی له سەر هه‌لنه‌گرم... به‌لام له ناکاو هه‌موو شتیک شیوا و دەم له پووش مامه‌وه! ئەمڕۆ به‌یانی به‌ئەوین و سۆزیکێ زۆره‌وه دەدوام، به‌لام کاتی له‌وێ دوور که‌وتمه‌وه دام له‌ قاقای پیکه‌نین و برۆا ده‌که‌ی؟ هه‌قیقه‌ته‌که‌یم پێ گوتوو.

ئالیووشا چاوی له‌ ئەدگاری براکه‌ی کرد، گه‌شابه‌وه، گوتی: «وا دیاره زۆر زۆر دلخۆشی.»

- با ئەوه‌شت پیلیم، له‌ راستیدا هه‌چ گرینگایه‌تییه‌کم پێ نه‌ده‌دا! ها! ها! ئاخری دهرده‌که‌وئ که‌ من گرینگایه‌تیم پێنه‌داوه. له‌گه‌ل ئەوه‌شدا کاتی له‌گه‌لی که‌وتمه‌ ده‌مه‌ته‌قی، زۆری سه‌رنجراکێشام. به‌ جاری تووشی دل‌ه‌کوته‌ی کردبووم. برۆا بکه‌ هه‌ر ئیستا دل‌م بۆی ده‌گورکێن. هه‌ر بۆیه‌ واز هه‌ینان له‌وه‌ عه‌شقه‌ زۆر دژوار بوو. پیتوایه‌ شاتوشوت ده‌که‌م؟
- نا، به‌لام ره‌نگه‌ ئەشقیکی راسته‌قینه‌ نه‌بووی.

ئێوان ده‌ستیکرد به‌ پیکه‌نین و کوتی: «ئالیووشکا، ئەوه‌نده‌ بیر له‌ عه‌شق مه‌که‌وه، ئەو کاره‌ له‌ تۆ ناوه‌شیته‌وه. کاریکی باشت کرد ئەمڕۆ به‌یانی په‌رپیتته‌ نیو قسه‌کان! له‌ بیرم نه‌بوو له‌به‌ر ئەو کاره‌ جوانه‌ ماچتبه‌کم... به‌لام زۆری ئازار دام! من ده‌مزانی خۆشی وه‌ک من له‌ ناخه‌وه‌ هه‌لده‌قرچی، ده‌زانی به‌ دل خۆشده‌وئ. له‌ راستیدا ئەویش دل‌ی به‌ منه‌وه‌یه‌ نه‌ک دیمیتری. به‌ پیچه‌وانه‌ دیمیتری بۆته‌ هۆی خه‌م و خه‌فه‌تیشی. ئەوه‌ی ئەو کاته‌ پیمگوت پیچ وپه‌نای تیدا نه‌بوو. هه‌قیقه‌ت بوو. به‌لام ناخۆشییه‌که‌ی له‌وه‌دایه‌ ویده‌چی هه‌تا یازده‌ بیست سالی دیکه‌ بۆی دهرنه‌که‌وئ که‌ دل‌ی به‌ دیمیترییه‌وه‌ نییه‌ و ئەگه‌رچی ئازارمه‌ده‌دا، به‌لام منی خۆشده‌وئ، ره‌نگه‌ قه‌تیش به‌و ئاکامه‌ نه‌گا، ئەگه‌رچی ئەمڕۆ ئەو په‌نده‌شی پێدرا. واشی به‌ باش ده‌زانم بۆ هه‌تا هه‌تایه‌ لیڤه‌ برۆم. ئەرێ به‌ راستی حالی چۆنه‌، دوای رۆشنتی من چی قه‌وما؟
ئالیووشا پینگوت که‌ تووشی هه‌رشێ عه‌سه‌بی بووه‌ و بیهۆش که‌وتوو، ئیستاش هه‌ر وایه‌ ورپینه‌ ده‌کا.

- پیتواییه‌ مادام خۆخلاقوف خۆی سازاندوویه‌تی؟

- نا، پیمواییه‌.

- ده‌بی له‌ بنج و بناوانی ئەو کاره‌ بگه‌م. هه‌چ که‌سه‌یش به‌ هۆی هه‌رشێ عه‌سه‌بییه‌وه‌ نامرێ. گرینگ نییه‌. خودا بوورانه‌وه‌ی وه‌ک ده‌وای ئارام بوونه‌وه‌ به‌ ژنان به‌خشیوه‌. تازه‌ من پیم به‌ ویدا ناچیتته‌وه‌، بۆ دیسان له‌خۆرا خۆمیان تی هه‌لقوتینم؟

- به‌لام خۆ پینگوت هه‌چ کاتی گرینگایه‌تی به‌ تۆ نه‌داوه!

- به‌ قه‌ستی وامگوت. ئالیووشکا، ده‌هیلی داوای شامپانی بکه‌م؟ وه‌ره‌ با به‌ بۆنه‌ی رزگار بوونی منه‌وه‌ ده‌ستبه‌کێن به‌ خواردنه‌وه‌. خۆزگه‌ ده‌زانی چه‌نده‌ دلخۆشم!

ئالیووشا له‌ ناکاو کوتی: «نا برا گیان، وا چاکه‌ نه‌خۆینه‌وه‌. چونکه‌ هه‌تا راده‌یه‌ک هه‌ست به‌ په‌ژاره‌ ده‌که‌م.»

- ئەرێ له‌ میژه‌ بۆم دهرکه‌وتوو ده‌لته‌نگ و خه‌مباری، وایه‌.

- که‌وایه‌ بریارت داوه‌ سه‌به‌ینی به‌یانی برۆی؟

- به‌یانی؟ کوا گوتم به‌یانی دهرۆم... به‌لام ره‌نگه‌ به‌یانی برۆم. برۆا ده‌که‌ی، بۆیه‌ بۆ نان خواردن هاتووم بۆ ئیڤه‌، تاکو له‌گه‌ل ئەو پیره‌ پیاوه‌ له‌ سه‌ر سه‌فره‌یه‌ک دانه‌نیشم، چونکه‌ پیمخۆشه‌ کویر بم و نه‌بیینم. هه‌تا ئەو جییه‌ی که‌ پێوه‌ندی به‌ ئەوه‌وه‌ هه‌یه‌، ده‌بوو زۆر به‌ر له‌ ئیستا برۆیشته‌بایه‌م. تۆ بۆ ئەوه‌نده‌ به‌ رۆشنتی منه‌وه‌ هیلاکی؟ به‌ر له‌ رۆشنتی کاتیکی زۆرمان هه‌یه‌. کاتیکی به‌ بارته‌قای هه‌تا هه‌تایی!

- ئەگه‌ر سه‌به‌ینی دهرۆی، مه‌به‌ستت له‌ هه‌تا هه‌تا چیه‌؟

ئێوان به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ کوتی: «بۆ ئیمه‌ چ فه‌رقیکی هه‌یه‌؟ بۆ ئاخافتن و بۆ مه‌به‌ستیک که‌ ئیمه‌ی کیشاوه‌ته‌ ئیڤه‌، دهرفه‌تیکی زۆرمان هه‌یه‌. بۆ ئەوه‌نده‌ تووشی سه‌رسامی بووی؟ وه‌لامم بده‌وه‌: بۆ لیڤه‌ دیده‌نی یه‌کترمان کرد؟ تاکو باسی دل‌داری من و کاترینا ئیوانا بکه‌ین؟ باسی باوکم و دیمیتری؟ سه‌فه‌ری هه‌نده‌ران؟ بارو‌دوخی ناله‌باری رۆوسییا؟ ئیمپراتۆر ناپلیون؟ ها؟»
- نا.

- که وایه ده زانی بۆچی. بۆ خه لکی دیکه مه سه له که جیاوازه؛ به لām ئیمه له تافی هه رزه کاریماندا سه رته تا ده بی به پرسیاره ئه به دییه کانمان بگهین. چاره ی ئیمه ش هه ر ئه وه یه. لاوانی رووسی ئیستا جگه له په رسفی ئه به دی باسی هیچ شتیکی دیکه ناکهن. ئه ویش راست له کاتیکدا که فکر و زکری پیران به په رسفی کار و کرده وه وه خه ریکه. له م سی مانگه ی رابردوودا بۆ به و چاوه پر له پرسیارانه وه تیم راده مای؟ ده تویت لیم بپرسی ئیمانم به چی هه یه، یان ئیمانم هه ر نییه؟ له و سی مانگه دا مه به ستت هه ر ئه وه بوو ئاوا چاوت لیده کردم. وا نییه؟

ئالیووشا به بزیه که وه گوتی: «رهنگه وا بوو بی. ئیوان، خو ئیستا پیم پی ناکه نی؟»

- من و پیکه نین؟ من نامه وئ هه ستی برا چکۆله که م که ماوه ی سی مانگه به و چاوه پر له پرسیاره وه تیم راماره برووشینم. ئالیووشا، چاو له چاوم بره! خو منیش کورپکی وه ک تووم. به لām ته رکه دنیا نیم. کورانی رووسی تا ئیستا چیان کردووه؟ مه به ستتم تا قمیکمانه. بۆ وینه له م مه یخانه بۆگه نه دا یه کتر ده بیینه وه و له قوربئیک داده نیشن. به ر له وه به عومراتی خو یان یه کتریان نه دیوه و کاتیک له مه یخانه ده پۆنه ده ر، هه تا چل سالی دیکه یه کتر نابیننه وه. له و دانیشتنه زوو تیپه ره شدا باس له چی ده که ن؟ باسی پرسیاره ئه به دی، باسی بوونی خودا و هه رمان و زیندوو بوونه وه؟ ئه وانه ی که ئیمانیا ن به خودا نییه، باسی سو سیالیسم یان ئانارشیسم ده که ن، به شیوه یه کی نو ئ باس له بارودوخی ژیا ن و مرو قایه تی ده که ن، به جو ریک که هه موو مه به سه ته کانیان له ده وری ئه و پرسیارانه ده خولیته وه و کردوو یانه ته بنیشته خو شه که و هه روه ها کۆمه لئ له کورانی ره سه ن زاده ی رووسی جگه له مشتومر سه باره ت به و پرسیاره ئه به دیانه کاریکی دیکه نازانن! وا نییه؟

«به لئ، بۆ رووسییه راسته قینه کان پرسیار و لیکۆلینه وه سه باره ت به خودا و هه رمان، یان وه ک تو ده لئنی هه ر ئه و پرسیاره هه میشه بیانه ی بوونه ته بنیشته خو شه که ی سه ر زاران گرینگه. هه لبه ت ئه وه ش به ر له

هه موو شتیکی سه ر هه لده دا و بۆیه شه له و باره وه قسه و ده رده دل ده که ن.»
ئالیووشا ئه وه ی گوت و هه ر به و بزیه و سه رنجه دلۆقانا نه و پر له پرسیاره وه چاوی له ئیوانی برای بری.

- باشه ئالیووشا، تو ش هه ستت به وه کردووه جاری وایه زور زور گه و جانه یه پیاو رووسی بی، به لām هیچ شتیکی له وه گه و جانه تر نییه کورانی رووسی ئاوا کاتی خو یان به فیرو ده دن. به لām کورپکی رووسی هه یه ناوی ئالیووشایه که یه کجار زورم خو شده وئ.

ئالیووشا له ناکا و پیکه نی و گوتی: «چه نه ده جوانت به یان کرد!»
- ده ی بیژه بزانه له کو یوه ده ستپیکه م؟ فه رمان بده ده ی. باسی بوونی خودا، ها؟

«له کو یوه پیت خو شه ده ستپیکه، ته نانه ت له بی بایه خه کانییه وه. دوینی له مالی باوکم گوتت خودا نییه.» ئالیووشا به وردی له ئیوان راما.
دوینی کاتی شیو خواردن به قه ستی ئه و قسه یه م کرد، ویستم سه ر بخرمه سه رت، به لām زوو بۆم ده رکه وت زوری پی تیکچووی، به لām ئیستا به خراپی نازانم له و باره وه له گه لت بدویم، به راستیش ئه و باسه م به لاوه گرینگه. ده مه وه ئ زیاتر له یه ک نزیک بیینه وه. ئالیووشا، چونکه زورم خو شده وئ. دوست و هاو رپیم نییه و ده مه وه ئ ئه مجاره تا قبی بکه مه وه و هاو رپیه کی دل سو زم هه بی. جوان بیر ی لیکه وه، ره نگه منیش ئیمانم به بوونی خودا هه بی.» ئیوان پیکه نی، «وا دیاره پیت سهیره، ها؟»
- جا دیاره، هه لبه ت ئه گه ر به گالته ت نه بی.

- گالته؟ دوینی له حوجره پیری کلیسه ش پینگوتم گالته ده که م. کاکی خۆم، بیستووته تاوانباریکی پیر له سه ده ی هه ژده هه مدا هه بوو، گوتی ئه گه ر خودا نه بوایه، پئویست بوو دایهینن. S'il n'existait Pas Dieu, il faudrait l'inventer⁶ له راستیدا مرو ق خودای داهیناوه. ئه وه ی زوریش سهیر و سه ر سوور هینته ره ئه وه یه که له راستیدا خودا بوونی هه بی؛ شتیکی دیکه ش

6- «ئه گه ر خودا نه بوایه، دایان دهینا.» دیریک له ریساله یه کی وۆلتیر.

سەيرە كە ئەو شىئو ئەندىشە، يانى ئەندىشە پىۋىست بوونى و جوودى خودا بچىتە زەينى بوونە وەرئىكى در و وەحشى وەك مرۆقە وە. ئەو دەش ھىندە پىرۆز و ھەست بزوين و ھەكىمانە و مەزەنە و ئىحتىيارئىكى گەورە يە بۆ مرۆق ھەر باسى مەكە. بەلام با سەبارەت بە خۆشم بدویم. زۆر لە مېژە ھاتوومە سەر ئەو دەى بىر لەو مەسەلە يە نەكە مەوە كە خودا مرۆقى خولقاند، يان مرۆق خوداى داھىنا. باسى ئەو مەسەلە نەكە مەوە كە كورانى رووسى سەبارەت بەو مەبەستە سازاندوويانە و ھەموويان لە گریمانەكانى فەرەنگ وەرگرتووە. چونكە ئەو دەى لە فەرەنگ گریمانە يە، لە لای كورانى رووسى مەسەلە يە و نەك ھەر بۆ كوران بۆ مامۇستاكانىشىيان. چونكە مامۇستايانى رووسى ئەغلەب ھەر ئەو كورانەن.

ھەر بۆ يە ھىچكام لە گریمانەكان لە قەلەم ناخەم. چونكە ئىستا مەبەستى وتوويزەكە مان شتىكى دىكە يە. من خەرىكم ھەول دەم بەپەلە باسى خووخدە و سروشتى خۆم بكەم، يانى بىدركىتم كە چ جورە مرۆقىكم. ئىمانم بەچى ھە يە و بەھىواى چىم. وا يە يان نا؟ كەوا يە دەبى راست و رەوان پىت بلیم ئىمانم بەخودا ھە يە. بەلام ئەو بەزانە؛ ئەگەر خودا ھە يە و ئەگەر بەراستى ئەو دىناى خولقاندووە، كەوا يە ھەر بەو جورە يە كە دەزانين دىناى لە سەر پىوانە يە ھەندسە ي ئەقلىدىس و زەينى مرۆق، بە شىئو دەى سى رەھندى بە ھەوا وە خولقاندووە. لەگەل ئەو دەشدا، فەيلە سووفان و ئەندازيارانىكى زۆر بوون و ھەن لەو بەگومانن كە تەواوى جىھان، يان بە شىئو يەكى گشتىتر بلين تەواوى ھەستى، بەپى ھەندسە ي ئەقلىدىس خولقا بى ئەوان تەنانەت غىرەتى ئەو خولياو خەونە يان وەبەر خويان ناوہ كە بلين دوو ھىلى تەرىب بە پى ئەو ھەندسە يە لە سەر زەوى ھىچكات بە يەك ناگەن. لەوانە شە لە شوينىكى بىكۆتايى بە يەك بگەن. بەو ئاكامەش گەيشتووم چونكە سەرم لەو دەش دەرنەچى، نابى چاوەروانى ئەو دەشم بى سەرم لە بوونى خوا دەرچى. بە خاكە رايى دانى پىادەنىم كە بۆ لىكدانە وەى ئەو جورە پرسىارانە مېشكم كارناكا. من زەينىكى خولینە و ئەقلىدىسىم ھە يە و چۆن دەتوانم

مەسەلە گەلنىك شىكە مەوە كە پىئوھندى بەم دىنا يە وە نىيە؟ ئالىووشاگان ئەو ئامۇزگار يە شەم لەگوى بگرە، قەت بىر لەو شتە مەكە وە. بەتايبەت خوا و بوون و نەبوونە كەى. بۆ زەينىك كە بە ئەندىشە يە كەوە خولقاوہ كە تەنيا سى رەھەندى ھە يە، ئەو چەشنە پرسىارانە بە تەواوى بىھوودە و خوراپين. لەبەر ئەو يە ئىمانم بەخودا ھە يە و لەوبابە تەوہ دلخۆش و ئەرخە يانم. دواى ئەوہ، ئىمانم بە ھىكەتى ئەو و ئامانجى ئەو ھە يە. بەگشتى لەوپەرى زەين و روانگە ي ئىمە وە يە. ئىمانم بە نەزمى شاراوہ و ماناى ژيان ھە يە. ئىمانم بەو ھەماھەنگى و نەزمە ئەبەدىيە ھە يە، كە دەلین رۆژىك ھەموومان ئاوتتە ي دەبين. ھەروەھا ئىمانم بەو «وشە» يەش ھە يە كە جىھان بەرەولای ئەو دەروا. خودى ئەویش «لەگەل خودا» بوو و خوداشە.^۷ ھەتا ئاخىر و ھەتا بى برانە وە. ئەو دەش ھەموو چەشنە ناو و مانا يەكى ھە يە. ھەر دەللى لە سەر راستە رىيە كى بىكۆتايىم! لەگەل ئەوانە شدا، بروام پى بکە لە ئاكامدا ئەم دىنا يە ي خودام قەبوولنا بى، ئەگەرچى دەشزانم بوونى ھە يە، بەلام بەھىچ شىئو يەك قەبوولم نىيە. وانىيە كە ئىمانم بە خودا نە بى، دەبى ئەو بەزانى من دىناى بە دەستى ئەو خولقاوم قەبوول نىيە و ناتوانم قەبوولى بكەم. با زىاترت بۆ روون بكە مەوہ. وەك سەردەمى مندالى ئىمانم بەو ھە يە كە رەنج و ئازار شىفاى ھە يە و قەرەبوو دەبىتە وە. ھەموو پروپوچىيە پر لە پەستى و لىكدژەكانى مرۆق وەك تراويلكە يەكى چاوخەلە تىن، وەك سازكراوى قىزەونى زەينى ئەقلىدىسى بەبى توانا ئاوەزى بى برانە وەى مرۆق دەپووكىتە وە. لە كۆتايى دىنادا، لە چركە ساتى ھەماھەنگى ئەبەدىدا شتىكى وا خۆشە وىست وەر راست دەگەرئ و دەبىتە ھاوسەنگىيەك بۆ دللى ھەمووان. بۆ ئارام كەردەنە وەى ھەموو دلە رەنجاوہ كان. بۆ كەفارتى ھەموو سزاكانى مروقا يەتى و ئەو خويانە ي بە دەستى مرۆق رژاون، جگە لەو دەش ئەگەر بوارى ئەو بەدا ھەموو تاوانەكانى مرۆق بىبەخشرين و ھەموو بە

7- «سەرەتا وشە ھەبوو وشە لەلای خودا بوو. وشەكە خودى خودا بوو.» ئىنجىلى يوحەننا، بەشى يەكەم.

سەرھاتەکانی مەرۆف موو بە موو لیکداتەووە - بەلام ئەگەر تەواوی ئەوانەش وەرپاست بگەرێ، هیشتا قەبوولم نایە. تەنانەت ئەگەر دوو هیلێ تەریبیش بە یەک بگەن و بە چاوی خۆم ببینم، ببینم و بلێم هیلەکان پێک گەشتوون، دیسان قەبوولم نایە. ئەوەی لەزاتی مندا بە ئەمەیه. ئالیووشا ئەوە بێر و برپاوی منە. ئەوەشم بپەرە و لە ناخی دلەو درکاند. بە قەستیش ئاخافتنە کەم بە شێوەیەکی گەوجانە دامەزراند. بویە دانم بە هەموو شتیکدا نا، چونکە تۆش هەر ئەوەت دەوێست. تۆ نەتە دەوێست سەبارەت بە خۆدا هیچ بێستی، بەلکو دەتوێست بزانی برا خۆشەوێستە کەت ژبانی لە سەر چ ریبان و بنەمایە کە. منیش هەموویم پێگوتی. ئیوان ئاخافتنە رەوان و گەرموگورە کە بە هەستیکی ئاشکرا و چاوەروان نەکراوە کۆتایی پێهینا.

ئالیووشا لە ئیوانی برای پامای و لێی پرسی: «بۆ قەسەکانت «گەوجانە» دەستپێکرد؟»

- یە کەم لە بەر ئەوەی پووسیم. وتوێژی پووسیەکانیش لە سەر ئەو جۆرە مەبەستانە هەمیشە گەوجانە دەستپێدەکا و تەواو دەبێ. هەر وەها، هەرچەندە گەوجانە تر بێ لە راستەقینە نزیکترە. هەرچەند گەوجانە تر بێ، روون و ئاشکراترە. گەوجییەتی بێ گریوگۆل و سادەیه. وریایی خۆی دەگنخێنی و شاراوێه. وریایی بێ سەرەو بەرە و هیچو پووچە.

بەلام هەقمەقی سادق و بێ پێچ و پەنایە. ئاخافتنە کەم بە هیوا برپاوی گەیانوو، هەرچەندەش هەقمەقانه تر دووایتم، بەلاموە باشترە.

ئالیووشا گوتی: «ئەو دەم بۆ روون دەکەیهووە بۆچی دنیات قەبوول نایە؟»

«مەعلومە، خۆ شتیکی نەینێ نایە. ئامانجیشم هەرئەوێه کە پێبگەم. برا وردیلە خۆشەوێستە کەم، نامەوێ هەتڵەت بکەم یان لە قەلای میردانت دەرکێشم. رەنگە بمههوی بە دەستی تۆ شیفای بدریم.» ئیوان وەک مندالیکی ساوا و هیدی، لە ناکاو زەرەدیەکی گرت. ئالیووشا تا ئیستا زەرەدەخەنە ی وای بە سەر لێوی ئیوانەو نەدیتبوو.

(۴) ناخەرمانی

ئیوان ئاواي گوت: «دەبێ راستی شتیکت پێبێم. قەت بەو نەگەشتووم کە مەرۆف دەتوانی دراوسێکانی خۆی خوشبوو. بە برپاوی من، هەرئەو دەروچیرانانەن پیاو ناتوانی خوشیبووین. لەوانەیه بکری لە دوورەو خۆشتبووین. جارێکیان لە شۆینیک سەربردە پیاویکی خۆدام خۆیندەو، ناوی «یوحەنناي خاوەن بەزەیی» بوو. پارسەکیکی برسی و لە سەرمانا کەسیرە بوو دەچی بۆ لای و داواي لێدەکا گەرمی کاتەو، ئەویش دەبیاتە نیو پێخەفە کە ی خۆیهو و لە باوێشی دەگری و دەم بە دەمییهو دەنی و هەناسە ی گەرمی خۆی دەگا بە دەمیدا. دەم بە دەمی کەسیکەو دەنی کە بەهۆی نەخۆشییهکی قورسەو بۆگەن و قیزەون بوو. من پێموایه ئەو کارە ی بۆ ریا کردوو. لە بەر خۆشەوێستی و رەحمیک کە ئەرک بەسەریدا سەپاندی، وەک تاعەت و چلەگرتنیک کە لە سەری فەرز بوو. چونکە خۆشەوێستی دەبێ شاراوێ بێ، ئەگەر ئاشکرا بێ خۆشەوێستییه کە لە نیو دەچی.»

ئالیووشا گوتی: «باوێ زووسیمایە کدوو جار ئەوێ کردوو. ئەویش دەیگوت ئەغلەب جار ئەدگاری هیندی کەسی کە ریبواری رینگای ئەوین نین، وایلێدەکا هەستی خۆشەوێستیم بۆی نەبێ. لەگەل ئەوێشدا کۆمەلگا پرە لە ئەوین، ئەویش عەشقی مەسیحییانە. خۆم لەوێ دەگەم ئیوان.»

«من تا ئیستا لەو نەگەشتووم و تووشیشی نەهاتووم. کۆمەلی بێژماری مەرۆفیش لەم بوارەو لەگەل من هاوران. پرسیارم ئەوێه، بلێی ئەم شتە پێوێندی بە خووخدە ی خراپی مەرۆقەو هەبێ، یان لە هەوین و سروشتی مەرۆقدا یە. بە برپاوی من ئەشقی مەسیحییانە بۆ مەرۆف وەک

پەرچۆيەك وایه كه له سەر زهوی مه‌حاله. ئەو خودا بوو. بەلام من نيم. بۆ وینه، وایدانی من به سهختی ئازار ده‌كیشم. كه‌سیكى ديكه تیناگا من چ ژان و ئازاریك ده‌كیشم، چونكه ئەو كه‌سیكى ديكه‌یه و «من» نییه. بۆیه كه‌موایه كه‌سیك له ئازار و ژانی كه‌سیكى ديكه بگا. (ئەوه‌ش مایه‌ی ته‌شه‌خوسه) به بروای تۆ بۆ تینی‌ناگا؟ چونكه بۆنیکی ناخۆشم لیدی. چونكه ئە‌دگاریکی هه‌پۆلانه‌م هه‌یه. چونكه جاریك پیناقه‌م به لاقیدا داوه. جگه له‌وه‌ش ئازاره‌كان جیاوازن؛ ئازاری سووكایه‌تی و رووشكینی له‌وجۆره ئازارانه‌ی كه‌ پیاو سووك و چرووك ده‌كا - بۆ وینه، برسیه‌تی - بژیوده‌ركه‌م په‌نگه تینگا؛ به‌لام كاتیك به ئازاریکی گه‌وره‌تر ده‌گه‌ین - بۆ وینه ئازاركیشان له‌بهر ئە‌ندیشه، ئیتر بژیوده‌ركه‌م له‌وه‌ ناگا. په‌نگه به‌وه‌پیه‌وه‌ بێ كه ئە‌دگاری من له‌بهر گوشاری ئەو ئە‌ندیشه‌یه بزركاوه و به‌پروای ئەو له ئە‌دگاری مرو‌ف ناچی. بۆیه خیرا من له خیروبیری خۆی بیبه‌ش ده‌كا، كه به‌هیچ شیوه‌یه‌ك له‌بهر نینۆك وشکی و قرنیسی نییه. سووكا‌ره‌كان، به‌تایبه‌ت ئەو سووكا‌ره‌انه‌ی نه‌جیم و شه‌رمیون، نابێ خۆیان ئاشكرا بكه‌ن، به‌لكو واچاكه له ریگای رۆژنامه‌وه داوای سوأل و سه‌ده‌قه بكه‌ن. پیاو ده‌توانی به شیوه‌یه‌کی شاراوه، یان دوور به‌دوور ده‌روجیرانی خۆی خۆش بووی، به‌لام له نزیکه‌وه هه‌تا راده‌یه‌ك مه‌حاله. ئە‌گه‌ر بریار بێ ئەو كاره له‌بهر چاوی خه‌لك، یان له‌سەر په‌رده‌ی شانۆ به‌رپۆه بچێ، یان له شوینیك كه سووكا‌ره‌كان دینه‌سەر په‌رده و به‌جلوبه‌رگی هاوری‌شمین و پینه‌پینه‌وه و به‌كه‌وشی قه‌یتان پچراوه‌وه، ده‌سته‌ده‌كه‌ن به‌سه‌ما و به‌هه‌له‌په‌ركی و داوای سوأل و سه‌ده‌قه ده‌كه‌ن، ئەو كاته له‌وانه‌یه پیاو پینخۆش بێ چاویان لیتكا. به‌لام ته‌نانه‌ت ئەو كاته‌ش خۆشمانناوین. با له‌وه‌ زیاتری له‌سەر نه‌رۆم. هه‌ر ئە‌وه‌نده‌م ده‌ویست بیرورای خۆمت بۆباسبكه‌م. ده‌مویست به شیوه‌یه‌کی گشتی باس له ئازاره‌كانی مرو‌فایه‌تی بكه‌م. به‌لام واچاكه خۆمان ته‌نیا به ئازاری مندالانه‌وه نه‌به‌ستینه‌وه. هه‌ر ئە‌مه‌ش پانتایی باسه‌كه‌م تا راده‌یه‌کی زۆر به‌رته‌سك ده‌كاته‌وه. له‌گه‌ل ئە‌وه‌شدا چاكتر وایه زۆر له دنیای مندالان نه‌ترازین،

ئه‌گه‌رچی مه‌به‌ستی باسه‌كه‌م لێ كه‌مبایه‌خ ده‌كا. به‌لام به‌رله هه‌موو شتیك پیاو ده‌توانی مندالی له نزیکه‌وه خۆش بووی، ته‌نانه‌ت كاتیك كه زۆر پیس و چه‌په‌لێش بن، ته‌نانه‌ت ئە‌گه‌ر ناشیرین و دزیویش بن. (به‌لام پیموایه مندالان قه‌ت‌قه‌ت ناحه‌ز و دزیو نین.) هۆی دووه‌میش كه بۆ نامه‌وی باسی گه‌وره‌كان بكه‌م ئە‌وه‌یه جگه له دزیوی و قیزه‌هونی و موسته‌هه‌قی نه‌بوونی خۆشه‌ویستی، سزا ده‌درین - ئە‌وان سیویان خواردووه و خیر و شه‌ر ده‌ناسن. هه‌مووشیان «وه‌ك خودا»^٨ یان لیهاتووه. به‌لام هه‌روا خه‌ریکی سیو خواردن، به‌لام مندالان هه‌یچیان نه‌خواردووه و بیگوناه و پاكن. ئالیوشا تۆ مندالانت خۆشده‌وی. ده‌زانم كه زۆریشته‌ خۆشده‌وین. ده‌شزانم له‌وه‌ ده‌گه‌ی كه بۆ ده‌مه‌ه‌وی زیاتر باسی ئە‌وان بكه‌م. ئە‌گه‌ر ئە‌وانیش له‌سەر زهوی تووشی ئازاریکی تال و ترسناك بن، ده‌بێ به‌هۆی گه‌وره‌كانیا‌نه‌وه ئەو ئازاره بچێژن. ده‌بێ به‌هۆی گه‌وره‌كانیا‌نه‌وه كه سیویان خواردووه تووشی ئەو ئاكامه تاله‌ بن. به‌لام ئە‌م به‌لگانه پیه‌ندیی به دنیایه‌کی ديكه‌وه هه‌یه. ئە‌وه‌ش له‌ ده‌ره‌وه‌ی چوارچیه‌ی فامی مرو‌فه له‌سەر ئە‌م دنیایه. مرو‌فی بیتاوان نابێ له‌بهر تاوانی كه‌سانیکي ديكه ئازار بكیشن، ئە‌ویش به‌تایبه‌ت ئەو منداله‌ پاك و به‌سته‌زمانانه! په‌نگه سه‌رت له‌ من سوور مای. به‌لام منیش زۆرم مندال خۆشده‌وی. دیوته ئالیوشا مرو‌فی زالم و توورپه و درنده‌ش، یانی مالباتی كارامازوفیش هیندی جار مندالیان خۆش ده‌وی. مندالان هه‌تا ئەو كاته‌ی چكۆله‌ن - بۆ وینه هه‌تا ته‌مه‌نی حه‌وت سالان - زۆر له‌ گه‌وره‌كان دوورن. جیاوازیان زۆره، بوونه‌وه‌ریکی جیاوازن و هه‌ر ده‌لیی له‌ په‌نگه‌زیکي جیاوازن. له‌ به‌ندیخانه تاوانباریکم ده‌ناسی له‌ سه‌رده‌می چه‌ته‌یه‌كه‌یدا بنه‌ماله‌یه‌کی به‌ تیکرایي كوشتبوو، كه حه‌وت كه‌سیان مندال بووبوون. به‌لام كاتی له‌ زیندان بوو خۆشه‌ویستییه‌کی سه‌یری بۆ مندالان هه‌بوو. رۆژ تا ئیواری له‌بهر ده‌لاقه‌ی به‌نده‌كه‌ی راده‌وستا و له‌و مندالانه‌ی ده‌روانی كه له حه‌وشه‌ی به‌ندیخانه‌كه‌دا یارییان ده‌کرد. له‌گه‌ل كورپیکي چكۆله‌سه‌ری

8- هه‌له‌سه‌نگیندری له‌گه‌ل «سیفری سه‌ره‌له‌دان» به‌شی سینه‌م

ئاشنايەتتىى داخستىبوو و دەھاتە بەر دەلاقەى بەندەكەى و سەير خويان بە يەك گرتىبوو... نازانى بۆ دەمەھوئى ئەوئەندەت قسە بۆ بکەم ئاليووشا؟ ژانەسەرم گرتووه و خەمبارم، وەختە دلم بتوقى.»

ئاليووشا بە سەرسامى گوتى: «ھىندە غەرىب و سۆزدارانە دەدوئى ھەر دەلئى گۇراوى.»

ئىوان وەك ئەوھى قسەى براكەى نەبىستى، لە درىژەى وتەكانىدا گوتى: «ماوھىك لەمەوبەر لە مۇسكۆ توشى كابرەيەكى بولغارىيى بووم باسى جىنايەتى توركان و چركسىيەكانى بۆ كردم كە لە سەرانسەرى بولغاريا لە ترسى شۆرشى يەكپارچەى ئىسلالوھەكان ئەنجاميان دابوو. ئەوان گوندەكانيان سووتاندبوو، دەستدرىژيان كردبوو سەر ژنان و مندالان. گويچكەى پياوانيان بە بزمار بە ديوارەوھە داکوتابوو ھەروا رايانگرتىبون و پۇژى دوایی لە داريان دابوون. جىنايەت و كردهوھى واين كردبوو كە پياو ناتوانى بىرىشى لىبكاتەوھ. خەلك ھىندى جار باسى دپەندەيى ئاژەل دەكەن، دەلئىن بۆتە ئاژەلى دپندە، بەلام ئەوھ بىئىنساڧىيە و تۆمەتتىكى گەورەيە دەرھەق بە جپوجانەوھەر. چونكە ھىچ دپندە و جانەوھرىك ناتوانى بەقەد مروڧ زالم و خوينرېژ بى. چونكە زولم و زۆرەكەى زۆر فيلاوى و ھونەرمەندانەيە. شىر تەنيا نىچىرەكەى ھەلدەدپى و دەبخوا، ھەر ئەوھشى لەدەست دى. قەت بىر لەوھە ناكاتەوھ گويچكەى خەلك بە ديوارەوھە ميخكوت بكا، تەنانەت ئەگەر توانايى ئەو كارەشى بى، نايكات. ئەو توركانە چىژ لە ئەشكەنجە كردنى مندالانىش وەردەگرن. ورگى دايكان دەدپن و مندالەكەيان دەردىنن و فرىي دەدەن بۆ ھەوا و بە نووكى نىزەيانەوھ دەكەن. ئەو كارەشيان لەبەر چاوى ژنان و دايكان وەك رابواردن و گەمەيەكى خۆش چاوى لىدەكرد. ئەوھش دىمەنىكى دىكە كە پىموايە زۆر جىي سەرنجە. دايكىكى ترساو بىنە بەرچاوى خۆت كە وەك ميوژۆكە دەلەرزى. مندالىكى بە باوھشەوھ، كورپىك تورك گەمارۆى دەدەن. واديارە ھەزىيان لە گەمەيەكى سەرنج راکىشە. مندالەكە بە باوھشى دايكىيەوھ دەلاوئىننەوھ و ختىلكەى دەدەن تاكو وەپىكەنن دەكەوئى.

مندال دەستدەكا بە پىكەنن. ھەر لەو كاتەدا يەكئى لەو توركانە لوولەى چەكەكەى لە مەودايەكى نزيكەوھ بەرەو دەموچاوى مندالەكە دەگرى. مندالەكە لەبەر شادى دەترىقىتەوھ. دەستە وردىلەكانى بۆ تەنگەكە درىژ دەكا و توركەش لەو كاتەدا قامك بە پەلەپىتكەدا دەنى و مېشكى مندالە لەبەريەك بلاو دەبى. ھونەرمەندانە بوو، نا؟ راستت دەوئى توركان زۆريان دل بە گەمە و يارىي بەتام و چىژەوھ ھەيە.»

ئاليووشا پرسىي: «كاكە مەبەستت چىيە؟»

«پىموايە ئەگەر شەيتان وجودى نەبى و مروڧ خولقاندبىتى، ئەوى بە شكىل و شىوھى خۆى خولقاندووه.»

ئاليووشا گوتى: «يانى ھەر ئەو جۆرەى كە خوداى داھىتا؟»

ئىوان بە پىكەننەوھ گوتى: «زۆر خۆشە دەتوانى وشەكان دووپات بکەيەوھ. ھەر بەوجۆرەى كە پۇلۇنىوئس لە «ھاملىت» دا دەلى؛ (وشەكانم بۆخۆم دەگىرپتەوھ.) زۆر دلخۆشم. خوداى تۆ واديارە زۆر خوداى چاكە. ھەلبەت ئەگەر مروڧ ئەوى لە سەر شكىل و شىوھى خۆى خولقاندبى. ھەر ئىستا پرسىت مەبەستم چىيە. دەزانى چى، من زۆرم ھەز لە كۆ كردنەوھى رپووداوه چكۆلەكانە و باوھرت بى تەنانەت ھەقايەت و چىرۆكى زۆرم لە رپوژنامە و گۇڧارەكان برپوھ و ئىستا كۆمەلە چىرۆكىكى باشم ھەيە. ھەلبەت توركەكانىش جىي خويان لەو كۆمەلە چىرۆكەدا كرىتەوھ، بەلام تاچىك و غەوارەن. نمونە گەلىكىشم لە ولاتەكەى خۆمان ھەيە كە زۆر لە ھى توركان باشترە. زانىوتە ئىمە قامچى خواردنمان بەلاوھ شىرىنە و ئەوھش لە زاتى نەتەوايەتتى ئىمەدايە. ميخكوت كردنى گويچكە بە ديوارەوھ لە زەينى ئىمەدا ناگونجى. چونكە ھەرشتىك بى، ئىمە فەرەنگىن بۆيە ھەمىشە دار و قامچىمان بە سەرەوھىيە و ناتوانىن دەستىشى لى ھەلگرىن. ئىستا لە ھەندەران قامچى لە ھىچكەس نادرى. رەنگە شىوھى سزادانەكانيان مروڧانەتر بى، يان ياسا و رىسايەكيان داناوھ كە ئىتر ناوئىرن قامچى لە ھىچكەس بدەن. بەلام لە سەرىكى دىكەوھ قەرەبووى دەكەنەوھ، كە وەك ئەو شىوھىيە ئىمە

نه ته وایه تییه. هیندهش نه ته وایه تییه که له نیو ئیمه دا به کرده وه ئهسته مه. ئه گهرچی خه ریکه به سه رمانیدا دهسه پینن، چونکه بزوتنه وهی مهزه بی له نیو چینی بالادا دهستی پیکردوه. ریساله یه کی چاکم هیه له زمانی فه رهنسییه وه وه رگێردراوه. شیوهی سه ربړینی قاتلیکی تیدا هاتوه، که ناوی رپچارده و له م دواییانه دا، پینج سال له مه و بهر پیموایه لایکی بیست و پینج سالان بووه و له کاتی سزا دانه کهیدا تۆبه دهکات و دینه سه ر دینی مه سیح. ئه م رپچارده گوايه زۆلجووه و دایکی له ته مه نی شهش سالاندا دهیدا به شوانیک له چیاکانی سويسرا. ئه و شوانه گه وره ی کرد و باری هینا تا کو کاریان بۆ بکا. له نیو ئه واندا وه ک بیچووه ئازهلکی وه حشی بارهات. شوانه کان هیچیان پینه ده دا. جلوه رگ و خوراکیشیان نه ده دایه. له ته مه نی ههوت سالی دا، له کاتی باران و سه رمادا دهیاننارده بهر میگهل و زۆر بی به زه بییانه له گه لی ده جوولانه وه و پینان وابوو هه رچۆنیکي راده ن هه قیانه. چونکه رپچارديان وه ک کۆيله وه رگرتبوو و ئه وانیش به پیوستیان نه ده زانی ته نانه ت خوراکیشی بده نی. رپچارده خۆی ده گێرته وه که له و سالانه دا وه ک «کورپکی خوشگوزهران» له ئینجیلا، به ئاواته وه بوو له و شلقاوه بخوا که دهیاندا به به رازه دابه ستراره کان بۆ ئه وهی قه له و بن. به لام ته نانه ت نه یانده هیشته له وهش بخوا. هه رکاتیکیش له و خوراکه ی به رازه کانی ده دزی، قامچیان بۆ ده خسته کار. سه رده می مندالی و گه نجی به و جوړه رابوارد. تا ئه و کاته ی گه وره بوو و به راده یه ک به هین بوو که نه یانتوانی به رگری لیکن، هه ر بۆیه له وئ رۆیشته و بوو به چه ته. ئه و کوربه وه حشییه بوو به کریکار و به شیوه ی رۆژانه له ژنیو کاری ده کرد. ئه وهی په یدا ی ده کرد، ده سته بجی ده یخوارد و له زۆر جیگاش به نانه زگی کاریده کرد، وه لحاسل ژیانیکي گۆلی راده بوارد. له ئاکامدا پیره پیاوکی کوشته و مال و سامانه که ی تالان کرد، هه ر بۆیه قۆلبه ستیان کرد و دوا ی دادگایی کران به مه رگ مه حکوم بوو. خه لکی ئه وئ زوو هه لئاچن و به که وچکه ئاوئ ناکه ونه

9- ئینجیلی لوقا، به شی پازده هم.

مه له. له به نديخانه دا زۆر زوو قه شه کان و ئه ندامانی کۆری براهه تی مه سیح و ژنانی مرۆفدوست و... یارمه تییان دا. له زینداندا فیری خویندنه وه و نووسینان کرد و ئینجیلیان بۆ شیکرده وه. ئامۆژگاریان کرد و ئه وه نده یان به گویدا هه لخویند هه تا دانی به تاوانه کهیدا نا. ئیمانی به دینی مه سیح هینا. بۆ دادگای نووسی من رمووزنم، دیوه زمه یه کی کویرم. به لام خودای مه زن بینایی پیه خشیم و به هانامه وه هات. ته واوی خه لکی ژنیوی تووشی سه رسوورمان کردبوو. - هه موو خه لکانی مرۆفدوست و ئایینی ژنیو. هه موو عیلى ئه شرافى و نه جیمزادان رژانه نیو به نديخانه و رپچارديان له ئامیز گرت و ماچیانکرد: "تۆ براهی ئیمه ی. خودا به هاناته وه هاتوه." رپچارديش له ناخی دلله وه ده کولا و فرمیسکی هه لده رشت: «به لی! خودای دلۆقان به هانامه وه هاتوه! له ته واوی ماوه ی مندالیما ته نیا دلخوشیم ئه وه بوو ژه میکم خوراکى به راز ده سته که وئ. به لام ئیستا ته نانه ت لوتف و به زه بیی خودام به نسیب بووه و من له باوه شی خودادا ده رم!» به لی بمره، رپچارده له باوه شی خودادا بمره! چونکه تۆ خوینت رشتوو و ده بی سزا بدری. ئه گهرچی سه رده میک ته ماحت له خوراکى به راز ده کرد و له سه ر دزینی چۆرئ شلقاو دار و قامچیت نۆش ده کرد. هه قی خوشته بوو لیت بده ن. (چونکه ئه و کاره هه له یه و دزیکردن هه رامه.) به لام ئیستا پیاو ت کوشتوو و ده بی بمری. «رۆژی ئاخه ر رپچارده به و په ری بی هیزیه وه، له گریان زیاتر هیچی له ده سته نه ده هات. سات له دوا ی سات دووپاتی ده کرده وه: "خۆشترین رۆژی ته مه نم ئه مرۆیه. خه ریکم ده رۆم بۆلای خودا." قه شه کان و داوه ران و ژنانی مرۆفدوست هاواریان ده کرد: "به لی، ئه مرۆ خۆشترین رۆژی ته مه نته، چونکه خه ریکى ده رۆی بۆ لای خودا!" تاقمیکي زۆر به پینان و سواره به شیوه یه کی ریکو پیک به دوا ی عاره بانه ی هه لگری رپچاردا ده رۆیشته ن که به ره و گۆره پانی سزا ده چوو. له گۆره پانه که رپچارديان دابه زاند و پییانگوت: "بمره براهم، له باوه شی خودادا بمره، چونکه ته نانه ت تۆش وه بهر لوتفی خودا که وتی!" به وشیه یه رپچارده که

له لایه ن خه لکه وه ماچباران دهکرا، بردیانه سهر سهکۆی سزا و به ره ولای گیووتینه که بیان برد. ئیمانداران به شیوهیه کی برایانه ملیان په راند، چونکه که وتبووه بهر لوتقی یه زدان. به لئی ئه وه دیاردهیه کی شان و هه لئباردهیه. ئه و ریساله یه ش تا قمیگ له مرؤف دۆستانی رووسی له چینی ئه شرافزادان و مزگینی ده رانی رزگاری له ژیر تیشکی ئیمانی مه سیحدا، به زمانی رووسی وه ریانگیا وه ته وه. ههر به خوراپیش له نیو خه لکدا دابه شیان کردوو تاکو چاو و دلایان پیی روون بیته وه. به سه رهاتی ریچارد زور سه رنجراکی شه. چونکه رووداوئیکی نه ته وایه تییه. ئه گه رچی به بروای ئیمه په راندنی سه ری که سیگ بی بایه خ و هیچه. چونکه ئه و بوته برامان و وه بهر لوتف و به زه بیی خودا که وتوو. له گه ل ئه وه شدا ئیمه شیوهی تایبه تی خومان هیه، که زور له وه خراپتره. گه مه ی میژوو بیی ئیمه ش ئه وه یه به خواستی خومان و به شیوهیه کی راسته وخو ده بینه هو ی ئازاری ئه م و ئه و. نیکراسوف له نووسراوه یه کدا باسی کابرایه کی لادیی ده کا که به خه ره زهنگ له چاوی ئه سپیک ده دا. «له چاوه سه بووره که» ی هه موو که سیگ رهنگه چاوی به و شیوه دیمه نه که وتبی¹.

رهنگ و موری رووسی پیوهیه. نیکراسوف ده لئ ئه و ئه سپه، ئه سپیکی پیر و چکۆله بوو. باریکی قورسی لی نرابوو و توانای نه بوو به ریدا بروا. ئه و لادییه دهیداته بهر زهبری خه ره زهنگ، درندانه لیدده دا، ئه وه دنده ی لیدده دا که له ئاکامدا به باده ی رق و سته م مه ست ده بی و خو شی نازانی چده کا. بی به زه بییانه و شه لم کویرم ناپاریزم تی به رده بی. "ئه گه رچی پیر و بیهیزی، به لام ده بی ئه و باره هه لگری، ده نا ده بی بتوی." ئه سپی چاره ره ش هه رچه ند له خو دهنووسی و هیز وه بهر خو ی دهنی ناتوانی، ئه ویش ده ست ده کا به لیدانی چاوه پر ئاوه کانی، «چاوه سه بووره که ی» ئه و ئاژه له به سته زمانه. ئه و ئه سپه چاره ره شه توقیوانه هه ولده دا باره که به ری، که وتوته هانکه هانک و ئازای ئه ندامانی ده له رزی. له په سته سه رسم ده دا و خه ریکه بکه وئ. به لام ئه وه ئه سپیکه و بهس، خوداش ئه سپی بو لیدان و خه ره زهنگ خواردن داوه به

10- «تا شه فقه» دوستویؤفسکی ئه م دیمه نه ی له «تاوان و سزا شدا هیناوه.

مرؤف. ئه وه ش تاتاره کان فیریان کردین و قامچیان به یادگاری بو به جی هیشتین. به لام ده کری قامچی له مرؤفیش بده ی! ئاغایه کی خوینده وار و خاوه ن فره ههنگ، له گه ل ژنه که ی به شوولکه ته ر له کچه که ی خو یان ده دن که هه وت سالی ته مه ن بووه. ده قی ئه وه شم له لایه. کابرا به وه دلخۆشه که شوولکه ته ری به ده سه ته وه یه. گوتوو یه: "چاکی هه لده ته زینی" هه ر بو یه ده سته ده کا به هه لته زاندنی کچه که ی. بو م ده رکه وتوو مرؤفی وا هه یه هه ر زه بریک ده وشینی مه یل و تاسه ی قولپده دا و هه رچه ند زیاتر بوه شینی هه وه س و تاسه ی زیاتر ده بی. ده قیه یه که ده وه شینن، پینج ده قیه ده وه شینن. ده ده قیه ده وه شینن. هه رچه ند زیا تریش بوه شینن درنده بییه که یان زیاتر په ره ده ستینی. مندا له هه تا ده توانی ده قی زینی، ده زیرینی، له ئاکامدا توانای قیژاندنی شی نامینی. به هه ناسه برکیوه ده لی: "باوه! باوه!" وایلیدی کابرای دیوه زمه به ره و دادگا راکیش ده کری. وه کیل ده گیری. رووسییه کان زور له میژوه وه کیلیان ناو ناوه «ویژدانیکی به کری گیراو» ئه و وه کیله بو پاریزگاری له کابرای تاوانبار ده لی: "دوسییه یه کی زور ساده یه. رووداوئیکی رۆژانه ی بنه ماله یه. باوکیک مندا له که ی ده عاملینی. بو یه زور کاریکی ناحه ز و شووره بییه بو ئیمه ئه و گرفته چکۆله مان کیشا وه ته دادگا." ئه ندامانی کو ری داد، که به و قسه یه قانع بوون، حوکی ره زایه تیان ده رکرد. خه لکیش به دیتنی ئه و دیمه نه و ئازادبوونی کابرای درنده ده ستیان کرد به چه پله ریزانی شادی. مخابن له وئ نه بووم! ئه گه ر له وئ بو وایه م، پیشنیارم ده کرد یارمه تییه کیشی بو کو بکه نه وه و خه لاتی بکه ن!... دیمه نیکی سیحراوی بوو، وانیه؟

«به لام هیشتا سه باره ت به مندا لان چیرۆکی چاکترم له لایه. سه باره ت به مندا لانی رووسی زورم مه تلّه ب کو کردۆته وه ئالیووشا. کچیکی پینج سالانه دایکی و باوکی "که سانیکی زور به ریز و هیژا و خوینده وار و نه جیمزاده" لیی به رقد ده چن. ده بی ئه وه ش دوویات بکه مه وه که ئه م مه به سته زور به ی مرؤفه کان ده گریته وه، مه به سته ئه م مگیزی مندا ل ئازاردانه یه. ته نیا مندا لانی ش. ئه م ئه شکه نجه گه رانه ده ره ق به خه لکانی تر و گه وره کان

کردوهه یان زۆر به نهرمونیان و خیرخوازانیه، راست وهک فەرهنگییه خاوهن فەرهنگ و مروّف دوۆستهکان؛ بهلام سهیر چهز به ئازاردانی مندالان دهکهن. له لایه کهوه زۆریشیان مندال خوش دهوئ. ته نیا بیده سه لاتى و بیهیزی مندالانه ئه وه شکه نجه گهرانه هان دهدا. راست برهوا و متمانه ی فریشته ئاسای مندالی به سه زمان و بیه نایه، خوینی پیس و گه ماری ئه وه شکه نجه گهرانه وه کۆل دینئ. هه لبهت له ناخی هه موو مروّفیکدا دپنده یهک وهرکه وتووه. دپنده ی رق، دپنده ی ئاگرى هه وهس که به قیژه ی قوربانى ئه شکه نجه کراو راده چهنئ. دپنده یه کی هه وسار پساندووی بیه یاسا، دپنده ی نه خوشییک که له دوای شرودری و باداری و نه خوشی گورچيله سهر هه لدهدا.

«ئهو که چه به سه زمانه پینچ سالانه یه، دایک و باوکه خاوهن فەرهنگه که ی به هه موو شیوه یهک ئازاریده دن. لیده ده ن، به قامچی هه لیده ته زینن، به بیه هیچ بنۆسیک هینده ی لیه ربه ا ده دن و سیخورمه ی تیده کون و به شه پ تیه هه لده دن هه موو گیانی وهک که وه که مانه شین و رهش هه لده گیرن. پاشان له وهش زیاتر شووی لیه هه لده کیشن و له کاتی سه رما و به سه ته له کدا ده یکه نه نیو مه بال و ده رگای له سه ر داده خهن. چونکه داوای لینه ده کردن شه وانه ش له و ئاوده سه ته ی بینه ده رئ، (پینان وایه مندالیکی پینچ سالان که وهک فریشته خه و ده بیاته وه، ده کرى فیر بیت و له خه و راپه رئ و داخوازییه کی هه بئ) میز و پیسی به سه روچاویدا ده کهن و ناچارى ده کهن بیخوا. دایکیشی، ئه رئ دایکیشی ئه و کاره ی له گه ل کردوه. جا بیهینه به رچاوی خۆت دایکیکی ئاوا زوره زوورئ منداله زیندانی و به سه زمانه که ی له نیو ئاوده سه ته وه بگاته گوئی و خه وى لیکه وئ! سه رت له وه ده رده چی که بوونه وه ریکی چکۆله، که ته نانته له وه ناگا چ به لایه کیان به سه ر هیناوه، له و شوینه پیسه دا، له و ئاوده سه ته سارد و تاریکه دا به ده سه ته چکۆله کانی له سینگه پر ژانه که ی خۆی ده دا و فرمیسه زولال و بیه رقه که ی پیشکه ش به خودای خوشه ویست و دلۆقان ده کا تاكو ئاگای لیبیه؟ براکه م، هاوړیکه م، مریده ئیماندار و خاکه راکه م، تو ده توانی له و کاره دزیو و پر له شووره ییه بگه ی؟ له وه ده گه ی

که بو ده بئ ئه و جوړه دلره قى و باوه ره قوره له کومه لدا هه بئ و ئازادیش بئ؟ ده لئین به بئ ئه وه مروّف نه یده توانی له سه ر زه وى بژئ. چونکه نه یده زانی چون له خیر و شه ر ئاگادار بئ. بو ده بئ له و خیر و شه ره نه گبه تی و دزیوه بگا، که ئه وه هه مووه گرانی بو ته واو ده بئ؟ ئاخه ئه گه ر ته واوی دنیا پر له ماریفه ت و ئیمان و خواپه رسته ی بئ، به قه د دوّعا ی ئه و منداله ی بایه خ نییه که له بهر «خودای خوشه ویست و دلۆقان» ده پارێته وه! باسی ئازاری گه وره کان ناکه م ئه وان سیوه که یان خواردوه. له عه نه تیان لیبئ. گلینه یان ده رئ! به لام ئه و مندالانه! ئالیووشکا خه ریکم ده بمه هوئ ئازارت، بو ئاوا تیکچووی؟ ئه گه ر پیت خوش بئ له وه زیاتری له سه ر نارۆم.»

ئالیووشا له به رخویه وه گوئی: «گوئی مه ده یه. منیش ده مه وئ ئازار بکیشم. «دیمه نیکی دیکه. ته نیا دیمه نیکی دیکه. چونکه زۆر سه رنجراکیش و به رچاوه. له م به ینانه دا له کومه له کتیبیکى ده سنووسى رووسیدا خویندمه وه که له «ئه رشیف» دا راکیرابوو. ناوه که یم له بیه نه ماوه. ده بئ دیسان بیخوینمه وه. ناوه که یم له بیه نه ماوه. ده بئ دیسان چاوی لیکه مه وه. له رۆژانی ره شی کۆیله داریدا که له سه ره تای ئه م سه ده یه دا روویداوه. که وایه بژین رزگارکه رانی خه لک! له و سه رده مه دا ژینرالیک بوو له گه ل ده ستوپیه ونده ئه شرافى و خاوهن ملکه گه وره کان، یه کئ له و که سانه. که پیموایه ئه و وه خته ش دانووی له گه ل که س نه کولاره. دوای خانه نشین کران له کارى ده ولته ی و هه سانه وه و لاق راکیشان پینواده بئ ژیان و مه رگی ره عیه ته کان له ده ستى خۆی دایه و هه رچۆنى پینخۆشبئ ده توانئ رایدا. ئه و کاتانه مروّفی ئاواش هه بووه. ئه و ژینراله ش که باسمانکرد ده چی له سه ر ملکه که ی خۆی داده نیشی و دوو هه زار ره عیه تی ده بئ و به شیوه یه کی زۆر زالمانه کاریان لیده کیشی و ژیان له و خه لکه رشو رووت و هه ژارانه ده کاته زه قنه مووت. کولانه سه گی وای بووه جیگای سه د تانجی و توله ی تیدا بوته وه. نزیکه ی سه د که سیشی سه گه وان گرتبوو که هه موویان سواره بوون و یونیفورمیان له به ردا بووه. رۆژیک کوړی یه کیک له و ره عیه ته هه ژارانه، که ته مه نی هه شت

سالان بووه، بهر دېك ده اوئ و له لاقى توله‌ى خوشه‌ويستى ژينرال ددرئ و بريندارى دهكا. "ئو توله خوشه‌ويستهم بۇ ده‌شله‌ى؟" پيى ده‌لئين ئو كورپه بهردى هاويشتوو و لاقى توله‌كه‌ى بريندار كردوو. "ده‌ى كه‌وايه تو ئو كارهت كردوو؟" ژينرال چاويك له سهرتاپاي كورپه دهكا. "بيگرن." ده‌يگرن و له كاتيكدا ده‌ستى به داوينى دايكييه‌وه گرتبوو به راكيش راكيش ده‌يبه‌ن و ئو شه‌وه هه‌تا به‌يانى زيندانى ده‌كه‌ن. به‌يانى زوو ژينرال به پوز و هه‌وايه‌كى شاهانه‌وه دپته ددرئ. ره‌وه‌يه‌ك تاژى و سه‌گه‌وان و راوچى هه‌موو به سواری له ده‌ورى كو دهبه‌وه. ژينرال سواری ئه‌سپه‌كه‌ى ده‌بئ. ته‌واوى ره‌عيه‌ته‌كان به ژن و منداله‌وه دپنن بۇ چاوترسپن كردن له‌وى رايانده‌گرن. دايكى كورپه له ريزى پيشه‌وه راده‌وه‌ستى. كورپه له به‌نده‌كه‌ى دپننه ددرئ. پوزيكي سارد و خه‌مناك و ته‌مومژاوبى پايز بوو. كزه‌ى زريان چزه‌ى له لووت و ده‌ست و پلى خه‌لكى رووته‌له هه‌لده‌ستاند و تفت هه‌لاويشتبايه ده‌يبه‌ست، پوزى واش خودا دايانوه بۇ راو. به‌فه‌رمانى ژينرال كورپه‌يان رووت كرده‌وه. كورپه له سه‌رمانا وهك شه‌قشه‌قه ده‌له‌رزئ. ئه‌گه‌رچى له ترسانا ئه‌ژنوى شكاهه، به‌لام ناويړئ بشگرى... فه‌رمانده‌ر فه‌رمان دهرده‌كا. "هه‌لبېرن با هه‌لى." سه‌گه‌وانه‌كان ده‌گورپنن: "هه‌لى ده‌ى! هه‌لى!" كورپه هه‌لدئ... ژينرال ده‌نه‌رپنئ: "ئو تانجى و توله‌يانه‌ى تيبه‌رده‌ن!" ته‌واوى تاژى و توله‌كان وه‌سه‌ر كورپه ده‌كه‌ون. هه‌لده‌كوتنه سه‌رى و له‌به‌ر چاوى دايكى له‌توپه‌تى ده‌كه‌ن!.. وهك ده‌گيرنه‌وه دواى ماوه‌يه‌ك ژينرال له سه‌ر كاره‌كه‌ى لاده‌به‌ن چونكه توانايى به‌رپوه‌به‌رايه‌تتى نابئ. باشه له سه‌ر چى؟ يانى گولله‌بارانى ده‌كه‌ن؟ ته‌نيا له‌به‌ر پازى كردنى دلى ئيمه؟ ئاليووشكا، بۇ قسه ناكه‌ى؟ ده شتى بلئ!»

ئاليووشا به بزپه‌كى خه‌ماوى و روخسارى بزركاوه‌وه سه‌رى هه‌لئنا و له‌به‌رخويه‌وه گوتى: «گولله‌باران!»

ئيوان به‌وپه‌رى شاديبه‌وه گوراندى: «ئافه‌ره‌م! ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ش بلئى ماناى ئه‌وه‌يه كه... راهيبيكى باشى! ئاليووشا كارامازوف دياره شه‌يتانئىكى چكوله له نيو دلتا هه‌لكورماوه.»

- ئه‌وه‌ى گوتم هيچ نه‌بوو، به‌لام...

ئيوان گوراندى: «ئه‌وه‌ى جئى سه‌رنجه هه‌ر ئه‌وه‌يه، ئه‌م «به‌لام». ئه‌ى خاوه‌ن ئيمان، با پيتبليم كارى هيچوپوچ له سه‌ر زه‌وى زور پيويسته. دنيا له سه‌ر هيچوپوچ دامه‌زراوه و به‌بئ ئه‌وه‌ش ره‌نگه هيچ شتيك سه‌رنه‌گرئ. چونكه ئه‌وه‌ى ده‌يزانين هه‌ر ده‌يزانين!»

- تو چى ده‌زانى؟

ئيوان وهك ورپنه بكا دريژه‌ى به قسه‌كانى دا: «من سه‌رم له هيچ شتيك دهرناچئ. ئيستاش نامه‌وى لهو شتانه بگه‌م. ده‌مه‌وى راسته‌قينه‌كان بگرم و به‌رينه‌ده‌م. زور له‌ميژه برپارمداوه نه‌زانم. ئه‌گه‌ر بمه‌وى له شتيك بگه‌م، خه‌يانه‌تم به هه‌قيقه‌ت و راستى كردوو. هه‌ر بويه برپارمداوه راستى و هه‌قيقه‌ت بگرم و ده‌ستى لئ به‌رنه‌ده‌م.»

ئاليووشا به له‌بزيكى تاله‌وه هاوارىكرد: «بۇ ئازارم ده‌ده‌ى؟ پيمده‌لئى مه‌به‌ستت چپيه يان نا؟»

- ئه‌ى چون پيتتاليم، مه‌به‌ستم هه‌ر ئه‌وه بووه. تو زور خوشه‌ويستى له‌لام. ناشمه‌هوى هه‌روا ليتگه‌ريم برؤى. به زووسيماشت ناسپيرم.

ئيوان ماوه‌يه‌ك بيده‌نگ بوو. له ناكاو ره‌نگى هه‌لبزركا و خه‌ميكى قورس دايگرت.

«ده‌زانى چى! بويه باسى مندالانم هينا گورئ، تاكو مه‌سه‌له‌كه رووتتر كه‌مه‌وه. باسى ئه‌و فرميسكانه‌ى مروفيش ناكه‌م كه رووكار و ناخى زه‌وىي خووساندوو. به‌قه‌ستى له سه‌ر ئه‌و مه‌سه‌له‌يه‌ى خوم پيداگرى ده‌كه‌م. من گه‌نه‌كه‌وله‌يه‌كم و هيچى تر، به‌وپه‌رى خاكه‌رايشه‌وه ده‌زانم كه ناتوانم له‌وه بگه‌م بوجى دنيا به‌و شكله‌ى كه هه‌يه دامه‌زراوه. پيموايه مروف خوى شياوى لومه‌يه. به‌هه‌شتيان پيدان. ئازاديبان ويست و ئاگرين له ئاسمان پفاند،

ئەگەرچى دەيانزىنى خىرى لىنايىن. بۇيە پىويست ناكا دىسۆزىيان بۇ بىكەم. بە فامى ئەقلىدىسى و خۆلىنەى خۆم سەروبنى تىگەيشتوويىم ئەوھىيە كە ئازار ھەيە و ھىچ كەسش تاونبار نىيە، مەعلول بەدوای عىللەتدا دى، راست و رەوان ھەموو شتىك وەگەر دەكەوئ و بوارى خۆى دەدۆزىتەو، بەلام ئەوھ قورپياتىكى ئەقلىدىسىيە، ئەوھش دەزانم، بەلام ناتوانم بەخۆمى بسەلمىنم كە لەگەلدا بژىم! ئەوھ كوا مایەى ھىمنايەتى و ھەسانەوھم كە ھىچكەس تاونبار نىيە و مەعلول راست و رەوان و سانا بەدوای عىللەتدا دى و دەزانم دەبى تۆلە و سزايەك لە گورپىدا بى دەنا خۆم لە نىو دەبم. ئەوئش تۆلە و سزايەك نەك لە كات و شوئىتىكى بى برانەوھ، بەلكو ھەر لىزە لە سەر ئەم زەوييە، بە مەرجىك بە چاوى خۆم بىيىنم. باوھرم بەوھش ھەيە. دەمھەوئ بىيىنم، ئەگەر تا ئەو كاتە مردبىتم، چاكتر وایە ديسان كفن بدېم و گورھكەم ھەلتەكىنم، چونكە ئەگەر بەبى من ئەو پروداوھ بقەومى، ئەوپەرى بى ئىنسافىيە. ئاشكراشە كە ئازارم نەچىشتووھ. لەوانەيە تەنيا بوونى من و تاون و ئازارەكانم بىتتە ھۆى ھەماھەنگى و مایەى ژيانى داھاتوو بۇ كەسىكى تر. دەمھەوئ بەچاوى خۆم بىيىنم گورگ و مەر پىكەوھ ئا و دەخۆنەوھ و قوربانى ھەلدەستىتەوھ و بكوژەكەى خۆى لە ئامىز دەگرئ. دەمھەوئ ئەو كاتەى كە ھەمووان لە ناكاو تىدەگەن كە ئەم ھەموو گىرەوگىشەيە بۆچى بووھ، لەوئ بىم. تەوای مەزھەبەكانى دنيا لە سەر ئەو ئارەزووھ رۆنراون و من ئىمانم بەوھ ھەيە. بە كاتىك كە مەسەلەى مندال دىتە گورئ، سەبارەت بە ئەوان دەبى چبەكەم؟ ئەوھش پرسىيارىكە و سەرم لە وەلامەكەى دەرنەچئ. بۆجارى سەدەم پاتەى دەكەمەوھ كە پرسىيارگەلىكى زۆر ھەيە، بەلام تەنيا مندالانم ھەلبۇزاردووھ. چونكە سەبارەت بە ئەوان ئەوئ دەلىلم، بەبى ھىچ وەلامىك وەك رۆژى رۆون ئاشكرایە. گوئ بگرە! ئەگەر بپارە ھەمووان ئازار بكىشن تاكو ئەركى خۆيان دەرھەق بە ھەماھەنگى ئەبەدى بەجىيىنن، مندالان كارىان بە سەريانەوھ چىيە؟ تكات لىدەكەم ئەوھم پىيلى! پىاو لەوھ ناگا لەبەرچى ئەوانە ئازار دەكىشن و بۆچى دەبى ئەركى سەرشانى خۆيان دەرھەق بە

ھەماھەنگى ئەبەدى بەجىيىنن! بۇ دەبى ئەوانىش مادەيەك ساز بكن بۇ پىتاندى خاك لەبەر ھەماھەنگى داھاتوو. سەرم لە بەشدارى تاون لە نىوان مرۆقەكاندا دەرنەچئ. ھەروھە سەرم لە تۆلە و كوشتنەوھش دەرنەچئ. بەلام ئەو تاونە ھاوبەشە ناتوانى لە نىوان مندالاندا ھەبى. ئەگەر لە راستىشدا وابى و ئەوان بەرپرسى تاونى گەرەكانيان بن، ھەقىقەتىكى وا پىوھندى بەم دنيايەوھ نىيە و من تىيىناگەم. رەنگە قسە نەقالىك بلى ئەو مندالە گەرە دەبى و تاون دەكا. بەلام خۆ دىتت گەرە نەبوو و لە تەمەنى ھەشت سالاندا سەگەل لەتوپەتيان كرد. ئاخ، ئالىووشا كفر ناكەم! دەشزانم چ قىامەتىك ھەلدەستى، كاتىك ئەوھى لە عەرز و ئاسمانە لە سرودىكى ئايىنىدا تىكەھالىن و ئەوھى ژياوھ و دەژى بە دەنگى بەرز ھاواردەكا: "خودايە، تۆ عادلى؛ چونكە رىگاكانت رۆون و ئاشكران." كاتىك ئەو دايكە، ئەو روموزنە دلرەقە لە باوھش دەگرئ كە مندالەكەى كردۆتە چىشتەى سەگەل و ھەرسىكيان وىكرا بە چاوى فرمىسكاوييەوھ ھاوار دەكەن: "خودايە، تۆ عادلى!" ھەلبەت ئەو كاتە مرۆف تاجى ماریفەت لە سەر دەنى و ھەموو شتىك ئاشكرا دەبى. بەلام شتىك كە ئازارم دەدا ئەوھى كە ناتوانم ئەو ھاوسەنگىيە قەبوولبەكەم. ھەتا لە سەر ئەو دنيايەش بژىم، پەلەى ئەوھمە توانايى و تاقەتى خۆم ھەلسەنگىنم. چا و لىكە ئالىووشا رەنگە لە راستىدا ئەو شتە رۆوبدا بەلام لەوانەيە تا ئەو كاتە من نەمىنم، تاكو گورھكەم ھەلتەكىنم و چاوم پىيىكەوئ. منىش رەنگە بە دىتنى ئەو دايكەى كە ئەشكەنجەگەرى كورھەكەى لەئامىز دەگرئ، لەگەل ھەمووان ھاوار بكەم: "خودايە، تۆ عادلى!" بەلام لەو كاتەدا نامەوئ دەنگ ھەلبېرم. ھەتا دەرھەتم ماوھ. پەلەى ئەوھم دەبى خۆم بپارىزم و بەگشتى چاوپۆشى لە ھاوسەنگى گەرەتر بكەم. تەوای ئەو ھاوارانە بە فرمىسكى ئەو مندالە ئازار چىشتووھ نابى، كە بە مشتە چكۆلەكانى لە سىنگى خۆى دەدا و لەو مەبالە بۆگەنەدا بە فرمىسكە رۆونەكانى لە خودا دەپارايەوھ "خوداى خۆشەويست و دلۇقان!" چونكە ئەو فرمىسكانە بە ھىچ شتىك قەرەبوو ناكرىتەوھ. دەبى ئەو فرمىسكانە قەرەبوو

بکرینه وه، دهنه عه دالهت و هاوسهنگی ناتوانی له کاردا بی. به لام چۆن؟
چۆنمان ئەو فرمیسکانه بۆ قهره بوو دهکرینه وه؟ بیژی ئەو کاره مان بۆ بلوئ؟
به تۆله ساندنی ئەو فرمیسکانه؟ به لام من چکارم به تۆله کردنه وهی ئەو
فرمیسکانهیه؟ من کارم به سهر دۆزهخی زالمانه وه چیه؟ دۆزهخ به کاری
چی دی، له بهر ئەوهی ئەو مندالانه ئازاری خویان چیشتوو؟ ئەی ئەگەر
دۆزهخیک له ئارادا نه بی، عه دالهت و هاوسهنگی ده بی به چی؟ دهمه وهی
لیبور دوو بم. دهمه وهی ئامیزم ئاواله کهم بۆ له باوهش گرتن. نامه وهی ئازاری
زیاتر بچیزم. ئەگەر ئازاری مندالان نرخه ئەو ئەشکه نجانە زیاد بکا که
قهره بوو کردنه وه یان پیویسته، ئەو کاته نارەزیه تی دهرده برم و ده لیم
ههقیقهت بایه خی ئەو تاوانه ی نییه. ناشمه وهی ئەو دایکه لهو زالمه بپووری
که منداله که ی به زیندوو یی کرده خۆراکی سه گهل! ههقی نییه لی بیووری!
لییگه ری ئەگەر پییخۆشه له بهر دلای خوی لییخۆش بی. لییگه ری با له بهر
ئازاری بیسنوو و سووتانی جه رگی دایکانه ی خوی لهو زالمه
ئەشکه نجه گره خۆش بی. به لام ههقی ئەوهی نییه ئازاری منداله
ئەشکه نجه کراوه که ی ببه خشی، ته نانهت ئەگەر منداله که ش له
ئەشکه نجه گره که بپووری، دایکی ههقی نییه لییبوو ری! ئەگەر واشی، ئەگەر
ئەوان نه ویرن لهو زولمانه خۆش بن، عه دالهت و هاوسهنگی چی به سهر دی؟
بیژی له سه رانسهری جیهاندا که سیک هه بی ههقی لیبور دنی هه بی و بتوانی
له تاوانبار خۆش بی؟ من عه داله تم ناوی، ئەو هاوسهنگیه م بۆ چیه؟ له بهر
دلسۆزی بۆ مرۆقایه تی ئەوه م ناوی. پیم باشتره به ئازاری سزا نه دانه وه
سهر بنیمه وه. ته نانهت ئەگەر تاوانباریش بوو پیم. جگه له وهش بۆ هاوسهنگی
سزایه کی زۆر قورس داوا ده کری و له تاقه تی ئیمه شدا نییه، بۆ ئەو کاره ئەو
هه موو ئازاره بچیزین. که وایه په له ی ئەوه مه بلیتی چونه ژوو ره وه یان
پینده مه وه و نه مه وهی. ئەگەر مرۆقیکی راستبوو پیم ئەرکی سه رشانمه له
زوترین کاتدا بیان ده مه وه. هه ر ئەو کاره شم هیه بیکه م. ئالیووشا وانیه که
خودام قه بوولنه بی، به لام به و په ری ریزه وه بلیته که یان پینده مه وه.

ئالیووشا که سهری داخستوو له بن لیوه وه منجاندی: «ئەوه نافه رمانیه.»
ئیان به گرزی گوتی: «نافه رمانی؟ به داخه وه م که ئەوه به نافه رمانی
ده زانی. مرۆق ناتوانی له نافه رمانیدا بژی. منیش دهمه وهی زیندوو بمینم.
خۆت پیمبلی، زووکه جوابم ده وه. وایدانی خه ریکی دانانی بناغه ی
چاره نووسی مرۆقی، به و ئامانجه وه که له کۆتاییدا مرۆقه کان به خته وه
ده که ی و سه فا و شادی و هیمنایه تییان ده ده یه وه. به لام پیویست بی
بوونه وه ریکی وردیله . وای دانی ئەو منداله چکوله ی به مست له سینگی
خوی ده دا . هه تا سنووری مه رگ ئەشکه نجه ده ی و ئەو بینایه له سهر هیی
فرمیسی تۆله نه کراوه ی ئەو هه لچنی. ئایا قه بوولته ئەو بینایه بنچینه که ی له
سهر ئەو مه رجه دارپیژی؟ زووکه پیمبلی، راستیه که یم پیمبلی.»

ئالیووشا به هیمنی گوتی: «نا، قه بوولم نییه.»

. ئەی ده توانی ئەو ئەندیشه یهت پییاش بی که ئەو مرۆقانه ی بینا که یان بۆ
ساز ده کردی، رازی بن که به خته وه ری و چاره نووسیان له سهر بناغه ی
خوینی قیساس نه کراوی مندالیک دامه رزی؟ به و ره زایه ته ش هه تا هه تایه
به خته وه بمیننه وه؟

ئالیووشا له کاتیکدا چاوی زینه ی ده هات گوتی: «نا، پیم باش نییه برا که م.
هه ر ئیستا گوتت بیژی له ته واوی دنیا دا مرۆقیک هه بی ههقی لیبور دنی
هه بی و بتوانی له تاوانبار خۆش بی؟ به لام که سیک هه یه، ئەو ده توانی له
هه موو شتی خۆش بی. له بهر هه رکه سیک و هه ر شتی، چونکه ئەو گیانی
پاکی خوی له بهر خاتری هه موو که س و هه موو شتی کرده قوربانی. ئەوت
له بیر چۆته وه، له سهر ئەو بینا ساز ده کری و ئەوانیش هاوار له ئەو ده که ن:
خودایه تۆ عادلای، چونکه ریگاکانت روون و ئاشکرا کراوه!»

. ئاخ مه به ستت ئەو وجوده بیتاوانه و خوینه که یه تی! نا، ئەوم له بیر
نه چۆته وه. به پیچه وانه، تا ئیستا له خۆم پرسیه چۆن له پیتشدا ناوی ئەوت
نه هینا گو ری. چونکه تۆ له باسه کانتدا زۆربه ی کات سه ره تا باسی ئەو
ده که ی. ده زانی چی ئالیووشا، . پینه که نی ها! نزیکه ی سالیک له مه وه بهر

شيعريكم هونيوتهوه. ئەگەر بتوانى پينج خولهكى ديكه كاتى خوت لهگه‌ل من به‌فيرق بدهى، ده‌خوينمه‌وه بۆت.

- تۆ شيعرت هونيوتهوه؟

ئىوان به پيکه‌نينه‌وه گوتى: «نانا، نه‌مهونيوتهوه. به عومراتى خۆم ديره شيعريکيشم نه‌هونيوتهوه. به‌لام ئەو شيعره‌م به په‌خشان نووسى و له‌به‌رم کرد. کاتى نووسينى شيعره‌که له‌وانه بوو دلم بيخود بى. تۆ يه‌که‌م خوينه‌رى شيعره‌که‌مى - مه‌به‌ستم ئەوه‌يه يه‌که‌م بيسه‌رى.» ئىوان بزه‌يه‌كى هاتى: «بۆ نووسه‌ر چاوپوشى له بيسه‌رىک بکا؟ پيتخوشه بۆتى بخوينمه‌وه؟»

ئاليووشا گوتى: «زۆريشم پيتخوشه.»

- ناوى شيعره‌که‌م «پشکينه‌رى مه‌زن»ه؛ زۆر بيتام بووه، به‌لام ده‌مه‌هوى بۆتى وه‌خوينم.

(5)

پشکينه‌رى مه‌زن

ئىوان به پيکه‌نينه‌وه گوتى: «ئوه‌ش ده‌بى پيشه‌کيه‌كى هه‌بى - يانى پيشه‌کيه‌كى ئەده‌بى، هه، هه، منيش سه‌رم له دارشتنى پيشه‌کيه‌كى ئەده‌بى درناچى. با ئەوه‌شت پييليم، چيروکه‌که‌ى من له سه‌ده‌ى شازده‌مه‌دا ده‌قه‌ومى. له‌و سه‌رده‌مه‌دا ئەو جوهرى که شياو بوو له قوتابخانه فيرى بى، ئەوه بوو که له شيعردا هيزى ئاسمانى بۆ سه‌ر زهوى بينن. جگه له دانتە، له فه‌ره‌نسا نووسه‌ران و هه‌روه‌ها راهيبانى کليسه، شانويه‌کيان هه‌بوو، له له‌ودا «مادونا»¹¹ پياوانى خودا و فريشته‌کانى مه‌سيح و خودا خۆى ده‌هاتنه سه‌ر په‌رده و ده‌وريان ده‌گيڤا. له‌و سه‌رده‌مه‌دا، ئەو کاره به شيوه‌يه‌كى سانا به‌ريوه ده‌چوو. له‌سه‌رده‌مى ده‌سه‌لاتى لوويى يازده‌مه‌دا بۆ شاديانه‌ى دۆلفين¹² له تالارى گشتى شارى پاريس شانويه‌كى ئەخلاقى و به‌لاشيان بۆ خه‌لک برده سه‌ر په‌رده، چيروکه‌که‌شى پشت‌کوورى نۆتردام بوو. ناوى شانۆکه‌يان نابوو:

"Le bon jugement de latres sainte et gracieuse viergemarie"¹³

که مه‌ريه‌مى پيروژ خوشى ديتته سه‌ر شانۆ و «bon jugement» خۆى راده‌گه‌يه‌نى. له مۆسکۆش هه‌تا سه‌رده‌مى پيترى مه‌زن هيندى جار شانۆى له‌و شيوه‌يه، تايبه‌ت به سه‌رده‌مى ديرين به‌ريوه ده‌برا. به‌لام جگه له‌و شانۆيانه هه‌موو جوهره ئەوسانه و «هۆنراوه» يه‌که له‌سه‌رانسه‌رى جيهان بلاو بووبۆوه و له‌واندا به‌پيى پيويست، گه‌وره‌کان و فريشته‌کان و هه‌موو

11- Madonna وشه‌يه‌كى ئيتاليابيه به ماناى «خاتونه‌که‌م» که به مريه‌مى پيروژيان گوتوه.

12- نازناوى كورپه گه‌وره‌ى پادشاهى فه‌ره‌نسا.

13- «داوه‌رى دلسۆزانه‌ى مريه‌مى پيروژ و پاك و دلاوا».

هیزه ئاسمانییهکان له ودا به شدارییان دهکرد. له کلیسهکانی ئیمهش راهیبیان دهستیان کردبوو به وهرگێران و نووسینهوه و هۆنینهوهی ئه و چهشنه شیعرانه. - جا بیرى لیبکهوه له چ سهردهمیگدا - سهردهمی تاتارهکان، بۆ وینه، ئه و شیعره ههیه، (بهلام به زمانى یونانى) بهناوى "گهشت و گهپانى خاتوونى ئیمه له دۆزهخ"، که وهسفهکانى لهلانى جهسارهتهوه شان له شانى وهسفهکانى دانته دهدا. خاتوونى ئیمه سهردانى دۆزهخ دهکا و چهزهرهتى میکانیل به نیو دۆزهخدا دهیگێرێ و ئهشکهنجه جوراوجورهکانى نیشاندهدا. ئه و تاوانباران و سزاکانیان دهبین. تاقمیکى زۆر له تاوانباران دهبین له نیو دهرياچهى گر و کلپهدا دهسووتین. هیندیکیان به قوولایى زهرياچهکهدا رۆدهچن، به شیوهیهک که ناتوانن بینهوه دهري و "ئهوانهش ئه و کهسانه که خودا لهبیریان دهباتهوه." که ئهوهش توانایى و دهسهلاتى خودا نیشاندهدا. خاتوونى ئیمه مهلول و خه مبار، به چاوى فرمیسک ههلهوه رینهوه سوچه دهبا بۆ بارهگای بهرزى خودا و بۆ تهواوى «دۆزهخیهکان» داواى لیخۆشبوون دهکا - بۆ تهواوى ئه و کهسانه ی لهوئى چاوى پێیان کهوتوو. بهبئى ههچ جیاوازییهک. وتووێژهکهى لهگهڵ خودا زۆر سهرنجراکیشه. له خودا دهپارێتهوه و دهست له پارانهوه و رجا ههلهناگرێ. کاتیك خودا ئاماژه به دهست و لاقى چوار میخه کیشراوى کورهکهى دهکا به سه ر خاچهکهیهوه و لێی دهپرسى: «چۆن له ئهشکهنهجهگهرانى ئه و خۆش بم؟» مریه م داوا له تهواوى پیاو چاک و شههید و فریشته و مهلائیکه تهکان دهکا لهگهلى بپارێتهوه و سوچه بهرن، تاكو خودا له هه موو تاوانباران بهبئى جیاوازی خۆشبی. دواى بهلین وهرگرتن له خودا که هه موو سالى له رۆژى "ههینى پیرۆزهوه ههتا یهکشه ممه ی دواى جیژنى پاک، دهست له ئهشکهنجه ی تاوانباران راگرێ. تاوانباران هه ر له و کاتهدا له نیو دۆزهخهوه هاوار دهکهن و ئه و سروده دهلینهوه: "خودایه، له و داوه ریبهدا دهسهلاتیکى بهئینسافانهت ههیه." ئهگه ر شیعره کهى منیش له و کاتهدا بنوسرابایه، شتیکی وهک ئه وه دردههات. له شیعره کهى مندا خودا دیته سه ر شانۆ بهلام ههچ نالى، ته نیا

وه دیار دهکهوى و تیده په پێ. له و زه مانه وه که بهلینیدا به فه ر و شکۆه بیت، پازده سه ده ی به سه ردا هاتوو. پازده سه ده له و کاته تپه ریوه که نێردراوه که ی نووسی: "ئێستا، له زووترین کاتدا دیم،" له و رۆژه و له و کاتهدا، ههروهک خۆی له م دنیا یه دا پیتشوێژى کردوو، ههچکهس ته نانهت «کوړ» یش ئاگادار نییه، ته نیا «باوک» ئاگاداره¹⁴. بهلام مرۆفایه تی هه روا به و ئه شق و ئیمان ه وه چاوه پروانه، به ئیمانیکى قایم تریشه وه. چونکه پازده سه ده یه مرۆف له دیتنى ئایه تی ئاسمانى بیه شه:

ئیمان تان هه بی به ئیلهامی دل

چون ئاسمانه کان ناده ن بهلینى¹⁵

ههچ شتیك نامینى جگه له وه ی دل ئیلهامه که ی دینى. راسته له و سه رده مه دا مۆجزاتیکی زۆر هه بووه. پیاو چاکانى وا هه بوون مۆجزه ی سه رسو ر هینه ریان نواندوو. نه خۆش و مجرۆیان چاک کردۆته وه. به وته ی ژینامه نووسان «مه له که ی ئاسمان» له چه ند کهس له گه ل مرۆفانى پیرۆز چاوپیکه وتنى هه بووه. بهلام شهیتان له وه خافل نه بوو و سه بارهت به و مۆجزانه خه لکی تووشى شک و دردۆنگی کرد. هه ر ئه و کاته له باکووری ئالمانىا رافزییه کی به سام و نوئ سه ر هه لده دا. ئه ستیره یه کی مه زن، «وهکو چرا پرشنگدار» - یانى کلیسه - که وته نیو سه رچاوه ی ئاوه کانه وه و هه موو ده ریاکان تالبوون¹⁶. ئه و رافزییانه مۆجزه کانیان به درۆ ده خسته وه و کاره که یان کافرانه بوو. بهلام ئه وان ه ی که ئیماندار مانه وه له سه ر دین و خودا په رستی خویان سوورتر بوون. وهک رابردوو، فرمیسکی مرۆفایه تی به ره و ده رگانه ی خودا هه لفری. چاوه پروانى هاتنى مه سیح بوون و خۆشیان ویست و هیوادار مانه وه و خۆزگه یان خواست وهک رابردوو له ریگه ی ئه شقی ئه ودا ئازار بکیشن و گیانیان فیدا بکهن. سه رده مانیکى زۆر، مرۆف به

14- بروانه ئینجیلی مهرقوس، به شی سیزدههه م.

15- دیره شیعیکی شیلهر به ناوى «تاسه بارى».

16- شروقه ی یوحه ننا، به شی هه شته م.

ئیمان و گوڭ و تینه‌وه تاعەت و خوداپەرستیی کردووه و پاراوەتەوه: "ئەه‌ی خولقینەر، خودای مەزن، زوو دەرکەوه چاوەروانین" سەردەمانیکی زۆر بۆ هاتنی پاراوەتەوه. تا وایلیهات کەرەمی کرد و بۆسەر بەندەکانی خۆی نازلۆبوو. بەر لە ئەو پۆژەش نازل بۆبوو. بەلام لەگەڵ چەند کەس لە پیاوانی پیرۆز و شەهیدان و چلەگرتووه‌کان هەرۆک لە ژینامە‌ی ئەواندا هاتووه، چاوپیکەوتنی هەبووه. لە نێو ئیمەدا تیۆچۆف، کە برۆای تەواو بە وتەکانی دەکەین، شایەدیی دا کە:

لەژێر باری قورسی خاچدا

پاشای ئاسمان وەکو کۆیلە

پێی بە خاکی پاکتدا نا ئەه‌ی نیشتمان

سەرانسەری تەبەرۆک کرد.^{۱۷}

دلنیا بەهرواش بوو. ئیستاش ئەو رازی بوو تاوئ خۆی پیشان خەلکی بدات و هیوا بخاتە دلی چەرەسەری دیتووان و ئازار چیشتووانەوه. بەلام وەک ئەو مندالانەه‌ی «ئەو»یان خۆش دەوئ. ناوەرۆکی شیعەرەکەه‌ی من لە شاری سویلی ئیسپانیا، لە ترسناکترین سەردەمی زەبرۆزەنگ و سەرکوتی بیروپادا رۆو دەدا. لە کاتیکدا کە هەموو پۆژیک، لەبەر خاتری خودا، ئاگر دەکەنەوه و لە ¹⁸ autode بەشکۆدا رافزییە خراپکارەکانیان دەسووتاند.

هەلبەت دەرکەوتنەکەشی ئەو دەرکەوتنە نەبوو کە بەلیننی دابوو لە ئاخر زەماندا، بەشکۆیەکی ئاسمانییەوه بی و هاتنەکەشی ئەوندە لە ناکاو دەبی "وەک برووسکەیه‌ک لە پۆژەه‌لاتەوه بی تاکو رۆژئاوا." ئەو تەنیا ساتیک لەگەڵ رۆلەکانی خۆی چاوپیکەوتنی کرد، ئەویش لە شوینیک کە گر و بلیسە دەوران دەوری رافزییەکانی گرتبوو و قرچەقرچ دەسووتان. لە کۆتایی کەرەمی خۆیدا، جاریکی دیکە لە قەلافەتی مروڤدا دەرەکەوئ و دیتە نێو خەلکەوه. هەر بەو شکل و شیوەیه‌وه کە پازدە سەدە لەمەوبەر بۆ ماوه‌ی

سێ سال لە نێو خەلکدا گەرا. کە هاتە خوارئ پێی‌نایە سەر «سەنگفەرشی سورەوه‌بووی» شاریکی باشوور، کە رۆژی پێشووئ لەوئ نزیکەه‌ی سەد رافزی *ad majorem gloriam Dei* له *auto dete* بەه‌وپەری شکۆه‌ بە دەستی کاردینال، پشکینەری مەزن، لە بەرچاوی شا و هەموو دەستوپێوه‌ند و پاریزەر و ئوسقۆف و ژنانی شوخوشەنگ و دلرفیننی شار و ئاپۆرەه‌ی خەلک سوتیندرا بوون.

«لەسەرەخۆ و بەبی سەرنجراکیشانی خەلک هات، ئەوه سەیرە هەموو ناسییانەوه. ئەوه‌ش دەرکۆ بە یەکی لە چاکترین بەشی شیعەرەکە بزانی. مەبەستم ئەوه‌یه بۆ ناسییانەوه؟ خەلکی بێدەسەلات و رەشوروت چوون بەرەوپیری و لە دەوری ئاپۆرەیان دا و بوونە سەر لە پیناوی. ئەویش بە نێواندا دەگەرا و بزەیه‌کی نەرم و دلۆفانانەه‌ی لە سەر لێو بوو. هەتاوی ئەوین لە دلیدا هەلاتبوو و تیشک و بینایی و وزه‌ لە چاوی دادەرژا و ژینایی خەلکی رۆوناک دەرکەوه و دلینانی لێورپێژ دەرکەد لە خۆشەویستی دوولایەنە. دەستی بە سەریاندا دەهینا و تەقدیسی دەرکردن و هەرکەس دەستی ویی کەوتبایە، تەنانەت لە جلۆبەرگەکەشی، دەبووه‌ مایه‌ی شیفا و سلāmەتی. پیرە پیاویک کە لە مندالییەوه کویژ بوو، لە نێو ئاپۆرەه‌ی خەلکەوه‌ هاواریکرد: "خودایە، بیناییم پێدەوه‌ با بتوانم بتینم!" هەر لەرپۆه‌ تانەه‌ی سەر چاوی لاچوو و بینایی وەدەستەهینایه‌وه. خەلکەکە تیکرا دەستیانکرد بە گریان و چوونە سوچدە و خاکی بەرپینان ماچکرد. مندالان گولبارانین کرد و دەستیانکرد بە هاوار: "رژگار و بەختە‌وه‌رمان کە". تیکرا پیکه‌وه‌ دووپاتیان دەرکەوه‌: "ئەوه‌ - ئەوه‌! حەتمەن خۆیه‌تی، جگە لە ئەو کەسی دیکە نییە و نابێ!" هەر لەو کاتەدا ئازیه‌تباران، دارەتەر میکی چکۆله‌ی سپی و سەرئاو‌ه‌لا دیننە دەری، ئەویش لەبەر پلیکانی کلیسەه‌ی سویل رادەوه‌ستئ. لە نێو دارە مەیتە‌کەدا، مندالیکی حەوسالان، کچە تاقانەه‌ی شارۆمەندیکی بەناوبانگ راکشاوه‌. مندالەکە مردووه‌ و سەرتاپایان لە گول گرتووه‌. ئاپۆرەه‌ی خەلک رۆو لە دایکە چاوه‌ گرینانەکەه‌ی دەکەن. دەلین: "ئەو

17- کۆپله‌ شیعریکی ئیف.نای.تیۆچۆف (۱۸۷۳-۱۸۰۳) بەناوی «ئەم گوندە هەژارانە».

18- «رپۆرەسم»

مندالەكەت زیندوو دەكاتەوہ. "قەشەیەك كە بۆ رېپورەسمی كفن و دفن هاتووہ، گرژ و مات نیوچاوانی تیکدەنی، بەلام دایکی جەرگسوتاو بە گریانەوہ خۆی دەدا بە سەر كەوشەكانیدا و هاوار دەكا: "ئەگەر خۆتی، مندالەكەم بۆ زیندوو بكەوہ!" كۆری ئازیەتباران بە تابووتەكەوہ رادەوہستن. لەبەر پلیكانەكان دارەتەر مەكە لەبەر پیتی دادەنین. ئەویش بە دلۆقانی تیندەرپوانی و لەبن لیوہوہ بە ئارامی دەلی: "كیزۆلە، ھەستە!" كچەش لەرپوہ ھەلدەستی و لە نیو تابووتەكەدا دادەنیشی و چاو بە دەوری خۆیدا دەگێرێ: بە چاوی زیت و پیر لە سەرسامییەوہ زەردە دەگرێ و ئەو چەپكە گولە سپییە لە نیو مشتیان نابوو، بە ئارامی دەگوشی.

«هاوار و ھۆرژنی گریان و ژاوەژاوی خەلك ولاتی داگرت، ھەر لەو كاتەشدا جەنابی كاردینال، پشكینەری مەزن، بە پال كلیسەكەدا تیدەپەری. پیرە پیاویكە نزیكە لە نەود سالی تەمەنە، كە لەگەت و ریک و پیکە. روخساری چرچولۆچە و چاوی بە قولدا چووہ، بەلام وەك دوو كوانووی ئاگر ھەروا دەدرەوشیتەوہ. بە پێچەوانە ی رۆژی پێشوو كە نەیارانی كلیسەیان دەسووتاند، جلوبەرگی زریقە و بریقەداری لەبەردا بوو. لەم كاتەدا عەبا زبەر و كۆنەكە لە شانیدا دابوو كە لە كلیسا لەبەری دەكرد. لە پشت سەرییەوہ، دەستەو دایەرە و كۆیلە لە خەمبار و نىگابانى پیرۆز ریزیان بەستبوو. لەگەل دیتنى ئاپۆرەى خەلك رادەوہستى و لە دوورەوہ دەیانخاتە ژیر چاوەدێرى. چاوی لە ھەموو شتیكە و تابووتەكەى لیدیارە لەبەر پیتی ئەودا دایانناوہ. كە مندالەكە دەبینى ھەلدەستى، روخساری شین ھەلدەگەرى و گرژ دەبى. برو پیر و خۆلەمیشینییەكەى تیکدەنى و چاوی لە گری رقادا دەترووسكیتەوہ. قامكى ھەلدیتى و فەرمان بە نىگابانەكان دەدا قولبەستى بكەن. دەسلاتی ھەیە و خەلكیش ھەموو گوى لە مست و سەر لە پیناوين بۆیە خیرا رینگا بۆ نىگابانەكان دەكەنەوہ و نىگابانەكان لەگەل بیدەنگیەكى مەرگاوى «ئەو» دەگرن و دەبیەن. خەلكەكەش تیکرا و هاوكات لە ھەمبەر پشكینەرى پیردا دەچنە سوچدە و نیوچاوانیان لە خاك دەسوون. ئەویش لەو بیدەنگیەدا

خەلكەكە تەقدیس دەكا و تیدەپەرى، نىگابانەكان دیلەكە دەبەنە بەندیخانەى تەنگ و تاریكى كۆشكە قەدىمیەكەى پشكینەرى پیرۆز و درگای لە سەر دادەخەن. رۆژئاوا دەبى و شەوى تاریك و گەرم و پشووبرى سویل بەسەردا دى. ھەوا «بۆن و بەرامەى دارى زەیتوون و لیمۆى پێوہیە.»^{۱۹} لە تاریكى ئەنگوستە چاودا درگای ئاسنینى بەندیخانە لە ناكاو كرایەوہ و جەنابی پشكینەرى مەزن دەست بە چرا وەژوور كەوت. بەتاقى تەنیاىە. درگاگە زرمەى دى و پێوہەدریتەوہ. لەبەر درگاگەدا رادەوہستى و ھەتا ماوہیەك، دەقیقەكە یان دوو دەقیقە، چاو لە چاوی دەبەرى. ئاخى لەسەرەخۆ دەرواتە پێشى. چراكە لە سەر میزىك دادەنى و قسە دەكا:

"ئەوہ خۆتى؟ یانى راست خۆتى؟" بەلام كاتى ھىچ وەلامىك نایستى، درێژە بە قسەكانى دەدا: "وہلامم مەدەوہ، متەق مەكە. بەراستى دەتوانى بلى چى؟ چاكە دەزانم دەلى چى. ھەقىقت نىبە یەك وشە بەو قسانەى پێشووت زیاد بكەى. بۆچى ھاتووى و بوویەتە لەمپەرى سەر ریمان؟ چونكە ھاتووى ببیتە كۆسپى سەر ریمان و خۆشت دەزانى. بەلام دەزانى سبەینى چى روودەدا؟ نازانم كى، گرینگیش نىبە خۆتى یان كەسىكى شىوہى خۆتى، بەلام سبەینى مەحكومەت دەكەم و وەك خراپترین لە دین وەرگەرپاوە بە سەر دارەوہ ئاورت تیبەردەدەم. ھەر ئەو خەلكەش كە ئەمرو خاكى بەر پینان ماچدەكردى، سبەینى بە ئاماژەىكى من تیکرا سووتەمەنى و ئوردوو دینن بۆ سووتاندنت. جوان حالیبە!" ھەر لەو كاتەدا كە چاوی لە بەندییەكەى نەدەترووكاند، قورساخ و بىرمەندانە گوتیشى: "بەلى رەنگە بشزانى."

ئالیووشا كە مات و واق ورمائو گوى راکرتبوو، بە بزەىەكەوہ گوتى: «ئىوان باش تىناگەم. یانى چى؟ ئەوہ چىروكىكى خەيالیبە یان، ھەلەىەكە لەلایەن پیرە پیاوہوہ؟»

ئىوان بە پێكەننەوہ گوتى: «ئەگەر ریتالیسى نوى وای مېشكت خراپ كرددوہ خەيال ھەستت ناجوولینى، بەلام ئەوہى ئاخى قەبوولبكە. ئەگەر

19- لە شانوى «مىوانى بەردىن» (دۆن ژوان)، بەرھەمى پووشكىن.

پیت خوښه نموننه یه که له *qui pro quo*^{۲۰} هه بی، با وا بی. «هه روا به پیکه نینه وه دریزه ی پیدای: «راسته پیره پیاو نه وه د سالی ته من بوو و زوریش تامه زرووی بیروکه ی داتاشراوی خووی بوو. په ننگه رواله تی به ندییه که ش تووشی سه رسوورمانی کرد بی. یان له وانیه له راستیدا و ته هاتهران پاته رانه کانی بوو بیته هووی نه وه ی پیره پیاوی نه وه د سالانه تووشی گومان بی، که روژی پیشوو له ریورهمی رافزی سووتاندندا له راده به دهر تووشی دل خورپه بوو بوو. له لایه کی تره وه چ گرنگایه تییه کی هه یه که *qui pro quo* بووی یان خه یالیکی سه ره روایانه؟ نه وه ی گرینگه نه وه یه قسه ی ده کرد و له وه ی که نه وه د سال مهقی نه کردبوو به ناشکرا ددوا.

- به ندییه که شی هه روا بیده ننگه و چاوی تیبریوه و هیچ نالی؟

ئیوان دیسان به پیکه نینه وه گوتی: «وه لحاسل ناچاره. پیره پیاو پینگو تووه که ههقی نییه له سه ر قسه کانی پیشووی برهوا. ده کری بلین نه وه ش بنه ره تیرین لایه نی ئایینی کاتولیکی رومییه. لایکه م بیرو پای من وایه. ده لین: «هه موو شتیک له لایه ن تووه به پایه به خشراوه و که وایه هه موو شتیک به ده ست پایه و پیویست به هاتنی توو ناکا. لایکه م نابی هه تا ماوه یه که خوله کاریان هه لقوتینی.» هه رچونیک بی یه سوو عییان وا ده لین و ته نانه ت نووسیویشیانه. من له به ره می عالمه کانیاندا خویندوومه ته وه. پیره پیاو لئی ده پرسی: «نایا ههقت هه یه یه کی که له و رازه دنیا بییانه ی که لیوه ی هاتووی بوو ئیمه ناشکرا بکه ی؟» هه ر خووشی وه لامه که ی دداتاه وه: «نا، ههقت نییه. توو نابی یه که وشه به و قسانه ی پیشووت زیاد بکه ی و ئیزنت نییه نه وه نازادییه ی که له کاتی ژیانندا له م دنیا تاریفده کرد له خه لکی بستینییه وه. هه ر شتیک تازه ناشکرا بکه ی زیان له نازادیی مرؤف دده ی. چونکه وه که مرؤف ده ده یه که دهنوینی و نازادیی بیرو پای مرؤف، نه وه سه رده مه، یانی هه زار و پینجسه د سال له مه و بهر له لای توو بایه خدارتر له هه موو شتیک بوو. مه گین نه وه زمانه به رده وام نه تده گوت: «نازادتان ده که م؟» پیره پیاو له نا کاو به بزیه کی

20- «که سیک به جینی که سیک تر»

خه ماوییه وه دریزه ی به قسه کانی دا: «به لام ئیستا نه م پیاوه «نازاد» انه ت دیوه.» پیره پیاو به گرزی چاوی تیبری و له دریزه ی قسه کانیاندا گوتی: «به لام له ناکامدا کاره کانمان به ناوی تووه به نه نجامه گیاندا. پازده سه ده له گه ل نازادیی توو ناره قمان رشت، به لام ئیستا ده فته ره که ی پیوه دراوه و وه لانراوه. یانی باوه ره ده که ی؟ وه که په ز چاوم لیده که ی و واش دهنوینی له دهستم قه لس نیت. به لام با پیت بلیم، خه لکی نه مرؤ پینانویه زیاتر له هه موو وه ختی نازادییان هه یه، له گه ل نه وه شدا نازادیی خوایان بوو ئیمه هیناوه و خاکه رایانه له بهر پیی ئیمه دا دایانناوه. به لام نه م کاره کاری ئیمه بووه. نه مه بوو نه وه ی توو کردت؟ نه مه بوو نازادیی توو؟»

نالیووشا هه لیدایه: «دیسان تیناگه م. کاتی تانه و ته شه ری لیده دا، گالته ده کا؟»

«نا، بوخووی و بو کلیسا که ی نه وه به شانازی ده زانی، که ئاخری شکستیان به نازادی داوه و کاریکیان کردوه خه لک به خته وهر بی. «چونکه ئیستا» (هه لبهت خه ریکه باسی دادگای بیرو پا پشکنی ده کا) بوو یه که م جار، بیرکردنه وه له به خته وهری مرؤقایه تی مسوگر بووه. مرؤفیک یخی خولقاوه و یخی چون ده توانی به خته وهر بی؟ «پیده لی»: به ته واوی وریایان پیدای، به لام توو گویت نه دانی، ته نیا ریگایه که که ده کرا له و یوه مرؤف به به خته وهری بگا توو ره تکرده وه. به لام به خته وهرانه کاتی رویشتن کاره که ت به ئیمه سپارد. توو به لئینیت داوه، که لامی خوت کرده بناغه، مافی پیوه ندی و وازه یانانت به ئیمه^{۲۱} دا. هه لبهت ئیستا ناتوانی له بییری ساندنه وهیدا بی. که وایه بوو هاتووی بی به کوسپی سه ر ریمان؟»

نالیووشا پرسیی: «مانای «به ته واوی وریایان پیدای» ئیتر چییه؟»

- چاکه نه مه پوخته ی نه و شته یه که پیره پیاو ده بی بلی. گوئی بگره.

21- به راورد بکری له گه ل وتاری عیسا بوو پترس، ئینجیلی مه تی، به شی شازده هه م. «منیش کلیه کانی ئاسمان به توو ده سپیرم: نه وه ی توو له سه ر زهوی پیوه ندی بده ی له ئاسمان پیوه ند دهری: نه وه ی له سه ر زهوی له یه کتر جیا بیته وه له ئاسمانیش لیک جیا ده بیته وه.»

«پیره پیاو له دريژهي قسهکانيدا دهلي: «رځي زانا و ترسينه رځي خو فوټين و دژه بوون، رځي مه زن، له بيابان له گهلت دووا. له کتبيشدا به نيمه يان گوتووه توي تووشي «بیره بيره» کرد، وايه؟ مه گين نه وهی نه وهی له سي پرسياردا بو توي ناشکرا کرد و له وهی وا تو په تکرده وه، نه وهی له کتبياندا ناويان ناوه «بیره بيره»، شتيکی راستريش پهيدا دهبي؟ له گه ل نه وانه شدا نه گه ر له سهر زهوی مؤجزه يه کی سهر سوورپهينه ر بووي، له و روزه دا روويداوه، گه لاله ی نه وهی سي پرسياره خو ی بنه ماي مؤجزه بوو. نه گه ر بلوايه له گه ل باسه که دا بيهيښته به رچاوی خو ت که نه وهی سي پرسياره ی رځي ترسينه ر له کتبه کاندا بسپردريته وه و ناچار بين نه وانه بگيرينه وه و سهر له نوې داينهيښينه وه، بو نه و کارهش هه موو زاناياني سهر زهويمان کو ده کرده وه. دهسه لاتداران قه شه ی پايه به رز و بيرمه ندان و فهيله سووفان و شاعيرانمان بو کاری داهيناني نه وهی سي پرسياره راده سپارد، به شيويه که که نه ک هه ر بو بارودوخه که باش و له بار بي، به لکو له سي وشه دا و له سي شروقه ی مروقانه دا ته واوی ميژووی داهاتووی جيهان و مروقايه تي به يان کهن. به بروای تو هه موو زاناياني سهر زهوی ده يانتواني له باری قوولي کاکل و شوين دانه ييه وه، هاوتای نه وهی سي په رسقه داهينن که رځي زانا و دهسه لاتدار له بيابان له گه ل تودا هينايه گوري؟ هه ر له و پرسيارانه و له په رجو ی نه و به يانانه وه، ده توانين تيگه ين که لير ه سهر و کارمان نه ک له گه ل هو شي بزوزی مروق، به لکو له گه ل مو تله ق و هه تا هه تاييه. چونکه له و سي پرسياره دا هه موو ميژووی داهاتووی مروقايه تي، به گشتی بوته يه که يه کی جي گرتوو و پيشويژي کراو و کوی دژوازيه ميژووييه کان، که سروشتی داخراوی مروق له وانه دا تاقانه يه. له و سهرده مه دا زور پوون و ناشکرا نه بوو، چونکه داهاتوو نه ناسراو بوو، به لام ئيستاکه هه زار و پينجسه د سال تيپه رپوه، ده بينم که هه موو شتيک له و سي پرسياره دا، به جوړيک که تيگه ی پيشويژي کراوه و وه ها جيگير بووه که ناتواني هيچي پي زياد بکه ی يان ليی که مکه يته وه.

«ويژدانی خو ت بکه قازی هه ق به کي بوو. به تو بوو يان به و که سه ی پرسياری له تو کرد؟ يه که م پرسيار وه بير خو ت بينه وه، مانای نه وان. نه ک دهقاوده قی وشه کان. ناوا بوو: «تو دهچی بو دنيا، به لام به دهستی به تال دهچی، به واده و به لينی نازاديه وه دهچی، به لام نه وه خه لکش له به ر فه قيرحالی و زاته ياخييه که يان ناتوانن له وه بگن. ليی ده ترسن و زراويان توقيوه. چونکه تا ئيستا بو مروق و کومه لگای مروقايه تي هيچ شتيک تال و پشوپرتر له نازادی نه بووه. به لام نه وه به ردا نه له و بيابانه دا له توکوت و بيکه لک دينه به رچاوت. نه وه به ردا نه بکه به نان و خه لکيش وه ک ميگه ل گوي له مست و سهر له پيناوت ده بن. نه گه رچی هه تا هه تايه له رزی نه وه يان له دلدا ده بي نه کا ده ستت بکيشيته دواوه و نه و نانه يان پيره وا نه بينی. «به لام تو رازی نه بووی مروق له و نازاديه بينه شکه ی و پيشنياره که ت ر هت کرده وه. له دلی خو شدا گوتت نه گه ر گوي له مستی به نان بکردري، نازادی چه نده ده ژي؟ وه لامتدایه وه مروق ته نيا به نان به ريده چی. به لام نه وهش بزانه هه ر له به ر نه و «نانه زهويښيه» رځي به گرتدا دي، له گه لت به شه ر دي و ده تبه زيني، هه موو خه لکيش لايه نگری له و ده که ن و هاوارده که ن: «کی ده توانی شان له شانی نه و درنده يه بدا؟ نه و ئاگری له ئاسمانه وه به نيمه داوه!» نه وهش بزانه سالانيکی زور تيده په رن و مروقايه تي به زاری زاناکانی خو ی هاوار ده کا هيچ جنايه تيک نه بووه، که وايه تاوانيش له گوريډا نيه و ته نيا برسويه تي له نارادايه، نه و جينايه تانه ش له برسويه تيه وه سهرچاوه ده گرن. «خه لکی تير بکه و پاشان گه وره ييت لينان بوي!» نه مه ش هه ر نه و شته يه که له هه مبه ر تودا به رزی ده که نه وه و هه ر به وهش په رستگاکه ی تو تيک ده رمينن. له و جيگايه ی که په رستگاکه ی توي لييوو، بينايه کی نوې ساز ده که ن، قه لای به سامی بابل ديسان ساز ده کريته وه، نه گه رچی وه ک قه لاکه ی پيشوو ته واو نه ده بوو، له وانه شه تو بوو بووايه تيه کوسي نه و کاره و ده تتواني تا کو هه زار سال خه لک له ده ست نه و رهنج و نازاره رزگار بکه ی. چونکه نه وان دواي هه زار سال نازارکيشان، به قه لاکه ی خو يانه وه

دەگەر پانەو بە بۆلامان. دەگەر پان بە دواى ئىمەدا، ئىمەش خۇمان لە بوودر و ئەشكەوتاندا دەشاردەو، چونكە ديسان دەستيان دەكردهو بە ئەشكەنجە و قەلاچۆمان. ئىمە دەدۆزنەو و بەسەرماندا دەنەرینن: «تیرمان كەن، چونكە ئەوان كە بەلینى ئاگرى ئاسمانيان پیدابوون، بەلینەكەيان نەبرده سەر!» ئەو كاتە ئىمەش بینای قەلاکەيان بۆ تەواو دەكەین، چونكە كەسیك دەتوانى بیناکەيان بۆ تەواو بكا، كە زگیان تیربكا. تەنیا ئىمەشین بە ناوى تۆو تیریان دەكەین. بە درۆش وادەنوینن بە ناوى تۆو. ئەخ، قەتقەت ناتوانن بەبى ئىمە خۆیان تیربکەن! هەتا ئەو كاتەى ئازاد بژین هیچ زانستیک نانیان نادا، لە كۆتاییدا ئازادى خۆیان فریدەدەنە بەرپى ئىمە و پیمان دەلین: «بمانكەنە كۆیلەى خۆتان بەلام تیرمان كەن. «لە ئاكامدا خۆیان تیدەگەن كە ئازادى و نانى زۆر و زەوهند بۆ هەموان دابین ناکرئ و ناتوانى بیریشى لىكەیتەو. چونكە هەرگیز هەرگیز ناتوانن لە نیوان خۆیاندا بەشیکەن. بەو ئاكامەش دەگەن كە هیچكات ناتوانن ئازاد بن، چونكە بیهیز و شەرانی و بىبايەخ و خیشەسەرن. بەلینى نانى ئاسمانیت پیدان، بەلام ديسان دەیلیمەو، ئایا لە روانگەى مرۆقى بىهیز و هەمیشە تاوانبار و یاخى و خویپییەو، مرۆف دەتوانى لەگەل نانى زەوینى بەرەرهكانى بكا؟ ئەگەر لەبەر خاترى نانى ئاسمانى هەزاران و دەیان هەزار مرۆف پیرەویت لىكەن، ئەو ملوینان ملوین مەخلووقاتەى كە ناتوانن لەبەر نانى ئاسمانى چاوپۆشى لە نانى زەوینى بکەن چىيان بە سەر دئ؟ یان تۆ تەنیا دەتوانى بژىوى هەزار كەسى گەرە و بەهیز دابین بکەى، هەزاران كەسیش، بە بارتهقاي گەلای داران، هەژار و بیهیزن و خۆشیان دەویى و تەنیا بە هیواى گەوران و خاوەن هیزان دەژین؟ نا ئىمە بژىوى بیهیزهكانیشمان هەیه. ئەوان تاوانبار و یاخین، بەلام ئەوانیش ئاخى دەبنە گوپرایەل و سەرلەپینا. سەریان لە ئىمە سوور دەمىنى و وەك خودا چاومان لیدەكەن. چونكە ئىمە ئامادەین. ئەو ئازادىیە كە ئەوئەندە لەبەر چاوى ئەوان بەسام و بقیە، تاملبکەین و بە سەرىدا زالیش بین - ئازاد بوون بۆ ئەوان هەتا ئەو رادەیه سامناکە. بەلام پىیان دەلین كە ئىمە خزمەتكارى

ئىوین و بە ناوى تۆو فرەمانیان پىدەدەین. ديسانەهەلیان دەفریوینن. چونكە ئیزن بە تۆ نادەین جاریکى تر بگەرپیتهو بە بۆلامان. ئەو هەولخەلەتاندنە هوى ئازارمانە، چونكە ناچارین درۆ بکەین، ئەمەیه بەلگەى یەكەم رۆژى بیابان و ئەوئەشە ئەو شتەى كە لەبەر ئازادى بە هەموو شتیکى ئەم ولاتە دراو و تۆ لەگەل ئەوئەشدا رەتى دەكەیهو و رازی گەوهرى جیهانىش لەم پرسیارەدا شاردراروئەتەو. بە هەلیژاردنى «نان» حەز و ئارەزووى جیهانى و تا هەتاییى مرۆفایەتیت، بەگشتى و تاكەكەسى بە شیوہیەكى یەكپارچە - بۆ دۆزینەوہى كەسیك كە بیپەرستن - بەجى هیناوە. هەتا ئەو كاتەى مرۆف ئازاد بژى؛ ئاوا بىپسانەو و خەمبارانە بۆ هەموو شتیک، وەك گەر پان بەدواى كەسیكدا بۆ پەرستن هەولنادا. بەلام مرۆف دەگەرپى بەدواى شتیکدا كە لەوپەرى چۆن و بۆجى دامەزراو تاكو هەموو خەلكان لەرپۆه بۆ پەرستنى ئەو رازین. چونكە ئەو خەلكە بەستەزمانە دەربەستى ئەوئەن بزائن ئەم لەگەل ئەو دەتوانى چى پەرستنى، كە هەر ئەو شتە بى كە هەمووان ئیمانیان پىیەتى و دەپەرستنى. ئەوہى كە گرینگ و بنەرەتییه ئەوہیه كە هەموو «پىكەو» لەویدا بن. ئەم تەمایەش بۆ بەشداری كردنى هەمووان لە پەرستندا، هەر لە رۆژى بەرپۆه لىقەومانى سەرەكىی هەموو مرۆفیک بە تەنیا، بە بارتهقاي هەموو مرۆفایەتییه. - لەبەر بەشداریکردن لە پەرستندا یەكتریان داوئەتە بەر شیر و تیر. خوداگەلیکیان قوت كر دۆتەو و لەگەل یەكتر كەوتونە ملامانى و رقبەبەراییەتى: «خوداكانى خۆتان وەلانین و دەستبکەن بە پەرستنى خوداكانى ئىمە، دەنا خۆتان و خوداكانتان دەكوژین!» هەتا رۆژى پەسلانیش هەروا دەبى، تەنانت كاتیکیش خوداكانیان لە سەر زەوى بەرپىوار بووینن، راست بەو چەشنە لە هەمبەر بتاندا سوچدە دەبن. لەو رازە بنەرەتى و سروشتییهى مرۆف حەتمەن ئاگادارى، بەلام ئەو ئالا سەرەونخوون كراوئەت رەتكردهو كە درابوو دەستت تاكو هەموو مرۆفایەتى هاندا سوچدەت بۆ بەرن كە ئەویش ئالای نانى زەوینى بوو. كەچى تۆ لەبەر خاترى ئازادى و نانى ئاسمانى نەتویست. بروانە بەر لەو چترد ديسان بە ناوى ئازادى! با

ئەو ساتانەى قوولتەرىن و ئازارەوى تەرىن گەرتى رۇخى پەك دىنن، بتوانى ئازادانە راي خۇى دەربەرى؟ دەتزانى كەدەو دەكانت لە كەتتەدا تۆمار دەبى و بۇ دەور تەرىن زەمان و ەموو شوپىنكى زەوى دەچى و ەيوادار بووى كە مرۇف پەرىەوى لە تۆ بكەن و ئيمان بەخودا بىنن و داواى پەرجۆ نەكەن. بەلام نەتەدەزانى كاتىك مرۇف مۆجەزە رەتەدەكاتەو، خوداش رەتەدەكاتەو، چونكە مرۇف ئەوئەندەى بە دواى مۆجەزەو، ئەوئەندە بەدواى خوداوە نىيە. چونكە مرۇف ناتوانى بەبى پەرجۆ تاقەت بىنى و دەستەدەكا بە خولقاندنى مۆجەزە و پەرجۆى تازە و بۆلاى پەرىستى خورافات و جادوو دەخوشى، ئەگەر سەد ەتەدەش كافر و ياخى و لە دىن وەرگەرەو بى. كاتىك كە بە جنىو و ناوئىكەو ە خەلك بەسەرياندا گوراندى: «لە خاچەكەت وەرەخوارى و ئەوسا ئيمان تە پەندىنن كە تۆ «ئەو»ى، لە خاچەكەت نەهاتىيە خوارى. لە خاچەكەت دانەبەزىت، چونكە نەتەدەوئىست دىسان مرۇف پەلكىش بەكى بۆلاى مۆجەزە و كۆيلەيى، خواستىشت ئيمانكى ئازادانە بوو كە لە سەر بنەماى مۆجەزە نەبى. تاسەبارى عەشق و ئازادى بووى، نەك سوجدە و كرنوشى كۆيلە لە ەمبەر دەسەلاتىكدا كە ئەوى توشى نەگەتى و چارەرەشى كەدووە. بەلام لەو بارەو بەيەخت بە مرۇفدا، بەلام دەبى ئەو بەزانى ئەو خەلكە ئەگەرچى لەزاتى خۇياندا سەرەرەون، بەلام لە راستىدا كۆيلەن. چاوە لە دەورەبەر بكة و كۆلوى خۆت بكة قازى، پازدە سەدە تىپەرىو و ئەوان ەروەك خۇيانن. كوا تەوانىوتە كى بە پە و پاىەى خۆت بگەيەنى؟ سويندەت بۇ دەخۆم كە مرۇف لە زاتى خۇيدا زەبوونە و زۆر لەو خويپىترە كە تۆ بىرى لىدەكەيەو و باوەر تە پىتەتى! پىتەو بەتوانى ئەوئەى تۆ دەيكەى ئەوئەى بىكا. ئەو ەموو رىزەت بۇ مرۇف دانا، بەلام ئەوان ەيچيان لە چاودا نىيە و پىيان واپە لەبىرت برەوونەو، ئەوئەش ەوى ئەو بوو تۆ لەرادە بەدەر چاوەرەوانىت بوو. ئەى ئەو كەسەى ئەوانت لە خۆت خۆشتر وىستووە! ئەگەر رىزىكى كەمترت بۇ دانايەن، ديارە چاوەرەوانىشت لىيان كەمتر دەبوو. ئەوئەش زياتر لە ئەشق دەچوو، چونكە بارى ئەوئەى سوكتر دەبوو. مرۇف زەبوون

و سەرکەزە، ئەگەر ئىستا لە دەسەلاتى ئىمە ياخى بوو ەيچ باكىكمان نىيە، چونكە بەهوى سەرەرەوى و ياخى بوونەو لە خۇى دەرچوو. ئەوئەش وەك لەخۇبايى بوونى مندالى قوتابى واپە. ئەوان مندالانىك لە قوتابخانە ئازاوە ساز دەكەن و ناھىلن مامۇستا بچىتە ژوورى. بەلام شادى مندالانەيان زوو كوتايى پىدى و گرانىشان بۇ تەواو دەبى. ەموو پەرىستەگان خاپوور دەكەن و زەوى بە خويى خۇيان پاراوەكەن. بەلام ئاخى ئەمانە، ئەم مندالە ناھىرانە، تىدەگەن ەرچەندەش سەرەرەون، سەرەرەو گەلىكى بىدەسەلاتن و تەنانت ناتوانن ئاگان لە ياخىگەرىيەكەى خۆشان بى. لە فرمىسى گەجانەى خۇياندا نوقم دەبن و لە ئاكامدا تىدەگەن كە «ئەو» سەرەرەوى خولقاندوون و رەنگە وىستىتى سەر بخاتە سەريان. بە ەيوابراوى ئەو دەلەن و تەكانىشان بۆنى كفرى لىدى؛ دىسان توشى خەفەتيان دەكا، چونكە زاتى مرۇف لەگەل كفر سازگار نىيە و ئاخى ئەو تۆلەيە لە خۇى دەكاتەو. كەوايە پەژارە و ناارامى و ئازاوە چارەنووسيان دەبى، دواى ئەو ەموو رەنج و ئازارەى بۇ ئازادىيان كىشتات! نىردراوى مەزنى تۆ لە شروۇقەكانىدا دەلى تەواوى ئەو كەسانەى لە يەكەم پەسلاندا بەشدارىيانكرد، چاوم پىيان كەوت ولە ەەر ەوزىك دوازە ەزار كەس لەوى حوزوورىان^{۲۲} ەبوو. بەلام ئەگەر ژمارەيان ئاوا زۆر بووبى لەوانەيە مرۇف نەبووبىتن و لە تاقمى خودايان بووبن. خاچەكەى تۆيان بە كۆلدا دابوو، سالانىكى زۆر لە دەشت و بىبانى قاقر، بە كۆللە و رەگە گيا بەرى چوون. بەراستى ەقتە بە شانازىيەو ئامازە بەكى بەو مندالە ئازادانەى، مندالانى ئەشقى ئازادىن، مندالانى فىداكارى و خاوەن شكون و بە ناوى تۆو ئازادن. بەلام لەبىرت نەچى ئەوان تەنيا چەن ەزار كەس بوون و خودايانىشان لەنىودا بوو، ئەى ئەوانى دىكە كى بوون؟ چۆنىش دەتوانىن مرۇفە زەبوونەكانى دىكە لۆمە بەكىن، چونكە نەيانتوانى لە ەمبەر دەسەلاتراندا راوەستن؟ چۆن دەتوانى ئەو گيانە زەبوونە سەرکۆنە بەكى، كە نافامى چ

22- شروۇقەى بوحنەنا، بەشى ەشتەم.

ديارييهكى ترسناكى بۇ ھاتوۋە؟ نەكا تۆش بۇلاى «ھەلبۇزاردان» ھاتىبىتى و لەبەر خاترى ئەوان بە پىغەمبەرى گەيشتىبىتى؟ ئەگەر واش بى، رازىك لە گورپىدايە و ئىمە تىيىناگەين. ئەگەر رازىش بى، ئىمە مافى ئەۋەمان ھەيە باسى رازىك بەكىن و خەلكى تىبگەيەنين كە بىروراي ئازادى دلىان و ئەشق و خۇشەۋىستىيان ھىچ نەقلىكى نىيە و بەلكو رازىكە دەبى كويىرانە و تەنانت بە پىچەۋانەى وىژدانى خويان پىرەۋىي لىبكەن. ھەرواشمان كىردوۋە. ئىمە كارى تۆمان ئاسان كىردۆتەۋە و بنەماكەيمان لە سەر «پەرچۆ» و «رازو» و «خۇراگرى» دارشتوۋە. خەلكى زوريش دلخوشن كە ديسان ۋەك مەر و بزىن خويان ھەيە و ئەۋ دىارييه ترسناكە كە تووشى رەنجىكى ۋەھاي كىردوۋن، لە كۆليان كەوتوۋە. ئايا لە فىركردنى ئەۋ مەبەستەدا سەر كەوتوۋ بوۋىن؟ پىمبلى! ئايا ئىمە مرقۇمان خۇشەۋىست كە ئاۋا سەبوورانە بۇ بىھىزى ھانمان دان و لە رىگاي خۇشەۋىستىيەۋە بارى سەر شانمان سووك كىردن و تەنانت بەفتوۋى خۇمان وامان لىكردن ئەۋ بى ھىزىيە بە شتىكى باش بزىن؟ بۇچى ئىستا ھاتوۋى و بوۋىتە لەمپەرى سەر رىمان؟ بۇ ئاۋا چاۋى دلۇقانى خۇت تىپرىوم و بە نىگا پرسىيار بارانم دەكەى؟ توورە بە. من خۇشەۋىستى تۆم ناۋى، چونكە خۇشم ناۋىي. چ قازانچىكىشى ھەيە كە شتىكت لى بشارمەۋە؟ پىتۋايە نازانم لەگەل كى دەدوۋىم. لە سەرۋبەرى قسەكانم دەگەى و لە چاۋتدا دەخوۋىنمەۋە. پىتۋايە دەتوانم رازى خۇمانت لىۋەشارم؟ ئەمەش خواستى خۇتە و دەتھەۋى لە زمانى منى بىبىستى. كەۋايە گوۋىگرە. ئىمە لەگەل ئەۋ كار دەكەين، نەك لەگەل تۆ - رازى ئىمەش ئەۋەيە لەمىژە - ھەشت سەدە دەبى، بەرەۋلاى «ئەۋ» بامان داۋەتەۋە و ئىتر كارمان بە تۆ نىيە. راست ھەشت سەدە لەمەۋبەر، ئەۋ شتەى تۆ بە توانج و لۆمەۋە شانت لى ھەلتەكاند و نەتوۋىست، ئىمە لە «ئەۋ» مان ۋەرگرت. مەبەستم ھەر ئەۋ دوايىن دىارييه كە پىشكەشى كىردى و سەر لەبەرى ئەرز و ئاسمانى نىشانداى. ئىمە رىمب و شمشىرى قەيسەرمان لە «ئەۋ» ۋەرگرت و خۇمان كىردە دەسەلتدارى زال بە سەر زەۋىدا. بەلام تا ئىستا نەماتتوانىۋە

كارەكانمان كاملىكەين. بەلام ئۇبالەكەشى لە ئەستۋى كىيە؟ ئاخ، كارەكە تازە خەرىكە دەسپىدەكا، بەلام دەستىپىكردوۋە. دەبى ماۋەيەكى زور چاۋەرۋان بىن، زەۋىش ناچارە ھەر ئاۋا رەنجىكىشى، بەلام ئىمە سەردەكەۋىن و تاجى قەيسەرى لە سەر دەكەين، پاشان پلانى بەختەۋەرىي جىھانى مرقۇقايەتى دادەرىژىن. بەلام تۆ ئەۋ كاتە دەتتوانى تەنانت شمشىرى قەيسەرىش ۋەرگىرى، بۇ ئەم دىارييهى دوايىت رەتكىردەۋە؟ ئەگەر دوايىن تەگىبرى رۇخى زانات لە گوۋى بگرتايە، دەتتوانى سەرلەبەرى ئەۋ شتەى مرقۇف سەر زەۋىي بۇ سەنگوسوژن دەدا بە ئاكام بگەيەنى - يانى كەسىك بۇ پەرىستن، كەسىك بۇ ئاگادارىي وىژدانى ئەۋ و شىۋەيەك بۇ يەكگرتن و يەكلى لە كۆمەلگايەكى ھاۋرا و يەكساندا. چونكە يەكسانى دوايىن دلراۋكى و ئاۋاتى مرقۇقى جىھانى سىپەمە. مرقۇف بە گشتى بەردەۋام ھەۋلىداۋە حكومەتىكى جىھانى دامەزىنى. زور نەتەۋەى گەۋرە بە مىژۋى گەۋرەۋە ھەبوۋن، بەلام ھەرچەندىان بەرژەۋەندى پىكەينابى، زىاتر تووشى ناشادى بوۋن. چونكە پىۋىستى يەكسانى جىھانىان قولتر ھەست پىكردوۋە. داگىركەرانى گەۋرە، تەيموۋرە شەل و چەنگىزخان، ۋەك رەشەبا بە سەر ۋوبەرى زەۋىدا گەران و ھەۋلىاندا بە سەر تىكرى دانىشتوانى زەۋىدا زال بن. ئەۋان ھىچ نەبوۋن جگە لە بەيانى بى ئىختىارانەى تاسەى يەكسانى جىھانى. ئەگەر تۆش دنيا و گەۋرەيى و شكۆى قەيسەرت ۋەرگرتايە، حكومەتىكى جىھانىت دادەمەزىراند و ئاشتى جىھانىت مسۆگەر دەكرد. چونكە كى دەتوانى بە سەر خەلكدا دەسەلتدارى بكا، ئەگەر نان و وىژدانىانى بە دەستەۋە نەبى؟ ئىمە شمشىرى قەيسەرمان ۋەرگرت و ھەلبەت بە ۋەرگرتتى ئەۋ شمشىرە، حاشامان لە تۆ كىرد و پىرەۋىمان لە «ئەۋ» كىرد. ئىتر سەردەمى فىل و تەلەكە و مرقۇخورى بە سەر چوۋە. بەلام لەمە بەدواۋە، ئەۋ دەعبايە بەرەۋلاى ئىمە دەخوشى و لاقوقولمان دەلىسىتەۋە و بە فرمىسكى خويىناۋى شەلالى دەكا. ئىمەش لە سەر پىشتى ئەۋ دەعبايە دادەنىشىن و ئاۋىنەكە بەرز دەكەينەۋە، ئەۋ ئاۋىنەى لەسەرى نووسراۋە: «راز» بەلام ئەۋ كاتە، تەنيا ئەۋ كاتە،

حکومەتی ئاشتی و بەختەوهری بۆ مرۆف پیکدی. تۆ بە هەلبژاردەکان ت دەنازی، بەلام لەو هەلبژاردانە زیاتر کەست نییە و ئیمە هیمنايەتی و خوشی بە هەمووان دەدەین. ئەو کاتە زۆر لە هەلبژاردەکان، کە ڕەنگە مرۆفگیکی خاوەن هیزیش بن، کە دەیانتوانی سەر تۆپی هەلبژاردەکانیش بن، ئیتر لە چاوەروانی تۆ بئهیوا دەبن و وزە ی رۆح و تین و تاوی دلایان بۆ هەواریکی دیکە ڕادەگوێزن. لە ئاکامیشدا ئالای ئازادیی خۆیان لە هەمبەر تۆدا ڕادەشەکیئن. تۆ خۆت ئەو ئالایەت هەلدا. بەلام هەمووان بە هۆی ئیمەو بەختەوهر دەبن. ئیتر نە سەرەرۆپی دەکەن، نە یەکتیش لە نیو دەبن. هەر وەک لە ژیر ئالای تۆدا بن. دنەیان دەدەین کە ئازادیی خۆیان بە ئیمە بسپێرن، چونکە کاتیک بە ئازادی دەگەن کە تەسلیمی ئیمە بن. بەلام ئەوێ کە راست دەرۆین یان درۆ دەکەین، ئەوان بەو ئاکامە دەگەن کە راست دەکەین، چونکە مەترسیی کۆیلەیی و ئاژاوەیەک کە ئازادیی تۆ وەدی هیناوه، قەتیان لەبیر ناچن. ئازادی، ئازادیی بێر و زانست، ئەوان دەخاتە ئەو تەنگژیهو و لەگەڵ ئەو جۆرە سەرسامی و نەینییە بەرەرپوویان دەکا. تاقمی لەوان سەرەرۆ و توندە تەبیعەت، خۆیان لە نیو دەبن. دیترانیش، کە یاخی و خویریلەن، یەکتەر لە نیو دەبن. ئەو خەلکە ی دیکەش، بئهیژ و ناشاد، تیکرا بە مەراییی کردنەو بە سەر کەوشەکاندا دەکەون و بە نووزە و نالە دەلێن: «بەلئ هەق بە ئیوێهە. تەنیا ئیوێهە ڕازی «ئەو» تان لە دەستدایە و ئیمەش گەراوینەتەو بۆلای ئیوێهە. ئیمە لە دەست خۆمان ڕزگار بکەن!» نانمان لئو وەرگرن، بەلام بەچاوی خۆیان دەبینن نانیک کە بە دەستی خۆیان کردوویانە، لێیان دەستینن، تاکو بەبئهیچ مۆجزەیهک پێیان بدەینەو، بە چاوی خۆیان دەبینن کە بەرد ناکەین بە نان، بەلام لە راستیدا بۆ وەرگرتنی ئەو نانە لە دەستی ئیمە بەر لە خۆیان نانە کە شوکرانە بژیری دەکا! چونکە بە جوانی وەبیریان دیتەو کە لە ڕۆژگارانی زوودا، بەبئهی یارمەتی ئیمە تەنانەت ئەو نانەش کە دیانکرد، لە دەستیاندا دەبوو بە بەرد. بەلام لەو کاتەو گەراونەتەو بۆلای ئیمە، بەرد لە دەستیاندا دەبئهی بە نان. زۆر چاک لە

بایەخی گوێرایەلی دەگەن! هەتا ئەو کاتەش کە مرۆف بۆی دەرەدەکەوئ، هەر ناشاد و هیوابراو دەبن. پیمبلی بزنام بۆ نەزانینیان کئ لە هەموو کەس زیاتر شیایوی لۆمەیه؟ کئ میگەلەکە ی لە سەر مۆلگە ڕادا و لەو دەشتە کاکی بەکاکییدا چەواشە ی کردن؟ بەلام میگەل هەمیسان یەک دەرگرنەو و جارێکی دیکە گوئ لە مست دەبەنەو و ئەو کەوی و گوئ لە مستییەش هەتاهەتایی دەبئ و پاشان ئیمە بەختەوهری و هیمنايەتی ئەو خەلکە بئهیژ و خاکەرایە، کە لە زاتی خۆیاندا هەروان بەخۆیان پێشکەش دەکەین. لە ئاکامیشدا هانیان دەدەین لەخۆبایی بن. چونکە تۆ بەرزت کردنەو و فییری بادیهه وایی و لووت بەرزیت کردن. نیشانیان دەدەین کە بئهیژن و مندالانیک بەستەزمان و جئیی بەزینن. بەلام لەو شادییە مندالانەش خوشتر هەر نییە. لە ترسانا دەلەرزن و بە چاوی ڕیزەو لە ئیمە دەرپوانن و دەخزینە ژیر بالی ئیمە و خۆیان مات دەکەن. سەریان لە ئیمە سوڕ دەمیئ و لە هەمبەرماندا ترساو و قوشقی دۆش دادەمیئن. ئەو هەموو توانایی و زانایییە ئیمە تووشی واق و ورمانیان دەکات کە توانیومانە ئەو ڕانە ئالۆز و ملوئینییە کەوی بکەین، هەر بۆیه لە خوشیانا پێیان وەعەرز ناکەوئ. لەبەر دامای لە هەمبەر توورپهیی ئیمەدا وەلەرزین دەکەون و ترس سەرتاپایان دادەگرئ. وەک مندالان و ژنان سەردەکەنە سەر باسک و ئەژنۆی خۆیان و فرمیسک هەلەوهرینن. هەر لەو کاتەدا بە ئاماژەیهکی ئیمە دەستدەکەن بە پیکەنین و سەما و شادی و وەک مندال دەکەونە قریشک و هۆر و هەلبەزین. بەلئ، کاریان بۆ دەدۆزینەو، بەلام لە کاتی پشووداندا ژانیان وەک کایە ی مندالان لیدەکەین. تەنانەت ئیزنیان پێدەدەین تاوان بکەن، پێیان دەلێن ئەگەر تاوان بەپیتی فتوای ئیمە ئەنجامدراي، کە فارەتەکە ی دەدەین. بۆیهش ئیزنی تاوانیان پێدەدەین چونکە خوشمان دەوین، سزای تاوانەکانیشیان خۆمان و ئەستۆ دەگرین. هەرواش دەکەین، ئەوانیش ئیمە بە دلسوژ و ڕزگاریدەری خۆیان دەزانن کە لە بارهگای خودا کفارە ی تاوانەکانیانمان و ئەستۆ گرتووه، هەر بۆیه دبنە گوئ لە مستی خۆمان و بە موو لە قسەمان لاندەن و هیچ ڕازیکمان لێناشارنەو.

گراو و ژن و مندالیان - به پنی ئه وهی گوپرایه ل بوون یان سه ره پو - لی
 حه رام یان حه لال ده که یین. ئه وانیش له خویشیانا ده بنه فه رمانبه رمان و موو
 ناپسینن. دژوارترین و به ژانترین راز و نهینیی ویژدانیان موو به موو به ئیمه
 ده لئین و ئیمه ش بو هه موویان وه لام ده دۆزینه وه. ئه وانیش چونکه بر وای
 قایمان به وه لامه که ی ئیمه یه ده که شینه وه، چونکه ئه وانمان له چنگ ده خورپه
 و ئازاریکی ترسناک رزگار کردوه، که له ناخه وه عه جمانی لی هه لگرتوون.
 هه ر بۆیه ملوینان ملوین خه لک به خته وه ر ده بن، بیجگه له و سه د هه زار
 که سه ی که ده سه لاتدارن. چونکه ته نیا ئیمه، ئیمه که هه لگری راز و نهینیین،
 ناشاد ده بین. ملوینان ملوین مندالی به خته وه ر له کومه لدا ده بن و سه د هه زار
 ئازارکیشی خه موکیش که ئوبالی ئه وه هه موو خیر و شه ره یان وه ئه ستو
 گرتوه. له وه پهری هیمنا یه تیدا ده مرن، له هیمنا یه تیدا به ناوی تۆوه ده که ونه
 گیانکه نشت و دوا ی مه رگیش له نیو گو ره که یاندا له رزین و پووکانه وه زیاتر
 هیچ نابیین. به لام ئیمه ئه وه رازه راده گرین و بو به خته وه رییان، بو پاداشی
 به هه شت و هه رمان وه سه ر ته ماحیان ده خه یین. ئه وه ش بزانه ئه گه ر له و دنیا
 شتیکی ببی، دلنیام بو که سانیکی وه ک ئه وان نابی. پیشویژی کراوه له گه ل
 سه رکه وتن ده که پریته وه، له گه ل هه لبژاردان و خاوه ن هیزان و غوللووران
 دیته وه. به لام ئیمه ده لئین ئه وان ته نیا خو یان رزگار کرد و ئیمه ش هه موانمان
 رزگار کرد. به ئیمه یان گوتوه ئه وه به ستۆکه ی سواری ده عبایه کی وه حشی
 بووه و «راز» ی به ده سه ته وه یه، پوو ره شه. هه ر بۆیه خه لکی ره شو پووت
 راده پهن و به رگه هه وریشمین و شاهانه که ی له به ردا شر ده که ن و له شی
 «قیزه ونی» پووت و قووت ده که نه وه^{۲۳}. به لام ئه وه کاته من هه لده ستم و
 ملوینان ملوین مندالی به خته وه رت پیشانده دم که هیچ خه به ریکیان له تاوان
 نییه. ئیمه ش له به ر به خته وه ری تاوانمان وه ئه ستو گرتوه، له هه مبه ر تودا
 راسته وه ده بین و به راشکاوی ده لئین: «ئه گه ر ده توانی و له خوت راده بین
 فه رمانمان پییده.» ئه وه ش بزانه که هیچ باکیکمان له تو نییه. بشزانه من له

23- شروقه ی یوحه ننا، به شی حه فده هم.

بیابان بوم و به ره گی گیا و کولله به ری چووم. منیش به و ئازادییه مدا
 هه لکه وتووه که تو خه لکت پی ته قدیس کردوه. منیش هه لم ده دا بیمه ریزی
 هه لبژیردراوانته وه. له ریزی به هیزان و ده سه لاتداراندا، به و تاسه یه وه که
 «ژماره که کامل بکه م.» به لام وه خو هاتمه وه و خو شیتته کرد. گه رامه وه و
 چوومه ریزی ئه و که سانه وه که به شوین به رژه وه ندیی کاری تۆوه بوون.
 له خو باییه کانم به جی هیشت و له به ر خاتری به خته وه ری خا که رایان
 گه رامه وه بۆلای ئه وان. ئه وه ی به تو ده لیم وه راست ده گه ری و بنه مای
 ده سه لاتداریمان داده مه زری. دووپاتی ده که مه وه، سه به یی به چاوی خوت
 ده بیینی ئه و ره وه فه رمانبه ره چوون به ئاماژه یه کی من وه خو ده که ون به کو ل
 و باوه ش ئیزنگ و ئاوردوو دینن بو سووتاندت، تا کو له وه زیاتر نه بیته
 کو سپی سه ر ریمان. چونکه ئه گه ر که سیک هه بی و شیایوی ئه و ئاوره ی ئیمه
 بی، ئه و که سه تو ی. سه به یی ده تسووتینم.»

ئیوان ئیتر بیده نگ بوو. کاتیک قسه یده کرد هوشی لای خو ی نه بوو به
 هه له پووکی قسه ی ده کرد. دوا ی ته واو کردنی وتاره که ی، له ناکاو
 زه رده یه کی گرت.

ئالیووشا به بیده نگی گو یی راگرتبوو. له ئاخو و ئوخو ی قسه کاندایه جار ی
 شله ژا بوو و چه ند جار ویستی بیه ریته نیو قسه کانی و پیی بیری، به لام دانی
 به خویدا گرت. ئیستا ته واو هه لچوو بوو.

به توورپه یی و رهنگی سووره له گه رپاوه وه گوتی: «خو ئه و قسانه ت... زور
 بیتام و چه واشه کارانه بوو! شیعه رکه ت تاریفی مه سیح بوو نه ک زه می ئه و -
 ئه و چه شنه ی که مه به ستت بوو. کی سه باره ت به ئازادی باوه ر به و قسانه ت
 ده کا؟ کوا ئه وه شیوه ی تیگه یشتیه تی؟ له کلیسه ی ئورتودوکس سه باره ت به
 ئه وه بیرو رایان وانیه... - بیرو رای کلیسای روم وایه و ته نانه ت بیرو رای
 خراپترین کاتولیک، ته نانه ت پشکینه ران و یه سووعیان وایه!... بوونه وه ریکی
 خه یالی وه ک پشکینه ری مه زنی تو هه ر نییه. ئه و تاوانانه ی مرو قایه تی که
 وه ئه ستویان گرتوه چییه؟ ئه و رازیارانه که له به ر به خته وه ری مرو قایه تی

له‌عنه‌تيان بۆ خۆيان كړيوه، كين؟ كى ديتوونى؟ يه‌سووعيه‌كان دهناسين، ناويان به خراب زړاوه، به‌لام له راستيدا وانين، هه‌رگيز وانين. ئه‌وانن ئه‌رتشى روم كه به سهر جيهاندا زالدېن. له‌گه‌ل ئوسقوفى مه‌زنى رومي كه خوى ئيمپراتوره... هه‌موويان ئامانجيان ئه‌وه‌يه. به‌لام هيچ چه‌شنه رازيك يان خه‌ميكي گه‌وره كاريان تيناكا... ته‌واوى هه‌وه‌س و ئاره‌زوويان بۆ ده‌سه‌لاته. بۆ گيڤه‌ى دنيايى، بۆ سه‌لته‌نه‌ته - شتيكى وه‌ك كويله‌داريى جيهانى و بوونه ئه‌ربابه - ئه‌وه‌ى خوى بۆ ده‌كوتن. ره‌نگه ئيمانيان به خوداش نه‌بى. ئه‌و پشكينه‌ره زووره‌نه‌ى توش ته‌نيا خه‌يالئكه و هيچى ديكه.»

ئيوان به پئكه‌نينه‌وه گوتى: «سه‌بركه، سه‌بركه! بۆ ئاوا هه‌لبووى! ده‌لئى خه‌يال، باشه با قسه‌ى توبى! ره‌نگه خه‌يالش بى. به‌لام با پيتبليم، يانى به‌راستى پيتوايه كليساى كاتوليك له سه‌ده‌كانى رابردوودا ته‌نيا هه‌وه‌س و تاسه‌ى ده‌سه‌لات و گيڤه‌ى دنيايى بووه؟ ئاموژگاريه‌كانى باوكه پايستى هه‌ر ئه‌وه بوو؟»

ئاليووشا به‌له‌ز قسه‌كه‌ى خوى راستكرده‌وه: «نا، نا، به‌پيچه‌وانه، جاريكيان باوه پايستى شتيكى گوت، كه تاراده‌يه‌ك له قسه‌ى تو ده‌چوو... به‌لام راست ئه‌و قسه‌يه نيبه، به هيچ شيوه‌يه‌ك وه‌ك ئه‌و نيبه.»

«ئو قسه‌يه‌ى «به هيچ شيوه‌يه‌ك وه‌ك ئه‌و نيبه»ى تو هه‌والئكى به‌نرخه. له تو ده‌پرسم، بۆ يه‌سووعيان و ئه‌و پشكينه‌رانه‌ى مه‌به‌ستى تويه بۆ گيڤه‌ى مادى يه‌ك ناگرن؟ بۆ له نيوياندا شه‌هيدىك نيبه كه به ده‌ست خه‌فه‌تئيكى گه‌وره و ئه‌شقى مروڤانه‌وه ئازار بكيشى؟ واى دانى له نيو ئه‌وانه‌دا كه تامه‌زروى شتيكن جيا له گيڤه‌ى دنيايى، مروڤيكى وا هه‌بى - ئه‌گه‌ر ته‌نيا كه‌سيك وه‌ك پشكينه‌رى پيرى شيعره‌كه‌ى من هه‌بى كه خوى له بيابان كوله و ره‌گه گياى خواردبى و شيتانه هه‌ولئى دابى به سهر جه‌سته‌ى خويدا زالبى، بۆ ئه‌وه‌ى خوى رزگار و كامل بكات. به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌موو ماوه‌ى ته‌مه‌نى ئاشقى مروڤايه‌تى ده‌بى و له ناكاو چاوى هه‌لدئى و ده‌بينى گه‌يشتن به كه‌مال و ئازادى به‌خته‌وه‌ريه‌كى گه‌وره نيبه، ئه‌گه‌ر له‌و حاله‌دا مروڤ به‌و

بروايه بگا كه ملوئينان خه‌لك هه‌يه كه خودا بۆ مه‌خسه‌ره و له‌خوڤا خولقاندوونى و قه‌ت ناتوانن كه‌لك له ئازادى خويان وه‌رگرن. ئه‌م ياخييه لئ‌قه‌وماو و هه‌ژارانه‌ش هيچكاتيک ناتوانن ببنه ئه‌و ديوه‌ى كه بيناى ئه‌و قه‌لايه ته‌واو بكن. له‌به‌ر ئه‌و گه‌وجانه‌ش نه‌بوو كه كه‌مال‌خوازي مه‌زن خه‌ونى يه‌كسانى خوى دى. به ديتنى هه‌موو ئه‌وانه ئه‌و ده‌گه‌رپته‌وه و له‌گه‌ل خه‌لكى وريا و چاوكر او اه يه‌ك ده‌كه‌وى. به‌راستيش ئه‌و شته روويداوه.»

ئاليووشا زور به توورپه‌ى نه‌راندى: «له‌گه‌ل كى يه‌ك بكه‌وى، كام خه‌لكى وريا و زيره‌ك؟ ئه‌وان ئه‌و هه‌موو زيره‌كى و راز و نه‌ينيه‌يان نيبه... ره‌نگه هيچ شتيك جگه له لادينى له گورپدا نه‌بى و رازيشيان هه‌ر ئه‌وه‌يه. پشكينه‌رى تو ئيمانى به خودا نيبه، رازى ئه‌ويش هه‌ر ئه‌وه‌يه!»

«ده‌ى جا چييه ئه‌گه‌ر واش‌بى! ئاكامه‌كه‌ى بينه به‌رچاوت. راست وايه و سه‌رله‌به‌رى رازه‌كه‌ش هه‌ر ئه‌وه‌يه. مه‌گين هه‌ر ئه‌وه‌ش ئازار نيبه؟ لانيكه‌م بۆ مروڤيكى وه‌ك ئه‌و، كه‌سيك كه هه‌موو ماوه‌ى ته‌مه‌نى له بيابان به هه‌ده‌ر داوه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ناتوانى له چنگ نه‌خوشى بى‌چاره‌سهرى ئه‌وين و خوشه‌ويستى مروڤايه‌تى رزگار بى. له ته‌مه‌نى پيريدا به‌و باوه‌ره‌ر پوڤشنه گه‌يشت كه هيچ شتيك به‌قه‌د ئاموژگاريى رۆحى مه‌زن و به‌سام ناتوانى بۆ خه‌لكانى بيه‌يز و سه‌ره‌رۆ و ناقيس كه بۆ گونگه‌ل و چاره‌ره‌شى خولقاون بناغه‌ى ژيانئيكى باش رۆنى. هه‌ر بويه دواى برواهينان به‌و خاله، بوى ده‌رده‌كه‌وى كه ده‌بى له ئاموژگاريى رۆحى زانا، رۆحى به سامى مه‌رگ و فه‌وتان، پيره‌وى بكا و له ئاكامدا درۆ و فروفيل قه‌بوول بكا، وشيارانه‌ش خه‌لك بۆ مه‌رگ و فه‌وتان رينوينى بكا. له‌گه‌ل ئه‌وانه‌شدا له هه‌موو مه‌وداى رېگادا فريويان بدا تاكو تينه‌گه‌ن به‌ره‌و كوئيان په‌لكيش ده‌كن. تاكو خه‌لكانى كويز و هه‌ژار لانيكه‌م له‌و رېگايه‌دا خويان به به‌خته‌وه‌ر بزانن. سه‌رنجى ئه‌وه‌ش بده. فريوه‌كه به ناوى «ئو» ده‌يه. هه‌ر ئه‌وه‌ى كه پيره‌پياو له ته‌واوى ژيانيدا ئاوا به گور و تينه‌وه باوه‌رى به ئامانجى «ئو» بوو. ئايا پر ئازار نيبه؟ ئه‌گه‌ر ته‌نيا كه‌سيكى ئاوا پيشه‌نگى له‌شكريكى تينووى ده‌سه‌لات و

ته نیا له بهر گیځه ی دنیا یی بووایه، ئایا مرؤځیکې ئاوا بؤ خولقانی تراژیدیا بهس نه بوو؟ له گه ل ئه وه شدا ئه م پيشه ننگه بؤ ئافراندى ئه نديشه ی قوځزى کليساى روم به ته و او ی له شکر و يه سووعی و بالاترين ئه نديشه يانه وه سه روزياده. به راشکاوی پیتبلیم من ئیمانیکې پته وم به وه هه یه که له نیو ئه واندا وا پيشه نگی بزوتنه وه که بوون، که سیکې ئه وتو نه بووه. ده زانی؟ رهنګه له نیو پاپه کانی رومیشدا که سیکې وا هه بووی. ده زانی، رهنګه رۆحی ئه و پیره پیاوه تووک لیکراوه که مرؤځایه تی ئاوا خیشه سه رانه و به شیوه ی خوی خوش دهوئ، ته نانه ت ئیستاش له نیو گرووی ئه و چه شنه پیره پیاواندا، هه بی. بوونه که شی نه ک به هه لکه وتبی به لکو به پیی قه راردا ده. به شیوه ی گریبه ستیکې نه پنی که ماوه یه کی زور له مه و بهر بؤ پاراستنی راز به ستراوه، تاکو له مه ترسیی هه ژاران و خه فه تباران بیپاریزی، تاکو به و هویه وه به به خته وه ریپان بگه یه نی. بیگومان واشه و به راستیش هه ر ده بی وای. پیموایه ته نانه ت له نیو فه راماسونه کانیشدا رازیکی ئاوا له گوریدا بووه و هه ر به و هویه وه یه کاتولیکه کان وه ک ره قییک چا و له فه راماسونه کان ده کن که دژی یه کیه تی ئه نديشه يانن و رقیان لیانه. بویه ئیستا زور پیویسته ره وه یه ک و شوانیک هه بن. به لام به و شیوه یه که خه ریکم به رگری له ئه نديشه ی خوم ده کم. له وانیه نوسه ریکیش بم که تا قه تی ره خنه ی توم نه بی. با له وه زیاتری له سه ر نه روم.

ئالیووشا هه لیدایه: «ره نګه توش فه راماسون بی!» به له بزیکې زور خه مبارانه ش دریزه ی به قسه کانی دا: «ئیمان ت به خودا نییه.» له گه ل ئه وه شدا هه ستیکرد براکه ی به سووکایه تی و تیروتوانجه وه له گه لی دهوئ و چاوی لیده کا. له نا کاو سه ری داخست و پرسیی: «شیعره که ت چون ته واو ده بی؟ یان هه ر ئه مه کو تاییه که ی بوو؟

«ده مویست ئاوی ته واو بکه م. کاتیک که پشکینه ر دهستی له قسه هه لگرت، ماوه یه ک چاوه روان ما تاکو به ندییه که وه لامی بداته وه. بیده نگی ئه و له سه ر شانی قورسای ده کا. تیگه یشت که به ندییه که به وردی سه رنجی

داوه ته قسه کانی. به نه رمی چاوی له چاوی بریوه و له وه ناچی وه لامی بداته وه. پیره پیاو به ئاواته وه بوو «ئه و» شتیک بلئ، ئه گه ر وه لامه که ی تال و پر مه ترسیش بی. به لام ئه و له نا کاو نه رم و بیده نګ له پیره پیاو نزیک ده بیته وه و لیوه چرچ و سپی هه لگه راوه کانی راده مووسی. هه موو وه لامه که شی هه ر ئه وه یه. پیره پیاو له رز دایده گری، لیوی ده له ری. ده چی بؤ لای ده رگا که ده ی کاته وه و پییده لی: «برؤ و ئیتر مه گه ریوه... قه ت قه ت روو لیره مه که وه!» به ره و شه قام و گوره پانی تاریکی شاره که ره وانیه کرد. به ندییه که ش ملی ری گرت و رۆیشت.

- ئه ی پیره پیاوه که؟

- ماچه که له دلیدا ده دره وشیته وه، به لام ده ست له بیروکه ی خوی هه ل نا گری.

ئالیووشا خه مبارانه گوراندى: «توش له گه ل ئه و، هاو بیر و رای؟ ئیوان ده ستیکرد به پیکه نین.

- ده ی هه مووی ورینه یه ئالیووشا. شیعیکی بی مانایه و لاویکی بی می شکی زانکوی نووسیویه تی، که به عومراتی خوی نه ی توانیوه دیره شیعیک بنووسی. بؤ وا زوو باوه رت کرد؟ یانی پیتوایه راست ده چم بؤ لای ژیزوئیته کان و ده چمه ریزی که سانیکه وه که کاره کانی «ئه و» راسته و پاس ته ده کن؟ خودای دلؤقان هیچ پیوه ندییه کی به منه وه نییه. پیمگوتی، ته واوی ویستی من ژیا نه هه تا ته مه نی سی سالان، دوا ی ئه ویش... په رداخی ته مه ن به عه رزی دا ده کیشم و وردوخاشی ده که م!

ئالیووشا خه مبارانه ده نگی هه لینا: «به لام گه لا و په لکی ناسک و شلک و گلکوی جوان و ئاسمانی شین و ژنیک که دلت پیوه یه تی، چی لیده که ی؟ چون ده ژیی؟ چون ت خوش ده وین؟ به و دۆزه خه وه که می شکی داگرتووی چون هه لده که ی؟ وایه، راست له بهر ئه وه هه لدی تاکو پیوه ندی به وانیه وه بکه ی و بچیته ریزیانه وه... ئه گه ر له بهر ئه وه نه بوایه خوتت ده کوشت، چونکه ناتوانی تا قه ت بینی!

ئىوان بە بزەھىەكى سارد و سېرەو گوتى: «وزەھىەك ھەيە كە دەتوانى ھەموو شتىك تامل بكا.»

- چ وزەھىەك؟

- وزەھى بئەمالەھى كارامازوف - وزەھى خويىبىيانەھى مالباتى كارامازوف.

- نوقم بوون لە نيو كارى پيس و ناحەزدا، خنكاندى گيانى خوت لە نيو گەندەلیدا، ھا؟

- رەنگە واش بى... بەلام رەنگە ھەتا كاتىك كە دەبمە سى سالان لە دەست ئەو ھەراكەم، پاشان...

- چۆن لە دەستى رادەكەھى؟ بە كام ورەو ھەرباز دەبى؟ بە بىرۆكە جوانەكەت؟ ئەو ئەستەمە.

- ديسان بە شىوھى بئەمالەھى كارامازوف.

- مەبەستت ئەوھىە كە «ئىزنى ھەموو شتىكت ھەيە؟» ھەموو كارىك ھا؟

ئىوان نيوچاوانى تىكنا و كتوپر رەنگى ھەلبىرکا.

«يانى تۆ ئەو قسەھىەت قەبوولە كە ميوستوف كىرەبووھى بئىشتە خۆشەكە و ديميتريش ئاوا سايلۇحانە كاوتىزى كىرەوھە؟» ئىوان چىزەبزەھىەكى ھاتى. «بەلى ئەگەر پىتخوش بى دەتوانى ئىزنى ھەموو شتىك بە خوت بەھى، چونكە ھەقسە ھاتوھە و منىش قسەكەھى رەت ناكەمەوھە و پىموايە شىكارىيەكەھى مىتىنكاش خراپ نىيە.»

ئالىووشا بە بئەھىنگى چاوى تىپرى.

ئىوان لە ناكاو بە ھەستىكى چاوەروان نەكراوھە گوتى: «براكەم، پىموابوو ئەگەر لىرە برۆم، لانىكەم تۆم ھەيە، بەلام ئىستا بۆم ھەركەوت تەنانەت لە دللى تۆى خۆشەويستىشدا جىگام نىيە. بۆيە چاوپوشى لە «ئىزنى ھەموو شتىك ھەيە.» ناكەم. تۆش لەبەر خاترى ئەو چاوپوشى لە من ناكەھى، ھا؟

ئالىووشا ھەستا، چو بۆلاى و بە نەرمى لىوانى رامووسى.

ئىوان سەرخۆشانە ھاوارىكرد: «ئەوھە لاسايى كىرەنەوھەيەكى ئەدەبى بوو. تۆ ئەوھت لە شىعەرەكەھى من دىزىوھ، بەلام سپاست دەكەم. ھەستە ئالىووشا، كاتى رۆيشتنە، دەبى ھەردووكمان برۆين.»

لە مەيخانەكە چوونە ھەرى. بەلام كاتىك گەيشتنە بەردرگاي ھەرى بە جووت راوھستان. ئىوان بە لەبىزىكى جىددى گوتى: «گوئىگرە ئالىووشا، ئەگەر لە راستىدا بتوانم خەمخورى ئەو چىرۆ ناسك و وردانە بم، لەگەل ھەبىر ھىنانەوھى تۆ خۆشەويستى ئەوانىش لە دلندا دەپشكوى. ھەر بۆيە دلنىام كە تۆ لەم دەوروبەرانەھى و لىم نىزىكى، ھەر بۆيە زىاتر ھەز بە زىان دەكەم. دەھى قسەكانم قانعى كىردى؟ ئەگەر پىتخوشە، بە دانپىنانى ئاشقانەھى بزائە. ئىستا تۆ بە رى راستىدا ھەرپۆى منىش بەرپى چەپدا. ھەر ئەوھش بەسە. گوئىت لىيە؟ ھەر ئەوھش بەسە. مەبەستم ئەوھىە تەنانەت ئەگەر سبەينىش نەرۆم (كە پىموايە ھەر دەرۆم) ديسان چاومان بە يەكتر دەكەھى. ئىتر لە سەر ئەو باسە مەرۆ. تكات لىدەكەم.» لەپەر بە لەبىزىكى توورەوھە درىزەھى پىندا: «بەتايبەت نامەھى سەبارەت بە دىمىترى قسەم لەگەل بگەھى، تكات لىدەكەم ھەر باسى مەكە. ئىتر لە تام ھەرچوھە، ھىندەمان باسكردوھە، وانىيە؟ لەباتى ئەوھش بەلنىيەكت دەدەھى. كاتى لە تەمەنى سى سالىدا ويستم «پەرداخەكە بە ھەرزىدا بكىشم»، لە ھەركوئىيەك بم دەگەرپىمەوھە بۆلاى تۆ تاكو جارىكى تر پىكەوھە قسە بگەھىن، ئەگەر تەنانەت لە ئەمرىكاش بم، دلنىا بە. بە ئانقەست دىمەوھە. دىتنى تۆ زور خۆشە بەلامەوھە، بەتايبەت لەو كاتەدا دەبى چ ئالوگورپىكت بەسەردا ھاتبى. شەرتبى بە شەرتى پىاوان، دىمەوھە بۆلات. رەنگە ھەشت تۆ دە سال لە يەكتر دوور بىن. ئىستا ھەرە و برۆ بۆلاى «پاتىرسىرافىكۆس» ھى خوت، لە سەرمەرگدايە، ئەگەر بمرى و تۆ لە ژور سەرى نەبى، دللى من دىشى كە بوومەتە ھوى ماتل بوونت. خوداحافىز. جارىكى دىكە ماچمبەكە. زور چاكە، ئىستا برۆ.»

ئىوان لە ناكاو ھەرسوورا و بەبى ئەوھى سەر ھەلنى و ئاور بەداتەوھە مى رى گرت. راست بەوجۆرە رۆيشت كە رۆزى پىشوو دىمىترى رۆيشتبوو و

ئالیووشای به جی هیشتبوو. ئەگەرچی مائاوااییه که زۆر جیاواز بوو. ویکچوونی سەیری دلەخوریه و خەفەتی ئەو کاتە وەک تیر بە زەینی ئالیووشادا تیپەری. ماوەیهک واق ما و چاوی لە پۆیشتتی براکە ی بری. لە پیر تیگەیشت که ئیوان خۆی رادەوہ شینتی و دەروا و شانێ راستی لە چاوی شانێ چەپە ی توزی داتەپیوہ. بەر لەوہ قەتی سەرنج نەدابوو. ئالیووشاش خیرا وەرسووړا و بە ھەلەداوان بەرەو کلێسە وەرپێ کەوت. ھەوا تاریک داھاتبوو و ئالیووشا تارادەیک ترسی لێنیشتبوو. لە ناخیدا شتیکی تازە خەریک بوو رەگاژوی دەکرد، بەلام ئەو ھۆیکە ی نەدەزانی. وەک دوێ شەو دیسان بای دەھات. کاتیگ گەیشتە نیو دارستانە کە ی نزیک حوجرە، کاجە پیرەکان لە دەورو بەری خەمبارانە دەشنینەوہ و ھاژە ی با بەنیو لکو پۆپەکانیاندا ویرەویرە ی دەکرد. ھەلەھات. بە سەرسوړمانەوہ لە خۆی پرسى: «پاتیر سیرافیکووس^۲». ئەو ناوہ ی لە جیپە ک وەرگرتبوو. لە کوێ؟ ئیوان، ئیوانی بیچارە، کەنگی دەتبینمەوہ؟... ئەوہش حوجرە کە. بەلی، بەلی، ئەو «پاتیر سیرافیکووس» ە و رزگارم دەکا. - بۆ ھەتا ھەتایە رزگارم دەکا! » دواتر چەند جار سەری لەوہ سووړما کە چۆن توانیبوو کاتی جیابوونەوہ لە ئیوان، دیمیتری برای ئاوا بە تەواوی لەبیر بچیتەوہ، ئەگەرچی ئەو رۆژە بەیانی تەنیا چەند سەعات لەمەو بەر، بریاری دابوو دیمیتری بدۆزیتەوہ و دەست لە گەران ھەلنەگرێ، تەنانەت ئەگەر نەتوانی ئەو شەوہ بگەریتەوہ بۆ کلێسەش.

(1)

تا ماوەیەک مەروئیکى زۆر نەیتى کار

ئىوان فیۆدۆرۆویچ، کە لە ئالیووشا ھەلبرا، پۆیشتەوہ بۆ مالى، بۆ مالى فیۆدۆرپاولۆویچ. بەلام پەژارە یەکی تاقەتیر حەجمانی لى ھەلگرتبوو. ئەو خەمەش لە گەل ھەر ھەنگاویک کە بەرەو مالى ھەلدینایەوہ زیاتر دەبوو. خەفەتە کەشی شتیکی سەیر نەبوو؛ ئەوہ ی سەیر بوو ئەوہ بوو کە ئیوان فیۆدۆرۆویچ لە ھۆیکە ی نەدەگەیشت. بەر لەوہش زۆر جار تووشی خەم و دلەخوریە بوو، لە وکاتە شدا شتیکی غەریب ھەستی ریک دەکوشی. ئەوہش لە کاتیگدا بوو کە لە ھەموو ئەو شتانە دابرابوو کە ھینابوو یانە ئیرە و ھەر ئەو رۆژە ئامادە دەبوو رینگایەکی دیکە ھەلبژیرێ و بەرەو داھاتوویەکی نوێ و نەناسراو وەرپیکەوێ. دیسان وەک ھەمیشە تاق و تەنیا بوو. ئەگەرچی چاوەروانییەکی زۆر و ھیوایەکی لەرادەبەدەری بە ژیان ھەبوو، بەلام نەیدەتوانی بە راشکاوی راقە ی ھیوا و چاوەروانییەکانی یان تەنانەت ئاواتەکانی بدا بە دەستەوہ.

لە گەل ئەوہشدا ئەو کاتە، ئەگەرچی خەمی داھاتوویەکی نوێ و نەناسراو لە دلیدا دەگەرا، ئەوہ ی نیگەرانی دەکرد شتیکی تەواو جیاواز بوو. لەخۆی دەپرسی: «بلی لەبەر ئەوہ بی رقم لە مالى باوکمە؟ زۆر ویدەچی. بە تەواوی لى بیزار بوو بیتم؛ ھەر دەلیی دوایین جاریشە لە دەرگا قیزەو نەکە یەوہ دەچمە ژووری. زۆری لێوہ رەزم... نا ئەمەش نییە. بۆئەوہ یە ئەو قسانەم لە گەل ئالیووشا کردوہ و لیشی جودا بوومە تەوہ؟ سالانیکی زۆرە لە گەل تەواوی دنیا قروقە پیم کردوہ و دەلیی مەلامە لایان لیکردووم. جاری واشە ھەر لەخۆوہ ئەم وەرپاوە و قسە ھەلە قەمەللە قانە پیکەوہ دەنیم.»

24- قەشە یەک بوو لە شانۆنامە ی «فاوئیست» دا بەشی دووہەم، بەرھەمی گۆتە.

لەراستیدا ویدەچوو بەهۆی خەم و دلەخورپەیی لاوییهو بەهۆی دمارگرییهکی کال و لاوانهوه. یان خەم و ناکام بوون و هیوابران لە ناخهوه. بەتایبەت هەلبەران لە کەسیکی وەک ئالیووشا کە بەراستی لە دلەوه خۆشی دەویست. بئێگومان ئەو خەمە لەویوه سەرچاوهی دەگرت. ئەو خەمە حەتمەن هەر ئەوه بوو. بەلام نا، بنووسەکهی ئەوه نەبوو، ئەویش نەبوو. «لە دەست خەفت وەزالە هاتووم، بەلام خۆشم نازانم چم دەوی و بۆ ئاوام لیهااتووه. رەنگە هەر بیرى لێنەکەمەوه باشتەر بى.»

ئىوان فيودورويچ هەولیدا «بیر نەکاتەوه»، بەلام ئەو هەش کەلکی نەبوو. ئەوهی خەمەکهی ئاوا قورس و تاقەت پڕووکی نەبوو، ئەوه بوو کە تاییهتەندییهکی بىبايەخ و دەرەکی هەبوو. هەستی بەوه دەکرد. دەتگوت کەسێک یان شتیکی لە دەرەوهی پۆحی پارههستاه و هیندی جار خۆی بەسەردا دەسەپینی و ناچاره چاوی لێکا. رەنگە مەرۆف بەهۆی کار و سەرقال بوون و مشتومرەوه هیندی جار بۆ ماوهیهکی زۆر هەستی پینەکا، بەلام هیندە مەرۆف تووشی ئازار و ئەشکەنجە دەکا، ئاخری ناچاره هەستی پینکا و ئەو شتە ملۆزم و مزیرە هەلگرێ. زۆر جاریش شتیکی قۆر و بیکەلکە - شتیکی لە سەر جیی خۆی دانەندراوه، پەرۆیهکی فریدراو لە چەقی ژوورەکهدا، کتیبیک کە نەخراپیتەوه سەر جیگاکی خۆی، و هتد... ئاخری ئىوان فيودورويچ، زۆر توورە و نیوچاوان ترش، گەیشتهوه مالى و لە ناكاو نزیکەى پازده هەنگاوی مابوو بگاتە باخهکه، شکی کرد کە چیه بۆته هۆی خەم و دلەخورپەیی.

لەسەر خواجەنشینی بەر دەرگا کە دانیشت، ئیسمیر دیاکوفی بەرەللا لەوی دانیشتبوو و هەواى فینکی بەرەبهیانی هەلدهمژى. ئىوان فيودورويچ بە یهکەم روانین بۆی دەرکەوت ئەوهی لە داڵغهیدا بوو ئیسمیر دیاکوفی بەرەللا بوو کەوا پۆحی ئازار دەدا و لە ناخهوه رقی لێی بوو. لە ناكاو ئەوه بە زهینیدا هات و بۆی روون بۆوه. بەرلهوه، کاتیک باسی دیدارهکی خۆی و ئالیووشای بۆکرد، هەستی بە وەرەزی و دلگوشران کرد و هەر لەرپوه

رقیکی ئەستور دلی داگرت. ئەو کاتەى قسهیان دەکرد بۆ ماوهیهک ئیسمیر دیاکوفی لەبیر چووبوو، بەلام هەروا لە داڵغهیدا مابوو. بەلام هەر ئەو کاتەى لە ئالیووشا دابرا و بەرەو مالى ملی رپی گرت، ئەو هەستە لەبیر کراوه دیسان لە زهینیدا قوت بۆوه، بەرق هەستاوی لەخۆی پرسیی: «یانی دەبی بوونهوه ریکی هیچوپوچ و قیزهونی وەک ئەوه ئاوا بپیتە هۆی ئازارم؟»

ئىوان فيودورويچ لەم دواییانەدا زۆر لە دەست ئەو پیاوه وەرەز بوو، بەتایبەت لەم چەن رۆژەى رابردوودا. تەنانەت هەستی بەوه کرد رقیکی گەورە سەبارەت بەو بوونهوهره نارەسەنە لە ناخیدا ریشاژۆ دەکا. ئەو رقیش ئەم راستەقینەى لە کاتیکدا ژياندهوه کە ئىوان فيودورويچ گەیشته ئەو شوینەى هەستی بە شتیکی تەواو جیاواز کرد. ئەو کاتە هۆگرییهکی تاییهتی بە ئیسمیر دیاکوف هەبوو، تەنانەت پینشی وابوو مەرۆکیکی زۆر خاوەن فەرەنگ و رەسەنە. هانی دابوو قسهی لەگەلدا بکا، ئەگەرچی بەردەوام سەری لە ئالۆزی و بىئوقرهیی زهینی خۆی سورمابوو. تینەدەگەیشت ئەمە چیه ئاوا بەردەوام پینداگری لەسەر زهینی دەکا. ئەوان سەبارەت بە پەرسقەلی فەلسەفی مشتومریان دەکرد و تەنانەت سەبارەت بە خۆر و مانگ و ئەستیرهکان کە رۆژی چوارەم خولقیندران.

پروناکی لە رۆژی یهکەمدا چۆن بووه و دەبی چۆنی تیبگەى؟ بەلام ئىوان فيودورويچ زۆر زوو تىگەیشت، ئەگەرچی خۆر و مانگ و ئەستیرهکان دەتوانن مەبەستیکی سەرنجراکیش بى، بەلام بۆ ئیسمیر دیاکوف گرینگ شتیکی دیکە بوو و تەواو لەوه جیاواز بوو. بە هەموو شیوهیهک دەستیکرد بە خۆنواندن و بافیش، ئەویش بادیههوا بوونیتی بىبنەما. ئىوان فيودورويچیش زۆری ئەوه پیناخۆش بوو. یهکەم شت کە بووه هۆی جارزبونى هەر ئەوه بوو. دواى ئەوه گیروگرقتی دیکەش لە مالىدا روویدا. گرووشنکاش هاتبووه کایهوه و سەبارەت بەو کاره قۆر و پڕ شوورەبییهی دیمیتیری براشى دەدان. بەلام هەرکاتیک ئیسمیر دیاکوف بە تین و تاوهوه باسی ئەو مەبەستهی دەکرد، مەحال بوو کەسیک تىبگا مەبەستی لەو قسانە

چییە. راستییەكەشى ئەو بوو بئەنتقى و پىسپس بوونى ھىندى لە ئاواتەكانى كە بە ھەلگەوت دەرىدەبىرىن و بەردەوام بە شىوہیەكى تەمومژاوى قسەى دەکرد، شتىكى سەرسورھىنەر بوو. ئىسمىر دياكۆف بەردەوام خەرىكى تاقىكارى بوو. پرسىارى ناراستەوخۆى دەکرد كە دياربوو لە پىشدا بىرى لىنەكردۆتەو، مەبەستى خوشى سەبارەت بەوكارە باس نەدەکرد و زۆرچار لە ھەستىارتىن ساتدا لە قسە دەكەوت و متەقى نەدەکرد، يان قسەكەى دەگۆرۈ. بەلام ئەوھى لە ھەموو شتىك زياتر ئىوان فىئودۆرۈويچى قەلس كىردبوو و ئىسمىر دياكۆفى زياتر لەبەر چاوى رەشەدەكرد، ئەو خۆمانە خۆ نواندەنى بوو. نەك ئەوھى بارودۆخەكە لەبەر چاوى نەگىرئ و بئەدەبى بكا؛ بەپىچەوانە، بەردەوام بەوپەرى رىزەوہ قسەيدەكرد. بەحوالەشەوہ لەبىرى ئەوہدابوو كە - خودا دەزانئ بۆ؟ - جۆرئ لىك حالى بوون لە نىوان خۆى و ئىوان فىئودۆرۈويچدا ھەيە. بەردەوام بە لەبىزئ قسەيدەكرد كە نىشاندەرى ئەوہ بوو بەلىنىيەكىان لە نىواندا ھەيە، رازىكىان لە نىواندايە كە سەردەمىك ھەردوولا دانىان پىانابوو، تەنيا ئەوان تىيدەگەن و دەوروبەرييەكان سەريان لىنى دەرنەدەچوو. بەلام ئىوان فىئودۆرۈويچ ماوہيەكى درىژخايەن ئاگادارى ئەو راستىيە نەبوو كە بۆچى ئاوارق و بىزارى مېشك و دلى تەنيوہ، بەلام لەم داوايانەدا بۆى دەرکەوتبوو لە كۆيوہ ئاودەخواتەوہ. بە ھەستىكى پىر لە رق و توورەيى ھەولیدا، بە بئ ئەوھى لەگەل ئىسمىر دياكۆف بدوئ يان سەرنجى پىيدا، لە دەرگاكە بىرۈاتە ژوورئ. بەلام ئىسمىر دياكۆف لە سەر خواجهنشينەكە ھەستا، ھەر بەوہدا ئىوان فىئودۆرۈويچ لەرپوہ تىگەيشت كە دەيھەوئ لەگەلى بدوئ. ئىوان چاوىكى لىكرد و راوہستا، بەلام چونكە بەجىي تىپەرىن، كە چەند سات لەمەوبەر بىرارىدا بوو، راوہستا، بەجارى وەك شىتى لىھات. بە رق و بىزارىيەوہ چاوى لە ئەدگارە كۆسە و زەرد ھەلگەراوہكەى ئىسمىر دياكۆف و فۆكلە لوولەكەى سەر تەويلى بىرى. ئىسمىر دياكۆف بە چاوى چەپەى چاوىكى لىقرتاند و

گرژىيەوہ، وەك ئەوھى بلى: «دەچى بۆكۆئ؟ نابى لىرەوہ تىپەرى، من و توئ وريا و پىر ھۆش قسە و باسىكمان لە نىواندا ھەيە و دەبى پىكەوہ بدوئىن.» ئىوان فىئودۆرۈويچ لەرز دايگرت: «دوورەكەوہ لىم، چەپەل، گەلحو من كارم بە تو نىيە.» لە سەر زمانى بوو، بەلام بەوپەرى واقورمانەوہ دەنگى خۆى بىست كە دەلى: «باوكم ھىشتا ھەر خەوتوہ يان لە خەو ھەستاوہ؟» ئەم پرسىارەى لەسەرەخۆ و سەبوورانە پرسى و خىرا، ديسان بەوپەرى سەرسوورمانەوہ لە سەر خواجهنشينەكە دانىشت. بۆ تاويك خورپە كەوتە دلى؛ ئەوھى دواتر وەبىر ھاتەوہ. ئىسمىر دياكۆف دەستى نابوہ پىشتى و ھەر لەو كاتەدا بە متمانە و تارادەيەك توورەيىيەوہ چاوى لە چاوى بىرى و لە ھەمبەريا راوہستا.

بە ئانقەست و تەشەرەوہ گوتى: «خەزەرەتيان ھىشتا خەرىكى لالەخەوہ.» (وەك ئەوھى بلى: «يەكەم كەس تو بووى قسەتكرد، نەك من.») دواى تاويك، درىژەى دايە: «قوربان، سەرم لە ئيوہ سوورماوہ، «چاويشى بە ناز و دەمارەوہ لە عەرزى بىرى و لاقى راستەى ھىتايە پىشى و نووكى جزمە بىرقەدارەكەى ھىور ھىور لە زەوى دەكوتا.

ئىوان بە ئەوپەرى توانايىيەوہ ھەولیدەدا، دان بەخۇيدا بگىرئ، بە توورەيى گوراندى: «بۆ سەرت لە من سوورماوہ؟» ھەر لە پىرش، بىزارانە تىگەيشت ھەست بە كونچكاويىەكى سەير دەكا و بەبئ ئەوھى قانع بئ، ناتوانئ لەوئ بىروا. ئىسمىر دياكۆف لە ناكاو سەرى ھەلئنا و بە بزەيەكى خۆمانەوہ گوتى: «قوربان، بۇ ناچى بۆ چىرماشىنيا؟» چاوى چەپەى ھەلگىرابووہ و دەتگوت دەلى: «ئەگەر مروقتىكى وريا بى دەزانئ بۆ پىدەكەنم.»

ئىوان بە سەرسوورمانەوہ پرسى: «بۆ بچم بۆ چىرماشىنيا؟»

ئىسمىر دياكۆف ديسان بىدەنگ بوو.

پاشان بە ئارامى و پوالەتەن بە گرینگ نەزانىنى وەلامەكە گوتى: «قوربان، فىئودۆر پاولوويچ خۆى ئەو داواكارىيەى لە ئيوہ بوو.» دەتگوت بە ئاماژە دەلى: «لەبەر ھۆيەكى دىكە ماتلت دەكەم، بۆ ئەوھى شتىكم كوتبئ.»

ئىوان فيئودورويچ، لەو ھەتتا زياتر خۆى پېرمانەگىرا و ھەلبوو، ئاخىرى بە توورەبىيە ھەوارىکرد: «نەگبەتى. پېمبلى بزانم چت دەوى؟!»

ئىوان فيئودورويچ لاقى راستەى كېتايە دواو ھە و خۆى ئەمبارەوبار کرد، بەلام ھەر بەو لەسەرەخۆى و نەرمە بزەيەو ھە چاوى تېپىرى.

- گرېنگ نىيە قوربان - تەنيا لەبەر خاترى دەمەتەقى.

ھەر دووكيان بىدەنگ بوون. نزيكەى خولەكەك ھىچيان مەتەقيان نەکرد.

ئىوان فيئودورويچ دەيزانى دەبى ھەستى و خۆى توورە بكا. ئىسمير دياكوفىش لە ھەمبەريا راوہستابوو و دەتگوت چاوەروانە بزانى توورە دەبى يان نا. لانيكەم ئىوان فيئودورويچ واى ھەستەکرد. ئاخىرى بەقەستى ھەستان تەكانىكى لە خۆى دا.

ئىسمير دياكوف بە دەرفەتى زانى و بە راشكاوى گوتى: «ئىوان فيئودورويچ كەوتومە بارودۆخىكى دژوارەو. نازانم چبەم.» لەگەل دوايىن قەسى ھەناسەيەكى ھەلكېشا، ئىوان فيئودورويچ ديسان دانىشتەو.

ئىسمير دياكوف لە درىژەى قەسەكانيدا گوتى: «ھەردووكيان دلوكارن قوربان. لە مندال خراپترن. مەبەستم باوكت و ديمىترى فيئودورويچى براتە. فيئودورپاولوويچ ھەر لە خەو ھەلدەستى دەستەكا بە پرتەوبۆلە و كونەجەرگى كىردووم. لە پەستا لىم دەپرسى: «گرووشنكا ھاتووە؟ ئەى بۆ نايەت؟» ھەروا ھەتتا نيوەشەو و دواى نيوەشەويش ئەو ھەتتا كاريەتى. ئەگەر ئاگرافنا ئەلكساندر فنا نەيەت (كە زۆر ويدەچى قەستى ھاتنى نەبى)، سبەينى بەيانى ديسان دەستەكەتو ھە بۆلەبۆل: «بۆ نەھات؟ كەنگى دى؟» - ھەر دەلىي خەتاي مەن. لەو ھەتتا خراپتر قوربان، لەگەل ھەوا تاريك بوون، تەنانەت زووترىش ديمىترى برات بە تەنگەو ھەتتا لىمان پەيدا دەبى: «جوان گوى بگرە بۆرە پياوى خويىرى، گەمژەى چلپەخۆر. ئەگەر وريا نەبى و پىمەنەلىي ھاتووە، بەر لە ھەموو كەسەك تۆ دەكوژم.» كاتىك پۆژ دەبىتەو ھەويش ھەك باوكت كونەجەرگم دەكا. «بۆ نەھاتووە؟ بەم زووانە دى؟» ئەويش پىنوايە خەتاي مەن خاتوونەكەى نەھاتووە، پۆژ لەگەل پۆژيش قەلس و ئالەتتير

دەبى. كارىكى كىردووە لەوانەيە لە ترسانا پۆژىك خۆم بكوژم، قوربان. متمانەم بە ھىچيان نىيە قوربان.»

ئىوان فيئودورويچ بە رەقەستوى گوتى: «ئاخر تۆ بۆ خۆتى تى ھەلدەقوتىنى؟ خەرىكى سىخورى بۆ ديمىترى دەكەى، خويىرى؟»

- ھىچ رىيەكى دىكەم نىيە قوربان. ئەگەرچى لە راستيدا خۆشيان تى ھەلناقوتىم. بىروام پىنكە. سەرەتا لەبزم نەدەگەرا و نەمدەويىرا وەلام بەدەمەو؛ بەلام بە زۆرى لىمى دەوى نۆكەرىكى ھەك لىچاردا^۲ بىم بۆى. لەو كاتەشەو بەردەوام ھەرەشە و گورەشەم لىدەكا: «گەمژەى ھىچوپوچ، وريا نەبى و ھەوالى ھاتنەكەيم پىنەدەى، دەكوژم.» قوربان لىم روونە سبەينى تووشى گەشكەيەكى دوور و درىژ دەبم.

- مەبەستت لە «گەشكەى دوور و درىژ» چىيە؟

- گەشكەى دوور و درىژ، ماوہيەكى زۆر دەخايەنى قوربان - چەند سەعات، يان رەنگە يەك دوو پۆژ قوربان. جارىكيان سى پۆژى خاياند. ئەو كاتە لە وەتاغى ژىر ھەورەبانەكە كەوتە خوارى، بۆ چەند چركەيەك چاك دەبووم و ديسان وام لىدەھاتەو. ھەتا سى پۆژ نەمتوانى بە تەواوى وەھۆش بىمەو. فيئودورپاولوويچ ناردى بە شوين ھىرتىز نىستىو، كە پزىشكى ئەم ناوچەيە. ئەويش سەھۆلى لە سەر سەرم دانا و دەرمانىكى دىكەشى بۆ نووسىم.... ھەموو پىيان وا بوو دەمرم.

ئىوان فيئودورويچ گوتى: «بەلام دەلىن ھىچكەس نازانى كەنگى سەرودىلى لىدى.» پاشان بە كونچاويەكى تايبەت و توورەبىيە ھە پرسى: «چى دەبىتە ھوى ئەو ھى سبەينى تووشى سەرودىل دەبى؟»

- خالى سەرەكى ئەو ھەيە. پىشپىنى ناكرى قوربان.

- جگە لەو ھەش، ئەو كاتە لە وەتاغى ژىر ھەورەبان كەوتىيە خوارى.

- ھەموو پۆژى دەچم بۆ وەتاغى ژىر ھەورەبانەكە. لەوانەيە سبەينى ديسان لەويو ھەكەومە خوارى. ئەگەر لەويشەو نەكەومە خوارى، لە پلىكانى

25- ناوى نۆكەرىكە لە «چىرۆكى بووادا دەبىتە ھوى كوژرانى ئەربابەكەى

ئەمبارەكەو دەكەومە خوارى قوربان. چونكە ھەموو پوژىك دەبى بچمە ئەمبارەكەش قوربان.

ئىوان فىۋدورۋويچ چاۋى تىبىرى و بە مۇرەپەكەو گوتى: «دەزانم خەرىكى قسەى قۇر دەكەى و لەو ورتىنەشت تىناگەم. مەبەستت ئەو دەپتەھەوى لە سبەپنىوھ بۇ ماوھى سى پوژ خۆت نەخۆش بەخى، ھا؟»

ئىسمىر دىاكوف كە دىسان سەرى داخستبوو و پەنجەى لاقى راستەى لە زەوى دەكوتا. لاقى راستەى نووشتاندەوھ و لاقى چەپەى ھىناپە پىشى و بە چزەبزەپەكەو گوتى:

- ئەگەر بمتوانىبايە ئەو فىلە بگەم، يانى وا بنوئىم خەرىكە گەشكەم لى دى - ئەوھش بۇ كەسىك كە خووى بە فى و گەشگەوھ گرتوھ، دژوار نىبە - ھەقى تەواوئىشم بەدەستە كە بۇ پزگار كىرنى گىانم پەنا بۇ فىلىكى وا بەرم، قوربان. چونكە ئەگەر تەنانەت ئاگرافنا ئەلكساندرفناش، كاتىك كە نەخۆشم، بى بۇ ژوانى باوكتان، ئەو ھەزەر تە نەخۆشىك سەركونە ناك، چونكە ھەوالى پىنەداوھ. لەوانەپە ھەر لەپووشى ھەلنەپەت.

ئىوان فىۋدورۋويچ كە لەبەر توورەپى پەپەى لووتى دەلەرزى، گوراندى: «گىانت داوھشى، بۇ ئەوھندە دەترسى؟ تەواوى قسەكانى دىمىترى ھەپەشەپەكى عەجولانەپە و ئەو كارە ناك. دلنابە تۇ ناكوژى، ئەگەر كەسىكىش بكوژى، ئەو كەسە تۇ نىت!»

- لە پىش ھەموو كەسىكدا قوربان، وەك مېشوو لە دەمكوژى. ئەوھش ھىچ، دەترسم پى زىاتر داكىشى و بەلاپەك بە سەر باوكت بىنى، منىش بە تاوانى ھاودەستى لەگەلى قۇلبەست بگەن.

- تۇ بۇ بەو تاوانە دەگرن؟

- پىيان وادەبى لەگەلى ھاودەستم. چونكە وەك پازىكى گەورە لە عەلامەتەكان ئاگادارم كىردەوھ، قوربان.

- كام عەلامەت؟ بە كىت گوت؟ دىزەى خوپىرى پووتتر بىلى بزانم.

ئىسمىر دىاكوف بە قەلاپەتىكى دەمارگرانەوھ گوتى: «ناچارم دان بە راستىپەكدا بنىم كە لەم كارەدا لەگەل فىۋدورۋويچ پازىكمان لە نىوانداپە. ھەر وەك خۆشت دەزانى (ھەلبەت ئەگەر بزانى) لە چەند پوژى رابردوودا لەگەل تارىك بوونى ھەوا درگاگە لە سەر خۆى دەداخا. تۇ بەپىنكە سەر لە ئىوارە دەچىپە وەتاغى نھۆمى سەرى و دوئى ھەر نەھاتىپە خوارى قوربان. كەواپە پەنگە بزانى چۆن بە وردىبىنىپەوھ دەرگاگە لە سەر خۆى دادەخا و تەنانەت ئەگەر گرىگورى واسىلىپەوچىش بىتە بەر دەرگاگە، ھەتا دەنگى نەناسى درگاگە ناكاتەوھ. بەلام گرىگورى واسىلىپەوچ بە دەنگىپەوھ ناپەت، چونكە ئىستا تەنپا ھەر منم لە وەتاغەكەپدا خزمەتى پىدەكەم قوربان. لەو كاتەوھ قەرە و ھەراى لە سەر ئاگرافنا ئەلكساندرفنا ھەلاپىساندوھ ئەو ئەركەى پىسپاردووم. بەلام شەوانە، بە فەرمانى خۆى دەچم بۇ وەتاغى خزمەتكاران و نابى بەخوم، بەلكو دەبى لە ھەوشە كىشك بدىرم و پىاسە بگەم و چاوپروانى ھاتنى ئاگرافنا ئەلكساندرفنا بم. لەم چەن پوژەى پىشووودا چاوپروانى بەجارى تۇقرەى لى برىبوو. ئەو پىنوپاھ ئەو خاتوونە لە دىمىترى فىۋدورۋويچ (يان خۆى گوتەنى مىتكا)، دەترسى قوربان. «ھەر بۇپە» خۆى گوتەنى «شەودرەنگان لە دەرگاى پىشەوھ دى بۇلام.» دەلى: «ھەتا نىوھشەو و درەنگىرىش چاوپروان بە. ئەگەر ھات، بە ھەلاتن وەرە و ئاگادارم بگە. يان لە نىو باخەكەوھ لە پەنجىرەكە بدە. سەرھەتا بە ئەسپاىى دوو جارى لىدە، ئاوا، يەك، دوو، پاشان سى جار توندتر، تەق، تەق، تەق، ئەو كاتە خىرا تىدەگەم كە ئەو ھاتووھ و خىرا درگاگە دەكەمەوھ.» شىتىكى دىكەى فىرکردووم بۇ كاتى قەومانى پووداوى چاوپرواننەكراو. سەرھەتا دوو زەبرى توند و خىرا يەك، دوو، پاشان زەبرىكى زۆر توند. ئەو كاتە تىدەگا كە پووداوىكى لە ناكاو قەوماوھ و دەبى چاوم پىبىكەوئى. درگاگەم بۇ دەكاتەوھ تاكو بچمە ژوورى و لەگەلى بدوئىم. ئەوھش بۇ كاتىكە كە ئاگرافنا ئەلكساندرفنا خۆى ناتوانى بىت و ھەوالىكى ناردووھ. جگە لەوھش لەوانەپە دىمىترى فىۋدورۋويچ بىت، ھەر بۇپە دەبى ئاگادارى بگەم كە دىمىترى ھاتووھ. ئەو ھەزەر تە زۆر لە دىمىترى

فيؤدورويچ دترسى. به جورىك كه تهنانهت ئه گهر ئاگرافنا ئه لكساندرفناش له پاليدا بى و دهرگايان گاله دابى. كاتىك سهروكهلهه ديميتى فيؤدورويچ پهيدا ده بى، له سه رمه خيرا ئاگادارى بكه م و سى جار له درگاكه بدهم. به م شيويه، يه كه م نيشانه ي پينج زهر به ي به ومانايه يه، كه ئاگرافنا ئه لكساندرفنا هاتوه. دووه مين نيشانه ي سى زهر به به ممانايه يه كه: «هه والىكى گرینگ پنيه بوتان.» ئه و هه زره ته چه ندين جار ئه وه ي پيشانداوم و بوى باس كر دووم. چونكه جگه له من و خوى هيچ عيبادلوبه شه رىك ئه و رهمزه نازانى قوربان. هه ر بويه به بيگومان و دوودلى دهرگاكه ده كاته وه (زور له بانگ كردنى به دهنگى به رز دترسى). به لام ئىستا ديميتى فيؤدورويچيش ئه و رهمزه ده زانى.»

- چوزانى؟ تو پينگوتوه؟ چون توانيت پينبلى؟

- له ترسانا قوربان. بو دهموورا بيشارمه وه و پى نه لىم؟ ديميتى فيؤدورويچ هه موو رورى پيداگرى ده كرد كه: «خه رىكى هه لمده فرىونى، ده ته وه شتىك لى بشاريته وه؟ چاوت دهر دىنم.» هه ر بويه له ترسانا ئه و رهمزه م پينگوت، بو ئه وه ي وه فادارى نوكه ر ئاساييم ببينى و بزانى فيل و ته له كه له كارمدا نيبه و ئه وه ي ده يزىم پينگوتوه.

- ئه گهر پينوايه له و رهمزه كه لك و هرده گرى و هه ولده دا بيه ژوورى پيشى پينگره.

- به لام ئه گهر سه رودلم لى بى، چون ده توانم به رگرى لى بكه م، قوربان. تهنانهت ئه گهر بزىم تا چ راده يه ك هيوابراوه و عه جمانى لى هه لگيراوه، نويىم به رگرى له هاتنه ژووره وه ي بكه م.

- گيانت داوه شى، چون ئه وه نده دلناي كه سه رودلت لى دى؟ به شتىم ده زانى؟

- چون ده ويىم ئيوه به شيت بزىم قوربان. من به و هه موو ترسه وه كه دلى داگرتووم تا قه تى هيچم نيبه. هه ست ده كه م فيم لى دى. له دل چه قيوه. هه ر ئه و ترسه ش وامليده كا.

- دهك دارزى! ئه گهر فيت لى بى، گرىگورى كيشك ده دىرى. له پيشدا گرىگورى له و روداوه ئاگادار بكه، دلنايه ئىزنى پينادا بيه ژوورى.

- به بى فه رمانى باوكت، نويىم ئه و رهمزه به گرىگورى واسيليه ويچ بلىم. به لام ئه گهر پينوايه گرىگورى واسيليه ويچ گو بى له ترپه ي پى ده بى و به رگرى له هاتنه ژووره وه ي ده كا، ده بى پينبلىم گرىگورى له دوينيوه نه خوشكه و توه و مارتا ئىگناتيفنا ده يه وه سبه ينى ده و و دهرمانى بو ساز كات و بيداتى. ئه وه ش شيويه يه كى ماريجه كردن بوو كه خويان به باشيان ده زانى. مارتا ئىگناتيفنا ئاويته يه كى له گول و ره گى گيا و كز هه يه، قوربان، كه زور باشه و يه كاويه كه. خوى له رازى ئه و دهرمانه ئاگاداره و سالى سى جارى دهرخواردى گرىگورى واسيليه ويچ ده دا قوربان، يانى له كاتىكا كه پشت ئيشه كه هه جمانى لى ده برى و له پى ده خا. له و كاته دا مارتا ئىگناتيفنا خا لى بيه كه له و دهمكراوه دا ده خوسىنى و بو ماوه ي نيو سه عات هينده ي له پشتى هه لده ساوى هه تا سوورى هه لده گىرى و ده ماسى. له كوتاييشدا پاشماوه كه ي دوعايه كى به سه ردا ده خوينى و دهرخواردى ده دا، قوربان. هه مووى نا، له و كاتانه دا برى كيشى بو خوى گل ده داته وه و ده خوا چونكه هيچ كاميان ئاره ق و شه راب ناخونه وه قوربان، هه ر خيرا خويان لى ده كه وه ي و هه تا ماويه كى زور وه خه به ر نايه ن. كاتىكيش گرىگورى واسيليه ويچ له خه و هه لده ستى، دهرد و عه له مى لى ده برى، به لام مارتا ئىگناتيفنا تووشى ژانه سه ر ده بى قوربان. هه ر بويه ئه گهر مارتا ئىگناتيفنا سبه ينى ئه و تيماركارى به كا، گو بىن له هيچ نابى و به جووت خه ويان لى ده كه وه ي و ناتوانن به رگرى له ديميتى فيؤدورويچ بكه ن، قوربان.

ئىوان فيؤدورويچ گوراندى: «ئه و قورپاته چيه؟ وادياره هه موو شتىك به پى پيلان ده رواته پيشى، تو سه رودلت لى دى، و ئه وان بيهوش ده بن.» له ناكاو له ده مى دهرپه رى: «هه ولده ده ي ئاوا پلان كه ت جيه جى بكه ي؟» به شيويه كى تووره و توقينه ر ناوچاوى تىكنا.

- چۆن دەتوانم قوربان؟... ئەویش لە شوپىنىك كە ھەموو شتىك پىوھندىيە بە پلانەكانى دىمىترى فيودورۋويچە ھەيە؟ بۇ كارى وابكەم؟... ئەگەر بىھەوى كارىك بكا، ھەر دەيكا؛ ئەگەر نەشى ھەوى بىكا، خۆ من نايبەم بىدەم بە سەر باوكيدا.

ئىوان فيودورۋويچ، ھىندەي رۇق ھەستابوو چەقوت لىدايە خويىنى نەدەھات، لە درىژەي قسەكانىدا گوتى: «جا بۇ بچى بۇلاي باوكم؟ ئەویش بە نھىنى. ئەگەر خۆت گوتەنى، ئاگرافنا ئەلكساندرنا ھەر نەيەت چى؟ خۆشت ئەو دەزانى و لەو رۆژەو ھاتومەو ھە بۇ ئىرە، بۆم پوون بۆتەو ھە ھەمووى خەيال پلاوى پىرەپىاوه و ئەو ژنە ھىچكات نايەت بۇلاي. ئەگەر ئەو نەيەت ئىتر دىمىترى خۆ شىت نەبوو شالو بۇ باوكم بەرى و پىيدا ھەلپرژىتەو؟ پىمبلى بزانم راي تۇ چىيە!»

- خۆت باشتر دەزانى دىمىترى فيودورۋويچ بۇ دىت بۇ ئىرە قوربان. ئىتر راي منت بۇچىيە؟ ئەو كاكەي تۇ تەنيا لەبەر ئەو دى، رقى ھەستاوه و دەيھەوى داخى دلى خوى برىژى. يان، رەنگە ئەو نەخوشىيەى من تووشى دىرۇنگى كىردى و ھەك دويىنى بە ھەلەداوان بىت و ژوورەكان بگەرپ و بوى پوون بىتەو ھە گرووشنكا بەدزىيەو ھەرباز بوو يان نا. ئەو ھەش بە باشى دەزانى كە فيودورۋويچ پاكەتىكى گەرەي ھەيە سى ھەزار رۇبلى پارە تىدايە و بە تىلماسكىكى پەمەي بەستويە، سى مۆرى لىداوه و بە خەتى خوى نووسىويەتى: «بۇ فرىشتەكەم گرووشنكا، ئەگەر بىت.» سى رۇژ دواترىش ئەمەي پى زياد كىرد: «بۇ مەلووچكە جوانەكەم.» ئەو كارى ئاوا دەكا قوربان.

ئىوان فيودورۋويچ تا رادەيەك ھەپەسا بوو: «قسەي قۇر دەكەي! خۆ دىمىترى نايە بۇ دزىنى پارە و لەبەر پارە باوكم ناكوژى. ئەو شىت و گەوج و ھەخشىيە رەنگبوو دويىنى بەخاترى گرووشنكا بىكوژى، بەلام دزى ناكا.» ئىسمىر دياكوف خويىن ساردانە و بەراشكاوى گوتى: «ئىستا بەجارى بۇ پارە پەكى كەوتوو و زورى پىويستە. تۇ نازانى چەندەي پارە پىويستە و

خوى بۇ بە ئا و ئاوردا دەدا. لە لايەكىشەو ھە ئەو سى ھەزار رۇبلى بە پارەي خوى دەزانى. خوى ئەو ھەي بە من كوت: «باوكم ھىشتا سى ھەزار رۇبلى بە من قەرزدارە» جگە لەو ھەش، شتىكى دىكەش لە نىواندايە قوربان. يانى زور وىدەچى ئاگرافنا ئەلكساندرنا مەيلى لىتى، ئەو ھاندا زەماوھندى لەگەل بكا - مەبەستم ئەرباب فيودورۋويچە قوربان - يانى بىتە خاتونى ئەم مالا قوربان. خۆم دەزانم سامسانوف، ئەو بازارگانەي پارىزەرى، سەبارەت بەو مەبەستە بە دەمىيەو پىدەكەنى و بە راشكاوى پىدەگوت ئەو كارە زور كارىكى باشە و بە ھىچ شىوھەك گەوجانە نىيە. ھەر ژنىك تۇزىك ئەقلى ھەبى، نابىتە ژنى سىروسوالكەرىكى ھەك دىمىترى فيودورۋويچ. كەوايە بەپىيە، ئىوان فيودورۋويچ بىھىنە بەرچاوى خۆت ئەو كاتە نە دىمىترى فيودورۋويچ، نە ئىو ھە نە ئالكسى فيودورۋويچ، لەپاش مەرگى بابت تەنانەت رۇبلىكتان مىرات پىنابرى. چونكە ئاگرافنا ئەلكساندرنا تەنيا لەبەر ئەو ھەموو پىكردو ھەك دەست بە سەر ھەموو مال و سامانەكەيدا بگرى. بەلام ئەگەر باوكتان ئىستا بمرى، ھەتمەن چل ھەزار رۇبلى لەپاش بەجى دەمىنى. تەنانەت مىرات بۇ دىمىترى فيودورۋويچىش بەجى دەھىلى، ئەگەرچى ئەو ھەموو ھەي رۇبلىتەي. چونكە ھەسەتنامەي نەنووسىو... دىمىترى فيودورۋويچ بە باشى لەو ھە ئاگادارە.»

ئىوان فيودورۋويچ لىوى خوى گەست و رەنگى بزىكا و پەرىيە نىو قسەكانى ئىسمىر دياكوف: «كەوايە بۇ پىشنىارم پىدەكەي بچم بۇ چىرماشنى؟ مەبەستت لەو چىيە؟ ئەگەر لىرە برۇم دەزانى چى روو دەدا؟» ئىوان فيودورۋويچ ھەناسەيەكى توندى ھەلكىشا.

ئىسمىر دياكوف ماقولانە و بە ھىمنى گوتى: «راست وايە قوربان.» بەلام بە وردى چاوى لە ئىوان فيودورۋويچ برى و خستىيە ژىر چاودىرى. ئىوان فيودورۋويچ خويىن بەرى چاوى گرتبوو، بەلام دانى بە خويىدا گرت و ھەلامى دايەو ھە: «مەبەستت لە راست وايە، چىيە؟»

ئىسمير دياكوف بە شىۋەيەكى زور سادقانه چاۋى لە چاۋە رقتىزاۋەكانى ئىۋان فىۋدورۋويچ برى و ۋەلامى دايەۋە: «بۆيە قسەمكرد چونكە بۆتان بەداخەۋەم. ئەگەر بەجىي ئىۋە بۋايەم دەستم لە ھەموو شتىك ھەلدەگرت... بۆ ئەۋەى توۋشى بارودۇخىكى ۋابم، قوربان.» ھەردووكيان بىدەنگ بوون.

«ديارە مروۋىكى زور گەمژەى و جگە لەۋەش... خوڧرى و ھىچۋوۋچى.» ئىۋان فىۋدورۋويچ لەپەر لە سەر خواجهنشىنەكە ھەستا. دەيوست راست لە ھەرگاي باخەكە برۋاتە ژوورى، بەلام لەپەر راۋەستا و بۆلاى ئىسمير دياكوف ۋەرسوۋرا. شتىكى سەير پوۋيدا. ئىۋان فىۋدورۋويچ سوور ھەلگەرا و لىۋى خۆى گەست و ھەردوۋ مستى قوۋچاند و ھىندەى نەمابوو بە مست لە ئىسمير دياكوف بەربى. بەلام ئىسمير دياكوف تىگەيشت، لەپەر داچلەكى و كشا دواۋە. بەلام ئەۋ ساتە بەبى ھىچ كوتان خواردنىك ئىسمير دياكوف نەجاتى بوو. ئىۋان فىۋدورۋويچىش بەبىدەنگى و شلەژاۋى بەرەو درگاكة مى پىۋەنا.

لەناكاۋ بە دەنگىكى بەرز و راشكاۋانە گوتى: «سبەينى دەمەھەۋى بچم بۆ مۆسكو، ئەگەر دەتەھەۋى بزانى - سبەينى زوو. تىگەيشتى!؟» خۆشى پاشان سەرى سوۋرما كە وتتى ئەۋ قسەيە بە ئىسمير دياكوف چ پىۋىستىيەكى دەكرد.

ئىسمير دياكوف، كە لەۋە دەچوو چاۋەروانى بىستنى ئەۋ قسەيە بى ۋەلامى دايەۋە: «زور كارى چاكە قوربان. چونكە ئەگەر لىرش شتىك بقەۋمى پىاۋ دەتوانى برووسكەت بۆ بنىرى بۆ مۆسكو قوربان.»

ئىۋان ديسان لەجىي خۆى راۋەستا و بەپەلە بەرەۋلاى ئىسمير دياكوف ۋەرسوۋرا. بەلام گۇرانيكىشى بەسەردا ھاتبوو. ھىچ حالەتتىكى ئاشنايى و گوى پىنەدان بە تەۋاۋى بە روخسارىيەۋە نەمابوو. سەرنج و چاۋەروانى بە ئەدگارىيەۋە دياربوو. بە وردى، بەلام بە شىۋەيەكى شاراۋە و پەر پارانەۋە.

دەكرا لەۋ چاۋانەيدا كە لە ئىۋان فىۋدورۋويچى برىۋوۋ بخوڧىيەۋە كە: «ناتەۋى ھىچى دىكە بلىي؟»

ئىۋان فىۋدورۋويچ، كە لەبەر ھۆيەكى ناديار دەنگى ھەلىنابوو، لە ناكاۋ نەراندى: «بۆ ناكرى برووسكەم بۆ بنىرن بۆ چىرماشنىا - ئەگەر رووداۋىك بقەۋمى؟»

ئىسمير دياكوف بە حالەتتىكى بىلايەنەۋە، بەلام راست چاۋى لە چاۋى ئىۋان فىۋدورۋويچ برىۋوۋ. بە نەرمى ورتاندى: «با دەكرى بۆ چىرماشنىاشى بنىرىن قوربان.»

- بەلام مۆسكو لە چىرماشنىا دوورتەرە. بۆ ئەۋەى خەرجى رىگام كەمتر بچى، يان ئەۋ رىگا دوورە نەگوتم، بۆيە پىداگرى لە سەر ئەۋە دەكەى بچم بۆ چىرماشنىا؟

ئىسمير دياكوف بە دەنگىكى لەرزۆك و لە ژىر لىۋىيەۋە منجاندى: «بەلى، راست مەبەستم ئەۋەيە قوربان...» پاشان بە بزەيەكى دىزانەۋە چاۋى لە ئىۋان فىۋدورۋويچ برى و ديسان ويستى پىشتاۋپىشت بکشىتەۋە. بەلام بەۋپەرى سەرسورمانەۋە ئىۋان فىۋدورۋويچ داي لە قاقاي پىكەنن. كاتىك لە ھەرگاگەشەۋە تىپەرى ھەروا پىدەكەنى. ھەركەس لەۋ كاتەدا چاۋى پىبىكەۋتايە، تىدەگەيشت كە لە دلەۋە پىناكەنى. خۆشى نەيدەزانى لەۋ كاتەدا چ ھەستىكى ھەيە. دەتگوت بە رقىكى ئەستور و شىتانەۋە دەروات و ھەنگاۋ ھەلدىننەۋە.

«وتووېژ له كمال مروښي وريا هميشه به نرځه»

هر به و رځه شينتانه يه شه وه قسه ي ده كړد. هر كه ځو ي به ژووړيدا كړد و چاوى به فيودورپاولوويچ كهوت له وه تاغى ميواندارى، ده ستى راوه شان د گوراندې: «ده چمه سهرى بؤ ژووړه كه ي ځوم، نايه م بؤ لاي تو. خودا حافيز!» تپه پرى و هه وليدا چاو له باوكى نه كا. ويده چوو له و كاته دا پيره پياو له بهر چاوى زور تال و دزيو بى؛ به لام پيشاندانى ئه و چه شنه نه يارييه بؤ فيودورپاولوويچيش هو ي سهر سوورپمان بوو. دياربوو پيره پياو نايه هو ي هيچى پى بلئ و به قه ستى بؤ ديتنى ئه و هاتوته وه تاغى ميواندارى. له گه ل ئه وه ي ئه و چه شنه چاكو خوشيبه ي زور پى خوش بوو، به بيده ننگى له جي ي ځو ي چه قى. چاويكى ته وساو ي له كور ه كه ي كړد كه به پليكانه كاندا وه سهر ده كه وت. هينده ي چاو ليكرد هه تا له بهر چاوى ون بوو.

خيرا له ئيسمير دياكوفى پرسى كه به دواى ئيوان فيودورويچدا هاتبووه ژووړى: «ئوه بؤ ئاوا ده كا؟»
ئيسمير دياكوف ځو ي له و باسه گيلكرد و له بنه وه ورتاندې: «چووزانم، رهنه له بهر هو يه ك رقى هه ستابى قوربان!»

- ههردووك چاوى دهرئ! خودا ي ده كړد دهرپا. سه ماوهره كه بينه و خيرا برؤ. جوان سهرنج بده و وريا به! هيچ هه واليك نه بوو؟

ئو كاته، زنجيره پرسياريك به دواى ئه و به رسفدا هاته گورئ، هه ر له وجوره پرسيارانه ي كه چن سات له مه و بهر ئيسمير دياكوف له مه ر ئه وانه وه سكالاي كړدبوو، هه مووشى سه باره ت به هاتنى ميوان و ژوانه كه ي بوو. بؤ يه به سهر ئه و پرسيار و وه لامانه دا تى ده په رين. نيو سه عات دواتر دهرگاي ماله كه ي گاله دا و پيره پياوى ده لوو، له سهر هه ست چاوهروان دانيشت بؤ بيستنى پينج زهر به ي په نجيره كه. هه ر تاونه تاويك هه لده ستا و له نيو

ژووړه كه دا ده ستى ده كړد به پياسه كړدن. جارنا جاريش له په نجيره كه وه چاوى له تاريكى ده برى و هيچى نه ده دى.

زور درهنگ وه خت بوو. به لام ئيوان فيودورويچ هه روا بيدار بوو و بيري ده كړده وه. ئه و شه وه هه تا درهنگانى، هه تا سه عات دوو، ځه وى ليته كه وت. به لام ناچينه سه رباسى بيروكه كانى. ليره شدا جي نييه له ناخى ئه و ورد بينه وه - نؤبه ي ئه وه ش دئ. ته نانه ت ئه گه ر له و باره وه هه وليكيش بدرايه، شه رحى بيروكه كانى زور دژوار ده بوو. چونكه بيروكه يه كى ئه وتؤ له زه نيدا نه بوو. به لكو شتيكى زور شاراوه و پر دل خورپه زه نى داگرتبوو. ځو ي هه ستيده كړد ئوقره ي ليبراره. هه روه ها هه موو چه شنه تاسه و هه وه سيكى سه ير و تاراده يه ك سهر سوور هينهر به سهريدا زالبوو. بؤ وينه نيوه شه و، له پر هاته سهر ئه وه ي برواته خوارى، دهرگاكه بكاته وه و بچى بؤ وه تاغى خزمه تكاران و ئيسمير دياكوف خورى شور بكا. به لام ئه گه ر بنؤسه كه يان لى پيرسيبايه، نه يده توانى ده ليليكيان بؤ بينته وه؛ مه گين ئه و به لگه يه بينته وه كه ئه و هه تيوه به رهللايه وه ك مروقيكى خو يرى له هه موو كه س زياتر له م دنيايه دا سووكايه تى پيكردووه و رقى ليته تى. له لايه كى تر يشه وه، ئه و شه وه چه ند جار ترسيكى سه ير و پرسووكايه تى به سهريدا زالبوو و هه ستيده كړد به جارى مجروى كړدووه. ژانه سه رى كړدبوو، سه رى له گيژه وه ده هات و چاوى ريشكه و پيشكه ي ده كړد. گرى قينيك له دليدا بليسه ي ده كيشا. ده تگوت ده يه هو ي توله له كه سيك بكاته وه. ته نانه ت له ئاليووشاش. به وه بير هينانه وه ي ئه و وتوويزه ي له گه لى كړدبوو، رقى له ئه و يش هه لده ستا. جارى وابوو له ځوشى بيزار ده بوو. تاراده يه ك له بيري چووبؤوه بير له كاترينا ئيوانا بكاته وه، دواتر سه ريشى له وه سوو ما، به تاييه ت كه وه بيري هاته وه به شاتوشووته وه به كاترينا ئيواناى گوتبوو رؤژى دوايى ده چم بؤ مؤسكو، له دلى خوشيدا گوتبوو: «قه سه ي قور ده كه ي، نارؤى، واز هينانيشت، ئه و جوړه ي فروفيشالى بؤ ده كه ي، سانا نييه.»

ماوه يه ك دواى ئه وه، به وه بير هينانه وه ي ئه و شه وه، به شيوه يه كى قيزه ونانه وه بيري هاته وه كه بؤ ئاوا به نه ينى هه ستابوو، ده تگوت ترسى

ئەوھى لە دلدایە چاویان لیبین. درگاگەى کردبوو و چووبوو سەر پلیکانەکان و گوئی لە ترپەى پىی فیۆدۆرپاولوویچ بوو کە لە خوارەوھ پیاوسەى دەکرد، ماوھىەكى درژیش - پینچ دەقیقەىەک - لەگەل جۆریک کونچکاوی سەیر و سەمەرە، بە دلەکوئەوھ ھەناسەى لە سینگیدا کۆ کردەوھ و ھەستى راگرت. بۆ واشى کردبوو؟ بۆ گوئی ھەلخستبوو؟ نەیدەزانى بلئى چى. دواى ئەوھ، ھەتا کۆتایی تەمەنى ئەو «کارە»ى بە «شورەى» دەزانى و لە دلەوھ بە خویرییانەترین کردەوھى ژيانى خۆى لەقەلەمدەدا. لەو کاتەدا ھەستى بە رِق و توورەى سەبارەت بە باوکیشى نەدەکرد. بەلام زۆر تامەزرۆ بوو بزانی لەو خوارەوھ چۆن پیاوسە دەکات و چى دەکات. پىی و ابو سەرى بە پەنجیرەکەوھ ناوھ و چاوى لە تاریكى بریوھ و گوئی ھەلخستووھ و لە سەر ھەست چاوەروانە کەستیک لە دەرگاگە بدا. ئیوان فیۆدۆرۆویچ دووجار چووھ سەر پلیکانەکان و ئاوا گوئی ھەلخست.

نزیکەى سەعات دوو کە ھەموو شتیک ئارام بۆوھ و تەنانەت فیۆدۆر پاولوویچیش لە پىخەفەکەى خزا، ئیوان فیۆدۆرۆویچیش چووھ نیو جیگاگەىوھ و بەوخەيالەى کە خیرا خەوى لى دەکەوئ، چاوى قووچاند، چونکە زۆرى ھەست بە شەکەتى دەکرد. لەرپۆھ خەوى لیکەوت. چووھ خەویکی خۆش و بىخەونەوھ. بەلام بەیانى زوو سەرى سەعات ھەوت، کاتیک ھەوا تەواو رووناک بووبۆوھ لە خەو ھەستا. کە چاوى ھەلینا، ھەستى بە نەشە و لەش سووکیەكى سەیر کرد و سەرسام بوو. خیرا لە پىخەوھکەى ھاتە دەرى و خۆى پۆشتە کردەوھ. پاشان جانتاکەى ھینا و دەستیکرد بە پىچانەوھى کەلووپەلەکانى. بەیانى رۆژى پىشوو ژنە جلشۆرەکە جلوبەرگەکانى بۆھینا بۆوھ. ئیوان فیۆدۆرۆویچ کە دەیدى ھەموو شتیک لەبار و تەیارە بۆ سەفەرکردنە کتوپرەکەى، بزەىەكى ھاتى. ھەر بەراستیش سەفەرەکەى لە ناكاو بوو. ئەگەرچى ئیوان فیۆدۆرۆویچ رۆژى پىشوو گوتبووى (بە کاترینا ئیوانا و ئالیووشا و ئیسمیر دیاکوف) سبەینى دەرۆم. وەبیرى ھاتەوھ کاتى خزا پىخەفەکەىوھ لەبیرى سەفەردا نەبوو، یان لانیكەم؛ بە خەونیش نەیدیوو کە بەیانى یەكەم کارى پىچانەوھى جانتای سەفەر دەبى. ئاخىر بارگەوبنەى

سەفەرى پىچاىەوھ. نزیک سەعات نۆ بوو کە مارتا ئیگنا تیفنا بە پرسىارى ھەمیشەییەوھ وەژوور کەوت. کە: «لەکوئى چاى مەیل دەفەرموون، لە وەتاغەکەى خۆتان یا لە خوارى؟» ئیوان فیۆدۆرۆویچ ھەتا رادەبەک شاد و دلخۆشى دەنواند. بەلام قەلافەتى و قسە و ئاکارى جۆریک لەز و ھەلەپرووکیى پىوھ دیاربوو. سلأویكى گەرمى لە باوکى کرد و چاکوچونیشى لەگەل کرد، ئەگەرچى چاوەروانى وەلام نەبوو و گوئى ھەتا سەعاتیکى دیکە بۆ ھەمیشە دەگەرپیتەوھ بۆ مۆسکۆ و داواى لە باوکى کرد بنیرى بە دواى فایتووندا. باوکى ئەو ھەوالەى بیست بى ئەوھى سەرى سوور بىنئى، بە شیوھىەكى سارد و سىر و دوور لە ئەدەب، لەبیرى نەبوو بۆ رۆیشتنى کورەکەى خۆى وانیشاندا کە بەداخەوھىە. بەجیى ئەو کارە، یەكى لە مامەلەکانى خۆى وەبیر ھاتەوھ و لە خۆشيانا پىی وەعەرز نەدەکەوت.

- توچ بنیادەمیکى دوینى بە منت نەگوت! قەیناکا، پیکەوھ ریکدەکەوین. کورە خۆشەوئستەکەم، وەرە ئەو خزمەتە بە باوکى خۆت بکە. ئەگەر رۆیشتنى لە رى سەریکیش لە چیرماشنىا بدە. زۆر دوور نییە. لە یەختەرەخانەى ولوفیاوھ بە دەستى چەپدا باى دەدەىوھ و ھەشت کیلۆمەتر دەرۆى دەگەىە چیرماشنىا. - بەداخەوھ ناتوانم. ھەتا وئستگەى شەمەندەفەر پەنجا کیلۆمەترە و شەمەندەفەرى مۆسکۆ ئەمشەو سەعات ھەوت وەرپى دەکەوئ، ئەگەر بتوانم فریای بکەوم.

- سبەینى یان دووسبەى برۆ بۆ ئەوئ، بەلام پیاوھتى بکە و ئەمرو بچۆ بۆ چیرماشنىا. دلخۆشکردنى باوکت بەزایە ناچى! ئەگەر لەبەر کارىک لىرە گیرم نەکردایە زۆر لەمەوبەر خۆم دەچووم. چونکە مامەلەىەكى گرینگ و بەپەلەم لەوئ بەدەستەوھىە. بەلام لىرە من... ئیستا کاتى ئەوھم نییە و دەبى لىرە بم... چا و لیکە، لەوئ دوو پەلە دارستانم ھەىە، لە دوو شوین ھەلکەوتوون، یەکیان لە «بىگىچۆف» و ئەوى دیکەیان لە «دیاچکینۆ»یە، ھەروا بەیار ماونەتەوھ. بنەمالەى ماسلوف، بازەرگانیکى پیرە و کورەکەى، تەنیا ھەشت ھەزار رۆبلم دەدەنى و بۆ تەختە و کاریتەیان دەوئ. بەلام سالى پىشوو کرىارىکم بوو دوازە ھەزار رۆبلى دەدامى، بەلام لە دەستم دەرچوو. خراپییەکەى لەوھدایە

دارستانه‌کان له‌م نزیکانه نین و لیره‌ش پیاو که‌سی وه‌گیر ناکه‌وئ پئی بفرۆشی. بنه‌ماله‌ی ماسلۆف جوریک تاییه‌تمه‌ندیان هه‌یه. پیاو ده‌بی ئه‌وه‌ی ده‌یده‌نی قه‌بوولی بکا، چونکه لیره‌هیچکس ناویری شان له‌شانیان بدا و بپه‌رپته نیو مامه‌له‌که‌یانه‌وه. قه‌شه‌یه‌ک له‌ئیلیسنکۆیه، پینج شه‌مه‌ی رابردوو بۆی نووسیووم: کریاریک په‌یدا بووه و ناوی گۆرستکینه و بازرگانیکی ده‌وله‌مه‌نده و من ده‌یناسم. باشییه‌که‌ی له‌وه‌دایه‌ خه‌لکی ئه‌م ده‌ورویه‌ره نییه و خه‌لکی پاگریۆبۆفه. هه‌ر بۆیه هیچ باکیکی له‌بنه‌ماله‌ی ماسلۆف نییه. گوتویه بۆ کرینی ئه‌و دوو په‌له‌ دارستانه یازده هه‌زار رۆبلمان ده‌داتی. گویت لینه؟ قه‌شه نووسیویه‌تی له‌حه‌وتویه‌ک زیاتر لیره‌ نابێ، هه‌ر بۆیه ده‌بی خیرا بچی مامه‌له‌که ته‌واو بکه‌ی.

ده‌ی، بۆ قه‌شه‌که بنووسه‌ خۆی مامه‌له‌که‌ت بۆ بکا.

- ناتوانی ئه‌و کاره بکا. سه‌ری له‌ مامه‌له‌ ده‌رناچی. زۆر پیاوی چاکه و ده‌کرئ سه‌ری پئی‌بسپیری، به‌لام له‌ مامه‌له‌ ناگات. هینده‌شم برۆا پئییه‌تی ده‌توانم بیست هه‌زار رۆبلی پئی‌بسپیرم بۆم هه‌لگری و ته‌نانه‌ت پسوله‌شی لیوه‌رنه‌گرم. به‌لام وه‌ک منداڵ وایه و قشقه‌ره‌یه‌کیش ده‌توانی هه‌لیفریوینی. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا زۆر پیاویکی زانا و بیرمه‌نده، برۆا ده‌که‌ی؟ ئه‌و گۆرستکینه‌ش وه‌ک پیاویکی لادینی وایه و که‌په‌نکی شین له‌به‌ر ده‌کا. باسی خووخده‌شی مه‌که یه‌کیک له‌و پیاوه هه‌چوو پوچانه‌ی رۆژگار. له‌ ده‌ست درۆ و ده‌له‌سه‌کانی عاله‌م وه‌زاله‌ هاتوون و گرفته‌که‌ش ئالیره‌دایه. جاری وایه درۆی واده‌کا پیاو سه‌ری سوڤ ده‌مینی. پیراره‌که گوتی ژنه‌که‌م مردوووه و ژنیکی دیکه‌م هه‌یناوه، به‌لام برۆا بکه یه‌ک وشه‌شی راست نه‌بوو. ژنه‌که‌ی نه‌مردوووه و ئیستاش هه‌ر ماوه، هه‌وتوووی دوو جاریش می‌رده‌که‌ی خوری‌شۆر ده‌کا. بۆیه ئه‌گه‌ر گوتی دارستانه‌کان به‌ یازده هه‌زار رۆبلی ده‌کریم، ده‌بی وریا بی کلاوت له‌ سه‌ر نه‌نی.

- بۆ ئه‌و مامه‌له‌یه منیش به‌کار نایه‌م، منیش سه‌رم لئی ده‌رناچی.

- تاوئ سه‌برکه! له‌ ده‌ستت دی، پیتده‌لیم چۆن هه‌لسوکه‌وت له‌گه‌ل گۆرستکین بکه‌ی. زورم سات و سه‌ودا له‌گه‌ل کردوووه. ده‌بی چاو له‌ ریشی بکه‌ی؛ ریشیکی پیس و باریک و سووری هه‌یه. وه‌ختی قسه‌کردن ئه‌گه‌ر ریشی

به‌رزئ و تووره‌ بی، بارودۆخه‌که‌ی به‌ قازانجه و رازی ده‌بی مامه‌له‌که بکات. به‌لام ئه‌گه‌ر ده‌ستی چه‌په‌ی به‌ ریشیدا بینی و چه‌زه‌زه‌ی بیتی - ئه‌وه ده‌یه‌ه‌وئ کلاوت له‌ سه‌ر بنی. چاو له‌ چاوی مه‌که، به‌ چاویدا هه‌یچت بۆده‌ر ناکه‌وئ. ته‌له‌که‌بازیکی شه‌ش‌خه‌ته و هه‌رچه‌ ریشیکی شه‌یتانیکی له‌ بن‌دایه! یادداشتیکت ده‌ده‌می پيشانی بده‌ی. به‌ناوی گۆرستکین بانگی ده‌کن. به‌لام ناوی راسته‌قینه‌ی خۆی «لیاگافی»^{۲۶} یه؛ به‌لام به‌و ناوه بانگی مه‌که چونکه قه‌لس ده‌بی و پینناخۆشه. ئه‌گه‌ر له‌گه‌لی ریککه‌وتی و زانیت مامه‌له‌که به‌ قازانجه، خیرا نامه‌م بۆ بنیره. هه‌ر ئه‌وه‌نده بنووسی: «درۆ ناکات» ته‌واوه. مامه‌له‌که‌ی له‌ سه‌ر یازده هه‌زار له‌گه‌ل دامه‌زرینه، ده‌توانی هه‌زاریشی بۆ داشکینی، به‌لام له‌وه زیاتر مه‌یه خوارئ. بی‌ری لیکه‌وه جیاوازی نیوان هه‌شت هه‌زار و یازده هه‌زار چه‌نده‌یه. وه‌ک ئه‌وه وایه پیاو سه‌ه‌زار رۆبلی له‌خۆرا بۆ داببارئ. دۆزینه‌وه‌ی کریار هه‌روا گۆتره و سانا نییه، منیش پئی‌ستییه‌کی زۆرم به‌ پاره‌یه. هه‌ر ئه‌وه‌نده ئاگادارم بکه‌ی مامه‌له‌که سه‌ریگرتوووه، به‌ پرتاو خۆم ده‌گه‌یه‌نمی و جییه‌جی ده‌که‌م. هه‌رچۆنیک بی وه‌ختی بۆ ته‌رخانده‌که‌م. به‌لام ئه‌گه‌ر قسه‌ی ئه‌و قه‌شه‌یه راست نه‌بی، بۆ له‌خۆرا ئه‌و ریکایه بکوتم؟ ده‌ی کورم‌گیان ده‌چی؟

- نا، پینناکری. له‌ سه‌ر من حیساب مه‌که.

- وه‌ره پیاوه‌تی بکه و ئه‌م کاره بۆ باوکی خۆت جییه‌جی بکه. قه‌تم له‌بیر ناچی. ئیوه دلتان نییه، هه‌یچکامتان - عه‌یبه‌که‌تان هه‌ر ئه‌وه‌یه! ئاخ‌ کورم رۆژیک و دوو رۆژ بۆ توو چ گرینگایه‌تییه‌کی هه‌یه؟ ده‌ته‌ه‌وئ بچی بۆکوئ، - بۆ وینیز؟ ئه‌گه‌ر بچی بۆ وینیزیش ده‌توانی دوو رۆژی دیکه سه‌بر بکه‌ی. ئالیوشام ده‌نارد، به‌لام ئه‌و به‌کاری ئه‌و شتانه نایه. توو ده‌نیرم چونکه زیره‌کتری و ئه‌و کاره‌ت له‌ده‌ست دی، پیتوایه تیناگه‌م؟ توو له‌ ته‌خته و کاریته ناگه‌ی، به‌لام سه‌رت له‌ مامه‌له‌ ده‌رده‌چی. هه‌ر ئه‌وه‌نده تیناگه‌ی ئه‌و کابرایه درۆ ده‌کا یان نا، ته‌واوه. پیمگوتی، چاو له‌ ریشی بکه - ئه‌گه‌ر ریشی بزواند، بزانه راسته‌ده‌کا.

ئىوان فىدۇرۇۋىچ بە پىكەننىكى تالەۋە گوراندى: «كەۋايە ناچارم دەكەى بچم بۇ ئەۋ چىرماشنىيا بە قورگىراۋە؟»

فىدۇرۇپاۋلۇۋىچ بەۋ پىكەننە تالەيدا لە مەبەستەكەى نەگەيشت.

كەۋايە دەچى، ھا؟ ھەر ئىستا يادداشتەكەت بۇ دەنوسم.

نازانم دەچم يان نا. لە رىگا بىرى لىدەكەمەۋە و بىرپاردەدەم.

قسەى قۇر مەكە! ھەر ئىستا بىرپارەكەت بەدە. رۆلە گيان ھەر ئىستا دلنىام بەكە. ئەگەر مامەلەكەش سەرىگرت، تەنيا دىرېكەم بۇ بنوسە: بىدە دەست قەشەكە، خىرا دەينىرى بۇم. ئىتر لەۋە زياتر ماتلتناكەم. دەتوانى برۆى بۇ وئىن. بۇ گەرەنەۋەشت ھەتا يەختەرمەخانەى ولۇفيا قەشە عارەبانەت بۇ دەگرى.

پىرە پىاۋ لە خۇشياندا پىيى ۋەعەرز نەدەكەوت. يادداشتەكەى نووسى و ناردى بەدۋاى عارەبانەدا. خۇراكىكى سادەيان لەگەل بترىيەك براندى ھىنا. فىدۇرۇپاۋلۇۋىچ كاتى دلخۇشەدەبو، دەستىدەكرد بە چەنەۋەرى، بەلام ئەمىرۇ وىدەچۈۋ دان بەخۇيدا بگرى. بۇ وىنە باسى دىمىترى نەكرد و خۇى لەۋ دارەتە ھەر نەدا. گوپى بەۋ جودايىيە ھەر نەدەبزوا و لەرپاستىدا، دەتگوت وشەيەكى بۇ گوتن دەستناكەۋى. ئىوان فىدۇرۇۋىچ زۇرچاك لەۋە گەيشتىبو. لەبەر خۇيەۋە گوتى: «رەنگە لەدەست من ۋەزالە ھاتى.» تەنيا ئەۋ كاتەى كورەكەى ھەتا سەر پلىكانەكان بەرىكرد، ۋاى نىشاندا نىگەرەن و بىئۇقرەيە. وىستى ماچىبىكا. بەلام ئىوان فىدۇرۇۋىچ خىرا سەرى بۇ دواۋە كىنشايەۋە و دياربوۋ نايەھۋى باۋكى ماچىبىكا. فىدۇرۇپاۋلۇۋىچ خىرا تىگەيشت و رەق راۋەستا.

لەسەر پلىكانەكان لە پەستا دەيگوت: «چاكە خودات لەگەل، خودات لەگەل! ئەگەر رىت كەۋتەۋە ئەملايە، ھەتمەن ۋەرە بۇلام. ھەمىشە بە دىتنت دەگەشىمەۋە. چاكە خودات لەگەل!»

ئىوان فىدۇرۇۋىچ سوۋارى عارەبانەكە بو.

باۋكى بۇ دوايىن جار ھەراى كرد: «خودات لەگەل، ئىوان! لىم دلگىر مەبە!»

ھەموو خىزانى مالاكە بۇ بەرى كردنى ھاتنە دەرى. ئىسمىر دىاكوف و مارتا و گرېگورى. ئىوان ھەريەكى دە رۆبلى پىدان. كاتىك لە نىۋ كەژاۋەى عارەبانەكەدا دانىشت، ئىسمىر دىاكوف پەرىيە سەرى و رۇپۇش و پەردەكەى رىكوپىك كرد.

لەناكاۋ ئىوان فىدۇرۇۋىچ لە دەمى دەرىپەرى: «دىوتە... خەرىكم دەرۇم بۇ چىرماشنىيا.» دىسان ۋەك رۆزى پىشوو، دەتگوت وشەكان بەبى ئىختىار لە زارى دەردەپەرن. ئەۋىش پىكەنى، پىكەننىكى تايبەت و قەلسانە. ھەتا ماۋەيەكى زۇرىش ئەۋ پىكەننەى ھەر لەبىر بو.

ئىسمىر دىاكوف، چاۋىكى مانادارى لىكرد و راشكاۋانە ۋەلامى دايەۋە: «كەۋايە راستە دەلین: «وتوۋىژ لەگەل مرۆقى وريا ھەمىشە بەنرخە.»»

عارەبانەكە ۋەرىكەوت. ئىوان ھىچ ھىۋا و تاسەيەك لە دلدا نەبو. بەلام بە تامەزۋى چاۋى لە دەۋر و پىشتى خۇى دەكرد، چاۋى لە مەزرا و تەپك و يال و دارستان و رەۋە قورىنگى ژور سەرى دەكرد كە بە ئاسمانى سامالەۋە باليان لىدەدا. لەپردا ھەستى بە شادىيەكى زور كرد. وىستى لەگەل عارەبانەچىيەكە بەۋىتە قسە و سەبارەت بە ۋەلامى ئەۋ گەلخۇيە ھەستى بە ھۇگرىيەكى زور دەكرد؛ بەلام ماۋەيەك دواتر تىگەيشت تاقە وشەيەكىش ھالى نەبوۋە و لە راستىدا ۋەلامى ئەۋ گەۋجە پىاۋەشى نەبىستوۋە. بىدەنگ بو، ئەۋ بارەشى ھەر پىخۇش بو. ھەۋاى تازە و نەرم و فىنك و ئاسمانى سامال و پىرئىنگدار. وىنەى ئالىۋوشا و كاترىنا ئىۋانا لە زەينىدا دەشنايەۋە. بە نەرمى بزەيەكى ھاتى، فوۋيەكى لەۋ تاپۇ ئاشنايانە كرد و لە دلغەى خۇى دەرھاۋىشتن. لە دللى خۇيدا گوتى: «بۇ ئەۋان كاتىكى زور ھەيە.» بە پىرتاۋ گەيشتنە يەختەرمەخانەكە و ئەسپەكانىان گۇرى و بە ھەشتاۋ بەرەۋ ولۇفيا ۋەرى كەۋتن. «بۇ وتوۋىژ لەگەل مرۆقى وريا ھەمىشە بەنرخە؟ مەبەستى لەۋ قسەيە چى بو؟» ئەم بىرۇكەيە دەتگوت چىنگى لە گەروۋى گىر كردوۋە و پىشۋى سۋار بوۋبو. «ئەى بۇ پىمگوت دەچم بۇ چىرماشنىيا؟» گەيشتنە يەختەرمەخانەى ولۇفيا. ئىوان فىدۇرۇۋىچ لە عارەبانەكە دابەزى و عارەبانەچىيەكان دەورىان دا و بۇ كرىي ھەشت كىلۇمەتر رىگاي چىرماشنىيا

کهوتنه چنه لیدان. پییگوتن ئهسپهکان تیمار بکن. چوو ههوشه یهختهرمهخانهکه و چاوی له دهووربهری کرد. چاوی به ژنی خاوهنی یهختهرمهخانهکه کهوت و له پر گه رایه وه بهر دهرگا که.

- ناچم بۆ چیرماشنیا. کاکینه، بلی بۆ گه یشتن به شهمندهفهری سهعات کهوت درهنگ نه بووبی؟

- هه ر ئیستا جیه جیه دهکین. عاره بانه که ساز بکهین؟

- خیرا. سبهینی ناچن بۆ شار هیچکامتان؟

- بۆچی. ئه م میتریبه دهچی.

- میتیری گیان کاریکم بۆ دهکهی؟ بچۆ بۆلای باوکم، فیودورپاولوویچ کارامازوف، پیبلی ئیوان نه چوو بۆ چیرماشنیا. دهتوانی بچی؟

- ئهی چۆن ناتوانم. من له زوووه ریژیکی زۆرم بۆ فیودورپاولوویچ ههیه.

ئیوان فیودوروویچ به پیکه نینه وه گوتی: «ها ئه وهش بگره چونکه دهزانم ئه و هیچی له دهست دره نایه.»

میتیری به پیکه نینه وه گوتی: «خاترجه م به هیچم ناداتی. سپاست دهکهم قوربان. حه تمن ئه و په یامه ی پیده گه بیتم.»

سههری سهعات کهوت ئیوان فیودوروویچ سواری شهمندهفهر بو و به ره و مۆسکو وه ریکه وت. «مالئاوا ئه ی رابردوو. ئیتر بۆ هه میشه له دنیا ی قه دیم دابراوم و هیوادارم ئیتر هه و ال و زایه له یه کی به رگویم نه که وئ. ژیا نی نوئ بگره و هاتم. تیکه ل شوین و ژیا نی نوئ ده بم و ئیتر ئاو ر بۆ رابردوو ناده مه وه!»

به لام به جیهی شادی، خه فه تیکه گی ره گه و ره گیانی داگرت و تووشی دلّه خورپه یه ک بوو، که وینه ی ئه وه ی به عومراتی خو ی نه دیتبوو. ئه و شه وه هه ر له ده ریای بیردا نو قمبوو. شهمندهفهر ده فری. ده مه و به یانیش که له مۆسکو نزیک بووه، له نا کاو خه م و خه فه ت به روکی به ردا.

له بهر خو یه وه ورتان دی: «مرؤقیکی هیچو پووچم!»

هه ر له و کاته دا فیودورپاولوویچ شادی له دل ی گه رابوو که کو ره که ی ره زامه ندانه تر به ریکر دبوو. دوو سهعات دو اتیری ش هه روا ههستی به شادی

ده کرد و خه ریکی خوار دنه وه ی بران دی بوو. به لام له پر شتیک قه وما که بۆ هه موو خیزانی مال ه که ناخۆش و پر ئازار بوو. «هیمنا یه تی ی فیودورپاولوویچی» به ته وای شتواند. ئیسمیر دیا کو ف بۆ هینانی شتیک رویش بۆ ئه نباره که وله پلیکانه کان که وته خواری. به خته وه رانه مارتا ئیگناتیفنا له هه وشه بوو و زرمه که ی بیست. که وتنه که ی نه دی به لام گو یی له رمبه و ناله که ی بوو. ناله یه کی غه ریب و تاییه ت که له میژبوو به گو یی ئاشنا بوو. ناله ی مرؤقیکی سه رو دل له گه ل که به هۆی گه شکه وه ده که وئ. ئه وان نه یانده زانی راست له و کاته دا گه شکه ی لیدی که له پلیکانه کان ده چیته خواری و به هۆی ئه وه وه بیهۆش ده که وئ. یان هه ناسه برکی و زه بری ویکه وتوو بوو بووه هۆی ئه و سه رو دل لیها تنه ی ئیسمیر دیا کو ف. ئه و یان له بهر پلیکانی ئه نباره که دا دی که وه ک مار جینگلی ده دا، که ف به لا ده میدا ده هاته ده ری، سه ره تا بییان وابوو جیه کی شکا وه . ده ستی یان لاقی . به لام به وته ی مارتا ئیگناتیفنا، «خودا روحمی پی کردبوو.» هیچ کو یی نه شکابوو، به لام هینانه ده ره وه ی له و ئه نباره تاریکه زۆر دژوار بوو. یارمه تی یان له ده رو جیرانان وه رگرت و هه رچۆنیک بوو هینایانه ده ری. فیودورپاولوویچ له و ما وه یه دا هه روا به سه ریانه وه ویستابوو. ئه و زۆر تر ساو و شله ژاوی ده نواند و یاری ده شی ده دان. ئیسمیر دیا کو ف وه هۆش نه هاته وه. تا ویک جینگل دانه که ی را وه ستا. به لام دیسان ده ستی پی کرده وه و هه موو بۆ یان ده رکه وت که رو و دا وه که ی پار ه که قه و ما وه ته وه که له ژووری ژیر هه وره بانه که وه که وته خواری. وه بیر یان هاته وه که له و کاته دا سه هۆلیان له سه ر سه ری دانابوو. ئه نباره که هه نو که سه هۆلی لی بوو و مارتا ئیگناتیفنا چوو له تیکه هینا. به و ئیواره درهنگه خته فیودورپاولوویچ نار دی به شوین دوکتور هیرتیز نستیویدا و ئه ویش به هه له دا وان خو ی گه یان دی. دوکتور پیره پیاو یکی به ریز بوو، له و پار یز گایه دا له وی راست و دروستتر و به و یژدانتر تیدانه بوو. دوا ی فه حس کردن، گو تی هیرشه که زۆر دژوار بووه و له وان هیه ئاکامی تالی به دوا وه بی. ئیستاش به ته وای سه ری لی ده ر ناچی. به لام ئه گه ر هه تا سبهینی به یانی ئه م ماریجه و ده وا و ده رمانه چاره سه ری نه کا، ده بی ده وا و ده رمانی دیکه ی

بدهمی. نه خوشه که یان برده ژووری خزمه تکاران، بردیانه وه تاغیک له په نا وه تاغه که ی گریگوری و مارتا ئیگناتیفنا.

دوای ئه وه، فیؤدۆر پاولوویچ ئه و رۆژه نه هاتی دوای نه هاتی به سهر شانیدا ده هات. شیوه که یان مارتا ئیگناتیفنا لیئا و سووپه که له چاو سوویی ئیسمیر دیاکۆف «ده تگوت چلکاوه» گوشتی مریشکه که شی هیئده وشک و بیتام بوو نه ده جاورا و قووت نه ده چوو. مارتا ئیگناتیفنا، له جوابی لومه ی تالی ئه ربابه که یدا که هه قیشی بوو، گوتی: «مریشکه که زۆر پیر بوو، و منیش ده وره ی فیربوونی ئاشپه زیم نه دیوه.» شه وی دیسان گرفتیکی دیکه بو فیؤدۆر پاولوویچ هاته پیشی. بۆی ده رکه وت که گریگوری سی رۆژ له مه و به ر نه خۆش که وتبوو، له به ر ژانی پشتی که له لا که وتوو. فیؤردۆر پاولوویچ خیرا چایه که ی هه لقوراند و ده رگای له سهر خۆی پیوه دا. دلّه خورپه و چاوه پروانی ئوقره ی لی هه لگرتبوو. ئه و شه وه، به دلنیا یی هیوای به هانتی گرووشنکا بوو. ئه و رۆژه سهر له به یانی ئیسمیر دیاکۆف خاترجه می کردبوو که گرووشنکا «به لینی ژوانی داوه و دی بۆلای.» دللی پیره پیاو که وتبووه خورپه و کوته کوت. به وه تاغه چۆله کاندای ده گه را و گوئی هه لده خست. ده بوو گوئی قولاغ بی. له وانه بوو دیمیتی فیؤدۆر وویچ له جیگایه ک بو گرووشنکا چووبیتته بۆسه وه و کاتیک گرووشنکا له پهنجیره که ده دا، (ئیسمیر دیاکۆف دوو رۆژ له مه و به ر پیگوتبوو که گرووشنکا له کوئی و چۆن له پهنجیره که ده دا) خیرا درگا که ی بۆ بکاته وه. نابی تاقه ساتیکیش له راره وه که راره ستی. نه کا خودای نه خواسته دللی گه رد بگری و هه لی. فیؤدۆر پاولوویچ که وتبووه گیتراویکی تاقه تیره وه، ئه گه رچی دللی به و هیوا و ئاواته شیرینانه هه رگیز که لاورپژ نه بوو. به لام ئه مجاره یان تا راده یه کی زۆر هیوادار بوو بیتته ژوانی.

کتیبی شه شهم

راهیبی رووسی

هه موویان سالانئیکى زور بوو سهر له پیناوی بوون. ئه وان چوار کهس بوون؛ باوه یوسف و باوه پایسی و باوه میخاییل نیگابانی حوجره کهى، که پیاویکی په نجا سالان بوو و زوریشی خوینده واری نه بوو. ئه و له مالبا تیکى هه ژار و بیتهش بوو، خاوه نى ئیمان و ئیراده یه کی پته و به هیتز بوو. قه لافه تیکى چله کیشانه ی هه بوو که نیشاندهرى تیگه یشتووی بوو. ئه گهرچى دهویست و خوی نیشان نه دا و هه تا راده یه که شهرمى له و ئاکاره و قه لافه تى خوی ده کرد. چواره مین که سیش باوه ئانفیم، راهیبیکى کورته بالای پیر و خاکه را بوو. له چینی ههره بى به شى لادى بوو. خوینده واری زور نه بوو، که م دوو بوو، به دهگمه ن قسه ی ده کرد و زور خاکه را بوو. چاوی جوریک بوو، دهگوت له دهست شتیکى گهره و زال هه راسانه و هوشى لیبریوه. باوه زووسیمما زوری ئه و که سایه تییه سام لینیشتووه خوش دهویست و به ریزیکى تاییه ته وه هه لسو و که وتى له گه ل ده کرد، ئه گهرچى که متر له و که سانه ی دیکه قسه ی له گه ل ده کرد، ئه گهرچى سالانئیکى زور پیکه وه له «پووسى پیروز» گه رابوون. ئه مه باسى زور له مه و به ره، چل سال له مه و به ر، ئه و کاته باوه زووسیمما ژيانى ته رکه دنیا یی خوی له کلئسه یه کی چکوله و هه ژار دهست پى کردبوو. ئه و کلئسه یه له کاستروما بوو ماوه یه که دواى ئه وه، بۆ زیاره ت پینه پى باوه ئانفیم گه رابوو و یارمه تیيان بۆ کلئسه فه قیره که یان کۆ کردبووه. چوار کهس له وه تاغى خه وه که بوون، ئه و وه تاغى پیشتريش باسمان کرد، زور چکوله بوو و هینده ته نگه به ر بوو ئه و چوار کهسه (که پورفیری تازه مریدیش له وى را وه ستا بوو) به حاله حال جیيان بوو بووه و یه کی کورسیله یه کیان له وه تاغى نشیمه ن هینابوو که به دهورى باوه زووسیمماوه دانیشن. هه وا خه ریک بوو تاریک داده هات. چرا و مؤمى به ر په یکه ره کان وه تاغه که ی رووناک کردبووه. باوه زووسیمما که چاوی به ئالیووشا که وت له به ر درگا که به چه په ساوی را وه ستاوه، شادانه بزده هاتى و دهستی بۆ هه لینا.

(1)

باوه زووسیمما و زیاره تکه رانى

ئالیووشا کاتیک به دللى خه مین و به ژانه وه چوو بۆ حوجره ی پیره که ی، هه تا راده یه که به سه رسورماوی له جیى خوی ویشک بوو. به جیى که سیکى نه خوش که به گیانه للاوه بى، یان له هوش خوی چوو بى، هه ر ئه و جوره ی که ده ترسا وای بینى، به لام دیتى له سه ر کورسیله که ی دانیشتووه و ئه گهرچى شه که ت و نه خوشه، به لام روخسارى نوورانییه و بزده ی تیزاوه. زیاره تکه ران ده وره یان داوه و به ئارامى خه ریکه قسه یان بۆ ده کا. نزیکه ی چاره گیک به ر له هاتنى ئالیووشا له پیخه فه که ی هاتبووه ده رى. زیاره تکه ران زووتر له کاتى خوی له حوجره که دا کۆ بوو بوونه وه و چاوه روانى له خه وه ستانى بوون. چونکه باوه پایسی دلنیاى کردبوون که «چه زه تى پیر له خه وه هه لده ستى و هه ر ئه و جوره ی به یانى به لئینى داوه، جاریکى دیکه له گه ل خوشه ویسته کانى ده دوى.» باوه پایسی ئیمانیکى ته واوى به و به لئینه و وشه به وشه ی قسه کانى پیر هه بوو. ئه گه ر ئه وى له سه ره مه رگدا بدیبایه و ئه گه ر بیدیبایه دوا یین هه ناسه ی هه لده کیشى، به لام به لئینى داوه هه ستى و مالئاوایان لیبا. ته نانته برۆای به مردنیشى نه ده کرد و هه روا چاوه روان بوو ئه و خوالیخوشبووه زیندوو بیته وه و واده و به لئینه که ی به ریته سه ر. به یانى که بۆ خه وتن راکشابوو، باوه زووسیمما پیگوتبوو: «هه تا جاریکى دیکه له گه ل ئیوه خوشه ویستانم نه دویم، نامرم. ده بى جاریکى دیکه چاوم به روخسارى نازه نیتان روون بیته وه و کولوکۆى دلمتان بۆ هه لرئیزم.» ئه و راهیبانه ی بۆ ئه و دوا یین و توویژه ی باوه زووسیمما کۆ بوو بوونه وه،

- به خیر بئی، کورپه هیمنه کهم، به خیر بئی، کورپه خوشه ویسته کهم، توش هاتی. دهمزانی دئی.

ئالیوشا چوو بۆلای، له هه مبه ریا چۆکی دادا و دهستی کرد به گریان. له دلله وه دهکولا، سه رتاپای دهله رزی و دهیویست هۆره هۆر بگری.

باوه زووسیم دهستی راسته ی به سه ریدا هینا و به زرده خه نه وه گوتی: «مه گری، جارئ بۆم مه گری. خو دیتوته دانیشتووم و قسانده کهم. په نگه بیست سالی دیکه ش بمیتم. هه ره نه و جوره ی که نه و ژنه دلۆقان و به ریزه ی خه لکی ویشگورییه، دویئ لیزاوتا گچکه که ی له باوه شدا بوو، نه و ئاواته ی بۆ خواستم. خودا ئاگاداری نه و دایک و کچۆله یه بی.» باوه زووسیم خاچی خۆی کیشا. «پورفیری، نه ری نه زریه که یه ت برد بۆ نه و جیگایه ی پیمگوتی؟»

مه به ستی نه و شه ست کوپکه بوو که دویئ نه و ژنه بۆنخۆشه هینابووی که بیده ی به «که سیکی له خۆی هه ژارتر». نه و خیر و خیراتانه ی که فاره تیکه و که سینک به خواستی خۆی ده بیه خشی. باوه زووسیم پورفیری راسپارد بوو نه و پاره یه بدا به بیوه ژنیکی سه غیربار که شه ش مندالی هه تیوی هه بوو و به هۆی سووتمانی ماله که یه وه تووشی هه ژاری و دامای بووبوو. پورفیری له وه لامدا گوتی به پئی فه رمان پاره که م گه یاند و «له لایه ن ژنیکی چاکه کار و نه ناسراوه وه» دامه ده ست نه و ژنه لیکه و ماوه.

پیر له دریزه ی قسه کانیدا به ئالیوشای گوت: «ههسته، کورپه خۆشه ویسته کهم. داده ی چاوم لیکه. چوویه وه بۆ مالی و چاوت به براهه ت کهوت؟» ئالیوشا پینی سه یر بوو که پیر ئاوا به وردی و دلنیا ییه وه پرسیا ری لیده کرد، نه ویش ته نیا سه باره ت به یه کییک له براکانی. به لام کامیان؟ که وایه په نگه نه مپروش و دویئیش نه و ی له به ر خاتری براهه ی ناردیته وه بۆ مالی.

ئالیوشا وه لامی دایه وه: «چاوم به براهه کیانم کهوت.»

- مه به ستم براهه که ته، نه وه ی دویئ کړنۆشم بۆ برد.

ئالیوشا گوتی: «دویئ دیتم، به لام نه مپرو نه مدیته وه.»

- بۆ دۆزینه وه ی په له بکه، سه به یئیش برۆ و لینی خافل مه به، ده ست له هه موو شتیک هه لگره و به له ز وه دوی که وه. په نگه هیشتا ده رفه ت مایی به رگری له کاره ساتیکی سامناک بکه ی. دویئ بۆیه کړنۆشم بۆ برد، ئازاریکی گه وه له بۆسه ی دایه.

له ناکاو بیده نگ بوو و له وه ده چوو بیر بکاته وه. قسه کانی سه یر بوو. باوه یوسف که شایه دی نه و دیمه نه ی دویئ بوو، له گه ل باوه پایسی چاویکیان له یه کتر کرد. ئالیوشا نه ی توانی له و پرسیا ره خۆی بیویئ که: «گه وره م، جوان له قسه کانت ناگه م... نه و ئازاره گه وره چیه له بۆسه ی کاکم دایه؟» دهنگی دهله رزی و دلله کوه ی پیکه وتبوو.

«هه ره مه پرسه. وادیاره دویئ چاوم به شتیک ترسناک کهوت... هه ره ده لئی هه موو داها توویم له چاوانیدا ده خوینده وه. سه رنجیک له چاویدا دیار بوو. نه و جوره سه رنجه ی که چاوی داگرتبوو به جارئ تووشی ترس و دلله راوکی کردم. جاریک یان دوو جار له ماوه ی ته مه ندا سه رنجی ئاوام له چاوی پیاویکا دیوه... وه ک نه وه ی وینه ی چاره نووسی داها تووی تیدا دیار بی، به داخه وه نه و چاره نووسه ش وه راست گه را. ئالکسی تو م نار د به دویدا، چونکه پیمو ابوو نه دگاری براهه ت یارمه تی ده دا. به لام هه موو شتیک و هه موو چاره نووسیک به ده ست خودایه. نه گه ره ده نکی گه نم بکه ویته عه رز و نه مرئ، به ته نیا ده میئیته وه: به لام نه گه ر بمرئ، به ره می باشی ده بی. نه مه ت له بیر بی.» پیر به بزیه کی ئارامه وه، گوتی: «ئالکسی توشم زۆر به ئارامی ته قدیس کرد، له بیرت نه چی.» نه وه ی سه باره ت به تو بی ری لیده که وه نه مه یه. له م دیوارانه ده چیته ده ری، به لام وه ک راهییک له دنیا دا ده ژبی، زۆرت نه یار ده بی، به لام ته نانه ت دوژمنه کانیشت خۆشیان ده دویئ. ژیا نت پر ده بی له خه م و ناکامی. به لام له نیو نه و ناکامیانه دا به خته وه ری ده دۆزیته وه. ژیا ن ته قدیس ده که یه ت و کاریک ده که ی خه لگیش ته قدیسی بکه ن. که نه وه ش زۆر گرینگه. زات و خووخده ی تو نه وه یه ئیتر.» پاشان رووی له راهییه کان کرد و به بزیه کی نه رموونیا نه وه گوتی: «باوکان و مامۆستایان، هه تا نه مپرو

تهنانهت بهخوشيم نهگوتووہ بؤ روخساره جوان و جھیلہکھيم نهوہنده لهلا
 خوُشهويسته. ئيستا پيتان دهليتم. روخساري بؤ من ههوالدهر و
 بووژينهروهی یاد و بيرهوهرييه. له سهردهمی منداليمدا، برايہکی لهخؤم
 گهورهترم ههبوو، له تهمهني حهقده ساليدا لهبهر چاوم گيانيدا. دواتر له
 ماوهی تهمهنمدا ورده ورده بهو باوهره گهيشتم که نهو برايهم ريئوين و
 نيشانهيهک بووه له عالهمی بالا بؤ من. چونکه نهگهر نهو نههاتبايهته
 ژيانمهوه، رهنگه قهت نهبووبايهم به راهيب و پيم نهنايهته نهو ريگا پيروزهوه،
 لانیکهم وا بير دهکهمهوه. نهو سهرهتا له کاتي منداليمدا خوُی پيشاندام و
 ئيستا له کوُتايی تهمهنمدا، وادياره جاريکی دیکه هاتوتهوه بؤلام. باوکان و
 مامؤستايان، سهرسوورهيئهره که ئالکسی، پوالهتهن توزئ شيوهی نهو دهدا،
 بهلام لهبارهی روُحيهوه ههر دهليی نهوه و زورجاران پيموآبوو نهو گهنجه
 راست براکهی خوُمه و له کوُتايی زيارهتهدا وهک بيرهيئهرهوهيهک و مايهی
 ئيلهاميک، به شيوهيهکی نهيني و رازاوی هاتوتهوه بؤلام. بهجوُريک که نهو
 خهون و خوليا غهرييه تووشي سهرسوورماني کردووم. «پووی کرده نهو
 مريدهی که دهستهونهوزهر له خزمهتيدا پارهوستابوو و گوتی: «گویت لينييه
 پورفيري؟ زورجاران ههستم بهوه کردووه که رهنگت تیکدهچوو و جوُريک
 بهخيلي دلّی دادهگرتی که ئالکسيم له تو خوشتر دهوی. ئيستا بوُت دهرکهوت
 هوی چیبوو، بهلام توُشم بهقهده نهو خوش دهوی و زور جارن خهمی تو
 خهفتهباری کردووم. دوُستانی خوُشهويست، دهمهوی باسی نهولاه، يانی
 براکهمتان بوُبکه، چونکه وجووديکی خوُشهويستتر و گرینگتر و
 شويندانهتر لهو له ژيانمدا نهبووه. دلّم ليورپيژ له خوُشهويستی و هيوايه و
 لهم ساتهدا ژيانی خوُم وا ديته بهرچاو که تازه دهستمپيکردهوتهوه.»

ليردها دهبي بليتم نهو داويين نهخافتنهی باوه زووسيم لهگهل هاورپيکاني
 که له سهرمههرگدا هاتبوون بؤ دیدهنيی، تا رادهيهک له نووسراوهدا
 ماوهتهوه. ئالکسی فيودورويچ کارامازوف ماوهيهک دواي مردنی پيرهکهی
 نهوانهی لهبهر نووسيوييهوه. بهلام ئايا نهوه تهنيا وتويژيک بوو که لهو

سهردهمهدها نهجام درا، يان يادداشتگهليک بوو له وتويژهکاني پيشوو لهگهل
 مامؤستاکهی و خستيوويه سهريهک، بهتهواوی ليتم روون نييه. له
 نووسراوهکهيدا، وتاری باوه زووسيم بايپسانهوه دهپواته پيشی، وهک
 نهوهی سهربردهی خوُی وهک چيروکيک بؤ هاورپيکاني بگيرپيتهوه، نهگهرچی
 له رهوايهتهکاني دیکهی ژياننامهکهدا دهردهکهوی و شکی تيدا نييه وتوويژي
 نهو شهوهی گشتی بووه. نهگهرچی زيارهتکهران زور نهپهرينه نيو
 قسهکانيهوه، نهوانيش جارجار قسهيان دهکرد، چونکه باوه زووسيم
 نهيدهتوانی لهسهريهک نهوهنده قسه بکات، چونکه پيري پرستی ليپريبوو،
 زور جاريش ههناسهی سوار دهبوو و دهنگی دهرندههات و بؤ پشوودان له
 سهر جيگاکهی رادهکشا. نهگهرچی خهوی لينهدهکهوت و هاورپيکانيشی
 بهجتيان نهدههيشت. جاريک يان دووجار وتوويژهکه به ئينجيل خویندنهوهی
 باوه پايسی راگيرا. شياوی باسیشه هيچکس پيوانهبوو باوه زووسيم نهو
 شهوه دهرمی. چونکه لهو ئيوارهيهی تهمهنيدا، دواي خهويکی قوولی روُژانه،
 دهتگوت لهپر هيژيکی تازهی هاتوتهوه بهر و له ماوهی نهو وتويژهدا توانی
 خوُی راگری. لهوه دهچوو تين و تاوی خوُشهويستی نهو وره و توانايهی
 پيدايی؛ بهلام بؤ ماوهيهکی کهم چونکه دواي نهوه خوُری ژيانی ئاوا بوو...
 بهلام نهوه رادهگرين بؤ دوايی. ئيستا تهنيا وام به باش زانی بپهرژيمه سهر
 گيرانهوهکهی ئالکسی فيودورويچ کارامازوف و نامههوی خوُ له قهرهی
 باسه وردهکان بدهم. وا باشتره چونکه کورت و پوخت دهبي و نابيته هوی
 ماندوووونی خوینهر. نهگهرچی باشتره دووپاتی بکهمهوه، ئاليووشا زوربهی
 وتويژهکاني پيشووشي پي زياد کردووه.

(۲)

**سەربردە و وتارى قەشە و راھىبى كۆپکردوو، حەزرەتى
زووسىما، وەركىراو لە وتەكانى خۆى، بە قەلەمى نالكسى
نيۇدۇرۇويچ كارامازۇف**

ئەو يادداشتانەى پېوھندىيى بە سەربردەكەوھ ھەيە

(۱) براكەى باوھ زووسىما:

باوكان و مامۇستايانى خۇشەويست، من لە پارىزگايەكى دوورە دەستى باكوور، لە شارى و... لە دايكبووم. باوكم لە تايەفەيەكى رەسەن بوو، بەلام بەناوبانگ و خاوەن پلە و پايە نەبوو. دوو سالانە بووم مردووھ و بە ھىچ شىوھيەك وەبىيرم نايە. مالۇچكەيەكى دارىنەى بۇ دايكم بە ميرات جيھىشت، لەگەل بړىك پارە و كەلوپەلى مالى، ئەويش ئەوھندە زۇر نەبوو. ھەر ئەوھندەى كە دايكم و مندالەكانى پىيىبەرى بچن. مندالەكان دوو دانە بوون. براكەم لە من گەورەتر بوو. براكەم ناوى ماركىل بوو منىش زىتۇفى. ئەو ھەشت سال لە من گەورەتر بوو. زۇرىش ھار و بزىو بوو، بەلام دلۇقان و رۇحسووك. تانە و تەشەرىشى لە ھىچكەس نەدەدا. لە مالىدا لەگەل من و دايكم و پىشخزمەتەكان زۇر رۇوخۇش و لەسەرەخۇ بوو. بۇ خويندن ئازا و زىرەك بوو، بەلام لەگەل ھاوپۇلەكانى نەدەسازا. وا نەبوو شەرىيان لەگەل بكا، دايكم ئەوانەى بۇ گىراومەتەوھ. شەش مانگ بەر لە مردنى، لە تەمەنى ھەقدە سالىدا، لەگەل شاربەدەرىكى سىياسى ئاشنا بوو، ئەو پىاوەدىان لە سەر ئازادىخوازى لە مۇسكۇوھ بۇ شارەكەى ئىمە تاراندبوو و بە تاقى تەنيا لەو رۇژگارەدا ژيانى بە سەر دەبرد. ئەو شاربەدەرە بىرمەندىكى باش بوو و لە زانستگا پلەى ھەرە بەرزى فەلسەفەى وەدەستھىتابوو. نازانم چۇن بوو ھۇگرىيەكى زۇرى بە ماركىل ھەبوو و داواى لىدەكرد زوو زوو سەردانى بكا. كاكەم ھەموو رۇژى

عەسر دەچوو بۇلاى، سى مانگەى زستان بەو شىوھيە پىوھندىيان بوو. تا ئەوھى بانگيانكرد بۇ پترزبۇرگ، تاكو لە سەر داواى خۇى پلە و پايەكەى دىسان وەدەستكەويتەوھ، چونكە لەوى دۇست و ھاوپى دەسترۇيشتووى ھەبوو.

سەرەتاي رۇژانى پارىز بوو. ماركىل رۇژووى نەدەگرت، قسەى خراپى دەكرد و پىكەنىنى بە رۇژوو دەھات. دەيگوت: «ھەمووى قۇپىاتە و خوداش ھەر نىيە، « من و دايكم و پىشخزمەتەكانى تۇقاندبوو. من ئەو دەم نۇ سالان بووم، بۇيە زۇر لەو قسانە دەترسام. چوار پىشخزمەتمان ھەبوو، ھەموويان كۇيلەى زەرخرىد بوون و ماليكىكى ئاشنامان كرىبوونى. لەبىرمە دايكم يەكەى لەو چوار كەسە كە ناوى ئافىمىيائى ئاشپەز بوو، لەبەر پىرى بە شەست رۇبۇل فرۇشتى و پىشخزمەتتىكى نازادى گرت بەجىي ئەو.

لە شەشەمىن ھەوتووى رۇژانى پارىزدا، براكەم كە زۇر لاواز و بى داروبار بوو، چەن جار توشى دەردەبارىكە بووبوو، نەخۇش كەوت. كەلەگەت بوو بەلام دالگۇشت و بارىكەلە بوو، بەژن و بالايەكى جوانىشى ھەبوو. پىموايە سەرما لىدىابوو و باپەرى كرىبوو، كاتى دوكتۇرمان ھىنا سەرى بە سرتە بە دايكىم گوت سىلى گرتووھ و بەحالە حال رەنگە بگاتە بەھارى. دايكم داى لە پرمەى گريان و لەبەر كاكە دەپارايەوھ و ھانىدەدا بچى بۇ كلىسە و تۇبە بكا و فەرزى پىرۇز بەجىي بىنى. چونكە ھىشتا دەيتوانى بەرىدا برىوا. ئەو قسانەشى جۇرىك بە گويى كاكەدا دەدا كە شك نەكا ئەو نەخۇشىيە پىسەى گرتووھ و ترسى لىبىنىشى. بەلام ئەو قسانەى دايكم قەلسى كرد و زۇرى قسەى ناحەز و كفراوى بە كلىسە گوت. بەو حالەشەوھ چوو دەمالى فكرەوھ. خىراش تىگەيشت نەخۇشىيەكەى سەختە و جيگاي مەترسىيە، بۇيە دايكم داواى لىدەكا بچى بۇ دانپىنانان و تۇبە كردن و بەجىيەتئانى ئەو فەرزە پىرۇزە. لە راستىدا، لەمىژبوو تىگەيشتبوو حالى باش نىيە و ھەستى بە بىھىزى خۇى دەكرد. سالىك بەر لە دەرکەوتتى نەخۇشىيەكەى كاتى شىوكردن بە من و دايكىم كوت: «زۇرتان لەگەل نامىنم، رەنگە لە سالىك زياتر زىندوو نەمىنم.» كە دواتر دەرکەوت قسەكەى پىشويۇتئىيەك بوو وەراست گەرا.

سى پوژ ئىپەرى و ھەوتووى پىرۆز بەسەردا ھات. بەيانی پوژى سى شەممە كاكم سازبوو بچى بۇ كلىسە. گوتى: «دايە، ئەم كارە تەنيا لەبەر دللى تۆ دەكەم، بۇ ئەوھى بېتتە ھۆى پەزايەت و ھىور بوونەوھى دلت.» دايكەم لەبەر شادى و خەفەت دەستىكرد بە گريان. لەبەر خۆيەوھى گوتى: «بۆيە گۆرانيكى ئاواى بەسەردا ھاتووه، پەنگە كۆتايىي ژيانى نزيك بوويتتەوھ.» بەلام نەيتوانى ماوھىەكى زۆر ھاتوچۆى كلىسە بكات و لە جىدا كەوت، بۆيە ناچار بوو لە مالى فەرزى توبە و دانپانان بەجى بىتى.

ئىوارەى يەككە لە پوژەكانى جىزنى پاك بوو، پوژىكى خۆش و تاووساو بوو، ھەوا بۆن و بەرامەى دەپرژاند. لەبىرمە ئەو شەوھەتتا بەيانی كۆخى و خەوى لىنەكەوت. ئىتر لەوھەبەدواوھ شەوانە كۆخە و پشووسوارى ھەجمانى لى ھەلدەگرت. بەلام بەيانی خۆى پۆشتە دەكردەوھ و ھەولى دەدا لە سەر كورسەلەھەكى لانكەيى دانىشى. ئىستاش لەبەر چاومە، دلۇقان و ھىدى دادەنىشت و بەوھالە پەرۆشەيەوھ زەردەى دەگرت و روخسارى شاد و گەشاوھ بوو. گۆرانيكى سەيرى بەسەردا ھات، پەرستارىكى پىر كە پىپرادەگەشىت، چووه ژوورەكەى و گوتى: «خۆشەويستەكەم، ئىزن بەدە چرايەك لە ھەمبەر پەيكەرەى پىرۆزدا ھەلكەم.» چونكە بەر لەوھە نەيدەھىشت و چراكەى دەكوژاندەوھ.

– ھەلىكە، باشە ھەلىكە، واديارە جاران ھەلەبووم بەرگىي ئەو كارەم لى دەكردى. كاتى چراكە ھەلدەكەى، دوعا دەخويىنى و منىش لە خۆشى تۆ دەستدەكەم بە دوعا كردن.

ئەو قسانە بەلاى ئىمەوھ زۆر سەير بوو و دايكەم دەچووه وەتاغەكەى خۆى و دەگرىا، بەلام كاتىك دەچوو بۆلاى كاكم فرمىسكەكانى دەسرى و خۆى شاد و بىخەم نىشانەدا. ئەو دەيگوت: «دايەگيان مەگرى، من ماوھىەكى زۆر دەژىم و ئەوئندە دەمىنم شادىتان لەگەل بەكەم و ژيانىش لەبەر چاوم خۆش و شىرىنە.»
- ئاخ كورە خۆشەويستەكەم، چۆن دەتوانى باسى شادى بەكى، لە شوئىتىك كە شەوانە بە پشووسوارى و چەقوچۆوھ پادەكشىي و كۆخە وا پىرانت پىدەكا. لەوانەيە سىنگت لەبەريەك بچى.

كاكم وەلامى دايەوھ: «دايەگيان مەگرى، ژيان وەك بەھەشت وايە، ئىمەش ھەموومان بەھەشتىن، بەلام نايىنن، ئەگەر بىيىنن، پوژى دوايى لە سەر زەوى بەھەشتمان دەبى.»

ھەموو سەريان لە قسەكانى سور مابوو، قسەكانى سەير بوو و راشكاوانە قسەيدەكرد. شوئىنى لە سەر ھەموومان دانابوو و دەگرىاين. دۇست و ئاشنا دەھاتن بۆ دىدەنىمان. پىدەگوتن: «خۆشەويستەكانم، من چىمكردووه ئىوھ ئەوئندەتان خۆشەويىم؟ چۆن دەتوانن مروقىكى وەك منتان خۆش بووى؟ بۆ ھەتا ئىستا نەمدەزانى و پىزى ئەو ھەموو خۆشەويستىيەم لەبەر نەبوو؟

كاتىك پىشخزمەتەكان دەچوون بۆلاى، لەپەستا دەيگوت: «ئازىزانى دلۇق و دلۇقان، بۆ ئەوئندەم خزمەت پىدەكەن، كوا من شياوى ئەوھم؟ ئەگەر خودا ئىرادەى لە سەر بى و بىنم، قەرەبووى خزمەتەكانتان دەكەمەوھ، چونكە ھەموو خەلك ئەركى سەر شانمانە خزمەت بە يەكتر بەكەن.» دايكەم، ھەروا كە گويى راگرتبوو، سەرى دەلەقاند. «خۆشەويستەكەم نەخۆشىن بۆتە ھۆى ئەوھى وا بلىي.»

ئەو دەيگوت: «دايەگيان، خۆشەويستەكەم، دەبى خزمەتكار و ئەرباب بم، بەلام ئەگەر وايە، من دەبمە خزمەتكارى خزمەتكارەكانم. راست ئەو جۆرەى ئەوان خزمەت بە من دەكەن. جگە لەوھەش، دايەگيان، ھەركام لە ئىمە دەرھەق بە مروقىكانى دىكە تاوانمان كردووه و منىش لە ھەموو كەسىك زياتر.»

دايكەم بەراستى پىكەنىنى بەو قسەيە ھات، بەچاوى فرمىسكاويىيەوھ بزەى دەھاتى. «بۆ، بۆ دەرھەق بە ھەموو مروقىكان و لە ھەموو كەس زياتر تاوانت ئەنجامداوھ؟ دزان و پىاوكوژان تاوانبارن، بەلام تۆ چىتكردووه كە خۆت لە ھەموو كەس بە تاوانبارتر دەزانى؟»

دەيگوت: «دايكەم خۆشەويستەكەم، ھىزى دلەكەم،» (لەو كاتەدا دەستى كردبوو بەو قسە و وشە ناسكانە) ھىزى دلەكەم، خۆشەويستەكەم، بىروا بەكە ھەر كەسەى بەخاترى كەسىكى دىكە و ھەموو شتىك، بەرپرسە. نازانم چۆنى دەربرم، بەلام بە برواى من ئاوايە و بەراستىش ھەروايە. ئىمە گويمان بەو شتەنە

نابزوی و ههروا دهژیین و تووربه دهبین و خوشمان نازانین؟» بهم جوړه ئه و هه موو رۆژئ شادتر و سه رو دل خوشت دهبوو و به تاسه یه کی زیاتر له رۆژئ پیشووه هه له دهستا. کاتیگ دوکتور دههات، که پیاویکی پیری ئالمانی بوو، ناوی ئایزین ئیشمیت بوو، به گالته پییده گوت:

- دهی دوکتور رۆژئکی دیکه م له م دنیا به مولهت ماوه؟

دوکتور له وهلامدا دهیگوت: «زورت ماوه، سالانئکی زور هه ده مینی.» به سه رسامی دهیگوت: «سالانئکی زور؟ بو رۆژان بیژیرین؟ بو مروف رۆژئیک سه روزیاده بو ئه وهی به خته وهری بناسی. خو شه ویستانم، بو شه ر و ئازاوه ساز ده که یین و هه ولده دین یه کتری ببوغزینین و خو مان له کهسانی دیکه پی زیاتر بی؟ ده بی راست برۆین بو سهیرانگا و پیاسه کردن و گه مه و یاری. یه کترمان خو شبوئ، قه دری یه کتر بزانیین و یه کتر ماچبکه یین و مه تحی ژیان بکه یین.»

دوکتور کاتی دایکم هه تا به ردهرگای له گه ل چوو، پییگوت: «کوربه که ت زوری نه ماوه، نه خو شیی خه ریکه شوین له سه ر زهینیشی داده نی.»

پهنجیره ی ژووره که ی به ره و باخ بوو. باخه که مان پر له دار و دره ختی پیر و نه مام و لاوین بوو، تازه خه ریک بوو چرویان دهرده کرد. مه ل و په رۆکی به هاری به نیو لق و پوپه کاندان ده فرین و له بهر پهنجیره کاندان جریوه جریویان بوو. کاتی چاوی به و چوله کانه کهوت، مه تحی کردن و داوای لیبوردن له ئه وانیش کرد، «په رۆکه ئازاده کان، فرنده به خته وه ره کان، لیم ببوورن، چونکه دهره ق به ئیوه ش تاوانم کردوه.» هیچکام له ئیمه ئه و کاته له و قسانه ی نه ده گه یشتین، به لام ئه و فرمیسی شادی هه لده وه راند. دهیگوت: «به لئ وه ک شکو و گه وره یی خودا بالنده و دره خت و چیمه ن و ئاسمان له دهوروبه رم بوون، به لام من به روره شی و سپله یی ده ژیام و بی حورمه تیم ده کرد و چاوم به رایئ نه ده دا ئه و هه موو جوانی و شکویه ببینم.»

دایکم به گریانه وه دهیگوت: «تو بوخوت به تاوانبار ده زانی؟»

دایه گیان، خو شه ویستی دل ه که م، له خوشیاندا ده گریم، نه ک له بهر خه م. ئه گه رچی ناتوانم بو ت باسبکه م، پیمخوشه له هه مبه ر ئه وانه دا خو م چکوله که مه وه، چونکه نازانم چون خو شه ویستی خو م دهر برم. من دهره ق به هه موو که س تووشی تاوان بووم، ئه وانیش لیم ده بوورن و به هه شتیش هه ر ئه وه یه. مه گین ئیستا له به هه شت نیم؟

زور شتی دیکه شی ده گوت که له بیرم نه ماوه. له بیرمه جارئکیان هیچکه س له ژووره که ی نه بوو، چووم بۆلای. عه سرئکی تاووسا و بوو. خو ر به ره و رۆژئاوا ملی پیوه نابوو و پرشنگه خواره که ی هه موو ژووره که ی رووناک داگیرابوو. بانگی کردم بۆلای خو ی. منیش چووم. دهستی نایه سه ر شانم و به خو شه ویستی و ریزه وه چاوی له چاوم بری: چهن ساتیک ماق ما و هه روا چاوی تیبریم. پاشان گوتی: «دهی بو ناچی یاری بکه ی؟ برۆ به جئ منیش چیژ له ژیان وهرگره.»

هاتمه دهرئ و رۆیشتم بو یاریکردن. دوا ی ئه وه، زور جارن له ماوه ی ژیاندا له ناخه وه گریاوم کاتی وه بیرم ده هاته وه که پییگوتم به جئ منیش چیژ له ژیان وهرگره. زور قسه ی جوان و بی وینه ی تری ده کرد، که به داخه وه ئه و کاته لئ تینه ده گه یشتین. سی هه وتوو دوا ی جیژنی پاک بو هه میشه چاوی لیکننا و به جئ هیشتین. له سه ره مه رگدا هیچ ئالوگورئکی به سه ردا نه هات، ته واو هوشی له سه ر خو ی بوو، به لام نه یده توانی قسه بکا. شادی ده نواند، چاوی زیته ی ده هات و ته ماشای ده کردین. به دهمانه وه ده گرژبییه وه و بانگی ده کردین بۆلای خو ی. ته نانه ت له نیو شاره که شدا باس باسی مه رگی ئه و بوو. ئه وانه کاریان تیکردم به لام نه ک زور، له رپوره سمی ناشتیندا زور گریام. ئه و وه خته هیشتا خو م نه ناسیبوو، مندا ل بووم. به لام شوین و هه سستیکی سه یر و شاراوه ی له ناخدا جئ هیشت و هه میشه ئاماده ی خو درخستن و وه لام دانه وه بووم له کاتی پیویستدا. له راستیدا هه رواشی لیته ات.

(۲) شوینتی کتیبی پیروژ له ژيانی باوه زووسیمادا:

من و دایکم به تهنیا ماینه وه. دۆستان وهک ئاموژگاری کردن دایان به گوی دایکمد، که ئه ویش وهک دایکان و باوکانی دیکه من بنیرئ بۆ پترزبۆرگ. گوتیان: «تۆ تهنیا ئه و کورپهت ههیه و دهسته نگیش نییت، ئه گهر لیره رایگری رهنگه داهاتوویهکی باشی نه بی.» پیشنیاریان کرد بمنیریتته فیرگه ی نیزامی له پترزبۆرگ، بۆ ئه وه ی دواتر بچمه ریزی گاردی سه لته نه تییه وه. دایکم ماوهیهکی زۆر دهستی له دلئ نه ده بووه و هه لبران له و تاقه کورپه ی بۆ تامل نه ده کرا. به لام ئاخری بریاریدا بمبا بۆ فیرگه ی نیزامی له پترزبۆرگ و به چاوی فرمیسکاو ی و دلئ ته نگه وه بردمی و بروای وابوو ئه و کاره بۆ به خته وه ری من ده کا. دوا ی ئه وه ئیتیر چاوم پنی نه که وته وه. چونکه ئه ویش سی سال دواتر کوچی دوا یی کرد. له تاوی من و برا که م ئه و سی ساله ی به خه مباری و عازیه تباری رابوارد بوو.

ئه وه ی له سه رده می مندالی وه بیرم دئ هه مووی شیرینه، چونکه هیچ بیره وه رییه ک به قه د یه که م مالی سه رده می مندالی خو ش نییه. هه لبه ت ئه گهر خو شه ویستی و ته باوره بایی له بنه ماله که دا هه بی. له راستیدا، بیره وه ری شیرین له وانیه له مالی ناخو ش و خراپیشدا هه بی، به و شه رته ی دل به دوا ی شته جوان و شیرینه کاندای بگه ری. له گه ل وه بیر هینانه وه ی ماله که مان یاد و بیره وه ری کتیبی پیروژیش سه ره له ده دا. ئه گه رچی مندال بووم، به لام زۆر تامه زرو ی خویندنه وه ی کتیبیان بووم. ئه و کاته کتیبیکم هه بوو، له و زنجیره کتیبانه ی هه دیسی پیروژ. کتیبه که ناوی (چوارسه د هه دیسی سه رده می کو ن و سه رده می نو ئ) بوو. فیری خویندنه وه ی بووم. ئیستاش ماوه و له سه ر تاقه که یه. وه ک یادگاریکی خو شه ویستی رابردوو هه لمگرتوو ه. له بیرمه هه شت سالم ته من بوو به ره و هه سته مه زه به بی راکیشرام. دایکم روژی دوو شه ممه به ر له جیژنی پاک بۆ عیشای ره بانی بردمی بۆ مالی خودا، (وه بیرم نایه ئه و کاته کاکم له کو ئ بوو). روژیکی خو ش بوو و وا ده زانم ئیستایه و له به ر چاومه. کوانوو یه ک هالو ی لی هه لده سته و نه رم نه رم هه لمه که بلاو ده بووه،

له په نجیره یه کی چکوله وه تیشکی خو ر ده هاته ژووری و به ژیر تاقی گومبه زبیه که وه تیشک و هه لمه که ئاویتته ده بوون و شه پۆلی ده دا. ئه و دیمه نه تووشی هه یه جانی کردم، بویه تووی که لامی خودا له دلما چه که ره ی دا. لویک هاته نیوه راستی کلیساکه، کتیبیکی گه وه ی به ده سته وه بوو. کتیبه که ئه وه ند ه گوره بوو و ئه و کاته پنم سه ییر بوو چونی ده توانی، کتیبه که ی له سه ر ره حلیکی گه وره دانا، کردییه وه و ده سته ی کرد به خویندنه وه ی. بۆ یه که م جار تیگه ی شتم له کلیسای خودادا شتیک ده خویننه وه. وه ک هه قایه ت ده یگه راپه وه: له ولاتی «عه وس» پیاویک ده ژیا، ئه و پیاوه دیندار و له خودا ترس بوو. مال و سامانیکی زۆری هه بوو، سه دان سه ری وشتر و مه ر و یه کسم هه بوو. منداله کانی به تیرو ته سه لی ده ژیان و به دیتتی ئه و هه موو مال و سامانه خه نی بوو بوون. باوکیان زۆری خو ش ده ویستن و دوعای بۆ ده کردن. «له وه ده ترسا کورپه کانی به و خو اردن و خو ش رابواردنه تووشی گوناح بوو بیتن.» وا ری که وت شه یتان له گه ل کورپه کانی خو ی چونه باره گای یه زدان. به خودای گوت عه رز و ئاسمان و ژیر زه ویش گه راوم. خودا لی پرسی: چاوت به ئه یوب که وت، ئه و به نده ئیمانداره م؟» خودا که ئاماژه ی به و به نده پیروژ و مه زنه ی خو ی کرد لافی به سه ر شه یتاندا لیدا. شه یتانیش پیکه نینی به قسه که ی هات. «ئه و به نده یه ت به من بسپییره، جا ئه وسا ده بیینی چونت لی یاخی ده بی و دژایه تیت له گه ل ده کا و جنیوت پیده دا.» خوداش ئه و پیاوه عادل ه ی، که ئه و هه مووه خو ش ده ویست، دایه ده ست شه یتان. شه یتانیش هه ر له ریوه وه ک برووسکه راسا، کورپه کانی و وشتر و مه ر و ماللات و سامانه که ی له نیو برد و هیچی به ده ست نه هیشته. ئه یووب که ئه وه ی دی جلوه برگی له به ر خو ی دامالی و سه ری نایه عه رزی و هاواری کرد: «به رووتی له دایک بووم و به رووتیش ده چمه ئامیزی خاک؛ خودا خو ی داویه تی و خو شی ساندوو یه ته وه. پیروژ و مه باره ک بی ناوی خودا هه تا دنیا به دنیا یه.»

باوكان و مامۆستايان، بمبوورن ئەگەر دەگریم، بە دەستی خۆم نییه. سەر لهبەری سەردەمی مندالیم ھاتۆتەو بەرچاوی و وەك ئەو كاتە بە سینگی مندالیکی ھەشت سالانە ھەناسە دەكێشتم. وەك ئەو سەردەمە ھەست بە ترس و شادی و سەرسوڕمان دەكەم. ئەو كاتە ڕەوھێ و شتر خەیاڵیان داگیر كردم. شەیتانیش كە ئاوا قسەى لەگەڵ خودا دەكرد و خوداش كە ئاوا بەندەكەى خۆى تووشى زیان و نابوودى كرد، بەندەكەشى كە ھاواری دەكرد: «پیرۆز و مەبارەك بى ناوى تۆ، شوكرانە بژیرم، ئەگەرچی ئەو سزا قورسەت پى ڕەوا دیم.» دواى ئەو ئاوازی نەرم و دل ڤلاوینی كلیسە: «ئیزن بفرموو با دوعا و پارانەو ھەم بگاتە بارەگاكت.» دیسان ھالائو لە كوونوكە ھەستا و قەشە چۆكى دادا و دەستكرد بە پارانەو. لەو بەدواوە . ھەر دوینی دیسان ئەو كتیبەم خویندەو . قەت نەمتوانیو ئەو چیرۆكە پیرۆزە بخوینمەو و فرمیسك ھەلنەو ھەریتم. ئەو چیرۆكە چ گەورەیی و رازیکى قوولى تیدایە. دواتر ھیندی وشەى سووك و لۆمە و لەقەم و وتەى گالته جارانەم بە گوئ گەیشتەو، تاقمیكى ھەرزە و لەخۆبایی دەیانگوت: «خودا خوشەو ڤستترین بەندەى خۆى بۆ رابواردن دایە دەست شەیتان، جگەرگۆشەكانى لىستاند، ئازای ئەندامى بە كوون و دەمەل ڤارزاند و بیچارە بە تەلەزمە بەرد و لەتەكە سوالات كیم و زووخى لەشى خۆى پاك دەكردەو. جەستەى ھەموو كرمەریز بوو. ئەو ھەشى تەنیا لەبەر ئەو ھەر، تاكو لەبەر چاوى شەیتان خۆى رانی و بلئ: چاوی لیکە بەندەى من لەبەر ئەشقى من ئامادەى چ ئازار و ئەشكەنجەىەك تامل بكا!» بەلام گەورەیی ئەو لە راستیدا وەك رازیکى شاراو ھەو ھەو و لەو كتیبەدا ژيانى ھەرمان و ژيانى مرۆفى خاكى پیکەو ھەر گریدراو ھەو و لە سەر ھەقیقەتى دنیایی ھەقیقەتى جاویدانى ڕۆنراو. خولقینەر راست وەك ڕۆژانى سەرەتای خولقان كە ھەموو ڕۆژیکى بەو مەتەح و پیاھەلدا ھەو ڤاوەرد: «ئەو ھەو خولقاندوومە بى ھیکمەت نییه، «چاوی لە ئەیووب دەكا و دیسان پەسنی دەسكاری خۆى دەكا. ئەیووبیش بە مەتەحردنى خودا و جگە لە ئەو خۆى بە بەندەى تەواوى ئافەریدەكانى خودا دەزانى ھەر لە ڕۆژى بەریو ھەتا دنیایە بە دنیایە، چونكە

ھەر لەبەر ئەو كارە بۆتە پینغەمبەر و ئەو ئەركەى پى سپێردراو ھە. خودایەگیان چەندە كتیبىكى چاكە. (كتیبى ئەیووب) چەندەى پەند و ئامۆژگاری تیدایە! كتیبى پیرۆزیش خۆى زۆر كتیبى چاكە، چ مۆجزەىەكە و لەرپى ئەو ھەو ھەو چ تواناییەك بە مرۆف دراو ھە. وەك چوارچێو ھەك وایە دنیا و مرۆف و سروشت و زاتى مرۆفى تیگیراو ھە ھەموو شتیكى تیدایە، یاسایەكە بۆ ھەموو شتیك و ھەموو سەردەمىك. چەندەى راز و نەینى تیدایە و ئاشكرا كراو ھە. خودا سەر لەنووى ئەیووبى بووژاندەو ھە و ساریژى كرد. دیسان مال و سامانى پیداو ھە. سالانیكى زۆر ڤادەبرى و خودا مندالی دیکەى دەداتى و دلایان پیدەبەستى. بەلام چۆنى ئەو مندالە تازانە خوش بوئ، كە مندالەكانى پیتشووى نەماون. داخى ئەوان جەرگی بەسێلەو ھاو؟ بە وەبیر ھینانەو ھەو ئەوان چۆن دل بەو مندالە تازانە بەستى، ئەگەرچی زۆریش خوشەو ڤست بن؟ بەلام دەیتوانى، دەیتوانى. ئەو ھەش رازى گەورەى ژيانى مرۆفە كە خەمى كۆنە وردە وردە لەبیر دەچیتەو ھە و شادی و خوشى جیگای دەگریتەو ھە. ھیمناىەتیی پیری جیگای بزۆزى و كەفوكولى لاوى دەگریتەو ھە. من ھەموو ڕۆژیک خۆرى تازە ھەلاتوو تەقدیس دەكەم و وەك ڤا بردوو دلەم بۆ دیدارى تامەزۆیە. بەلام ئیستا خۆرنشینم خوشتر دەوئ، پڕشنگە بەرز و خوار و خێچەكانى و ئەو یادە نەرموونیانەى لەگەل پڕشنگى خۆر دەژییتەو ھە. وینەگەلیكى زۆر خوشەو ڤست كە سەرلەبەرى تەمەنى درێژ و پڕ بەختەو ھەرىم . لە سەر و ئەو ھەشەو ھە «ھەقیقەتى ئاسمانى» كە پڕشنگدار و بەخشنە و ئاشتییەنەرە . پێو ھەریداو ھە. تەمەنم خەریكە دەگاتە كۆتایی، ئەو ھەم لێروونە، بەلام ھەر تاقە ڕۆژیک لە تەمەنم مابى، ھەستدەكەم ژيانى خاكى من لەگەل ژيانى تازەى ئازاد و نەناسراو . بەلام نزیك . لە پێو ھەندى دایە و نزیك بوونەو ھەكەى گیانم ھەلەرزین دەخا، زەینم ڤووناك دەكاتەو ھە و دلەم كە لاو ڤیژ دەكا لە فرمیسكى تاسە و شادی.

ھاو ڤییان و مامۆستايان، زۆر جارن بیستوومە لەم دواىیانە شدا زۆر جار بەگویم دەگاتەو ھە . قەشەكان و لە سەر و ئەوانیشەو ھە قەشەى گوندەكان، لە ھەموو لایەكەو ھە لە دەست داھاتى كەم و چارەنووسى لیلیان سكالایانە. بە

پاشکاوای دهلین و تهنانهت دهشینووسن - خۆم خویندووومهتهوه - به هۆی داهااتی کهمهوه، دل ساردن و تاقهتیان نییه کهلامی خودا فیری خه لک بکهن. ئەگەر پێرهوانی لووتیر و له دین وەرگهراوان بێن و بهندهکانی خودا گومرا بکهن، ئەوان کاریان به سهریانهوه نییه و بهریان لی بهرله لا دهکهن، چونکه مووچه و بهراته کهیان کهمه. خودا بکا داهاته کهیان زۆر بی، چونکه زۆر به لایانهوه گرینگ و خۆشهویسته، سکالاشیان به جییه و ههقیانه. بهلام راستان دهوی ئەگەر کهسیک لهو بارهوه گلهیی و سکالاشی هه بی، نیوهی راستی خه تای ئیمهیه. چونکه لهوانهیه ئەو کهسه سهری نهپه رژی و بلێ هه موو کاتیگ سهرقالی کار و باری ئایینییه. بهلام هه موو کاتیگ وانیه، تهنانهت له هه وتوودا سهعاتیکی وهخت ههیه بۆ زکر و تاعهتی خودا. سهرتا سهری سال کار ناکات و دهستیش له پهش و سپی نادا. وا چاکه هه وتوووی جاریک، سهعاتیک له ئیواره، سهرهتا ئەگەر بۆی بلوئ مندالانیش له خۆی کۆ کاتهوه - باوکی ئەو مندالانه به گوینیان دهگاتهوه و ئەوانیش دین بۆ لای. بۆ ئەو کارهش پێویست ناکا ژووری گهوره ساز بکهن. چاکتر وایه ئەو بیان بات بۆ ماله کهی خۆی. خۆ ماله کهی به قورناگرن. ته نیا سهعاتیک لهوی دهبن. وا باشه ئەو کتیبه بکاتهوه و دهستبکات به خویندنهوهی، به بی ئەوهی قسهی که له که له و بی سهره و بهره بکات. هیدی و دلۆقان و دوور له دهمار و خۆنواندن. شاد بی لهوهی بۆیان دهخوینیتتهوه و ئەوانیش به تامه زرویی گوینیان راگرتووه. ئەو خۆی کهلامی خودای خۆش دهوی و ته نیا جار و بار پادهوهستی و هیندی وشه و زاراههیه خه لکی ره شوکی تینی ناگهن، بۆیان شیده کاتهوه. خه متان نه بی، ئەوان له هه موو شتیک دهگهن. دلێ ئیماندار له هه موو شتیک دهگا! وا باشه به سهر هاتی ئیبراهیم و سارایان بۆ بخوینیتتهوه، ئیسحاق و ره بکا، چۆنییه تیی چوونی یه عقووب بۆ لای لابان و زۆران گرتن له گه ل خودا له خه ونیدا و به گوتنی «ئهم شوینه پیروژه» شوین له سهر زهینی ئیماندار لادیی دانهن. واباشه بخوینیتتهوه، به تایبهت بۆ مندالان، که براکانی یوسف ئەو منداله نازدار و دلناسکه، ئەو پیغه مبه رهیان خسته نیو

بیرهوه و به باوکیان گوت گورگ خوار دوویه تی. کراسه له خوین شه لاله کهشیان پیشان باوکیان دا. وا باشه بۆیان بخوینیتتهوه که براکانی دواتر بۆ ودهست هینانی گهنم چون بۆ میسر، یوسف لهوی دهسه لاتداریکی گهوره بوو و ئەوان نهیان ناسییهوه، نازاری دان و تۆمه تباری کردن و بنیامینی برای به بارمه لای خۆی گلدایهوه، هه مووشی له بهر خۆشهویستی: «خۆشم دهوین و له بهر خۆشهویستی نازارتان دهدهم.» چونکه قهتی له بیر ناچی له گوئ بیرهکه و له بهر قهچه قرچ و کۆله کۆلی هه تاو فروشتیان به بازرگانان. ئەویش لاقی له عهرزی وهژاندبوو و گریابوو، له بهر براکانی پارابوو به کویله تی نهی فروشن به کهسیکی نه ناس و غهواره. بهلام کاتیگ چاوی پیمان کهوت. دواي ئەو هه موو ساله، له پاده به دهر ریزی لیگرتن، بهلام له بهر خۆشهویستی زۆر نازاریدان. ئاخویش دلێ بروایی نه دا نازار چیشته کهیان ببینی، رویشته له لایان و له سهر جیوبانه کهی راکشا و دهستیکرد به گریان. دواي گریانیکی زۆر، چاوی سهری و شاد و لیو به بزه گه رایهوه بۆ لایان و گوئی: «براکانم، من یوسفی براتانم!» چاکتر وایه زیاتریان بۆ بخوینیتتهوه که یه عقووبی پیر کاتیگ بۆی دهرکهوت، کورپه نازداره کهی زیندوو، شادی له دلێ گه را. ولاته کهی خۆی به جی هیشته و چوو بۆ مه سر و له ولاتی غه ربیایه تی کۆچی دواي کرد. پیشینی گه وره ی خۆی که له ماوه ی ته مه نیدا وهک رازیکی سهر به مۆر له دلێ خه مبار و سه بووریدا شار دبوویهوه، به میرات به جی هیشته و ئەویش ئەوه بوو، له رۆله کانی و له یه هوودا و هیوای گه وره ی جیهان مه سیحای رزگاریده ردا سهر هه لده دا.

باوکان و مامۆستایان، بمبوورن و قه لس مه بن، ئەگەر وهک مندال دهستم کردوو به گێرانهوهی باسیک که هه مووتان له من باشتری دهزانن و سه د هینده ی من شاره زایانه تر ده توانن به یانی بکهن و چه نه چه ن ناکهن. وهک جه زم بووبیتم وایه، گریان به دهست خۆم نییه و داوای لیبور دنتان لیده کهم، چونکه هینده ئاشقی کتیبی پیروزم بۆیه به خویندنهوه و باسکردنی ئەو کتیبه حالم لیدی. لێ گه رین ئەویش - قه شه ی خودا - بگری و دلنیا بی بیسه رانی تووشی

دلەكوتى دەبن. تەنيا تۆۋىكى زانست پىۋىستە . لە دلى خەلكى رەشۇكىدا دايچىنى و لە نيو تاريكايى گيانيدا، لە كاتى رمووده بوون بە تاواندا، وەك خالىكى پووناك، وەك بىرەينەرەويەكى گەورە، ھەر دەمىنى. پىۋىست بە فىرکردن و باسكردى زوريش ناك، بە ئاسانى لە ھەمووى تىدەگا. پىيان وايە خەلكى رەشۇكى تىناگەن؟ چىرۆكى پردلەخورپەى يەستىرى جوان و وەشتىى لەخۇبايىان بۇ بخوئىننەوہ. يان چىرۆكى پر مۆجزەى يونس لە زگى ماسيدا. ھەدىسەكانى پىغەمبەرىشتان لە بىر نەچى، ئەو ھەدىسانە بە تايبەت لە ئىنجىلى لوقا ھەلبىزىرن. (ئەو كارەى من كردم) پاشان كردهوہى پىغەمبەران و بەسەرھاتى ئىمان ھىنانى «پۆلس» پىغەمبەر، (ئەم بە سەرھاتەتان بە ھىچ شىوہىەك نابى لە بىر بچى) ژياننامەى پياوچاكان و شەھيدانىان بۇ بخوئىننەوہ، بۆۋىنە، ژياننامەى ئالكسى ئەو پياوہى خودا، ھەر وەھا لە سەروو ھەموويانەوہ، مريەمى مەسرى ئەو شەھىدە پاك و غەيب وىژەى خودا. دەتوانن بە ئەو چىرۆكە سادە و ساكارانە دلىان داگىرن بكنەن و بىنە خۆشەويستىان. گوئ بە دەستەنگى و ھەژارى مەدن، ھەوتووى سەعاتىك بۇ ئەو كارە تەرخان بكنەن، تەنيا سەعاتىكى ناقابىل. جا ئەو كاتە بۇتان دەرەكەوئ خەلكى ئىمە چەندە خىرخواز و ھەقناسن و سەد ھىندەى كارەكەتان ھەق و مزتان دەدەنى.

سەريان لە دلۇقانى قەشە سور دەمىنى و وشە ھاندەرەكانى لە گوئ دەگرن، بىرى لىدەكەنەوہ و بە دلخوازى خويان لە كاتى كارى مەزراو مالىدا يارمەتى دەدن و لە رادەبەدەر رىزى بۇ دادەنن - بەم شىوہىە گرفتى مالىنى پياوى ئاينى چارە سەر دەكرى. ئەو مەسەلەيش ھىندە سانايە جارى وايە پياو نازانى چۆنى بدركىنى و دەترسى پى پىكەنن و لە گەل ئەوہشدا زور راستە! ئەو كەسەى ئىمانى بە خودا نەبى، باوہرى بە خەلكى خوداش نابى. ئەو كەسەى برواى بە خەلكى خودا ھەبى، ئىمانى بە پاكى و گەورەى خوداش دەبى. ئەگەرچى تا ئەو كاتە برواشى پى نەبووبى، ئاخىرى بەو ئاكامە ھەردەگا.

تەنيا خەلك و توانايى رۆحى داھاتوويان دەبىتە ھوى ئىمان ھىنانى بى دىنەكانى ئىمە، ئەو كەسانەى كە خويان لە زىدەكەيان نامۆ كردهوہ. كەلكى كەلامى مەسىحىش تەنيا ئەوہىە بىكەينە سەر مەشقى خومان. بەبى كەلامى خودا خەلك چەواشە دەبن، چونكە گيانيان تىنووى كەلام و ھەموو شتىكى چاك و پاقزە.

بەلاوى، نزيكەى چل سال لە مەو بەر بۇ كۆكردنەوہى يارمەتى بۇ كلىسەكەمان، من و باوہ ئانفيم سەر لە بەرى رپووسيامان لىكدا، شەويك لە قەراغ چۆمىكى گەورە لە لاي دەستەيەك ماسىگرى پاپورەوان ماينەوہ. لاويكى جوانچاكي لادىيى، ھات بۇ لامان، ھەژدە سالان بوو. ناچار بوو رۆژى دوايى بەيانى زوو بە ھەلەداوان بگەرپتەوہ و بار و بەندىلى بازركانىك بەرى بۇ رۆخى رپووبارەكە. تىگەيشتم بە چاوى رپوون و نەرم لە ھەمبەرما وىستاوہ و چاوى لە چاوم برپوہ. شەويك لە شەوانى مانگەشەوى گەرم و ئارامى مانگى ژوئەن بوو، تەمىكى فىنك لە چۆمە بەرىنەكە ھەلدەستا. شلپە شلپى ماسىيەكمان بىست. پەلەوہر، چووبوونەوہ ھىلانەكەيان، ھەموو شتىك جوان و بىدەنگ مەتخى خودايان دەكرد. تەنيا من و ئەو كورپە لاوہ خەومان لىنەكەوتبوو و باسى جوانى ئەم دنيايەى خودا و رازە گەورەكەيمان دەكرد. لەم دنيايەدا چلە گياو كوللە و مىروو و قالۇنچەى زىرپىن، ھەموويان بەشىوہىەكى سەر سورپھىنەر رى و شوئىنى خويان دەناسن. ئەگەر چى شعورىان نىيە، بەلام شاىەدى بۇ رازى خودا دەدەن و سات لە دواى سات بە ئەنجامى دەگەيەنن. دىتم ئەو لاوہ كەوتوتە دلەكوتى، پىنگوتم لىرەوارو بالندەكىويەكانم خوش دەوئ. بالندە باز بوو، دەنگى ھەموو فرندەكانى دەناسى و بانگى دەكردن. گوتى: «ھەموو شتىكى ئىرە باشە، ھىچ شتىكم لە جەنگەل باشتىر پىشك نايە.»

لە وەلامىدا گوتم: «بەراستى وايە، ھەموو شتىك باش و جوانە، چونكە ھەقىقەتە. بروانە ئەسپ، ئەو ئازلە زەلامەى زور لە مروؤف نزيكە، يان گاي فەقىر و بەستەزمان، بژيووى مروؤف دابىن دەكا، كارى بۇ دەكا، بروانە چەندە

دەرھەق بە مرۆف وەفادار و سەر لە پیناون. ئەگەرچی زۆر جار دلرەقانه لێیان دەدەن، چ دلنیاوی و نەرمی و جوانییەک لە چاویاندا دیارە! زانیی ئەوەش کە تاوان تەخوونیان ناکەوئ، زۆر دلرەژینە، چونکە هەموویان بەگشتی - جگە لە مرۆف - بێتاوانن و مەسیح بەر لە ئیمە لە گەل ئەوان بوو.»

پرسیی: «بۆ مەسیح لە گەل ئەوانە؟»

گوتم: «جگە لەوە نابئ، چونکە وشە بۆ هەمووانە. تەواوی ئەوەی ئافرێنراوە و لە عەرز و ئاسمانانە، تەنانەت گەلا و چرۆش، هەولێ گەیشتن بە وشەیانە. مەتەحی شکۆی خودا دەکەن و لە هەمبەر مەسیحدا فرمیسک هەلدەوهرینن. ئەوەش بئ ئیختیار و بە هۆی رازی ژیانە بئ تاوانەکیانەو ئەنجامدەدەن.» گوتیشم: «لەو پەری لێرەوار، ورچی دێندە و بەسام دەگەرئ، لەگەل ئەوەشدا ترسناک و دێندە بەلام بئ تاوانە.» هەر و هەر گوتم: «پۆژیک ورچیکی پیر دەچی بۆ لای پیاویکی مەزن و ئیماندار، ئەو پیاوچاکە لە چارداخیکێ چکۆلەئ نیو دارستانیکدا دەژیا، پیاو زۆر دلوقانانە و بێتەرس دەچی بۆ لای و لەتئ نانی پێدەدا و دەلئ: «بۆ مەسیح پشت و پەنات بئ»، ورچەش زۆر بە هیوری بەقسەئ دەکات و بئ ئەوەئ ئازاری پێیگەیینئ، ملی رئ دەگرئ و دەروا. لاوەکە زۆر شادمان بوو کە ورچەکە ئازاری بەو پیاوچاکە نەگەیاندا و بۆ ئەوەش کە مەسیح پشت و پەنای ئەویش بوو، گوتئ: «بەراستی خۆشە، ئەو کارانەئ خودا چەندە باش و جوان و بەرپۆجین!» ئارام و دلخۆش چوو مائی فکەرەو. بۆم دەرکەوت کە ئەولاوە تێدەگا. پاشان وەک پەپوولەییەکی بئ تاوان خەوی لیکەوت. جحیلێ چەندە خۆشە لە خودا بەزیاد بئ! منیش هەتا خەوم لیکەوت هەر دوام بۆ کرد. خودایە هیمناوەتی و رپووناکئ بە سەر بەندەکاندا ببارینە.

(٣) بیرەوهریی سەردەمی لاویی باوە

زوسیمما، بەر لەوەئ بێتە راهیب. دوئیل

ماوەئ هەشت سال لە فیرگەئ نیزامئ پترزبورگ بووم. بەو فیربوونە نوئیەئ ئەوئ زۆر بەئ بیرەوهرییەکانئ مندالیم رەش داگەرآن، ئەگەرچی لە بیرم نەچوونەو. بیر و برۆا و خووخدەییەکی تازەم بە خۆو گرت و بوومە بوونەوهریکی زالم و هیچوپوچ تا رادەییەک دێندە. تەرپوشئ و ریز و هەلسوکەوتئ کومەلایەتی و زمانی فەرەنسی فیر بووم. بەلام هەموومان، کە خۆشم وابووم، بە چاوی میگەلێک لە سەربازەکانمان دەروانی. لەو بارەوهر رەنگە من لە ئەوانئ دیکەش خراپتر بووم. چونکە لە هەموو هاورپیکانم زیاتر کارتیکەریم لە سەر بوو. کاتیک بەجلوبەرگی ئەفسەراییەو لە فیرگەکە چووینە دەرئ، ئامادە بووین لە بەر خاتری شەرافەتی گوردانەکەمان گیانی خۆمان فیدا بکەین، بەلام هیچکام لە ئیمە لە مانای راستەقینەئ شەرافەت نەدەگەیشتن، ئەگەر کەسیکی تیکەیشتایە دەبوو بە گالته جارئ هەمووان. شانازیمان بە مەستی و بێبەندوبارییەو دەکرد. نالیم زاتەن خراپ بووین، تەواوی ئەو لاوانە کەسیکی باش بوون، بەلام ئاکاریان خراپ بوو، ئاکاری منیش لە هەمووان خراپتر. ئەوەئ خراپتریشئ دەکرد، گەیشتن بە پارە بوو. هەر بۆیە بەرە و عەیش و نۆش خوشیم و لە نیو گۆمی سەرەرپۆیی و خدەئ لاوانەدا نوقم بووم و لە هیچ کاریکئ ناحەز نەدەپرینگامەو. هۆگریم بە متالاً بوو، بەلام سەیرە ئەو کاتە کتیبئ پیرۆزم لیکنەدەکردەو. ئەگەرچی هەمیشە لە بەر دەستما بوو، قەتی لئ هەلنەدەبرام. لەراستیدا ئەو کتیبەم «بۆ رۆژ و سەعات و بۆ مانگ و سال» هەلگرتیوو، ئەگەرچی تیبەدەگەیشتم.

دوای چوار سال ژیان بەو شیوہیە، وا ریکەوت چووم بۆ شارۆچکەئ... گوردانەکەمان لەوئ جیگیر بووبوو. خەلکی ئەو شارۆچکەئ بە میوانگر و دەولەمەند و خۆش گوزەران هاتە بەرچاو. چونکە خاوەن خولقوخواویەکی دلتهرو شادانە بووم و حەزم لە خۆش رابواردن بوو، لە هەموو لایەک ناوبانگم دەرکردبوو و هەر کوئ دەچووم بەرپووی خۆشەو پێشوازییان

لئېدهكردم. پاشان بارودوڅخه كه گور او درگايه كي ديكه م له بهردهمدا كرايه وه. دل م كه و ته داوي كچيكي جوان و چاو كراوه وه، كچه له بنه ماله يه كي ريزدا بوو و خاوه نى خووخديه كي جوان و بهرز بوو. ئه وان دوله مند و خاوه ن پينگه و دهست روښتوو بوون. به گهرموگورې و دلفراوانى و هريان دهگرتم و ههستم دهكرد كچه به ئه شق و خوښه ويستيه وه چاوم ليده كا و ئه و خه ياله ش ئه وه نده ي ديكه ئاوري له دل م بهردابوو. دواتر ههستم به وهكرد و به ته واوي تيگه يه شتم كه كولوكوي عه شقى له ناخدا نه بووه، به لكو ته نيا له خووخده و بيروكه ي به رزي گه يشتووم، كه له راستيدا چاره يه كم جگه له وه نه بوو. له گه ل ئه وه شدا ئه و سه رده مه له بهر باديهه وا يي و خو به زلزانى نه متوانى پيشنيارى خوازييني پينكه م، چونكه هه لبران له ژيانى ته نيائي و بزوزى سه رده مى لاوي و گيرفانى پر له پاره تووشى خه فته و په ژاره ي دهكردم. هه ر بويه هاتمه سه ر ئه وه ي هه تا ماوه يه ك خو له داره ته نه دم و خو م راگرم. ئه و كاته له ناكاو فه رمانمان پيدرا بو ماوه ي دو مانگ بچين بو شوينيكي ديكه.

داوي دوو مانگ، كاتى گه راي نه وه بو م دهركه وت كچه له گه ل ماليكيكي دهوله مند ي جيرانيان زه ماوه ندى كردوو، پياويكي زور باش و دلوقان بوو. هيشتا لاو بوو، به لام له من به ته منتر بوو. چاكترين زاوا بوو بو بنه ماله ي بووك و من وهك ئه و نه ده هاتمه وه. خاوه نى خوښه واري ي بالا بوو، كه من ئه وه شم نه بوو. ئه و بارودوڅخه چاوه پروان نه كراوه و هه واله تاله واى تووشى داماوي كردم، به جاري زه ينم شله ژا و له وانه بوو شيت بم. له وه ش خراپتر ئه وه بوو. كاتيكي بو م دهركه وت ئه و ماليكه لاوه ماوه يه كي زور له گه ل كچه دهزگيران بوون و له راستيدا چهن د جاريشم له مالى ئه وان ديتبوو. به لام فيزو هه وا كوږرى كردبووم و به و پيوه ندييه م نه ده زانى. ئه وه ش زورى خه فته تبار كردم كه هه موو كه س به وه ي زانيوو به لام من نه مزانيوو. رقيكي كتوپر و ئاگراوي ناخى داگرتم. به رهنگيكي بزركاو و نيوچاوانى گرژه وه هاته وه بيرم كه چهن د جار ويستبووم خوښه ويستى خو م ده برېم، به لام چونكه خو ي شلوي نه دهكرد و ورياييشى پينه ده دام، به و ناكامه گه يه شتم كه

رهنگه له و ماوه يه دا پيم پيكه نيبي و به گه و جى زانييتم. هه لبه ت دواتر بيستم و وه بيرم هاته وه كه قه ت له و كيژه زانايه ناوه شيته وه پيم پيكه نيبي. به پينچه وانه هه ر كاتيكي من ده مويست هه ستي خو م ده برېم به فيليكي باسه كه ي دهگورې و مه به ستيكي ديكه ي ديتايه گورې. به لام ئه و كاته نه مده توانى بير بكه مه وه و له ناخه وه تامه زرؤى توله بووم. ئيستا سه رم سورماوه كه ديته وه بيرم ئه و كاته هه ستي توله سانده وه م زور زالمانه بووه و له گه ل سرووشتى روحيى من سازگار نه بوو. چونكه خاوه نى خولق و خوويه كي نه رمونيانم، ناتوانم بو ماوه يه كي زور رقى كه سيك له دلى خو مدا راگرم. هه ر بويه ده بوو خو م تووره و توسن بنوينم و له ناكامدا تووشى سه ره رو يي و قين و بوغزيكي ره ش هاتم.

چاوه رپي ده رفه تيك مامه وه و هه لكه وت له حوزوورى تا قميكي زور سووكايه تي به رقيه كه م بكه م. له خورا به هانه يه كم دييه وه و سووكايه تيم پيكرد. كاتيكي بيروپاي خو ي سه باره ت به رووداوه گرينگه كه ي سالى ٦ ده برې، پي پيكه نيم و شكانده وه. به وه ي خه لك سووكايه تيه كه شم زور زي ره كانه و شوين دانر بوو. ئه و كاته داوام ليكرد له و باره وه زياتر بدوي و كاره كه شم هينده بي ئه ده بانه بوو به جاري پي تي كچوو. چونكه هاوشانى يه كتر نه بووين و من له ئه و كه م ته منتر بووم، پله و پايه شم له كو مه لدا له و له خوارتر بوو. بويه كاسه ي سه برى پر بوو و ئاماده بوو بو دوئيل له گه لمد. دواتر بو م دهركه وت به هو ي رق و به خو داشكانه وه ي له و كو رهدا بريپاي داوه سينيكي خو ي به گولله وه بنى، هه تا راده يه ك به خيليشى پينه بردم، رهنگه بهر له زه ماوه نده كه شى، سه باره ت به ژنه كه ي هه ر وا ئيره ي پي برديتم. بويه پنيو ابوو ئه گه ر له هه مبه ر ئه و سووكايه تيه ي مندا بيده نگ بي و خو ي له دوئيل بيويري و به گو يي ژنه كه ي بگاته وه، له وانه بوو له بهر چاوي سووك بي و خوښه ويستيه كه ي ده ره ق به ئه و سارديته وه. له زووترين كاتدا شا يه ديكم په يدا كرد، ئه ويش پيشه نكي هيزه كه مان بوو. له و

سەردەمەدا دوئیل سزای قورسى بە دواوہ بوو، بەلام لە نیو ئەفسەراندا باو بوو - دەمارگرژی دێندانە ھیندی جار ئاوا بە ھیز دەبی و ریشە دادەکوئی.

کوئیایی مانگی ژوئەن بوو. بپارماندا سەعات ھەوتی رۆژی دوایی لە قەرەغ شار یەکتەر ببینیئەوہ - بەلام ئەو کاتە رۆدوایک بوو ھۆی گۆران و گەرانەوہم لە ژیاندا. شەوئی، کاتی گەرانەوہ بۆ مائی رقم لە - ئافانسی - خزمەتکارەکەم ھەستا و بە ھەموو ھیزی خۆم دوو زللەم خێواندە لاپوومەتی و خوین بە دەمولوتیدا ھاتە خوارئ. ئەو کورە فەقیرە زۆر لە ماوہی سەربازییەکەئ تینەپەریبوو، پێشتریش لیمدابوو بەلام نەک ئاوا دێندانە. بپوام پێکەن ئەگەرچی ئەو کارە چل سال لەمەوبەر بوو بەلام بە شەرم و ژانەوہ دیتەوہ بیرم. چوومە سەر جیگاگەم و نزیکەئ ھەوت سەعات ھەوتم. کاتیئک لە ھەو راپەریم، رۆژ ھەلاتبوو. ھەستام - ئیتر نەمتوانی بخەوم - چوومە بەر پەنجیرەکە و کردمەوہ. بەرھەرۆوی باخەکە راپووستام، خۆر بەرز بیوہ، گەرم و جوان بوو، بالندە دەیان جریکاند. لە دلی خۆمدا گوتم: یانی چی، ھەستیک لە دلمدایە وەک پەستی و شوورەیی دەچی؟ رەنگە ھۆی ئەوہ بی خوینی کەسینک دەریژم؟ لە بەر خۆمەوہ گوتم: نا، پیموانییە ئەوہ بی. ھی ئەوہیە لە مردن، لە کوژران دەترسم؟ نا، نا ئەوہش نییە... لە پرتیگەیشتم چیە. ھۆی ئەوہ بوو شەوئی رابردوو لە ئافانسیسم دابوو! ئەو دیمەنە لە بەر چاوم لانەدەچوو، دەتگوت دیسان دوویات دەبیتەوہ؛ ئافانسی بەرھەرۆوم راپووستا بوو و من بە زللە وەری گەرابوومئ و ئەو قیت راپووستا بوو، ھەر دوو دەستی بەردابوہ و سەری ھەلینابوو و چاوی لە چاوم بپییوو و دەتگوت مەشق دەکا. لەگەل ھەر زەبریئک لاتراسکەئ دەبەست و تەنانەت نەیدەویرا دەستی ھەلینیتەوہ و بە بەر چاویئەوہ بیگری. ئیستا مرقۆئیک کە تووشی ئەم رۆژە رەشە بوو، ھەر وەھا مرقۆئیک کە ھاوڕەگەزی خۆی ئازاردەدا! چ جینایەتیک! دەتگوت خەنجەرئیک ھەموو جەستەم ونجر ونجر دەکا. لە کاتیئکدا کە خۆر ھەلاتبوو و گەلای داران دەشینیئەوہ و دەدرەوشانەوہ و پەلەوہر جریوہیان دەھات، راپووستا بووم، بەلام دەتگوت

زمانم لە گۆ چووہ... دەستم بە بەر چاومەوہ گرت و خۆم دا بە سەر جیویانەکەمدا و دەستمکرد بە فرمیسک ھەلوہراندن. پاشان مارکیلی برامم وەبیر ھاتەوہ کە لە سەرھەمەرگدا بە خزمەتکارەکانی گوتبوو: «خۆشەویستەکانم، بۆ چی خزمەت بە من دەکەن، بۆ خۆشتان دەویم، کوا من شیاوی ئەوہم ئیوہ خزمەتم پێکەن؟» بە زەینمدا ھات بلی شیاوی ئەوہ بم؟ ئاخر کوا من بۆ ئەوہ دەبم کەسینکی دیکە، ھاوڕەگەزئیک، خولقاو لە سەر شیوہ و ئەدگاری خودا، خزمەت بە من بکا؟ بۆ یەکەم جار لە ژیانمدا ئەم پرسیارە خۆی بە سەردا سەپاندم. کاکم گوتبووی: «دایە گیان، خۆشەویستەکەم، لە راستیدا ھەموومان لە ھەمبەر یەکتەیدا بەرپرسین، مخابن مرقۆئەکان لەوہ تیناگەن. ئەگەر لەو بگەیشتبایەن، دەستەوبەجی دنیا دەبووہ بەھەشت.»

ھەروا کە دەگریام، لە دلی خۆمدا گوتم: «خودایە دەکرئ ئەمەش درۆ بی؟ لە راستیدا، رەنگە من لە خەلکی زیاتر ئەرکی بەرپرسیاریتیم لە سەر شان بی و لە ھەموو خەلکی دنیا ئاوانبارتر بم» لە ناکاو، ھەر چی ھەقیقەتە بەرووناکی لە بەر چاوم زەق بوونەوہ: دەمویست چبکەم؟ دەمویست مرقۆئیکی باش و زیرەک و بە شەرەف بکوژم کە ھیچ خراپەییەکی بۆ من نەبووہ. ژنەکەئ ھەتا ئاخری تەمەن لە بەختەوہری بی بەش بکەم و تووشی ئازار بیت و دیقبات. بەم جوړە لە سەر پێخەفەکەم راکشام و گویم بە تپەپینی کات نەدا. لە ناکاو شایەدەکەم - پێشەنگەکە - بە دەمانچەوہ ھات بمبا.

گوئی: «زۆر چاک لە خەو ھەستاوی، وەختی ئەوہیە برۆین، ھەستە!» نەمدەزانی چبکەم. بەبی بریار بەملا و بەولادا ھەلدەخولام. بەو حالەشەوہ بەرە و عارەبانەکە کەوتینەپری. پیمگوت: «تاویئک لیرە راپووستە، خیرا دەگەرئیمەوہ. جزدانی پارەکەم لە بیر چووہ.» بە ھەلەداوان گەرەمەوہ و راست رۆیشتم بۆ لای ژوورە چکۆلەکەئ ئافانسی و گوتم: «ئافانسی، دوینی دوو زللەم لیدای، بمبوورە.»

داچله کی له وه دهچوو زور ترسایښ، چاوی تییریم؛ تیگه یستم که هم لیبورده بهس نییه و له ریوه به جلویه رگی نه فسه رییه وه که وتم به سهر که وشه کانیدا و سهرم له بهر پیی دانا و گوتم: «بمبوره». هه مجار به جارئ توشی سهر سوورمان بوو.

«قور... قوربان نه وه بۆ ئاوا ده که ی؟ کوا من هدی نه وهم هه یه؟ دهستی کرد به گریان، ههر وهک پیشتی من، ههر دوو دهستی به بهر چاوییه وه گرت؛ پرویکرده په نجیره که و دای له هورژنی گریان و نازای نه ندای وه له رزین که وت. به هه له داوان گه پامه وه بۆ لای شاهیده کهم و په ریمه سهر عاره بانه که. گوتم: «نامادهم.» لیمپرسی: «تائیستا مروقی سهر که وتووت دیوه؟ فهرموو نه وه له بهر دهمت راوه ستاوه. وا که وتبوومه نه شه، له مه ودای ریگادا ههر پیکه نیم و قسه مکرد، له بیریشم نییه دهمگوت چی. چاوی تییریم: «وايه کاکي خووم، دیاره پیاویکی ئازا و به جهرگی و شه رافه تی جلویه رگه که مان ده پاریزی.»

کاتیک گه یشتینه شوینی دیاری کراو، نه وان چاوه پروانمان بوون. یه کی دوازه هه نگاویان له یه کتر دوور خستینه وه. ده بوو نه وه له پیشدا ته قه بکا. شاد و به نه شه راوه ستام و چاوم له چاوی بری؛ چاوم نه ده ترووکاند، به خو شه ویستییه وه چاوم لیده کرد، چونکه دهمزانی چی ده کهم. گولله که ی ته نیا سهر چیخ لاجانگ و گوچکه می گرت. گوراندم: «خودایه زور شوکور هیچ کهس نه کوژرا.» پاشان وهر سوورام و نه وه نده ی دهمستم گرتی دهمانچه کهم فریدا نیو دار و ده ونه کانه وه.

گوراندم: «جیی تو نه وییه.»

پروومکرده ره قبییه کهم و گوتم: «قوربان هیوادارم منی گه مژه ببووری که سووکایه تیم پیکردی و هانمدای ته قه م لیکه ی. من زور له ئیوه خراپترم. نه وهش به و که سه بلج که له دنیا دا له وت خو شه ویستتر نییه.» ههر که نه وهم گوت، ههر سیکیان به سهر یاندا گوراندم.

ره قبییه کهم به توورپه یی نه راندی: «پیاوی چاک، نه گهر نه تده ویست شه ر بکه ی، بۆ له کولم نه بوویه وه و نه وه پهنده ت پیدام؟» به پیکه نییه وه وه لامم دایه وه: «دوینی گه وچ بووم، نه مرو نه قلم له سهر خو یه.

گوتی: «سه باره ت به دوینی باوه رت پیده کهم، به لام نه وه کاره ی نه مرو ت جیی سهر سوورمانه و بوم قه بوولناکری.» دهمستم به یه کادا و دهنگم هه لیتا: «بژی، له و باره شه وه له گه لتا هاورام، هه ق به تو یه!»

ده ی ئاخری ته قه ده که ی یان نا؟

گوتم: «نا، نایکه م. نه گهر پیته خو شه دیسان تیریکم پیوه نی، به لام چاکتر وایه نه وه کاره نه که ی.»

شاهیده کانیش، به تایبه ت شاهیده که ی من، گورانندی: «به و کاره ت به ره وروو بوون له گه ل دوژمنه که ت و داوای لیخوشبون دته وه ی ئابرووی گوردانه که مان به ری! جا نه وه کاره، نه گهر دهمزانی ئاوا ده که ی...»

راوه ستا بووم به ره و روویان و ئیتر پینه ده که نیم. گوتم: «به راستی له م سهر دهممه دا دوژینه وه ی که سیک که له گه وجییه تی خوی په ژویان بیته وه و به ئاشکرا و له بهر چاوی خه لک ئاوا دان به هه له ی خویدا بنی، جیی سهر سوورمانه؟»

شاهیده کهم دیسان گورانندی: «به لام له دوئیلدا نا.»

گوتم: «نه وه ی جیی سهر سوورمانه ههر نه مه یه. چونکه له گه ل گه یشتنه ئیره ده بوو دان به هه له ی خو مدا بنیم، بهر له وه ی نه وه گولله یه ک بته قینی. بهر له وه ی توشی تاوانیکی گه وره ی بکه م، به لام ژیان خومان وا ناحه ز کردوه، که به و شیوه یه مه حال بوو داوای لیبورده ی لیکه م. ته نیا دای نه وه ی له مه ودای دوازه هه نگاوه وه که وتمه بهر سییره ی دهمانچه ی ره قبییه کهم، قسه کانم بایه خی ده بی بوی. به لام نه گهر کاتی به ره وروو بوون و بهر له ته قه کردن داوای لیبورده م بگردایه، حه تمه ن ده یانگوت: «ترسه نوکه، به

دیتنی دهمانچه زاوری چووه. گوئ به قسه‌کانی مه‌دهن.» کاکینه چاو له نیعمه‌ته‌کانی خودا بکه‌ن له ده‌ورویشتی خۆتان، ئاسمانی سامال و هه‌وای پاک و گژوگیای ته‌رچک و بالنده، سروشت رازاوه و بیتاوانه، ئیمه‌ش، ته‌نیا ئیمه، بیخودا و گه‌وج و هه‌پۆلین نازانین ژیان به هه‌شته، چونکه ده‌بی له‌وه بگه‌ین، هه‌رکات له‌وه گه‌یشتین ژیان به هه‌موو جوانیه‌کانیه‌وه ده‌بیته به‌هه‌شت، ئه‌وسا ده‌توانین یه‌کتر له باوه‌ش بگرین و ده‌ستبکه‌ین به‌گریان.»

ده‌کرا زۆر له‌وه زیاتری له سه‌ر برۆم، به‌لام نه‌متوانی. ده‌نگم له به‌ر نه‌شه‌و شادی زمانی وه‌ته‌ته‌له‌ خستم و قسه‌م بۆ نه‌هات. له دلمدا هه‌ستم به به‌خته‌وه‌رییه‌کی ئه‌وه‌نده گه‌وره ده‌کرد که به عومراتی خۆم نه‌مدیوو.

ره‌قیبه‌که‌م گوئی: «وته‌کانت هه‌مووی جوان و به‌ریوجین، وا دیاره مرو‌فیککی ره‌سه‌ن و تیگه‌یشتووی.»

گوتم: «پییکه‌نه» خۆشم پیکه‌نیم، «به‌لام دواتر باوه‌ر به قسه‌کانم ده‌که‌ی.»

گوئی: «به‌ئی، هه‌رئیه‌ستا باوه‌ر به قسه‌کانت ده‌که‌م. تکات لیده‌که‌م ده‌ستت بخه نیو ده‌ستم، چونکه ده‌زانم مرو‌فیککی راستویژی.»

گوتم: «نا، ئیه‌ستا نا، دواتر ئه‌گه‌ر به شایانت زانیم و شیایوی پله و پایه‌ی ئیوه بووم، ته‌وقه‌م له گه‌لدا بکه، وا باشتره.»

گه‌راینه‌وه بۆ مائی، له ته‌واوی ماوه‌ی ریگادا شاهیده‌که‌م لۆمه‌ی کردم و من ماچمکرد. هه‌موو هاوقه‌تاره‌کانم له مه‌سه‌له‌یه ئاگادار بوون و لیم کۆبوونه‌وه و ئه‌و پۆژه هه‌تا ئیواره سه‌رکۆنه‌یان کردم.

گوئی: «ئابرووی جلوه‌بهرگه‌که‌مانت بردوووه. ده‌بی ده‌ست له کاره‌که‌ت بکیشیته‌وه.»

تاقمیکیش لایه‌نگرییان لیکردم و گوئی: «له هه‌مه‌یه‌ر گولله‌دا راهه‌ستاوه.»
- به‌ئی راهه‌ستاوه، به‌لام له گولله‌ی دووه‌م ترساوه و داوای لی خۆشبوونی کردوووه.

- ئه‌گه‌ر له کوژران بترسایه، به‌ر له داوای لیخۆشبوون، سه‌ره‌تا به ده‌مانچه‌که‌ی ته‌قه‌ی ده‌کرد، به‌لام ئه‌ ده‌مانچه‌که‌ی فرییدا نیو داروده‌وه‌نه‌کان.

نا وادیاره شتیکی دیکه له گوپی دایه، شتیکی باش. جوړیک ره‌سه‌نایه‌تی.

چاوم لیده‌کردن و گویم بۆ قسه‌کانیان شلکردبوو و که‌یفم پیده‌کرد. گوتم: «دۆستان و هاوقه‌تارانی خۆشه‌ویستم، بۆ ده‌ست له کارکیشانه‌وه‌م خه‌متان نه‌بی، چونکه ئه‌و کاره‌م کردوووه و ئه‌مرو ئیستیغفانامه‌که‌م راده‌ست کردوووه

و ئه‌گه‌ر لیم قه‌بوولیکه‌ن، له ئه‌رتشه‌ ده‌چمه ده‌ری و ده‌رۆم بۆ کلیسه.»

به‌بیستی ئه‌و قسه‌یه هه‌موو ده‌ستیانکرد به پیکه‌نین.

- ده‌ی ئه‌وه‌ت زووتر بگوتبایه و خۆت رزگار بکردایه، ئیمه خۆ ناتوانین راهیب محاکمه‌به‌که‌ین.

پیده‌که‌نین و خویان پیراگیر نه‌ده‌کرا، نه‌ک بۆ لۆمه و تانه، به‌لکو له به‌ر شادی و دلسۆزی. هه‌ر له ریوه هه‌ستی دۆستانه‌ی خویان ده‌ری، ته‌نانه‌ت

ئه‌وانه‌ش که وه‌به‌ر تیروتانه‌یان دابووم. مانگیکی ته‌واو، به‌ر له هاتنه‌وه‌ی حوکه‌که‌م و واز هینانم له ئه‌رتشه‌، پینانده‌گوتم: «کاککی قه‌شه.» هه‌موو به

زمانی شیرین و دۆستانه له‌گه‌لم ده‌وان و ده‌یان ویست دلسۆزیم بۆ بکه‌ن و له‌و کاره‌ پاشگه‌زم بکه‌نه‌وه: «خۆت گه‌وج مه‌که، کوا ئه‌وه کاره؟»

ده‌یانگوت: «نا، مرو‌فیککی ئازا و به‌جه‌رگه، له هه‌مه‌یه‌ر گولله‌دا راهه‌ستا و ده‌یتوانی ئه‌ویش ته‌قه له ره‌قیبه‌که‌ی بکاته‌وه، به‌لام شه‌وی پیشوو خه‌ونی

دیوه ده‌بیته راهیب، بۆیه ئه‌و کاره مرو‌فانه‌یه‌ی کرد.»

خه‌لکی شاره‌که‌ش هه‌ر وایان هه‌لسوکه‌وت له‌گه‌ل ده‌کردم، تا ئه‌و کاته زۆر دلسۆزانه وه‌ریان ده‌گرتم، به‌لام سه‌ره‌نجیکی وایان نه‌ده‌دامی. زۆری

پینه‌چوو له بیروبروام گه‌یشتن و بانگه‌یشتیان ده‌کردم بۆ مائی. پیتم پیده‌که‌نین، به‌لام له دله‌وه خۆشیانده‌ویستم. ئه‌وه‌شم له بیر نه‌چی ئه‌گه‌رچی

به‌پاشکاوی باسی دوئیه‌که‌ی ئیمه‌یان ده‌کرد، به‌لام فه‌رمانده‌ر و کاربه‌ده‌ستان گوئیان نه‌دایه، چونکه ره‌قیبه‌که‌ی من خزمی نزیککی ژینراله‌که‌مان بوو، چونکه کاره‌که‌ خوینرپیژی و ئاکامی ناخۆشی لینه‌که‌وته‌وه

و من ئىستيعفام دابوو، كارەكەيان بە گالته زانى. ھەر بۆيە ئەو كاتە بەبى ئەوھى گوى بدەمە پىكەننەكەيان، بە دەنگىكى بەرز و نەترسانە دەستمكرد بە قسەكردن. چونكە پىكەننەكەيان دلسۆزانە بوو و لە رووى قين و بوغزەوھ نەبوو. ئەو وتوويزانەش زياتر عەسرانە بەرپوھ دەچوو، بەتايبەت ژنان زوريان حەز بەقسەكانم دەكرد و داوايان لە پياوان دەكرد گوى رابگرن.

ھەر كەسە و بە پىكەننەكەيان دەيانگوت: «ئاخەر چۆن دەبى من بەرپرسی ھەموان بم؟ بۆ ويئە دەكرى من بەرپرسی تو بم؟»

وھلام دايەوھ: «رەنگە ئەوھ نەزانن، چونكە لە ميژە دنيا رىگايەكى جياوازي گرتۆتە بەرو گەورەترين درۆ بە راست دەزانين و چاوەروانيان لە خەلكيشە درۆمان لە گەل بكەن. لىرەدا بۆ يەكەم جار لەژياندا سادقانە و باش دووام و ھەمووتان وەك شىتم چاوەليدەكەن و پىم پىدەكەن، ئەگەر چى بە چاوى خۆشەويستىيەوھ لىم دەروانن.»

خانەخويكەم بە پىكەننەكەيان گوتى: «ئاخەر چۆن دەتوانين لە خۆشويستنى تو خۆ بپاريزين؟» ژوورەكە پر بوو لە خەلك. لە ناكاو ژنيكى جحيّل كە ئەو دوئيە لە بەر ئەو بەرپوھ چوو و تەنيا لەم داويانەدا ويستبووم ببیتە ژنى داھاتووم، ھەستا سەرپىن. نەمزانيبوو كەنگى ھاتووه. ھات بۆ لام و دەستى ھينا پيشى و گوتى:

- با پىتبلىم، من يەكەم كەسم كە پىتان پىناكەنم. بە پىچەوانە، بە چاوى فرميسكاوييەوھ سپاستدەكەم و رىزم بۆ خۆت و كرددەوھكەت ھەيە. ميردەكەشى ھات بۆ لام، پاشان ھەموو ھاتنە پيشى و ئەوھندەى نەمابوو دەستبەكەن بە رامووسينم. دلم لە شادى ليوريز بووبوو. بەلام پياويكى گەراوھ سەرنجى راکيشام. بە ناو دەمناسى، بەلام ئاشنايەتيم لەگەلى نەبوو و ھەتا ئەو شەوھ لەبزم لە بەزى نەگەرابوو.

(٤) ميوانى پرپىچوپەنا

ماوھيەكى زور بوو لەو شارە خاوەن پلە و پايە بوو. ھەموو ريزيان بۆ دادەنا، چونكە دەولەمەند بوو و ناوبانگى بە چاكەكار دەرچوو بوو.

گوژمەيەكى زورى پارە دابوو بە ھەتيوخانە و نەخوشخانەى تايبەتى ليقەوماوان و ئەو خىر و خيراتەشى بە شيوھى نھيتى دەكرد، ئەو كارانەشى لە پاش مەرگى دەركەوت. پياويكى پەنجا سالانە بوو، تارادەيەك نەدوين و خولك ناخۆش بوو. دەسالىك دەبوو ژنى ھيتابوو، ژنەكەى جوان و جحيّل بوو و سى مندالى ھەبوو. رۆژيكيان لای عەسر بە تاقى تەنيا دانىشتبووم، لە پر درگای ژوورەكەم كرايەوھ و ئەو كابرايە وەژوور كەوت.

با ئەوھشم لە بىر نەچى، ئيتەر لەو شوينەى پيشو نەمابووم. ھەر ئەو كاتەى وازم لە ئەرتەش ھينا، ژوورىكم بە كرى گرت، ئەو پيرىژنەى ژوورەكەم لى بەكرى گرتبوو كۆنە ژنى دەفتەرداريكى دەولەتى بوو. پيشخزمەتى ئەو ژنە كاروبارەكانى منيشى بەرپوھ دەبرد. بۆيەش مالىكەم گويستەوھ، دواى گەرانەوھ لە دوئيەل، لە رووم ھەلنەدەھات چاوە لە چاوى ئافانسى بكەم و ناردەوھ بۆ گوردان. چونكە كاتيك پياو كاريكى ناحەز دەكا و تووشى شەرمەزارى دەبى، ھيندى جار دەست بۆ كاري گرینگريش دەبا.

ميوانەكەم گوتى: «لە چەند رۆژى رابردوودا لە زور مالان بە تامەزرۆيى گويم بۆ قسەكانت شلكردووه و ئاخري بپيارم دا لە نزيكەوھ لە گەلت ئاشنايم، تاكو خۆمانەتر لە گەلتدا بدويم. كاكي بەرپيز دەتوانى ئەو لوتقە دەرھەق بە من بكەى؟»

«بە سەر چاوە، بە شانازيشى دەزانم خزمەتيكم لە دەست بى.» ئەوھم گوت، بەلام ھەر لە يەكەم ساتەوھ قەلافەتى ئەو كابرايە سەير سەرنجى راکيشام و تارادەيەك لەقسەكەى خۆم پەشيمان بوومەوھ. چونكە خەلكى ئەگەرچى بە تامەزرۆيى گوئيان بۆ قسەكانم شلكردبوو، بەلام ھىچكەس ئاوا بە قەلافەتيكى جىددى و ناو چاوى گرژ و مۆنەوھ نەھاتبوو بۆ لام. ئەو ھاتبووه مالى بۆدەدەنيم و دواى ئەوھى دانىشت گوتى:

- ئيوھ مرۆقيكى زور بە جەرگ و ئازان، چونكە ويترانان بەبى پىچوپەنا قسەبكەن و مەترسىيە ئەوھش بوو ئەو قسانە ببنا ھوى ئەوھى لە بەر چاوى ھەموان رەشبن.

له وه لاميدا گوتم: «ئەو تاريغەي ئىوھ زىدەوھسەفە و من ئەوھندەش تاريغەي ھەلگەر نيم.»

بەرسقى دامەوھ: «نا، زىدە وھسەف نيبە، بېروام پىبکە ئەو کارە زۆر لەوھ دژوارترە کە بىرى لىدەكەيتەوھ. ھەر ئەوھش شوينى لە سەر من دانا و ھەر ئەوھش بووھ ھۆي ئەوھي بىم بۆ لاتان. تکايە پىمبلىن، ھەلبەت ئەگەر ئەو کونچکاويبەي من نارەحەتت ناکا. لەو ساتەدا کە بۆ دوئيل پراوھستاي و داواي لىخۆشبوونت کرد، وھک لە بىرت بى ھەستت چۆن بوو؟ پرسىيارەكەم بە پرسىيارىكى گەوجانە مەزانە. بە پىچەوانە بۆ ئەو پرسىيارە بنۆسىكى نھينىم ھەيە کە رەنگە دواتر بۆت باسبکەم. ھەلبەت ئەگەر ئىرادەي خوداي لە سەر بى و ناشنايەتیبەكەمان رەنگىكى خۆمانەتر بە خۆوھ بگري.»

لە تەواوي ئەو ماوھيەدا کە قسەي دەکرد، چاوم لە چاوي بېبوو، «بۆيە لە ناکاو ھەستمکرد بە تەواوي لىي دلنيام و متمانەي پىدەكەم. منيش زۆر کونچکاو بووم، چونکە ھەستمکرد رازىكى سەير لە ناخيدا ھەيە.

وھلاممدايەوھ: «پرسىت لەو کاتەدا کە داواي لىخۆشبوونم لە رەقىبەكەم کرد چ ھەستىکم ھەبووھ. بەلام چاکتر وايە ھەر لە سەرھتاي پروداوھكەوھ باسي شتىکتان بۆ بکەم، کە تا ئىستا ھىچکەس لىي نەبىستووم.» ئەوھي لە نيوان من و ئافانسيدا پروي دابوو، چۆن خۆم دابوو بە سەر کەوشەکانيدا، ھەمووم بۆ گىرايەوھ. لە کۆتاييدا گوتم: «ھەر بەو مەسەلەيەدا بۆت دەردەكەوي کە دوئيلەكە و تەنانەت مردنیش بۆ من ئاسان بووبۆوھ، چونکە ھەنگاوي يەكەمم لە مالەوھ ھەلئىنابووھ و بە گرتتە بەري ئەو رىگايە، بۆم دەركەوت چوونە پىشەوھ ساناتر لە گەرانەوھيە و تەنانەت دەبىتە ھۆي شادي و بەختەوھريش.»

کاتى گويى بۆ راگرتبووم، زۆر بە تاسەشەوھ چاوي تىبىريبووم، گوتى: «تەواوي بەسەرھات و قسەکانت سەرنجراکيش بوو. من ديسان ديمەوھ بۆ دىدەنيت.» ئىتر دواي ئەو رۆژە ھەموو ئىوارەيەك دەھات بۆ دىدەنيم. ئەگەر باسي خۆي بۆ بکردايەم، پىکەوھ دەبووينە دوست و ھاوړيى گيانى و گيانىک

دەبووين لە دوو جەستەدا. بەلام بە ھىچ شىوھيەك باسي خۆي نەدەکرد و بەردەوام سەبارەت بە خۆم و ژيانم پرسىاري دەکرد. لەگەل ئەوھشدا، زۆري ھۆگر بووبووم و سەبارەت بە ھەست و ژيانم بەپاشکاووي بۆي دەوام. لە دلئى خۆمدا دەمگوت پىويست ناکا لە راز و نھينىبەکانى ژيانى ئاگادار بىم. بە بى ئەوھش دەتوانم تىبگەم پياوي چاکە يان نا. لەگەل ئەوھشدا، بىرم لەوھ دەکردەوھ ئەو مروئىكى جىددىيە و لە من گەورە تريشە، کەچى دى بۆ دىدەنئى لاويكى وھک من و وھک ھاوشانى خۆي چاوم لىدەکا. زۆر شتىشى لىوھ فىربووم و کەلکم لە ئەزمونەکانى وەرگرت، چونکە خاوەنى بىر و زەينىكى بەرز و پروناک بوو.

لە ناکاو پىيگوتم: «سەبارەت بەوھي ژيان بەھەشتە زۆرم بىرکردۆتەوھ.» ھەر وھە لە درىژەي قسەکانيدا گوتى: «لە راستيدا جگە لەوھ بىر لە ھىچ شتىكى دىکە ناکەمەوھ.» چاويكى لىکردم و بزەي ھاتى. «لە ئىوھ زياترم بېروا پىيەتى، دواتر پىتدەلئىم بۆ.»

گويم بۆ شلگرد و لە دلئى خۆمدا گوتم وا ديارە دەيھەوي شتىکم پىبلى. لە درىژەي قسەکانيدا گوتى: «بەھەشت لە ناخى ھەمووماندايە و ھەر ئىستا ئاليرەي جەستەمدايە - دەستى بە سىنگىيەوھ نا. و ئەگەر بمەھەوي سبەينى بۆ ھەتا ھەتايە لئىم ئاشکرا دەبى.»

چاوم لىکرد، زۆر بە ھەلەپرووکن قسەيدەکرد و بە شىوھيەكى زۆر گوماناوي چاوي تىبىريبووم و دەتگوت دەيھەوي وھقسەم بىنى.

- ھەر وھە جگە لە تاوانەکانى خۆمان، ھەموومان لە ھەمبەر يەكتردا بەپرسىين و ئەرکى بەپرسايەتیی يەكترمان لە سەر شانە، لەم بارەوھ بەراستى ھەق بە تۆ بوو و ئەوھش کە توانيت لە رىوھ لە ھەموو گرنگايەتیبەکانى ئەو مەسەلەيە بگەي، زۆر باشە. لەراستيشدا ئەم مروئانە لەوھ دەگەن، ژيانى ئەولا بە خەون نازانن و وھک راستەقىنەيەكى زىندوو چاوي لىدەكەن.

به قه لسی گوراندم به سهریدا: «کهنگی، کهنگی وهراست دهگه ری؟ بلیی
ئو بههشته و ژیانی ئهولا بوونی هه بی؟ بلیی ئه مه ته نیا خهون و خه یالی
ئیمه نه بی؟»

گوتی: «یانی بروات پئی نییه. مهوعیزه ی بۆ دهکەیت و خۆت باوه رت پئی
نییه؟ بروا بکه هه ر ئه م - خۆت گوته نی - خهون و خه یاله وهراست دهگه ری و
شکی تیدانییه. به لام نهک ئیستا، چونکه هه موو رهوشتیکی یاسای تایبهت به
خۆی هه یه و رهوشتیکی رۆچی و رهوانییه. بۆ گورپینی دنیا و سه ر له نوێ
خولقاندنه وهی، مرۆف ده بی له باره ی رهوانییه وه بکه ونه سه ر رییه کی تر.
هه تا ئه و کاته ی به شیوه یه کی راسته قینه نه بووبیتییه برای هه مووان، برایه تی
سه ر ناگری. هه یچ چه شنه فیرکاریه کی زانستی، هه یچ چه شنه قازانجیکی گشتی،
مرۆف وا پناهینی که ملک و سامان و به ره ژه وه ندییه کانی خۆی به
شیوه یه کی یه کسان به سه ر هه موواندا دابه شبکات. هه موو کهس به شی
خۆیان به که م ده زانن و هه میشه به خیلی و سکالا و شه ر و کیشه له ئارادا
ده بی. ده پرس ی کهنگی سه ر ده گری، به لام له پیشدا ده بی له گه ل سه ر ده می
"جودایی" تیکه ل بین.»

پرسیم: «مه به ستت له «جودایی» چییه؟»

- ئه م جوداییه له هه موو شوینیک ره گا ژوی کردوه و له سه روو
هه مووشیانه وه له م سه ر ده مه ی ئیمه دا - به ته واوی بلا و نه بوته وه، هیشتا به
حه ددی خۆی نه گه یشتوه. چونکه هه موو کهس هه ولده دا که سایه تی خۆی
به جیا راگری و ده یه وه ی له بارترین ژیان بۆ خۆی دابینبکات. به لام له هه مان
کاتدا هه موو هه وله کانی بۆ گه یشتن به ژیانیکی له بار به ناکامی ده گا و ده بیته
هۆی له نیو چوونیشی، چونکه له جیاتی خۆناسین له نیو جوداییه کی ته واودا
نوێ ده بیته وه. له م سه ر ده مه ی ئیمه دا سه ر له به ری مرۆفایه تی له به ر یه ک
هه لوه شاوه و دابه ش بووه و هه ر کهسه و ئه سپی خۆی تاوده دا و ئاره
سووره له خۆم دووره، خۆی له هه موو کاریک دووره په ریز را ده گری، خۆی
و مال و سامانه که ی له خه لکی ده شار یته وه و له ئاکامیشدا ئه و خه لکی له

خۆی ده تارینی و خه لکیش ئه و له خۆیان ته ره ده کهن. مال و سامان پیکه وه
ده نی و له به ر خۆیه وه ده لی: «ئیستا چه نده ده سه لاتدارم و چه نده ش له
ئه مان دام.» ته ماح وا کویری ده کا، تیناگا چه نده ی له سه ری هه ک هه لچنیوه و
زیاتر به زه لکاوی بی هیزی و فه وتاندا رۆ ده چی. چونکه عاده تی گرتوه ته نیا
پشت به خۆی به سه تی و له هه مووان دا بری. خۆی وا باره ی ناوه که ئیمانی به
خه لک و مرۆفایه تی و یارمه تی یان نه بی. ته نیا له وه زنده قی چووه و دلی
سواره، نه کا پاره و ده سه لات و سامانه که ی که به زه حمه ت په یدای کردوه.
له ده ستی بیته وه. له م سه ر ده مه دا و له هه موو شوینیک مرۆفه کان تیناگه ن که
هیمانیه تی و دل حه سانه وه ی راسته قینه له یه کگرتن دایه، نه ک له هه ولی تاکه
که سی و جودایی خوازیدا. به لام ئه م لیک هه لبران په مه ترسییه ده بی هه ر
چۆنیکه کۆتایی پی بی و خه لکی بزائن چۆن له خۆرا و به شیوه یه کی
ناسروشتی دل یان ره شبووه و له یه کتر دا براون. ئه م ده بیته رۆچی زه مان و
خه لکی سه رسام ده بن، چۆن ئه و ماوه دوور و دریزه له تاریکیدا دانیشتون
و رووناکیان نه دیوه. ئه و کاته یه که نیشانه ی «کورپی مرۆف» به ئاسمانه وه
ده بیند ری... به لام تا ئه و کاته، ده بی هه روا ئالا که شه کاوه را گرین. هیندی جار
مرۆف ده بی بیته سه ر مه شق، ته نانه ت ئه گه ر ناچار بی ئه و کاره به تا قی
ته نیاش ئه نجامبدا و کرده وه که ی شیتانه بنوینی. به م شیوه یه گیانی مرۆف له
ته نیایی رزگار بکا و ئه وان به ره و ئه شقیکی برایانه هانیدا. ته نانه ت ئه گه ر به
شیتیشی بزائن، ته نیا له به ر ئه وه ی ئه و ئه ندیشه گه وره یه نه فه وتی.

هه موو عه سرانه مان به و ده مه ته قی و مشتمو رانه را ده بوارد. ده ستمان له
هاموشۆی ده ر و جیرانان هه لگرت و ئیتر بۆ کۆره کانیان نه ده چووین.
هه روها ئه و بازار گه رمییه ی پیشووشم نه ما بوو. ئه وه ش له به ر ئه وه نه بوو
له به ر چاویان که وتیتم، چونکه هه روا خۆشیان ده ویستم و ریزیان بۆ
دا ده نام. به لام نا کرئ حاشا له وه ش بکه ین که ده سه لاتیکی گه وه ره له
کۆمه لگادا باو بوو. منیش به چاوی ریزه وه چاوم له میوانه پر پیچوپه ناکه م
ده کرد، چونکه جگه له وه ی به بیر و به هره مه ند بوو، تیگه یشتم که پلانیکی له

زەينيدا دارشتووه و رەنگە خەريكي خۆ ئامادە كردن بى بۆ كاريكي گەورە. رەنگە ھەر لە بەر ئەوھش ئاوا ھۆگريي بە من ھەبوو كە زۆرم خۆ لە راز و كارەكەى ھەلنەدەقوتاند و بەپرسيارى راستەوخۆ و ناراستەوخۆ نەمدەويست سەر لە كارى دەرھينم. بەلام ئاخري تيگەيشتم كە دەيھەوي شتيكم پى بلى. لە راستيدا ئەوھشم مانگيك دواى ھاتتەكەى بۆ دەرکەوتبوو.

جاريكيان پيگوتم: «دەزانی خەلك ليمان دېدۆنگ بوون و لە خويان دەپرسن بۆ ئەوھندە ديم بۆ ديدەنيت. بەلام قەيناكا با ھەروا بە گومان بن، چونكە زۆر زوو ھەموو شتيكيان بۆ روون دەبيتەوھ.»

ھيندى جار سەير تووشى دلە خورپە و جۆريك حال لياھاتن دەبوو و خيرا ھەلدەستا و دەرۆيشت. چاويكي پشكينەرەنەى ليدەكردم و لە دلە خۇمدا دەمگوت ھەر ئيستا بى پەردە و بەراشكاوى شتيكم پيدەلى. «بەلام لە ناکاوا دەستيدەكرد بە قسە و باسى شتيكى ئاسايى دەكرد. زۆر لە دەست ژانەسەريش سكالای دەكرد. رۆژيكيان كتوپر دواى قسە كردنيكى زۆر و پردلەخورپە، رەنگى سپى ھەلگەرا و ھەروا چاوى تيبريبووم، چاوى بە مۆلەق ويستا و كەوت بە لادا. گوتم: «چييه» چبوو؟ ئەوھ بۆ وات لياھات؟ - ساتيك بەر لەوھ باسى ژانەسەرەكەى كردبوو.

- من... دەزانی من... كەسيكم كوشتووه!

ئەوھى گوتو بە روخسارى وەك ھومايى سپى ھەلگەراوى زەرديەكى گرت: «بۆچى زەردە دەگرئ؟» ئەو فكرە بەر لەوھى شتيكى ديكە سەرنجم راکيشئ، لەزەينم دەرپەرى. منيش رەنگم سپى ھەلگەرا.

گوراندم: «دەلىي چى؟»

بەبزەيەكى سارد و سەرەوھ گوتى: «ديوتە وتنى يەكەم وشە چەندە دژوارە. بەلام ئيستا كە دانم پياناوه، ھەستدەكەم يەكەم ھەنگاوم ھەليناوھتەوھ و دەرۆمە پيشئ.»

تا ماوھيەكى زۆر نەمدەتوانى برواي پييكەم. لەو كاتەدا بپواشم پينەكرد، تا وای لياھات سى رۆژ لە سەر يەك ھات بۆ ديدەنيم و ھەموو شتيكى بۆ

باسكردم. پيمواوو شيتبووھ، بەلام ئاخري بەوپەرى سەرسورمانەوھ تيگەيشتم، جيناياھتەكەى جيناياھتيكى گەورە و سامناك بووھ.

چارە سال پيشتر، بيوھى ماليكيكى كوشتبوو، ژنيكى جوان و جھيل و دەولەمەند بوو و مالى لە شارەكەى ئيمە بوو. بۆى شيت و شەيدا دەبى و ھەستى خۇشەويستى خۆى دەرەبپرى و ھەولەدا دلە نەرم بكات و شووى پى بكا. بەلام ئەو دلە بە كەسيكى ترەوھ بوو، ئەفسەريكى خاوەن پلە و پاىە و نەجيم و لە بنەمالەيەكى رەسەن. كە ئەو كاتە لە گۆرەپانى شەر بووھ و چاوپرى گەرانەوھى چاوپروان نەكراوى بووھ. ھەر بۆيە جوابى ئەم ناداتەوھ و داواى ليدەكا ئيتر نەچيت بۆ ديدەنى. دواى ليك ھەلبران، چونكە لە كەلین و قوژبنى مالەكە شارەزا بوو، بپيار دەدا ئەگەر ئابروو چوونيشى بە دواوھ بى، نيوھشەو لە نيو باخەكە و قوونەبانەكەوھ بۆى بچيتە مالى. بەلام ھەروەك زۆر جارن بيستوومانە، جيناياھت كردن بە ھۆى بى باكى و لەخۆرادينى زۆرەوھ، لە جيناياھتى تر سەرکەوتوانەتر دەبى.

لە رۆچنەى ھەورەبانەكەوھ دەچيتە سەربان و بە پەيزەكەدا دەچيتە خوارى. چونكە دەيزانى ئەو دەرگايەى پال قالدرمەكە ھيندى جار بە ھۆى كەمتەرخەمىي پيشخزمەتەكانەوھ داناخري. بۆيە ھيوادار بوو ئەو شەوھ دەرگاگە دانەخرايى و ھەرواش بووبوو. بە تاريكى خۆى دەگەييتتە ژوورى خەوھەكەى كە شەوخەفيكى لى ھەلكرابوو. وەك ئەوھى بە ئانقەست چووييتن ھەر دوو ھاودەمەكەى بەبى وەرگرتنى مۆلەت چووبوون بۆ جيژنى لەدايك بوونى ئاشنايەكيان ھەر لەو شەقامە. پيشخزمەتەكانى ديكەش لە وەتاغى خزمەتكاران يان لە چيشتخانەى قاتى ژيروو خەوتبوون. ھەرکە چاوى بە ژوورى خەوھەكەى دەكەوي، ھەوھسى بليسە دەستينى و پاشان رقيكى دەخەزدارانە و بەخيلاھە دلە دادەگرئ و وەك مرؤفيكى مەست و بى ئيختيار خەنجەريك لە سەر سينگى دەدا و تەنانەت ناھيلئ نووزەى بيتە دەرى. پاشان بە فيل و تەلەكەيەكى شەيتانانە و دلرەشانە پيلانيك دادەريژئ كە تاوانەكە بکەويته ئەستوى خزمەتکارەکان. بەو پەرى خويپەتییەوھ جزدانى پارەكەى

هه‌لده‌گرێ، به‌کللی ژێر بالنجه‌که‌ی درگای دۆلابه‌که ده‌کاته‌وه و هیندی شتی تر هه‌لده‌گرێ. ئەو کاره‌ش جوړیک ده‌کات، که‌وا بنوینی پیشخزمه‌تیکی گه‌مژه کردوویه‌تی. ده‌ست له‌شته به‌ نرخه‌کان و قه‌باله و تاپۆکان نادات و ته‌نیا پاره هه‌لده‌گرێ. بریک له‌ زێر و زه‌مبهره درشته‌کان هه‌لده‌گریت و ده‌ست بۆ خشل و ئالتوونه زه‌ریفه‌کان نابا که ده‌ هینده‌ی ئەوان گرانابیتتر بوون. هیندیگ شتیش وه‌ک یادگاری هه‌لده‌گرێ بۆ خۆی. که‌ دواتر به‌ تیروته‌سه‌لی باسی ده‌که‌ین. دوا‌ی ئەو کرده‌وه بی‌ به‌زه‌بیانه و چه‌په‌له، به‌ ئەسه‌پایی له‌ کوپه‌ هاتبوو هه‌ر به‌ویدا ده‌گه‌رپه‌ته‌وه.

چه‌ند رۆژ دواتر، که‌ هه‌والی قه‌تله‌که‌ بلاو ده‌بیته‌وه، هه‌چکەس به‌ خه‌ونیش بی‌ری له‌وه نه‌ده‌کرده‌وه بکوژه‌که ئەو بی‌! چونکه هه‌چ که‌س ئاگاداری چه‌زلێکردوویی ئەو نه‌بوو. هه‌میشه ئارام و له‌سه‌رخۆ بوو، هاوڕییه‌کیشی نه‌بوو، سفره‌ی دلی له‌لا بکاته‌وه. ئەویان وه‌ک ئاشنای کوژراوه‌که چاو لیکرد. ئەویش نه‌ک ئاشنایه‌کی نزیک، چونکه له‌ دوو چه‌وتووی رابردوودا ته‌نانه‌ت نه‌چوو بوو بۆ سه‌ردانیشی. یه‌کێ له‌ به‌نده زه‌رخپه‌دکه‌کانی ئەو ژنه، که‌ ناوی پیووتیر بوو، خه‌را شکیان په‌رییه سه‌ری و هه‌موو بنۆس و به‌لگه‌کانیش ئەوه‌یان ده‌سه‌لماند. ئەو کوپه‌ ده‌یزانی خاتوونه‌که‌ی ئەو راستییه‌ی پووشبه‌سه‌ر نه‌کردایه . ئەگه‌ر یه‌کێ له‌ به‌نده زه‌رخپه‌دکه‌کانی بگه‌رایه‌ن به‌ سه‌ر بان، ده‌بوو ئەو به‌رن. چونکه خزم و که‌سی نه‌بوو و هه‌لسوکه‌وتیشی نه‌ده‌که‌وته به‌ر دلان. کاتیگ له‌ مه‌یخانه‌یه‌ک مه‌ستی ده‌کا، خه‌لک لێی ده‌بیستن که‌ هه‌ره‌شه‌ی کوشتنی له‌ خاتوونی کردووه. دوو رۆژ به‌ر له‌ مه‌رگی ژنه، کوپه‌ هه‌لاتبوو و هه‌چکەس به‌ سه‌روسۆراخی نه‌ده‌زانی. رۆژیگ دوا‌ی کوژرانی خاتوون له‌ ده‌ره‌وه‌ی شار ده‌بیینن مه‌ست و سه‌ر خۆش ملی پێی گرتوو و خوداواراستان ده‌ستی راسته‌شی خویناوی ده‌بی. ده‌لی خوینی لوتم به‌ربوو، به‌لام هه‌چکەس باوه‌ری پیناکا. هاوده‌مه‌کانی خاتوونیش ده‌لین ئیمه‌ چووین بۆ کوپه‌ جیژن و کاتێ گه‌راینه‌وه ده‌رگای چه‌وشه‌که‌رابوو. هه‌روه‌ها هیندیگ ورده‌شتی دیکه‌ش ئاشکرا ده‌بی و

پیشخزمه‌تی به‌سته‌زمان تاوانبار ده‌که‌ن. قۆلبه‌ستی ده‌که‌ن و به‌تاوانی قه‌تل دادگایی ده‌کرێ. به‌لام چه‌وتوویه‌ک دوا‌ی گه‌رانه‌که‌ی له‌ به‌ندیخانه تاویاوویکی قورس دایده‌گرێ و تا ده‌یگه‌یه‌ننه نه‌خۆشخانه، بیهۆش ده‌که‌وی و ده‌مری. مه‌سه‌له‌که‌ش لێره‌دا ته‌واوده‌بی و ده‌دریته ده‌ست ئیراده‌ی خودا. قازی و پارێزه‌رانی دادگا و خه‌لکی شاره‌که تیکرا له‌ سه‌ر ئەوه کوک ده‌بن که بکوژ ئەو پیشخزمه‌ته بووه و له‌ نه‌خۆشخانه مردوو. که‌وايه په‌روه‌نده‌که ده‌به‌ستن و سزای تاوانه‌که ده‌که‌ویته ده‌ست خودا.

ئەو میوانه پڕپچوپه‌نایه‌ی من که‌ئێستا هاوڕیم بوو، گوتی سه‌ره‌تا ریزه‌یه‌ک تووشی عه‌زاوی ویژدان نه‌بووه. ماوه‌یه‌کی زۆر ژیا‌نی لێ‌تال ده‌بی، به‌لام نه‌ک به‌و هۆیه، به‌لکو به‌ هۆی په‌شیمان بوونه‌وه له‌و کرده‌وه‌یه و کوشتنی ژنیگ که ئەو هه‌مووه‌ی چه‌ز لیکردبوو. ئەو ژنه له‌ ژیا‌ندا نه‌ما‌بوو و پێیوابوو به‌ کوشتنی ئەو ئەشقی خۆی کوشتوو. هه‌روه‌ها ئاوری هه‌وه‌س هه‌روا له‌ نیو ده‌ماره‌کانیدا شه‌پۆلی ده‌دا. به‌لام بۆ کوشتن و رشتنی خوینی مرۆڤیک هه‌ر گویشی نه‌بزواوه. به‌لام فکری ئەوه‌ش که ده‌بیته‌ ژنی که‌سیکی دیکه، به‌ جارێ ئارا و قارای لێ‌هه‌لگرتوو و خۆی به‌ به‌ره‌ق زانیوه. هه‌ر بۆیه ماوه‌یه‌کی زۆر وا به‌ خۆی ده‌سه‌لمینی که‌ جگه له‌وه چاره‌یه‌کی دیکه‌ی نه‌بووه.

سه‌ره‌تا که‌ ئەو پیشخزمه‌ته قۆلبه‌ستده‌که‌ن، ده‌که‌ویته ده‌ل‌ه‌ورپزه، به‌لام نه‌خووشی و مه‌رگه‌ خه‌راکه‌ی ئەو کوپه‌ دلنایای ده‌کا و به‌وه دلی ده‌حه‌سیته‌وه که‌ مردنی ئەو پیشخزمه‌ته به‌ هۆی گه‌ران و ترسه‌وه نه‌بووه، به‌لکو رۆژی هه‌لاتنه‌که‌ی شه‌وی هه‌تا به‌یانی مه‌ست و که‌له‌لا له‌ سه‌ر زه‌ویی ته‌رپوتلیسک ده‌خه‌وی، سه‌رمای ده‌بی و ئەو له‌رز و تۆبه‌تی قوورسه دایده‌گرێ. دزینی پاره و شته‌کانی دیکه زۆری ئازار نادا، چونکه وا به‌ خۆی ده‌سه‌لمینی که‌ ئەو دزییه‌ی له‌ به‌ر ته‌ماح نه‌کردوو و بۆ سه‌رینه‌وی گومان و شوینه‌ونکی ئەو کاره‌ی کردوو. پاره‌که زۆر نه‌بووه و ماوه‌یه‌ک دوا‌ی ر‌ووداوه‌که هه‌موو پاره‌که و بریکی دیکه‌ش ده‌بات و ده‌یدا به‌ هه‌تیوخانه‌یه‌ک له‌و شاره. ئەو

کاره دهکا بۆ ئهوهی سهبارهت به دزییهکه ویژدانی ئاسووده بی. راستیهکهشی ئهوهیه ههتا ماوهیهکی زۆر دلی ئارام دهبیتهوه. - خۆی ئهوهی پیگوتم. - پاشان پی دهنیته بواری چالاکییهکی گهوهترهوه و دریژه به خزمهتهکهی دهدا. ئه رکیکی زۆر دژوار و پر زحمهت هه لده بژی ری و دوو سالی وهختی خۆی بۆ داده نی. چونکه خاوه نی ئیرادهیهکی پتهو بووه، ههتا رادهیهک رابردوو له بیر دهباتهوه. هه ر کاتیکیش وه بی ری دیتهوه، هه ولدهدا به هیهچ شیوهیهک فکری لیته کاتهوه. له کاروباری چاکه و خیروخیراتدا چالاکی ده نوی نی و بناغه ی چهنده تیوخانه و ناوه نده ی چاکه کاری داده مه ز ری نی، به ته وای تواناوه یارمه تییان دهدا. له هه ر دوو پیته خته که واته مۆسکۆ و پترزبوگ کاری چاک و شیواو ئه نجامدهدا. له هه ر دوو شاره که ش وهک ئه ندای ئه نجوومه نی چاکه کاری هه لده بژی ری ری. له گه ل ئه وه شدا رابردوو ی وه بیر دیته وه و ئازاره که ی ئارا و قارای لی هه لده گری. پاشان ئاشقی کچی کی جوان و وریا ده بی ت و زۆر زوو زهما وه ندی له گه ل ده کا، به و هیوا یه ی ژیا نی هاوبه شی له ته نیای ی و ناهومیدی ده ری هینی و به ده سته پی ک ردنی ژیا نی تازه و به جی هی نا نی ئه رکی بنه ماله و ژن و مندال خۆی له چنگ بیره وه ری به کۆنه کانی ده رباز بکا. به لام راست پیچه وانه ی چاوه روانیه که ی ده بی. ته نانه ت له یه که م مانگی زهما وه نده که یدا به رده وام ئه و خه یاله ئازاری ده دا، که: «ژنه که م خۆشی ده ویم. به لام ئه گه ر بزانی چی؟» کاتیک ژنه که ی پییده لی به م زوانه مندال ده بی، ده که ویته دله خورپه. «ژیا نی کم وه دی هینا وه، به لام ژیا نی کم ساندۆ ته وه.» ده بیته باوکی مندالان. «چۆن بویرم خۆشم بوین. بیان عاملینم و وه به ر خویندنیان بنیم، چۆن ده توانم با سی مه زنا یه تییان بۆ بکه م؟ من خوین پیژم.» منداله کانی هه موویان وریا و زیره ک ده بن و پیخۆشه بی بیانلا وی نی ته وه. «نا توانم چا و له رو خساره پاک و بیگه رده که یان بکه م، شایانی ئه وه نی م.» ئاخری خوین، خوینی کوژرا وه که و ژیا نی کی شیرین که هه لی پرو و کاند بوو. خوینی کی رژا و که هاواری تۆ له ی کرد بوو، به جار ی ژیا نی لی تال ده کا و خه ونی هاشه و پاشه ده بی نی. به لام چونکه خاوه نی ئیراده یه کی

پته و بووه، ماوه یه کی زۆر تا قهت دینی و دانبه خۆیدا ده گری. له دلی خۆشیدا ده لی: «به م ئازار و عه زاوه شارا وه یه که فاره تی هه مو و تا وانه کان ده ده مه وه.» به لام ئه و هیوا یه شی ده مله پیوش ده مینی ته وه و رۆژ له دوا ی رۆژ زیاتر ئازاری ویژدان ته نگ ی پی هه لده چنی و ئۆقره ی لی هه لده گری.

به هۆی چاکه کاری به کانی وه خه لکی زۆری ری ز بۆ داده نی ن، وهک ئه وه ی هه مو و به دیتی ناوچاوه تال و عه بووسه که ی ترسیان لی نیشت بی. به لام هه رچی زیاتری ری ز بۆ داده نی ن، ئه و زیاتر هه ست به ئازار ده کا و ئۆقره ی لی هه لده گری. لای من دانی به وه دا نا که چهن جار ویستوو یه تی خۆی بکوژی. به لام بیرو که یه کی دیکه می شکی داده گری. - بیرو که یه ک که سه ره تا مه حال بو و نه ییده توانی بی ری لی کاته وه، ئه گه رچی ئاخری وا به سه ر رۆحیدا زال بو و نه ییده توانی خۆی له چنگ ده رباز بکا. له خه ونیدا هه لده سته ی و ده روا ته ده ری و له هه مبه ر خه لکی دا دان به تا وانه که یدا ده نی. ماوه ی سی سال ئه و خه ونه ده سته ی له کۆل ناکاته وه و به شیوه ی جو را و جو ر چنگ له می شکی گیر ده کا. ئاخری به و ئاکامه ده گا ئه گه ر دان به تا وان و جینایه ته که یدا بنی، رۆحی شیفا ده دری و هه تا هه تا هی منایه تی بالی به سه ردا ده کی شی و گیانی ئاسووده ده بی. به لام ترس و دله خورپه دا ییده گری و نازانی چۆن ئه و کاره بکا. هه تا ئه و کاته ی که رو وداوی دو ئیله که ی من به سه ردا دی. «به دیتی ئه و کاره ی تۆ، منیش بریاری خوم داوه.» چاوم لی کرد، ده ستم به راندا دا و گوتم:

- یانی رو وداویکی ئاوا بی با یه خ بووه هۆی ئه وه ی تۆ ئه و بریاره گرینگه بده ی؟

وه لامی دایه وه: «بریاره که ی من سی سال بوو له می شکمدا گو ورا بوو و رو ودا وه که ی تۆ به یه کجاری رسکاندی. کاتیک بیرم له و کاره جوانه ی تۆ کرده وه خۆم لۆ مه کرد و به خیلیم پی بردی.» ئه وه شی به رو ویه کی ناخۆشه وه ده رب ری.

گوتم: «به لām برّوا به قسه کهت ناکهن. ئەو پروداوه چارده سال له مه بهر قه و ماوه.»

- به لگه م هه یه، به لگه ی گه وره و باوه پیکراو. ئەوانه دهنوینم. منیش هه ستامه سه ر پین و هاوارمکرد، له باوه شم گرت و رامووسی.

(وهک ئەوهی هه موو شتیک پیوه ندیی به منه وه بئ) گوئی: «شتیک، شتیکم پین بلی. ژنه کهم، منداله کانم! ژنه کهم له حه بیه تدا دیقه دکا. ئەگه ر چی منداله کانم ملک و سامانه که یان له ده ست نابیته وه، به لām تاهه تاهه وهک مندالی تاوانباریک چاویان لیده کهن! چ بیره وه ریبیه ک، چ بیره وه ریبیه ک له دلایندا به جی دیلّم!»

هیچم نه گوت.

- هه لبران له ژن و منداله کهم و به جی هیشتیان بۆ هه میشه؟ ههتا ههتا، ده زانی ههتا ههتا!

به ئارامی دانیشتم و له بهر خۆمه وه دو عایه کم خویند. پاشان هه ستام، ههستم به مه ترسی ده کرد.

چاوی تیبریم و گوئی: «چیبه کم؟»

گوتم: «برۆ! له هه موو جیگایه ک بیه به قاو. هه موو شتیک ده روا و تیده په رین، ته نیا هه قیقه ت ده مینیتته وه. منداله کانت گه وره بن، له بریاره گه وره کهت ده گهن و شانازیت پیوه ده کهن.»

ئەو کاته وهک بلیی بریاری خۆی داوه، به جییه یشتیم. بهو حاله شه وه ماوهی دوو هه وتوو هه موو پوژیک عه سرانه دههات بۆ لām. هه ر وا خه ریکی خۆ ئاماده کردن بوو، بۆ ئەو کارهش هه روا دوو دل بوو و له سه ری ساغ نه ده بووه. دلّم پینی ده سووتا. پوژی وابوو دههات بریاری ئاخری ده دا و به تین و تاوه وه ده یگوت:

- ده زانم ئەو کاته ی دان به تاوانه که دا ده نیم، دنیا له بهر چاوم ده بیته به هه شت. چارده سال له دۆزه خدا بووم. ده مه هه وئ ئازار بکیشم. سزاکه ی بیینم و ده سته که مه وه به ژیانیکی ئاسایی. ده توانین به تاوانباری له دنیا ده رچین، به لām گه رانه وه له گوړیدا نابن. ئیستا ناویرم جیرانه کهم و ته نانه ت

منداله کانی خۆم خوش بوئ. خودایه گیان! منداله کانم رهنگه له وه بگهن که چ ئازاریکم چیشته وه و چ سزایه ک دراوم، هه ر بۆیه مه حکووم ناکهن! خودا له تواناییدا نییه، به لکو له هه قیقه تدایه.

پیمگوت: «هه موو له کرده وه جوان و مه زنه کهت ده گهن، ئەگه ر خیراش تینیه گهن، دواتر بۆیان ده رده که وئ. چونکه ریزت بۆ هه قیقه ت داناوه. هه قیقه تی ئاسمانی، نه ک هه قیقه تی زه وینی.»

به رواله تیکی هیمنانه وه، ده رۆیشت، به لām پوژی دوایی دیسان دههاته وه: خه موک و رهنگ بزپکاو و لۆمه کار.

- هه ر کاتیک دیم بۆ لات، هینده م ئەو چاوه پر پرسیارانه ت تیده بری، وهک ئەوهی بلیی: «هیشتا له قاوت نه داوه!» تۆزی سه برکه، دلّت له من نه هیشتی. ئەو جوړه ی بیری لیده که یته وه، وانیه. چونکه ئەوه کاریکی هه روا ساده نییه. رهنگه ئەو کاره هه ر نه کهم. تۆ خۆ ناچی راپوورتم لیده ی، ها؟

دوای ئەوهی به وردی چاویکم لیکرد و ده ترسام هه ر چاویشی لیکه م. به ده ست دلّه ورپزه وه ئازارم ده کیشا و خه م و خه فه ت دایده گرتم و شه وانه خه و نه ده چوو ه چاوم.

له دریزه ی قسه کانیدا ده یگوت: «هه ر ئیستا له لای هاوسه ره که مه وه هاتووم. ده زانی وشه ی «هاوسه ر» یانی چی؟ کاتی هاتمه ده رین، منداله کان ده یانگوت: «باوه گیان خودا حافیز، زوو بگه ریوه و گوڤاری مندالانمان له گه ل بخوینه وه» نا، تۆ سه رت له وه ده رناچی، کهس له ده ردی کهس ناگا.»

چاوی بریقه ی دههات و لیوی ده له رزی. له ناکاو شتیک کیشا به میزه که دا و که لوپه لی سه رمیزه که هه موو هه لبه زینه وه. یه کهم جار بوو واید کرد، چونکه پیاویکی هیدی و له سه ره خۆ بوو.

گوئی: «ئاخر کوا پیویست به وه ده کا؟ بۆ ئەو کاره بکه م؟ هیچکهس مه حکووم نه کراوه و هیچکه سیش به جی من بۆ سیبریا راپیچنه کراوه، ئەو کوره ش له رز و تۆبه تی کوشتی. ئەوهنده شم له و ماوه یه دا ئازار چیشته وه، تاوانی خوینی ژنه م داوه ته وه. جگه له وهش باوه رم پیناکهن و برّوا به

بەلگەكانىشىم ناكەن، پىئويست بە دان پىنان دەكا، ھا؟ ئامادم لە بەر خاترى
رشتنى ئەو خويىنە، ھەتا كوتايى تەمەنم ئازار بكىشىم. ھەر لە بەر ئەوھى ژن
و منداڵەكانم تىدانەچن. يانى پىت كارىكى عادلانەيە ئەوانىش بەھۆى منەوہ لە
نيو بچن؟ پىتوا نىيە كارىكى ھەلەيە؟ لەو بارەوہ چى بە باش دەزانى؟ پىتوايە
خەلك لەوہ بگەن و رىزى بۇ دانىن؟

لەبەر خۆمەوہ گوتم: «خودايەگيان! لە كاتىكى ئاوادا بىر لە رىزى خەلكى
دەكاتەوہ!» ئەوئەندەى بۇ بە داخەوہ بووم ئەگەر بووبوايەتە ھۆى ھىور
بوونەوہى، ھاوبەشىم لە چارەنووسىدا دەکرد. دىتم ھۆشى لە لانەماوہ و
خەرىكە دلى بىخود بى. واقم ورمما بوو و بە دل و ئاوەزم تىگەيشتم ماناي
ئەو بريارە چىيە.

دىسان گوتى: «سەبارەت بە چارەنووسم بريارىك بە!»

بەمنجەمنج گوتم: «برۆ قاو بلاو بگەوہ.» دەنگم دەرنەدەھات، بەلام ھەر
چۆنىك بوو دركاندم. وەرگىراوہ رووسىيەكەى «سەردەمى نوئ» لە سەر
مىزەكە بوو، دەستم دايە و ئىنجىلى يوحەننا، بەشى دواز دەھەم، ئايەتى بىست
و چوارم پيشاندا:

«ئامىن، ئامىن، پىتان دەلىم ئەگەر دەنكە گەنم بگەويتە عەرز و نەمرى،
بەتەنيا دەمىنئىتەوہ، بەلام ئەگەر بمرى داھاتى زور دەداتەوہ.»
ھەر ئەو كاتەى پىي نايە ژوورى، خەرىكى خويىندەوہى ئەو ئايەتە بووم.
خويىندىيەوہ.

گوتى: «راستە.» زەردەيەكى تالى گرت و دواى ئىستىك گوتى: «ئەوھى
لەو كىتابانەدا نووسراوہ، ترسانكە. ئاسانە بيانخەيتە ئەستوى كەسىكى دىكە.
كى ئەوانەى نووسىوہ؟ ديارە مروؤف نووسىويەتى و شكى تىدا نىيە؟»

گوتم: «خوداي گەورە نووسىويەتى.»

دىسان بەبزەيەكەوہ و ئەمجارە تارادەيەك بەرقەوہ گوتى: «زوربلىي بۇ
تو ئاسانە.» دىسان كىتیبەكەم ھەلگرت، لاپەرەكانىم ھەلدايەوہ و بەشى دەھەم
ئايەتى سى ويەكم پيشاندا، كە رىسالەيەك بوو بۇ عىبرانىيەكان. خويىندىيەوہ:

«كەوتنە دەست خوداي زىندوو زور سامناكە.»

ئەوھى خويىندەوہ و كىتیبەكەى دانا، سەرتا پاي دەلەرزى.

گوتى: «كىتیبىكى بەسامە. حاشاي لىتاكرى كە ئايەتىكى بەجى و تايبەتت
ھەلبژاردوہ» ھەستا سەرى. گوتى: «چاكە! خودا حافىز، رەنگە ئىتر چاوم
پىت نەكەويتەوہ... لە بەھەشت يەكتر دەبىننەوہ. كەوايە لەم چارەسالاھدا «لە
دەست خوداي زىندوو» دابووم، دەبى ئاوا بىر لەو چارە سالاھ بگەينەوہ.
سەبىنى لە بەر ئەو دەستە دەپارىمەوہ رزگارمبكات.»

دەمويست لە ئامىزى بگرم و ماچىبەكەم، بەلام نەمويرا. روخسارى شلەژا
و خەمبار بوو. روشت. لە دلى خۇمدا گوتم: «خودايەگيان، ئەو روشت و
دەبى چىكا و لە گەل چى بەرەوروو بى؟» لە ھەمبەر پەيكەرى پىروژدا چۆكم
دادا و لە بەردەمى دايكى دوو دنيا، پارىزەر و يارمەتيدەرى تىژ بالمان،
گريام و بوى پارامەوہ. نيو سەعات دوعام بوو كرد و فرمىسكم ھەلوەراند
ئىوارەيەكى درنگ وەخت بوو، ولات تارىك داھاتبوو. لە پىر دەرگا كە كرايەوہ
و ھەمىسان خوى بە ژوورىدا كرد. پىم سەير بوو.

پرسىم: «چووى بۇ كوى؟»

گوتى: «پىموايە شتىكم لە بىر چووہ... دەستەسەرەكەم، پىموايە... دەى
ئەگەر ھىچىشىم لە بىر نەچووبى، لىمگەرى با تاويك لىرەبم.»
دانىشت. لە ژوور سەرى راوہستام. گوتى: «توش دانىشە.» دانىشتم.
نزيكەى دوو دەقىقە ھىچمان مەقمان نەكرد. بەوردى تىم رامما و لە ناكاو
زەردەيەكى گرت. ئەوہم ھەر لە بىرە. پاشان ھەستايە سەر پى، بەگەرمى لە
ئامىزى گرتم و دەستىكرد بە ماچكردنم.

گوتى: «لەبىرت بى ئەوہ دووھەمىن جارە دىم بۇ لات. گویت لىيە؟ لە
بىرت بى!»

يەكەم جار بوو ئاوا رووھەلماالدىراوانە دەى كردمە بەردەنگى خوى. پاشان
چووہ دەرى. لە بەر خۆمەوہ گوتم: «سەبىنى.»

ههرواش بوو. ئەو پوژە نەمدەزانی سبەینیکەى پوژى له دايك بوونیهتى. چەند پوژ بوو له مال نەچووبوومە دەرى، بۆیه لەو ئەگادار نەبووم. لەو پوژەدا زۆر جارن كۆرپىكى گەورەى دەگرت و تەواوى خەلكى شار دەچوون. ئەمجارەش هەر بەو شیوەیه بوو. دواى شام دیتە نێوەرەستى ھۆلەكە، كاغەزىك بەدەستەو، بە شیوەى فەرمى راپۆرتىك لە ھەمبەر خەلكەدا دەخوینیتەو زياتر پووى قسەى لە سەرۆكى دایەرەكەى دەبى كە ئەویش لەوئى حوزوورى دەبى، بە دەنگىكى بەرز چۆنیهتى پووداوەكەى بۆ دانىشتوانى كۆرەكە باسەكا. لە كۆتاییدا دەلى: «وەك پمووزن لە نێو ئیووى مروّف دەچمە دەرى. خودا خۆى نیشانداوم. دەمەھوئى لە بەر ئەو تاوانە گەورە پاشماووى ژيانم ئازار بكیشم!»

پاشان ھەموو ئەو شتانەى كە ماووى چارەدا ساڵ بوو شارەدبوو، دەرى ھینا و لە سەر مێزەكەى دانان. ئەو شتانەى كە پێیابوو دەبنە بەلگە بۆ تاوانەكەى: ئەو خشل و زمبەرەنەى بۆ شوینەونكى لە ژنەى دزیبوو. خاچ و میدالیایەك كە لە ملی ژنەى دامالیبوو. وینەى لە قەتەگیراوى مێردى ژنە و دەفتەرى یاداشت و دوو نامە، یەکیان ھى دەزگیرانەكەى بوو كە بۆى نووسیبوو بە زووترین كات دى بۆ لای، ھەروەھا وەلامى ناتەواوى ژنەكە لە سەر مێزەكە بوو كە ویستبووى پوژى دواى بۆى بەرپىكا. ئەو دوو نامەیهى لە گەل خۆى ھینابوو - بۆ چى؟ «بۆ لە جياتى لە نێو بردنى ئەوانە وەك بەلگەى تاوان، چارەدا ساڵ لە لای خۆى راپگرتوون؟

ئەووى پووى دا ئەمە بوو: ھەموو تاسان و ترس دایان دەگرى، ئەگەر چى زۆر بە وردى گوێیان بۆ راپگرتبوو، بەلام باوهرى پیناکەن و پێیان وا دەبى شیت بوو. چەند پوژ دواتر لە ھەموو شاردا دەبیتە دەمگۆ كە ئەو كابرە فەقیرە شیت بوو. كاربەدەستانی دادگاش ناتوانن واز لە پێداچوونەووى پەروەندەكە بێنن، بەلام ئەوانیش زۆرى گوئى نادەن و دەستى لى ھەلدەگرن. ئەگەر چى ئالتوون و نامە و شتەكان تووشى گومانیان دەكات، بەلام بەو ئاكامە دەگەن كە ئەو شتانە ئەگەر راستیش بن، نابنە ھۆى سەلماندى

تاوانىك. چونكە لەوانەیه ژنە ئەو شتانەى لە كاتى ژياندا وەك یادگارى پێدایى، یان داواى لىكردبى بۆى ھەلگرى و بپيارىزى. ئەگەر چى دواتر ئەو بەلگانە لە لایان دۆستان و خزانى ژنەو بە راست دەزاندرى و ھىچ شك و گومانىك لە گۆریدا نامىنى. بەلام لەگەل ئەو شتەدا وایلیتەت بە ھۆى ئەوانەشەو. نەیان توانى ھىچ شتىك بسەلمینن. پینچ پوژ دواى ئەو، لە نێو شار دەنگى داوہ كە كابرە نەخۆشە و ژيانى لە مەترسى دایە. ناتوانم باسى چۆنیهتى نەخۆشیهكەى بكەم، گوتیان تووشى نەخۆشیهى دل بوو. بەلام دەركەوت كە ھاوسەرەكەى داواى لە پزىشكەكان كردوو بە ھەموو شیوەیهك تاقىكارى لە سەر بكەن، دوكتۆرەكان بەو ئاكامە دەگەن كە حالى گۆراو و گوشارى پووى شیتى كردوو. خەلكى بۆ پرسىار دەھاتن بۆ لای من، بەلام ھىچم ئاشكرا نەدەكرد. ئەگەر دەشمویست بچم بۆ ملاقاتى نەیاندەھیشت. زیاتریش ژنەكەى بەرگرى لیدەكردم.

پێدەگوتم: «تۆ بوویەتە ھۆى نەخۆشیهكەى. ئەو ھەمیشە خەمبار و مات بوو. بەلام لە سالى راپردووو خەلكى بۆیان دەركەوت، زۆر سەیر تووشى شلەژان بوو و كارى سەیر و سەمەرە دەكا، ئىستاش تۆ بوویەتە ھۆى لە نێو چوونى. قسەكانى تۆ بەو دەردەى برد، چونكە لە ماووى ئەو مانگەى راپردوودا ھەر لەگەل تۆ بوو.» لەراستیدا نەك ھەر ژنەكەى تەواوى خەلكى شار بەگژمدا دەھاتن و سەركۆنەیان دەكردم. دەیانگوت «كار كارى تۆیە.» من مەقم نەدەكرد و لەراستیدا دلشادیش بووم، چونكە دەمدى رەحمەتى خودا دەرژى بە سەر كەسىكدا كە دژ بە خۆى راپەریو و دەیھەوئى خۆى سزا بدا. بپوام بە شیت بوونەكەى نەدەكرد. ئاخىرى ئىزنیان دام چاوم پێى بكەوئى، پێداگرى دەكرد كە بمبىنى و مالىئاواىم لىكا. ھەر كە چاوم پێكەوت تیگەیشتم كە چەن سەعاتىكى دىكە دەژى. وشك و رەق بووبوو، دەستى دەلەرزى و كەوتبوو ھەناسەبركى. بەلام پووخسارى رەزایەت و بەختیارى پێو دیار بوو.

گوتی: «هه موو کاریکم ته واو کرد و دلنیا بووم. له میژه تامه زرۆی دیدارتم، بۆ نه دههاتی؟»

نه مگوت نه یانیهیشتوو چاوم پیی بکهوئ.

- خودا رهحمی پیکردم و بانگمه کا بۆ لای خووی. دهزانم دهمرم، بهلام دواى ئه و چهند ساله، بۆیه کهم جاره ههست به شادی و ئاسوودهیی دهکهه. ئیستا دهویرم منداله کانم خووش بوئ و ماچیان بکهه. نه ژنه کهه و نه قازیبه کان و نه خه لکی شاره کهه، ههچکام باوهرم پیناکهه. منداله کانیشم قهت باوهر ناکهه. لهه باره شهوه ههست به رهحمه تی خودا دهکهه و وهک له بههشت بم وایه، دلشادم که ئه رکی خووم به جی هیناوه.

نهیده توانی بدوئ. وهه ناسه برکی که وتبوو، دهستمی به گهرمی دهگوشی و به تاسه وه چاوی تیبری بووم. زۆری قسه نه کرد. ژنه کهه له پهستا سهری دهکیشا. بهلام دهرفه تی هینا به سرته پیمبلئ:

- له بیرته ئه و شهوه دوو جار هاتم بۆلات؟ گوتم "له بیرت بی". دهزانی بۆ گه رپامه وه؟ بۆیه گه رپامه وه بتکوژم!

داچله کیم.

- کاتی له لای تو رۆیشتم، به و شهوه تاریکه به شه قامه کاندایه سه مکرد و له گه ل خوومدا که وتمه کیشه. له ناکاو وام رق له تو ههستا و لیت بیزار بووم، به جارئ ئوقره م لئ هه لگیرا و له دلئ خوومدا گوتم. ئیستا ئه و ته نیا که سیکه هالاوه ته دهست و لاقم و بوته قازیم. ناتوانم حاشا له به لینه کهه بکهه، چونکه ئه و ئاگاداری هه موو شتیکه. ترسی ئه وه شم نه بوو راستیم لئ بلئی (بیرم له وه هه ر نه ده کرده وه) به لام له دلئ خوومدا گوتم: «ئه گه ر دان به تاوانه که مده نه نیم، چون ده توانم چاو له چاوی بکهه؟» ئه گه ر له و سه ری دنیاش بوایه ی توفیریکی نه بوو. ئه و بیرم بۆ تامل نه ده کرا که تو زیندوو بی و هه موو شتیکی بزانی و مه حکوومم بکهی. هیندهم رق لیت ههستا بوو، دهتگوت بنۆسی کاره که توئی و شیاوئی لومه و سه رکونهی. بۆیه گه رپامه وه بۆ لات، وه بیرم هاته وه خه نجه ریکت له سه ر میزه که داناوه. دانیشتم و داوام

له توش کرد دانیشی. دهقیقه یه کی ته واو بیرم کرده وه. ئه گه ر بمکوشته بایه ی، به و قه تله ده بوومه هۆی فه وتانی خووم، واته دانم به قه تله که ی پی شووشدا نه دهنه. به لام بیرم له وه هه ر نه کرده وه له و کاته دا نه موسیت بیری لئیکه مه وه. ته نیا رقم له تو بوو و له و کاته دا ده موسیت تولئی هه موو شتیکی له تو بکه مه وه. خودا له دلما شهیتانی به زاند. به لام ئه وه ش بزانه به عومراتی خووت ئه وه نده له مه رگ نزیکی نه بووی ته وه.

حه وتوو یه ک دواتر بۆ هه میشه چاوی لئیکنا. ئاپوره ی خه لک له رپوره سمی ناشتیدا به شدار بیانکرد. قه شه ی مه زن مژولیا ییشیکی پر هه ست و سه رنج راکیشیکرد. تیکرای خه لک سه باره ت به و نه خوشییه ترسناکه ی ئاوا ته مه نی تاوانده وه، ده دوان و ده گریان. به لام دواى ناشتنه که ی ته واوی خه لک رقیان لئ هه لگرتم و چاویان به رایى نه ده دا بمبینن. تاقمیک، سه ره تا چه ند که س و پاشان زیاتر، دواى مردنه که ی به و باوه ره گه یشتن و هاتن بۆ لام و به تاسه مه ندیبه وه پرسیاریان لیده کردم، چونکه مرؤف پیی خووشه سه ره نگرئ بوون و به دناو بوونی عادلان ببینئ. به لام زمانى خووم گریدا و دواى ماوه یه ک له و شاره رۆیشتم. پینچ مانگ دواتر به پشتیوانی خودا پیم نایه ئه م ریگا ئه من و پیروزه وه و سپاسی ئه و قامکه پیواره م کرد که به ئاماژه ئاسمانیبه که ی به ره و ئه م ریگایه رینوینی کردم. به لام هه موو رۆژیک، هه تا ئه مرؤش، له دوعا و پارانه وه کاندایه و به نده ی خودایه م - میخاییل - له بیره، چونکه ئه و بیچاره یه ئازاریکی زۆری کیشا.

ناخاستن و نامۆزكارىيەكانى باوہ زووسىما

(۵) پراھىبى پروسى و پلہ و پاىەى گرىمانەيىيى ئەو

باوكان و مامۇستايان، پراھىب چكارەيە؟ لەم سەردەمەدا، لە دنيای خاوەن ژياری ئەمرودا، تاقمىك بە چاوى سووك لىدەپوانن وەك وشەيەكى ناحەز و جنيو كەلكى لىئودەدەگرن، رۆژ لە گەل رۆژيش پراھىب زياتر لە بەر چاوى خەلك سووك دەبى. بە داخوہ تاقمىكىش تەوہزل و زگھانك و ھەرزە و خوازەلۆكى بيشەرم و حەياش لە نيو پراھىبەكاندا ھەيە. كەسانى خویندەوار ئامازە بەوانە دەكەن: «ئىوہ لەش گران و تەوہزەلن، ئەندامىكى خویرپى كۆمەلگان، لە سەر بەرھەمى رەنجى خەلكى زگ بەردەدەنەوہ، ئىوہ تاقمىك سواكەرى بى ئابروون.» لەگەل ئەوشدا زۆرمان پراھىبى خاكەپا و سەبوور ھەيە كە ئاواتەخوازى خەلوہتخانە و چلەكيشان و پارانەوہى پرتين و تاون. ئەوانە كەمیان ئاور لىدەردریتەوہ و كەس ناويان ناھيتى. رەنگە خەلكى تووشى سەرسامى بن، ئەگەر بلىم ھەر ئەم قەشە سەبوورانە كە ئاواتە خواز و تامەزرۆى عىبادەت و پارانەوہن لە تەنيايىدا، دەبنە، ھۆى رزگارىيى پروسىما و دەيبووژيننەوہ. چونكە لە راستيدا ئەمان لە ھىمانايەتى و بىدەنگدا «خويان بۆ رۆژان و سەعات و مانگ و سالان» ئامادە دەكەن. لە گەل ئەوہوشدا ھەولەدەن لە سووچى خەلوہتخانەكەياندا، دىنى مەسىح و پەيكەرەكەى وەك چۆن لە باوكانى دىرين و پىغەمبەران و شەھيدانيان وەرگرتوہ، وەك پاقژيى ھەقىقەتى خودا خاوين و بىگەرد رايگرن. لەگەل گەيشتنى كاتى خووى، لە ھەمبەر دىنە بن بۆشەكانى دنيادا بەرزى دەكەنەوہ. ئەوہش بىرۆكەيەكى زۆر گەورەيە و وەك ئەستىرەيەك لە رۆژھەلاتەوہ ھەلدى.

بپروای من سەبارەت بە پراھىب ئەوہيە، پىتانوايە ھەلە بى؟ ئايا لەخۆبايىانەيە؟ چاو لە دنياپەرستان بکەن و ھەموو ئەوانەى خويان لە خەلكى خودا بە زياتر دەزانن، پىتان وانىيە نوورى خودا و ھەقىقەتى خودا لەواندا چەواشە بووہ؟ ئەوان خاوەن زانيارين، بەلام زانست ھىچى تىدا نىيە جگە لە شتىك كە ھەستپىدەكړى. جىھانى مەعنەوى و پاژى بەرزترىشى واتە بوونى مروّف، بەجارى توور ھەلدراوہ و لەگەل چەشنىك سەركەوتن و تەنانەت لەگەل بىزارى، دوور فرىدەدرى. دنيای بە تايبەت لەم دوایىيانەدا و ایلپھاتوہ، حكومەت بانگى ئازادى دەدا، بەلام چى لەو ئازادىيەياندا دەبينىن؟ ھىچ شتىك جگە لە كۆيلەيى و خۆكوژى! چونكە دنيای دەلى:

- تو ھەواو ھەوست ھەيە و دايدەمركىنيتەوہ، چونكە تۆش ئەو مافەت ھەيە كە دەولەمەندترين و بەھيزترين مروّفەكان ھەيانە. لەپازىكردنى نەفس و تەنانەت زياد كردنىشى مەترسە.» ئەوہش نەزمى نووى دنيایە. ئازادى لەوہدا دەبينن. چى بەدواى مافى زيادكردنى ھەواو ھەوسدا دى؟ دەولەمەندى، جودايى و خۆكوژيى رۆحىيى پىوہيە و ھەژارى، بەخىلى و كوشتن؛ چونكە ھەقيان پىندراوہ، بەلام كەرەسەى پازىكردنى ويستەكانيان پيشاننەداون دەلین دنيای، بە سەركەوتن بە سەر مەوداكان و فرينى بىرۆكەكان بە ھەوا دا، زۆر خۆش و شىرینتر دەبى و لە كۆمەلگايەكى برايانەدا زياتر و زياتر لىك گرى دەدرين. مخابن ناكړى دل بەو جۆرە بەلینى يەكبوونە بىستين. لىكدانەوہى ئازادى بەشيوہى زىدەرپەوى لە ھەواو ھەوسدا سروشتى مروّف چەواشە دەكاتەوہ، چونكە زۆربەى مگىز و ھەوس و خووخدەكانيان بىمانا و گەوجانەيە و بىرۆكەى قور و بىتام لە نيوياندا گەشە دەكا. تەنيا بۆ ئەوہ دەژين بەخىلى بە يەكتر بەرن. زگەرپويى و بافیش و لووت ھەلپان، خواردن و سەردان و ھاموشوى يەكتر، بە پىويست زانينى عارەبانە و پلە و پاىەى كۆمەلايەتى و كۆيلەدارى، ئەمانە بوونەتە ھۆى ئەوہى ھەست و ئابروويان لە نيو بچى. مروّف ئەگەر نەتوانى بە ئەم حەز و ئاواتانەى بگا پەنا بۆ خۆكوژى دەبا. ئەم شتانە لە نيو خەلكى ھەژار و رەشوروتدا بەرچاوە، بەلام ئەو

جیاوازییه‌یان هه‌یه ئاواته وه‌دی نه‌هاتووهدکانیان و به‌خیلی و چاوبرسی بوونی خۆیان له مه‌ستیدا ده‌شارنه‌وه. به‌لام زۆر زوو به‌جیی شه‌راب خوین ده‌نۆشن. چونکه به‌ره‌و ئه‌و رێگایه ده‌کیشریین. له ئیوه ده‌پرسم ئایا مرۆفیککی ئاوا ئازاده؟ یه‌کی له‌و «لایه‌نگرانی ئازادی» یه‌م ده‌ناسی و خۆی پێیگوتم، کاتیک له‌ زیندان تووتنی وه‌ده‌ستناکه‌وئ، له‌ حه‌یه‌یه‌تان هینده‌ی نامینی بۆ جگه‌ریه‌ک خه‌یانه‌ت به‌ رێبازه‌که‌ی خۆی بکا! هه‌ر مرۆفیککی ئاواشه‌ ده‌لی: «من بۆ مرۆفایه‌تی تیده‌کوشم» مرۆفیککی ئاوا چۆن ده‌توانی خه‌بات بکا، چیی له‌ ده‌ست دئ؟ ره‌نگه‌ کاریکی چوکه‌ی له‌ ده‌ست بی، به‌لام ناتوانی ماوه‌یه‌کی زۆر له‌ سه‌ر پنی خۆی راوه‌ستی. سه‌یریش نییه‌ به‌جیی وه‌ده‌ست هینانی ئازادی ببه‌ کویله و نوکه‌ر و به‌جیی خزمه‌ت کردن به‌ ئامانجی برایه‌تی و یه‌کیه‌تی مرۆف بکه‌ونه‌ چالی جودایی و ته‌نیا ییه‌وه. هه‌روه‌ک له‌ سه‌ر ده‌می لاویمدا میوانه‌ پرپیچوپه‌ناکه‌م پێیگوتم. بۆیه‌ رۆژ له‌ گه‌ل رۆژ زیاتر بیروکه‌ی خزمه‌ت به‌ مرۆفایه‌تی و ئه‌شقی برایه‌تی و یه‌کیه‌تی مرۆف له‌ دنیا دا له‌ نیو ده‌چن. له‌ راستیدا ئه‌و بیروکه‌یه‌ش هیندی جار به‌ شتیکی قوڕ و بیمانا ده‌زانن و وه‌ک گالته‌جاری لینی ده‌روانن. چونکه‌ کاتیک خووخده‌ی له‌ راده‌ به‌ ده‌ری ویست و هه‌وه‌س ده‌ست و پپی ده‌خاته‌ کوتو زنجیره‌وه، چۆن ده‌توانی واز له‌ عاده‌ته‌ چه‌ق به‌ستوانه‌ بینن؟ ئه‌و تاق که‌وتۆته‌وه و کاری به‌ سه‌ر مرۆفایه‌تییه‌وه نه‌ماوه! توانیویانه‌ مال و که‌لوپه‌لی زیاتر کو بکه‌نه‌وه، به‌لام شادی و هیوا له‌ دنیا دا به‌ جاری له‌ که‌می داوه.

رێگای ته‌رکه‌ دنیا یی جیاوازه، پیکه‌نینیان به‌ نوێژ و پۆژوو دئ، له‌ گه‌ل ئه‌وه‌شدا (رێگای گه‌یشتن به‌ ئازادی راسته‌قینه‌ له‌ واندایه‌). من ویسته‌ گه‌نده‌ل و ناپیویسته‌کان هه‌لده‌پاچم و هه‌ستی له‌خوبایی بوون و سه‌ره‌رپویی له‌غاو ده‌که‌م و ده‌یه‌نینه‌ ژیر رکیفی ئیتاعه‌ته‌وه. به‌ پشتیوانیی خودا ده‌گه‌م به‌ ئازادی رۆح و له‌گه‌ل ئه‌ویشدا شادی مه‌عنه‌وی ده‌سته‌به‌ر ده‌بی. کئ ده‌توانی بیروکه‌یه‌کی گه‌وره‌ په‌روه‌رده‌ بکات و بیگه‌شینیته‌وه - ئه‌و ده‌وله‌مه‌نده‌ی تاق که‌وتۆته‌وه، یان ئه‌و که‌سه‌ی خۆی له‌ چنگ مالی دنیا و خووخده‌کان پزگار

کردوو؟ راهیب لۆمه‌ ده‌که‌ن چونکه‌ خه‌لوه‌تنشینی ده‌کا: «خۆت له‌ نیو چوار دیواری کلیسه‌دا شارده‌وته‌وه و بۆ پزگاریی خۆت هه‌ول ده‌ده‌ی و خزمه‌ت کردنی برایانه‌شت هه‌ر له‌ بیر نییه‌، کۆمه‌لگا و مرۆفایه‌تیت خستۆته‌ پشت گوی!» به‌لام ده‌بینن له‌ بواری ئه‌شقی برایانه‌دا کامیان گیان فیداترن. چونکه‌ ئه‌وانن تاق که‌وتووته‌وه نه‌ک ئیمه‌، چاویشیان به‌راییی دیتنی ئیمه‌ نادا. له‌ رۆژگارانی دیریندا رێبه‌رانی خه‌لک له‌ نیو ئیمه‌دا هه‌لده‌که‌وتن. بۆ دیسان له‌ نیو ئیمه‌دا سه‌ر هه‌لنه‌ده‌ن؟ هه‌ر ئه‌و زاھیده‌ سه‌بوور و خاکه‌رایانه‌ راده‌په‌رن و خزمه‌ت به‌ رێگای ئه‌و ئامانجه‌ گه‌وره‌یه‌ ده‌که‌ن. پزگاریی رووسیا به‌ ئیراده‌ی خه‌لکه‌وه‌یه و راهیبی رووسی به‌رده‌وام لایه‌نگری خه‌لک بووه. ئیمه‌ تاق ده‌که‌وین ئه‌گه‌ر خه‌لکی تاق بکه‌ون. خه‌لکی هه‌ر ئه‌و ئیمانیه‌یان هه‌یه‌ که‌ ئیمه‌ش هه‌مانه‌. ئاشتی خوازی بی ئیمانیش هه‌رگیز له‌ رووسیا کاریک به‌رپوه‌ نابا. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر زۆر زۆریش راستوێژ و کارامه‌ بی. ئه‌وه‌تان له‌ بیر نه‌چن! خه‌لکی له‌ دین وه‌رگه‌راوان ده‌بینن و به‌ سه‌ریاندا زالدەبن، رووسیاش تاقانه‌ و ئورتو دوؤکس ده‌بی. ئاگاداری له‌ گوندنشینیان بکه‌ن و ئاگاتان له‌ دلیان بی. بۆ فیزکردن و بارهینانیان به‌ نه‌رمی و به‌ره‌ به‌ر به‌ پێش. ئیوه‌ وه‌ک راهیبیک ئه‌و ئه‌رکه‌تان له‌ سه‌ر شانه‌، چونکه‌ لادیی خودا له‌ دلیان دایه‌.

(۱) سه‌بارت به‌ ئه‌ربابان و خزمه‌تکارن:

بلی ئه‌ربابان و فه‌رمانبه‌ران له‌ باری رۆحیه‌یه‌وه‌ ببنه‌ برا؟ هه‌لبه‌ت ده‌بی و حاشا له‌وه‌ ناکه‌م گوندنشینه‌کانیش تاوانباریان تیدایه‌ و ئاگری گه‌نده‌لێش پۆژ له‌ گه‌ل پۆژ پتر په‌ره‌ ده‌ستینی و ولاتی داگرتوووه. رۆحی دووره‌په‌ریزی و تاق که‌وتنه‌وه‌ش خه‌لکی داگرتوووه. سووت و سه‌له‌م خۆرانی گۆمه‌لگا وه‌ک زه‌روو سه‌ریان هه‌لداوه. بازرگانان برسی و تامه‌زرۆی پله‌ و پایه‌ن، هه‌ولده‌دن خۆیان وه‌ک خاوه‌ن فه‌ره‌نگ و ژیار نیشانده‌ن. به‌لام ئه‌وه‌ی نه‌یانبی فه‌ره‌نگه‌ و له‌م رێگایه‌دا به‌وپه‌ری خوییه‌تییه‌وه‌ دابونه‌ریتی دیرینی خۆیان پی سووکه‌ و ته‌نانه‌ت ئیمانی باب

و باپیرانیان بهشتیکی سووک و بی‌بایه‌خ ده‌زنان. ده‌چنه دیداری سازاده و سلاوات له دیداری لیده‌دهن، ئەگەر چی نه‌گۆراون و هەر ئەو لادییه گه‌نده‌لن که بوون. لادییی خه‌ریکه له نیو مه‌ستی و بی هۆشیدا ده‌پزین و ناتوانن ده‌ست له‌و عاده‌ته‌یان هه‌لگرن. چ زولمیکه له هاوسهر و منداله‌کانیان! هه‌مووشی به هۆی مه‌ستییه‌وه! مندالی ده سالانم دیوه له کارگاکان کار ده‌کن، زه‌رده‌ل و ره‌قه‌ل، ریوه‌له و کۆم و خه‌مبار. کارگه‌ی ته‌نگوترش و هاروهۆری مه‌کینه، رۆژ تا ئیوارئ ئاره‌ق ده‌پژن. زمانی پیس و مه‌شرووب، مه‌شرووب - ئایا ئەوه‌ی دلی مندال ده‌یخوازی ئەوه‌یه؟ ئەو پیویستی به تیشکی خۆر و کایه‌ی مندالانه‌یه، سه‌رمه‌شقی باش و خۆشه‌ویستی ده‌وی. ئەی راهیبان، ئەم بارودۆخه ناله‌باره ده‌بی به‌رگری لیکری. ئەشکه‌نجه و ئازاری مندالان نابی بمینی، راپه‌رن و له‌و باره‌وه بۆ خه‌لک بدوین، په‌له‌ بکه‌ن له‌و کاره‌دا په‌له! خودا خۆی رووسیا رزگار ده‌کا. چونکه گوندنشینان هەر چه‌نده گه‌نده‌ل و تاوانباریش بن، ناتوانن چاوپۆشی له‌ تاوان بکه‌ن، ده‌شزانن وه‌به‌ر له‌عنه‌تی خودا ده‌که‌ون و ئەو تاوان و گه‌نده‌لکاریانه هه‌له‌یه. بۆیه خه‌لکی ئیمه هەر وا ئیمانیا به‌ عه‌داله‌تی خودا هه‌یه. هیوایان به‌ ره‌حم و به‌زه‌یی خودایه و فرمیسی په‌شیمانی هه‌له‌وه‌رینن.

له نیو چینی ده‌وله‌مه‌ندا بارودۆخه‌که جیاوازه، ئەوان پیره‌وی له زانست ده‌کن و ده‌یان‌ه‌وی ته‌نیا له سه‌ر بناغه‌ی ئاوه‌ن ئەو عه‌داله‌ته دامه‌زرینن. وه‌ک پیشووش به سه‌ر مه‌سیحدا ناگورینن که تاوان بوونی نییه و تاوانباریش هه‌روا. ئەو وته‌یه‌ش دژوازییه‌کی تیدایه، چونکه ئەگەر خودایه‌ک له ئارادا نه‌بی، تاوان شتیکی بی مانایه! له فه‌رهنگ خه‌لک به‌ قینه‌وه دژ به‌ ده‌وله‌مه‌ندان راده‌په‌رن و رپیه‌رانی خه‌لکیش به‌رده‌وام خه‌لک فیزی خوین رشتن ده‌کن و پیا‌ن‌ده‌لین هەر کاریک بکه‌ن هه‌قیان به‌ده‌سته. به‌لام رقه‌که‌یان «ده‌بیته‌ بیزاری، چونکه کاریکی زالمانه‌یه.» به‌لام خودا خۆی رووسیا نه‌جات ده‌دا. نه‌جات به هۆی خه‌لکه‌وه‌یه، به هۆی ئیمان و سه‌بووریانه‌وه‌یه.

باوکان و مامۆستایان، ئاگاتان له ئیمانی خه‌لک بی، ئەوه‌ش به‌زایه ناچی. له ته‌واوی ماوه‌ی ته‌مه‌ندا و یقاری ئەم خه‌لکه مه‌زنه‌م دیوه، و یقاری راسته‌قینه و شیاوایان سه‌رنجی راکیشاوم. دیتوومه و ده‌توانم شایه‌دی بۆ بده‌م، دیتوومه و تووشی سه‌ر سوورپمانی کردووم. قه‌لافه‌تی هه‌ژاران‌ه‌ی خه‌لکی ره‌شۆکیم دیوه که تووشی تاوان و شووریه‌ی بوون. ئەوان به‌نده‌ی سه‌رکز و ملکه‌چی که‌س نین و ته‌نانه‌ت دوا‌ی دوو سه‌ده کۆیله‌یی، له کرده‌وه و باوه‌ردا ئازادن و له‌گه‌ل ئەوانه‌شدا، سه‌ره‌پۆیی و تۆله و به‌خیلی له‌زاتیاندا نییه. «تۆ ده‌وله‌مه‌ند و ره‌سه‌ن و نه‌جیمزاده‌ی، وریا و لیزان و تیگه‌یشتووی، پیروژت بی و خودا مه‌باره‌کی بکا. ریزت بۆ داده‌نیم، به‌لام ده‌زانم منیش مرو‌فم. به‌بی ئیره‌ی بردن و مه‌رایي ریزت بۆ داده‌نیم، له‌پله و پایه‌ی مرو‌فدا و یقاری خۆم ده‌سه‌لمینم.»

به‌راستی ئەگەر ئەو قسانه‌ش ناکه‌ن (چونکه هیشتا نازانن ئەم قسانه چۆن ده‌ربرن) شیوه‌ی کرده‌وه‌یان ئاویه. خۆم دیتوومه، خۆم تیگه‌یشتووم، باوه‌ر ده‌که‌ن گوندنشینانی رووسیا ئیمه هه‌رچه‌نده هه‌ژارتر بن، ئەم هه‌سته بی شاتوشووته سه‌رنج راکیشتره. چونکه ده‌وله‌مه‌ندان له زۆر لایه‌نه‌وه تووشی گه‌نده‌لی بوون. زۆربه‌ی ئەوانه‌ش پیوه‌ندی به سه‌ر ساردی و که‌تره‌خه‌می ئیمه‌وه هه‌یه. به‌لام خودا خه‌لکی خۆی رزگار ده‌کا، چونکه رووسیا له خاکه‌را پیدا گه‌وره‌یه. له خه‌وندا داها‌توو به‌ چاو ده‌بینم و هه‌رده‌لی به‌راستی دیتوومه. حه‌تمه‌ن وه‌راست ده‌گه‌رئ و مسۆگه‌ر ده‌بی. ته‌نانه‌ت گه‌نده‌لترین ده‌وله‌مه‌ندانیش له هه‌مبه‌ر هه‌ژاراندا خه‌جاله‌تی له مال و سامانی خۆیان ده‌کیشن. هه‌ژارانیش به‌ دیتی ئەو خاکه‌رایي و خۆ به‌که‌م زانینه‌یان، تیده‌گه‌ن و له هه‌مبه‌ریانا راناوه‌ستن و به‌ دلشادی و دلۆقانی وه‌لامی شه‌رمه‌زارییه ئابروومه‌ندان‌ه‌که‌یان ده‌ده‌نه‌وه. بروا بکه‌ن ئاخ‌ری کار به‌و جییه ده‌گا و هه‌موو شتی‌ک به‌ره‌و ئەو ئالییه به‌پیه‌یه. یه‌کسانی، ته‌نیا له یقاری مه‌عنه‌وی مرو‌فدا ده‌بی بدۆزریته‌وه. ئەوه‌ش ته‌نیا له نیو ئیمه‌دا به‌ر چاو ده‌که‌وی. ئەگه‌ر برا بوایه‌ین میرات و به‌شه‌مال ده‌هاته‌ گۆرئ، به‌لام به‌ر له‌وه هیچکات

سه بارهت به به شکردنی مال و سامان پیکنايهن. ئيمه ئاگاداری له په يکه ره ی مه سیح ده کهین و ده زانین وهک ئەلماسیکی گرانبايي و دره وشاوه هه موو دنیا پووناک ده کاته وه. هیوادارم وابی، هیوادارم!

باوکان و مامۆستایان، جارێکیان تووشی رووداوێکی دلتەزین بووم. له سه رده می ده ربه ده ریمدا، له شاری ک - چاوم به خزمه تکاره قه دیمیه که م، ئافانسی، کهوت. هه شت سال دواي ئەوه ی لیک هه لبراین، خودا وراستان له نیو بازار تووشم بوو، ناسیمیه وه و به هه له داوان هات بۆ لام و له خو شیاندا باوه شی پیدا کردم. «قوربان ئەوه ئیوه ن؟ هه ر به راستی خه ون نابینم؟» بر دمییه وه بۆ مالی خو یان. ئەویش له ئەرته ش هاتبووه ده ری، ژنی هیتابوو و دوو مندالی هه بوو. خو ی و ژنه که ی له نیو بازار ده سفرو ش بوون وهک دیوه ره هه رایان ده کرد و له و ریگایه وه بژیوی خو یان دا بین ده کرد. ماله که ی هه ژارانه، به لام خاوی و دلگر بوو. سه ماوه ره که ی داگیرساند و ناردی به دواي ژنه که یدا، ده تگوت هه نته شی من له وئ بۆ ئەوان وهک جیژن وایه. منداله کانی هیتا بۆ لام: «باوه ته قدیسیان بفرموو.»

گوتم: «من کوا هه دی ئەوه م هه یه ته قدیسان بکه م؟ ته نیا راهیبیکی خاکه رام و هیچی تر. دوعایان بۆ ده که م. ئافانسی پاولوویچ له و رۆژه به دواوه هه میشه دوعام بۆ توش کرووه. چونکه هۆی هه موو شتیک تۆ بووی.» هه تا ئەو جیه ی توانیم به سه رهاته که م بۆ باسکرد. چون بیر ده که نه وه؟ ئەو هه ر وا چاوی تیبیریوم و بر وای نه ده کرد که من ئەر بابه که ی پیشووی بم، که ئەو کاته ئەفسه ر بووم و ئیستا به و قه لافهت و شکل و شیوه وه له هه مبه ریدا ویستاوم؛ ته نانهت ده ستیشی کرد به گریان.

گوتم: «بۆ ده گری؟ دۆستی به ریز، قه تم له بیر ناچیته وه، چاکتر وایه شادیم بۆ بکه ی چونکه ریگای من ریگایه که نزیک به شادی و خو شی.» زۆری قسه نه ده کرد، به لام له په ستا هه ناسه ی هه لده کیشا و به پوو خو شی سه ری بۆ ده له قاندم.

پرسیی: «ماله کهت چیی به سه ر هات؟»

له وه لامیدا گوتم: «پیشکه ش به کلێسه م کرد. له گه ل قه شه کانی دیکه بیکه وه ده ژیین.»

دواي خوار دنه وه ی چاییه ک خودا حافیزیم کرد، له ناکاو نیوه رۆبلی له گیر فانی ده رهینا و وهک دیاری پیندام بۆ کلێسه. نیوه رۆبلی دیکه ی به به په له خسته مستمه وه:

«ئوه ش بۆ خۆت باوه گیان ره نگه به کارت بی.»

نیوه رۆبلم وهرگرت و کرپوشم بۆ خو ی و ژنه که ی برد و چوومه ده ری. له ریگا له دلی خو مدا ده مگوت: «هه مسیان پیگه یشتن، ئیستا ئەو له مالی خو یه تی و من به ریوه م، بیگومان هه ناسه هه لده کیشتین و سه رمان راده وشینین. له گه ل ئەوه شدا به هۆی شادییه وه بزه مان دیتی وه بیرمان دیته وه که خودا چون ئەو دیداره ی بۆ ریک خستن.» دواي ئەوه ئیتر چاوم پی نه که وته وه. من ئەر بابی بووم و ئەو خزمه تکارم، به لام ئیستا که به دلکی پاک و بیگه رده وه یه کترمان رامووسی، پیوه ندیه کی گه وره ی مرۆقانه له نیوانماندا دامه زرا. زۆرم بیر لیکردۆته وه و ئەوه ی ئیستاش بیر لیده که مه وه: بلێی ئەم یه کگرتنه سادقانه یه له کاتی خویدا له نیو خه لکی رووسیادا جی بکه وئ؟ بروام وایه مسۆگه ر ده بی و کاتی ئەوه نزیک بۆته وه.

سه بارهت به خزمه تکاران با ئەوه ش بلیم، ئەو کاته ی گه نج بووم، زۆر جار رقم له خزمه تکاره کانم هه لده ستا؛ «ئاشپه ز چیشته که ی زۆر به گه رمی هیتابوو سه ر سفره که. خزمه تکار ئوتووی له جلوبه رگه کان نه دا بوو.» به لام ئەوه ی له هه موو که س چاکتری فیرکردم. یه کیک له بیرو که کانی کاکم بوو که به مندالی پیگوتم: «ئایا من شیایو ئەوه م که سیکی دیکه خزمه تم پینکا و له به ر هه ژاری و ناھیری خو ی ملکه چ و گوێرایه لی من بی؟» ئەو کاته له خو م پرسی: ئەو بیرو که ساکاره ئاوا دره نگ به زه یمنان ده گا؟ نه بوونی پیشخزهت له دنیا دا مه حاله. به لام کاریک بکه ن خزمه تکاره که تان له باری رۆحیه یه وه ئازادتر له و کاته بی که هیشتا نه بوو بووه خزمه تکار. بۆ ناتوانم خزمه تکاری خزمه تکاره کانم بم و کاریک بکه م له وه تییگات و بی هیچ

دهمارگيريبهک له لايهن منهوه، يان بروا پينهکردن له لايهن نهوهوه؟ بؤ دهبي بهزهبيم به پيشخزمهتهکه مدا نهيهت؟ بؤ دهبي نهبيمه نيو بنه ماله کهم و بهو کاره دلّی خوم شاد بکه م؟ تهنانهت ئيستاش دوتوانين ئه و کاره بکهين. بهلام له داهاتوودا دهبيته هوّی گهورهیی مروّف، ئهوهش کاتيک که بهدوای گرتنی پيشخزمهتهوه نهبين، يان وهک ئیستا نه مانههوي هاورهگهزيکی خومان بکهينه خزمهتکار و کاری لي بکيشين. به پيچهوانه له ناخی دلّهوه حهز دهکا بيته خزمهتکاری ههموان، ئه و جوړه ی که ئنجیل پیمان دهلي.

ئايا ئه مه خهونه که مروّف شاديی خوّی تهنيا له کردهوهی باش و پر له پهحمهتدا بدوزيتهوه و وهک ئیستا چيژ له زولم و زور و زگهرویی و داوين پيسی و ترزلی و رقه بهرايه تی و به خیلی وهرنه گری؟ له سه ر ئه و باه په م ئه مه خهون نييه و کاته که ی نزيک بوتهوه. خه لکی پنده که نن و ده پرسن: «کهنگی کاتی ئه وه دي، بلیی به م زوانه بگاتی؟» برواموایه به پشتیوانی مه سیح ئه م کارانه به ئاکام ده گه یه نین. له ميژووی مروّفایه تیدا گه ليک بيروکه هه بووه که ده سال بهر له سه ر هه لدانیا ن هيجکه س به بيرایشيدا نه هاتووه. به و حاله شه وه کاتيک که جهنگه ی ئه وه هات سه ر هه لدن، گه شه ده که ن و له سه رتاسه ری زه وی بلاو ده بنه وه. بویه ئیستای ئیمه ش هه روايه و خه لکه که مان ده بنه سه رتوپی جيهان و دهره وشينه وه، مروّفه کانیش ده لين: «ئه و به رده ی که ميعاره کان وتیان به کار نايه، بوته به ردی چینی دیواری په رستگا.» جيّی خو شيبه تی له لومه کاران بپرسين: ئه گه ر هيوای ئیمه خهون و خه ياله بينای خو یان و شته کانی دیکه کهنگی به شيوه يه کی عادلانه و تهنيا به ئه قلی خو یان و به بی یارمه تی مه سیح داده مزرينن؟ ئه گه ر بلین ئه وانن که به ره و دووره په ریزی ده رونه پيشی، تهنيا ساويلکه ترينه که یان باوه ری بی ده که ن، ساويلکه ييه که شيان به راده يه که که پياو توشی سه رسوورمان ده کا. راستييه که شی ئه وه يه خه ونه که یان گوماناویتره له خه ونی ئیمه. عداله تیان کردو ته ئامانجی خو یان. به لام به حاشا کردن له مه سیح ئاخری له

1- ئنجیلی مه تی، به شی بیست و یه که م.

سه ر زه وی لافاوی خوین وه ریده خه ن. چونکه خوین، خوین ده خوازی و هه ر که سی شمشیر به دهسته وه بگری، شمشیر له نیوی ده با. ئه گه ر له بهر خاتری په یمانی مه سیح نه بوایه، شه په که هینده ی ده خایاند تهنيا دوو که س له سه ر زه وی ده مانه وه و ئه وانی دیکه یه کترین ده کوشت. ئه و دوو که سه ش له بهر هه و و غروور چاویان به رایي نه ده دا یه کتر ببین و یه کیان ئه وی دیکه ی ده کوشت و پاشان ئه ویش خو ی له نیو ده برد. ئه گه ر له بهر واده و به لینه که ی مه سیح نه بوایه، که له بهر خاتری خا که رایان و سه بووران روژه کان کورت ده بنه وه، ئه م کاره ش مسوگر ده بوو.

دوای رووداوی دوئیله که م، ئه و کاته ی هیشتا جلوبه رگی ئه فسه ریم له به ردا بوو، له نیو کو ریک له خزمه تکاراندا قسه مکرد و له بیرمه وته کانم هه موویانی توشی سه رسوورمان کرد. ده یان پرسى: «چی! یانی خزمه تکاره کانمان له سه ر میز دانیشین و چایان بؤ دانین؟ وه لامم دانه وه: «بؤ نا، لانيکه م جاروبار» هه موو دایان له قاقای پیکه نین. پرسیاره کانیا ن گه مژانه بوو، وه لامی منیش روون و ئاشکرا نه بوو، به لام بیروکه ناوه کييه که ی هه تا راده يه ک دروست و به جی بوو.»

(۷) سه بارهت به دوعا و ئه وین و پيوه ندی له گه ل دنیاکانی دیکه:

پياوی جحیل، له عیبادت خافل مه به. ئه و کاته ی عیبادت ده که ی، ئه گه ر عیبادته که ت دوور له ریا بی، هه ستيکی نو ی و مانايه کی نو ی به خو وه ده گری و ئازايه تيبه کی نویت پنده به خشی و تیده گه ی که عیبادت فیروونه. له گه ل ئه وه شدا له بیرتبی، هه ر کاتيک توانیت به رده وام ئه م رسته يه بلیوه: «خوایه، به سه ر هه موو ئه وانده که له هه مبه ر تو دا دیار ده که ون و ده تپه رستن، په حمه ت ببارینه.» چونکه له هه موو کات و ساتیکدا هه زاران که س ئه م دنیا به جی دیلن و رو حیان به ره و لای خودا ده فری. زور که سانیش هه ن نه ناسراو و خه مبار و هیوا براو له قوربنيکی چول و هو لدا

2- ئنجیلی مه تی، به شی بیست و شه شه م.

بەتەنیاىى سەر دەننەۋە ۋە ھىچكەس دىلۇپە فرمىسكىيان بۇ ھەلناۋەرىنى ۋە تەنەت نازانن كەسىكى ۋا ھەر بوۋشە لە سەر زەۋى. «بۇيە لەۋانەيە لەۋ سەرى دنيا دوعاى بە خىرى تۇ سەر كەۋى بۇ دەرگانەى خودا ۋ بىتتە ھۇى لى خۇشبوۋننن. ئەگەرچى نەتدەناسىن ۋ ئەۋانىش تۇيان نەدەناسى. بۇيە ئەۋ كەسەش چەندە بزۋىنەر ۋ دىلخۇشكەرە كە بە ترسەۋە لە ھەمبەر خودادا راۋەستاۋە ۋ ھەستدەكا كەسىك دۇعا بۇ ئەۋىش دەكات ۋ مەۋقەك لە سەر زەۋى ھەيە ئەۋى خۇشدەۋى. خوداش بە دىلۇقانىيەكى زىاترەۋە چاۋ لە ھەردوۋكتان دەكا. چونكە ئەگەر تۇ ئەۋەندەى دىلسۆزى بۇ دەكەى، خودايەك كە لە راۋەبەدەر لە تۇ دىلسۆزتر ۋ بە بەزەبىتەر، رەحم ۋ خۇشەۋىستىى زىاتر دەبى.

براىان، لە تاۋانى خەلكى مەترسن. مەۋقتان بە تاۋانىشەۋە خۇش بوى، چونكە خۇشەۋىستىى ئىۋە ترووسكەيەك لە خۇشەۋىستىى خودايە ۋ بەرزترىن خۇشەۋىستىى سەر زەۋىيە. تەۋاۋى خۇلقاۋەكانى خوداتان خۇش بوى ۋ ھەموو دەنكە خىز ۋ پەلك ۋ گەلا ۋ تالە تىشكىكى پوۋناكى خوداتان بە لاۋە ئازىز بى. ھەموو بوۋنەۋەر ۋ ئازەل ۋ گزۇگىايەكتان خۇشبوى، ھەموو شتىكتان خۇشبوى. ئەگەر ھەموو شتىكتان خۇش بوى، ھەست بە پازى ئاسمانىى ناخىان دەكەن ۋ ھەر كاتىكىش ھەستىپىكەن، پۇژ لە گەل پۇژ زىاتر تىى دەگەن، لە كۇتايىشدا بە خۇشەۋىستىيەكى ھەمە لايەنەۋە تەۋاۋى دنياۋان خۇش دەۋى. جەۋجانەۋەرتان خۇشبوى: خودا سەر چاۋەى ئەندىشە ۋ شادىى پىبەخىيون. مەيان وروۋزىنن، ئازارىان پىمەگەيەنن، بىبەشيان مەكەن، بە پىچەۋانەى ۋىستى خودا مەجوۋلىنەۋە. ئەى مەۋق، بە ھۇى گەۋرەىى خۇتەۋە فىز بە سەر ئازەل ۋ بوۋنەۋەراندال مەدە؛ ئەۋان لە تاۋان بەدوۋرن. تۇش بەۋە گەۋرەى، بە ھاتنت زەۋىت پەموۋدە كرد ۋ ئاسەۋارى ئەۋ پەموۋدە كردنە لە پاش خۇت بەجىدىلى - مخابن ئەم مەسەلەيە ھەتا راۋەيەك سەبارەت بە يەك بەيەكى ئىمە راستە! بەتايىبەت مندالانتان خۇش بوى، چونكە ئەۋانىش ۋەك فرىشتە لە تاۋان بەدوۋرن، ئەۋان دەژىن

بۇ ئەۋەى دىلمان ساف ۋ بى غەۋر بەكەن، راست ۋەك ئەۋەى پىنوۋنىمان بەكەن. قوربە سەر ئەۋ كەسەى مندالىك ئازار دەدا! باۋە ئانفيم فىرىكردم مندالانم خۇشبوى. ئەم كەسايەتییە دىلۇقان ۋ بىدەنگە لە سەردەمى دەر بەدەرىماندا زۇر جار بەۋ قەرەپوۋلانەى پىياندەداىن شىرىنى ۋ چوكلىتى بۇ مندالان دەكرى. بەلاى ھەر مندالىكدا تىپەرىبایە خۇشەۋىستىى خۇى بۇ دەر دەبىرى، زاتى ئەۋ كابرایە ئاۋايە.

ھىندىك لە ئەندىشەكان مەۋقى سەرسورماۋ ۋەدىدىنن، بە تايىبەت بەدىتنى تاۋانى خەلكى، لە خۇشى دەپرسى ئاىا چاكتر ۋايە زۇرەملى بەكار بىتنى يان خۇشەۋىستىى خاكەرايانە؟ بەردەۋام برىاربدەن خۇشەۋىستىى خاكەرايانە بەكار بىتنن. ئەگەر ھەموۋتان يەك دەنگ لە سەر ئەۋ خالە پىكبىن، دەتوانن دەست بە سەر تەۋاۋى دنياۋا بگرن. خۇش ۋىستىى خاكەرايانە زۇر زۇر بەھىزە، بە ھىزتر لە ھەموو شتىكە، ۋەك ھىچ شتىكى دىكە ناچى.

ھەموو پۇژىك ۋ ھەموو سەعاتىك، ھەموو خولەكىك بەدەۋرى خۇتانا بگەرىن ۋ ئاگادارى خۇتان بن ۋ سەرنجبدەن ۋ بزانت ۋىنەكەتان ۋىنەيەكى جوان ۋ پاراۋەيە؟ بە پەنا مندالىكدا تىدەپەپەن، بە رەقەۋە تىدەپەپەن، بە زمانى تال ۋ قسەى ناخۇش ۋ دلى رەقەۋە تىدەپەپەن ۋ لەۋانەيە ئەۋ مندالە نەبىنن. بەلام ئەۋ ئىۋەى دىتوۋە ۋ ۋىنە ناخەز ۋ دزىۋەكەتان دەكەۋىتە سەر پەردەى دلە پاك ۋ بىدەسەلاتەكەى. لەۋە ئاگادار نىن، بەلام لەۋانەيە تۇۋى شەپتان لە ناخىدا چاندبى ۋ تۆۋەكە شىن بىى. ھەموۋشى بەۋ ھۇيەۋەيە كە سەرنجتان بەۋ مندالە نەداۋە. چونكە خۇشەۋىستىيەكى راست ۋ خىرخوزانەتان لە دىلتاندا پەروەردە نەكردوۋە. براىان، خۇشەۋىستىى مامۇستايە، بەلام مەۋ دەبى بزانتى چۇنى ۋەدەستىتىنن. چونكە ۋەدەستەپىنەكەى زۇر دژۋارە ۋ بە نرخیكى گران دەكردى. بە ھەۋلىكى بەردەۋام ۋ بى ۋچان ۋەدەست دى. چونكە نابى ئەۋ خۇشەۋىستىيە جاروبارە ۋ كاتى بى، بەلكو بۇ ھەتا ھەتا. ھەموو كەسىك دەتوانى جاروبار خۇشەۋىستىى خۇى دەر بىرى، تەنەت مەۋقە شەۋەردەكانىش.

براکه م داوای لیبور دنی له بالنده کان ده کرد. رهنگه بیمانا بنوینی، به لام دروسته. چونکه هه موو شتیک له ئه قیانوس ده چی، هه موو شتیک له گه ردايه و پیکه وه ئاویتته ده بن. په له پیتکه یه ک له شوینیک، له و سه ری دنیاش بزووتنه وه و له ره وه دی دینی. له وانه یه داوای لیبور دن له بالندن بی مانا بی، به لام په له وران له په ناتان شادتر ده بن - لانیکه م توزیک شادتر - مندالان و هه موو ئاژه لانیس هه روا. به و مرجه ی ئیوه له ئیستا مه زن و به شه ره فتر بن. هه موو شتیک له ئه قیانوس ده چی، ئه م قسه ی منتان له بیر نه چی. ئه و کاته، خو شه ویستییه کی هه مه لایه نه له دلتاندا بلیسه ده ستینی و وه ک جه زم بوویه ک، بو په له وهران ده پارینه وه و دوعا ده کهن ئه وانیش له تاوانیان خو شبن. ئه و جو ره حال لیهاخته تان له لا به ریز بی، هه ر چه نده ش به لای خه لکه وه بی ماناش بنوینی.

دۆستانی به ریزم، بو ئه وه ی شادبن له بهر خودا بیارینه وه و دوعا بکه ن. مندالان و په له وهران شاد بکه ن و به هه شت بو خو تان مسوگه ر بکه ن. مه هیلن تاوانی خه لگی له کاره کانتاندا تووشی په رو شیتان بکا. له وه ش مه ترسن که کاره که تان سووک بی و له بره و بکه وی. مه لین: «تاوان به هیزه، خراپه به هیزه، شه ی تاناوا به هیزه، ئیمه ش ته نیا و بی پشتیوانین و شه ی تاناوا دامانده رزینی و ناهیلی کاره چا که کانمان به ئاکام بگا.» رۆله کانم، له دست ئه و ناهومیدییه راکه ن و ته نیا یه ک ریگاش بو دهربازبون هه یه، که وایه خو تان به بنوسی تاوانی هه موو مرۆقه کان بزنان، دۆستانی خو شه ویست هه قیقه ت ئه مه یه. چونکه هه ر کاتیک خو تان به هوی تاوانی هه موو مرۆقه کانه وه به بهر پرس زانی، خیرا تیده گهن که له راستیدا وایه. له بهر خاتری هه موو کهس و هه موو شتیک ئیوه شیایوی سه رکۆنه ن. به لام به داسه پاندنی سه ره رۆیی و بیهیزی خو تان به سه ر خه لکدا، هاو به شی غرووری شه ی تان ده بن و ده که ونه دژایه تی کردن له گه ل خودا.

ئه ونده ی بیر له غرووری شه ی تان ده که مه وه به وه ده گم: له سه ر زه وی تیگه یشتنی بو ئیمه دژواره، که وایه هه له کردن و به شداربوون له و تاوانه دا

زور سانایه. ته نانه ت ئه گه ر پیمان وابی کاریکی باش و مه زنه. له راستیدا، ناتوانین له زوربه ی هه سته به هیزه کان و بزووتنه وه ی زاتیمان تیگه یین. نه وه ک ئه وه بیته کو سپ و له مپه ری سه ر پیتان و پیتان وابی ناتوانی بو هه موو شتیک بیته هوی روون بوونه وه. چونکه خودای مه زن ئه و شته ی لیان ده ویتته وه که تیده گهن، نه ک ئه وه ی که ناتوانن. خو تان له مه به دواوه به و ئاکامه ده گهن و ئه و کاته هه موو شتیک به جوانی ده بینن و سه باره ت به وان بیانووتان به ده سته وه نابی. له راستیدا، له وه ده چی ئیمه له سه ر زه وی گومرا و چه واشه بین. ئه گه ر له بهر خاتری ئه و په یکه ره ی مه سیح نه بوایه که له هه مبه رماندایه، به جاری لیمان ده قه وما و له نیو ده چووین، هه ر به و جو ره ی دوا ی توفانی (نوح) ره گزی مرۆف تووشی فه وتان هات. زورشت له سه ر زه وی له بهر چاوی ئیمه ونه، به لام بو قه ره بووی ئه وه، هه سستیکی عارفانه و پر بایه ی پیداوین که بتوانین ژیانمان له گه ل دنیای دیکه و دنیای ئاسمانی پیوه ند به دین. پنج و ریشه ی ئه ندیشه و هه ستیشمان له م دنیا نییه، به لکو له دنیاکانی دیکه یه. هه ر بو یه فه یله سووفه کان ده لین له سه ر زه وی ناتوانین له هه قیقه تی شته کان بگه یین.

خودا له دنیاکانی دیکه تووی وه رگرت و له سه ر ئه م زه وییه چاندی. دارو باخه کانی هه لچوون و ئه و رووه که ی توانی بروی چه که ره ی دا و زه ویی قه له شته وه و هه لچوو. ئه وه ی له سه ر ئه م عه رزه بروی و گه شه بکا، ده ژی و ته نیا به هوی هه ستی پیوه ندی به دنیاکانی دیکه وه که زیندوو. ئه گه ر ئه م هه سته له ئیوه دا کز بی یان بفه وتی، گه شه کردنی ئاسمانیش له ناختاندا دهمری. ئه و کاته ژیانتان له بهر چا و ده که وی و ته نانه ت ورده ورده لیشی بیزار ده بن. ئه وه ی بییری لیده که مه وه ئه مه یه.

ئیمانی کامل

به تابهت ئه وه تان له بیر نه چی که ناتوان سه بارهت به هیچکس حوکم درکهن، چونکه هیچکس ناتوانی حوکم به سهر تاوانباریکدا بدا. چونکه ده بی بزانی خوئی به قهده ئه و که سه تاوانباره که له هه مبه ریدا راوه ستاوه، په رنگه له هه موو که سیش زیاتر به هوئی ئه و تاوانه وه شیاوی سه رکونه بی. هه کاتیک له وه گه شست ده توانی حاکم بی و حوکم بدا. ئه گهر چی ئه و قسه یه بی مانا ده نویئی، به لام راسته. ئه گهر خووم دروستکار بوايه م، په رنگه تاوانباریکش نه بوايه به ره و پووم راوه ستی. ئه گهر ده توانی گوناحی تاوانباریک که له دل تاندا حوکمی به سهر دا ده دن. وه ئه ستو بگرن، خیرا ئه و کاره بکهن، خو تان به جیی ئه و ئازار بکیشن و لیگه ریڼ به بی هیچ لومه یه ک به ریی خویدا بړوا. ته نانهت ئه گهر یاساش ئیوه ده کاته حاکمی ئه و، تا ئه و جییی بو تان ده لوی هه ر ئه و جوړه هه لسوکه وتی له گه لدا بکهن، چونکه ئه و ده روات و به شیوه یه کی زور له وه تالتر خوئی مه حکووم ده کا. ئه گهر دواى ماچه که ی ئیوه، بی ئه وه ی کارتیکه ری له سهر بی بړوات و گالته تان پی بکا، دیسان له کاره که تان په شیمان مه بنه وه و مه هیلن ئه و کرده وه یه ی کابرای تاوانبار بیته کوسپی سهر ری تان. درده که وی که هیشتا کاتی نه هاتوه، به لام کاتی خوئی هه ر دی. ئه گهر نه ش یه ت گرنیک نییه، چونکه ئیتر که سیکی دیکه به جیی ئه و تیده گا و ئازار ده کیشی، حوکم بو خوئی درده کا و خوئی مه حکووم ده کات و حقیقه ت ته واو ده بی. بړواى ته واوتان به وه بی، به بی هیچ شک و گومانیک بړواتان پی بی، چونکه ته واوی هیوا و ئیمانی پیاوانی خودا له وه دایه.

بیوچان هه ولېدهن. ئه گهر شه وانه کاتیک ده خزینه نوینه وه بیته وه بیرتان که: «کاریک که ده بوو بیکه م و ئه رکی سهر شانم بوو، نه مکردووه.» هه ستن و خیرا ئه و کاره جیبه جی بکهن. ئه گهر ئه و که سانه ی له ده ورر و به رتائن

دلپهق و رقله زگ و ده خه زدارن و گوئی به قسه کانتان نادهن، خو بدهن به سهر که وشه کانیا ندا و له به ریان بیارینه وه و داواى لیبور دن بکهن. چونکه له بهر که لله ره قی و گوینه بیسی ئه وان، ئیوه ده بی لومه بکریڼ. ئه گهر به هوئی دوژمنایه تی و بوغزاوی بوونیه وه ناتوانن له گه لیان بدویڼ، له کاتی بیده نگى و ته نیاییدا، به خاکه راییه وه بچنه خزمه تیان و ریزيان لی بگرن و هیچ کات هیوا بړاو مه بن. ئه گهر ته واوی مرؤفه کان پووتان لیوه رگیڼ و ته نانهت به زور درتاتان بکهن، خه متان نه بی و کاتیک به جیتان ده هیلن و ته نیا ده که ون چوک دادهن و زه وی ماچ باران بکهن. به فرمی سک پاراوی بکهن، چونکه میوه ی شیرین به ره م دینی، ته نانهت ئه گهر هیچ که سیش چاوی پیتان نه که وت و گوئی له ده نگى گریان و هاواره که تان نه بوو. قهت ناهومید مه بن و ئیمان تان لاواز نه بی، ته نانهت ئه گهر ته واوی خه لکی گومرا بوون و ته نیا ئیوه ئیمان دار مانه وه. ته نانهت ئه و کاته ش له قوربانى غافل مه بن و له سووچی ته نیاییدا شوکرانه بژی ری خودا بکهن. ئه گهر دوو که س له ئیوه پیکه وه دانیشن. ئه و کاته ته واوی دنیا دیته گوړی، دنیاى ئه وین «زیندوو». به خو شه ویستییه وه یه کتر له ئامیز بگرن و شوکری خودا بکهن. چونکه ته نانهت ئه گهر ته نیا له ناخی ئه و دوو که سه شتاندای بی، هه قیقه تی «ئه و» کاملده بی. ئه گهر خو تان تووشی تاوانیک بوون و هه تا کاتی مه رگ بو ئه و تاوانه تان، یان بو ئه و تاوانه له ناکاوه تان گریان، بو خه لکی شادی بکهن، بو مرؤقی عادل و راست شادی بکهن، شادی بکهن ئه گهر ئیوه تاونبارن، ئه و عادل ه و تاوانی ئه نجامنه داوه.

ئه گهر خراپه کاریی خه لک رقی هه ستاندن و تووشی په رووشی و خه می کردن، ته نانهت ئه گهر هه سستان به وه کرد که ئه و خراپکاره ده بی سزا بدری و توله ی لیبکریته وه، له پیش هه موو شتیکدا هه ولېدهن ئه و هه سته له دل تان درباویڼ. هه ر خیرا بړون خو تان ئازار دن و خه م بخون، وه ک ئه وه ی خو تان ئه و تاوان و هه له یه تان کرد بی. ئه و خه م و ئازاره قه بوولبکهن و شانى وه بهر بدهن، دل تان ئاسووده ده بی و تیده گهن که ئیوه ش خه تابارن، چونکه

دهتانتوانی تهنانهت وهک تهنیا مروفتیکی بی تاوان، بینه چرای ریگای خراپه کاران، به لام نه بوون. ئەگەر ئەو چرایه بووایه، ریگاتان بۆ خه لکانی دیکهش پروناک ده کردهوه و پهنگه خراپه کار به هوی ئەو پروناکییهی ئیوهوه تخوون تاوان نه کهوتایه. به لام ئەگەر ئەو پروناکییهشتان بلاو کردهوه و دیتتان نه بوته هوی پرزگاریی خه لکی، خوراگر بن و گومان له توانایی تیشکی ئاسمانی مه کهن. ئیمانتان به وه هه بی ئەگەر ئەوان پرزگار نه بوون، دواي ئەوه پرزگار هه ر ده بن. ئەگەر دواي ئەوهش دیتان نه هاتوونه ته سه ر پری، کورپه کانیان پرزگار ده بن، چونکه پروناکییه کهی ئیوه نامری، تهنانهت کاتیک که خوشتان نه مینن. مروفتی عادل و پاک ده مری، به لام پروناکییه کهی هه ر ده مینی. مروفت به رده وام هه ر وابوو له دواي مه رگی پری نیشاندهره کهی دیته سه ر پری و پرزگار ده بی. مروفت حاشا له پیغه مبه ره کانیان ده کهن، ده یانکوژن، به لام شه هیده کانیان خوشدهوی و ریژ بۆ ئەو که سانه داده نین که ده یانکوژن. ئیوه کار بۆ هه مووان ده کهن، ئیوه بۆ داهاتوو تیده کوشن. به دواي پاداشه وه مه بن، چونکه پاداشتان له م دنیا به دا زور گه وره یه: شادیی خودایی که تهنیا به مروفتی عادلای ده به خشن. ترستان له گه وران و له ده سه لاتداران نه بی، زانا و پاک و بی کریژ بن. ئەندازه راگرن. زه مان به جوانی بناسن و متالای بکه ن. کاتیک تهنیا ده که ون، دوعا بکه ن. نیوچاوان له خاک هه لسوون و ماچکردنیتان به لاوه پیروژ بی. زه وی ماچبکه ن و به ئەشقیکی به رده وام و گه رموگوره وه خوشتان بوئ. ته واوی ئینسانه کانتان خوش بوئ، خوشه ویستیتان بۆ هه موو شتیک هه بی. به شوین ئەو شادی و نه شه یدا بگه ریژن. زه وی به فرمیسی شادی پارا و بکه ن و ئەو فرمیسکانه تان به لاوه خوشه ویست بی. ئەو حال لی هاتن و جه زم بوونه به شووره یی مه زانن، به لاتانه وه پیروژی بی، چونکه دیاریی خودایه و دیارییه کی مه زنه، ئەو دیارییه به هه موو کهس ندری، تهنیا به هه لباژاردانی ده دن.

() سه بارهت به دۆزهخ و ئاوری دۆزهخ و ئەندیشهی عارفانه:

باوکان و ماموستایان، له خوم ده پرسم «دۆزهخ چییه؟» به پروای من بۆ ئازاری ئەو که سه یه که خوشه ویستی نازانی. جاریکیان له و په ری ئاسمانه کان و له و جیگایه ی که زه مان و مه کان پیوانه ناکری، مه خلوقیکی پاک کاتی هاتن بۆ سه ر زه وی، توانایی گوته ی ئەو و ته یه ی پیدرا: «من هه م و خوشه ویستی ده زانم.» جاریک تهنیا جاریک، ساتیک له ئەشقی «زیندوو» ی پیدرا و له به ر خاتری ئەو ژیا نی زه وینی خولقا و به زه مان و سال و وه رزکانییه وه پینان دا، به لام خولقاوی به خته وه ر ئەو دیارییه به نرخه ی ره ت کرده وه و نه یویست، پی شتیکی سووک و چرووک بوو و گالته ی پیکرد، بۆیه دلره ق مایه وه. مروفتیکی ئاوا دواي به جی هیشتنی ئەم زه ویه، تووشی ئیبراهیم ده بی و له گه لی ده که ویته قسه، هه روه ک له به سه رهاتی پیاوی ده وله مند و ئیلعازاردا^۲ هاتوو، به هه شت به چاوی خوی ده بین و ده توانی بچی بۆ لای خودا. به لام راست ئەم عه زاوه ی ئەوه که به بی خوشه ویستی که سیک، به ره و ده رگانه ی خودا سه ر هه لده بری، ده یبه نه لای ئەو که سانه ی که خوشه ویستیان له دلدا بووه و ئەو خوشه ویستییه که یانی به سووک و چرووک زانیوه. چونکه ئەو به پرونی ده بین و به خوی ده لی: «ئینستا تیگه یشتم، ئەگه رچی تامه زرۆی خوشه ویستیم، به لام ئەوینی من مه زنا یه تی و فیداکاریی تیدا نابی، چونکه ژیا نی زه وینی من کوتایی پیه اتوو و ئیبراهیم تهنانهت به دلۆپیک ئاوی «زیندوو» (یانی دیاریی ژیا نی خاکی و چالاک) شه وه نایهت ئەم تینویتی و سیوشکه هه لاتنه رو حیه م دامرکینی که له ناخمدایه یسه ی سه ندوو. ئەگه ر چی له سه ر زه وی به چاوی سووک ته ماشامکرد؛ ژیا نیکی دیکه م نابی و کاتیک دیکه ش له گو ریډا نییه! ئیتر گه رانه وه ش نییه. تهنانهت ئەگه ر بمه وه ی ژیا نی خوم به تامه زرۆی فیدای خه لکی بکه م، تازه کار له کار ترازاوه، چونکه ئەو ژیا نه ی که ده کرا له به ر

3- بروانه ئینجیلی لوقا، به شی سازدههه م

4- مه به ست له «ئاوی زیندوو» ئاوی حه یاته. بروانه ئینجیلی یوحه ننا، به شی چاره دهه م.

خاترى خۇشەويستى فيدايى بىكەي تىپەريپوھ و ئىستا لە نيوان ئەو ژيانە و ئەم ھەستىيەدا گىژاويكى بەسام ھەلگەوتوھە.»

بە جۆرىك باسى ئاوري دۆزخ دەكەن كە وەك مادە بوونى ھەيە. نامەويى خۇ لە قەرەي ئەو رازە بەدەم و لىنى تىدەپەرم. بەلام پىموايە ئەگەر ئاگر بە ماناي مادە لە گۆرپىدا بى، پىيان خۇش دەبى، چونكە بە برواي من ئازارى جەستە بە قەد ئازارى پۇجى و مەعنەوي دژوار نىيە و پەنگە زووتر لە بىر بچىتەوھ. لە گەل ئەوھشدا ئازارى پۇجانيان لە سەر ھەلناگىرى، چونكە ئەوھ ئازارىكى دەرەكى نىيە، بەلكو لە ناخياندايە. ئەگەر لە سەريشيان ھەلگىرى، پىموايە بۇ ئەو مەخلووقاتە بىچارەيە دژوار و تالتر دەبى. چونكە تەنانەت ئەگەر عادلان لە بەھەشت، بە دىتنى ئازارى ئەوان، لىيان خۇشېن و لەبەر خۇشەويستى لە رادەبەدەرى خۇيان بانگيان بىكەن بۇ بەھەشت، ئازارەكەيان زياتر دەكەن، چونكە سىوشكە ھەلانتىكى سىوتىنەرتەر لە ناخياندا ھەلدەگىرسىن، «بۇ ئەوھش خۇشەويستىيەكى دوولايەنە و ھەقناسانە پىويستە و ئىستا ئىتر بۇيان نالوي. لە گەل ئەوانەشدا لە دلەوھ ترسم لىنىشتوھ و پىموايە تىگەيشتن لەو ئەمرە مەھالە و ئاخىرى دەبىتە ھۇي ئۇخژن و ئاسوودەبىيان. چونكە دواي ئەوھى خۇشەويستى دروستكارانيان قەبوولكرد، بى ئەوھى وەلامىكى بۇ بدۆزنەوھ، ئاخىرى لەم سەرداخستن و رازى بوونەدا و لەم خۇبەكەم زانين و خاكەرايىيەدا وىنە و دىمەنى ئەو عەشقە گەرموگورپە دەبىننەوھ كە لە سەر زەوى ھەمىيەتيان پىننەدا و بە چاوى سووك تەماشايان كىرد. دۇستان و برايانى خۇشەويست، بەداخەوھم كە ناتوانم ئەم مەسەلەيە بەروون و راشكاوى بەيانكەم.

بەلام قور بە سەرى ئەوانەي لەم دنيا خۇيان كوشتوھ و خۇيان بوونەتە خۇرەي خۇيان و شەق لە بەختەوھرىي خويان ھەلدەدەن. پىموايە لەم دنيايەدا لەوانە چارەپەشتەر نىيە. دەلېن دوعا كىردن و پارانەوھ بۇ ئەو كەسانە تاوانە و كلىسەش رواللەتەن چاوپۇششى لەوانە دەكا و دەيانرەتېنى. بەلام لە دلەوھ بىرواموايە تەنانەت دەكرى بۇ ئەوانەش دوعا بىكەين. خۇشەويستى ھىچ كاتىك

نايىتە ھۇي ئازارى مەسىح. چونكە باوكان، مامۇستايان دان بەوھدا دەنېم كە لە ماوھى تەمەنمدا بۇ ئەو كەسانە پاراومەتەوھ و تەنانەت ئىستاھ ھەموو پۇژى دوعايان بۇ دەكەم.

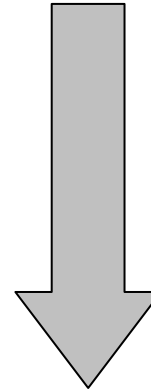
بەداخەوھ تاقمىك ھەن كە تەنانەت لە دۆزەخىشدا، لە بەر بىرتەسكى سەر لە ھەقىقەت و بىركىردنەوھ دەرناكەن و پىيان وايە لە ھەموو شتىك دەگەن و ھەروا بادىيەوا و سەرەرپۇ دەمىننەوھ. ھىندىك مرقۇقى ترسناك ھەن كە بە تەواوي خۇيان داوھتە دەست شەيتان و پۇجە لە خۇبايىيەكەي. ئەو جۆرە مرقۇقانە بۇ بە ئارەزووي خۇيان چوونەتە دۆزەخ و بەگيان و دل ئازارى سووتان تامل دەكەن؟ چونكە خۇيان نىرنيان لە خۇيان كىردوھ و بەو نىفرين كىردنەي خۇيان نىرنيان لە خودا و ژيانىش كىردوھ و بەردەوام لە رىق و قىنى ئاويىتەي غىرووي خۇيان بژيو وەردەگىرن، راست وەك برسىيەكى بىابان كە خويىنى خۇي دەمژى و دەردەكەي ھەروا بىدەرممانە. چونكە بەخشىن و لىبوردىنى رەتكىردەوھ و ئەو خودايەي بە نەھلەت كىرد كە ئەوانى بۇ لاي خۇي بانگىردوھ، بۇيە ناتوانن بەبى ھەستى رىق و دەخەزدارى خوداي زىندوھ بە چاوى خۇيان بىينن و دەخوازن خودا بوونى نەبى و مەخلووقاتى خۇي لە نىو بەرى. ھەر بەو ھۇيەوھ بەردەوام لە ئاگرى رقى خۇياندا دەسووتىن و تىنووي مەرگ و نەمانن. بەلام قەت بە ئارەزووي خۇيان ناگەن و دەستيان بە مەرگ راناگا...

لىرەدا دەستىنووسەكەي ئالكسى فىودۇرۇيچ كارامازوف دەگاتە كۆتايى. ئەم نووسراوھ ناتەواو و پىر كەموكوورپىيە. بۇ وىنە ژياننامەي باوھ زووسىما تەنيا سەبارەت بە سەردەمى لاويىيەتى. لە بىرورا و فىر كارىيەكانىدا و تەگەلىك دەردەكەوي كە دىيارە لە سەردەمى جىاواز و لە وەلامى پرسىيارە جۇراوجۇرەكاندا بەيانى كىردوھ. و تەكانى ئەو لە دوايىن ساتەكانى ژيانىدا لە و تەكانى دىكە جىا نەكراوھتەوھ، بەلام تايىبەتمەندىي گىشتى ئەوان دەتوانىن لە دەستىنووسەكەي ئالكسى فىودۇرۇيچ ھەلگىرىنن.

مه‌رگی پیری کلیسه له کوتاییدا زۆر چاوه‌پروان نه‌کراو بوو. چونکه ئەوانه‌ی که له‌و ئیواره دره‌نگ وه‌خته‌دا له ده‌وری بوون، تیگه‌یشتن که مه‌رگی پیر نزیکه، به‌لام نه‌یانزانی ئاوا کتوپیره. به‌لام به‌پێچه‌وانه دۆسته‌کانی هه‌روا که باس‌مکرد به‌ دیتنی ئەو، که ئەو شه‌وه نه‌یانزانی ئاوا دلشاد و زمان پاراو بوو، پێیانابوو لانیکه‌م بۆ ماوه‌یه‌ک له‌ش ساغیی وه‌ده‌ست هیناوه‌ته‌وه. دواتر به‌ سهر سوورپمانه‌وه گوتیان ته‌نانه‌ت پینج ده‌قیقه به‌ر له‌ مردنه‌که‌ی مه‌حال بوو پێشبینی بکری. له‌ ناکاو ژانگی قورسی له‌ سهر سینگی هه‌ست پیکرد، په‌نگی په‌ری و ده‌ستی به‌ سهر دلپیه‌وه گرت. هه‌موو به‌ په‌له هه‌ستان و لێی چوونه‌ پێشی. به‌لام به‌و حاله‌شه‌وه که دیار بوو ئازاریکی زۆر ده‌کێشی، هه‌روا چاوی پێدا ده‌گێران و زه‌رده‌ی ده‌گرت. هیور هیور له‌ سهر کورسیله‌که‌ خزی، که‌وته سهر چۆک و ناوچاوانی نایه سهر عه‌رزه‌که. باسکی بلاوکرد و وه‌ک ئەوه‌ی به‌ شادییه‌وه سوچه‌ به‌ری و له‌گه‌ل خویندنی دوعا عه‌رزی ماچیکا (هه‌ر ئەو جو‌ره‌ فی‌ری کردبوون)، ئارام و دلشاد ئەم‌ری خودای به‌جی هینا.

هه‌والی مه‌رگی خیرا خه‌لوه‌تگا‌که‌ی داگرت و گه‌یشته کلیسه‌ش. نزیکترین هاو‌پیکانی ئەو خوالیخۆشبووه و ئەو که‌سانه‌ی که به‌ ئەرکی خۆیان ده‌زانی، به‌پێی دابی ئایینی دیرین قۆلیان بۆ کفن و دفنی هه‌لمالی. هه‌موو راهیب و قه‌شه‌کان کۆبوونه‌وه و به‌ر له‌ کازیوه هه‌والیان به‌ خه‌لکی شار راگه‌یاندا. که‌ رۆژ بۆوه هه‌موو خه‌لکی شار باسی ئەو رووداوه‌یان ده‌کرد و ئاپۆره‌ی خه‌لکی له‌ شاره‌وه به‌ره و کلیسه شه‌پۆلی ده‌دا. له‌ کتیبی دوا‌ییدا به‌ تیروته‌سه‌لی باسی ئەوه ده‌که‌م. به‌لام لی‌رده‌دا ئەوه ده‌لیم که به‌ر له‌ رۆژئاوا رووداویکی دیکه قه‌وما که هینده چاوه‌پروان نه‌کراو و غه‌ریب بوو، به‌ جارێ راهیبیان و خه‌لکی شاری تووشی سهر سوورمان کرد. که دوا‌ی ئەو هه‌موو ساله، خه‌لکی شار ئەو رۆژه‌یان هه‌روا له‌ بیر ماوه.

بەندى سىيەم

كتىبى ھوتەم

ئايووشا

(1)

بۆكەننىكى پشوپر

تەرمى باۋە زووسىما بە پىيى ئاينى باۋى جى كەوتوو بۇ ناشتن ئامادە كرا. ھەر ۋەك ھەمووان دەزانن، تەرمى قەشە و راھىيان وسل نادرى. بە پىيى «پىورەسىمى كلىسە»: «ئەگەر ھەركام لە راھىيان مردن، راھىيى بە پىو بەرى ئەو پىورەسىمە تەرمى مردوو ھەك بە ئاۋى گەرم دەشوا، پاشان بە لىكە يەك خاچى نىوچاۋان و سىنگ و دەست و لاقى دەكىشى. ھەر ئەۋەش تەۋارە.» ئەو كارانە لە ئەستۋى باۋە پايسى بوو، دواى شووردن و خاچ كىشانەكەى جلۇبەرگى لە بەر كرد و كفى تىۋە پىچا، بە پىيى دابى خۇيان دەبوو لە دوو لاۋە كفنەكە ھەلقىشابى بۇ ئەۋەى كاتىك تىۋەى دەچىن بە شىۋەى خاچ لە سەر سنگى گرى درى. كلاۋىكى قەشانەيان بە خاچى ھەشت گۆشەۋە لە سەر نا، دەموچاۋيان ئاۋەلا ھىشتەۋە و بە تۇرىكى رەش دايانپۇشى و پەيكەرىكى ھەزەرتى مەسىحيان خستە نىو مشتىيەۋە. بەيانى ھەر بەو شىۋەيە كە پىچاۋىيانەۋە، خستىانە نىو تابوتەۋە. (تابوتەكە لە مېژ بوو ئامادە كرابوو) تابوتەكەيان ئەو رۆژە لە حوجرەكە و ژوورى گەورەى پىر دانا كە مريدان و ھاۋرىكانى لەۋى كۆ دەبوونەۋە. چونكە مردوو ھەكە قەشەيەكى مەزن بوو، دەبوو راھىيان ئىنجىلى لە سەر بخوینن نەك كتىبى دوعا. ھەر بۆيە باۋە يوسف دەستىكرد بە ئىنجىل خویندن. باۋە پايسى دەيوست شەو و رۆژىك لە ژوور سەرى ھاۋرىكەى ئىنجىل بخوینى. بەلام لەو كاتەدا ئەۋىش ۋەك سەرپەرستى حوجرەكە سەرقال بوو، مەبەستىكى زۆر دەگمەن و كەس نەبىستوو و شەژانىكى «نەشیاو» و چاۋەروانىيەكى

بى سەبرانە راھىيەكانى داگرت. ھەرۋەھا لە نىو زيارەتكەرانى ھوتىلەكەى كلىسە و ئاپۆرەى خەلكى شاردا ژاۋەژاۋ و ھەراۋھۆرىايەك دەستى پىكردبوو و جار لەگەل جارىش زياتر دەبوو. سەرپەرستى كلىساكە و باۋە پايسى ھەوليان دەدا ھەر چۆنىكە خەلكەكە ئارام بەكەنەۋە.

كاتى كە خۆر ھەلات و تاووبان گەرم بوو، تاقمىكى زۆر لە خەلك نەخۆشەكانيان ھىنا، كە زياتريان مندال بوون. بۇ ئەو كارەش بە جارى ئاراۋقارايان لى ھەلگىرابوو و چاۋەروانى ئەو كاتە بوون، چونكە بروايان وابوو تەرمى پىرى كلىسە شىفای پىۋەيە و ئەو ۋدەمە دەستەۋبەجى كارى خۆى دەكا. لەو كاتەدا دەرکەوت كە خەلكى شارەكەمان چەندىان باۋە زووسىما لە ماۋەى ژيانىدا ۋەك پىاۋ چاكىكى مەزن قەبوۋلېوۋە. ئەۋانە ھاتبوون ھەموويان لە چىنى ھەژار و بىبەش نەبوون. ئەو چاۋەروانىيە لە لايەن ئىماندارانەۋە ئاۋا بە پەلە و راشكاۋانە و تەنانەت بىسەبرانە و ھەتا رادەيەك پىداگرانە، بوۋە ھۆى ئەۋەى باۋە پايسى ئەو كارانە بە ۋەسۋەسەيەكى شەيتانى بزانى. ئەگەرچى ئەو خۆى شتىكى واى زووتر پىشېينى كردبوو. دەرکەوتنى راستەقىنەى ئەو ھەستەش بۇ ئەۋ، ئەۋپەرى چاۋەروانى بوو. باۋە پايسى كاتىك لە گەل ھەر كام لەو راھىيانە بەرەۋرۋو دەبوو كە ئاۋا توشى شەژان بووبوون، لۆمەى دەكردن. دەيگوت: «چاۋەروانىيەكى ئاۋا بى سەبرانە بۇ شتىكى دەگمەن نىشانەى بىرتەسكىيە، بۇ خەلكى دىكە قەيناكا بەلام «بۇ ئىمەى تەرکە دنيا شىاۋ نىيە.»

بەلام زۆريان گوى پىنەدا. ئەۋىش تىگەيشت و زۆرى پىناخۆش بوو. لەگەل ئەۋەشدا باۋە پايسى خۆشى (ئەگەرچى ئەو قسانەى بە راست بوو) لە ناخەۋە تا رادەيەك ئەو ھىوايانەى لە دلدا بوو، نەيدەتوانى خۆى لىبىۋىرى. ئەگەر چى لە دەست چاۋەروانى و بى سەبرى زۆرى ئەو خەلكە رقى ھەستا بوو و ئەو كارەى بە غرور و كەم ئەقلى دەزانى. لەگەل ئەۋەشدا بە دىتنى ھىندى كەس بە جارى گيانى دادەگىرا، كەسانىك كە بە ھاتنىان توشى گومان و دىرۆنگىيان دەكرد. لە نىو ئەۋانەدا ۋا خزابوونە حوجرەكەى پىرى

خوالیخوشبوووه، رقیق دلی داگرت (که له پړیوهش خوی لومه کرد) که چاوی به راکیتین کهوت. هەر وهها ئه و راهیبه ئابدورسکیه، که هەر وا له کلیسه کهدا دایکوتابوو. باوه پایسی له بهر هویه کی کتوپر به هوی ههنته شی ئه و دوانه وه تووشی شک و گومان بوو، ئه گهرچی له راستیدا له وانه بوو دهره هق به هه مووان ئاوا بیر بکاته وه.

راهیبه ئابدورسکی له هه موو خه لکه که ی دیکه زیاتر هه راوه رویای ساز کردبوو. له هه موو شوینیک قوت ده بووه، گوئی هه لده خست و پرسایاری ده کرد. له هه موو لایه که وه به شیوه یه کی تایبته و گومانای خه ریکی خووته خوت بوو. قه لافه تی جوړیک بی ئوقره یی و رقی پیوه دیاربوو.

به لام راکیتین هه روه ک دواتر دهر که وت، له سه ر داخوازی تایبته تی مادام خو خلاکوف ئاوا زوو خوی گه یانده بووه حوجره که. به یانی کاتیک ئه و ژنه پوحو سوک و ساویلکه یه له خه وهستا، هه والی مه رگی باوه زووسیمایان پیدا، چونکه ریگیان پینه دا بچی بو حوجره که، جوړیک کونچکاوای دایگرت و له پیوه راکیتینی نارد بو ئه وئ، تاکو هه موو شتییک بخاته ژیر چاوه دیری و هەر به نیو سه عات جاریک له پووداوه کان ئاگاداری بکاته وه. چونکه راکیتینی به ئیماندارترین و دروستکارترین پیاوی جحیل ده زانی. ئه وهش بو ری خووش کردن و خوړیکخستن له گه ل خه لکی زیره ک بوو، هەر کاریک بیزانیایه به قازانجیه تی لی پانه ده وهستا.

پوژیک تاسا و بوو. زوربه ی زیاره تکه ران له ده ور به ری گوړه کان گو میله که یان به سستبوو. که ژماره یان به تایبته له ده ور ی کلیسا که زورتر بوو و تاک و تووکیش له ده ور ی حوجره که گوړی لیووو. باوه پایسی هه روا که به ده ور ی حوجره که دا ده خولا یه وه، له نا کاو ئالیووشای وه بیر هاته وه. که له و شه وه به دواوه نه دیدیوو. هەر له و کاته دا که وه بیری هاته وه، چاوی پیی که وت له سووچیکی دووری باخه که له سه ر گوړی راهیبه کی دانیشتوو که سالانیکی زور به هوی پاک و پیاوچاکیه وه ناوبانگی دهر کردبوو. پشتی کردبووه حوجره که و پوو به دیواره که دانیشتبوو و ده تگوت له پشت کیله که

خوی شار دوته وه. باوه پایسی، چووه پشت سه ری، دیتی هەر دوو دهستی به بهر چاوییه وه گرتوووه و ده گری و له گه ل کولی گریان سه رتاپای ده له ریته وه. باوه پایسی تاوئیک له پشت سه ری راوه ستا.

به دلپری گوتی: «مه گری، کوره خو شه ویسته که م، مه گری، بو ده گری؟ شادی بکه، مه گری. نازانی ئه مرؤ گه وره ترین پوژی ئه وه؟ بیهینه بهر چاوی خو ت، ئه و ئیستا له م ساته دا، له کوئییه!» ئالیووشا دهستی له چاوی کرده وه و له باوه پایسی روانی، چاوی وه ک چاوی مندالیک ماسیبوو. به لام خیرا، بی ئه وه ی زمانی بکه ری، پووی وه ریگرا و دیسان هەر دوو دهستی به بهر چاوییه وه گرته وه.

باوه پایسی، خه مبارانه گوتی: «رهنگه باشتر وابی بگری، که وایه بگری کورم. ئه و فرمیسکانه مه سیح بو ی ناردووی.»

له گه ل ئه وه ی له ئالیووشا دوور که وته وه، به خو شه ویستییه وه بی ری لی کرده وه و له دلی خویدا گوتی: «فرمیسه که جه رگبره که ی ده بیته هوی ئارام بوونه وه ی پوحو و دلله خو شه ویسته که ی شاد ده کا.» به و حاله شه وه به پرتا و له وئ دوور که وته وه، چونکه هه ستیده کرد به دیتی ئه و له وانه یه خو شی کولی گریان هه ستی. زه مان تیده په ری و ریوره سمی کلیسه و پرسه ی پی ری کلیسه، هەر کام له کاتی خویدا به پیوه چوو. باوه پایسی دیسان له پال تابوته که دا به جی باوه یوسف دانیشت و ده ستیکرد به ئینجیل خویندن. به لام بهر له سه عات سیی دوانیوه پو ئه و پووداوه قه و ما که له کو تایی کتیبی پینشوودا ئاماژه م پیکرد. پووداویکی چاوه روان نه کرا و بوو بو هه موومان و به پینچه وانه ی هیوای گشتی. که دووپاتی ده که مه وه، هەر ئه و پووداوه ئاساییه هه تا ئه مرؤش له م شاره ی ئیمه و ناوچه که دا له بیر نه چوته وه. لیرده با ئه وهش بلیم که وه بیر هیئانه وه ی ئه و پووداوه هه تا راده یه که به قیزه ون ده زانم. پووداویک که بوو به هوی ئه و شله ژانه ساویلکانه یه و کو سپی خسته سه ر ریی تا قمیکی بی هه ژمار، ئه گه ر چی له راستیدا مه به ستیکی سروشتی و ئاسایی بوو. ئه گه ر بمزانیایه شوین له سه ر

رۆح و دلی قاره‌مانی سهره‌کی یان قاره‌مانی داهاتووی چیرۆکه‌که‌م دانانی و ئالوگۆر له رۆحی ناسکیدا پیک ناهینی و ریگای گه‌رانه‌وه‌ی ناخاته به‌ر پی و بیروه‌ستی نابزوینی و نابیتته به‌ره‌لێخیکی قایم له به‌ر دیواری بیریدا و ئامانجیکی دیاریکراوی بۆ ده‌ست نیشانناکات، قه‌تم نه‌ده‌نووسی.

با بگه‌رینه‌وه سهر چیرۆکه‌که. له‌گه‌ل کازیوه‌ی به‌یانی تهرمی باوه زووسیمایان خسته نیو تابووته‌وه و هینایانه وه‌تاغی دهره‌وه. ئه‌وانه‌ی له دهوری تابووته‌که ویستابوون پرسیری کردنه‌وه‌ی په‌نجه‌ره‌یان هینایه‌ گۆری. به‌لام ئه‌و پیشنیاره بی وه‌لام مایه‌وه و گرنگایه‌تییه‌کی ئه‌وتویان پینه‌دا. ره‌نگه‌ تاقمیک له ئاماده‌ بووان له دلی خویندا هه‌میه‌تیان پیدایی، به‌لام به‌و ئاکامه‌ گه‌شتیبتن که پیشبینی گه‌نین و بۆگه‌نیو له جه‌سته‌ی پیاوچاکیکی وه‌ک ئه‌و ورینه‌یه‌کی شیتانه‌یه و ده‌بیتته هۆی ئه‌وه‌ی به‌بی ئیمان و نه‌فامی بزنان و ته‌نانه‌ت پی پیکه‌نن. چونکه‌ چاره‌روانی شتیکی ته‌واو جیاوازیان هه‌بوو.

به‌لام زۆر زوو و له دوانیوه‌رۆی ئه‌و رۆژدا هه‌ستیان به‌ شتیکی کرد. ئه‌وانه‌ی ده‌چونه ژووری و ده‌هاتنه‌وه دهری، هه‌ستیان پیده‌کرد، به‌لام هه‌چیان نه‌یانده‌ویزا بیدرکینن. سهره‌تا بیده‌نگیان لی هینا. به‌لام سه‌عات سی ئه‌و دیارده‌یه وا به‌ رۆونی ئاشکرا بوو، که هه‌واله‌که خیرا به‌ نیو ته‌واوی راهیبیان و زیاره‌تکه‌رانی حوچره‌که‌دا بلاو بووه. هه‌ر خیرا گه‌شته‌ کلێسه و هه‌موو قه‌شه و راهیبه‌کانی سه‌رسامکرد. له ماوه‌یه‌کی که‌میشدا ئه‌و هه‌واله‌ به‌شاردا بلاو بووه و کافران و ئیماندارانی وه‌ک یه‌ک تووشی هه‌یه‌جان و سه‌رسورمان کرد. کافره‌کان ده‌ستیانکرد به‌ شادی کردن و تاقمیک له ئیماندارانیش له کافره‌کان زیاتر دل‌شاد بوون. چونکه «مرۆف‌ه‌ز به‌ به‌دناوی و گلانی پیاوچاکان ده‌کا»، هه‌ر ئه‌و جۆره‌ی پیری کلێسه له ئامۆژگاریه‌کانیدا گوتبووی.

له راستیدا هه‌ر له سه‌ره‌تاوه تابووته‌که بۆگه‌نیوی لیده‌هات، که ورده‌ورده زیاتریش بوو. سه‌عات سی ئیتر شک و گومانی بری. له سه‌رانسه‌ری میژووی رابردووی کلێسه‌ی ئیمه‌دا هه‌چکه‌س شووره‌یه‌کی ئاوی وه‌بیر نایه

و ئه‌و ئابرووچوونه که هه‌ر خیرا و دواي ئاشکرا بوونی، له نیو راهیباندا وه‌ک ده‌هۆل ده‌نگی دایه‌وه و جۆریک ئاژاوه‌ی نایه‌وه، که ئیتر هه‌چی له‌گه‌ل نه‌ده‌کرا. دواي ئه‌وه، ته‌نانه‌ت سالانیکی زۆر دواتریش تاقمیک له راهیبه‌ ماقووله‌کان به‌ وه‌بیر هینانه‌وه‌ی ئه‌و رۆژه و ده‌نگدانه‌وه‌ی ئه‌و ئابروو چوونه سه‌رسام بووبوون و به‌ جارێ زراویان چووبوو. چونکه له‌رابردوودا، گه‌لیک قه‌شه و ئوسقووف و راهیب به‌ ژیانیکی پاڤزه‌وه مردبوون. پیره‌ پیاوانیکی له خوداترس که پاکیه‌که‌یان قه‌بوولی هه‌مووان بوو. ئه‌گه‌رچی تابووتی ئه‌وانیش بۆ گه‌نیوی لی‌هاتووه و هه‌روا که هه‌موو تهرمه‌کان به‌ شیوه‌یه‌کی سروشتی بۆگه‌ن ده‌بن، به‌لام نه‌بووبوونه هۆی شووره‌یی و ته‌نانه‌ت تۆزی دل‌ه خورپه‌ش.

هه‌لبه‌ت له رۆژگارانی دیریندا پیاوچاکانیک له کلێسه هه‌بوون که یادیان زیندوو راگیراوه و دیارده‌ی ته‌به‌روکی ئه‌وان به‌ پیی حه‌دیس ئاسه‌واری رزین و بۆگه‌ن بوونیان پیوه نه‌دیتراوه. راهیبان ئه‌م هه‌قیقه‌ته‌یان به‌ شتیکی پر گومان ده‌زانی و وه‌ک حه‌دیسکی پیروژ و مۆجزه نوین چاویان لیده‌کرد. هه‌روه‌ها، یارمه‌تی خودا به‌شیوه‌ی واده‌یه‌ک بۆ پرشکو بوونی گۆره‌کانیان له داهاتوودا.

پیاو چاکیکی ئاوا، که به‌ ریژیکی تایبه‌ته‌وه باسی ده‌که‌ن، راهیبیکی پیر بوو به‌ ناوی ئه‌ییوب. که حه‌فتا سال له‌مه‌وبه‌ر له ته‌مه‌نی سه‌د و پینج سالیدا کۆچی دوايي کردبوو. ئه‌و زاهیدیکی ناو به‌ده‌ره‌وه بوو، زۆری هه‌ولده‌دا رۆژوو بگری و دووره‌په‌ریز بی. سالانیک له‌مه‌وبه‌ر له ده‌یه‌ی دووه‌می ئه‌م سه‌ده‌یه‌دا مردبوو. گلکۆکه‌ی به‌ریز و حورمه‌تیکی تایبه‌ت و ئاماژه‌ی پر له راز، له‌گه‌ل هیوای گه‌وره، که پیوه‌ندی به‌وه‌وه هه‌بوو پيشانی زه‌یاره‌تکه‌رانیان ده‌دا. (گلکۆکه‌ی هه‌ر ئه‌وه بوو که باوه پایسی به‌یانی ئالیووشای دیبوو له سه‌ری دانیشتووه.) بیره‌وه‌ریه‌کی دیکه‌ی کلێسا که به‌ریزه‌وه باسیانده‌کرد، یادی باوه وارسۆنۆفی به‌ ناوبانگ بوو. که له شیخیه‌تیدا له باوه زووسیمایه‌ پيشتر بوو. له کاتی ژیانیدا ته‌واوی

زیاره تکه رانی کلیسه ئه ویان به پیاو چاکیکی ده لوکار ده زانی و ریزیان بۆ داده نا. به پیتی حه دیسیک هه ر دووکیان وهک ئه وهی زیندوو بن، له تابوته که یاندا خه وتوون و کاتی به خاک سپاردن هیچ دارزینیکیان پیوه نه دیون و نیوچاوانیان نووریکی خودایی پیوه دیار بووه. ته نانه تاقمیکیان سوور بوون له سه ر ئه وهی که بۆن و به رامه یه کی خووش له تهرمه که یان هه ستاوه.

له گه ل ئه وه شدا، جگه له یاده وه ریی پر ئاموژگاری، قسه و باسی گه و جانه و ورپنه و قسه ی تالیش له پال تابوته که ی باوه زووسیمادا ده که وته بهرگویی. من پیموایه چهن هۆی سه ره کی له و کاته دا له کاردا بوو، یه کئی له وانه کۆنه رقیک بوو دهره ق به دامه زراوه ی پیران که وهک دابیکی نهینی وابوو، رقیکی شاراووه بوو له دلی زۆربه ی راهیبه کاندایا. ته نانه ت له سه روو ئه وانه شه وه، به خیلیان به پاکی و گه وه ریی پیری خوا لیخووشبوو ده برد. پاکیه کی هینه به رده وام که له کاتی ژیانیدا گومان لیکردنی حه رام بوو. چونکه له گه ل ئه وه که پیری ره حمه تی جیی خووی له زۆربه ی دلاندا کردبووه، زیاتر له ریگای خووشه ویستییه وه کومه لیکه خه لک له دهوری خووی کۆ ده کرده وه، نهک مۆجزه. بۆیه بووبوووه هۆی ئه وهی به خیلی پی بهرن و نه یاری به ئاشکرا و نهینی، نهک هه ر له کلیسه که دا له دنایا دهره وه شدا هه بوو. نه بووبوووه هۆی ئازاری هیچکهس، به لام « بۆ ئه ویان ئه وهنده به پاک و مه زن ده زانی؟ » هه ر ئه و پرسیا ره ش به دوویات بوونه وهی له په ستا و به رده وام بوو به رقیکی قورس و بی برانه وه. پیموایه هه ر به وه هۆیه وه بوو که سانیکه زۆر به بیستی ئه و بۆه رنه هوته شادی له دلان گه را. هه ر له وه سه روبه نده دا، تاقمیک هه بوون که هه تا ئه مپرووش سه ر له پیناوی پیری کلیسه بوون و تا راده یه ک ئه و راستیه تووشی شه رمه زاری ده کردن و ئه ویان به سووکایه تیه که ده زانی دهره ق به خویمان. نه قله که شی ئه مه بوو. له گه ل ئه وهی دیارده ی بۆگه نیو و رزین ئاشکرا بوو، دیار بوو راهیبه کان رهنگیان تیکده چوو. کاتیک پینان ده نایه حوچه که وه زوو قیزیان هه لده شیوا و به په له

ده رده په رینه وه ده ری و راستیه که یان بۆ راهیبا نی ده ره وه ده گپرایه وه. له نیو ئه و ئاپوره یه دا تاقمیک ئازیه تیارانه سه ریان ده له قاند، به لام زۆربه یان ته نانه ت نه یانده توانی شادی خویمان بشارنه وه، که له چاوه پر قینه کانیاندا بریقه ی ده هات. ئیستا بۆ ئه و کاره هیچکهس لومه ی نه ده کردن و ناره زایه تییان ده رنه ده بری. ئه وه ش سه یر بوو، چونکه زۆربه ی ئه و راهیبا نه سه ر له پیناوی پیری کلیسه بوون. به لام له وه ده چوو چه ند رۆژیک خودا ئیزنی دابی که مینه ی راهیبه کان فریان سوار بی.

زیاره تکه رانی، به تایبه ت که سانی خوینده وار، بۆ سیخوری و شو قاری تیر ژابوون. چهن کهس له خه لکی گوندیش چوونه حوچه که وه. تاقمیکی زۆریش له و گوندییانه له لای ده روازه ی حوچه که کوزلیکه یان به ستبوو. دوا ی سه عاتی سی خه لکیکی زیاتر کوبوونه وه و بیگومان پیوه ندیی به ئه و هه واله وه هه بوو. که سانیک هاتبوون که جگه له و رۆژه هیچکهس نه یدی بوون پی بنینه ئه و حوچه یه وه، چه ند که سایه تیی خاوه ن پله و پایه ش وه بهر چاو ده که وتن. به لام به رواله ت ئاسایی دیار بوون و باوه پایسی به نیو چاوانیکی گرژه وه به دهنگی بهرز و جیبیدی ئینجیلی ده خوینده وه و دیار بوو گوی به رووداوه کانی ده روو پشتی نادا، ئه گه ر چی ماوه یه ک بوو هیندی کرده وهی نا ئاسایی سه رنجی راکیشا بوو. به لام ورده ورده سرتو خورته کان بهرز بوونه وه و به ئاشکرا به گویی ئه ویش گه یشت. باوه پایسی له ناکاو بیستی که: « ئه مه نیشانده ری ئه وه یه که حوکی خودا له حوکی مرۆف ناچی. » یه که م کهس که ئه و هه سته ی درکاند، پیاویکی ره شوکی بوو که به ئیماندار ناوبانگی ده رکردبوو. ئه فسه ریکی به سال اچووی شارنشین بوو. به لام ئه و قسه ی راهیبه کانی به دهنگیکی بهرز دوویات کرده وه، که ماوه یه ک بوو به سرته باسیانده کرد. ئه وان ماوه یه ک بوو به و ئاکامه نه گبه تیه گه یشتبوون و له وه ش خراپتر جوړیک خاترجه م بوونی سه رکه وتوانه سه باره ت به و ئاکامه سات له دوا ی سات زیاتر ئاشکرا ده بوو. زۆر زوو هاتنه سه ر ئه وهی ئه و

روالته وهلا بنين و ديار بوو ههست بهوه دهكهن كه ههتا رادهيهك ههقى
ئهوهيان ههيه وهلاى بنين.

تاقميك له راهيبان، سه رهتا به داخ و كه سه رهوه دهيانگوت: «ئاخر بؤ
دهبى ئه و رووداوه بيته پيشى؟ ئه و جهستهيهكى بچووكى هه بوو به مهقاش
گوشتي لئنه دهگيرا و ته نيا پيست و يه سقان بوو، كه وايه بؤ دهبى ئاوا
تووشى گهنين بى؟»

تاقميكى ديكه به په له گوتمان: «رهنگه نيشانهيهك بى له لايهن خوداوه»
بيروپاي ئه وانيش هه ره له رپوه به بى هيج نارهبازيه تيبهك، وه رگيرا. ئاماژهيان
به و خالاش كرد، ئه گهر ئه و بونه سروشتيه، ئه و جورده كه سه بارهت به
مردوى تاوانبار، دواتر ئاشكرا ده بى، يانى دواى تپه رپنى لانيكه م بيست و
چوار سهعات، به لام ئه م بؤگه نيوه زوورپه سه «له جه غزى سروشت به دهره»
و هه ربؤيه دهستى خودا له كاردا بووه و ئاماژهيهكى پپوهيه. ئه و هؤيه ش به
سه ره زهينياندا سه پا بوو و به هيج شپوهيهك حاشاي لينه دهكرا.

باوه يوسفى نازهنين، ئه و قه شه دلؤقان و كتييداره ي كلنسه، كه باوه
زووسيمه هؤگرييه كي تايبه تي پپى هه بوو، هه وليدا وهلامى تاقميك له
زمان تالان و به دووژان بداته وه كه: «ئه م بيروپايه له هه موو شويينيك يه كسان
نييه» و كلنسه ي ئورتودؤكس قه ت پپى وانبيه جهسته ي پياوچاكان بؤگه ن
نابى، به لكو ته نيا بؤچوونيكه، له زوربه ي ناوچه كاني ئورتودؤكس، بؤ وينه له
ئاتووس بؤگه نى مردوو جارزيان ناكا. له وئ ديارده ي شكو و گه وره يى
كه سى رزگار بوو، گه نينى له ش نييه، به لكو رهنگى يه سقانه. ئه و يش كاتيك كه
سالانتيكى زور له ژيرگلدا بووه و دارزيوه. باوه يوسف له كوتاييدا گوتى:
«ئه گهر يه سقانه كه شى وهك ميو زهر د بى دياردهيه كي گه وره يه له لايهن
خوداوه دراوه به پياوچاكي مردوو، ئه گهر يه سقانه كه شى ره ش بى نيشانه ي
ئه وه يه كه خودا ئه وى به شياوى ئه و گه وره يى و شكويه نه زانيوه ئه وه
باوه رى خه لگى ئاتووسه و رپوره سمى ئورتودؤكس له بهر يهك هه لئاوه شى
له قه ديمه وه به شپوهيه كي پاك و پالاوته ئاگاداريى ليكراوه.»

به لام وته ي ئه و راهيبه سه بووره شوينى دانه نا و ته نانه ت بوو به هؤى
ئه وه ي وه لاميكى رشقنجا رانه ي بده نه وه. راهيبه كان به و ئاكامه گه يشتن كه:
«هه مووى خوواندن و قسه يه و گوئ پيدانى بيكه لكه.» خه لكى گوتمان: «ئيمه
له سه ره رپوره سمى ديرين ده مينين. له م سه ره دمه دا هه موو جوره
رپوره سميك به رپوه ده چى. ئايا ده كرئ له هه موو ئه وانه پپره وى بكه ين؟»
ئه وانه ي له هه موو كه س زياتر گالته جاريبان وه رپئ خستبوو، ده يانگوت:
«ئيمه ش به قه د ئه وانمان باوكانى پپروژ هه بووه. ئه وان له وئ له نيو ئه و
توركانه دا هه موو شتيكيان له بير چوته وه. ماوه يه كه ئايينه كه يان رموده
بووه و ته نانه ت گازه نگيشان نييه.»

باوه يوسف به خه م و كه سه ريكي زوره وه له وئ دوور كه وته وه، چونكه
به بروايه كي كه مه وه بيروپاي خوى دهر رپبوو، وهك ئه وه ي خوشى
بروايه كي ته واوى پپى نه بى. به په رووشيه وه پيشبينى ده كرد كه شتيكى خراپ
خه ريكه داده م زرى و ديارده ي سه ره روئى و نافه رمانى به ئاشكرا وه بهر چاو
ده كه وت. ورده ورده هه موو راهيبه ماقووله كان وهك باوه يوسف دانيان
به خودا گرت و هيجيان نه گوت. وايلىهات ته واوى ئه و كه سانه ي پپرى
كلنسه يان خوش ده ويست و به گيان و دل دامه زراوه ي پيرانيان قه بوول بوو،
به جارئ سووكا يه تيبان پيكراره هه ر كاتيك چاويان به يه كتر ده كه وت به
شه رمه وه چاويان له يه كتر ده كرد. ئه وانه دهره ق به دامه زراوه ي پيران
بيروپايه كي دوژمن كارانه يان هه بوو، به فيز و هه واوه مليان هه لده هينا. به
شپوهيه كي ته وساوى ده يانگوت: «وراسؤنؤفبى ره حمه تي بؤگه نيوى
لئنه ده هات و هه ستمان به بؤن و به رامه يه كي خوشيش ده كرد. به لام ئه ويش
ئه و شكويه ي به هؤى پله وپايه ي پپرييه وه وه ده ست نه هينابوو، به لكو
هه رخوى له خودا مروؤفيكى پپروژ بوو.» تاقميك له ناماقووله كانيان
ده يانگوت: «فيركاربييه كانيشى هه له بوو، ئه و ده يگوت ژيان سه ره چاوه ي
گه وره ي شادبييه و خه فه تخانه نييه.» ديسان هيندى كه سى ناماقوولتر به
توانجه وه ده يانگوت: «ئه و دريژه پپده رى بروا و ئايين بوو، به لام باوه رى به

دۆزه‌خی ماده نه‌بوو. «هیندیك له به‌رچاوته‌نگانیش ده‌یانگوت: «زۆری پیداکری له سه‌ر رۆژوو نه‌ده‌کرد، شیرینی و چایی و مره‌بای بلالووکي ده‌خوارد و له ماوه‌ی پاریزدا ژنان بۆیان ده‌نارد. ئایا راهیبي خوداپه‌رست و تاعه‌ت پاک ده‌بی چایی بخواته‌وه؟» نه‌یارترینیان به‌ بوغز له‌زگی و قینه‌وه ده‌یانگوت: «ئهو به‌ پۆز و ده‌ماره‌وه داده‌نیشت و خۆی به‌ پیاوی خودا ده‌زانی، کړنۆش بردن و به‌چۆکا هاتنی خه‌لکی له‌ هه‌مبه‌ر خۆیدا به‌ پیویست ده‌زانی.» خیشه‌سه‌رتین دژانی دامه‌زاهوی پیران به‌ سرتوخورتیکی شه‌یتانانه‌وه ده‌یانگوت: «ئهو سووکایه‌تی به‌ فه‌رزی تۆبه و دانپیانانیش ده‌کرد.» له‌ نیو ئه‌وانه‌شدا تاقمیک راهیبي پیرو به‌ سالاجوو وه‌به‌ر چاو ده‌که‌وتن که دینداریکی راستویژ و له‌ فه‌رز و تاعه‌تدا زۆر پیداکر بوون. به‌لام له‌ کاتی ژبانی پیری په‌حمه‌تیدا ده‌میان نه‌ده‌جوللا و ئیستا له‌ نا‌کاو ده‌میان گرتبوو و ئه‌وه‌ش له‌ هه‌موو شتیگ خراپتر بوو. چونکه‌ وته‌کانیان شوینی له‌ سه‌ر ئهو راهیبه‌ لاوانه‌ داده‌نا که هیشتا له‌ سه‌ر بیروباوه‌ری خۆیان سوور نه‌بوون. راهیبي ئابدۆرسکی ئه‌وانه‌ی به‌ وردی گوئی لیبوو، هه‌ناسه‌ی هه‌لده‌کنیسا و په‌زنامه‌ندانه‌ سه‌ری ده‌له‌قاند. «به‌لێ، دیاره‌ باوه‌ فراپۆنت دوینی به‌راستی حوکمی ده‌رده‌کرد.» هه‌ر له‌و کاته‌شدا باوه‌ فراپۆنت په‌یدا بوو، ده‌تگوت به‌ ئانقه‌ست هاتوو «بۆ ئه‌وه‌ی ئالۆزییه‌که‌ زیاتر بکا. با ئه‌وه‌شمان له‌ بیر نه‌چی، حوجره‌ دارینه‌که‌ی له‌ په‌نا پلورده‌ی میشه‌نگوینه‌کان بوو و قه‌ت له‌وئ دوور نه‌ده‌که‌وته‌وه. ته‌نانه‌ت نه‌ده‌هات بۆ کلێسه‌ش، چونکه‌ بریک ده‌لووکار بوو، چاوپۆشییان لیده‌کرد و ئهو ئه‌رک و یاسا و ریسایه‌ی له‌ سه‌ر شانی ئه‌وانی دیکه‌ بوو، له‌ سه‌ر ئهو هه‌لگیرابوو. به‌لام ئه‌گه‌ر پیویست بوايه‌ باسی هه‌موو هه‌قیقه‌ته‌کان بکری، ناچار ده‌بوون ئاوری لیبده‌نه‌وه. چونکه‌ زاهیدیکی خه‌لوتنشین و گه‌وره‌ی وه‌ک ئهو که‌ شه‌و و رۆژ خه‌ریکی عیباده‌ت بوو (ته‌نانه‌ت جاری وابوو له‌ سوچه‌ دا خه‌وی لیده‌که‌وت) نه‌ده‌کرا هیچ فه‌رمانیکی به‌ سه‌ردا بده‌ن. ئه‌گه‌ر پیداکریشیان بکرایه‌، راهیبان ده‌یانگوت: «ئهو له‌ هه‌موویان پیروتره‌ و له‌ ته‌ریقه‌تیکی زۆر سه‌ختر له‌و ته‌ریقه‌ته‌ی

ئیمه‌ پیروه‌ی ده‌کا. ئه‌گه‌ر ناشچی بۆ کلێسه‌، خۆی ده‌زانی کاتی چوونه‌که‌ی که‌نگییه‌ و ئهو ره‌وشتی تایبه‌ت به‌ خۆی هه‌یه‌.» به‌ هۆی ئهو سرتوخورته‌ تاوانبارانه‌یه‌وه‌ بوو که‌ باوه‌ فراپۆنتیان ئاوا ئازاد کردبوو و هیچ ئه‌رکیکی ئایینیان پی‌نه‌ده‌سپارد. هه‌ر وه‌ک هه‌مووان ئاگادار بوون، باوه‌ فراپۆنت، باوه‌زوو‌سیماي خۆش نه‌ده‌ویست. ئیستاش له‌ حوجره‌که‌ی خۆیدا هه‌والیان پیدابوو که «حوکمی خودا وه‌ک حوکمی مرۆف ناچی» له‌ نیو ئهو که‌سانه‌دا که‌ به‌و هه‌واله‌وه‌ خۆیان گه‌یانده‌ حوجره‌که‌ی راهیبي ئابدۆرسکی له‌ پیش هه‌موویانه‌وه‌ بوو. ئیواره‌ی رۆژی رابردوو چوو بوو بۆ دیده‌نی، به‌لام به‌په‌له‌ و ترس لیتیشتبوو هاتبووه‌ ده‌ری. پیشتر گوتم، ئه‌گه‌رچی باوه‌ پایسی به‌ هیز و خۆراگر راوه‌ستابوو و ئینجیلی به‌ سه‌ر تابووته‌که‌دا ده‌خویند. رووداوه‌کانی ده‌ره‌وه‌ی نه‌ده‌دی و نه‌شی ده‌بیست. زۆربه‌ی کرده‌وه‌ و رووداوه‌کانی له‌ دلێ خۆیدا هه‌لده‌سه‌نگاند، چونکه‌ ئهو که‌سانه‌ی ده‌وروبه‌ری خۆی باش ده‌ناسی. به‌لام خوراگرانه‌ له‌ جیی خۆی نه‌بزووت و به‌بی هیچ ترس و دل‌ه‌راوه‌که‌یه‌ک چاوه‌روانی رووداوی دیکه‌ بوو، وردبینانه‌ چاوی له‌ ئاکامی ئهو شله‌ژانه‌ گشتییه‌ بریبوو.

له‌ نا‌کاو گوئی له‌ نه‌ره‌ و هه‌رایه‌ک بوو له‌ به‌ر هه‌یوانه‌که‌وه‌ هات. ده‌رگای حوجره‌که‌ له‌ سه‌ر ره‌قی پشت کرایه‌وه‌ و باوه‌فراپۆنت له‌ چوارچیوه‌ی ده‌رگا‌که‌دا چه‌قی. تاقمیک راهیب و پۆلیک خه‌لکی شاره‌که‌ی به‌دواوه‌ بوو. به‌لام ئه‌وان نه‌هاتنه‌ ژووری. له‌ به‌ر پلیکان و سه‌رسه‌کۆکه‌ راوه‌ستان و چاوه‌روان مانه‌وه‌ بزانیان باوه‌ فراپۆنت ده‌لی چی و یان چی ده‌کا. چونکه‌ ئهو له‌ پر خۆ به‌ ژووری‌دا کردنه‌ی له‌وه‌ نه‌ده‌چوو بی‌هۆ بی و هه‌ستیان به‌ مه‌ترسییه‌ک ده‌کرد. باوه‌ فراپۆنت له‌ به‌ر ده‌رگا‌که‌ راوه‌ستا و هه‌ر دوو ده‌ستی هه‌لینا و چاوی مژمۆر و زیت و پر له‌ پرسپاری راهیبي ئابدۆرسکی له‌ بن باسکی راستیه‌وه‌ له‌ ژووری‌ پوانی. ته‌نیا ئهو له‌ به‌ر کونچکاوپی زۆر نه‌یتوانیبوو له‌ به‌ر پلیکانه‌کان راوه‌ستی و به‌دوای باوه‌فراپۆنتدا هاتبووه‌ سه‌ری. به‌لام ئه‌وانی دیکه‌، کاتیگ شه‌ققه‌ی ده‌رگا‌که‌ هات و کرایه‌وه‌ به‌

ترسیکی کتوپرەوہ کشانہ دواوہ. باوہ فراپۆنت دەستی ھەلینا و لە ناكاو نەراندى:

«رۆحە ناپاکەکان وەدەر دەنیم!» پاشان بە نیو ژوورەكەدا گەرا و دەستی کرد بە خاچ کیشانی ھەموو سووچ و دیوارەکانی حوجرە. ئەوانەى لە گەل باوہ فراپۆنت ھاتبوون، لە رێوہ تیگەیشتن چ دەکا. چونکە دەیانزانى بچیتە ھەر جیگایەك ئەو کارە دەکات، ھەر وەھا ھیچ نالى و ھیچ نایبستى ھەتا رۆحە ناپاکەکانى وەدەر نەنى.

لەگەل ھەر خاچ کیشانىک دووپاتى دەکردەوہ: «شەیتان، دوور کەوہ! شەیتان، دوور کەوہ!» دیسان دەینەراندى: «رۆحە ناپاکەکان وەدەر دەنیم.» عەبا زبرەكەى خۆى لە بەر کردبوو و پەتیکى لە نیو قەدى بەستبوو. سینگە رپووتەكەى بە مووى خۆلەمیشین داپۆشرا بوو، لەبن ژیرکراسە کەتانەكەى ھوہ دیار بوو. لاقى رپووت بوو. ھەروا کە خەرىكى راپوہشاندى دەستى بوو، زپەى زنجیرە گرانەکانى لە بن عەباکەى ھوہ ھەستا. باوہ پایسى دەستى لە ئینجیل خویندن ھەلگرت و چووە بەردەمى و چاوەرپوان راپوہستا.

ئاخرى ھاتە قسە و بە گرژ و مۆنى چاوى تىپرى: «باوکى بەرپىز بۆ ھاتووى؟ بۆ ئەو ھىمنایەتییە دەشیوینى؟ بۆ ئەو میگەلە خاکەراو گوێرادىرە دەوروژینى؟»

باوہ فراپۆنت وەك شىت و ھار گوراندى: «بۆ ھاتووم؟ دەپرسى بۆ؟ مەبەستم لەو ھاتنە چىیە؟ ھاتووم ئەو میوانە ناپاکانەتان، ئەو شەیتانە بۆگەنیوانە بکەمە دەرى. ھاتووم بزنام بە دزى منوہ چەند دانەیان لىرە خۆیان مەلاسداوہ. دەمھەوى بە گەسک راپان دەمە دەرى.»

باوہ پایسى بىباکانە لە درىژەى قسەکانیدا گوتى: «تۆ رۆحى ناپاک وەدەر دەنى بەلام رەنگە خزمەتیشى پىبکەى. کى دەتوانى بە خۆى بلى «من پاک و پىرۆزم.» دەتوانى وابلى باوہ؟»

باوہ فراپۆنت ھەلچوو: «من ناپاکم، نەك پاک و پىرۆز. من لە سەر کورسىلە دادەنیشم و ئەوان ناچار ناکەم وەك بت بمپەرسن و سوجدەم بۆ

بەرن. خەلكى ئەم دەوروژەمانە تەرىقەتى راستەقىنە زاىە دەكەن.» پاشان قامكى بۆلای تابووتەكە راداشت و رپووى لە ئاپۆرەى خەلكەكە کرد و گوتى: «ئەم پیاوچاکە رەحمەتییەى ئیوہ حاشای لە بوونى جندۆكە دەکرد و بۆ رزگارى لە دەستیان دەواى رەوانى بۆ خەلك دەنووسى. بۆیە وەك جالجالووكە لە سووچ و قوژبنى حوجرەكاندا خۆیان مات داوہ، بۆیە ئىستا خۆى بۆگەنى لىپەیدا بوو. لەو بارەوہ نیشانەى كى گەورە لە لایەن خوداوہ دەبینم.» راستیەك كە ئاماژەى پىدەکرد، ئەمە بوو. رۆحە ناپاکەکان راپىبىك دەخەنە ژىر گوشارى خۆیان و بە سەرىدا زال دەبن. تاواى لىدى لە كاتى بەئاگاییدا و لە خەيالیشدا دەستى لى ھەلناگرن. كاتىك بەوپەرى ترسەوہ ئەو مەبەستە لەگەل باوہ زووسىما باسدەكا، ئەویش فەرمانى عىبادەتى بەردەوام رۆژوو گرتى سەختى پىدەدا. بەلام كاتىك عىبادەت و رۆژووش چارى ناکا، لەگەل عىبادەت و رۆژوو گرتن دەواىەكى تايبەتى دەداتى. لەو سەردەمەدا خەلكىكى زۆر تووشى سەر سوورپمان دەبن و لەو بارەوہ دەكەونە مشتومر و سەریان دەلەقىنن و لە پىش ھەموویانەوہ باوہ فراپۆنت لەو سەرسام بووبوو. تاكمىك لە لۆمەكاران دەچن بۆ لای باوہ فراپۆنت تاكو ھەوالى ئەو دەوا «سەىروسەمەرە»ى پىبدەن كە لە لایەن پىرەوہ دراوہ بەو راپىبە نەخۆشە.

باوہ پایسى بە دەنگىكى بەرز و وەك ئەوہى فەرمانى پىبدا گوتى: «باوہ لىرە برۆ! حوكم كردن بۆ مرۆف نەھاتووە و تايبەتى خودایە. رەنگە لىرە «نیشانە» یەك ببینن كە نە من و نە تۆ و نە ھىچكەس توانای تیگەیشتنى نەبى» بە توندى و پىداگرانە دووپاتىكردەوہ: «باوہ، برۆ و میگەلەكە مەئالۆزىنە.»

باوہ فراپۆنت، تەمى دەمارگرژى بەرى چاوى تەنىبوو و ھەداى نەدەدا. «ئەو بەپى حوكم و فەرز رۆژووى نەدەگرت. بۆیە نیشانەكە دەركەوتووە. ئەویش ئاشكراىە و شاردنەوہى تاوانە. ئەو بە شىرىنى فریوى دەخورا، ژنان شىرىنىیان لە گیرفانىان دەنا و بۆیان دەھىنا. چایى دەخواردەوہ، زگەرۆ بوو،

گهدهی له شیرینی دهئاخنی و زهینیشی بهبیری خۆپه‌رستی... هه‌ر بۆیه تووشی ئەم ئابروو چوون و رووره‌شیه بووه...»

باوه پایسیش دهنگی هه‌لینا: «باوه، قسه‌ی سووک و هه‌رزه مه‌که. رۆژوو گرتن و پاریز و چله‌کیشانت جیگای ریزه، به‌لام قسه‌ی جوان ناکه‌ی، چونکه وه‌ک لاویکی هه‌رزه و نه‌فام قسه‌ی بی‌سه‌ره و به‌ره و مندالانه ده‌که‌ی. باوه پایسی له کۆتاییدا گۆراندی: «باوه لیتره برۆ ده‌ری، فه‌رمانت پێده‌ده‌م برۆ ده‌ری!»

باوه فراپۆنت له‌ گه‌ل ئه‌وه‌ی تا راده‌یه‌ک خۆی دۆراندبوو، هه‌روا به‌ زمانیکی تال گوتی: «ده‌رۆم ئیوه‌ عالم و بیرمه‌ندن و به‌ چاوی سووک له‌ منی خاکه‌را ده‌روان. به‌ زانستیکی که‌مه‌وه‌ هاتووم بۆ ئیره و ئه‌وه‌ی ده‌مزانی له‌ بیرم چۆته‌وه. خودا خۆی منی بی‌ده‌سه‌لاتی له‌ کیشه‌ی بیروردی و زانستی ئیوه‌ پاراستوه.»

باوه پایسی له‌ ژوور سه‌ری راوه‌ستا بوو، چاوه‌ریی دژکرده‌وه‌ی ئه‌و بوو. باوه فراپۆنت تۆزئ بیده‌نگ بوو، له‌ ناکاو روومه‌تی له‌ سه‌ر له‌پی ده‌ستی راسته‌ی دانا و چاوی له‌ تابووتی پیر بری و به‌ ده‌نگیکی خه‌ماوی گوتی:

«سه‌هینی له‌ ژوور سه‌ری ده‌خوینن ئه‌ی پشتیوان و یارمه‌تیده‌رمان» که‌ سروودیکی خۆش و پر شانازییه. «به‌ سه‌سه‌ره‌وته‌وه‌ گوتیشی: «کاتیکی که‌ من ده‌مرم ته‌نیا شتیکی که‌ له‌ ژوور سه‌رم ده‌خوینن ئه‌مه‌ ده‌بی «چ شادییه‌کی به‌خته‌وه‌رانه» که‌ سروودیکی که‌م بایه‌خه.» له‌ ناکاو وه‌ک شیت و هار هاواریکرد: «ئیه‌ به‌فیز و تپزلن، ئیره‌ش شوینی ده‌مار و له‌خۆبایی بوونه!» پاشان ده‌ستی هه‌لته‌کاند و وه‌ر سوورا، به‌ هه‌شتا و له‌ پلیکانه‌کان چووه‌ خواری. کۆمه‌لیک خه‌لک که‌ له‌ خواره‌وه‌ چاوه‌روانی بوون، تیک قژقژان. تاقمیکیان وه‌دوای که‌وتن و تاقمیک له‌ جیی خویان مانه‌وه، چونکه‌ ده‌رگای حوجره‌که‌ هه‌ر وا کرابۆوه. باوه پایسی که‌ به‌ دوای باوه فراپۆنتدا هه‌تا سه‌ر پلیکانه‌کان هاتبوو، هه‌روا چاوی له‌ رۆیشه‌ته‌که‌ی بریبوو. به‌لام پیره‌ پیاوی تووره و تۆسن هیشتا هیور نه‌بووبۆوه. بیست هه‌نگاو

دوورنه‌که‌وتبۆوه، له‌ ناکاو سه‌ری بۆ لای خورنشین وه‌رسووړاند که‌ خۆر تازه‌ خه‌ریکی ئاوابوون بوو. هه‌ر دوو ده‌ستی به‌رز کرده‌وه و وه‌ک ئه‌وه‌ی که‌سیک پالی پێوه‌نابن ده‌مه‌وړوو که‌وت به‌ عه‌رزیدا. ده‌ستی بۆلای خۆر هه‌لبړی و به‌ حاله‌تیکی شیتانه‌وه‌ نه‌راندی: «خودای من سه‌ر که‌وتووه، مه‌سیح به‌ سه‌ر خۆری ده‌مه‌وئیاره‌دا زالبوووه. روومه‌تی به‌ عه‌رزه‌که‌وه‌ نووساندبوو و هه‌ر دوو ده‌ستی لیک بلاوکردبوو، وه‌ک مندال زووپه‌ زووپ ده‌گریا. سه‌رتاپای به‌و گریانه‌ ده‌له‌رییه‌وه. پاشان هه‌موو هه‌لاتن بۆ لای. قسه‌ی سه‌یر و سه‌مه‌ره و پرمه‌ی گریانی هاودالانه‌ هاته‌ گۆرئ... ده‌تگوت جۆریک لیوه‌یی هه‌وساری هه‌موویانی به‌ ده‌سته‌وه‌ گرتوه.»

تاقمیک به‌ سه‌ر ترسدا زالبوون و هاواریانکرد. «ئه‌مه‌یه‌ ئه‌و که‌سه‌ی که‌ پیاوی خودایه‌! مرۆقی پاک و پیرۆز ئه‌مه‌یه‌!» خه‌لکه‌که‌ش گوتیان: «ئه‌مه‌یه‌ ئه‌و که‌سه‌ی که‌ ده‌بی بیته‌ پیری کلیسه.»

خه‌لکه‌که‌ش تیکرا گۆراندیان: «ئه‌و نابیته‌ پیری کلیسه... قه‌بوولی ناکا... خۆی ناخاته‌ خزمه‌تی ئایینیکی نفرین کراوه‌وه... نابیته‌ دریزه‌ پیده‌ری ئه‌و که‌وجیه‌تییه.» کوتنی ئه‌وه‌ش که‌تا کوئ شوویان لئ هه‌لکیشابوو، هه‌ر باسی ناکری. به‌لام له‌و کاته‌دا ده‌نگی که‌له‌زه‌نگی کلیسه‌ به‌رز بۆوه و بانگیکردن بۆ رپۆره‌سمی ئاینی. هه‌موویان خاچی خۆیان کیشا. باوه فراپۆنتیش هه‌ستا و بی ئه‌وه‌ی چاو له‌ ده‌ور و به‌ری خۆی بکا، له‌ کاتیکیدا قسه‌یده‌کرد و قسه‌کانی زیاتر وه‌ک ورینه‌ ده‌چوو، خاچی خۆی کیشا و گه‌رایه‌وه «بۆ حوجره‌ دارینه‌که‌ی. چه‌ند که‌س وه‌دوای که‌وتن و ئه‌وانی دیکه‌ بلاوه‌یان کرد و به‌په‌له‌ رۆیشه‌تن بۆ رپۆره‌سمه‌که‌. باوه پایسی خویندنی ئینجیلی به‌ باوه یوسف سپارد و چووه‌ خواری. هه‌راوه‌ریای شیتانه‌ی ده‌مارگه‌ژان نه‌یده‌توانی وه‌ری برووخینی، به‌لام به‌ هۆیه‌کی تایبه‌ته‌وه، له‌ ناکاو خه‌میکی قورس دل‌ی داگرت و له‌ ناخه‌وه‌ هه‌ستییکرد. ئارام له‌ جیی خۆی راوه‌ستا و له‌ خۆی پرسی: «بۆ ئه‌ونده‌ دلته‌نگم؟» هه‌ر له‌ پریش به‌ سه‌رسوړمانه‌وه‌ بۆی ده‌رکه‌وت خه‌فه‌ته‌که‌ی پێوندی به‌ هۆیه‌کی چکۆله‌ و تایبه‌ته‌وه‌یه. له‌ نیو ئه‌و

كۆرەدا كە دەيانويست ھورووژم بكنە نئو حوجرەكەو، چاوى بە ئاليووشا كەوت، ھەر ئەوھش بوو ھۆى ئەوھى ئاوا تووشى خەم و دل گوشران بى. بە سەر سامى لە خۆى پرسى: «يانى ئەو كۆرە ئاوا جىيى خۆى لە دلدا كر دۆتەو؟» ھەر لەو كاتەدا ئاليووشا بە لايدا تىپەرى. بە ھەلەداوان دەرويشت، بەلام نەك بۆ لاي كلتساكەو. چاويان بەيەك كەوت. ئاليووشا خىرا سەرى وەرسووران و چاوى لە زەوى برى. باوھ پايسى ھەر بەو چاوى ليكرنەى كۆرەدا ھەستى كر دۆرانىكى گەورەى بە سەردا ھاتوھ.

باوھ پايسى گوراندى: «تۆش وەسوھسە بووى؟ يانى تۆش لەگەل ئەو ئيمان لاوازانەى؟»

ئاليووشا ئارام لە جىيى خۆى چەقى و چاويكى مانادارى لە باوھ پايسى كر. بەلام ديسان بەپەلە سەرى وەرسووران و ديسان چاوى لە عەرزەكە برى. لاتەنىشتى كر دبووھ باوھ پايسى و چاوى لىنەدەكر، بەلام ئەو چاوى لە ئاليووشا برىبوو. باوھ پايسى ھەميسان لىي پرسى: «بۆ كوئى ئاوا بە ھەشتاوى گازەنگ ئەوھ بانگت دەكا بۆ رىورەسمى ئايىنى» بەلام ئاليووشا ديسان مەقى نەكر. حوجرە بەجى دىلى؟ ئەوئيش بەبى ئىجازە و بەبى داخوازىي مەفەرەك؟ ئاليووشا چەبەزەيەكى ھاتى و سەرنجىكى سەير، سەرنجىكى زۆر سەيرى باوكىكى دا كە مرداى پىشوو و فەرمانرەوھى پىشوو دل و ئاوەزى بوو، پىرە خۆشەويستەكەى لە سەرە مەرگدا بە ئەوى سپاردبوو، لە ناكاو بە بى ئەوھى زمانى بگەرئ دەستى ھەلئەكاند، وەك ئەوھى گوئى پىنەدا و ھىچ رىزىكى بوئى نەبى. پاشان بە ھەنگاوى خىرا و بە پەلە بەرە و دەروازەكە سەرى پىوھنا و لە خەلوھتخانەكە چووھ دەرى.

باوھ پايسى كە بە سەرسوورمانەوھ چاوى تىبرىبوو، لە بەر خۆيەوھ گوتى: «دەزانم ديسان دەگەرئتەوھ»

(۲)

ساتىكى پرمەترسى

باوھ پايسى لە ئاكامى بىر كرنەوھى خۆيدا سەبارەت بە گەرانەوھى «كۆرە خۆشەويستەكەى» بە ھەلە نەچووبوو. لەوھ دەچوو تا رادەيەك لە بارودۆخى رۆحىي ئاليووشا گەيشتەبى. لەگەل ئەوانەشدا دەبى بەراشكاوى دان بەوھ دابنىم كە زۆر دژوارە ئىستا بە شىوھيەكى روناك و راشكاوانە چۆنىيەتىي ئەم ساتە پر لە شلەژان و گرئىووچكەيەى ژيانى قارەمانى سەرەكىي چىرۆكەكەم شىيكەمەوھ كە ئەو ھەموھم خۆش دەوى و ھىشتا بۆ كامليوون و پوختە بوون رىگايەكى زۆرى لە بەرە. سەبارەت بە پرسىيارە دلھەژىنەكەى باوھ پايسى «يانى تۆش وەسوھسە بووى؟ يانى تۆش لەگەل ئەو ئيمان لاوازانەى؟» دەتوانم بەجىي ئاليووشا وەلام بەدەمەوھ، نا. ئەو لەگەل ئيمان لاوازەكان نەبوو. تەواو بە پىچەوانە. لە راستىدا ھەموو گىرەو كىشەكانى بە ھۆى ئيمانە زۆرەكەيەوھ بوو. بەو حالەشەوھ گرفتارىيەكانى ھەروا لە جىيى خۆى بوو، ئەوندەش پر ئازار بوو كە تەنانت ماوھيەك دواتر ئاليووشا ئەو رۆژە خەماوييەى بە يەككە لە تالترىن و نەخستىرئ رۆژى تەمەنى خۆى دەزانى. ئەگەر پىرسن: «ئايا تەواوى كەسەر و شلەژانى ئەو تەنيا بە ھۆى ئەوھوھ بوو كە تەرمى پىرى كلتسە، بەجىي مۆجزە و پەرچۆ، ئاوا زوو بۆگەن بوو؟» دەبى راست و رەوان وەلام بەدەمەوھ كە «بەلئ، راست ئەوھ بوو.» بەلام داوا لە خويئەرانم دەكەم كە خىرا پىكەنىيان بە دلئاسافى و سايلىوحي قارەمانى لاوى چىرۆكەكەم نەيەت. جگە لەوھش من نامەوى داواى ئەوھ لە خويئەرم بگەم چاوپۆشى لە عەييەكانى بكا، يان ئيمانە سادەكەى بە ھۆى گەنجىيەوھ، دەبى خويئەوارىيە كەمەكەى بگەمە بىانوو بۆ

1- كاتىك تەرمى راھىبىك لە حوجرەوھ دەبەن بۆ كلتسە و لە كلتسەوھ دەييەن بۆ گورستان، سروودى «چ شادىيەكى بەختەوھرانە...» دەخوين. ئەگەر مردووكە راھىبىش بى و قەشەش بى، سروودى «ئەى پشنىوان و يارمەتيدەرمان» دەخوين "ياداداشتى دۆستۆيۇفسكى"

پۆشینی عەیبەکانی. بە پێچەوانە، دەبی بلیم ریزیکی سادقانهم بۆ تاییه‌تمەندییەکانی دل و رۆحی هەیه. بیگومان لاویک که به وریاییه‌وه ده‌که‌وته ژیر کاریگەری و خۆشه‌ویستییه‌کی کهمی هەبوو، زەینیشی له چاو تەمەنی زۆر پووناک بوو. هەر بۆیه کهم بایه‌خ دەبوو ئەگەر دان به‌و راستییە دابنیم که هیچ لاویکی دیکە ئاماده نییه شان بداته به‌ر ئەو ئەرک و زەحمەتە‌ی قارەمانە‌که‌ی من. بە‌لام له هیندیک لایەنه‌وه، هە‌لچوون به‌ هەستیکي (هەر چە‌ند ناماقوولیش)، که له خۆشه‌ویستییه‌کی گە‌وره‌وه هە‌لدە‌قولا، چاکتر و شیاوتره له‌وه‌ی لاویک ساردوسر و لمردوو بی. بە‌لام ئەم خالە له تافی لاویدا به‌ر چاوه و پیاویکی جحیل که له ئە‌ویندا به‌ که‌وچکه ئاویک ده‌که‌ویتته مه‌له، پیموایه تووشی د‌ردۆنگی ده‌بی و ئە‌وه‌ش زۆر گرینگ نییه - رەنگه که‌سانیکي عاقل و به‌بیر لیم بپرسن: «ئاخر خۆ هە‌موو لاویک ناتوانی باوه‌ری به‌و خورافات و پ‌روپوچه هە‌بی و قارەمانە‌که‌ی تو بۆ لاوانی دیکه نابیتته سه‌رمە‌شق.» دیسان وه‌لامی ئە‌و پرسیاره ده‌دمه‌وه: «به‌لێ! قارەمانە‌که‌ی من خاوه‌ن ئیمان بوو، ئیمانیکی پ‌یروژ و پته‌و، به‌لام به‌و حاله‌شه‌وه نامه‌وی داواي لیبوودنی بۆ بکه‌م.»

ئە‌گەر چی له سه‌ره‌وه گوتم، (رەنگه زۆریش به‌ هە‌له‌پرووکی) نامه‌ه‌وی داواي لیبوردن بۆ قارەمانە‌که‌م بکه‌م، بۆیه بۆ تیگە‌یشتن له پاشماوه‌ی چ‌یروکه‌که‌م پ‌یویسته ه‌یدی بدویم. که‌وايه ده‌بی بلیم باسی مۆ‌جزه له گۆ‌ریدا نه‌بوو. چه‌مه‌راییه‌کی ساویلکانه و بی ئۆ‌قره له‌زه‌ینیدا نه‌بوو که پ‌یی وای مۆ‌جزه بۆی د‌ینیتته دی. به‌هۆی سه‌رکه‌وتنی ئە‌ندیشه‌یه‌که‌وه که ده‌یه‌ینا به‌ر چاوی خۆی - نانا، به‌ هیچ ش‌یوه‌یه‌ک - ئە‌وه‌ی به‌ر له هە‌موو ش‌تیک ده‌هاته زە‌ینییه‌وه، ش‌یوه و ئە‌دگاریک بوو، ئە‌دگاری پ‌یره خۆشه‌ویسته‌که‌ی. ئە‌دگاری ئە‌و پ‌یاوه پ‌یروژه‌ی که ر‌یز و حورمه‌تیکي زۆری بۆی هە‌بوو - له‌و کاته‌دا، ئالیوشا پ‌یویستی به‌ پ‌رجۆ نه‌بوو. له راستیدا ته‌واوی ئە‌و خۆشه‌ویستییه‌ی سه‌بارهت به‌ «هە‌رکه‌س و هە‌رش‌تیک» له دلە گە‌نج و بیگه‌رده‌که‌یدا بوو، سالی ر‌ابردوو ته‌واوی له سه‌ر که‌سیک کۆ کردبۆه - رەنگه به‌هە‌له‌ش - له سه‌ر پ‌یره خۆشه‌ویسته‌که‌ی. له راستیدا ئە‌و که‌سه‌ی وه‌ک زاتیکی کامل و به‌ری له عە‌یب قه‌بوول کردبوو، هەر

بۆیه ته‌واوی ه‌یز و وزه‌ی لاوانه‌ی خۆی له ر‌یگای ئە‌وزاته کامل و بی عە‌یبه‌دا ده‌دی. ته‌نانه‌ت له‌و کاته‌دا جگه له ئە‌و بی‌ری له «هیچ‌که‌س وه‌یچ ش‌تیک» نه‌ده‌کرده‌وه. دواتر وه‌بیری هاته‌وه که له‌و رۆژه تال و سامناکه‌دا وا سه‌ری لی‌ش‌یوابوو، د‌یم‌ت‌ریی برای له بی‌ر چووبۆوه که رۆژی پ‌یشوو ئە‌و هە‌مووه خە‌مبار و ش‌له‌ژاو بوو. هە‌روه‌ها له بی‌ری چووبۆوه ئە‌و دووسه‌د رۆبله به‌ری بۆ باوکی ئیلیوشا، ئە‌گه‌رچی د‌وینی ئیوارئ ویستبووی ئە‌و کاره بکا. به‌لام ئە‌وه‌ی به‌ پ‌یویستی ده‌زانی مۆ‌جزه نه‌بوو، به‌لکو ته‌نیا «عه‌داله‌تی مه‌زن» بوو، چونکه له سه‌ر ئە‌و باوه‌ره‌ بوو که ئە‌و زه‌بره کاریگەر و کتوپ‌ره، به‌ ش‌یوه‌یه‌کی بی به‌زبیانه دلی بریندار کردوو و ر‌یز و حورمه‌تی نه‌ماوه. بۆ ئە‌و «عه‌داله‌ت»‌ه‌ی ئالیوشا چاوه‌روانی بوو، هەر ئە‌و پ‌یشهاته نه‌بوو که به‌ ش‌یوه‌یه‌کی د‌ژوار وه‌ک مۆ‌جزه‌ی لی‌هاتبوو، تا‌کو له‌ر‌یوه به‌ هۆی خۆ‌له‌می‌شی مامۆ‌ستا خۆشه‌ویسته‌که‌یه‌وه وه‌ر‌است بگه‌رئ؟ ده‌ی خۆ هە‌موو دانیش‌توانی کلێسه ئە‌و بی‌رۆکه و هیوایه‌یان له می‌ش‌کدا بوو، ته‌نانه‌ت ئە‌وانه‌ش که ئالیوشا ر‌یزی بۆ بی‌ر و باوه‌ریان داده‌نا. بۆ وینه‌ خودی باوه‌ پاسی. هەر بۆیه ئالیوشا‌ش بی ئە‌وه‌ی ک‌یچی گومان بکه‌ویتته که‌ولی، وه‌ک ئە‌وان - ر‌اهیبه‌کانی دیکه - خه‌ونه‌کانی خۆی لیک دایه‌وه. سالیک ته‌مەنی له کلێسه ت‌یپه‌ری و هەر ئە‌وه بووه هۆی ئە‌وه‌ی ئە‌و چاوه‌روانییه له دلیدا گه‌شه بکا. به‌لام ئە‌و تینووی عه‌داله‌ت بوو، به‌لی عه‌داله‌ت نه‌ک مۆ‌جزه‌ی هه‌تال و به‌تال.

ئە‌وا ئ‌یستاش ئە‌و مرۆ‌قه‌ی به‌بروای ئە‌و ده‌بوو سه‌ر به‌رزتر له ته‌واوی خه‌لکی جیهان بی، هەر ئە‌و مرۆ‌قه، به‌ ج‌یی ئە‌وه‌ی ش‌کویه‌کی ه‌یژا بۆ خۆی دابین بکات، له ناکاو سووک و چ‌رووک بووبوو! بۆچی؟ ک‌ی حوکمی لی‌کردبوو؟ ک‌ی ئە‌و فتوایه‌ی دابوو؟ ئە‌وه ئە‌و پرسیارانه بوون که دلە ساوا و بی ئە‌زمونه‌که‌ی ئالیوشایان ر‌یک ده‌گوشی. به‌بی شه‌رمه‌زاری و ته‌نانه‌ت به‌ بی جارز بوون، بۆی تامل نه‌ده‌کرا که پ‌یروژترین پ‌یروژان که‌وتۆته به‌ر تیرو تانه‌و تاقمیکي گه‌وج و نه‌فام سووکایه‌ت‌یی پ‌نده‌که‌ن. که به‌ پ‌یی پ‌له و پایه زۆر له ئە‌و له خوارتر بوون. ته‌نانه‌ت ئە‌گەر مۆ‌جزه‌یه‌کی‌ش له گۆ‌ریدا نه‌بووایه و ئە‌گەر ش‌تیکي

سهير و گرینگیش له ئارادا نه بووايه که ببيته هۆی پروون کردنه وهی هیواکانی. ئیتر ئەم سووکوچرووکییه بۆ چی؟ که وایه ئەو زوو بۆگه ن بوونه، یان به وتەي راهییه دهخه زداره کان، «به دەر له جه غزی سروشت»، بۆ چی؟ که واته ئەم «دیاردە ئاسمانییه» که له گەل باوه فراپۆنت به سه رکه وتوویی بانگه وازیان بۆ کرد، بۆچی بوو و بۆ پینان وابوو که ههقی بانگه واز کردنیان ههیه؟ که وایه عه دالهت و دهستی خودا له کوئییه؟ بۆ چی خواستی خودا له «ساتیکی پر مه ترسیدا» (به بروای ئالیوشا) وه دەر نه که وت، وهک ئەوهی به خواستی خۆی یاسای کویر و کهر و بی به زهیی سروشتی قه بوولکردی؟ هه ر به وهی وه دلی ئالیوشا تواتوا بووبوو. هه لبهت هه روهک گو تومه، له وهش دلته زینتر ئابروو چوون و سووکوچرووک بوونی خوشه و یستترین خوشه و یسته کانی گیانی هه لده چۆقاند! ئەم خه م و خۆ خوار دهنه وه یه ی قاره مانی رۆمانه که م رهنگه بینه ما و ناماقوولانه بی، به لام دیسان بۆ جاری سیهه م پاته ی ده که مه وه. ئاماده م دانی پیا بنیم که ئەمهش له وانه یه به هۆی ساویکه یی خۆمه وه بی. خۆشحالم که قاره مانی رۆمانه که م له و کاته دا خۆی زۆر ماقوول نیشاننه دا، چونکه مرۆفی ماقوول هه میشه له کاتی خۆیدا دینه سه ر ئەقل، به لام له کاتیکی تایبه تیدا ئەگه ر تاسه و ئەشق له دلی گه نجیکدا نه خو لقی ئەی که نگی و له کو ی ده خو لقی؟ به و حاله شه وه چاوپۆشی له و خاله غه ریب و سه رسوور هینه ره ناکه م، که له م کاته نه خس و ته مومژاوییه دا خۆی به زهینی ئالیوشادا کرد. ئەو خاله تازه یه ش کاریگه ریه کی پر ئازار بوو که له پاش ئاخافته که ی له گه ل ئیوانی برای به جی مابوو و ئیستا زهینی ئالیوشای ئابلوقه دابوو. هه ر له و ساته شدا بۆی ده رکه وت. نهک ئەوهی دیواری ئیمان و بنه ما سه ره کییه که ی پۆحی رووخه ک بووبی. خودای خۆی خۆشه و یست و ئیمانکی قایمی پی هه بوو. ئەگه رچی له ناکاو به دژی ئەو هه لو یستی گرتبوو، له گه ل ئەوانه شدا. کاریگه ریه کی پر ئاواز و شه ی تانی که به هۆی ئاخافتهی دوینی له گه ل ئیوانی برای له دا لغه یدا مابوو، ئیستا له ناکاو له گیانیدا بووژایه وه و وا دیار بوو پرووپه ری زهینی داگرتوو.

هه وا خه ریک بوو تاریک دادههات که راکتین له کاژستانه که تی په ری و له نیوان خه لو تخانه و کلیسادا، له ناکاو چاوی به ئالیوشا که وت له ژیر داریک راکشاوه و نیو چاوانی به عه رزه که وه ناوه و چرته ناکا. له وه ده چوو خه وی لیکه وتبی. چوو بۆ لای و هه رای لیکرد.

به سه رسوورمانه وه گو تی: «ئالکسی، لیزه ی؟ یانی ده بی ئاوا...» قسه که ی ته واو نه کرد. ویستی بلێ: «یانی ده بی ئاوا که وتییتی به عه رزیدا؟» ئالیوشا چاوی لینه کرد، به لام راکتین به و جووله ئەسته مه خیرا تیگه یشت که گو یی له دهنگی بووه و له مه به ستی گه یشتوو.

راکتین له درێژه ی قسه کانیدا گو تی: «چبووه؟» به لام روخساری که له بهر سه رسورمان گرژ بووبوو، ورده ورده جیی خۆی دایه بزهی که تانه و توانجی لیده باری.

گو ی بگره، دووسه عاته به دواتا ده گه ریم. له پریکا غه یب بووی. ئەوه لیزه چ ده که ی؟ ئەوه چ گه وجییه تییه که؟ دا هه سته چاوم لیکه...

ئالیوشا سه ری هه لینا، هه ستا دانیش و پالی دا به داره که وه. نه ده گریا، به لام که سه ر و تووره یی به روخسارییه وه دیار بوو. به و حاله شه وه چاوی له راکتین نه ده کرد و له لای شانی ئەوه وه چاوی له دوور بریوو.

ده زانی به جاری رهنگت تی کچوو؟ شیواوی! ئیتر ئەو هیمنا یه تییه ی جارانی پیوه دیار نییه. رقت له کئ هه ستاوه؟ کئ دلی ئیشان دووی؟ ئالیوشا که هه روا چاوی زیت کردبووه و له شوینیکی نادیا ری ده روانی، دهستی هه لته کاند و گو تی: «له کۆلم به وه، برۆ.»

ئه ها، تیگه یشتم! هه موو سه رمان لیشیواوه. راست وهک که سانیکی هه پۆل و ساویکه ده ستمان کردوو به گورپه گور! تو وهک فریشته وای ئالیوشا. راستت ده وی سه رم لیته سوورماوه و ماوه یه کی زۆره تووشی سه رسامییه کی وا نه بووم. من وهک پیاویکی زانا و خوینده وار له تووم ده روانی...

ئالیوشا ئاخری چاوی لیکرد، به لام به شیوه یه کی سارد و سر، وهک ئەوهی گو یی له قسه کانیشی نه بی.

پراکتین دیسان واق و پرموانه گوتی: «یانی ورچه کهت هەر له بهر ئه وه تۆپوه، چونکه ئه و پیره پیاوه بۆگه ن بووه؟» خو توش له سه ر ئه و باوه ره نیت که پیر به مردوویی مۆجزه یه ک ده کات؟»

ئالیووشا به قه لسی گوراندی: «باوه ر ده که م و باوه رم کردووه و زور چاکیش، ئیتر چته ده وئ؟»

- هیچ گیانه که م. به قوربانی ئه و ئه قله ت بم، ئاخو ئه مرۆ کوره قوتایی سیزده سالانیش باوه ر به و قورپاته ناکه ن. ده ی که وایه ... تو ئیستا له خودا توورپه ی و خه ریکی به گزیدا ده چیه وه. چونکه خودا پیره که تی به شیوا نه زانیوه ئه و پله و پایه ی بداتی. په ککوو مرۆقی چۆن هه یه!

ئالیووشا ماوه یه ک نیو چاوانی تیک ناو کتوپر چاوی زه ق کرده وه ... به لام نه ک به رقه وه. پاشان بزیه کی به زوری نیشته سه ر لئوی و گوتی:

- له خودای خو م یاغی نابم. بۆیه واده که م، «دنیاکه یم قه بوول نییه.» پراکتین چه ند ساتیک بیرى له وه لامه که ی کرده وه: «مه به ستت چیه دنیاکه یت قه بوول نییه؟ ئه وه ئیتر چ گه وجیه تیه که؟»

ئالیووشا وه لامی نه دایه وه.

- ورینه و قسه ی قور به سه. بابچینه سه ر عه سلی مه تله ب. ئه مرۆ هیچت خواردووه؟

- له بیرم نییه ... پیموایه خواردوومه.

- په نگت زرد بووه، خه ریکی ده بوورنیته وه، پیاو به زه یی پیتدادی. بیستوومه دویتشه و خه و نه چۆته چاوت، له وئ کۆبوونه وه تان بووه. شتیک بخوئ باشه. دواى ئه و قالمه قالم و ئازاره، پیموانیه له په نچکی نان زیاترت خواردی. بریک سووسیسیم له گیرفاندایه. له شاری کریم بۆ نیو ری، به لام پیموانیه تو سووسیسیم بخوی ...

- له تیکم بدهیه.

- سهیره، هه مووتان شیت بوون! یاغی بوونی هه میشه یی و شیرو تیر کیشان! کاکی خو م، نابی ئه و هه له مان له کیس بچى. بابچین بۆ مالی ئیمه، خو شم

ده مه وئ چۆر و دکا هه لده م. ماندوویه تی هیزی لئیریوم پیموایه و دکا بۆ تو حه رامه ... یان ده ته وئ قومیک بخۆیه وه؟

- چورپک و دکاشم دهیه.

پراکتین به واق و پرمای چاوی تیبری: «سهیره! کاکی خو م، سه رم له تو سوورپماوه. ده ی ئیستا و دکا بی یان سووسیسیم هه لئکی باشه و نابی له کیسی بدهین. هه سته با برۆین.»

ئالیووشا به بیدهنگی هه سته و به دواى پراکتیندا ملی ری گرت.

- ئه گه ر وانچیکای برات ئه وه ی بدیایه - سه ری سوور نه ده ما؟ ئه ری زانیوته ئیوان فیودرۆچی برات ئه مرۆ رۆیشت بۆ موسکو؟ ئالیووشا به ساردوسری وه لامی دایه وه: «ئه ری» له نا کاو دیمیتیری برای وه بیر هاته وه، ئه ویش بۆ ساتیک. ئه گه ر چی ئه و ی وه بیرى شتیک خسته وه که نه ده بوو ساتیک وه ده رنگ بکه وئ - ئه رکیکی گه وره به لام ئه و بیرکردنه وه زوو تیپه ری و شوینی له سه ر دانه نا و هه ر خیرا له بیرى چۆوه. به لام ماوه یه ک دواتر، وه بیرى هاته وه.

«جاریکیان وانچیکای برات گوتی» من لیبرالیکی گه مژه و ئاساییم» توش

جاریکیان وات به گویمدا دا که پیاویکی «بی ئابروو» ی. چاکه! ئیستا ده مه وئ بزانه ئه و هیژیایی و خاوه ن ئابرووییه تان چیه و به کاری چی دئ؟» پراکتین به منجه منج ئه و رسته ییه ی له به ر خو یه وه گوت. پاشان به ده نگیکی به رز گوتی:

«گوئ بگره! وه ره با له و ریگایه ی پشت کلێساوه راست برۆین بۆ شاری. له

بیرم نه بوو، ده بی سه ریکیش له مادام خو خلاکو ف هه لئیم. بیرى لئیکه وه، به سه ر هاته که ی ئه مرۆ م مووبه موو بۆ نووسیوه، بروام پینکه، هه ر له ریوه وه لامه که ی بۆ نووسیمه وه (ئه و سه یر شه یدای نووسینی نامه و بیره وه رییه) «قه تم چاوه روانی کرده وه یه کی ئاوا له مرۆقنکی خاوه ن که سایه تی وه ک باوه زووسیم نه بوو» راست ئه وه قسه که ی بوو. «کرده وه.» زوریش توورپه و که م جیکه لدانه. به راستی مرۆقنکی سه یرن! دیسان له نا کاو گوراندی: «سه برکه.»

راوه سته، شانى ئالیووشای گرت و ئه ویشی راگرت.

بیرۆکه‌یه‌کی نوێ و کتوپر به‌زه‌ینیدا هاتبوو، چاوی پر پرسیاری له ئالیووش بری: «دهزانی ئالیووشکا» ئەگەر چی به‌رواڵه‌ت پێده‌که‌نی، دیار بوو ناویرێ ئه‌و بیرۆکه‌ نوێیه‌ بدرکێتی. چونکه هیشتا باوه‌ری به‌و حالاته‌ سه‌یر و چاوه‌پوان نه‌کراوه‌ی ئالیووشا نه‌ده‌کرد. ئاخری شه‌رمه‌وانه‌ و زیره‌کانه‌ گوتی: ئالیووشکا، دهزانی بۆ کوێ بچین باشه‌؟»

- بۆ من گرینگ نییه... هەر کویت پێخۆشه ده‌چین.

پراکتین که ته‌واو له ئالیووشا دلایا نه‌بوو، ئاخری به‌ ده‌له‌رزێ درکاندی:

«پیت چۆنه‌ بچین بۆ لای گرووشنکا؟ دێی بچین؟»

ئالیووشا هەر له‌رێوه به‌ ئارامی وه‌لامی دایه‌وه. «ده‌ی زۆر چاکه‌ با بچین بۆ لای گرووشنکا.» ئەو رازی بوونه‌ خیرا و هیمانه‌یه‌، پراکتینی وا تووشی سه‌ر سوورپمان کرد، هینده‌ی نه‌مايوو خۆی بدۆرێتی.

به‌واق ورمای گوراندی: «هەر به‌راست؟!» به‌لام قۆلی خسته‌ قۆلی ئالیووشا و ملی رێیان گرت، به‌لام له‌ ده‌وه‌ ده‌ترسا نه‌وه‌ک ئالیووشا په‌شیمان بیته‌وه. به‌ بێده‌نگی ده‌رۆیشتن. پراکتین نه‌یده‌وێرا قسه‌ بکا. له‌ بن لیوه‌وه‌ منجاندی: «گرووشنکا له‌ خۆشیا نا بال ده‌گرێ» به‌لام دیسان بێده‌نگی به‌ سه‌ریاندا زال بۆوه. له‌راستیدا بۆ شاد کردنی دلێ نه‌بوو که ئالیووشای ده‌برد بۆ دیده‌نیی. ئەو به‌رژه‌وند خواز بوو و هەر کاریک قازانجی بۆی نه‌بوایه‌، به‌ ئامان‌وزامان خۆی لێنه‌ده‌دا. له‌م باره‌وه‌ ئامانجیکی دوولایه‌نه‌ی هه‌بوو هه‌ستی تۆله‌ می‌شکی داگرت و له‌ خۆشیی ئه‌وه‌ی به‌ تیریکی دوو نیشانه‌ ده‌پێکی، شایی له‌ دلیدا ده‌گه‌را. سه‌ره‌تا ده‌یویست شه‌رمه‌زار بوونی عادلان ببینی و پوو‌خانی ئالیووشا و وه‌سه‌ر ته‌له‌ی تاوان په‌راندنی به‌ چاوی خۆی ببینی. دووه‌میش قازانجیکی مالیی بۆ خۆی له‌ به‌ر چاو گرتبوو، که دواتر به‌ تیروته‌سه‌لی باسی ده‌که‌م.

به‌ شادییه‌کی ئاویتته‌ی ره‌ق و بیزاریه‌وه‌ بیریکرده‌وه: «کاتی خۆیه‌تی. نابێ ئه‌و هه‌له‌ له‌کیس بده‌ین. چونکه‌ راست ئه‌و شته‌یه‌ که ده‌مانویست.»

(۳)

بیوازه‌ توورۆله

گرووشنکا له‌ قه‌ره‌بالغترین گه‌ره‌کی شار ده‌ژیا، نزیک گۆره‌پانی کلێسه‌ی گه‌وره‌ له‌ مالۆچکه‌یه‌کی داریندا کرینشین بوو. خاوه‌ن ماله‌که‌ی بیوه‌ژنیک بوو، می‌رده‌که‌ی ناوی مارازۆف بوو. ئەو ماله‌ بینایه‌کی به‌ردین و دوو نه‌مۆم بوو. زۆر کۆن و ناحه‌زیش بوو. ئەو بیوه‌ژنه‌ش له‌گه‌ل دوو خوشکه‌زای که‌ ئه‌وانیش پیره‌کچ بوون له‌و ماله‌دا ده‌ژیان. پێویستی به‌ کرینشین نه‌بوو، به‌لام هه‌موو ده‌یانزانی چوار سه‌له‌ گرووشنکا کرینشینیه‌تی، ئه‌ویش ته‌نیا له‌ به‌ردلی سامسانۆفی بازرگان، که خزمی خۆی بوو، ئەو پیره‌ پیاوه‌ تاجره‌ زۆری گرووشنکا خوشدویست و سه‌ر په‌رشتی لێ ده‌کرد. ده‌یانگوت بۆیه‌ ئه‌و پیره‌ پیاوه‌ قرنیسه‌ «گۆله‌ جه‌رگه‌» که‌ی بردۆته‌ مالیی ئه‌و بیوه‌ژنه‌، تاکو ئاگای لیبیی و چاوی له‌ سه‌ر هه‌لنه‌گرێ. به‌لام ئه‌و کیشک‌دی‌رانه‌ ته‌نیا ماوه‌یه‌کی خایاند و وایلیهات پیریژن به‌ ده‌گه‌ن چاوی به‌گرووشنکا ده‌که‌وت و زۆری خۆی ته‌ه‌له‌ده‌قورتاند. راستیه‌که‌ی چوار سه‌ل پیره‌ پیاو ئه‌و کچه‌ هه‌ژده‌ سالانه‌ ناسک و قه‌د باریک و شه‌رمه‌ونه‌ی له‌ ناوه‌ندی پارێزگاوه‌ هینابوو. له‌و کاته‌شه‌وه‌ تا ئیستا زۆر پووداوی جو‌راوجۆر قه‌ومابوو. له‌ نیو شار که‌م که‌س ئاگاداری ژیان و به‌سه‌رهاتی کچه‌ بوون، ئه‌ویش زۆر نامه‌علووم. له‌ ماوه‌ی ئه‌و چوار سه‌له‌شدا ئاگادارییه‌کی دیکه‌یان وه‌ده‌ست نه‌که‌وتبوو. ته‌نانه‌ت له‌و ماوه‌یه‌دا که‌سانیکی زۆر عاشقی «جوانی بی وینه‌» یانی ئه‌و کچه‌ی له‌و ماوه‌یه‌دا بووبوو ئاگرافنا ئه‌لکلساندرفنا. بووبوو ده‌مگۆ که‌ له‌ ته‌مه‌نی حه‌قده‌ سالییدا ده‌که‌وێته‌ داوی ئه‌فسه‌ریکه‌وه‌ و ئه‌و ئه‌فسه‌ره‌ش زۆر

زوو لئی جیا دەبیتەووە و دەپروا ژنیکی دیکە دینێ. گرووشنکاش بە هەژاری و بەدناوی، بیکەس دەکەوێ. ئەگەر چی دەیانگوت سامسانۆف گرووشنکای لە بیکەسی و بێ مالوحوالی نەجات داوە، بەلام گرووشنکا کچی بنەمالەیهکی ناو بەدەرەووە و بەئابروو بوو و بنەمالەکهەیان رەسەن بوون و باوکی کابرایەکی پاک و لە خوداترس بوو.

بەلام ئیستا دوای چوار سال، ئەو کچۆلە بەستەزمان و لێقەوماوە، ئەو ناسکۆلە قەد باریک و پەری شیوەیه، بووبوو شۆخەژنیکی نەرمونۆل و سوور و سپی، کالوکرچیکی پووسی. ژنیکی چاوکراوە و وریا و بادیهەوا و بیتاک. بۆ مامەلە خاوەن هۆش و سەردەرچوو. دەیانگوت لە رینگای حەرام یان حەلالەووە توانیویەتی بڕە سامانیک وەسەرێک نی. تەنیا یەک شت بوو که هەموو لە سەری کۆک و هاوڕا بوون. دەست پێراگەیشتنی مەحال بوو. جگە لە پارێزەرەکهی پیرەپیاوی بازرگان. -هیچکەس لەو چوار سالەدا نەیتوانیوو لێی نزیک بێتەو و ئەشقیینی لە گەل بکات. ئەوەش راستییەکی حاشا هەلنەگر بوو، چونکە پیاوانیکی زۆر، بەتایبەت لە دوو سالی رابردوودا، هەولیان داو سەرزیکەن و کاوی دلی لێوەرگرن، بەلام دەم لەپووش دەمیننەووە و دەستیان لە هیچ گیر نابی. چونکە ژنە زۆر ئازایانە خورپاگری دەکا و وایان بە گژدا دیتەووە و پووشکینیان دەکا، ناچار دەبن هەلین و ئاور نەدەنەووە. هەرۆهە دەلین ژنە لەم دوایانەدا دەستی داووتە کاریک که «سفته بازی» پێدەلین. لەم رینگایەشدا لیزانییەکی شایان لە خۆی نیشاندا که لە نیو خەلکدا بوو بە سرتوخورت که ژنە دەستی جوولەکهکانیشی لە پشتهووە بەستوووە. مەبەستیش ئەووە نەبوو که ژنە پارە بە ماوە دەدا، بەلام بۆ وینە هەموو دەیانزانی که ماوەیەک لەمەوبەر بە هاوئەستیی کارامازۆفی پیر، سفتهکان بە نرخیکی کەم، واتە یەک لە دەی نرخێ ئەسلی، دەکرێ و دوای ماوەیەک دە هیندەئێ ئەو نرخە بەهرە وەردهگرێ.

سامسانۆف پیرە پیاوی نەخۆش و کەلەلا و دەولەمەند، مرقۆئیکی رژد و چکووس و بێ بەزەیی بوو. تەنانەت رەحمی بە کورپەکانی خۆشی نەدەکرد.

لە سالی پێشوووە که لاقە پەنەمیووەکانی هینزی رۆیشتنیان لێ برابوو، کەوتبوو ژێر چاوەدێرپی گرووشنکا و ئاگاداری لێدەکرد. ئەگەرچی سەرەتا دەیویست لەو بڕە بژیووەی بۆ هەلسوورانی ژینانی ئەو ژنە لە بەر چاوی گرتبوو کەم بکاتەووە و بە وتەئێ خەلکانی وردبین و قسە خۆش نانەکهی لەوە زیاتر بۆ چەور نەکا. بەلام ئاخیری ژنە کاری خۆی کرد و هەر چۆنیک بوو وەفاداریی خۆی پێسەلماند و خۆی لەو دیلیبە رزگار کرد. ئەو پیرە پیاووە که (ماوەیهکی زۆر بە سەر مەرگیدا تینەپەرپووە)؛ لە کاتی خۆیدا مامەلەئێ زۆر قورس و گەورەئێ دەکرد و مال و سامانیکی زۆری پیکەووە نابوو و لە قرنیسیشدا وینەئێ نەبوو. ئەگەرچی گرووشنکا وای شوین لە سەر دانابوو نەیدەتوانی بێ ئەو بژی. (بەتایبەت لەم دوو سالەئێ رابردوودا)، مەشت قووچاوتر بووبوو و هیچی لە چنگ دەرنەدەهات. کاتیک گرووشنکاش هەرەشەئێ تۆرانی لێکردبوو، سامسانۆف لەو بربارەئێ خۆی پاشگەز نەبوو. بەلام بربیکی پارە بەگرووشنکا داووە که ئەوەش کاتیک مەعلوم بوو خەلکی تووشی سەرسوورمان کرد. کاتیک هەشت هەزار رۆبلی پێدا، گوتی: «تۆ ژنیکی تینگەیشتنووی و دەتوانی بەرەئێ خۆت لە قورپاوەرکیشی، بەلام ئاگات لە خۆت بێ. با پیتبلیم جگە لە مووچەئێ سالانە که بۆم بریویەتەووە، هەتا رۆژی مەرگم لەوە زیاترت نادەمئێ و لە وەسیەتنامەکهشدا هیچت بۆ بەجی ناهیلیم و بە هیوای میرات مەبە.» قسەئێ خۆشی برده سەر، کاتیک چاوی لیکنا هەموو مال و سامانەکهئێ «بۆ کورپەکانی بەجی هینشت که هەموو ماوەئێ ژینان بە ژن و مندالەووە وەک خزمەتکار لە مالەکهیدا بوون و دەردی سەگی پێدەدان. لە وەسیەتنامەکهیدا تەنانەت ناوی گرووشنکای هەر نەهینابوو. دواتر پوون بۆو. که بە ئامۆژگارییەکانی گرووشنکای هان داووە دەست بکا بە مامەلەئێ کرین و فرۆشتن و مال و سامان پیکەووەئێ.

فیوئورپاؤلویچ یەکەم جار بە بۆنەئێ سفتهیهکهووە لەگەل گرووشنکا ئاشنا بوو و سامسانۆفی پیر بە واقورپماوی بۆی دەرکەوتبوو که ئاشقی بوو و وەختە گیانی بۆی دەرچی. ئەگەر چی نەخۆشینێ هینزی لیبیریبوو،

به لام پیکه نینی پنی هات. شایانی باسه له ته وای ماوهی ئاشنایه تیاند، گرووشنکا هیچی له پیره پیاو نه دهشاردهوه و دواتر ده رکهوت ته نیا له گه لئه و وا بووه. له و دوا بیانه دا، کاتیگ دیمتری فیودورویچ قوت بووه و به ئالای ئه وینه وه هاته مهیدان، پیره پیاو پیکه نینی نه هات هیچ، به پیچه وانه ئاموژگارییه کی قورس و قامی وهک گوراه له گوپی گرووشنکا کرد.

- ئه گهر ناچار بووی له نیوان ئه و باوک و کورده دا یه کیان هه لبریری، چاکتر وایه باوک که هه لبریری، به و شهرته ی دلیا بی ئه و پیره هیچوپوچه دهتخواری و ماره بییه کی چاک لی هه لده وه ری. به لام وان له جه ناب سهروانی کوری بیته، چونکه له و کاره دا هیچ قازانجیکت پیناگا.

ئه وه سه ره له به ری قسه ی سامسانوفی پیر بوو، که ههستی کردبوو پنی له لیوی گوپه و له راستیدا پینج مانگ دوا ی ئه و قسانه مرد.

با خیرا ئاماژه یه کیش به وه بکه م، ئه گه رچی خه لکیکی زور له م شاره ی ئیمه ئاگاداری ئه و رقه به رایه تییه رموزنانه یه ی کارامازوف و کورپه که ی بوون، که ململانییه ک بوو له سه ر گرووشنکا. که سیش نهیده زانی له ژیر په رده ی هه لسوکه وتی گرووشنکا دا سه باره ت به و جووته چیی تیدایه. ته نانه ت دوو کهس له خزمه تکارانی گرووشنکا (دوا ی ئه و کاره ساته ی دواتر باسی ده که یین) له دادگا شایه دییان دا که گرووشنکا ته نیا له ترسانا ری به دیمتری فیودورویچ ده دا بچیته مالن. چونکه «هه ره شه ی کوشتنی لی کردبوو.» یه کی له خزمه تکاره کانی ئاشپه زیکی پیرو بی هیز و گوئ گران بوو، که له ماله کونه که ی گرووشنکا وه هات. ئه وی دیکه شیان نه وه ی ئاشپه زه پیره بوو. کچیکی وریای بیست سالان بوو که ئه رکی پیشخزمه تی له ئه ستو بوو. گرووشنکا زور به دوا ی که لوپه ل و زریقه و بریقه ی ماله وه نه بوو، هه له خه رجیشی نه ده کرد. ماله که ی سی وه تاغی هه بوو، وه تاغی میواندارییه که ی که به ده ستیک قه نه فه ی کون رازابووه و به شیوانی دروست کرابوو و هی خاوه ن ماله که ی بوو.

پاکتین و ئالیوشا چونه ژووری، هه وا به ته وای تاریک بووبوو، به لام هیچکام له وه تاغه کان چرایان لی هه لئه کرابوو. گرووشنکا له ژووری میوانداری له سه ر چرایه کی گه وره و قایم و ناقولا راکشابوو. روپوشیکی چه رمینی کون و کاله وه بووی به سه ردا کیشرابوو. دوو بالنجی نه رم و سپی نابووه ژیر سه ری. دهستی چه په ی نابووه ژیر سه ری و له سه ر پشت تخیل بووبوو. جله کانی جوریک بوو ده تگوت چاوه پروانی که سیکه. چه پکه نیکی هاوریشمینی ره شی له به ردا بوو، توپیکی جوانیشی دابوو به سه ریدا که زوری لی ده کالایه وه. شالیکی توپیشی به سه ر شانیدا دابوو و ده رزیله یه کی ئالتوونی گه وره شی لیدابوو. سوور سوور دیار بوو چاوه پروانی که سیکه. له وه ده چوو په روش و بی ئوقره بی. په نگی بزپکا و چاو ولینویکی گه رم، نووکی قامکی دهسته راستی به ئارامی له شانی چرپاکه ده دا. وه ژوور که وتنی پاکتین و ئالیوشا توژی تووشی شله ژانی کرد. له ژووری میواندارییه وه ده نگی راپله کین و هه ستانی گرووشنکا له سه ر چرپاکه و هاواری «کینی؟» که وته به ر گوینان. به لام پیشخزمه ت میوانه کانی دی و خیرا هه والی هینا بو خاتوونه که ی:

- خاتون، ئه و نییه، هیچ نییه، که سانیکی دیکه ن هاتوون.

پاکتین ئالیوشای به ره وه وه تاغی میوانداری رینوینی کرد و له ژیر لیوه وه منجاندی: «ئه وه لی ره چ خه به ره؟» گرووشنکا هیشتا نه هاتبووه سه ر خو و له په نا قه ره ویله که دا راوه ستا بوو. چه ند تاله مووی قاوه یی توخ له ژیر ده سماله توپیه که یه وه هاتبووه ده ری و که وتبووه سه ر شانی راسته ی. به لام نه یزانیوو و به ر له دیتنی میوانه کان و ناسینیان، سه روبسکی ریکوپیک نه کرد.

«ئه یه رۆ پاکتیکا، ئه وه تو ی؟ خودارت کردم، کیت له گه ل خوت هیناوه؟» له گه ل ئه وه ی ئالیوشای ناسییه وه، به واق ورمای گوتی: «ئه یه رۆ خودایه گیان، ئه وت هیناوه!»

پراكتين، وهك دۆستىكى زۆر خۇمانه، كه ئىختىيارى فەرمانى بىي له ماله كەدا، گوتى: «پىيانبلې مۆم بىنن هەلبىكەن!»

«مۆم... بەلى، مۆم... فېنيا مۆمى بۆ بىنن...» پاشان سەرى بۆ لاي ئاليوشا وەرسووراند و ديسان به سەر سوورمانه وه گوتى: «چاكه، كاتىكى زۆر چاكىشت بۆ هينانى ئو هەلبىژاردووه!!» پاشان رۆيى بۆ بەر ئاوينه كه و دەستىكرد به رېكوپىك كردنى سەر وقژى. له وه دەچوو ناقايل بى.

پراكتين، كه هەتا رادەيهك دلەند بوو، پرسىي: «بۆ پىت خۆش نىيه هيناومه؟»

گرووشنكا گوتى: «پراكتىكا، زراوت بردم، ترسام.» پاشان به بزەيه كه وه، روى له ئاليوشا كرد. «ئاليوشاى خۆشه وىستم، لىم مەترسه، ناتوانى بىرىشى لىبكه يته وه به هاتنى تو چەندە دلخۆشم. به خىر بىي ميوانه خۆشه وىسته كه م. به لām پراكتىكا، خوودارت كردم. پىمابوو مېتايه دەيهه وئ به زۆر بىته ژوورى. لاي عەسر فريومدا، ناچارمكرد به لىنم پى بدا بروا به قسه كانم بكا. درۆم له گەل كرد؛ پىمگوت برىارمداوه لاي عەسر بچم بۆ دىدەنىي كۆزما كۆزۆويچ و تا درەنگانى بۆ ژماردنى پارەكانى له وئ بم. هەميشه هەوتووى جاريك عەسرانە دەچم بۆ لاي و به حىساب و كىتابەكانى رادەگەم. دەرگا له سەر خۇمان دادەخەين و ئو به چۆرتە حىسابى دەكا و من له دەفتەردا دەينووسم. جگە له من متمانهى به هىچ كەسى دىكه نىيه. مېتيا باوهرى كرد له وئ دەبم، به لām گەرامه وه و له و كاتە وه دەرگا كه م له سەر خۆم گالە داوه و چاوه روانى هەوالم. چۆن بوو فېنيا ئىزنى پىدان بىننە ژوورى؟ فېنيا، فېنيا، هەلى بچۆ بۆ لاي دەرگاي هەوشه، بىكه وه و چاو به دەورو به ردا بگىره بزانه جهناب سەروان ديار نىيه! رەنگه خۆى داشاردىي و خەرىكى سىخورى بى. وهخته دلەم بتوقى.»

ئاگرافنا ئەلكساندرفنا، ئىره كەسى لىننیه، هەر ئىستا چاوم لىكرد. زوو زوو دەچم و له كونی درگا كه وه چاو لیدە كه م، منیش وهك تو ترسم لىنیشتووه.

«پشتى دەرگا كهت خستووه، فېنيا؟» بىتو چاوى به پروناكايى بكه وئ، له ريوه دى. ئاليوشا، ئەمرو زۆر له براكهت دەترسم. دەبى پەردەكانىش دادەينه وه - ئاوا باشتره» خۆى پەردە قورسەكانى دادايه وه. گرووشنكا به دەنگى بەرز قسەيدە كرد و ئەگەرچى بى ئوقره ديار بوو، به لām دەتگوت شىت بووه.

پراكتين پرسىي: «بۆ ئەمرو ئەوه نەندە له مېتىنكا دەترسى؟ پىمابوو رىزه يەكيش شەرم و شكوى لىناكهى و به پەرويه كى پىس كلكى دەگرى و فرى دەدهى.»

- راستت دەوى چاوه روانى هەوالتىكم، هەوالتىكى زۆر گرینگ و پر بايه خ، له بەر ئەويه نامەوى چاوم به مېتىنكا بكه وئ. باوه رىشى نەكرد، پىمابوو باوه رى نەكرد، له مالى كۆزما كۆزۆويچ دەمىنمە وه. ئىستا حەتمەن له بۆسه دايه. له پشت مالى فىودور پاولوويچ، له نيو باخه كه دا بۆ دىتنى من چاوه چاويه تى. ئەگەر له وىيى، ناىهت بۆ ئىره، ئەویش چاكتر! به لām به راستى چووم بۆ مالى كۆزما كۆزۆويچ و مېتيا تا ئەوى له گەلم هات. پىمگوت هەتا نيوه شه و له وئ دەبم و داوام لىكرد نيوه شه و بىت و بمهينىته وه بۆ مالى. رۆيشت، منىش دەقىقه يەك له لاي كۆزما كۆزۆويچ دانىشتم و به هەلە داوان گەرامه وه بۆ مالى. ئەك چەندە ترسام، بروام پىبكه ن هەتا مالى هەر هەلاتم.

- ئىستا بۆ ئاوا خۆت رازاندۆته وه؟ چ كلاًوئىكى جوانىشت له سەر ناوه!
- پراكتىكا، تۆش زۆر سەيرى! هەر ئىستا گوتم چاوه روانى هەوالتىكم. ئەگەر ئەو هەوالم پىنگا، وهك باى شەمال دەفرم، لىره دەروم و ئىتر چاوتان پىم ناكه وىته وه. هەر بۆيه خۆم رازاندۆته وه بۆ ئەوهى ئامادەبم و خىرا وه رى بكه وم.

- بفرموو بۆ كوئ دەفرى؟
- ئەگەر زۆر بزانى، زوو پىر دەبى. كارت به سەر ئەوه وه نەبى.
- سەير شاد و دلخۆشى... قەتم ئاوا نەدىتووى. جۆرىك خۆت رازاندۆته وه دەللى دەچى بۆ كۆرى سەما و هەلپەركى.

پراکیتین چاوی له سهرتا پای کرد.

- وا دیاره سه‌مای چاک ده‌زانی.

- تو خۆت چه‌نده‌ی لیده‌زانی؟

- کورپی سه‌مام دیتوو. پیراره‌که، کورپی کوزما کوزووچ ژنی هینا و من له سه‌ره‌وه ته‌ماشامده‌کرد. پراکیتکا، کاتیک شازاده‌یه‌کی وا لیره پاره‌ستایی، پیت وایه ده‌توانم قسه‌ت له‌گه‌ل بکه‌م، میوانیکی ئاوا! ئالیووشا گیان هه‌ر چه‌نده چاوت لیده‌که‌م باوهر ناکه‌م. خودایه گیان یانی ئه‌و بازه‌م له سه‌ر نیشتوو و هاتووی بۆ دیدینه‌م! راست ده‌وی بیریشم لینه‌ده‌کرده‌وه چاوم پیت بکه‌وی بیی بۆ دیدینه‌م. ئه‌گه‌رچی ئیستا کاتیک باش نییه، به‌لام به‌ دیتنت زور دلشادم. هه‌تاوه‌که‌م، وهره له سه‌ر ئه‌و قه‌نه‌فه‌یه دانیشه، ئا لیره، ئه‌وه‌تا. راستت ده‌وی ئیستا بروا به‌ چاوی خۆم ناکه‌م... پراکیتکا، بریا دوینی یان پیروی بته‌ینایه! به‌لام ئاواش هه‌ر خۆش‌حالم! ره‌نگه هه‌ر ئیستاش که هاتوو چاکتر بی له دوینی و پیروی.

گرووشنکا له پال ئالیووشادا له سه‌ر قه‌نه‌فه‌که دانیشت و به‌ تامه‌زرۆیی چاوی تیبری. له راستیدا زور شاد بوو، کاتیک گوتی خۆش‌حالم، درۆی نه‌ده‌کرد. چاوی ده‌بریا‌یه‌وه. زه‌رده‌ی ده‌گرت، زه‌ره‌خه‌نه‌یه‌کی شیرین و پر له شادی. ئالیووشا چاوه‌روانی ئه‌و هه‌موو خۆشه‌ویستی و پروخۆشییه‌ی نه‌بوو. ئه‌و هه‌تا ئه‌و رۆژه گرووشنکای ئاوا به‌ جوانی نه‌دیوو، ئه‌وی وه‌ک بوونه‌وه‌ریکی سامناک ده‌هاته به‌ر چاوا. دوو شه‌و له‌مه‌وبه‌ر ئه‌و هه‌لسووکه‌وته ناحه‌زه‌ی ده‌ره‌ق به‌ کاترینا ئیوانا پیوه‌ دیوو و به‌ جارێ له به‌ر چاوی ره‌ش بووبوو، بۆیه ئیستا به‌ جارێ سه‌ری سوپمابوو که ئاوا دلۆقان و پروخۆش و له‌ دل‌ه‌وه‌ نزیکه. له‌ گه‌ل ئه‌وه‌ی ترس سه‌رتاپای داگرتبوو به‌ لام چاوانی بی‌ئیختیار و به‌وردی تیبریوو. ده‌گوت ته‌واوی شیوه و کرده‌وه‌ی گرووشنکا له‌ چاوا دوو رۆژ له‌مه‌وبه‌ر تووشی ئالۆگور بووه و ئیتر ئه‌و ناز و ئه‌دا و خۆبادان و هه‌وه‌س بزوینییه‌ی نه‌ماوه. ئه‌وه‌ی

پیوه‌ی دیار بوو، ساکاری و خۆلک خۆشی بوو. هه‌لسووکه‌وتی خیرا و راست و پرمتمانه‌ بوو، به‌لام زور شله‌ژاو و دل‌ه‌دوای ده‌نواند.

گرووشنکا گوتی: «ناخ ئه‌مرۆ هه‌مووشته‌کان پیکه‌وه‌ دینه‌ پيشی. ئالیووشا، خۆشم نازانم بۆ ئه‌وه‌نده به‌ دینت خۆش‌حالم! ئه‌گه‌ر لیم پیرسی، هیچ وه‌لامیکم پی‌نییه.»

پراکیتین، چه‌زه‌بزه‌یه‌کی هاتی و گوتی: «یانی نازانی بۆ خۆش‌حالی؟ ئه‌و هه‌موو پیداکریه‌ت بۆ هینانی وه‌ره‌زی کردبووم. پیموایه، قه‌ستیکت هه‌بوو.»

«جاریکیان قه‌ستیکی تایبه‌تم بوو، به‌لام نا، کاتی ئه‌وه‌ نییه. خراپه‌ی ئیوه‌م ناوی، به‌لی! ئیستا زور خۆلک خۆش بووم. پراکیتکا تۆش دانیشه، بۆ به‌ پیوه پاره‌ستایی؟ ها، دانیشتوو؟ نابێ ترس له‌ دلتان بنیشی که پراکیتکا نه‌توانی ئاگای له‌ خۆی بی. چاوا لیکه‌ ئالیووشا، دیوته به‌ره‌و‌رومان دانیشتوو و له‌وه‌ دل‌ه‌نده که له‌پیشدا خولکی تۆم کردوو دانیشی.» پاشان به‌پیکه‌نینه‌وه گوتی: «ئامان له‌ ده‌ست پراکیتکا ئه‌وه‌نده دل‌ ناسکه. پراکیتکا توورپه‌مه‌به‌. ئه‌مرۆ سه‌روورو خۆشم، ئالیووشچکا، تۆ بۆ ئاوا خه‌م داگرتوو؟» لیم ده‌ترسی؟» به‌ بزه‌یه‌کی شیرین و ماناداره‌وه چاوی له‌ چاوی بری. پراکیتین نه‌راندی: «ئه‌و بۆیه خه‌مبار، پله و پایه‌ی وه‌ده‌ست نه‌هیناوه.»

- کام پله و پایه‌ی؟

- پیره‌که‌ی بۆگه‌ن تی داوه.

«مه‌به‌ستت له‌ «بۆگه‌ن» چیه‌؟ قسه‌ی قۆر ده‌که‌ی ده‌ته‌وی قسه‌یه‌کی ناحه‌ز بکه‌ی. بیده‌نگ به‌، گه‌وجه‌ پیاوا! ئالیووشا لیمگه‌ری با له‌ سه‌ر رانت دانیشم. ئاوا.» له‌ ناکاو چووه‌ پيشی و به‌ پیکه‌نینه‌وه له‌ سه‌ر رانی ئالیووشا دانیشت و وه‌ک به‌چکه‌ پشیله‌ جیی خۆشکرد و باسکی راسته‌ی له‌ ئه‌ستوی وه‌ره‌ینا. «کورپیژگه‌ پاریزگارکه‌م، ئیستا ده‌نگه‌شینمه‌وه و شادته‌که‌م. ئیزنم ده‌ده‌ی له‌ سه‌ر کۆشت دانیشم، توورپه‌ نابێ؟ ئه‌گه‌ر پیت خۆش نییه، لاده‌چم.» ئالیووشا هیچی نه‌گوت له‌ ترسانا وشک بووبوو. گویی له‌ قسه‌ی ژنه‌ بوو گوتی: «ئه‌گه‌ر پیت خۆش نییه، لاده‌چم.» به‌لام وه‌لامی نه‌دایه‌وه، سپی

هه‌لگه‌رابوو. به‌لام ئه‌و هه‌سته‌ی دلی ئالیووشای داگرتبوو و ئازای ئه‌ندامی وشک کردبوو، شتی‌ک نه‌بوو که پیاویکی وه‌ک راکیتین هه‌ستیییکا.

له‌ راستیدا راکیتین له‌ سه‌ر جیگای خویه‌وه به‌ قه‌لافه‌تیکی زالمانه و هه‌وه‌سبازانه‌وه چاوی لیده‌کردن. ئازاریکی گیان پرووکی‌ن دلی ئالیووشای ریک ده‌گوشی و له‌و کاته‌دا وه‌ک کۆلکه‌ داریک وشکبوو، هه‌ستی به‌ هیچ نه‌ده‌کرد و ده‌ترسا مه‌یلیکی نامۆ له‌ ناخیدا بلیسه‌ بستینی و هه‌لیووشی. ئه‌گه‌ر بیتوانیابه‌ له‌و کاته‌دا به‌ پرونی بیر بکاته‌وه، تیده‌گه‌یشت که ئیستا به‌ هیزترین و گه‌وره‌ترین قه‌لغانی هه‌یه‌ بۆ پاریزگاریکردن له‌ مه‌ترسی هه‌موو هه‌وه‌س و وه‌سوه‌سه‌کان. له‌ گه‌ل ئه‌وه‌شدا چونکه‌ خافل گیر کرابوو و خه‌میکی گه‌وره‌ش ناخی هه‌له‌ه‌چۆقاند، به‌وپه‌ری سه‌رسوورمانه‌وه هه‌ستیکی تازه و غه‌ریبی له‌ دل و ناخ هه‌له‌ده‌قولی! ئه‌و ژنه «ترسناکه» نه‌ک هه‌ر نه‌یده‌ترساند، ئه‌و ترسه‌شی نه‌ده‌خسته‌ دلێه‌وه که له‌ میژ بوو سه‌باره‌ت به‌ ژنان له‌ دلیدا کۆی کردبوو. به‌ پیچه‌وانه‌ ئه‌م ژنه که له‌ هه‌موو ژنان به‌سامتر بوو، ئیستا له‌ سه‌ر رانی دانیشتبوو و توند له‌ باوه‌شی گرتبوو، هه‌ستیکی ته‌واو چاوه‌روان نه‌کراو و جیاواز و سه‌یری له‌ ناخیدا هه‌له‌ده‌قولاند. هه‌ستیکی به‌هیز و بیگه‌رد و پر له‌ چیژ و خۆشی، به‌ بی هیچ دیارده‌یه‌ک له‌ ترس و مه‌ترسی که پیشتر ئالیووشا بیر لیده‌کرده‌وه. ئه‌وه‌ بوو ئه‌و هه‌سته‌ی که به‌ شیوه‌یه‌کی غه‌ریزی بوو بووه‌ هۆی سه‌رسام بوونی.

راکیتین گوران‌دی: «له‌ راده‌به‌ده‌ر هه‌له‌وه‌ریت کرد، وا چاکه‌ بریکمان شامپانی بۆ بینی. ئه‌وه‌م پێ‌قه‌رزدار، خۆت ده‌زانی!»

- ئه‌ری راست ده‌که‌ی. ده‌زانی ئالیووشا، به‌لینیم پیدابوو ئه‌گه‌ر تو بینی بۆ ئیره، له‌ پیش هه‌موو شتی‌کا شامپانی ده‌ده‌می؟ بریکیشم شامپانی هه‌یه‌! فینیا، فینیا، ئه‌و بتریه‌ی میتیا به‌جی‌ه‌یشت خیرا بیهینه‌! له‌ بیرت نه‌چی! ئه‌گه‌رچی زۆر پژد و مست قووچاوم، به‌لام چش له‌ بتریه‌ک شامپانی. نه‌ک بۆ تو، راکیتا، تو ته‌نیا چله‌خۆریکی و به‌س، به‌لام ئه‌و شازاده‌یه‌! ئه‌گه‌ر چی

دل‌م لیورپژ له‌ شتیکی ته‌واو جیاوازه، به‌لام له‌ گه‌لتان ده‌خۆمه‌وه. پیم خوشه‌ تۆزی عه‌یش و نۆش بکه‌م.

راکیتین پرسیی: «ئاخر پیمبلی ئه‌و هه‌ولیده‌دا وا بنوینی، که ئاگای له‌و تیرو توانجانه‌ نییه‌ که به‌رده‌وام بۆی ده‌هاوینژن.

گرووشنکا به‌ده‌نگیکی تامه‌زرۆیانه‌وه، له‌ پر سه‌ری بۆ لای راکیتین وه‌رسووړاند و تۆزی سینگی له‌ سینگی ئالیووشا کرده‌وه و - به‌لام هه‌روا له‌ سه‌ر کۆشی بوو و ده‌ستی له‌ ملی کردبوو - گوتی: «پاز نییه‌، تۆش له‌وه ئاگاداری. ئه‌فسه‌ره‌که‌م خه‌ریکه‌ دئ، راکیتین، ئه‌فسه‌ره‌که‌م خه‌ریکه‌ دئ.»

- بستوومه‌ ده‌یه‌ه‌وی بیت، یانی ئاوا زوو؟

ئیستا له‌ ماکوویه‌یه. ئه‌مرۆ نامه‌یه‌کم به‌ ده‌ست گه‌یشت. نووسیبووی له‌ویوه‌ پاسپارده‌یه‌کم بۆ ده‌نیرئ. بۆیه‌ سات له‌دوای سات چاوه‌روانی ئه‌و هه‌والده‌ره‌م.

- شتی وا نه‌لیی! له‌ ماکوویه‌ بۆ؟

- باسه‌که‌ی دوور و دریزه‌ و زۆرم بۆ گیراویه‌ته‌وه.

- جا ئه‌مجار چاو له‌ میتینکا بکه‌ چ هه‌للا و هه‌نگه‌مه‌یه‌ک وه‌رئ ده‌خا - له‌

سه‌ر چه‌نده‌؟ له‌و جه‌ره‌یانه‌ ئاگاداره‌یان نا؟

«ئه‌و ئاگای له‌و جه‌ره‌یانه‌ بی! جا دیاره‌ ئاگادار نییه‌. ئه‌گه‌ر بزانی، خوین وه‌ریده‌خا. به‌لام ئیستا له‌وه‌ ناترسم، له‌ چه‌قۆکه‌ی ده‌ترسم. بیده‌نگ به‌، راکیتا، تکایه‌ دیمیتری فیودورۆویچم وه‌بیر مه‌خه‌وه، داخی دنیای کردۆته‌ دل‌مه‌وه. له‌م کاته‌دا نامه‌وی بیر له‌وه‌ بکه‌مه‌وه. ده‌توانم بیر له‌م ئالیووشچکایه‌ بکه‌مه‌وه. ده‌توانم چاوله‌ ئالیووشچکا بکه‌م... خۆشه‌ویسته‌که‌م بۆم پیکه‌نه، تۆزی ئه‌م گرژی و مۆنییه‌ وه‌لانی. پیکه‌نه، به‌ گه‌وجیه‌تی من، به‌ دل‌شادیم... ئاخ، خه‌ریکه‌ زه‌رده‌ ده‌گرئ، خه‌ریکه‌ زه‌رده‌ ده‌گرئ! چه‌نده‌ دلۆفانه‌ تیم ده‌روانی! ئالیووشا، تا ئیستا پیمابوو لیم توورپی. له‌ به‌ر پیرئ، له‌ به‌ر ئه‌و خاتوونه‌ به‌ریزه. ئه‌و رۆژه‌ ئه‌قلم نه‌بوو، ئه‌ری... به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا چاک بوو وایلێهات.» گرووشنکا به‌ شیوه‌یه‌کی خه‌یالاوی و دل‌رفین زه‌رده‌ی گرت و

بزهكەى بۆنى دلرەقىي لىدەھات. «مىتيا بۆى گىرامەو، نەراندوويە دەبى قامچى لىدەن. سووكايەتتەكى گەرەم پىكرد. ناردى بەدوامدا، دەى ويست بە سەرمدا زالبى و بە چوكلىت دلەم و دەستەبىنى... زۆرم پى خوش بوو كارەكە گەيشتە ئەو جىگايە.»

گرووشنكا ديسان بە پىكەننەو گوتى: «بەلام هىشتا دەترسم توورە بى.»
پراكتىن بە سەر سوپمانىكى سادقانهو ھەلدايە: «بەلى، بەراستى راست دەكا. ئاليوشا، ئەو لە جووگەلەيەكى وەك تۆ دەترسى.»

- پراكتا بە برواى تۆ ئەو جووگەلە نىيە... چونكە ويژدانى نىيە، بەلى ويژدانى نىيە! بەلام من بە دل و بە گيان خوشم دەويى، بەلى ئاليوشا، بروا دەكەى لە ناخى دلەمو خوشم دەويى؟

- ئامان لە دەست تۆ ژنى بىحەيا! ئالكسى دەيەھوئ لە دلدا جىنى خۆى بىكاتەو!

- دەى، مەگىن ئاسمان دەرووخى؟ ئەگەر خوشمبوئ!

- ئەو ئەفسەرەت چدەكا؟ ئەو ھەوالە گرىنگ و پر بايەخەى ماكرۆيە.

- لەگەل ئەو جياوازىي ھەيە.

- شىوھى تيگەيشتنى ژنانە رەنگە واپى!

گرووشنكا بە گوروتىنەو گوتى: «پراكتا، توورەم مەكە. لە گەل ئەو

جياوازە ئاليوشام بە شىوھەيەكى دىكە خوشدەوئ. ئاليوشا، راستت دەوى

پيشتر پىلانى زۆر مزىرانەم بۆ دارشتبووى. چونكە بوونەوھرىكى ترسناك و

رقئەستوورم. بەلام ماوھەيەكيشە تۆم وەكو ويژدانى خۆم لە بەر چاو

گرتووه. بەر دەوام بە خۆم گوتووه «چۆن دەبى مروقىكى وەك ئەو قىزى

لە بوونەوھرىكى گەمارى وەك من ھەستى.» پىرئى كە لە مالى ئەو خاتوونە

دەگەرەمەو، لە بەر خۆمەو ئەوھم گوت ئاليوشا زۆر لە مېژە ئاوا

سەبارەت بە تۆ بىرم نەكردۆتەو، مىتياش لەوھ ئاگادارە، لە لاي ئەويش

باسى تۆم كردووه. مىتيا دەزانى، بروا دەكەى ھىندى جار كە تىتدەپوانم

ھەست بە شەرمەزارى دەكەم، شەرم لە خوشم دەكەم... جا چۆن و لە

كەنگىوھ ئاوام سەبارەت بە تۆ بىر كردۆتەو، ناتوانم پىتبلېم و وەبىرم نايە...»

فېنيا ھاتە ژوورئ و كەشەفېكى بە بتلىكى سەر ھەلچراو و سى پەرداخەوھ لە سەر مېزەكە دانا.

پراكتىن ھاوارىكرد: «ئەوھش شامپانى! ئاگرافنا ئەلكساندرفنا، شلەژاوى و

ئىتر خۆت نىي. پەرداخىك شامپانى ھەلەدى، ئامادە دەبى بۆ سەما كردن.»

پاشان چاوى لە بتلەكە برى و درىژەى پىدا: «ئاخ، تەنانەت ناتوان ئەو

كارەش ئەنجامدەن. ئەو پىرئىژنە لە ئاشپەزخانە شامپانىي كردۆتە نىو

پەرداخەوھ، بترىيەكەشى گەرم و بە بى سەرە. بەو حالە شەوھ، چاكتەر وايە

برىك بخۆمەوھ.»

چوو بۆ لاي مېزەكە، پەرداخىكى ھەلگرت، بە قومىك ھەلدا و پەرداخىكى

دىكەى بۆ خۆى تىكرد.

لىوى لستەوھ و گوتى: «شامپانى زۆر گران وەگىر دەكەوئ. ئاليوشا،

داتوش پەرداخىك ھەلگەرە و توانايىي خۆت تاقيكەوھ. بە سەلامەتتى چى

ھەلدايەن؟ دەروازەكانى بەھەشت؟ گرووشنكا توش پەرداخىك ھەلگەرە و بە

سەلامەتتى دەروازەكانى بەھەشت نوشى كە.»

- كام دەوازەى بەھەشت؟

گرووشنكا پەرداخىكى ھەلگرت، ئاليوشاش پەرداخى خۆى ھەلگرت، لىوى

پىوھ ناو لە جىگاي خۆى دايئايەوھ. بە دلۇقانى بزهەكى ھاتى و گوتى: «نا، وا

چاكتە من نەخۆمەوھ.»

پراكتىن گوراندى: «ئەى ئەو شاتوشووتەت لە چى بوو.»

گرووشنكا ھەلدايە: «دەى ئەگەر واپى منىش ناخۆمەوھ. راستتان دەوئ

ھەر ناخۆمەوھ. پراكتا تۆ خۆت بترىيەكە ھەلچۆرئىنە. ئەگەر ئاليوشا

بخواتەوھ، منىش دەخۆمەوھ، دەنا دەمى لىئادەم.»

پراكتىن بە تەشەرەوھ گوتى: «چەندىش دلئاسكە! لە سەر كوشىشى

دانىشتووه و قسەى واش دەكا. ئەو بۆ شتىكى دىكە خەم دايگرتووه، ئىتر تۆ

بۆ؟ ئەو خەرىكە بەدژى خوداكەى رادەپەرى و ئامادەيە سۆسيسيش
بخا...»

- چۆن مەبەستت چىيە؟

- پىرەكەى، باوہ زووسىماى پىرۆز، ئەمرو مرد.

گرووشنكا ھاوارىكرد: «چۆن باوہ زووسىما مردوہ. خودايە گيان، نەم
زانىوہ!» دىندارانە خاچى خۆى كىشا. «چاۋ منىش لە كاتىكى چۆندا لە سەر
رانى دانىشتووم» خىرا لە سەر رانى خۆى خزانە خوارى و لە سەر
قەنەقەكە دانىشت. ئالىووشا بە سەر سوورمانەوہ چاۋى تىبرى و پوخسارى
گەشايەوہ. لە ناكاو، بە دەنگىكى پىاوانە و بەرز گوتى:

- راکىتىن، بە تەشەر و تانەوہ مەلى لە خودا ياخى بووم. نامەوى رقت
لى ھەلگرم، تۆش وا چاكە زۆرى قەراغ لىنە كىشى. من گەنجىكم لە دەست
دەرچوہ، كە بە عومراتى خۆت وىنەكەيت نەبووہ و ناتوانى ئىستا حوكم
بە سەردا بكەى. وا چاكە چاۋ لەو خاتونە بكەى - دىوتە چەندە بەرەحم و
دلۇقانە! كاتىك ھاتم بۆ ئىرە پىموابوو لەگەل رۆحىكى شەيتانى بەرەروو
دەم - من چاۋەرۋانى بوونەوہرىكى سوو كوچرووك بووم. بەلام لەگەل
خوشكىكى راستەقىنە، لە گەل رۆحىكى نەرم و دلۇقان ئاشنا بووم و
گەنجىكم دىتەوہ - دللىكى پر لە خۆشەويستى. ئەو ھەر ئىستا بەزەيى بە مندا
ھات و رەحمى پىكردم... ئاگرافنا ئەلكساندرفنا، باسى تۆ دەكەم، تۆ لە
ناخوہ گىانت ھەلتەكاندم.

ئالىووشا لىۋى دەلەرزى و كەوتبوو ھەناسەبرىكى.

راكىتىن، بە شىۋەيەكى دزىو و مانادار پىكەنى: «لەوہ دەچى بىرواپت
گورابى. ئاخردەيوست بە جارئ ھەلمەقوتت كا، بۆ نازانى؟»

گرووشنكا ھەستا سەر پى: «سەبركە، راکىتىن. ھەر دووكتان راوہستن.
ئىستا ھەموو شتىكتان بۆ روون دەكەمەوہ. ئالىووشا دەست ھەلگەر، ئەو
قسانەت تووشى شەرمەزارىم دەكا. چونكە من چاك نىم و زۆرىش خراپم -
بەلى من ئەوہم كە ھەم. راکىتىن تۆش دان بە خۇدابگرە و واز بىنە، چونكە

درو دەكەى. دەمويست ھەلىووشم و ئەو خەيالەم بوو، بەلام ئىستا درو
دەكەى، مەسەلە شتىكى دىكەيە. راکىتكە ئىتر نامەوى زمانت بگەرئى.»

راكىتىن كە بە سەر سوورمانەوہ چاۋى لىدەكردن، گوتى: «ھەردووكيان
شىت بوون. ھەستدەكەم لە شىتخانەم. ھەر دووكيان ئەوہندە دلناسك
بوونەوہ لەوانەيە دەستبەن بەگريان.»

گرووشنكا گوتى: «جاديارە دەستدەكەم بەگريان. ئەو منى بە خوشكى
خۆى ھەسىب كرد و منىش قەتم ئەوہ لە بىر ناچى. بەلام راوہستە با
پىتبلىم راکىتكە ھەر چەندە خراپىش بىم چلە پىوازىكم ھەر كردوہ بە خىر.»
- چلە پىواز! بژى بۆ مەزھەبت، بەراستى شىت بووى.

راكىتىن لەو كەردەوہ پاك و دلە ناسكەيان سەرى سوورما بوو، زۆر
دلەند و خەمبار بوو. ئەگەر چى وىدەچوو بىرى لەو مەسەلەيە كرىتەوہ،
كە ھەر كام لەوان تووشى ئالۆزىيەكى دەروونى ھاتوون و ھەموو
روداۋەكان دەستيان داۋەتە دەست يەك و ئەوہش بە دەگمەن لە ژيانى
مروقتا و بەر چاۋ دەكەوى. بەلام راکىتىن ئەگەر چى بۆ كارى خۆى زۆر
بەمشوور بوو، بەلام سەبارەت بە دل و ھەستى خەلكى زۆر كەمتەرخەم و
سەرسارد بوو. ئەويش بە ھۆى لاۋى و ھەرزەيى و تا رادەيەكىش بە ھۆى
فیز و ھەوا و خۆپەرەستىيەوہ بوو.

گرووشنكا بە توورەيى پىكەنى و روويكردە ئالىووشا: «چاۋ لىكە،
ئالىووشچكا، كاتىك بە راکىتىم گوت چلە پىوازىكم كردوہ بە خىر،
شاتوشووت بوو. بەلام گىرانەوہى بەسەرھاتەكە بۆ تۆ شاتوشووت نىيە.
تەنيا نەقلىكە و بەس، بەلام نەقلىكى خۆش. كاتى مندا بووم، ماترىوناي
ئاشپەز كە ئىستاش لە لاى منە، بۆى گىرامەوہ. شتىكى وەك ئەوہ. ھەبوو،
نەبوو، ژنىكى لادىيى بوو، زۆر خراپكار و نارەسەن بوو. كاتىك مرد
رېزەيەكى چاكە كارى لە پاش خۆى بەجى نەھىشت. شەيتان گرتيان و
ھاويشتيانە نىو دەرياي ئاورەوہ. ھەر بۆيە فرىشتەى پارىزەرى بىرى
كردەوہ و لە خۆى پرسى، كام كەردەوہى چاكىم وەبىر دىتەوہ و بە خوداي

بَلِيم. گوتى: «جاريكيان چله پيوازىكى له باخچهكه ههلهكهند و داي به ژنيكى ههژار.» خودا وهلامى دايهوه: «كهوايه ئه و چله پيوازه هه لگره و بوى راديرو با دهستى پيوه بگرى و بيكيشه دهري. ئه گهر بتوانى له و دهريايه دهريكىشى، ليىگهري باجپيته به ههشت، به لام ئه گهر گه لا پيوازهكه بپچرى، ئه و ژنه ناچار دهبي هه له وئى بمينيته وه.» فريشته هه لات بولاى ژنه و پيوازهكه بولاى راداشت و گوتى: «ها بيگره با دهريكىشمه دهري.» پاشان زور له سه ره خو دهستىكرد به ده رهيتانه وهى. زورى نه مابوو بيهيئته دهري، تاوانبارانى ديكه بى نيو زهرياكه به ديتنى ئه و چنگيان له داوينى گير كرد تاكو ئه وانيش خويان رزگار بكهن. به لام ئه و ژنيكى خراب و بهرچاوته ننگ بوو، دلره شان دهستىكرد به له قه هاويشتن: «من دهبي دهريكىشريمه دهري، نهك ئيوه. پيوازهكه هى منه، خو هى ئيوه نييه.» هه ر كه ئه وهى گوت. پيوازهكه پچرا و ژنه كه وهتوه نيو زهرياكه و هه تا ئه مرؤ هه ر له ويئا ده سووتى. هه ر بويه فريشتهكه دهستىكرد به گريان و سه رى خوئى هه لگرت و رويى. "ئاليوشا ئه وهش حه قايه ته كه م بوو. ئه وه م به ته واوى له به ره، چونكه ئه و ژنه خرابكار و ناره سه نه خو م. لاي رايكتا خو م هه لكيشا كه چله پيوازىكم كردوو به خيىر، به لام به تو ده ليم: «له ته واوى ماوهى ژيانمدا هيچ كاريكى چاكم نه كردوو، جگه له كردنه خيىرى چله پيوازىك.» بويه پيئده ليم ئاليوشا تاريىم مه كه و به چاكم مه زانه، من خرابم، ژنيكى خراب و به دزاتم، له شه يتان خرابترم. ئه گهر تاريىم بكه بى تووشى شه رمه زاريم ده كه بى. ده بيى دان به هه موو شتيكدا بنيم. گويىگره ئاليوشا. ئه وه نده تامه زرو بووم له باوه شت گرم و هه لتمژم، به لينم به رايكتين دا ئه گهر به تهيى بولا م، بيست و پيىنج رويلى ده ده مى. هيچ مه لى رايكتا، سه بر كه!» گروهشكا به په له رويى بولا م ميژه كه، چه كمه جه بى ميژه كه بى كيشايه وه و جزدانىكى ده رهيتا و گه لايه كى بيست و پيىنج رويلى ليده رهيتا.

- رايكتين پيشى كردبوو، به لام به مرموچى نه راندى: «قسه بى قور، هه مووى ورينه يه!»

«هانى، رايكتا، پيىت قه رزدار بووم، شه رم مه كه و وه رى گره. خو ت داوات كرد.» پاره كه بى بو فريئا.

رايكتين، كه رواله تن شه رمى ده كرد، به لام په روشيى خوئى به تاريى و خو هه لكيشان ته ره كرد، له پرئا گوراندى: «پيىت وايه وه رى ناگرم. وهك ئاو خواردنه وه وه گيرم كه وتوو. هه تا بى ئه قليىك نه بى، ئاقلليىك نانى ده ست ناكه ويى.»

- چاك ده مت گرتوو رايكتا. ئه وه بى ده مه وه بيليم، گويىچكه بى تو ئازار ده دا. له و سووچه دانيشه و زمانت نه گه ري. ئه گهر چاوت به رايى نادا بمان بيى و ناخوشت ده ويىن، يان برو ملت بشكينه، يان ده مت ليكنى.

رايكتين به رق هه ستاوى نه راندى: «چون ده توانم ئيوه م خو ش بوئى؟» گه لا بيست و پيىنج رويلىكه بى نايه گيرفانى و له به ر چاوى ئاليوشا به خو داشكايه وه. له دلى خويدا ليكى دابوو كه دواتر هه قى خوئى وه رده گري و ناهيلى ئاليوشا ناگدار بى. به لام ئيستا هه ستى به شه رمه زارى كرد و هينده بى رق هه ستا بوو، له قه بى له ئاسمان ده دا. هه تا ئه و كاته پيىوابوو ده بيى له به ر ده ستى گروهشكا دا وهك ميى وا بى، به هيچ شيوه بيه ك شه رده ندوو كه بى له گه ل نه كا. به لام ئيستا، چه قوت ليدايه خوئى نه ده هات: - پياو له به ر شتيك ده توانى خه لكى خو شبوئى، به لام ئيوه چيتان بو كردوو؟

- وا چاكه له به ر هيچ هو يه ك خه لك ت خو شبوئى، راست وهك ئاليوشا. - چوئى خو شده ويى؟ چوئى خو شه ويستى خوئى ده ربريوه كه ئاوا ده هوئى بو ده كوتى؟

گروهشكا له چه قى وه تاغه كه دا راوه ستا بوو، به تين وتاو قسه بى ده كرد و ده نكى ده له رزى:

- وست به راکیتکا، سه‌بارهت به ئیمه هیچ نازانی! ئینتر ئاواش قسه‌م له‌گه‌ل مه‌که. چۆن ده‌توانی خۆت ئاوا خۆمانه بنوینی؟ له‌و سووچه دانیشه و دهمدریژی مه‌که، وه‌ک به‌ره‌للایه‌کی هیچوپوچ! جا ئیستا ئالیوشا ته‌واوی هه‌قیقه‌ته‌که‌ت پیده‌لیم، بابزانی چه‌نده شه‌یتانم! له‌ گه‌ل راکیتکام نییه، قسه له‌گه‌ل تو ده‌که‌م. ئالیوشا دهمویست له‌رێ هه‌تله‌ت که‌م. راستییه‌که‌ی ئه‌وه‌یه. قه‌ستی ئه‌وه‌م بوو. ئه‌وه‌نده‌ش تامه‌زرۆی ئه‌و کاره بووم که بۆ هینات به‌لینی به‌رتیلم به راکیتکا دا. جا مه‌به‌ستم له‌و کاره چی بوو؟ تو نازانی ئالیوشا له‌ داخی ئه‌وه بوو روت لی‌وه‌رده‌گیرام، به‌ ته‌نیشتمدا تیده‌په‌ربیت و سه‌رت هه‌لنه‌ده‌هینا. به‌ر له‌ ئه‌مرۆ سه‌د جارم چاوی لی‌کردووی، سه‌بارهت به‌ تو پرسیارم له‌ هه‌موو که‌س کرد. رۆخسارت دلێ رفاندبووم. له‌ دلێ خۆمدا ده‌مگوت: «رقی لیمه، بۆیه چاویشم لیناکا.» ئه‌و هه‌سته‌ش وای له‌ ناخدا ریشه‌ داکوتا که سه‌رم سوپما له‌وه‌ی کوریک ئاوا تووشی دلێ خورپه‌ی کردووم. له‌ دلێ خومدا گوتم له‌داوی ده‌خه‌م و پاشان پیتی پیده‌که‌نم. بوغز و رق ناخی داگرتبووم. بپروا ده‌که‌ی لی‌ره هیچکه‌س ناوی‌رێ خو له‌ قه‌ره‌ی ئاگرافنا ئه‌لکساندر فنا بدا و سه‌ر به‌ مالدیدا بکا، به‌قه‌ستی شه‌یتانی و تۆلازی، یان هه‌ر بیریشی لینکاته‌وه. لی‌ره ته‌نیا که‌سێک که ه‌اموشۆی ده‌که‌م کوزمای پیره، ده‌ست و پیتیان به‌ستم و به‌ویان فرۆشتم. شه‌یتان ئیمه‌ی به‌ یه‌ک گه‌یاند. به‌لام ده‌ستی هیچکه‌سی دیکه‌ی تیدا نه‌بووه. به‌لام کاتی چاوم به‌ تو که‌وت، گوتم هه‌رچۆنیک بی ده‌بی بیخه‌مه داوه‌وه و پاشان گالته‌ی پینکه‌م. دیتووته چ بوونه‌وه‌ریکم، تۆش به‌ خوشکی خۆتم ده‌زانی! ئیستا ئه‌و پیاوه‌ی که ئه‌و هه‌موو خراپه‌یه‌ی له‌گه‌ل کردم هاتوو و ئیستا چاوه‌ری پراسپارده‌که‌یم. ده‌زانی ئه‌و پیاوه بۆ من چ بووه؟ پینچ سال له‌مه‌وبه‌ر که کوزما هینامی بۆ ئیره، ده‌رگام له‌ سه‌ر خۆم گاله‌ دا و نه‌هاتمه ده‌ری، بۆ ئه‌وه‌ی هیچکه‌س نه‌مبینی و ده‌نگم نه‌بیستی. کچیکی گه‌وج بووم، لی‌ره داده‌نیشتم و هۆن هۆن ده‌گریام. شه‌و تابه‌یان نه‌ده‌خه‌وتم و له‌ دلێ خۆمدا ده‌مگوت «ئیستا بلێ له‌ کوئی بی، ئه‌و کابرایه‌ی ئاوا خراپه‌ی له‌گه‌ل کردم؟ له‌وانه‌یه ئیستا له‌گه‌ل ژنیکی دیکه ده‌ستی تیکه‌ل‌کردبی و به‌ من پینکه‌ن. چ

ده‌بوو بمدیته‌بایه، چ ده‌بوو له‌گه‌لی به‌ره‌و روو بوایه‌م؟ جاده‌مزانی چۆن هه‌قی خۆی بۆ بخه‌مه به‌ری ده‌ستییه‌وه!» شه‌وانه راده‌کشام و زوو‌ره زوور ده‌گریام، بیرم ده‌کرده‌وه و خۆم هه‌لده‌گوشی و دلێ خۆم ده‌خسته گوشاره‌وه و چیژم له‌و رق و بوغزه‌ی خۆم وه‌رده‌گرت. «تۆله‌ی لیده‌که‌مه‌وه!» ئه‌وه‌ی شه‌وانه به‌ هاواره‌وه ده‌رم ده‌برێ ئه‌مه‌ بوو. به‌لام کاتیک بیرم لیده‌کرده‌وه ده‌ستم پیتی راناگا و هه‌ر له‌و کاته‌دا خه‌ریکه پیمپیده‌که‌نی، یان په‌نگه هه‌ر له‌ بی‌ری بردیتمه‌وه، له‌ سه‌ر قه‌ره‌ویله‌که‌م ده‌هاتمه خوارێ و فرمی‌سکم هه‌لده‌وراندا و هه‌تا که‌ره‌ی به‌یانی له‌ سه‌ر زه‌وی راده‌کشام و جینگلم ده‌دا و ده‌له‌رزیم. که رۆژ ده‌بووه، وه‌ک سه‌گی در ده‌رده‌په‌ریم و دهمویست ته‌واوی دنیا له‌توپه‌ت که‌م و هه‌لیدرم. پیتوایه پاشان چمکرد؟ ده‌ستمکرد به‌ کو‌کردنه‌وه‌ی پاره، دل‌ره‌ق بووم، که‌ولم قایم بوو. په‌نگه پیتوایی ئاقلتر بووم؟ نا، یاخودا که‌س به‌حالی من نه‌بی و به‌ ده‌ردی من نه‌چی. کاتی شه‌و به‌ سه‌ردا دی و ده‌کو پینچ سال له‌مه‌وبه‌ر، که کچیکی گه‌وج و چه‌پۆل بووم، راده‌کشیم و دانه‌چیره ده‌که‌م، هه‌تا به‌یانی فرمی‌سک هه‌لده‌وه‌ری‌نم و له‌ دلێ خۆمدا ده‌لیم: «تۆله‌ی لیده‌که‌مه‌وه!» گویت لینییه؟ ئیستا تیگه‌یشتی چ مرۆفیکم؟ مانگی له‌مه‌وبه‌ر نامه‌یه‌کم پێ‌گه‌یشته. ئه‌و ده‌هات، بووبوووه بی‌وه پیاو و ده‌یویست چاوی پیم بکه‌وی. له‌وانه بوو هه‌ناسه‌م راوه‌ستی. پاشان له‌ ناکاو له‌ دلێ خۆمدا گوتم: «ئه‌گه‌ر بی‌ت و بانگمبکات، وه‌ک سه‌گیکی بریندار و کوتان خواردوو، دیسان به‌ نووزه نووز بۆ لای ده‌خوشیم و ده‌ستده‌که‌م به‌ کلکه‌سووتی» بروام به‌ خۆم نه‌ده‌کرد. یانی ئه‌وه‌نده خوی‌ری و سووک و چرووکم؟ بلێ بۆ لای بخوشیم یان نا؟ له‌م مانگه‌دا هینده‌م رق له‌ خۆم هه‌ستاوه، له‌ پینچ سال له‌مه‌وبه‌ر خراپترم و ئوقره‌م لی‌پراوه. ئالیوشا، ئیستا بۆت ده‌رکه‌وت چ بوونه‌وه‌ریکی قین ئه‌ستوو و رق له‌زگم؟ ئه‌وه‌ی هه‌قیقه‌ت بوو بۆم باس کردی! میتیام فریو دا و به‌ زمان گرتم تا‌کو بی‌ته له‌مپه‌ری رینگام و نه‌هیلێ راکه‌م بۆ لای ئه‌وی تر. «وست به‌ راکیتکا، له‌ تو ناوشیته‌وه سه‌بارهت به‌ من حوکم ده‌رکه‌ی، روه‌ی قسه‌م له‌ تو نییه. به‌ر له‌وه‌ی بی بۆ ئیره، به‌

چاوه‌پروانی راکشاپووم، بیرم ده‌کرده‌وه و سه‌بارت به‌ژیانی داهاتووم بریارم ده‌دا. قهت نازانی له دلمدا چ ره‌شه‌بایه‌ک هه‌لیکرد و خه‌یالی چیم له سه‌ر دابوو. به‌لی ئالیووشا به‌و خاتوونه به‌پیزه بللی له به‌ر پووداوی ئه‌و پوژه رقی هه‌لنه‌ستی... له ته‌واوی دنیا‌دا هیچ‌کس نییه به‌قه‌د من ئازار بکیشی، هیچ کاتیکش ناتوانی له‌وه بگا... چونکه ئه‌مرۆ ویده‌چی چه‌قویه‌ک هه‌لگرم. ناتوانم بریاربده‌م...»

به درکاندن ئه‌م قسه‌یه گرووشنکا خه‌مبارانه قسه‌که‌ی خو‌ی بری. ده‌ستی به به‌ر چاوییه‌وه گرت و خو‌ی دا به سه‌ر دۆشه‌ک و بالنجی سه‌ر چرپاکه‌دا و وه‌ک مندالیک دای له پرمه‌ی گریان. ئالیووشا هه‌ستا و چوو بۆ لای راکیتین. گوتی میشیا، تووره مه‌به، ئه‌و تیروتانه‌ی لیدای، به‌لام قه‌لس مه‌به. نه‌تبیست هه‌ر ئیستا گوتی چی؟ نابی ئه‌وه‌نده‌ت چاوه‌پروانی له پو‌چی مرو‌ف بی. ده‌بی دلنه‌رم و دلۆقان بی.»

ئالیووشا ئه‌و قسه‌یه‌ی له ناخی دل‌یه‌وه ده‌ربری به ئه‌رکی خو‌ی زانی قسه بکا و پووی له راکیتین کرد. ئه‌گه‌ر راکیتین له‌وی نه‌بوایه، ئه‌و قسانه‌ی هه‌ر ده‌کرد. به‌لام راکیتین به ته‌شه‌روه‌ه چاوی لیکرد و ئالیووشا بیده‌نگ بوو. راکیتین به بزه‌یه‌کی قیزه‌ونه‌وه گوتی: «ئالیووشا، پیاوی خودا، ئامۆژگارییه‌کانی دویشه‌وی هه‌زه‌تی پیر زوری لیورپژ کردووی و ئیستا ده‌ته‌وی هه‌موو به سه‌ر مندا خالی که‌ی!»

ئالیووشا به دل‌پریه‌وه ده‌نگی هه‌لینا: «راکیتین پیمه‌که‌نه، زه‌رده مه‌گره، باسی ئه‌و خوالیخووشبووه مه‌که - ئه‌و له ته‌واوی خه‌لکی دنیا چاکتر بوو! من وه‌ک حاکمیک قسه‌م له‌گه‌ل نه‌کردی، به‌لکو وه‌ک خو‌پریترین و تاوانبارترین مرو‌ف قسه‌مکرد. من له هه‌مبه‌ر ئه‌و خاتوونه‌دا چیم؟ بۆ دۆزینه‌وه‌ی گه‌نده‌لیم هاتم بۆ ئیره و له به‌ر ترسه‌نۆکی له دلی خودا گوتم: «فه‌رقی چیه‌؟» به‌لام ئه‌و له‌دوای چوار سال ره‌نج و ئازار، هه‌ر که‌سیک له دل‌ه‌وه قسه‌ی له‌گه‌ل بکا - هه‌موو شتیکی له بیر ده‌چیته‌وه و به فرمی‌سک غه‌وری دلی ده‌شواته‌وه! پیاویک که ئه‌و هه‌موو خراپه‌ی له‌گه‌ل کردبوو، گه‌راوه‌ته‌وه، ده‌نیری به‌دوایدا و

ئه‌ویش له هه‌موو تاوانه‌کانی خو‌ش ده‌بی و به‌تامه‌زرۆبی هه‌لدی بۆ لای و چه‌قۆش له‌گه‌ل خو‌ی نابا. ده‌زانم چه‌قۆ هه‌لناگری! نا، من وانیم میشیا، نازانم تۆش وای یان نا، به‌لام من و نیم. بۆ من بۆته په‌ند... ئه‌و زۆر له ئیمه دلۆقانه‌تره... له‌وه‌ی ئیستا باسیکرد ئاگادار بووی؟ نا، چونکه ئه‌گه‌ر ئاگادار بوایه‌ی زۆر له میژ بوو له رازی دلی گه‌یشتبوو... ئه‌و که‌سه‌ی که پیریش سووکایه‌تی پیکرا ده‌بی لی ببووری! ئه‌گه‌ر ئاگاداریش بی حه‌تمه‌ن ئه‌و کاره ده‌کا.. ئاگاداریش ده‌بی.. ئه‌و پو‌حه هیشتا هاوده‌می هه‌یمنایه‌تییه، ده‌بی زۆر به نه‌رمی هه‌لسوکه‌وتی له‌گه‌ل بکری... ره‌نگه ئه‌و پو‌حه گه‌نجیکی مه‌زنی تیدابی...»

ئالیووشا بیده‌نگبوو، چونکه که‌وتبووه هه‌ناسه‌برکی. راکیتین له‌گه‌ل رووتالییه‌که‌شی، چاویکی واقورماوانه‌ی لیکرد. چاوه‌پروانی ئه‌و ئاخاوتنه‌ ده‌م پاراوانه‌یه له ئالیووشا نه‌بوو.

له‌گه‌ل بزه‌یه‌کی ساردوسر گوتی: «داده خانم پاریزه‌ریکی په‌یدا کردووه! ئالیووشا نا‌کا ئاشقی بوویتی؟ ئاگرافنا ئه‌لکساندرفنا، راهیبه‌که‌مان، پیموایه به‌راستی ئاشقت بووه. ئاخری سه‌رکه‌وتنت و ده‌سته‌هینا!»

گرووشنکا سه‌ری له سه‌ر بالنجه‌که‌ی هه‌لینا و به بزه‌یه‌کی گه‌رم و شیرینه‌وه که روخساری هه‌نده‌ی تر گه‌شاندوه، ئه‌و روخساره‌ی که گریان تا پاده‌یه‌ک هه‌لینه‌پاندبوو، له ئالیووشای پروانی.

«ئالیووشا، فریشته‌که‌م، گوپی مه‌ده‌یه. دیوته چ مرو‌فیکه، کوا شیاوی ئه‌وه‌یه تۆ قسه‌ی له‌گه‌ل بکه‌ی.» پاشان رووی له راکیتین کرد و دپژده‌ی به‌قسه‌کانی دا: «میخائیل ئاسپوویچ، ده‌مویست له به‌ر ئه‌و هه‌لچوونه‌م داوای لیورپدنت لیکه‌م؛ به‌لام ئیتر ئه‌و کاره ناکه‌م.» به‌بزه‌یه‌کی ئاویته‌ی شادییه‌وه داوای له ئالیووشا کرد که: «ئالیووشا، وه‌ره بۆلای من، لیتره دانیشه. ئه‌وه‌تا ئالیتره دانیشه. پیمبلی» ده‌ستی ئالیووشای گرت و به بزه‌یه‌کی شیرینه‌وه چاوی له چاوی بری «پیمبلی ئه‌و پیاوهم خو‌شده‌وی یان نا؟ به‌ر له‌وه‌ی بی، لیتره له‌به‌ر تاریکی راکشاپووم و له دلی خو‌م ده‌پرسی خو‌شده‌وی یان نا. ئالیووشا،

بېرىم بۇ بده، كاتى ھاتووه، ھەر چى تۇ بىللىنى ئەو ھەكەم. دەبى لىي خوش
بم يان نا؟»

ئالىووشا، بە بزەيەكەو ھەكەم: «بەلام تۇ لىي خوشبووى.»

گرووشنكا، خەياللاوى منجاندى: «بەلى، بە راستى لىي خوشبووم. چ دلىكى
زەبوونم ھەيە! بە سەلامەتتى دىلە زەبوونەكەم!» ئەو ھەكەم گوتتۇ پەرداخىكى پىر لە
شامپانى لە سەر مېزەكە ھەلگرت و يەكبين ناي بە سەريەو، پاشان شەق بە
عەرزىدا دا و ورد و خاشى كرد. تەمىكى زالمەنە ئاوتتەي زەردەخەنەكەي بوو.
بە لەبىزىكى پىر ھەپەشەو ھەكەم گوتتى: «رەنگە لىشى خوش نەبوويتىم.» ھەكەم
ئەو ھەكەم قەسە لەگەل خۇي بكا، سەرى داخست. «رەنگە دىلە بەرە بەرە ئامادەي
لىخوشبوون بى، لەگەل دىلە ھەكەمە كىشە. چا و لىكە ئالىووشا، لەم پىنج
سالەدا خووم بە فرمىنىك گرتووه... رەنگە تەنبا رقى خوش بوئى، نەك
ئەو...» راکىتىن ھەلدايە: «من پىم شوورەيە ھاوشانى ئەو بم.»

دەبى مەبە، راکىتكا. تۇ قەت نابتە ھاوشانى ئەو. تۇ ھەر بۇ ئەو دەبى
كەوشم بۇ بسىرى راکىتكا، تەنبا شىاوى ئەو ھەكەم. ھىچ كاتىك ژنىكى ھەكەم منت بە
نسىب نابى. رەنگە بە نسىب ئەو ھەكەم...

راكىتىن بە بزەيەكى وىشك و ژەھراويەو ھەكەم گوتتى: «بە نسىبى نابى؟ ئەي
كەوايە بۇ ئاوا خوت لە تەپلى گوللى داوھ؟»

«لەبەر جلو بەرگ تانەم لىمەدە، راکىتكا، تۇ ئاگات لە رازى دىلە نىيە!» بە
دەنگىكى گىر و توورە گوتتى: «ئەگەر ئىشتىيام لىيى ھەر ئىستا ئەو جلو بەرگە
زىقە و برىقە دارانە شىر و پەتۇر ھەكەم. راکىتكا خۇ تۇ نازانى ئەو
جلو بەرگانەم بۇ لە بەر كردووه؟ رەنگە بۇ ئەو بى كاتىك دەبىنىم پىيلىم:
«پىشتر قەتت من بەو جلو بەرگەو دىتووه؟» ئەو كچىكى گرىنۇك و وردىلە و
رپوھلەي ھەقەدە سالانەي بەجى ھىشت. لە پالىدا دادەنىشم، شەيداي ھەكەم و
ئاورى ھەو ھەس لە دلىدا ھەلدەگىرسىنم و پىيدەلىم: «دىوتە ئىستا چۆنم؟ زۇر
چا كە ئاغاي بەرپىز تا ئىرە بەستە و لەمە بەولواو چاودەروان دانىشتە و
بسووتى. دنبا دەوران دەوران!» گرووشنكا بە پىكەننىكى جادووبازانەو ھاوا

كوتايى بە قەسەكانى ھىنا: «راكىتكا رەنگە ئەو جلو بەرگە جوان و رازاويەم بۇ
ئەو ھەكەم بى. ئالىووشا من مرقىنىكى رقى ئەستور و دلرەقم، ئەو جلو بەرگە زىقە
و برىقە دارەم شىر ھەكەم، جوانىي خوش لە نىو دەبەم. دەموچاوى خوش
دەسووتىم، برىندارى ھەكەم، بە چەقۇ تواتواي ھەكەم، ھەكەم سواكەر دەگەرپىم
و دەست بۇ ئەم و ئەو پان ھەكەمەو. ئەگەر پىم خوش بى لەم ژوورە ناچمە
دەرى و سەبەنى تەواوى ئەو ديارىيانەي كوزما پىيداوم بۇي دەنيرمەو و
پاشماو ھەكەم ژيانم كلفەتەي ھەكەم و خوش بەرپو ھەكەم. راکىتكا پىتوايە ئەو
كارەم لە دەست نايە؟ دەيەكەم و زۇر چا كىش دەتوانم. بەلام كارىك مەكە رقىم
ھەستى و دۇ و دۇشاو تىكەل كەم... ئەگەر بىت لەو مالەي ھەكەم دەدەر دەنىم و
ئاوقاي چىروچاوى دەبم و دەپىنم، كارىك ھەكەم روو لەم لايە نەكاتەو!

ئەم قسانەي دوايى زۇر بە توورەيى و گورەگور دەربىر و بىدەنگ بوو،
دەستى بە بەر چاويەو ھەكەم گرت و دەمەو روو سەرى لە بالنجەكە ھەلچەقاند، داي
لە پىمەي گرىان و شان و مىلى كەوتە لەر زىن. راکىتىن ھەستا سەرى پى و
گوتتى:

دەختى روپىشتە، دەرەنگە، رىمان نادەن لە كلىسە بچىنە ژوورى.

گرووشنكا لە جىي خوشى راپەرى و بە لەبىزىكى خەماوى و سەرسورماوانە
گوراندى:

ئالىووشا، دلىيام تۇ ناتەوئى برپوى! دەزانى چۆنت شەلەژاندووم و دلت
شكاندووم؟ دەتەوئى بەو ھالەو بە جىمبىلى و ئەمشەو بە تەنباي سەرى
بىنمەو؟

راكىتىن بە چەرزەيەكەو ھەكەم گوتتى: «ناتوانى شەوئى لە لاي تۇ بىننىتەو!
ئەگەر پىشى خوش بى كەيفى خويەتى! خوش بە تەنبا دەروم.»

گرووشنكا بە توورەيى گوراندى بە سەرىدا: «تۇ دەمت لىك نى، زرتەبۇز!
تۇ قەت نەتووراو ھاوا لە لاي من دەم درپىزى بەكى.»

راكىتىن بە توورەيى پرسىي: پىمبلى بزەنم ئەو چ شەكرىكى شكاندووه؟»

- ناتوانم بیلیم، نازانم. نازانم چیی گوتئاوا به دلمه‌وه نیشنت. به جارئ تووشی شله‌ژانی دهروونیی کردم... یه‌که‌م که‌س و تهنیا که‌سیکه تا ئیستا به‌زییی پیمدا هاتوه.» پاشان زور خاکه‌رایانه و وه‌ک که‌سیکی جه‌زم بوو له هه‌مبه‌ر ئالیووشادا چوکی دادا و گوتی: «فریشته‌که‌م، بو پیشتر نه‌ده‌هاتی؟ له ته‌واوی ماوه‌ی ژیاندا چاوه‌روانی که‌سیکی وه‌ک تو بووم. ده‌مزانئ که‌سیکی وه‌ک تو دیت و لیم ده‌بووری. لیم پروون بوو پوژیک به‌هوی ناره‌سه‌نی و هیچوپوچی‌مه‌وه، نه‌ک به‌هوی جوانیمه‌وه سه‌رنجی که‌سیک راده‌کیشم بو لای خوم.»

ئالیووشا دانه‌وییه‌وه به‌سه‌ریدا و به‌بزه‌یه‌کی پر له‌خوشه‌ویستییه‌وه به‌نه‌رمی ده‌ستی گرت و وه‌لامی دایه‌وه: «من چیم بو کردووی؟ تهنیا چله‌ پیوازیکم پینداوی، جگه‌ له‌ پیوازیک چیم پینداوی؟ هه‌ر ئه‌وه‌نده و به‌س! له‌گه‌ل ئه‌و قسانه‌ خووشی ده‌ستیکرد به‌گریان. هه‌ر له‌و کاته‌دا گوپه‌ و هه‌رایه‌کی کتوپر له‌ دالانه‌که‌وه هه‌ستا و که‌سیک خووی به‌ ژووریدا کرد. گرووشنکا زور ترسا، هه‌ستا سه‌ر پی. فینیا به‌ قیژه‌ قیژ خووی کرد به‌ ژووری میوانداریدا و شاد و پشوو‌سوار هاواری کرد:

- خاتون، خاتوونی به‌ریز، پاسپارده‌یه‌ک به‌ چوارنال گه‌یشتی. که‌ژاوه‌یه‌کی له‌ ماکرویه‌وه بو ئیوه هیناوه، تیمووتیی عاره‌بانه‌چی به‌ سی چاره‌ویوه. خه‌ریکن ئه‌سپه‌کان له‌گه‌ل ئه‌سپی تازه‌ نه‌فه‌س ده‌گورن و له‌ عاره‌بانه‌که‌ی ده‌که‌ن... نامه، ئه‌وه‌ش نامه، خاتوون.

نامه‌یه‌کی به‌ ده‌سته‌وه بوو له‌ ته‌واوی ماوه‌ی قسه‌ کردنیدا، رایده‌وه‌شاندا. گرووشنکا نامه‌که‌ی له‌ ده‌ستی ساند و پویی بو لای مومه‌که. پسوله‌یه‌کی چکوله‌ بوو و دوو سی دیری لیتووسرابوو. خیرا خویندییه‌وه.

سپی هه‌لگه‌رابوو، به‌ ره‌نگی په‌ریو و بزه‌یه‌کی سارده‌وه هاواریکرد: «ناردوویه به‌ دوامدا. گوتوویه بزه‌له‌ وردیله‌که‌م بگه‌ریوه!» به‌لام له‌ پریدا به‌ دردوونگی له‌ جیی خووی راوه‌ستا. له‌ نا‌کاو گوشاری خوین گه‌یشته‌ روومه‌تی و سوور هه‌لگه‌را.

هاواریکرد: «ده‌رومه‌وه. خودا حافیز پینج سال ته‌مه‌نی به‌ فیرو چوم! خودا حافیز! خودا حافیز ئالیووشا، چاره‌نووسم مه‌علوومه و ده‌بی برۆم. برۆن، برۆن، هه‌مووتان برۆن به‌جیمیلن، ئیتر نامه‌وی چاوم به‌ هیچ کامتان بکه‌وی! گرووشنکا به‌ره‌ و ژیانیکی تازه‌ بال ده‌گری... راکیتکا، توش به‌ خراپه‌ یادم مه‌که. ره‌نگه‌ به‌ره‌وپیری مه‌رگ بچم! په‌ککو هه‌ر ده‌لینی مه‌ستم!»

له‌ نا‌کاو هه‌موویانی به‌جیه‌یشنت و پویی بو وه‌تاغی خه‌وه‌که‌ی. راکیتین بۆلاندی: «وايه هیدی، ئیتر هه‌ر به‌ پیاویشمان نازانی و میشکیشی میوان نییه! با برۆین. ده‌نا دیسان له‌وانه‌یه‌ گویمان له‌ قیژوه‌وری ژنانه‌ی بی. ئه‌و هه‌موو گریان و نووکه‌ نوکه‌ی جارزی کردم.»

ئالیووشا ئیختیاری پویشتنی دایه‌ ده‌ست راکیتین. له‌ هه‌وشه‌ عاره‌بانه‌یه‌کی سه‌ر داپوشراو راگیرابوو. خه‌ریک بوون خامووتیان له‌ ملی ئه‌سپه‌کان داده‌مالی. چه‌ند که‌س به‌ له‌نته‌ره‌وه به‌ملاو به‌ولادا هه‌لده‌سووران. له‌ ده‌روازه‌ی هه‌وشه‌وه سی ئه‌سپیان هینا ژووری. به‌لام کاتیک ئالیووشا و راکیتین گه‌یشتنه‌ به‌ر پلیکانه‌کان، په‌نجه‌ره‌ی ژووری خه‌وه‌که‌ی گرووشنکا له‌ نا‌کاو کرایه‌وه و هه‌رای له‌ ئالیووشا کرد:

- ئالیووشچکا، سلای می‌تینکای برات بگه‌یه‌نه و پینیلی به‌ خراپه‌م یاد نه‌کا، ئه‌گه‌رچی تووشی رۆژه‌ره‌شیم کردووه. له‌ زمانی منه‌وه پینیلی: «گرووشنکا به‌ مروقیکی هیچوپوچ براوه، نه‌ک به‌ توی دلپاک و نه‌جیم.» ئه‌وه‌شی پینیلی که‌ گرووشنکا ئه‌وی ته‌نیا سه‌عاتیک خو‌شو‌یستووه. ته‌نیا سه‌عاتیک. بلی ده‌یگوت هه‌تا ئاخری عومری ئه‌و سه‌عاته‌ له‌ بیر نه‌باته‌وه. هه‌ر له‌ بیری بی باشه!

قسه‌کانی به‌ قولیی گریان‌وه‌ کوتایی پینینا و په‌نجیره‌که‌ی شه‌ق پیوه‌دا. راکیتین به‌پیکه‌نینه‌وه گوتی: «هه‌هه‌هه! میتیای براتی چاره‌ره‌ش کردووه و قوری کردووه به‌ سه‌ریدا، پیشی ده‌لن تا ئاخری عومری له‌ بیری نه‌باته‌وه! له‌و دل‌ره‌قی و درنده‌بییه!»

ئالیووشا وه‌لامی نه‌دایه‌وه، هه‌ر ده‌تگوت گویشی لینه‌بووه. به‌ په‌له‌ و شان به‌ شانی راکیتین هه‌نگاوی ده‌نا. بیر و خه‌یال دایگرتبوو و بی‌ئیختیار شه‌قاوی

هەلدیناوه. راکیتین برووسکەیهک بە دلیدا هات و قرژ بوو، وەک ئەوێ خۆی لە برینی بپرژینن. بە مەبەستیکی دیکە ئالیووشای بردبوو بۆ مائی گرووشنکا، بەلام چاوه‌روانییه‌که‌ی نه‌هاتبوو دی. بە دان‌به‌خۆدا گرتن و رقه‌وه دیسان گوتی: «ئەو ئەفسەرە لەهێستانییە. لە راستیدا ئەفسەر نییە. لە گومرکی سیبیریا کاریدەکرد، لە سنووری چین - پیموایە لەهێستانییەکی وردیلە و زەردەلەیه و نانی شەوێی نییە. لەبەر ئاتاجی و نه‌بوونی گرووشنکاوی وه‌بیر هاتۆتەوه و بیستووێه کۆنە ژنەکه‌ی مال و سامانیکی باشی پیکه‌وه ناوه، بۆیه هەله‌سوونی هیناوه‌ته‌وه - نه‌هینییەکه‌ش ئەوه‌یه.»

ئالیووشا ده‌تگوت هیچ نابیستی. راکیتین ئیتر خەریک بوو شەق بەری. بە پیکه‌نینیکی بوغزاوییه‌وه گوتی: «چا بوو، تاوانباریکت نه‌جات دا! ژنیکی به‌ستۆکه‌ت هینایه‌وه سەر رینگای راست! حەوت دیوت له‌ ناخی ده‌رکیشا! که‌وايه ئەو په‌رچۆیه‌ی چاوه‌روانی بوو، هاته‌دی!»

ئالیووشا به‌ دلگرانییه‌وه وه‌لامی دایه‌وه: «ده‌مت لیک نێ راکیتین.»
- که‌وايه ئیستا له‌ به‌ر ئەو بیست و پینچ رۆبله‌ رقت لیم هه‌ستاوه؟ پیموایه‌ هاوریکه‌ی خۆم فرۆشتوو؟ خۆ ده‌زانی نه‌ تۆ مه‌سیحی و نه‌ منیش یه‌هوودام.

ئالیووشا گوران‌دی: «ئاخ راکیتین، دلنیا به‌ ئەوه‌م هەر له‌ بیر نه‌مابوو، خۆت وه‌بیرت هینامه‌وه...»

بەلام راکیتین دیسان هه‌لچوو.
له‌ نا‌کاوه‌نگی هه‌لینا: «سندان له‌ سهرم دا بۆ کارم، نازانم بۆ له‌خۆرا تۆم هینا؟ داوه‌شیم بۆ کارم! ئیتر له‌م کاته‌وه نه‌ ده‌مناسی و نه‌ ده‌تناسم. تۆ به‌ ریی خۆت و من به‌ ریی خۆم!»

به‌ کۆلانی‌کدا بایدايه‌وه و له‌ تاریکه‌ شه‌ودا لیکه‌ه‌لبران. ئالیووشا له‌ شار وه‌ده‌ر که‌وت و به‌ نیو کیلگه‌ و مه‌زrada رۆیشت. گه‌یشته‌وه کلێسه‌.

(٤)

قانا جەلیل^٢

کاتیک ئالیووشا گه‌یشته‌وه خه‌لوه‌تگا، به‌ پیتی یاسای کلێسه‌ زۆر دره‌نگ وه‌خت بوو. ده‌رگه‌وان له‌ درگایه‌کی تاییه‌ته‌وه رینگای دا بچیته‌ ژووری. زه‌نگی سه‌عات نۆ لیدرابوو. له‌ دواي رۆژیکی پر له‌ خه‌م و دل‌خوڕپه‌ و ماته‌م، کاتی هه‌سانه‌وه و پشوودان بوو. ئالیووشا شه‌رمانه‌ ده‌رگاکه‌ی کرده‌وه و خۆی کرد به‌ حوجره‌که‌ی هه‌زرتی پیردا. هینشتا تابووته‌که‌ هەر له‌وی داندرا‌بوو. حوجره‌که‌ که‌سی لینه‌بوو، جگه‌ له‌ باوه‌ پایسی که‌ به‌ ته‌نایی ئینجیلی به‌ سەر تابووته‌که‌دا ده‌خویند. پۆرفیری تازە مریدیش که‌ شه‌ره‌ده‌ندوکه‌ و ئالۆزییه‌کانی ئەو رۆژه‌ کاسی کردبوو، له‌ وه‌تاغیکی دیکه‌ تخیل بووبوو و له‌ حەوت سالان راست بووبۆوه. ئەگەر چی باوه‌ پایسی گویی له‌ ترپه‌ی پیتی ئالیووشا بوو، به‌لام سەری هه‌لنه‌هینا. ئالیووشا رۆی بۆ سووچیک و له‌ لای راستی تابووته‌که‌ چۆکی دادا و ده‌ستیکرد به‌ دوعا و پارانه‌وه.

له‌ ناخه‌وه ده‌کۆلا. هه‌ست و خه‌یالی ئالۆز میشکی داگرتبوو، به‌لام هه‌چکام له‌ وه‌ستانه‌ به‌ روونی خویان ده‌رنه‌ده‌خست، هەر هه‌ستی ده‌هات خولیکی به‌ میشکیدا لیده‌دا و هه‌ستیکی دیکه‌ جیگای ده‌گرته‌وه. به‌لام هه‌ستی به‌ چیژیکی خۆش ده‌کرد و سه‌یره تووشی سه‌رسورمانیشی نه‌کرد. دیسان تابووته‌که‌ی له‌ هه‌مبه‌ر خۆیدا دیت و ئەو ته‌رمه‌ کفن کراوه‌ش که‌ زۆری به‌ لاوه‌ خۆشه‌ویست بوو، به‌لام گریان و چزووی خه‌م وه‌ک به‌یانی ئازاری

2- «شاریکی به‌ناوبانگه‌ مه‌سیح یه‌که‌م مۆجزه‌ی خۆی له‌وی نواند - یانی ئاوی کرده‌ شه‌راب. تا‌میک قانا هەر به‌ شوینته‌ ده‌زانن که‌ له‌ باکووری ناسره‌ هه‌لگه‌وتوووه‌ و به‌ کاوله‌ قانا به‌ناوبانگه‌.»
(قاموسی کتیبی پیروژ)

نە دەدا. لە گەل چوونە ژووری، لە هەمبەر تابووتە کەدا بە چۆکدا هاتبوو، وەک ئەوەی لە بەردەمی مەرقەدییکی پیرۆزدا بێ. بەلام شادی، بەلێ شادی لە دل و زەینیدا دەدرەوشایەو. تەنیا پەنجیرەیی حوجرە کە کرابوو، هەوا خەریک بوو فیتکی دەکرد. ئالیووشا لە دلێ خۆیدا گوتی: «رەنگە بۆنە کە زۆرتر بووب، بۆیە ئەو پەنجیرەیان کردۆتەو، بەلام بیریۆکەیی ئەو بۆگەنیووش کە چەند سەعات لە مەو بەر زۆر ناخۆش بوو لە بەر چاوی، ئیتر هەستی بە دامامی یان قین و رق نە دەکرد لە ناخی خۆیدا. هیور هیور دەستیکرد بە پارانەو، بەلام زوو تیگەیشت بێئختیار دەپاریتەو و ئاگای لە خۆی نییە. خەیاڵ و بیریۆکە وەک ئەستێرە سیریوەیان دەهات و بە سەر زەریای رۆحییەو دەشنینەو. هەر کام لەو خەیاڵانە لە ناکاو دەکوژانەو و جیبی خۆیان دەدا بە ئەستێرەییەکی دیکە. لە گەل ئەوانەشدا هەستیک کە ئاویتەیی تەواوەتی شتەکانە گیانی دادەگرت. شتیکی خۆراگر و پر لە ئۆخژن. خۆشی لەو ئاگادار بوو. هیندی جار بە دل و گیان دوغای دەکرد، دەیویست هەموو خۆشەویستی و شوکرانەیی خۆی هەلپێژی... بەلام کاتیک دەستیکردبوو بە پارانەو، لە ناکاو بۆ لای شتیکی دیکە دەکیشرا و لە بیری و خەیاڵدا ئەوق دەبوو. پارانەو کە و ئەوەی لە نیو پارانەو کەدا هاتبوو لە بیری دەچۆو. گویێ لە باوە پایی گرت، بەلام شەکەتی وردە وردە خەریک بوو لە گەل خەو ئاویتە دەبوو و لە پەستا وێژینگی دەدا.

سێ رۆژ دوا ئەو لە قانای جەلیل زەماوەند بوو، باوە پایی دەخویندەو. «دایکی عیسا لەوێ بوو. عیسا و شاگردەکانیشی بۆ ئەو زەماوەندە بانگهێشتن کران»³.

«زەماوەند؟... چی؟.. زەماوەندا!» لە پانتای زەینی ئالیووشادا خولی دەخوارد و دەشنییەو.

بەختەوهری رۆوی لە گرووشنکاش کردبوو... ئەویش چووبوو بۆ ئەو زەماوەندە.. نا، چەقۆکەیی لە گەل خۆی نەبردوو... ئەو قسەییەش تەنیا

3- ئینجیلی یووحەننا، بەشی دووهم.

قسەییەکی «بەژان» بوو، چاکە دەکرێ پیاو لە قسەیی ناخۆش و دژمان خۆش بێ. دەبێ خۆش بێ. قسەیی تال و ناخۆش خەم دەرهوینێ... بە بێ ئەوانە، تامل کردنی خەم و ئازار بۆ مرۆف زۆر دژوارە. راکیتین لە کۆلانە کە ئاوا بوو. هەر کاتیک راکیتین بیری لە هەلەکانی دەکاتەو، سەر دەکا بە کۆلانیکیی تەنگە بەردا... بەلام شارێ... رینگای راست و بەرینە و وەک بلوور رپووناکە و خۆریش لە نیوهری رینگادایە.. ئاخ!... ئەو چیبی دەخوینیتەو؟»

کاتیک شەراب تەواو بوو، دایکی عیسا گوتی شەرابمان نەماو... ئالیووشا گویێ لی بوو.

. ئاخ، وایە، خەریک بوو لە دەستم دەردەچوو و نەشمدەویست لە دەستم دەرچێ، ئەو کۆپلەییەم بە گیان و دل خۆش دەوێ. قانای جەلیل یە کەم مۆجزە!.. ئاخ ئەو مۆجزەییە! ئاخ ئەو مۆجزە نازەننە! مەسیح بۆ پرسەیی خەلکی نە دەچوو. لە شادیاندا بە شداریی دەکرد. یە کەمین مۆجزەیی ئەنجامدا، تاکو بگاتە فریای شادی و خۆشیی خەلک... «هەر کە سیک خەلکی خۆش بوو، شادییەکانیشیان خۆش دەوێ...» ئەو قسەیی هەموو دەمی ئەو خوالیخۆشبوو بوو. یە کێ لە ئەندیشە سەرەکییەکانی بوو... «بە بێ شادی ژیان بوونی نییە.» میتیا دەلی... بەلێ، میتیا... «هەر شتییک باش و راستەقینە بێ، هەمیشە لیۆرپێژە لە بەخشین و لیۆردن.» زووسیم ئەوەشی دەگوت...

عیسا پێیگوت، ژنە کە من چکارم بە تۆیە؟ منیش هیشتا ئەجەلم نەهاتوو. «دایکی بە تۆ کەرەکی دەگوت: «هەر چیتان پێ دەلی، بیکەن»...

. ئەو چۆن دەلی وا بکەن، ئەو مەبەستی شادی و خۆشیی خەلکی هەژار و لیقەوماو بوو. چونکە ئەوەندە هەژار و دەستەنگن تەنانەت بۆ زەماوەندەکانیشان شەرابیان دەست ناکەوێ.

میژوونوسان دەلێن لە دەرو بەری دەریاچەیی «جینسارت» هەژار و لیقەوماوترین خەلک دەژیان، ئەوەندە هەژار کە ناتوانی بیری لیکەیتەو. بەلام دلێ مرۆفیکیی پاکیش، دلێ دایکی مەزن کە دەیزانی کورەکی تەنیا بۆ بەرپووە بردنی ئەو ئەرکە پیرۆزە نەهاتوو کە پێی سپێردراو، بەلکو دلێ پاک

و ئاسمانییەكەى دەیتوانى ئەو چىژە پاك و بىگەردە ھەستىپىكا، كە ئەو خەلكە ساويلكە و ھەژار و رەشوروتە بۇ زەماوندەكەيان بانگىشتىيان كرددووه. بە بزەيەكى نەرمونيانەوہ (ھەتمەن ئەو زەردەخەنە نەرمەى بۇ دايكى گرتووه) گوتى: «من ھىشتا ئەجەلم نەھاتووه.» يانى بە راستى بۇ زور كوردنى شەراب ھاتە سەر زەوى؟ ھەر بۆيە پۇيشت و لە قسەى دايكى دەرئەچوو... ئاخ، ديسان دريژەى بە خویندەنەوہ دا...

«عیسا پىيگوتن، دەفرەكان پركەن لە ئاو، لىواولئو پريان كردن.» ھەروھا پىيگوتن، ئىستا ھەليانگرن و بيانبەن بۇ مىرى كۆرەكە. ئەوانىش برديان.

«كاتى مىرى كۆرەكە لەو ئاوەى چىشت، كە بووبووہ شەراب، نەيزانى ئەو شەرابە لە كوئوہ ھاتووه. [بەلام ئەو ئۆكەرانەى دەفرەكانيان پىر كرددوو، دەيانزانى] پرووى لە زاوا كرد و پىيگوت، ھەموو كەس شەرابى باش زووتر دىنى. كاتى سەرخۆش بوون، خراپەكە دىنى، بەلام تۆ تا ئىستا شەرابە باشەكەت لە كوئى دانابوو.»

بەلام ئەمە چىيە، ئەمە چىيە؟ ئەم وەتاغە بۇ ئاوا گەورە بۆتەوہ؟... ئاخ، بەلى... زەماوندە، شاييە... بەلى، بەلى شاييە. ئەوہش ميوانەكان، ئەوہش بووك و زاواى لاو پىكەوہ دانىشتوون، كۆرەكە ھەموو شاد و دلخۆشن، ئەى مىرى كۆر كوا؟ ئەى ئەمە كىيە، ئەمە كىيە؟ ديوارەكان ھەروا لە بەر يەك دەرەوینەوہ... كى لە سەر ئەو سفرەيە ھەلدەستى؟ چى! ئەویش لىرەيە؟ بەلام ئەو لە نيو تابووتەكەدايە... بەلام ئەویش لىرەيە. ھەستاوہ، چاوى لە منە: خەريكە دى بۇ لام.. خودايە گيان!

بەلى، ھات بۇ لاى. بۇ لاى ئەو، ئەو پىرە پىاوہ وردیلە و لاوازە، بە دەموچاوہ چرچولۆچەكەيەوہ، نەرم و شاد پىدەكەنى. ئىتر تابووتەكە لەوئى نەمابوو. ھەر ئەو جلانەشى لە بەردا بوو كە دوینى لەگەليان دانىشتبوو، ئەو كاتەى كە زيارەتكەران دەوهریان دابوو. كفنى پىوہ نەبوو، چاوى برىقەى

دەھات. كەوايە ئەوہ چى بوو؟ ئەویشيان بۇ ئەو زەماوندە بانگەيشت كرددووه؟ ئەویش لە زەماوندەى كەنعاندا بەشدارىي كرددووه.

گوئى لە دەنگىكى ئارام بوو لە ژوور سەرى دەيگوت: «بەلى كورم، منىشيان بانگەيشت كرددووه. بانگيان كرددووم و ھىتاويائم. بۆچى لىرە خۆت شاردۆتەوہ؟ وەرە تۆش لەگەلمان كەوہ.»

دەنگى خۆى بوو، دەنگى باوہ زووسىما. راست خۆى بوو، چونكە ھەر ئەو بوو بانگى كرد! پىرى كلێسە دەستى ئالىووشاى گرت و ھەليستاندە سەر پى، ئەویش بە پىوہ راوہستا.

پىرەپىاوى لەرولاواز لە دريژەى قسەكانىدا گوتى: «شادى دەكەين. شەرابى تازە دەخۆينەوہ، شەرابى تازە و جيژنى گەورە، ئەو ھەموو ميوانەت ديوہ؟ ئەوہش بووك و زاوا. ئەوہش مىرى زانا كە لە شەرابە تازەكە دەچيژى. بۇ ئاوا چاوت تىبريوم؟ پىوازىكم داوہتە دەست سوالكەريك، بۆيە منىش لىرەم. زور كەسىش لىرەن كە لە پىوازىكيان زياتر نەكردۆتە خىر. تەنيا پىوازىك... بۇ تەواوى كرددەوہكانمان چىيە؟ تۆش كۆرەكەم، كۆرە دلسۆزەكەم، تۆش فىر بووى كە ئەمرو پىوازىك بدەيتە دەست ژنىكى برسى. كۆرە خۆشەويستەكەم، دەست بە كار بە، خۆشەويستەكەم، دەست بە كار بە رامەوہستە!... «خۆرەكەمانت» دىتووه، دىووتە «ئەو» خۆرە پروناكە؟»

ئالىووشا منجاندى: «دەترسم... ناویرم چاوى لىبەكم.» لى مەترسە. «ئەو» لە گەورەبيدا پىشكۆيە و لەبەر مەزنى بەسامە. بەلام لە رادەبەدەر دلۆقان و خاوەن بەزەبيە. لە ريگای خۆشەويستىيەوہ خۆى كردۆتە شىوہى ئىمە و لەگەل ئىمە شادى دەكا. ئاو دەكاتە شەراب لەبەر ئەوہى ميوانەكان بەزم و جيژنەكەيان لى تال نەبى و چاوہروانى ميوانى تازەيە. بەردەوام ميوانى تازە بانگەيشت دەكا و ھەتا دنيا بە دنيايە ئەوہ كارىەتى. ديوتە شەرابى تازە دىنن. ئەوہ پەرداخەكان ريز دەكەن و دەيانھينن.

شتىك له دلى ئاليووشادا درهوشايهوه، له پرىكدا دلى كهىلى ژان بوو و فرمىسكى شادى له چاويدا قهتيس ما... دهستى كيشا، هاوارىكى كرد و له خه و راجلهكى.

ديسان تابوت و پهنجهرى ئاوه لا و خویندنى ئارام و لهسهرهخوى ئىنجيل. بهلام ئاليووشا گوپى له خویندنى ئىنجيل نهبوو. سهيره له سهر چوك خهوى ليكهوتبوو، بهلام ئىستا به پيوه بوو. له ناکاو به سى ههنگاو خيرا و بههيز رویشت بو لای تابوتهكه. دهتگوت بو پيشهوه پالى پيوه دهنين. شانى له شانى باوه پايى درا، به بى ئهوهى بزاني. باوه پايى تاوى چاوى له سهر كتيبهكه هه لگرت، بهلام چونكه ديتى ئاليووشا تووشى شله ژانكى سهرير بووه، له ناکاو سهرى بو لايهكى ديكه وهرسووراند. ئاليووشا چاوى له تابوتهكه برى. مردوويهكى كفن كراو به ئارامى له نيو تابوتهكهدا راکشابوو، ميدالىكى به سهر سينگهوه بوو و كلاويكى تيژى به خاچى ههشت گوشهوه له سهر نرابوو. ههر ئىستا گوپى له دهنگى بووبوو: ئهوه دهنگهش ههر وا له گوپيدا دهرزىنگايهوه. گوپى راگرتبوو و ههروا چاوهري بوو قسه بكا، بهلام له ناکاو وهرسوورا و له حوجرهكه چووه دهري.

تهنانهت له سهر پليكانهكانيش رانهوهستا و به ههلهداوان چووه خواري. گياني له ناخهوه قولپى دها بو ئازادى و پرگار بوون ئوقرهى لي برابوو. ميچى ئاسمان، پر بوو له ئهستيرهى گهش و بهسريوه، بهرين و بىسنور له ژوورسهرى راخرابوو. كاكهشان به دوو پووبارى شيرى به نيوان ئاسماندا ههتا ئاسو درویشت. شهويكى ئارام و فينك و بىخشپه زهويى له خويهوه پيچابوو. گومبهزى و بارووى زيرينى كليسهى گوره له ههمبهر ئاسمانى پيروزدا ددرهوشايهوه. گولالهى گهش و پاراوى پاييزى له نيو باغچه و ديرواى ههوشهى كليسهدا مليون به لارهوه نابوو. كروكيپى زهوى دهتگوت له گهله بیدهنگى ئاسمان ئاويته بووه. پازى زهوى له گهله پازى ئهستيران ليك گريدرابوو... ئاليووشا چاوى به مؤهلق ويستاوى له بهر پيى خوى برى. له ناکاو خوى دا به عهرزيدا.

نهدهزاني بو دهبهوى زهوى له ئاميز بگرى. نهدهزاني بو ئاوا تامهزرويه زهوى راموسى و سهرلهبهرى خاكهكهى ماچبكا. بهلام له گهله پرمهپرمى گريان ليوى به عهرزهكهوه نا و به فرمىسكى چاوى ئاويدا، له ناخى دل و گيانهوه برياريدا و سویندى خوارد خویشى بوى و ههتا دنيا به دنيايه ئهوه خوشهويستيهى به دلبيهوه گریدا. «زهوى به فرمىسكى شادى پاراو كهن و ئهوه فرمىسكانهشتان خوشبوئ.» له ناخيدا بوو به زايهله. به سهر چيدا دهگريا؟ ئاخ، وا جهزم بووبوو تهنانهت به سهر ئهستيرهكانى ئاسمانيشدا دهگريا كه به ئاسمانهوه ددرهوشانهوه. «ئهوه جهزم بوونه تووشى شهرمهزارى نهكرد.» دهتگوت له تهواوى ئهوه دنيا بيژماره خداوه تالهتيشك ههلواسراوه و گياني خوى به ههمويانهوه گریدهدا و گياني «له پيوهندي له گهله دنياكانى ديكه» وهلهرزين كهوتبوو. دهيويست له ههموو كهس خوش بى و له ههموو شتىك داواى ليووردن بكا. ئاخ، نهك ههر بو خوى، بو تهواوى مرؤقايهتى، له بهر ههموو كهس و ههموو شتىك. «خهلكانيش دوعا بو من دهكهن.» ديسان له گيانيدا بوو به زايهله. سات له دواى سات به روونى و به شيويهكى ههستينكراو شتىكى خوراگر و بهرين وهك كهپرى ئاسمان به پوحييهوه پيوهند دهدرا. دهتگوت بيروكهيهك ههوسارى زهينى به دهستهوه گرتووه و ههتا ئاخري عومرى و ههتا دنيا به دنيايه بهردهوامه. لاويكى بيهيژ بوو كاتى كهوت به عهرزيدا، پياويكى ئازا و بهجهرگ ههستايه سهر پى. ئهوهشى ههر له پر و له كاتى جهزم بوون و حال لي هاتنهكيدا ههستينكرد. ههتا ئاخري تهمنيشى ئهوه كاتى له بير نهچووه. له دواى ئهوه، به ئيمانكى شاراووه و بههيز له وتهكانيدا، دهتگوت: «لهوه كاتهدا كهسيك روچى دهلاواندمهوه.»

له دواى سى رۆژ به پيى وهسيهتى پيرى كليسه كه پيى گوتبوو «دهست له ژيانى تهركه دنيايى هه لگره» كليسهى بهجيهيشت.

